VIOREL IULIAN PEŞTEAN

ALBUM

BILINGV
ROMÂN - ENGLEZ

MARI AGRONOMI ROMÂNI
1800-2000

EDITURA PIM IAŞI
2009

Redactor de carte: Viorel Iulian Peştean
Tehnoredactor: Răzvan Mihail Radu-Rusu
Copertă: Viorel Iulian Peştean
Traducerea în limba engleză: Daniela Isache
Lectura: Olga Rusu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
PEŞTEAN, VIOREL IULIAN
Mari agronomi români : 1800-2000 : album / Viorel Iulian Peştean. - Iaşi : PIM, 2008
Bibliogr.
ISBN 978-606-520-069-2

63(498):929

© Drepturile de tipar şi distribuire aparţin exclusiv autorului

VIOREL IULIAN PEŞTEAN

BILINGUAL ALBUM

ROMANIAN - ENGLISH

OF GREAT ROMANIAN AGRONOMISTS 1800-2000

PIM PUBLISHING HOUSE IASI
2009

REFERENŢI:

Prof. univ. dr. Constantin MILICĂ

Prof. univ. dr. Ioan VACARU-OPRIŞ

PREFAŢĂ

Albumul de faţă, prezentare sintetică iconografică şi biobibliografică comentată, a principalelor personalităţi ale ştiinţei agricole româneşti îşi are sorgintea în lucrarea elaborată de autor în trei volume, între anii 1997-2006, intitulată ,,Oameni de seamă ai ştiinţei agricole româneşti“, scriere însumând aproximativ 1300 de pagini. Primirea favorabilă de care s-a bucurat această lucrare, încununată în 1999 cu premiul Academiei Române ,,Gheorghe Ionescu-Şişeşti“, a fost un imbold determinant în conceperea şi realizarea Albumului bilingv prezent, expresie a intenţiei autorului de-a face cunoscute personalităţile domeniului cititorilor de profil (şi nu numai) de altă limbă decât româna, respectiv engleza.

Lucrarea de faţă prezintă figurile şi activitatea agronomilor proeminenţi din ţara noastră amplu omagiaţi în lucrarea precedentă amintită, ,,Oameni de seamă ai ştiinţei agricole româneşti“ care au trăit şi şi-au desfăşurat activitatea în secolele XIX şi XX, ilustrându-se ca fondatori şi promotori activi ai dezvoltării ştiinţei agricole moderne. Rezultatele lor, incluse în procesul general de evoluţie a societăţii româneşti şi a relaţiilor interumane, permit cunoaşterea dezvoltării ştiinţei şi practicii agricole la români. Fiecare personalitate se regăseşte într-un medalion biobibliografic comentat, insistându-se asupra contribuţiei fiecăruia la dezvoltarea ştiinţei agricole.

Pornind de la Ion Ionescu de la Brad şi Petre Aurelian până la marii agronomi din zilele noastre, aportul fiecăruia la îmbogăţirea şi dezvoltarea ştiinţei agricole româneşti dobândeşte relieful necesar în tabloul de ansamblu. Albumul oferă astfel generaţiilor de azi şi celor ce vor urma mărturia că progresul este asigurat de înfăptuirile spirituale ale trecutului care nutresc performanţele celor ce ştiu să preia aceste deprinderi fundamentale adaptându-le prezentului, proces ce condiţionează reuşita unui neam pe drumul civilizaţiei.

Ca şi în ediţia princeps, prezentarea celor peste 150 de personalităţi este structurată pe domeniile de activitate în care s-au ilustrat (Pedologie, Agrochimie, Botanică, Agrofitotehnie, Plante furajere, Genetică şi ameliorare, Horticultură, Protecţia plantelor, Îmbunătăţiri funciare, Zootehnie, la care se adaugă şi specialişti ce s-au remarcat în învăţământul agricol preuniversitar şi producţie).

Reală premieră în literatura de specialitate, Albumul este rezultatul unei munci de decenii, care reţine deopotrivă prin substanţa comentariului, ca şi prin stilul apropiat mesajului avut în vedere. Fiecare personalitate aparţinând şi ilustrând un anumit domeniu al agriculturii dobândeşte relieful pregnant necesar în contextul general al agriculturii şi ştiinţelor agricole din vremurile ce le-a trăit, context indispensabil analizei aportului fiecăruia.

PREFACE

The present album, a synthetic iconographical and bio-bibliographical commented presentation of the main personalities of the Romanian agricultural science has its origins in the work elaborated by the author in three volumes, during 1997-2006, entitled “Personalities of the Romanian Agricultural Science”, which summed up almost 1300 pages. The favourable reception of the work, awarded in 1999 with the “Gheorghe Ionescu-Şişeşti“ Prize of the Romanian Academy, was an impulse in achieving this bilingual Album, an expression of the author's intention to make known the personalities from the field of agriculture to the readers of English language, too.

This work presents the figures and the activity of the famous Romanian agronomists, to whom the author had paid homage in the above-mentioned work “Personalities of the Romanian Agricultural Science”. These personalities lived and worked in the nineteenth and the twentieth century, being active founders and promoters of the modern agricultural science. Their results, included in the general evolution process of the Romanian society and of the inter-human relationships, allow the knowledge of the development of the Romanian science and agricultural practice. Each personality can be found in a commented bio-bibliographic portrait, focusing on each personality's contribution to the development of the agricultural science.

From Ion Ionescu de la Brad and Petre Aurelian until the great agronomists of our days, their contribution to enriching and developing the Romanian agricultural science acquires the relief necessary for the entire painting. Therefore, the album gives to the present and future generations the testimony that progress is ensured by the spiritual achievements of the past, which are adapted to the present, a process that condition the success of a people on his way of civilization.

Like in the first edition, the presentation of the 150 personalities is structured on the fields of activity where they worked (Soil science, Agrochemistry, Botany, Plant technique, Fodder plants, Genetics and breeding, Horticulture, Plant protection, Land improvement, Animal breeding, at which the author has added the specialists who noticed themselves in the pre-university agricultural education and in production).

This Album is the result of a work of decades and it draws our attention by the substance of the comments and by its style. Each personality that illustrates a certain field of agriculture acquires the necessary pregnant relief, necessary in the general context of agriculture and agricultural sciences of his time, a context indispensable for the analysis of each personality's contribution.

Având-se în vedere constant nivelul dezvoltării generale, fiecare personalitate este prezentată cu valențele ei deschizătoare de noi perspective pentru agricultura contemporană. Fiecare își are clar subliniată contribuția la consolidarea bazelor științifice ale agriculturii românești moderne, cei mai mulți fiind recunoscuți și distinși de diverse foruri academice și societăți internaționale pentru meritele lor. Mai mult, unii sunt scoși din anonimat sau uitare punându-li-se în valoare contribuția lor la dezvoltarea agriculturii românești.

Apreciem de asemenea intenția și capacitatea autorului de a menține o abordare echitabilă a tuturor personalităților ce compun Albumul. În ansamblu, lucrarea este o realizare de referință în peisajul istoriei și retrologiei agrare, impunându-se totodată a fi apreciată și ca o oglindă a realizărilor din cercetarea științifică și practica agricolă românească, de-a lungul întregii evoluții moderne a acestei îndeletniciri de primă importanță a poporului nostru.

Aș mai adăuga că Albumul de față este, deopotrivă, cum se observă, expresia unui mod de-a fi și gândi al autorului, atașat valorilor capabile a se transmite de la o epocă la alta prin vitalitatea și legitimitatea lor de necontestat, atribute exprimabile în cultivarea lor prin ceea ce numim tradiție. Tradiție însă care cine spunea? trebuie înmânată și multiplicată în sensul dezvoltării ei precum talantul. Este ceea ce împlinește de ani buni neobositul autor care a lucrat cu dăruire să redescopere coeficientul de permanență al valorilor care au contribuit la afirmarea și continuitatea științei agricole românești.

Nu în ultimul rând, Albumul reține printr-o ținută grafică de excepție.

Tot în sensul relevat, reamintesc, și nu voi osteni s-o repet, atât cât voi mai fi, contribuția dr. ing. Viorel-Iulian Peștean, acest fanatic transmițător al tradiției, la ridicarea și amplasarea statuiei marelui învățat al agronomiei românești Haralamb Vasiliu la Grupul Școlar Agricol din Podu Iloaiei care-i poartă numele, gest pe care nimeni dintre factorii oficiali responsabili nu a găsit timpul, mijloacele și necesarul respect să-l înfăptuiască. Domnia sa rămâne unul dintre cei mai activi cercetători care au promovat în forme variate, personalitatea marelui nostru înaintaș.

În fine, nutresc convingerea că oricine va deschide acest Album va rămâne plăcut impresionat de capacitatea, atașamentul și dăruirea celor omagiați.

Acad. Valeriu D. Cotea

Having in view the level of the general development, each personality is shown with his own valences, opening new perspectives for the contemporary agriculture. Everyone's contribution to the foundation of the modern Romanian agriculture is highlighted. Most of these personalities were recognized and awarded by different academic forums and international societies for their contributions. Some of them, who have been forgotten by posterity, are remembered in this work, and their contribution to the development of the Romanian agriculture is pointed out.

We also appreciate the author's capacity to approach equitably all the personalities who are the subject of the Album. Overall, the work is a reference achievement in the landscape of the agrarian history and retrology, being at the same time a mirror of the achievements in the Romanian scientific research and the agricultural practice along the modern evolution of this important occupation for our people.

We would also like to say that this Album is at the same time the expression of a way of being and thinking of the author, who is attached to the values transmissible from one epoch to another, by their incontestable vitality and legitimacy, attributes which are expressed by what we call tradition. Nevertheless, the tradition must be transmitted and multiplied in order to be developed, like in the case of the "talent". It is what this tireless author has achieved for many years. He has worked passionately to rediscover the permanence coefficient of the values contributing to the continuity of the Romanian agricultural science.

Last but not least, the Album impresses by its exceptional graphics.

I have to remind and repeat again and again, as long as I live, the contribution of engineer PhD Viorel-Iulian Peștean, this fanatic transmitter of the tradition, to the building of the statue of the great scientist of the Romanian agronomy Haralamb Vasiliu at the Agricultural Scholar Group from Podu-Iloaiei, which bears his name. No one of the responsible official factors did find time, means and necessary respect to achieve the monument. Engineer PhD Viorel-Iulian Peștean is one of the most active researchers, who have promoted the personality of our great forerunner.

Finally, I hope that the people who will open this Album will be highly impressed by the capacity, attachment and passion for science of these personalities, to whom the author has paid homage.

Acad. Valeriu D. Cotea

ALBUM

MARI AGRONOMI ROMÂNI 1800-2000

I. FONDATORI 1800-2000

1. ION IONESCU DE LA BRAD (1818-1891)
2. PETRE S. AURELIAN (1833-1909)
3. HARALAMB VASILIU (1880-1953)
4. GHEORGHE IONESCU ŞIŞEŞTI (1885-1967)
5. NICOLAE GIOSAN (1921-1990)

Acum, când globalizarea promovează cunoaşterea în tot mai multe domenii ale activităţii umane, găsim potrivit să ne referim la marii fondatori europeni ai ştiinţei agricole, între care să-i descoperim şi pe cei din teritoriile locuite de români.

Cel mai des invocat dintre precursori este scriitorul latin Callumella Lucius Iunius Moderatus, care a trăit în secolul I e.n. Opera sa „Despre agricultură" redată în 12 cărţi, este cea mai importantă lucrare rămasă din antichitate. În Evul Mediu, un foarte important tratat de agricultură a fost scris de italianul Pietro de Crescentiis, iar trei secole mai târziu, francezul Olivier de Serres (1539-1619) a dat pentru epocă lucrarea „Theatre de l'agriculture", care s-a bucurat de folosinţă timp de aproape 300 de ani.

Abia la sfârşitul secolului al XVIII-lea s-au înmulţit scrierile despre agricultură; s-au înfiinţat şcoli şi apoi universităţi, în cadrul cărora au funcţionat aşa-numitele „catedre de cameralistică", adică de administrare a bunurilor agricole şi silvice ale monarhilor şi marilor latifundiari. În această perioadă au apărut fondatorii ştiinţei agricole moderne în ţările Europei. Astfel, în Franţa, întemeietorul ştiinţei agricole a fost renumitul chimist-agronom Mathieu de Dombasle (1777-1843), care a înfiinţat „Ferma şi Şcoala Agricolă de la Roville"; a scris un tratat complet de agricultură; a militat asupra principiului obţinerii beneficiului în agricultură. Fapte asemănătoare a făurit şi Albrecht Thäer (1752-1828) în Germania, fiind totodată şi promotorul reformei pentru eliberarea ţăranilor din Prusia. În Anglia, fondatorul ştiinţei agricole este considerat Arthur Jung, autorul monumentalei lucrări „Îndrumări pentru cunoaşterea agriculturii engleze", în 3 volume (1801). Aceşti mari precursori au fost contemporani.

La începutul Erei Moderne, progresul agricol s-a bazat în mare măsură pe cercetări în domenii restrânse, dar primordiale. Unul dintre acestea a fost chimia, care a generat „Chimia agricolă" şi apoi „Agrochimia". Acest domeniu a fost fondat de cercetările întreprinse de John Lawes (1814-1900), întemeietorul unui laborator de cercetări agrochimice, din care s-a dezvoltat celebra staţiune experimentală agricolă Rothamsted din Anglia. În aceeaşi perioadă, Justus von Liebig, care a studiat la Paris cu marele Gay Lussac; era doctor în chimie la 19 ani şi profesor la Universitatea din Giessen la 22 ani; a produs o revoluţie în cunoaşterea chimismului nutriţiei plantelor. Lucrarea sa „Chimia organică şi aplicaţiile ei în agricultură şi fiziologie" a statuat definitiv acest obiect de studiu al agriculturii. Progresul s-a bazat, de asemenea, pe condiţia şi spiritul universal al celebrului învăţat Jean Baptiste Bousignalt (1802-1887). Bazele biologice ale ştiinţei agricole îşi au originea în lucrarea lui Jean Baptiste Lamark (1744-1829) „Filosofia Zoologiei", în genialele lucrări ale lui Charles Darwin (1809-1992) „Originea speciilor" (1859), „Variabilitatea animalelor şi plantelor sub influenţa domesticirii" (1868) şi „Efectele fecundării încrucişate în regnul vegetal" (1877); în extraordinara lucrare a lui Gregor Mendel (1822-1884) „Cercetări asupra hibridării plantelor" (1865), pe baza căreia s-au stabilit primele legi ale

Now that globalization promotes knowledge of more and more fields of human activity, we find it necessary to make reference to the great European founders of the agricultural science and, among them, to those coming from the Romanian area.

The Latin writer Callumella Lucius Iunius Moderatus (I A.C.) is the most often invoked forerunner of all. "On Agriculture", consisting of 12 books, is the most valuable work preserved from Antiquity. During Middle Age a very important treatise was written by the Italian Pietro de Crescentis and, three centuries later, the French Olivier de Serres (1539-1619) wrote "Theatre de l'agriculture" and his work has been continuously resorted to for almost 300 years.

Only at the end of the 18th century the number of works on agriculture increased; schools, and later universities, were created and, as part of them, the so-called "departments of cameralistica" started to exist; they dealt with the administration of agricultural and forest goods belonging to monarchs and great landowners. During this period the founders of the modern agricultural science appeared in the European countries. In France, for instance, the initiator of the agricultural science is the well-known chemist-agronomist Mathieu de Dombasle (1777-1843), who created the "Farm and Agricultural School in Roville"; he wrote a complete treatise of agriculture; he fought for the principle of getting benefits in agriculture. Similar interests had Albrecht Thäer (1752-1828) in Germany, who is also the promoter of the reform of the Prussian peasants' liberation. In England Arthur Jung is considered to be the founder of the agricultural science; he is the author of the monumental work "Directions to Get to Know English Agriculture" containing 3 volumes (1801). All these great forerunners were contemporaneous.

At the beginning of the Modern Age, the agricultural progress is mainly based on investigations in limited, but essential fields. One of those was Chemistry, which generated "Agricultural Chemistry" and later on "Agrochemistry". This field was founded by the research done by John Lawes (1814-1900), the organizer of an agrochemical research laboratory, from which the famous Rothamsted Experimental Station (England) developed. From the same period we would like to mention Justus von Liebig, who studied in Paris with the great Gay Lussac; he became a Doctor in Chemistry at only 19 years old and a professor at Giessen University at 22; he caused a real revolution in the knowledge on the chemism of plant nurture. His work "Organic Chemistry and Its Use in Agriculture and Physiology" has imposed this subfield of agriculture for good. The progress was also based on the universal condition and spirit of the renowned scholar Jean Baptiste Bousignalt (1802-1887).

The biological bases of the agricultural science have their origins in Jean Baptiste Lamarck's work "Philosophie zoologique"; in the brilliant works written by Charles Darwin (1809-1992): "The Origin of Species" (1859), "The Variation of Animals and Plants Under Domestication" (1868) and "The effects of cross and self fertilization in the vegetable kingdom"(1877); in the extraordinary work by Gregor Mendel (1822-1884) entitled "Experiments in Plant

eredității, redescoperite de Correns şi Tshermak; în rezultatele uimitoare ale cercetărilor lui Louis Pasteur (1822-1895), întemeietorul microbiologiei.

În legătură cu problemele complexe ale biologiei solului şi a relațiilor lui cu plantele sunt recunoscuți ca precursori: Hellriegel, Beijerinek, Löhnis, Lipman, Wacksman, Fruwirth, K.A. Timiriazev (1840-1920) ş.a.

Un moment de referință în evoluția tehnicii agricole moderne, l-a marcat perfecționarea plugului înainte de anul 1800 de către ceasornicarul scoțian Small, iar apariția plugului de fier la începutul secolului al XIX-lea a fost apreciată de francezul A. Gasparin „încă un pas făcut de om spre libertate". Perfecționarea plugului de către Mathieu de Dombasle în prima jumătate a secolului XIX, a deschis un drum nou tehnicii agricole, urmând apariția maşinilor de secerat şi cosit cu tracțiune animală construite de Abed Hussey şi McCormick (1861).

Secolul XX a avut în prima lui jumătate personalități care în domenii înguste şi-au întrecut precursorii. Amintim între aceştia pe E.W. Hilgard, de la Universitatea din California cu lucrarea „Solul, formarea, proprietățile, compoziția şi relațiile cu clima şi cu creşterea plantelor"; E. Ramann profesor la Universitatea din München, autorul unui tratat de „Ştiința solului" (1911); A. Stebut de la Universitatea din Belgrad; Th. Roemer, fost profesor de agrotehnică la Universitatea Halle; E. A. Mitscherlich, profesor la Universitățile din Königsberg şi Berlin; John Rusell, directorul Stațiunii Rothamsted, a cărui operă „Solul şi planta" a cunoscut un succes mondial; Albert Delomon, directorul Centrului de Cercetări Agricole de la Versailles. O epocă glorioasă a avut şcoala naturalistă rusă de pedologie, reprezentată de Dokuceaev (1846-1903), V.R. Viliams (1863-1939), Costâcev (1845-1895) ş.a.

Aşezarea geografică a pământului locuit de români din timpuri străvechi a fost dificilă pentru pătrunderea civilizației şi făurirea progresului. Având mai întâi rostul de paznic al Europei împotriva păgânismului asiatic, noi românii am început cu toate ale înaintării cu o întârziere de cel puțin o jumătate de secol. Prima şcoală agricolă cu predare în limba română a fost înființată de către Cristofor Nako (aromân) la Sânnicolaul Mare în anul 1799, fiind consolidată în 1801 de poetul Samuel Tesedik. Apar apoi şcoli şi cursuri pentru agricultură la Goleşti (1826), Iaşi (1827), Şcoala Națională din Bucureşti (1831). În Muntenia se înființează şi şcoli sătești unde se învăța „lucru pământului" şi „iconomia casnică". În anul 1835 se înființează „Şcoala de Economie Rurală şi Forestieră" (numai pentru 6 luni) la Pantelimon şi Academia Mihăileană din Iaşi. La Seminarul „Veniamin Costachi" se învăța „Economia rurală teoretică şi practică". În numeroasele sale lucrări, Ion Ionescu de la Brad a proiectat dezvoltarea agriculturii noastre .

În anul 1852 s-a înființat Institutul Național de Agricultură de la Pantelimon, care a fost mutat la Bucureşti, în 1869, sub denumirea „Şcoala Centrală Agricolă Herăstrău". Apoi în anul 1907, Haralamb Vasiliu a început predarea cursurilor „libere" de agricultură de la Universitatea din Iaşi,

Hybridization" (1865), on the base of which the first heredity laws were established, rediscovered by Carrens and Tshermak; in the outstanding results of the research done by Louis Pasteur (1822-1895), the founder of microbiology.

In the complex field of Soil Biology and its relations to plants some renowned forerunners are Hellriegel, Beijerinek, Löhnis, Lipman, Waksman, Fruwirth, etc.

An important moment in the evolution of the modern agricultural technique was marked by the improvement of the plough before 1800 by the Scottish watchmaker Small, and the emergence of the iron plough at the beginning of the 19th century was, according to the French A. Gasparin "another step the man took towards liberty". The improvement of the plough managed by Mathieu de Dombasle in the first half of the 19th century broke new ground in the agricultural technique and the next step was the appearance of the animal traction reaper machine and mowing machine made by Abed Hussey and McCormick (1861).

Important figures working in narrow fields lived and outshone their forerunners during the 20th century. We would like to mention, among others, E. W. Hilgard from California University and his work "Soils, Their Formation, Properties, Composition, and Relations to Climate and Plant Growth in the Humid and Arid Regions", E. Ramann, professor at München University and author of a treatise on "Science of Soil" (1911); A. Stebut from Belgrade University; Th. Roemer, former Agro Technique professor at Halle University; A. Mitscherlich, professor at Königsberg and Berlin Universities; John Russell, manager of Rothamsted Experimental Station, whose work "Soil Conditions and Plant Growth" was successful all over the world. Albert Delomon, manager of the Agricultural Research Centre in Versailles. It was a glorious period also for the Russian naturalist school of Pedology some of whose main representatives are Dokuceaev (1846-1903), V.R. Viliams (1863-1939), Costâcev (1845-1895).

The geographic location of the Romanian territory did not make it easy for the entry of the civilization or the progress. Having assumed the part of the sentinel of Europe against the penetration of the Asian paganism, we, the Romanians, started progress at least half a century later. The first agricultural school with classes taught in Romanian was founded by Cristofor Nako (Macedonian Romanian) in Sânnicolau Mare in 1799 and then it was strengthened in 1801 by Samuel Tesedik, the poet. Other agricultural schools and courses appear later in Goleşti (1826), Iaşi (1927), The National School in Bucharest (1831). In Muntenia rural schools are also created and "land cultivation" and "domestic economy" are trained there. In 1835 the "Rural and Forestry Economy School" is founded (for only 6 months) in Pantelimon and "Academia Mihăileană" in Iaşi; here, between 1842 and 1846, Ion Ionescu de la Brad taught the agricultural course. At "Veniamin Costachi Seminary", in Moldova as well, "Theoretical and Practical Rural Economy" was taught.

In 1852 they founded the "National Agricultural Institute" of Pantelimon, in 1869 moved to Bucharest under the name of "Agricultural

reuşind apoi (1912) înfiinţarea „Secţiunii de Ştiinţe Agricole” în cadrul Facultăţii de Ştiinţe. În anul 1869 s-a înfiinţat la Cluj „Academia de Agricultură”, ca şcoală de nivel mediu.

Aceste instituţii au devenit în timp universităţile agronomice din zilele noastre. Activitatea de cercetare agricolă a început după înfiinţarea Staţiunii Agronomice Bucureşti, la 1 dec. 1886, sub direcţia agronomului Vlad Cârnu-Munteanu, care a fost sprijinit puternic în acest demers de marele agronom Petre Aurelian, ajuns ministru al agriculturii. Activitatea acestei prime instituţii de cercetare agricolă a fost marcată de personalitatea chimistului-agronom Corneliu Roman în perioada 1887-1919. El a lucrat peste 20 de ani aici, având şi funcţia de director. Analizele chimice efectuate de el asupra solului, cerealelor şi vinului, au stat la baza elaborării primelor tratate ştiinţifice din ţară, bazate pe cercetare, pe care le-a publicat cu Vlad Cârnu-Munteanu: „Vinurile României”, „Le sol arable de la Roumanie” şi „Les cereales roumaines”. Până la decesul său din 1919, a organizat experienţe cu principalele plante agricole din ţară, precum şi cu noile plante de cultură: lucerna, sfecla de zahăr, bumbacul ş.a. După 40 de ani de activitate (1886-1928), s-a făcut un pas important spre progres în cercetarea agricolă prin înfiinţarea ICAR (Institutul de Cercetări Agronomice al României), având ca prim director pe agronomul Gheorghe Ionescu Şişeşti, profesor de elită şi fost director la Şcoala Centrală Agricolă Herăstrău, recunoscut prin rezultatele de cercetare după anul 1911, când a revenit de la studii agronomice din Germania. El a fost organizator şi promotor al cercetărilor agricole în perioada interbelică. Rezultatele cercetărilor din ICAR timp de 34 de ani (1928-1962) au permis stabilirea unor tehnologii pentru principalele culturi, crearea unor soiuri la plantele de câmp, îmbunătăţirea raselor de animale, analiza chimică a solului şi produselor agricole în laboratoarele proprii, organizarea protecţiei plantelor ş.a.

După anul 1945, cercetarea agricolă a intrat în stagnare, dar acţiunile de înnoire şi orientare nouă a activităţii s-au intensificat. Primul pas spre schimbare s-a produs în anul 1957, când s-a înfiinţat „Institutul de Cercetări pentru Cultura Porumbului” la Fundulea, jud. Călăraşi, al cărui director a fost profesorul agronom N. Giosan. În anul 1962 s-a produs unificarea sa cu ICAR, sub denumirea ICCA (Institutul Central de Cercetări Agricole), care în anul 1969 s-a reorganizat în Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice.

În anul 1989, reţeaua de cercetare a Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice avea o structură formată din 29 instituţii de cercetare: institute, centre, laboratoare şi staţiuni speciale (pentru plante aromatice şi medicinale, pe nisipuri, pe sărături, pentru combaterea eroziunii, pentru porcine). Înainte de 1990, cercetarea agricolă a beneficiat de mari fonduri pentru funcţionare şi dezvoltare, iar rezultatele au fost foarte importante în sprijinul progresului agriculturii practice. Dintre aceste rezultate vom aminti câteva care putem spune că sunt epocale; aşa, de exemplu: crearea hibrizilor de porumb autohtoni şi generalizarea porumbului hibrid în producţie, într-o perioadă de

Central School of Herastrau”. Then, in 1907, Haralamb Vasiliu initiated the teaching of “free” courses of agriculture at Iaşi University and in 1912 he managed to found the Department of Agricultural Sciences within the Sciences Faculty. In 1869 the “Agricultural Academy” which functioned as secondary school - was created in Cluj.

In time these institutions turned into the present-day agricultural universities. The agricultural research started after the creation of the Agronomical Station of Bucharest, December 1st 1886, under the management of the agronomist Vlad Cârnu-Munteanu, who was strongly supported by the great agronomist Petre Aurelian, Minister of Agriculture at that time. The activity of this first institution of agricultural research was influenced by the chemist-agronomist Corneliu Roman in the period 1887-1919. He worked there for over 20 years as a manager. The chemical analyses he made on soil, cereal and wine represented the base of the elaboration of the first scientific treaties in our country, which he published together with Vlad Cârnu-Munteanu: “Romanian Wines”, „Le sol arable de la Roumanie” and „Les cereales roumaines”. Until his death in 1919 he coordinated experiments with the main agricultural plants in the country and also with new plants of culture: Spanish trefoil, sugar beet, cotton, etc. After 40 years of activity (1886-1928) a big step was taken towards progress in agricultural research, by the creation of ICAR (Agronomical Research Institute of Romania), whose first director was the agronomist Gheorghe Ionescu Şişeşti, a remarkable teacher and former director at “Agricultural Central School of Herastrau”, famous for his research after 1911, when he returned once he had completed his studies in Germany. He is acknowledged as organizer and promoter of the agricultural studies during the inter-war period. The results of the research led by ICAR throughout 34 years (1928-1962) allowed the setting up of technologies for the main cultures, the creation of field plant breeds, the improvement of animal breeds, the chemical analysis of the soil and agricultural products in their own laboratories, the organization of the plants protection, etc.

After 1945 the agricultural research stagnated, but actions for renovation and new orientation intensified. The first step headed for change was taken in 1957 when the “Research on Corn Cultivation Institute” was founded in Fundulea, Călăraşi District, whose director was the agronomist professor N. Giosan. In 1962 it was unified with ICAR under the name of ICCA (Institutul Central de Cercetări Agricole - Central Institute for Agricultural Reasearch), which, in 1969 was re-organized in the Academy of Agricultural and Forest Sciences.

In 1989 the research net of the Academy of Agricultural and Forest Sciences used to be formed of 29 research institutions: institutes, centres, laboratories and special stations (for aromatic and medicinal plants, on sandy areas, on salt marsh, against erosion, for porcine). The agricultural research received high funds to operate and develop, and the results have been really important for the progress of the practical agriculture. We are going to mention some of these results which are outstanding, such as: the creation of autochthonous

numai 7 ani (în SUA a durat 32 ani); crearea hibrizilor de floarea-soarelui şi a hibrizilor cu rezistenţăgenetică la cele mai păgubitoare boli, ca primat mondial; utilizarea tehnicilor nucleare în agricultură; ameliorarea raselor la animalele de fermă şi înlocuirea celor vechi; extinderea puternică a plantaţiilor intensive în pomicultură şi viticultură şi crearea de soiuri autohtone; stabilirea tehnologiilor de cultură la plantele de câmp şi horticole, conform cerinţelor noi de cultivare, organizarea laboratoarelor de analize pentru toate sectoarele ş.a., producerea seminţelor şi materialului de plantat viti-pomicol.

Volumul imens de rezultate obţinute în cercetare a permis elaborarea unor monografii, tratate ştiinţifice, manuale universitare de o valoare excepţională, alcătuite pe bază de bibliografie românească. Între acestea putem cita: „Harta solurilor României" (1994);

„Flora ilustrată a României" în 2 vol. (1988, 1990); „Tehnici nucleare în agricultură" (1984); „Floarea-soarelui hibridă" (2002); „Tratat de Creşterea bovinelor", 4 vol. (1980-1998); „Tratat de avicultură" în 3 vol. (2000-2005); „Porumbul" (monografie), 2004; „Tratat de oenologie" (1988); „Fitotehnie", 6 ediţii (1979-2002); „Hameiul" (2002); „Lucerna" (1978); „Cultura plantelor furajere" (2000). Producţia agricolă a crescut de peste 4 ori în majoritatea ramurilor agriculturii în comparaţie cu anul 1938, considerat cel mai bogat în perioada interbelică. În anul 1982, producţia medie de grâu era de 3520 kg/ha pe o suprafaţă de 2,5 mil. ha (2000 kg/ha în 1970); la porumb 4770 kg/ha boabe (3240 în 1970). În anul 1981 se creşteau 11542000 porcine (5365000 în 1976); circa 16 mil. ovine. Statistica pe anul 2006 consemnează: 2,925 mil. bovine (1,851 mil. vaci); 6,905 mil. porcine (0,534 mil. scroafe); 8,263 mil. ovine caprine şi 85,720 mil. păsări. Numai Combinatul pentru creşterea porcilor COMTIM Timişoara producea 1,4-1,5 milioane capete porcine; serele de la Işalniţa, Arad, Dumbrăveni, 30 Decembrie (Bucureşti) ş.a., produceau mari cantităţi pentru export. Insula Mare a Brăilei era cea mai mare întreprindere agricolă din lume şi avea un flux de producţie de la brazdă la salam.

Coordonarea agriculturii noastre prin instituţia ministerială a început în anul 1860 când s-a înfiinţat: „Ministerul Comerţului, Agriculturii şi Lucrărilor Publice". Acesta a fost transformat în „Ministerul Agriculturii, Industriei, Comerţului şi Domeniilor" în anul 1883, care a devenit după anul 1900 „Ministerul Agriculturii şi Domeniilor". Conducerea acestui minister a fost acordată până în zilele noastre, în cea mai mare măsură politicienilor, un criteriu care a adus prejudicii incomensurabile progresului naţional. Propun să fie stabilit în constituţia ţării ca funcţia de ministru al agriculturii să fie atribuită numai unui agronom.

Dintre marii agronomi care au deţinut postul de ministru s-au distins: Petre S. Aurelian, Gheorghe Cipăianu, Gheorghe Ionescu-Şişeşti, Nicolae Cornăteanu, Angelo Miculescu. În perioada 1945-1989, agricultura a avut un progres semnificativ cu sprijin de stat, dar situaţia nu a fost rezolvată în plan social, privind raportul între proprietarii pământului şi repartizarea producţiei. În această perioadă România s-a apropiat de nivelul mediu al agriculturii din Europa, în sectoarele principale de activitate.

corn hybrids and the generalization of the hybrid corn production in only 7 years (while in the USA it took 32 years); the creation of sunflower hybrids and of hybrids with genetic resistance to the most damaging illnesses; the use of nuclear techniques in agriculture; the amelioration of farm animals breeds and the emplacement of the former ones; the wide enlargement of intensive plantations in pomiculture and wine-growing and the creation of new autochthonous breeds; the establishment of culture technologies for field and horticultural plants, according to the new necessities of cultivation, the organization of the analysis laboratories in all fields.

The immense volume of results obtained in research allowed the preparation of several monographs, scientific treaties, university manuals extremely valuable which used Romanian bibliography. We would like to mention some of them: "The Map of the Soils in Romania" (1994); "The Illustrated Flora In Romania" containing 2 volumes (1988, 1990); "Nuclear Techniques in Agriculture" (1984); "Hybrid Sunflower" (2002"); "Treatise of bovine breeding", 4 volumes (1980-1998); "Treatise on Poultry Farming" 3 volumes (2000-2005); "The Corn" (monograph) 2004; „Treatise of oenology" (1988); „Phytotechnology" 6 editions (1979-2002); "The hop" (2002); "The alfalfa" (1978); „Fodder crops technology" (2000). The agricultural production multiplied by 4 or more in most agricultural fields compared to 1938, which was considered to be the richest year in the inter-war period. In 1982 the medium wheat production was 3520 kg/ha on a surface of 2,5 mil ha (2000 kg/ha in 1970); corn grains: 4770 kg/ha (3240 in 1970). In 1981 11,542,000 pigs were bred (5,365,000 in 1976); around 16 million sheep. Statistic on 2006 illustrates: 2,925,000 cattle (1,851,000 cows); 6,905,000 pigs (0,534 million sows); 8,263,000 sheep-goats and 85,720,000 poultry. COMTIM alone (Industrial Unit of Pigs Breeding Timisoara) used to produce 1,4-1,5 million pigs; the greenhouses in Isalnița, Arad, Dumbrăveni, 30 Decembrie (Bucharest) etc., used to produce considerable quantities for the export. Insula Mare a Brăilei was the biggest agricultural plant in the world and it used to have a production flow from furrow to sausage.

The coordination of our agriculture by means of ministerial institution started in 1860 when the "Ministry of Commerce, Agriculture and Public Works" came into being. In 1883 this was transformed into the "Ministry of Agriculture, Industry, Commerce and Dominions" and after 1900 it became the "Ministry of Agriculture and Dominions". The direction of this ministry has been mostly given so far to politicians and this has caused serious damage to the national progress. I recommend that the constitution of the country stipulate that only an agronomist should be appointed as Minister of Agriculture.

Among the great agronomists who were in charge of the Ministry of Agriculture some excelled: Petre Aurelian, Gheorghe Cipăianu, Gheoghe Ionescu Şişeşti, Nicolae Cornăteanu, Angelo Miculescu. Between 1945 and 1989 the agriculture has experienced a significant growth with state support, but the situation hasn't been sorted out at a social level, as for the relationship between the land owners and the production distribution. During this period Romania caught up with the average level of the European agriculture in the main fields of activity.

Ion Ionescu de la Brad
24 iun **1818** – **1891** 16 dec

Ion Ionescu de la Brad a fost fiul preotului-iconom Ion Isăcescu şi al Saftei, născut la Roman. A învăţat la Şcoala „Trei Sfetitele” din Iaşi şi a absolvit studii la Academia Mihăileană, în anul 1838. În primăvara anului 1838 pleacă în Franţa pentru studii agronomice la şcoala privată a chimistului-agronom Mathieu de Dombasle de la Roville, precum şi la Şcoala Naţională de Agricultură de la Grignon. A mai studiat „Viticultura” la Auxerres (Champagne) şi „Sericicultura” la Forêt de Senart (Paris). Apoi a continuat studii de fizică, chimie, ştiinţele naturale şi botanică la Sorbona şi economia politică la Conservatoire des Arts et Métiers. Se întoarce în ţară în toamna anului 1840. Domnitorul Mihail Sturza l-a numit „văcar” (şef de fermă) la Cioara Iaşi. În 1 martie 1842 a început predarea cursurilor de agricultură la Academia Mihăileană, până în august 1848, fiind recunoscut ca părinte al învăţământului agricol şi primul profesor agronom din Ţările Române. La 24 de ani a publicat „Vitele albe din Englitera” (1842), apoi „Calendar pentru bunul gospodar”, reeditat în 1845 şi 1861 subtitlul „Calendar pentru bunul cultivator” (512 pg.), ca un curs de agricultură; „Ferma Model şi Institutul de Agricultură în Moldova” (1842-1848). În anul 1848 a intrat în focul Revoluţiei, fiind unul dintre lideri. A fost exilat în Turcia, iar în acest timp a publicat: „Excursie în Câmpia Dobrogei” (1850). „Tessalia agricolă ce este şi ceea ce poate fi” (1851), care îl ridică membru în Consiliul Imperial de Agricultură al Turciei şi director al Şcolii Agricole de la San Stefano. A fost administrator al moşiilor marelui vizir Reşid Paşa. După Unirea din 1859 a fost numit director al Statisticii din Moldova; a editat ziare şi reviste: „Ţăranul român” (1861), „Jurnalul de agricultură” (1857), „Gazeta satelor” (1869), „Foaia de agricultură practică (1857). Apoi a publicat excepţionalele lucrări monografice de prezentare a judeţelor Putna, Dorohoi şi Mehedinţi între1866/1869 (1908 pg). A publicat 42 de cărţi şi broşuri şi 480 articole. Este considerat fondatorul economiei rurale la români. A organizat şi condus Reforma agrară ca vicepreşedinte al Comisiei de Împroprietărire a Ţăranilor (1864). A fost inspector general în Ministerul Agriculturii (1864/1869), apoi a organizat Şcoala şi Ferma Model de Agricultură de la Bradu (Bacău) între 1873/1891. Ţăranii l-au ales deputat în Parlamentul ţării (1876/1883). În anul 1871 a fost primit membru corespondent al „Societăţii Academice Române”, iar în 1884 ca membru onorar al Academiei Române. A rămas cea mai cunoscută şi omagiată figură agronomică a românilor.

Ion Ionescu de la Brad was the son of iconom priest Ion Isacescu and Safta. He was born at Roman. He learned in "Trei Sfetitele" school of Iaşi and graduated the studies of "Academia Mihăileană" in 1838. In spring 1838 he left for France to carry out agronomic studies at the private school of the chemist-agronomist Mathieu de Dombasle de la Reville as well as the National School of Agriculture in Grignon. He studied "Viticulture" at Auxerres (Champagne) and "Silkworm breeding" at Foret de Senart (Paris). Then he went on studying physics, chemistry, natural sciences and botany in Sorbona and political economy at Conservatoire des Arts et Metiers. He came back home in autumn 1840. Prince (voivode) Mihail Sturza appointed him "cowboy" (chief of the farm) at Cioara - Iasi. In autumn 1841, he taught agriculture at "Academia Mihaileana" till August 1848, being recognized the father of agricultural education; the first professor agronomist in "Romania Principalities". At the age of 24 he published "The White Cattle from England" (1842), then "The Calendar of the good householder" which was published again in 1845 and 1861 entitled "The Calendar of the good farmer" (512 pg.) similar to a course of agriculture; "Pattern (model) farm and the Institute of Agriculture in Moldavia" (1842-1848). In 1848 he participated at the Revolution being one of the leaders. He was exiled in Turkey and during that time he published: "Excursion in Dobrogea Plain" (1850). "Agricultural Tessalia - what it is and might be" (1851), a book that contributed to his becoming member in Turkey's Imperial Council of Agriculture and director of Agricultural School at San Stefano. He was the manager of the Great Vizir Reşid Paşa' estates. After the Union of Romanian Principalities in 1859, he was appointed director of the Department of Statistics in Moldavia; he ran newspapers and reviews: "Romanian Peasant" (1861), "Journal of Agriculture" (1857), "Villages Newspaper" (1869), "The Sheet of Practical Agriculture" (1857). Then he published exceptional monographs for presenting the counties Putna, Dorohoi and Mehedinti within 1866-1869 (1908 pg.). He published 42 books and brochures and 480 articles. He is considered the founder of Romanian rural economy. Ion Ionescu de la Brad organized and led the Agrarian reform as vice-president of the Commission of Peasants' Allotment (1864). He was general inspector in the Ministry of Agriculture (1864-1869), organized the Agricultural School and Model Farm of Agriculture - from Bradu (Bacău) 1873-1891. Peasants elected him member of Parliament (1876-1883). In 1871 he became corresponding member of "The Romanian Academic Society" and in 1884, honorary member of the Romanian Academy. Ion Ionescu de la Brad is the most well known and honoured Romanian agronomic personality.

Petre Aurelian

12 dec **1833** – **1909** 24 ian

Cel mai faimos şi mai aureolat agronom român în timpul vieţii a fost **Petre S. Aurelian**. Era fiul învăţătorului Gheorghe Ardelean din Sebeşul Săsesc, provenit dintr-o familie nobiliară, care s-a stabilit la Slatina. A urmat Şcoala „Sf. Sava" din Bucureşti, iar după studii de drept şi economie, în anul 1855 a început pregătirea agronomică la Grignon (Franţa) cu vestitul agronom August Bela. A avut rezultate strălucite, fiind premiat cu „Medalia de Bronz" (1860), acordată de Napoleon al. III-lea studenţilor străini. La revenirea în ţară a fost angajat la Direcţia Agriculturii din Ministerul Lucrărilor Publice (1860). În acelaşi timp ajunge profesor şi apoi director la Institutul de Agricultură de la Pantelimon (1863), pe care îl duce la Herăstrău-Bucureşti la 1 decembrie 1869, în sediul nou, şi îl conduce până în anul 1883. A contribuit cert la structurarea planului de învăţământ, la elaborarea programelor analitice şi la dezvoltarea bazei materiale. A predat disciplinele agronomice de bază (agricultura, botanica, economia agrară, silvicultura), iar în anul 1869 a publicat „Manual de agricultură", republicat ulterior în 7 ediţii. A editat „Monitorul comunelor" pentru agricultură încă din 1861. În 1876 a editat renumita revistă „Economia rurală" („Economia naţională"), care a apărut o jumătate de secol. A publicat la revista „Agronomia" (1860), apoi la „Revista ştiinţifică" (1870). Alexandru Odobescu a colaborat cu P.S. Aurelian la elaborarea lucrării „Note asupra României în principal asupra punctului de vedere a economiei sale rurale, industriale şi comerciale" (1867). Pe această linie a publicat o lucrare cardinală, sub titlul „Cathehismul economiei politice", apoi „Terra nostra" cu schiţe economice zonale, „Bucovina" (1876), „Schiţe asupra stării economice a României în secolul al XVIII-lea", „Elemente de Economie politică" (1889). Petre S. Aurelian a fondat prima cooperativă de credit din Ţările Române - „Economia". Ca aprig susţinător al dezvoltării industriei naţionale a publicat lucrarea „Cum se poate dezvolta industria în România" (1881). Este autorul primului proiect de înfiinţare a „Casei Rurale"; a elaborat proiectul pentru „Legea Casei Şcoalelor", a introdus învăţământul obligatoriu de 6 clase şi „Agricultura", ca obiect obligatoriu în şcolile săteşti. Ca prim-ministru al României (1896-1897), a impus „Legea repaosului duminical". A fost primar al Bucureştiului (1896), ministru al Învăţământului, ministrul al Lucrărilor publice (1877/78, 1886/89), preşedinte al „Societăţii Centrale Agricole", senator liberal în Parlamentul ţării (1877-1909); preşedinte al Senatului şi preşedinte al Academiei Române (1894-1896). Este considerat un egal al marelui agronom Ion Ionescu de la Brad, într-o epocă ulterioară de progres.

Petre S. Aurelian was one of the most Romanian famous agronomists. He was the son of Gheorghe Ardelean, schoolmaster from Sebeşul Săsesc, of noble origin who set up at Slatina. Petre S. Aurelian graduated the studies of College "Sf. Sava" in Bucharest, then studied law and economic sciences and in 1855 he began an agronomic training in Grignon (France) with the well known agronomist August Bela. He had brilliant results receiving "The brass medal" (1860) awarded by Napoleon III. Coming back to Romania, he was employed at the department of Agriculture in the Ministry of Public Works (1860). At the same time, he was professor and then director of the Institute of Agriculture at Pantelimon (1863) Institute transferred in Herăstrău / Bucharest on 1 December 1869, the new headquarters managed by him up to 1883. He mainly contributed at the structure of the curriculum, elaboration of analitical programs and development of material resources. He taught basic agronomic branches (agriculture, botanics, agrarian economy, sylviculture) and in 1869 he published "The Manual for agriculture", further on republished in 7 editions. He edited "The communes adviser" for agriculture since 1861 and in 1876 he ran the well known review "Rural Economy" ("National Economy") which was published for half a century. Petre S. Aurelian published many papers in the review "Agronomia" (1860), then "The Scientific Review" (1870). Alexandru Odobescu collaborated with Petre S. Aurelian in carrying out the work "Notes on Romania mainly regarding its rural industrial and commercial economy" (1867). Considering this idea, he published a fundamental work entitled "The cathetism of political economy", then "Terra Nostra" with local (zonal) plans, "Bucovina" (1867), "Considerations on Romania's economic situation in the XVIIIth century", "Elements of Political Economy" (1889). Petre S. Aurelian founded the first credit association in the Romanian Principalities - "Economy". As an impetuous supporter of the national industry development he published the work "How can Romania's industry develop" (1881). He is the author of the first project of setting up of "Rural House"; he carried out the project for "The law of Schools House", introduced the compulsory 6 forms of education and "Agriculture" as an obligatory discipline for village schools. He was Mayor of Bucharest (1896), minister of education, minister of public works (1877/78, 1886/89), president of "Agricultural Central Society", liberal senator in the Parliament (1877-1909); president of the Senate and president of the Romanian Academy (1894-1896). He is considered an equal of the greatest agronomist Ion Ionescu de la Brad, in a further epoch of progress.

Haralamb Vasiliu
15 ian **1880** – **1953** 3 nov

Profesorul **Haralamb Vasiliu** a fost primul ctitor al învăţământului agronomic de nivel universitar în România (1907/1912) la Iaşi. S-a născut în satul Hoiseşti, judeţul Iaşi. A fost absolvent strălucit al „Liceului Internat" din Iaşi, al Facultăţii de Fizică-Chimie şi al celei de Matematică din Universitatea Iaşi (1901-1902).A urmat studii agronomice la Hohenheim/Stuttgart (1902-1905) şi de doctorat în chimie agricolă la Breslau (Wroclaw), în 1906. Din propria dorinţă a predat primele cursuri agronomice „libere" la Universitatea din Iaşi, în anul 1907, şi a înfiinţat secţia de Ştiinţe Agricole în Facultatea de Ştiinţe (1912) cu eforturi personale. În anul 1933 a transferat Facultatea de Agronomie din Iaşi la Chişinău, unde a organizat o instituţie de nivel european. A editat „Comunicările Laboratorului de Chimie Agricolă" la Chişnău, cu lucrări de cercetare excepţionale. A publicat primul tratat de „Nutrirea animalelor domestice şi a omului" în ţară, fiind al doilea în Europa, după lucrarea lui O. Kellner (1909). A editat apoi primul tratat de „Chimie Agricolă" în două volume (1936/1940). În lucrarea sa fundamentală „Asupra configuraţiei moleculare a substanţelor proteice, hidraţilor de carbon şi grăsimilor" (1936) a emis „Teoria structurii spiralate a proteinelor", care era pasibilă de Premiul Nobel în anul 1936. Ea se regăseşte în proporţie de 90% în lucrarea lui L. Pauling şi R. Corey, care au fost laureaţi Nobel în anul 1953. Lucrarea sa „Razele vitale" a evidenţiat bioenergia organismelor vii prin experienţe cu plante ca primat mondial. În „Predezagregarea" emite o teorie proprie asupra formării Pământului, cu unele postulate confirmate de sonda americană Mariner la suprafaţa planetei Venus. Este autorul primelor experienţe cu microelemente. Lucrarea „Mişcarea apei la Manzâr" prezintă profunde cercetări de agrofitotehnie; a emis ipoteza fosforescenţei celulelor vii; o ipoteză privind „reacţiile nucleare" care au determinat raportul N/K de 1/30 în apele oceanului mondial; a cercetat profund „producţia acidului uric în corpul omenesc din diverse alimente" ş.a. A emis ideea construirii marilor combinate zootehnice (1933), a producerii de zahăr din coceni de porumb, a triplării randamentului de alcool a tescovinei prin amestec cu melasă, a producerii de proteine pentru hrana animalelor cu ajutorul ciupercilor Saccharomycete. Lucrarea „Îmbunătăţirea şi organizarea agriculturii româneşti" (1933,1942) este total originală. A fost decorat cu Ordinul „Coroana României" în grad de „cavaler". A fost membru al „Academiei de Agricultură din România" (1943) şi membru al Academiei de Ştiinţe din România (1941). La propunerea academicianului V. D. Cotea a fost delcarat Membru Titular p.m. al Academiei Române din anul 1990. Haralamb Vasiliu este cel mai mare agronom savant al românilor.

Professor **Haralamb Vasiliu** was the first founder of the agronomic universitary education in Romania (1907-1912). He was born in Hoiseşti, county Iaşi. He graduated brilliantly "The Boarding Secondary School" in Iaşi and the Faculty of Physics - Chemistry and Mathematics of the University Iaşi (1901-1902). He followed agronomic courses in Hohenheim / Stuttgart (1902-1905) and he took the doctor's degree in agricultural chemistry at Breslau (Wroclaw) in 1906. He taught the first "free" agronomic courses at the University of Iaşi in 1907 and with personal efforts he set up the Section of Agricultural Sciences in the Faculty of Sciences (1912). In 1933 he transferred the Faculty of Agronomy from Iaşi to Chişinău where he organized an institution at European level. He published "Communications of the Agricultural Chemistry Laboratory" at Chişinău, papers of exceptional research works. He also published in the country the first treaty of "Domestic animals and humans nutrition" being the second treaty in Europe after O. Kellner's paper (1909). Then, he edited the first treaty of "Agricultural Chemistry" in two volumes (1936-1940). In his fundamental work entitled "On the molecular configuration of proteic substances, carbohydrates and fats" (1936) he issued "The theory of the spiral structure of proteins" that might be awarded with Nobel Prize in 1936. It represents almost 90% of L. Pauling and R. Corey's work who were awarded with Nobel Prize in 1953. His work entitled "The Vital Rays" emphasized living organisms bioenergy by experiments with plants as a world premiere. In his work "Pre-disintegration" he issues his own theory on the Earth formation with some postulates confirmed by the Mariner, the American sounding balloon on the surface of Venus planet. He is the author of the first experiments with microelements. His paper entitled "The movement of water at Manzâr" presents an important research work in agrophytotechniques; he issued the hypothesis of living cells phosphorescence; a hypothesis on "nuclear reactions" which determined the 1/30 ration N/K in the waters of the world ocean; he searched deeply "The producing of the uric acid in the human body from various foods" and so on. He suggested the idea of large zootechnical farms (1933), the producing of sugar from corn cobs, the 3 times increase of alcohol percentage of marc brandy mixed with molasses, how to obtain proteins for animals' feeding using Saccharomycete mycelium. The paper entitled "The improvement and organization of Romanian Agriculture" (1933-1942) was totally original. He was member of "The Academy of Agriculture in Romania" (1943) and member of the Academy of Sciences in Romania" (1941). He was decorated with the order "The Crown of Romania" in the "Cavalier" rank. At the proposal of Academician V.D. Cotea, Haralamb Vasiliu was declared Titulary Member, post mortem, of the Romanian Academy. He was the greatest agronomist of Romanians.

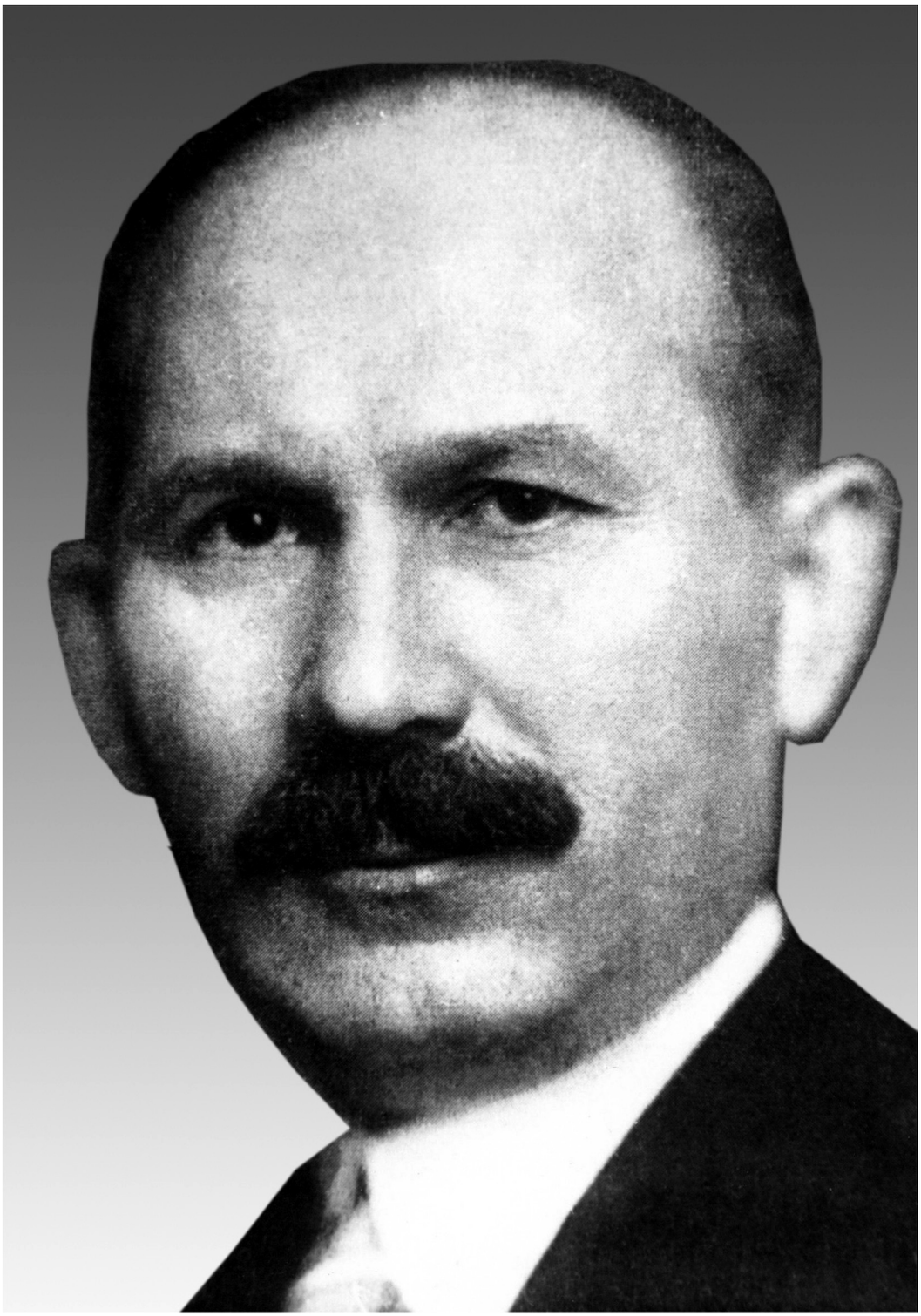

Gheorghe Ionescu Şişeşti
16 oct **1885** – **1967** 4 iun

Profesorul **Gheorghe Ionescu Şişeşti** a fost ctitorul „Institutului de Cercetări Agronomice al României”, fondator modern al cercetărilor agricole; mare savant agronom. S-a născut în comuna Şişeştii de Jos, judeţul Mehedinţi. A absolvit Şcoala Superioară de Agricultură de la Hohenheim (Germania), în anul 1909, şi a fost declarat „Doctor în Agronomie” al Universităţii din Jena (Germania) în anul 1911, cu distincţia „Magna cum Laudae”. La întoarcerea sa în anul 1911 a fost numit administrator al Fermei Spanţov din Delta Dunării (Oltenița), efectuând experienţe sistematice cu soiuri de plante de câmp. A creat soiul de grâu A 15 şi a efectuat lucrări privind conservarea şi îmbunătăţirea fertilităţii solului; lucrări de ameliorare a sărăturilor, în Valea Călmăţui şi alte zone: „Contribuţii la cunoaşterea şi ameliorarea pământurilor sărăturoase din România” (1947). În anul 1914 devine profesor şi director la Şcoala Centrală de Agricultură Herăstrău, fiind mai târziu unul dintre marii profesori agronomi ai vremii sale, până în anul 1958. A fost primul director al ICAR. A predat cursul de Agrologie din anul 1921 până în 1956, din care a rezultat celebrul tratat „Agrotehnica” în două volume, cu Irimie Staicu (1958). Între lucrările reprezentative pentru opera sa se află: „Cercetări asupra principalelor tipuri de sol ale României prin metoda fiziologic vegetală” (1928), „Cercetări asupra podzolului” (1933), „Lunca Dunării şi punerea ei în valoare” (1934), „Cultura soiei” (1937), „Cultura grâului” (1934), „Dezvoltarea studiilor despre sol în România” (discurs la primirea în Academia Română), „Îndrumări agricole” (95 conferinţe radio), 1941, „Agrotehnica” (1942), „Buruienile şi combaterea lor”, 234 pag. (1955), „Cultura porumbului”, 172 pag. (1936); 310 pag. (1955). În activitatea sa de studii şi cercetări a cuprins vaste probleme de cunoaşterea solului lucrărilor şi fertilizării lui, a stabilit tehnologii de cultură la aproape toate plantele de câmp, a avut un mare număr de lucrări pe teme de economie agrară; a fost unul dintre marii publicişti agronomi ai vremii sale. În anul 1919 a fost numit director al „Centralei Obştilor Săteşti şi Exploataţiilor Agricole” al Casei Centrale a Cooperaţiei şi a Împroprietăririi Sătenilor. În 1923 a fost director la Direcţia generală a Agriculturii din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor şi ministru în anii 1931, 1932; 1937, 1938, 1940. A fost primit ca membru titular al Academiei Române (1936); a fost distins cu titlul Membru de Onoare al Academiei din Cehoslovacia (1938), iar la vârsta de 75 ani a fost decorat cu „Steaua Republicii Populare Române” cl. I şi cu titlul „Om de Ştiinţă Emerit”. A fost membru corespondent al Academiei Unionale de Ştiinţe „V.I. Lenin” din Moscova (1957).

Professor **Gheorghe Ionescu Şişeşti** was the founder of „The Agricultural Research Institute of Romania”, modern founder of agricultural research, an outstanding agronomist. He was born in village Şişeştii de Jos, Mehedinţi county. He graduated the Superior School of Agriculture in Hohenheim (Germany) in 1909 and in 1911 he became “Doctor in Agronomy” of the University of Jena (Germany) with “Magna cum Laudae”. Back in the country in 1911, he was appointed manager of “Spanţov” farm in the Danube Delta where he carried out systematic experiments (Oltenița) with field crops species. He created A15 wheat variety and carried out works on soil fertility amelioration and conservation; works for salty soils amelioration in Călmăţui Valley and other areas, “Contributions on Romanian salty soils knowledge and amelioration” (1947). In 1914 he was professor and director at the Central School of Agriculture Herăstrău being later on one of the greatest professors in agronomy. He was the first director of ICAR. Within 1921-1956 he taught the course of Agrology and wrote together with Irimie Staicu his famous treaty “Agrotechnics” in two volumes (1958). Among his representative works we can mention: “Research on the main soil types of Romania by the vegetal physiological method” (1928), “Research on podsol” (1933), “The Danube Delta waterside and its capitalization” (1934), “Soybeans crop” (1937), “Wheat crop” (1934), “The Development of Studies regarding Soil in Romania” (the speech when he became member of the Romanian Academy), “Agricultural advice” (95 conferences by radio) (1941), “Agrotechnics” (1942), “Weeds and their control”, 234 pg. (1955), “Maize crop”, 172 pg. (1936), 310 pg. (1955). His studies and research activity included ample problems of knowledge on soil tillage and its fertility establishing crop technologies for almost all field crops, had a large number of works on agrarian economy and was one of the greatest publicists of his time. In 1919 he was appointed director of “The Central of Village Community and Agricultural Farms” of the Central House for Cooperation and Villagers allotment. In 1923 he was director at the General Direction for Agriculture in the Ministry of Agriculture and Domains and Minister of Agriculture in 1931, 1932, 1937, 1938, 1940. He became full member of the Romanian Academy (1936); he was awarded the title of Honorary Member of the Academy of Czechoslovakia (1938) and at the age of 75 he was decorated with “Star of the Peoples' Republic of Romania” Ist class and the title “Emeritus scientist”. He was corresponding member of Unional Academy of Sciences “V.I. Lenin” in Moscow (1957).

1 - ICAR - Agricultural Research Institute of Romania

Nicolae Giosan
30 dec **1921** – **1990** 20 feb

Profesorul **Nicolae Giosan** provine din mediul țărănesc. S-a născut în satul Drâmbar, județul Alba. A absolvit Facultatea de Agronomie din Cluj, în anul 1945, cu distincția „Magna cum Laudae” și a urmat studii de doctorat la Academia Agricolă „C.A. Timiriazev” din Moscova (1949-1952). A făcut un stagiu de perfecționare în domeniul producerii hibrizilor de porumb și a seminței hibride la Firma „Pionner” și alte societăți în SUA (1956). În anul 1957 a înființat Institutul pentru Cultura Porumbului Fundulea pe care l-a condus până în 1962. În această perioadă a provocat și a realizat restructurarea cercetărilor agricole românești, proiectând o nouă organizare și noi obiective, prin transformarea ICAR în ICCA, al cărui director devine, în anul 1962. În anul 1969 a înființat Academia de Științe Agricole și Silvice producând o revoluție în domeniu. Dezvoltarea cercetărilor agricole în anii următori ne arată că în anul 1990 ASAS avea în subordine 29 asemenea instituții. Profesorul N. Giosan a fost cercetător, doctor docent, îndrumător de doctorat în specialitatea Genetică; autor principal al elaborării și coordonării direcțiilor de cercetare în știința agricolă românească, în perioada 1957-1980. A întreprins cercetări asupra caracteristicilor agrobiologice la soiuri de cereale; fenomenelor biologice implicate în producerea hibrizilor de porumb, îndeosebi asupra consangvinizării și fenomenului „heterozis”, prin lucrările: „Studiul etapelor de morfogeneză la porumb metode de diagnosticare a soiurilor și hibrizilor” (1961), „Contribuții privind ameliorarea porumbului prin consangvinizare” (1963), „Unele aspecte privind manifestarea fenomenului heterozis la hibrizii dubli de porumb” (1963) ș.a. Între lucrările sale de sinteză se disting: „Agricultura României 1944-1964”, „Alimentația și agricultura în următoarele 3 decenii” (1979), „Soia”, „Principii de Genetică” (cu N.A. Săulescu), o lucrare de referință; „Curs de Ameliorarea plantelor” (2 vol.). În activitatea sa, timp de 35 ani a predat Genetica la Cluj și București. Profesorul N. Giosan a fost membru al Academiei Române (1974), membru al Academiei Naționale de Agricultură din Italia, membru al Academiei Agricole a URSS, membru al Academiei Agricole din Franța (1975). În perioada 1977-1989 a fost președinte al Marii Adunări Naționale a RSR, membru a CPEx al PCR. A fost distins cu numeroase medalii si ordine de stat. Toate aceste funcții și distincții i-au fost acordate pentru calitățile sale de om de știință, agronom, care a contribuit imens pentru progresul agriculturii, unde nivelul producției din anul 1988 depășea de 3-4 ori pe acela din anul 1940. El rămâne în conștiință pentru viitor „cea mai reprezentativă personalitate agronomică a românilor din a doua jumătate a secolului XX”.

Professor **N. Giosan** originates from the rural environment and was born in village Drâmbar, Alba county. He graduated the faculty of Agronomy in Cluj, in 1945 with "Magna cum Laudae" and got the doctor's degree after his studies at the Agricultural Academy "K.A. Timiriazev" Moscow (1949-1952). He trained in the field of corn hybrids and hybrid seed at the American Company "Pioneer" USA (1956). In 1957 he set up the Institute for Corn Crop Fundulea and conducted it till 1962. During that period he reorganized Romanian agricultural research projecting a new way of organization and new objectives by transforming ICAR into ICCA whose director became in 1962. In 1969, Nicolae Giosan set up the Academy of Agricultural and Forestry Sciences (AAFS) provoking a revolution in the field. The development of agricultural research during the following years, demonstrates that in 1990 AAFS coordinated 29 institutes of research. Professor Giosan was a researcher, doctor docent and guided students for doctor's degree in genetics, the main author of setting up and coordinating the Romanian agriculture research departments within 1957-1980. He carried out research on agrobiological characteristics of cereals varieties; biological phenomena involved in obtaining corn hybrids and especially regarding consanguinity and the phenomenon "heterosis" in his works: "The study of morphogenesis stages in corn-methods to diagnose varieties and hybrids (1961), "Contributions on corn amelioration by consanguinity" (1963), "Some aspects concerning heterosis manifestation in double cross hybrids of corn" (1963) and so on. "Nutrition and agriculture in the following 3 decades" (1979), "Soybeans", "Principles of Genetics" (together with N.A. Săulescu), a paper of reference; "Course of Plants Amelioration" (2 vol.). For 35 years, Professor N. Giosan taught genetics in Bucharest and Cluj. He was member of Romanian Academy (1974), member of the National Academy of Agriculture of Italy, member of the Agricultural Academy of USSR, member the Agricultural Academy of France (1975). Within 1977-1989 he was the President of the National Great Assembly of The Socialist Republic of Romania. He was awarded with numerous medals and state distinctions for his qualities of scientist, agronomist who greatly contributed to the progress of agriculture. He remains for the future generations' consciousness "a remarkable Romanian agronomical personality in the second half of the XXth century".

1 - ICAR Agricultural Research Institute of Romania

ALBUM

MARI AGRONOMI ROMÂNI

1800-2000

II. PEDOLOGI 1800-1900

1. GHEORGHE MUNTEANU-MURGOCI (1872-1925)
2. NICOLAE FLOROV (1876-1948)
3. PETRE ENCULESCU (1879-1957)
4. EMANOIL PROTOPOPESCU-PACHE (1882-1967)

II. PEDOLOGI 1900-1925

5. NICOLAE BUCUR (1910-1969)
6. NICOLAE CERNESCU (1904-1967)
7. CRISTACHE V. OPREA (1905-1989)
8. GRIGORE OBREJANU (1911-1992)

II. PEDOLOGI 1925-1950

9. NICOLAE FLOREA (n. 1921)
10. DUMITRU TEACI (1925-2001)
11. ANDREI CANARACHE (n. 1927)
12. NECULAI BARBU (n. 1924)

Concepţiile şi studiile privind procesul de formare a solurilor au apărut în ultimele decenii ale secolului al XIX-lea în Rusia, unde activitatea lui V.V. Docuceaev (1846-1903), P.A. Costâcev (1845-1895), V.R. Viliams (1863-1939) şi a altor mari pedologi, au condus la fondarea „Şcolii naturiste ruse de pedologie". Pedologi din alte ţări au adus contribuţii esenţiale la dezvoltarea pedologiei, între care s-au remarcat E.W. Hilgard (Univ. California), E. Ramann (Univ. München), A. Stebut (Univ. Belgrad), Th. Roemer (Univ. Halle), John Russel (Rothamsted Anglia), A. Delomon (Franţa). În ţara noastră, cercetări sistematice asupra solului au început după înfiinţarea Staţiunii Agronomice Bucureşti, în anul 1886, prin cercetările conduse de Vlad Cârnu-Munteanu şi Corneliu Roman, care au publicat primele lucrări importante în domeniu sub titlul „Solul arabil din România" şi „Studiul terenului arabil din Câmpia Română". Înfiinţarea „Secţiei de Agrogeologie" în cadrul „Institutului Geologic Român" în anul 1906, condusă de Gh. Munteanu Murgoci, a permis dezvoltarea studiilor de pedologie şi formarea unor colective de cercetători de mare valoare, în care s-au distins Petre Enculescu, Emanoil Protopopescu Pache, Nicolae Florov, Teodor Saidel ş.a. Ei sunt recunoscuţi ca fondatori ai „Şcolii româneşti de pedologie". Realizările lor s-au remarcat prin descrierea principalelor tipuri genetice de sol de pe teritoriul ţării; caracterizarea pedogenetică, evoluţia şi chiar adoptarea unor clasificări şi nomenclaturi ştiinţifice. Între lucrările fundamentale elaborate de ei au rezistat timpului ca opere de referinţă: „Zonele naturale de soluri din România"(1911); „Solurile României" (1916) de Gh. Munteanu Murgoci; „Agrogeologia regiunii Copanca (judeţul Tighina)" (1938) de N. Florov; „Trecutul solului din Câmpia Română" (1921) de Petre Enculescu; „Corelaţii între Legea creşterii plantelor şi Legile solubilizării substanţelor din sol" (1916) de Th. Saidel ş.a.

A urmat a doua generaţie de pedologi care au contribuit semnificativ la dezvoltarea acestei ştiinţe. Astfel că, România şi-a păstrat statutul de onoare în „Societatea Internaţională pentru Ştiinţa Solului" şi în „Comisia Internaţională pentru Ştiinţa Solului". Reprezentanţii cunoscuţi ai celei de „a doua generaţii" de mari specialişti în Ştiinţa Solului sunt: Nicolae Bucur, Nicolae Cernescu, Cristache V. Oprea, Grigore Obrejanu. Cercetările pe sărături, nisipuri, soluri irigate; aprofundarea studiilor şi experienţelor pe toate tipurile de sol; cercetările profunde de chimia solului, a relaţiilor plantă-sol; ameliorarea unor suprafeţe de teren neproductive pentru exploatare rentabilă; au adus contribuţii importante la creşterea potenţialului productiv al solurilor ţării. Ei au elaborat cursuri universitare; au fondat şi au dezvoltat „Pedologia ameliorativă". Generaţia a treia de pedologi, care a activat în ultimele trei decenii ale secolului XX, a deschis drumuri noi, prin cercetări asupra însuşirilor fizice, hidrofizice şi chimice ale solurilor; cercetări genetico-geografice, cercetări asupra conţinutului solurilor în macro şi microelemente; adoptarea noului sistem de clasificare a solurilor la condiţiile ţării. Au elaborat vaste lucrări de cartografie; excepţionale lucrări de bonitare, tratate, monografii, cărţi de îndrumare practică pentru lucrări pedologice; au elaborat metode noi de cercetare şi au elaborat teorii privind unele procese pedogenetice şi pedologice. Între marile personalităţi din această generaţie se află: Nicolae Florea, Dumitru Teaci, Andrei Canarache, Niculae Barbu, Gh. Sandu, I. Munteanu ş.a.

The concepts and studies regarding the process of soil formation emerged during the last decades of the 19th century in Russia, where the investigation done by several scientists, such as V.V. Docuceaev (1846-1903), P.A. Costâcev (1845-1895), V.R. Viliams (1863-1939) and many other soil scientists led to the creation of the "Russian Naturist Pedology School". Soil scientists from other countries brought their vital contribution to the development of pedology; among others we would like to mention E.W. Hilgard (California University), E. Ramann (München University), A. Stebut (Belgrad University), Th. Roemer (Hale University), John Russel (Rothamsted England), A. Delomon (France).

In our country systematic research on soil came forward in 1886, after the creation of the Agronomical Station in Bucharest, by means of the research headed by Cârnu-Munteanu and Corneliu Roman, who published the first important works in the field under the title "Arable Soil in Romania" and "Study on the Arable Land in the Romanian Lowland". The foundation of the "Department of Agrogeology" within the "Romanian Geologic Institute" in 1906, headed by Gh. Munteanu Mungoci, allowed the development of soil science studies and the creation of groups of exceptionally valuable researchers, among which stood out Petre Enculescu, Emanoil Protopopescu Pache, Nicolae Florov, Teodor Saidel, etc. They are acknowledged as the founders of the "Romanian Pedology School". Their achievements consisted in describing the main genetic types of soils existing in the Romanian territory, their characterization, evolution and even the adoption of certain classifications and a scientific catalog. Some of their essential works have lasted along the time and are seen as reference masterpieces: "Natural Areas of Soils in Romania" (1911); "Soils in Romania" (1916) by Gh. Munteanu Murgoci; "The Agrogeology of the Area Copanca (Tighina District)" (1938) by N. Florov; "The Past of the Soil in the Romanian Lowland" (1921) by Petre Enculescu; "Correlations between Plants Growth Law and the Laws of Rendering Soluble the Substances from Soil" (1916) by Th. Saidel, etc.

Later there came a second generation of pedologists who contributed significantly to the development of this science. Due to them, Romania maintained its honorary position within the "Soil Science International Society" and in the "Soil Science International Commission". The most illustrious representatives of this "second generation" of great specialists in Soil Science are Nicolae Bucur, Nicolae Cernescu, Cristache V. Oprea, Grigore Obrejanu. Their research on salt marsh, sandy areas, irrigated soils; the deepening of studies and experiments on all types of soils; profound research on the soil chemistry and on the plant-sun relations; the melioration of some unproductive surfaces of land for a profitable exploitation contributed notably to the rise of the productive potential of the country. They elaborated university courses and founded and developed the "Ameliorative Soil Science". The third generation of pedologists, active during three decades of the 20th century, greatly contributed to the progress of national agriculture with their research on physical, hydro physical and chemical features of the soils, genetic and geographical research, investigation on the soil content concerning macro and microelements, the adjustment of the new soil classification system to the conditions of the country. They drew up extensive cartography works, exceptional pieces of classification, treaties, monographs, practical guidance books for pedological works; they created new investigation methods and theories concerning pedogenetic and pedological processes. Some of the great personalities of this generation are Nicolae Florea, Dumitru Teaci, Andrei Canarache, Niculae Barbu, Gh. Sandu, I. Munteanu, etc.

Gheorghe Munteanu Murgoci

20 iul **1872** - **1925** 5 mar

Fondatorul „Ştiinţei Solului” în România este geologul **Gheorghe Munteanu-Murgoci**. S-a născut lângă Macin, judeţul Tulcea. El a pus bazele şcolii naţionale de pedologie recunoscută în lumea ştiinţei. A absolvit Şcoala Normală Superioară din Bucureşti, devenind „asistent benevol” în Laboratorul de Mineralogie şi Petrografie al marelui profesor Ludovic Mrazec (1867-1944), geolog român născut la Craiova. S-a specializat în pedologie cu W.E.Hilgard în California (1898), apoi cu Tshermack la Viena şi cu Groth şi Weischenick la München. După aceste perfecţionări, în anul 1908 a ocupat Catedra de Geologie generală la Şcoala Naţională de Şosele şi Poduri. Ca profesor a publicat „Curs de Mineralogie” şi „Geografia României” republicată în 12 ediţii. În anul 1906 devine şeful „Secţiei de Agrogeologie” din Institutul Geologic al României. Profesorul Gh. Munteanu-Murgoci a fost un cercetător foarte activ, elaborând peste 200 lucrări ştiinţifice. Între acestea se remarcă „Zonele naturale de soluri din România” (1911), „Graniţa dintre stepă şi pădure” (1904), „Clima şi solurile din România în decursul Erei Cuaternare” (1920), „Noţiuni generale asupra coloidelor (solului)” (1921), „Excursie geologică în Valea Oltului” (1910), „Cercetări geologice în Dobrogea nordică, cu privire specială asupra Paleozoicului şi tectonicei” (1912), „Sinteza geologică a Carpaţilor de Sud”, „Solurile României” ş.a. Principalele sale idei şi valori ştiinţifice se exprimă prin: introducerea clasificării genetice a solurilor adoptată după metoda naturalistică rusă; descrierea tipurilor de sol, cu explicaţia evoluţiei genetice, pe baza orizonturilor naturale; introducerea de noi termeni pedologici („soluri tinere”, „soluri bătrâne”, denumiri noi ale unor tipuri de sol ş.a); explicarea relaţiei climă-sol şi adâncirea studiilor asupra Cuaternarului. A elaborat modelul de „chestionar agronomic” ce a condus la stabilirea modelelor de bonitare, după 40 de ani. A participat la expediţii pedologice internaţionale pe trei continente: Europa, Asia, America. A fost preşedinte al Comisiei Internaţionale de Cartografiere a Solurilor (1923) şi a primit sarcina de director al „Comitetului pentru alcătuirea hărţii pedologice a Europei”. A participat la patru congrese internaţionale de ştiinţa solului: Budapesta (1908), Stockholm (1910), Praga (1912), Roma (1924). În anul 1923 a fost primit membru corespondent al Academiei Române şi membru al Academiei de Agricultură din Franţa. Gh. Munteanu Murgoci a fost un mare savant patriot.

Gheorghe Munteanu-Murgoci is the founder of soil science in Romania. He was born in the area of Macin, county Tulcea. He founded the National School of Soil Science recognized in the world of science. He graduated the Teacher-Training School in Bucharest "who worked voluntarily" in the Laboratory of Mineralogy and Petrography of the greatest Professor Ludovic Mrazec (1867-1944) a Romanian born in Craiova. Gheorghe Munteanu-Murgoci specialized in Soil Science with W.E. Hilgard in California (1898), then with Tshermack in Vienna and with Groth and Weischenick in Munchen. After this training, in 1908 he was employed at the Department of General Geology in the National School of Roads and Bridges. He published "Course of Mineralogy" and "Romania's geography" republished in 12 editions. In 1906 he becomes the chief of "Agrogeology Section" in the Geologic Institute of Romania. Professor G. Munteanu-Murgoci was a very active researcher writing over 200 scientific works. Among these, we remark "Natural Soils Areas in Romania" (1911), "The Border between the steppe and forest" (1904), "The climate and soils of Romania" during the quaternary era" (1920), "General concepts on soil colloids" (1921), "Geologic trip in the Olt valley" (1910), "Geological research in North Dobrogea, on paleozoic era and tectonic movements". (1912), "Geological synthesis of the South Carpathians" , "Romania's Soils" and so on. His main scientific ideas are expressed by the introduction of genetic classification of soils adopted according to the Russian naturalistic method; the description of soil types explaining the genetic evolution on natural bases, the introduction of new pedologic terms ("Immature soils", "Mature soils", "New names of some soil types" and so on); the explanation of the relationship climate-soil and studies on quaternary era. He elaborated the pattern of "An agronomic questionnaire" which contributed to the setting up of evaluation patterns, after 40 years. He participated in international pedologic expeditions on 3 continents: Europe, Asia and America. He was the President of the International Commission of Soils Cartography (1923) and was appointed director of "The Committee for Drawing the Pedologic Map of Europe". He participated in 4 international congresses for soil science: Budapest (1908), Stockholm (1910), Prague (1912), Rome (1924). In 1923 he became corresponding member of the Romanian Academy and member of the Academy of Agriculture in France. Gheorghe Munteanu-Murgoci was a great scientist and patriot.

Nicolae Florov

19 dec **1876** - **1948** 1 ian

Nicolae Florov s-a născut la Corneşti (Bălţi) în Basarabia, fiind primul mare pedolog român din Moldova. A studiat ştiinţele naturii la Dorpat (Juriev) în Ucraina (1904). A fost profesor la Riga (1904), Chişinău (1905), Petrograd (1909) şi Kiev (1910). A devenit „asistent chimist" la Institutul Zootehnic al Ministerului Agriculturii din Petrograd. A trecut apoi la Catedra de Agronomie a Universităţii din Kiev. În anii 1918-1920 devine preşedinte al „Comitetului de cercetare a bogăţiilor istorico-naturale ale Ucrainei" şi profesor la Institutul Superior de Geografie din Kiev şi la Institutul Superior de Agronomie din Odessa, pentru Agrogeologie. După Marea Unire din anul 1918, N. Florov este angajat „geolog şef cl. I" la Institutul Geologic al României (1921-1928) şi director al Muzeului Naţional de Istorie Naturală Chişinău (1922-1931). În anul 1924 devine profesor de pedologie la Facultatea de Agronomie din Iaşi, până la pensionarea sa, în 1945. El este autorul primului curs de pedologie din ţara noastră. A publicat peste 60 lucrări de cercetare de mare profunzime ştiinţifică şi întindere, efectuate pe solurile ţării, îndeosebi în Basarabia. Între lucrările sale de referinţă se află „Caracterizarea agropedologică a zonei Lăpuşna" (1938), cu o cartografiere exemplară, „Degradarea cernoziomului de antestepă" (o perlă inestimabilă în literatura pedologică, 1925), „Cuaternarul în Basarabia" (1930), „Date asupra hidrologiei în Basarabia" (1930), „Agrogeologia regiunii Copanca", „Schema de clasificare a solurilor negre din America de Nord" (reprodusă de „Handbuch den Bodenlebre" Viena) ş.a. Între altele, a promovat lucrări extinse de cartografie; a fost iniţiatorul studiilor monografice de soluri, a zonelor istorico-naturale agricole din România. A reprezentat ţara la patru congrese internaţionale de ştiinţa solului: Praga (1922), Roma (1924), Washington (1927), Leningrad (1930; a fost colaborator permanent al revistei „Die Eiszeit" Viena). Marele pedolog Marbut l-a consultat şi l-a citat în celebra sa lucrare „Atlas of American Agriculture-Soils for United States". A fost un invitat permanent la congresele internaţionale de cartografie. Prof. N. Florov a fost membru al Societăţii Internaţionale de Ştiinţa Solului, membru al Academiei de Ştiinţe din România (1941), al Societăţii Regale Române de Geografie şi al Academiei de Agricultură.

Nicolae Florov was born in Corneşti (Bălţi) in Basarabia, being the first great Romanian soil scientist from Moldavia. He studied natural sciences at Dorpat (Juriev) in Ukraine (1904). He was professor in Riga (1904), Chişinău (1905), Petrograd (1909) and Kiev (1910). He became "chemist assistant" at the Zootechnical Institute of the Ministry of Agriculture in Petrograd. Then he taught at the Department of Agronomy - University of Kiev. In 1918-1920 he became president of "The Committee of Research for natural-historic ressources of the Ukraine" and professor at the Superior Institute of Geography of Kiev and the Superior Institute of Agronomy of Odessa for Agrogeology. After the Great Union in 1918, N. Florov was employed "chief geologist 1st class" at the Geologic Institute of Romania (1921-1928) and director of the National Museum of Natural History in Chişinău (1922-1931). In 1924 he was employed professor of Soil Science at the Faculty of Agronomy in Iaşi till 1945 when he retired. He is the first author of a course of pedology in our country. He published 60 research papers concerning the soils in our country and especially in Basarabia. Among his reference books, we mention "The agropedological characterization of Lăpuşna area" (1938) with an exquisite mapping", "The degrading of chernozem of ante steppe" (an inestimable pearl of the pedological literature, 1925"), "Quaternary in Basarabia" (1930), "The Agrogeology of Copanca region", "Classification of humic soils in the North America" (reproduced by Handbuch den Bodenlebre" Vienna) and so on. Among other activities, he promoted extensive mapping works; he was the initiator of soils monographs, agricultural natural - historic areas in Romania. He represented the country at four international congresses on soil science: Prague (1922), Rome (1924), Washington (1927), Leningrad (1930). He was a permanent collaborator of "Die Eiszeit" journal - Vienna. The great pedologist Marbut consulted and quoted him in his famous work "Atlas of American Agriculture - Soils for United States". He was permanently invited at the international congresses of cartography. Prof. N. Florov was member of The International Society of Soil Science, The Romanian Sciences Academy (1941), The Romanian Royal Society of Geography and the Academy of Agriculture.

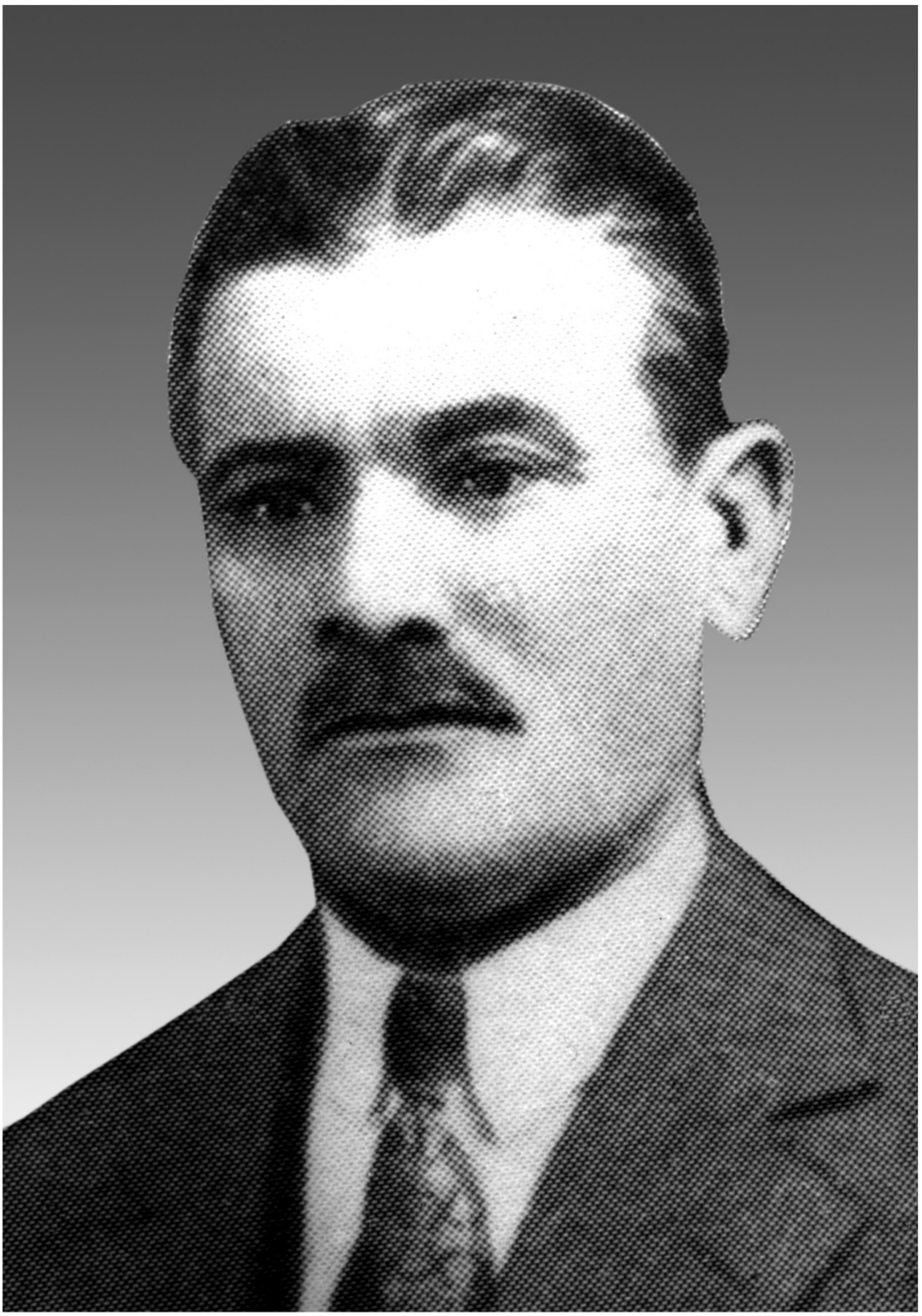

Petre Enculescu

16 oct **1879** - **1957** 24 dec

Profesorul **Petre Enculescu** este primul pedolog român care a aprofundat cercetările privind relaţia între sol şi vegetaţie. S-a născut la Bucureşti. A absolvit Facultatea de Ştiinţe Naturale a Universităţii din Bucureşti în anul 1905, fiind apoi angajat „geolog asistent” la Comisia de Petrol, de pe lângă Serviciul Minelor din Institutul Geologic al României (1906). Ulterior a parcurs studii de specializare la Paris, Leipzig, Göttingen, Roma şi Bruxelles, între anii 1911-1912 pentru aprofundarea studiilor de „Bacteriologie agricolă”. El a organizat apoi primul laborator de Bacteriologie agricolă în România. A obţinut un doctorat în botanică, sub îndrumarea profesorului Alexandru Borza, la Universitatea din Cluj (1920). Teza sa cu titlul „Zonele de vegetaţie lemnoasă din România cu consideraţiunile oro-hidrografice, climatologice, de sol şi subsol” este o operă redată în 338 pag. Deşi a lucrat până în anul 1947 la Institutul Geologic, din 1928 a ţinut cursul de Geologie şi Pedologie la Şcoala Centrală de Agricultură Herăstrău-Bucureşti, acordându-le aceeaşi atenţie. Profesorul Petre Enculescu a fost un cercetător meticulos şi productiv, fiind la început unul dintre cei mai importanţi promotori ai studiilor de geobotanică. Între lucrările sale reprezentative de geobotanică şi pedologie se află: „Paralelismul între sol şi vegetaţie din România” (1925), „Evoluţia succesivă a solului şi subsolului în depresiuni şi paralel cu aceasta a vegetaţiei spontane ce o suportă, din stepa uscată până la zona forestieră”, „Trecutul solului din Câmpia Română”, „Antestepa din Câmpia Ardealului”. Între lucrările de botanică se detaşează: „Contribuţii la flora Dobrogei” (cu I. Prodan), „Zonele de vegetaţie lemnoasă din România Vechiului Regat” (1928), „Harta zonelor de vegetaţie a României” (1938), „Vegetaţia spontană în România” ş.a. A exemplificat cum, pe roci diferite, condiţiile uniforme de climă şi vegetaţie determină formarea aceluiaşi tip de sol; a explicat procesul de evoluţie a solurilor şi a vegetaţiei din Câmpia Română; a explicat procesul de formare a cernoziomului în Câmpia Ardealului; raportul conex între climă, sol şi plantă, dând explicaţii asupra procesului degradării şi regredării. S-a ocupat de înfiinţarea marilor plantaţii forestiere din zone de stepă în Dobrogea, Moldova şi Oltenia, la începutul secolului XX. A fost „geolog şef” la Institutul Geologic Român, peste 20 de ani, şi a reprezentat ţara la numeroase congrese internaţionale de ştiinţa solului.

Professor **Petre Enculescu** is the first Romanian soil scientist who went thoroughly into the research regarding the relationship between soil and vegetation. He was born in Bucharest. He graduated the Faculty of Natural Sciences - University of Bucharest in 1905 and was employed "geologist assistant" at the Commission of oil subordinated to the Department of Mines from the Geologic Institute of Romania (1906). Later on he specialized in Paris, Leipzig, Gottingen, Rome and Brussels (1911-1912) for going deeply into the studies of "Agricultural Bacteriology". Then he organized the first laboratory of agricultural bacteriology in Romania. He took the doctor's degree in botany directed by Professor Alexandru Borza at University of Cluj (1920). His dissertation entitled "The areas of woody vegetation in Romania with soil, subsoil, climatologic, oro-hydrographic considerations" in 338 pages. Though he worked till 1947 at the Geologic Institute, since 1928 he taught a course of Geology and Soil Science at the central School of Agriculture Herăstrău - Bucharest. Professor Petre Enculescu was a meticulous and prolific researcher being one of the forerunners of geobotanic studies. Among his representative works in geobotany and geology, we can mention: "The parallelism between soil and vegetation in Romania" (1925), "Successive evolution of soil and subsoil in depressions and parallel with it the spontaneous vegetation which bears it from the dry steppe and forestry area", "The past of soil in the Romanian plain", "The anti-steppe in the Ardeal plain". Among the botany works we can mention: "Contributions at the flora of Dobrogea (together with I. Prodan), "Areas of woody vegetation in Romania before the first world war (1928), "The map of vegetation areas in Romania" (1938), "Spontaneous vegetation in Romania" and so on. He exemplified the way the uniformous conditions of climate and vegetation determine the formation on rocks of the same type of soil; he explained the evolution of soils and vegetation in the Romanian Plain; he explained the chernozem formation in the Ardeal Plain; the relationship between climate, soil and plant explaining the process of degradation and regradation. He was also preoccupied by the creation of large forestry plantations in the steppe areas of Dobrogea, Moldavia and Oltenia at the beginning of the XXth century. He was "chief geologist" at the Romanian Geologic Institute for more than 20 years and represented the country at many international congresses of soil science.

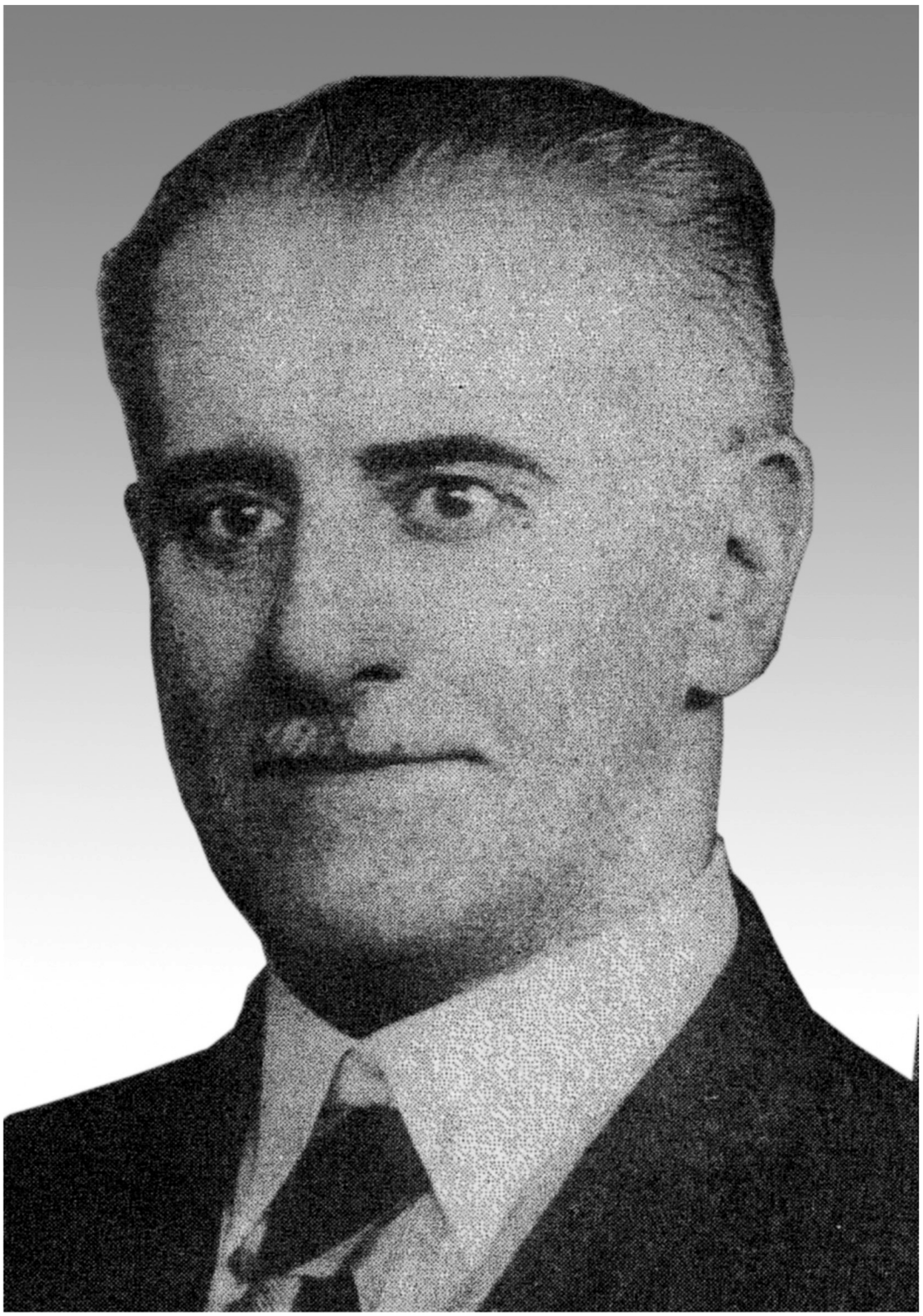

Emanoil Protopopescu - Pache

30 nov **1882** - **1967** 03 nov

Emanoil Protopopescu-Paché este un reprezentant ilustru din grupul fondatorilor şcolii româneşti de pedologie. A obţinut licenţa la Facultatea de Ştiinţe a Universităţii Bucureşti, în anul 1905, sub îndrumarea vestitului profesor de la disciplina de Chimie minerală, C. Longinescu. A fost angajat la Institutul Geologic unde a lucrat cu Gh. Munteanu-Murgoci şi Petre Enculescu. În perioada 1908-1910 s-a specializat în geologie, hidrologie, geografie fizică şi pedologie la Odesa, sub îndrumarea marelui pedolog Nabokih. Din anul 1919 a fost angajat ca „asistent" la Catedra de Mineralogie şi Geologie, condusă de profesorul Gh. Munteanu-Murgoci la Şcoala de Şosele şi Poduri. Mulţi ani a predat „Cursul de Soluri" la Facultatea de Silvicultură şi cel de „Geologie, Agrologie şi Petrografie" de la Facultatea de Construcţii. Într-o perioadă de activitate de aproape 60 de ani, profesorul Em. Protopopescu-Paché a publicat lucrări de agrologie, chimia solului, cartografie, pedologie, orohidrologie. A fost autor la elaborarea primei hărţi a solurilor României. A elaborat o hartă analitică privind „Studiul quaternarului pe teritoriul ţării", cu explicaţii acceptate şi azi, confirmate la Conferinţa Asociaţiei Internaţionale a Quaternarului Viena, 1936. A fost unul dintre primii autori ai cercetărilor de hidrotehnică, geotehnică şi proiecte de alimentaţie cu apă a unor localităţi importante şi centre industriale; a elaborat cel mai important studiu pedologic al zonei cernoziomice din nord-estul Moldovei, înainte de N. Bucur; a publicat cel mai vast curs de pedologie din vremea sa, sub titlul „Elemente de ştiinţa solului" (348 pag.) în 1941. A reprezentat ţara la numeroase congrese şi alte lucrări internaţionale de ştiinţa solului, la München, Roma, Moscova şi Viena fiind şi secretar al comisiei ce a redactat „Harta solurilor Europei". Între lucrările importante publicate de profesorul E. Protopopescu-Pache se află „Cercetări agrogeologice în Câmpia Română dintre Valea Mostiştei şi râul Olt" (1923), „Asupra unor experienţe de vegetaţie" (1929), „Consideraţii hidrogeologice asupra Dobrogei" (1955), „Cercetări agrogeologice în stepa din nord-estul Moldovei între Siret şi Jijia" (1912), „Caracterizarea geologică a solurilor din Podgoria Alba Iulia" (1946). A fost onorat cu numeroase distincţii academice şi de stat. A fost membru al Socităţii Internaţionale de Ştiinţa Solului; membru al Societăţii Naturaliştilor din Odesa. Era receptat ca o distinsă peronalitate în ştiinţa solului.

Emanoil Protopopescu Pache is an illustrious representative of the founders of the Romanian school of Soil Science. He obtained the academic degree of the Faculty of Sciences of University Bucharest in 1905 under the guidance of the well known professor in Mineral Chemistry, C. Longinescu. He was employed at the Geologic Institute where he worked together with Prof. Munteanu - Murgoci and Petre Enculescu. Within 1908-1910, he specialized in geology, hydrology, physical geology and pedology in Odessa under the guidance of the greatest pedologist Nabokih. In 1919, he was employed "junior lecturer" at the Department of Mineralogy and Geology led by professor Munteanu Murgoci at the School of Roads and Bridges. For many years he taught "The Course of Soils" at the Faculty of Forestry and "The Course of Geology, Agrology and Petrography" at the Faculty of Constructions. For a period of 60 years, Prof. E.P. Pache published papers of agrology, soil chemistry, cartography, Soil Science and orohydrology. He was one of the authors of the first map of Romania's soils. He elaborated an analytical map on "The study of the quaternary on the territory of the country" with explanations accepted even at present, confirmed at the Conference of the International Association of the Quaternary - Vienna 1936. He was one of the first authors of research in hydrotechniques, geotechnique and projects of water supply of some important localities and industrial centres; he elaborated the most important study of Soil Science of the area of chernozem in the North-East Moldavia before N. Bucur's study; he published the most comprehensive course of Soil Science, during his time, entitled "Elements of soil science" (348 pg.) in 1941. He represented the country at numerous congresses and other international activities for soil science, in Munich, Rome, Moscow and Vienna being also a secretary of the Commission that elaborated "The Soils Map of Europe". Among the most important works published by Prof. E. Protopopescu Pache, there are "Agrogeologic Research in the Romanian Plain between Moiştea Valley and the Olt River" (1923), "Points of view considering some experiments of vegetation" (1929), "Hydrological considerations on Dobrogea region" (1955), "Agrogeological Research in the steppe from the North-East Moldavia between the Siret and Jijia" (1912), "Geological characterization of soils in the vineyard Alba Iulia" (1946). He was honoured with numerous academic state distinctions. He was member of the International Society of Soil Science; member of the Society of the Naturalists from Odessa. He was considered a distinguished personality of soil science.

Nicolae Bucur

3 mar **1910** - **1969** 14 ian

Profesorul **Nicolae Bucur** s-a născut la Bughea de Jos, județul Argeş şi este ultimul mare pedolog clasic în şcoala românească de ştiința solului. A studiat la Facultatea de Agronomie Bucureşti, absolvind în anul 1935. Devine asistent la Catedra de „Chimie generală şi Chimie agricolă" a profesorului Teodor Saidel (1938). În paralel, a studiat Chimia la Universitatea Bucureşti (1938-1942). În anul 1942 ajunge la Facultatea de Agronomie din Iaşi ca şef de lucrări la Catedra de Pedologie şi profesor, în anul 1948. În anul 1945 a susținut doctoratul la Universitatea din Iaşi. A început cercetările cu lucrări de cartarea solului; prezentarea elementelor de morfologie descriptivă a solului; îndrumări şi aplicații pentru cunoaşterea condițiilor naturale şi organizarea teritoriului; caracterizarea elementară a complexelor pedologice, a complexelor fizico-geografice şi a oferit cele mai profunde studii asupra solurilor din Moldova. Lucrările sale reprezentative sunt: „Cartarea agrogeologică şi agronomică şi reprezentarea cartografică a unui complex după procedeul desfăşurării" (1948), „Elemente de morfologie descriptivă pentru cercetarea şi caracterizarea solului pe teren" (1950), „Caracterizarea elementară a complexului pedologic din depresiunea Jijia-Bahlui" (1953). A adus contribuții excepționale prin lucrările de sistematizare şi clasificare a solurilor: „Clasificarea pedogeografică a solurilor din RPR" (1956), „Sistematica lăcoviştilor din țara noastră" (1956), „Sistematica solurilor zonale şi azonale din țara noastră" (1956), „Sistematica solurilor aluviale" (1965). Profesorul N. Bucur a fost cel mai important cercetător asupra sărăturilor din Moldova, având profunde investigații asupra solului şi culturilor agricole pe sărături. A stabilit indici de apreciere a comportării plantelor pe sărături: „toleranța la salinitate", „intervalul de toleranță", „pragul de uscare" al plantelor, ca o contribuție de primat. A publicat peste 30 de lucrări în domeniu. Este autorul unor importante metode de lucru şi analize în laborator: „Un procedeu pentru determinarea apei absorbite în sol" (1958), „Un procedeu pentru dozarea apei de distilație izotermă şi a cantității reale de apă sorbite" (1963), „Un procedeu de stabilire a greutății volumetrice a solului" (1965). A elaborat „Curs de Pedologie" (1967), „Curs de Geografia Solurilor" (1957). A fost autor la „Harta solurilor României" (1959, 1960 1964). Pe baza cursului de pedologie, Prof. Gh. Lixandru a publicat, ca tratat ştiințific, „Principii fundamentale de ştiința solului", printr-o contribuție importantă de actualizare. Prof. N. Bucur a fost membru al „Societății Internaționale de Ştiința Solului", membru al „Societății Române de Ştiința Solului", „Profesor Emerit", dascăl de mare faimă în învățământul agronomic din Iaşi.

Nicolae Bucur was born at Bughea de Jos, Argeş County and he is the last great classical soil scientist of the Romanian school of soil science. He graduated in 1935 the Faculty of Agronomy Bucharest. He was assistant at the Chair of General Chemistry and Agricultural Chemistry, directed by Professor Teodor Saidel (1938), and at the same period, he studied Chemistry at the University of Bucharest (1938-1942).In 1942, he became lecturer at the Iaşi Faculty of Agronomy (Chair of Soil Science) and professor since 1948. In 1945, Nicolae Bucur defended his PhD. Thesis at the University of Iaşi. He began his investigations on soil mapping works; presentation of elements of soil descriptive morphology; directions and applications for knowing the natural conditions and organization of territory; elementary characterization of soil science, physical-geographic complexes. He carried out significant studies on soils from Moldavia. His representative works are: Agro-Geological and Agricultural Mapping of A Complex according to the Method of Development (1948); Elements of Descriptive Morphology for Investigation and Characterization of Soil on Field (1950); Elementary Characterization of the Soil-Related Complex from the Jijia-Bahlui Depression (1953). Nicolae Bucur has brought significant contributions on Soil Classification and Systematization: Soil and Geographic Characterization of Soils from Romania (1956); Systematization of Swamps from Romania (1956); Systematization of Zonal and Azonal Soils from Romania (1956); Systematization of Alluvial Soils (1965). Professor Bucur carried out the most important investigations on salted soils from Moldavia and on crops, grown on salted soils. He has established the indices of assessment for plant behaviour on salted soils: ,, salinity tolerance'', ,,tolerance interval'', and ,,drought threshold '' of plants. He published over 30 scientific papers in this field. He has also created important working methods and analyses in laboratory: , Method for Determining the Water Adsorbed by Soil (1958); Method for Dosing Isotherm Distillation Water and Real Quantity of Adsorbed Water (1963); Method for Establishing Soil Bulk Weight (1965). The professor has elaborated Course of Soil Science (1967) and Course of Soil Geography (1957). He has contributed to the elaboration of the Map of Romanian Soils (1959, 1960, 1964). On the basis of the course of soil science, Professor Gheorghe Lixandru published a scientific paper - Fundamental Principles of Soil Science. Nicolae Bucur was a member of the International Society of Soil Science and of the Romanian Society of Soil Science, Honoured Professor and teacher of great fame in the agricultural education from Iaşi.

Nicolae Cernescu
31 aug **1904** - **1967** 26 apr

Nicolae Cernescu s-a născut la Câmpulung Muscel, județul Argeş. A absolvit Facultatea de Fizico-Chimie de la Universitatea Bucureşti în anul 1925, fiind imediat angajat la „Institutul Geologic". Între anii 1929-1931 a parcurs studii de doctorat la Şcoala Politehnică Federală din Zürich (Elveția), cu profesorul G. Wiegener. A fost numit apoi profesor de pedologie la Institutului Agronomic Bucureşti (1948) şi director al Institutului Geologic. A dezvoltat cercetările de chimia solului. A cercetat schimbul ionic în funcție de variația raportului SIO_2:Al_2O_3, în cazul silicaților sintetici, observând creşterea capacității de schimb, paralel cu creşterea raportului acestora până la o anumită valoare, după care scade şi devine neînsemnat la gelul de acid salicilic. A îmbunătățit metoda Schollenberger pentru determinarea cationilor schimbabili şi „Valorii-T" prin descompunerea Co_3Ca, cu soluție de acid acetic, urmată de saturarea probei de sol cu ioni NH_4, prin ponderare cu acetat de amoniu (1953); a studiat profund substanțele organice din sol, în mod predilect „Humusul", determinând acizii humici şi acizii fulvici (H:F), valorile pH şi gradul de saturație în baze. A trecut apoi la studiul sistematic al capacității de schimb a cationilor, în solurile țării, aducând date complete pe orizonturi la numeroase tipuri de sol, îndeosebi la cele formate pe loess. A urmărit dinamica potasiului pe principalele tipuri de sol din România. Cercetările sale asupra schimbului de ioni din sol au fost preluate în comunicările profesorului G. Wiegener din 1934 şi 1936. Între lucrările sale reprezentative de chimia solului se detaşează: „Capacitatea de schimb (ionic) a solului, în raport cu conținutul de argilă şi humus" (1939), „Raportul H:F şi pH-ul la solurile zonale" (1964), „Humusul şi raportul C:N în profilele tipurilor zonale de sol din România" (1941) ş.a. Profesorul N. Cernescu a avut o importantă contribuție la cercetările de pedologie; a studiat procesul natural de geneză a solurilor; este autorul expresiei „zona climatică de sol" şi a unor noi denumiri pentru unele tipuri genetice de sol (podzol humico-feriiluvial, sol brun de pădure eubazic, sol podzolic argilo-iluvial); a corectat „indicele de aciditate De Martonne" (1873-1955); este fondatorul chimismului genetic al tipurilor de sol, din România; a efectuat vaste lucrări de pedologie şi cartografie, pe baza cărora a publicat: „Condițiile naturale şi solurile Câmpiei Române" (1961), „Condițiile naturale şi solurile din RPR" (1961), „Condițiile naturale şi solurile din Depresiunea Baia Mare" (1961), „Lista sistematică a solurilor din RPR" ş.a. A fost membru al „Societății Internaționale de Ştiința Solului"; președinte (1960-1964), secretar şi vicepreşedinte al „Societății Naționale de Ştiința Solului", membru corespondent al Academiei Române (1955).A fost o personalitate ilustră în chimia solului şi pedologie.

Nicolae Cernescu was born at Cîmpulung Muscel, Argeş County. He graduated the Faculty of Physics and Chemistry at the University of Bucharest, in 1925, becoming soon a researcher at the Geological Institute. He carried out PhD studies at the Federal Polytechnic School from Zurich (Switzerland) with Professor G. Wiegener, during 1929-1931. He became professor of soil science at the Agricultural Institute of Bucharest (1948) and director of the Geological Institute. His great contribution was in soil chemistry research. He has investigated the ionic exchange according to the variation of ratio SIO2:Al2O3. In the case of synthetic silicates, he noticed an increase in exchange capacity, in parallel to the increase in their ratio until a certain value; it was then followed by its diminution and became insignificant at the gel of salicylic acid. He has also improved the Schollenberger Method for the determination of exchangeable cations and of the T Value. This was done by the decomposition of Co3Ca, with a solution of acetic acid, followed by the saturation of the soil sample with NH4 ions, by balance moderation with ammonium acetate (1953). He has deeply investigated the organic substances from soil, especially the humus, determining humic and fulvic acids (H:F), pH values and base saturation degree. Nicolae Cernescu has also studied systematically the cation exchange capacity from Romanian soils, obtaining data on horizons for many soil types, especially loess-formed soils. He watched the dynamics of potassium on main soil types from Romania. Professor G. Wiegener used these investigations on ion exchange from soils, in his dissertations from 1934 and 1936. Among Nicolae Cernescu's important works on soil chemistry, there are: Capacity of Soil Ionic Exchange Related to Clay and Humus Content (1939); H:F Ratio and Ph at Zonal Soils (1964); Humus and C:N Ratio in the Profiles of Soil Zonal Types from Romania (1941), etc. Professor Cernescu had a great contribution to soil science research. He has investigated the natural process of soil formation. He has created the expression,, soil climatic area'' and new denominations for some soil genetic types (humic-ferric- illuvial podsol, eubasic dark forest soil, clayey illuvial podsol soil). He has also rectified the ,, acidity index De Martonne'' (1873-1955). He was the creator of the genetic chemistry of Romanian soil types. He carried out works on soil science and mapping, which were present in his papers: Natural Conditions and Soils in the Romanian Plain (1961); Natural Conditions and Soils from Romania (1961); Natural Conditions and Soils from the Baia Mare Depression (1964); Systematic List of Soils from Romania, etc. He was a member of the International Society of Soil Science, its president during 1960-1964, secretary and vice-president of the ,, National Society of Soil Science'' and corresponding member of Romanian Academy (1955). Nicolae Cernescu was a famous personality of soil science and chemistry.

Cristache V. Oprea
2 feb **1905** - **1989** 10 mai

Cel mai mare pedolog român, care s-a dăruit ştiinţei solului în Câmpia de vest a ţării, a fost profesorul **Cristache V. Oprea**. Profesorul Oprea a efectuat cercetări complexe şi studii asupra chimiei solului, studii ameliorative şi de fertilitate etc. A fost unul dintre marii pedologi din perioada anilor 1950-1990. S-a născut în comuna Cuza Vodă, judeţul Constanţa, fiind orfan din Primul Război Mondial, şcolarizat de statul român. A parcurs studii superioare la „Academia de Înalte Studii Agronomice" Bucureşti, primind menţiunea „Cu distincţie". Ca student a fost preparator la catedra profesorului Petre Enculescu. A urmat o perfecţionare la „Academia de Agricultură" din Viena, unde a obţinut doctoratul în pedologie. Apoi a participat o scurtă perioadă de timp la cursurile Facultăţii de Geologie din Universitatea Sorbona. La întoarcere, ocupă, prin concurs, Catedra de pedologie la Facultatea de Agronomie din Cluj, în anul 1935, apoi la Timişoara, din anul 1941, unde rămâne până la decesul său, în 1989. Profesorul C. V. Oprea a efectuat cercetări de pedologie în domenii foarte variate: studii agrogeologice, studii şi experienţe pe soluri saline, studii pedologice speciale asupra unor tipuri de sol, studii generale asupra fondului pedologic din Câmpia de Vest, studii şi experienţe pe lăcovişti, pe soluri podzolice şi soluri acide; studii asupra punerii în valoare a solurilor nisipoase, studii asupra însuşirilor fizico-chimice şi de fertilitate a solului. Constatăm că a efectuat cercetări şi studii din toate domeniile, ce privesc pedologia în zona de vest a României, fiind cel mai important pedolog savant care a activat pentru adaptarea rezultatelor de cercetare în tehnologiile agricole din Banat. Între lucrările reprezentative pentru aceste domenii se disting: „Contribuţii la cercetarea solurilor şi a condiţiilor istorico-naturale de geneză şi evoluţia solurilor în vestul ţării în zona de interfluviu Mureş şi Bega" (1957), „Solurile saline şi alcaline din RPR şi ameliorarea lor" (1962), „Ameliorarea şi folosirea agricolă a solurilor salinizate" (1965), „Solurile saline şi alcaline din Câmpia de vest şi posibilităţile de ameliorare" (1970), „Raionarea pedoameliorativă a regiunii Banat şi efectul ei asupra producţiei agricole" (1963). A fost unul dintre cei mai importanţi reprezentanţi ai cercetărilor pe soluri salinizate şi sărături. Profesorul C. V. Oprea a fost un dascăl de anvergură, de mare competenţă; corect, exigent şi foarte aplecat la educaţia tinerilor studenţi. Încă din anul 1950 a litografiat „Curs de Pedologie" (312 pag.), republicat în anul 1970. Lucrarea sa „Pedologia agricolă" a fost cea mai importantă sinteză de ştiinţa solului apărută la mijlocul secolului XX (1960). Profesorul Cr. Oprea a fost distins cu titlul de „Profesor Universitar Emerit", „Profesor Doctor Docent", membru de onoare al ASAS, membru corespondent al Academiei RSR. A rămas în conştiinţa urmaşilor un luminos model de universitar şi om de ştiinţă; unul dintre marii pedologi din secolul XX.

Cristache V. Oprea was the greatest Romanian soil scientist, who dedicated his work to soil science from the Western Plain of Romania. Professor Oprea carried out complex investigations and studies on soil chemistry, improvement and fertility. He was one of the great soil scientists of the period 1950-1990. He was born in Cuza Vodă Commune, Constanţa County; he became an orphan in the First World War; and he was sent to school by the Romanian State. He graduated the Academy of Higher Agricultural Education of Bucharest, ,with distinction''. As a student, he was junior assistant at the Chair of Professor Petre Enculescu. He followed the courses of a refresher school at the Academy of Agriculture from Vienna, where he became PhD in Soil Science. He took part at the courses of the Faculty of Geology from the University of Sorbonne. Back to home, he joined the Chair of Soil Science at the Faculty of Agronomy from Cluj in 1935, then from Timişoara in 1941, where he remained until his death, in 1989. Professor Oprea carried out soil science investigations in various fields: agro-geological studies, studies and experiments on saline soils, special soil studies on certain soil types, general studies on soil background from the Western Plain. He has also conducted studies on swamps, podsolic and acid soils. His investigations also concerned sandy soils and soil physical and chemical characteristics, as well as soil fertility. He was the most important soil scientist, who activated for adapting the research results to farming technologies from Banat. Among his most representative works in these fields, there are: Contributions on Investigating Soils and Historical and Natural Genesis Conditions and Evolution of Soils from Western Romania at the Inter-Flume Region of Mureş and Bega (1957); Saline and Alkaline Soils from Romania and Their Improvement (1962); Farming Utilization and Improvement of Salted Soils (1965); Saline and Alkaline Soils From Western Plain and Means of Improvement (1970); Soil Improvement Division of Zone Banat and Its Effect on Crop Yield (1963). He was one of the most representative scientists of saline and salted soils research. Professor Oprea was an important, correct and exigent teacher, contributing to the education of young students. Since 1950, he has elaborated a Course of Soil Science (312 pages), published again in 1970. His work Farming Soil Science was the most important synthesis of soil science at the middle of the XX century (1960). Professor Oprea received the title of Honoured Professor, Reader Doctor Professor, member of honour of the Academy of Agricultural Sciences, and corresponding member of the Academy of Romania. He remains in the conscience of his disciples as a model of teacher and scientist and one of the greatest soil scientists of the XX century.

Grigore Obrejanu

10 ian **1911** - **1992** 27 ian

Reprezentantul legitim al „Pedologiei ameliorative” ca ştiinţă este, fără îndoială, profesorul **Grigore Obrejanu**. Provenea din provincia românească Basarabia, satul Cioburcin şi a absolvit „Academia de Înalte Studii Agronomice” din Cluj în anul 1935. După o activitate de 3 ani la Camera de agricultură, a obţinut un post de asistent la „Laboratorul de culturi furajere” din „Staţiunea de Ameliorarea Plantelor” Cluj. Până în anul 1945 s-a ocupat de studii şi cercetări pe pajişti şi se situează între pionierii pratologiei în ţara noastră. Între 1940-1945 a lucrat la Staţiunea de Cercetări Agricole - Câmpia Turzii. În împrejurări neaşteptate, devine conferenţiar la catedra de „Mineralogie şi Geologie agricolă” (1945), pentru disciplina Pedologie, iar în anul 1951, profesor. În mod surprinzător, tot în anul 1951 devine profesor de pedologie la Institutul Agronomic „N. Bălcescu” Bucureşti, până la pensionarea din 1987. A onorat o carieră didactică de excepţie fiind foarte respectat pentru activitatea la catedră şi cursurile ţinute, având realizări de progres evident faţă de predecesori. Între anii 1951-1969 a avut înalta funcţie de director adjunct al ICAR şi ICCA. A avut un rol important în consolidarea colectivelor de cercetare din ICAR şi ICCA. Indiferent de funcţiile manageriale sau didactice, Gr. Obrejanu a întreprins cercetări de agropedologie şi pedologie ameliorativă. Între lucrările tipice elaborate de el se află: „Aspecte ale metodei de cercetare a solurilor de luncă pentru necesităţile lucrărilor hidro-ameliorative” (1966), „Noi contribuţii la stabilirea factorilor mineralizării apelor freatice din lunca Dunării” (1967), „Regimul hidrosalin al unor soluri din partea mijlocie a bazinului râului Călmăţui” (1972), „Solurile sărături oase şi problemele ameliorării lor”, 95 pag., „Ridicarea fertilităţii solurilor podzolice din RPR” (1962), „Solurile din regiunea inundabilă a Dunării”, „Clasificarea solurilor aluviale” (1968). A contribuit la elaborarea noilor metode de cercetare în pedologia ameliorativă, publicând: „Metode de cercetare a solului” (1966), „Aspecte ale metodicii de cercetare a solurilor de humă pentru necesităţile lucrărilor hidroameliorative” (1966). Profesorul Gr. Obrejanu a elaborat lucrări de sinteză, de primat în pedologia ameliorativă: „Valorificarea nisipurilor şi solurilor nisipoase din România” (1972), „Ridicarea fertilităţii podzolurilor din RPR” (1962), „Studiul agropedologic al staţiunilor experimentale al ICAR” ş.a. Gr. Obrejanu a elaborat valoroase lucrări didactice: „Curs de Pedologie, partea I”, „Curs de Pedologie, partea a II-a” (1964), „Pedologie ameliorativă”, 277 pag. (1966), „Pedologia” (tratat ştiinţific,1970), care a fost un progres faţă de „Pedologia Agricolă” (1960, Cr. Oprea). Profesorul Gr. Obrejanu a fost membru corespondent al Academiei Române (1955), membru titular al Academiei Române (1963), membru al Academiei Agricole din Cehoslovacia, membru titular al ASAS.

Professor **Grigore Obrejanu** is a representative personality of ,, Soil improvement science''. He originated from the Romanian region Basarabia, Cioburcin Village and he graduated the Academy of Higher Agricultural Education from Cluj, in 1935. After 3 years of activity at the Agricultural Chamber, he became assistant at the Laboratory of Fodder Crops from the Station of Plant Breeding in Cluj. Until 1945, he carried out studies and investigations on lawns. He is considered a pioneer of the Meadow Science in Romania. He worked at the Agricultural Research Station of Cîmpia Turzii, during 1940-1945. He became lecturer at the Chair of Mineralogy and Agricultural Geology (1945) at the discipline Soil Science, and in 1951, he became professor. In the same year (1951), he became professor of soil science at the Agricultural Institute ,,Nicolae Bălcescu'' of Bucharest, until his retirement in 1987. Grigore Obrejanu had an exceptional didactic career, being very much respected for his activity, his courses and his achievements in the field. He was a deputy manager of the Agricultural Research Institute of Romania and the Research and Crops Institute, during 1951-1969. He took an important role in the consolidation of research teams from the Agricultural Research Institute of Romania and Research and Crops Institute. No matter if he was a manager or a teacher, he carried out investigations on agro- soil science and soil improvement science. Among his works, there are: Aspects on Investigation Method of Meadow Soils for Hydro-Improvement Works (1966); New Contributions on Establishing the Factors of Mineralization for Ground Waters from the Danube Meadow (1967) ; Hydro-Saline Regime of Some Soils from Middle Side of Basin of the Călmăţui River (1972); Salted Soils and Their Improvement (95 pages); Increasing Podsolic Soil Fertility in Romania (1962); Soils and Easily Flooded Regions of the Danube; Classification of Alluvial Soils (1968). He has also contributed to the elaboration of new research methods in soil science improvement: Methods of Soil Investigation (1966); Aspects on Investigation Method of Soils for Hydro-Improvement Works (1966). Professor Obrejanu has elaborated significant synthesis works in soil improvement science: Utilization of Sands and Sandy Soils from Romania (1972); Increasing Podsol Fertility from Romania (1962) ; Agro-Soil Investigation from the Experimental Stations of the Agricultural Research Institute of Romania, etc. Grigore Obrejanu has elaborated important didactic works : Course of Soil Science, Part I; Course of Soil Science, Part II (1964); Soil Improvement Science , 277 pages (1966); Soil Science (Scientific paper, 1970), which represented a progress in comparison to Farming Soil Science (1960, Cr.Oprea). Professor Grigore Obrejanu was a corresponding member of the Romanian Academy (1955) , full member of the Romanian Academy (1963), member of Agricultural Academy of Czechoslovakia, and full member of the Academy of Agricultural Sciences.

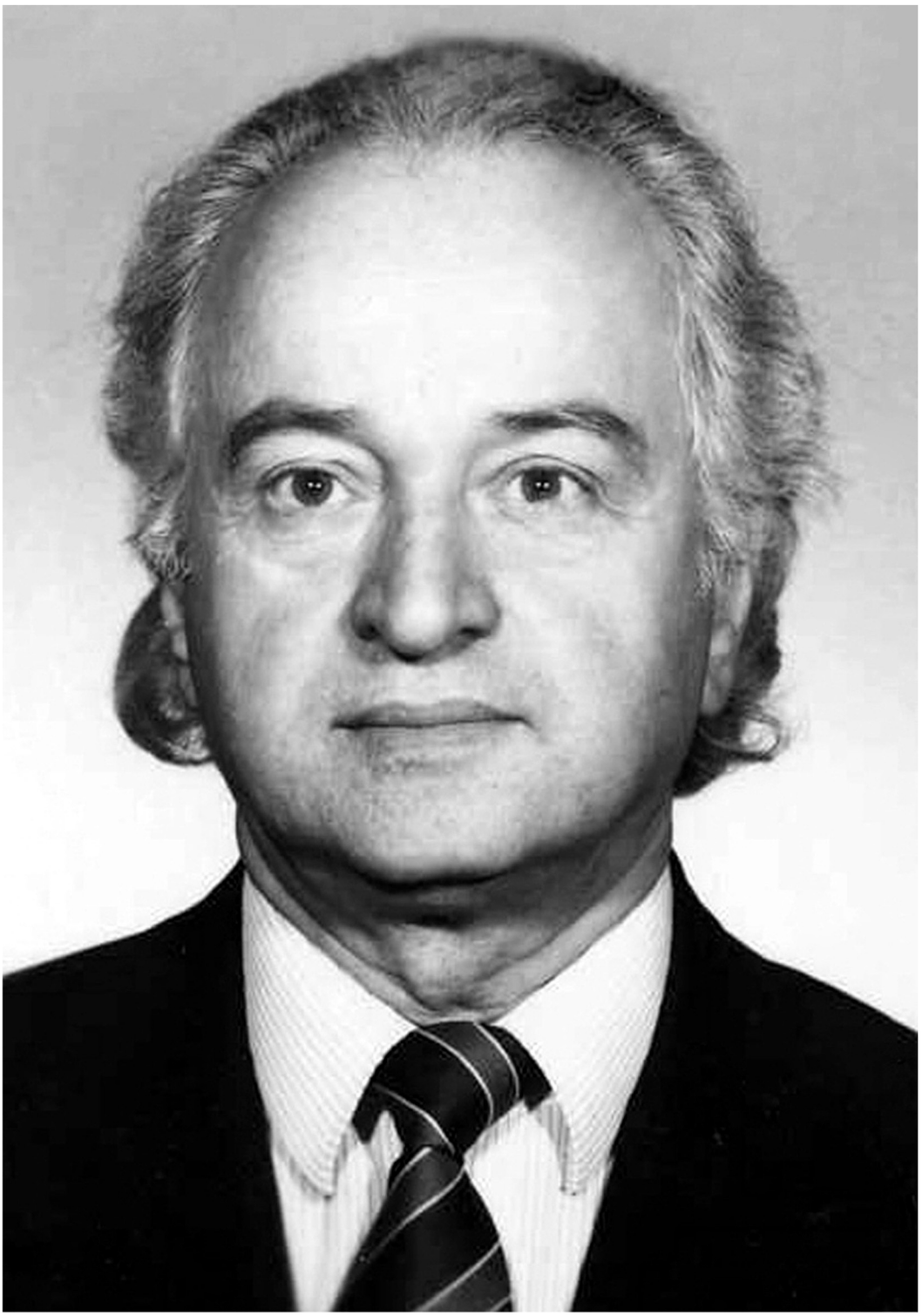

Nicolae Florea

31 mai **1921** -

Profesorul **Nicolae Florea** s-a născut la Găeşti, judeţul Dâmboviţa, într-o familie de agricultori. A absolvit Facultatea de Chimie din Şcoala Politehnică Superioară Bucureşti, în anul 1945. În anul 1947 a fost angajat cercetător asistent provizoriu la Institutul Geologic Român, unde a parcurs toate gradele profesionale, fiind pensionat în anul 1989, ca şef de secţie. În anul 1951 devine conferenţiar la Facultatea de Geologie-Geografie a Universităţii Bucureşti şi apoi profesor la Institutul Agronomic Bucureşti, Universitatea Ecologică şi Universitatea Agronomică Bucureşti, până în anul 2005. A predat cursul de „Mineralogia solurilor", „Solurile României", „Geografia solurilor cu noţiuni de pedologie" (1964) şi „Cartografia solurilor" (1968). A susţinut cursuri speciale de pregătire post-universitară: „Morfologia şi geneza solurilor", „Chimia solului", „Sistematica solurilor României", „Cartografia solurilor" şi „Evoluţia terenurilor". Rezultatele cercetărilor sale efectuate timp de peste 50 ani au fost publicate în articole, referate, broşuri, cărţi de specialitate, lucrări monografice, care însumează peste 400 de titluri. Profesorul N. Florea a abordat investigaţii şi studii cu privire la: chimia şi fizica solului; geneza şi morfologia solului; clasificarea solurilor; studii asupra sărăturilor; elaborarea hărţilor de sol ş.a. A introdus concepţii proprii în ştiinţa solului cu privire la: complexul ecogeologic, pedogeografic, clasificarea geografică a solurilor pe criterii pedologice, evoluţia solurilor, diversitatea solurilor, regimul apei din sol ş.a. Între lucrările reprezentative pentru activitatea sa de cercetare se disting: „Lista sistematică a solurilor din RPR" (1961), „Privire generală asupra solurilor din RPR" (1961), „Legile generale ale răspândirii solurilor pe glob" (1963), „Harta solurilor RPR la scara 1:1 000 000" (1964), „Clasificarea genetico-geografică a solurilor României" (1965), „Modificarea prin irigaţie a însuşirilor fizico-chimice a cernoziomului levigat de la Fundulea" (1977), „Chimismul apelor de drenaj din bazinul mijlociu al Eufratului" (1988) ş.a. Profesorul N. Florea este autorul celor mai importante lucrări de sinteză în pedogeografie şi cartografie, între care citãm: „Enciclopedia Geografică a României" (1984), „Geografia solurilor României" (1968), „Geografia Fizică a RPR - solurile" (1955), „Metode de analiză chimică a solurilor" (1987), „Harta solurilor României" (1968), „Harta solurilor Europei" (1986), „Harta solurilor României" (1994), „Cercetarea solurilor pe teren" (1968) ş.a. Este recunoscut ca fondator al Şcolii Româneşti de Pedo-Geografie; laureat al Premiului Academiei Române, membru titular al ASAS, Doctor Honoris Causa al Universităţii de Vest, Timişoara; membru al „Societăţii Române de Ştiinţa Solului"; membru al „Societăţii Europene pentru Conservare a Solului"; membru al „Societăţii Internaţionale de Ştiinţa Solului". Este recunoscut între marii pedologi savanţi din secolul XX.

He was born in Gaesti, Dambovita County in a family of farmers. He graduated the Faculty of Industrial Chemistry at the High Polytechnic School in Bucharest in 1945. In 1947 he becomes researcher at the Romanian Institute of Geology, where he passes all the academic degrees. In 1989, the year when he retires, he is the head of one section of this institute. In 1951, he is appointed senior lecturer at the Faculty of Geology-Geography within the University of Bucharest and then professor at the Agronomical Institute of Bucharest, at the Ecological University and the Agronomical University of Bucharest until 2005. Throughout his academic activity he has taught the course on "Soil Mineralogy", "Soils of Romania", "Soil Geography", "Soil Geography with Soil Science Notions" (since 1964), and "Soil Mapping" (1968). He has also run course training giving lectures on "Soil Morphology and Genesis", "Chemistry of Soil", "Systematics of the Romanian Soils", "Soil Mapping and Land Evolution". The results of his over 50 years of research are the subject of published articles, papers, brochures, books and monographs which encompass more than 400 titles. The results of Professor Florea's investigations were carried out on soil physics and chemistry; soil genesis and morphology; soil taxonomy; studies on salted soils; elaboration of soil maps, etc. Among the representative works for his research activity there are: "Systematic List of Soils from Romania" (1961), "General Outlook on Soils from Romania" (1961), "General Laws of Soil Spreading in the World" (1963), "Map of Romanian Soils at the scale of 1:1000000" (1964), "Genetic and Geographic Classification of Romanian Soils" (1965) , "Modification by Irrigation of Physico-Chemical Characteristics of Leached Chernozem from Fundulea" (1977), "Chemistry of Drainage Waters from the Middle Basin of the Euphrates River" (1988), etc. Professor Florea is the author of the most important synthesis works in soil-geography and cartography: "Geographical Encyclopedia of Romania" (1984), "Geography of Romanian Soils" (1968), "Physical Geography of Romanian Soils" (1955), "Methods of Soil Chemical Analysis" (1987), "Map of Romanian Soils" (1968), "Map of European Soils" (1986), "Map of Romanian Soils" (1994), "Research on Soils" (1968), etc. Prof. N. Florea is the founder of the Romanian School of Soil-Geography; laureate of the Romanian Academy Award. He is a full member of ASAS, Emeritus Doctor of the Western University (Timisoara), member of the Romanian Society of Soil Science and of the European Society for Soil Conservation, as well as a member of the International Society of Soil Science. He is acknowledged as one of the greatest scientists in the field of soil science.

Dumitru Teaci

25 nov **1925** - **2001** 11 apr

Profesorul dr. **Dumitru Teaci** ocupă un loc distinct între pedologii din ultima generație. A contribuit esențial la fondarea și dezvoltarea unor specializări înguste de mare utilitate pentru practica agricolă (bonitarea solurilor, cartografie pedologică, agropedologie). S-a născut la Târnova, județul Hotin și a absolvit Facultatea de Agronomie din Timișoara, în anul 1952. Curând a fost angajat pedolog la Serviciul de cartare pedologică din „Ministerul Agriculturii". Aici a elaborat și publicat o metodă radicală de fertilizare a nisipurilor din Delta Dunării; a înființat și organizat laboratoarele zonale de agrochimie pe teritoriul țării și sistemul de programare a utilizării îngrășămintelor chimice în România. În anul 1962 a fost angajat la „Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie", unde a condus „Secția de cercetări în domeniul genezei, cartografiei și clasificării solurilor". Aici a elaborat o metodologie originală de bonitare a terenurilor agricole, susținută ca teză de doctorat; a identificat tipul de sol „Vertisol" (Smolniță). El a pus bazele științifice și organizatorice ale acestui domeniu în România. A elaborat conceptele privind „Agroecosistemele zonale" din România, pe care le-a caracterizat. A publicat lucrările: „Bonitarea terenurilor agricole pe baza criteriilor naturaliste-ecologice" (1966), „Studii și cercetări pentru bonitarea terenurilor agricole din RSR" (1968), „Bonitarea terenurilor agricole" (teză de doctorat, 1960, 296 pag.), „Harta de raionare pedoclimatică a terenurilor agricole" (1972), „Capacitatea de producție actuală și cea potențială a terenurilor agricole din România pentru principalele culturi" (1977). Între lucrările sale de cartografie pedologică, se detașează: „Principii de bază, metode de studiu și cartare a solului" (1964), „Principiile alcătuirii și conținutului hărților de sol la scară mare și mijlocie" (1968), „Cercetarea și cartarea solului" (1954), „Cercetări privind utilizarea fotogramelor color în cartarea pedologică" (1971). A efectuat și cercetări de agropedologie, publicând: „Fundamentarea pedologică a alegerii terenurilor pentru înființarea plantațiilor pomicole" (1976), „Aspecte privind capacitatea de producție a terenurilor din România pentru cultura porumbului" (1977). Este autor al celebrei monografii-album „Solurile României", 200 pag, (1967), cu C. Chiriță și C. Păunescu. Dr. D. Teaci a avut o carieră didactică de 25 ani ca lector și profesor la Facultatea de Geodezie din Institutul de Construcții București. Cursul său de „Organizarea teritoriului agricol", 230 pag. (1984) a fost un model, timp de 35 ani. După anul 1990 a elaborat cursurile „Pedologia cu bazele geomorfologiei și bonitarea terenurilor agricole" și „Ecologia și organizarea teritoriului". A efectuat studii de fundamentare pentru punerea în valoare a terenurilor virgine din Câmpia Ghilanului-Iran; în Argentina a explorat un teritoriu pentru aplicarea irigațiilor în Patagonia; în Algeria a efectuat studii și explorări pentru dezvoltarea cartografiei pedologice, prevenirea și combaterea eroziunii solului, dezvoltarea zonelor Mascara și Anaba. A fost membru titular și secretar general al ASAS, conducător de doctorat; cunoștea și utiliza opt limbi străine; a fost deputat în Parlamentul României din partea Partidul Democrat Agrar (1990-1992), pe care l-a înființat.

Professor **Dumitru Teaci** belongs to the last generation of distinguished soil scientists. He has greatly contributed to laying the foundation and developing of some narrow fields of research but of great importance in the practice of farming (soil taxonomy, soil mapping, agro-soil science). He was born at Tarnova, Hotin County. He graduated the Faculty of Agronomy in Timisoara (1952). He soon got the position of a soil scientist at the Service of Soil Survey within the Ministry of Agriculture. In this position, he organized and published a radical method of sand fertilization from the Danube Delta. He set up and organized zonal laboratories of agro-chemistry in Romania and the system of using fertilizers in Romania. In 1962 he started working at the Research Institute for Soil Science and Agro-chemistry, where he managed the Section of investigations in the field of soil genesis, mapping and taxonomy. He developed an original methodology of agricultural lands evaluation and technological characterization, which makes the subject of his PhD dissertation. He was the one who laid the scientific and systematic background of this field of research in Romania. He is the author of the concept of zonal agro-ecosystems in Romania, to which he gives a comprehensive definition and systematic description. He published the following works: "Evaluation of Farming Lands according to Naturalist-Ecologist Criteria" (1966), "Studies and Investigations on the Evaluation of Farming Lands from Romania" (1968), "Evaluation of Farming Lands" (PhD Thesis, 1960, 296 pages), "Soil and Climatic Map of Spreading Farming Lands" (1972), "Capacity of Present and Potential Production of Farming Lands from Romania for Main Crops" (1977). Among his works of soil mapping, there are: "Main Principles, Methods of Soil Investigation and Mapping" (1964), "Principles of Drawing Soil Maps at High and Middle Scale" (1968), "Soil Research and Mapping" (1954), "Investigation on Using Colour Photodramas in Soil Mapping" (1971). He carried out many agro-soil science investigations and published the following works: "Soil Grounding for Choosing Lands in order To Set up Fruit-Growing Plantations" (1976), "Aspects on the Production Capacity of Romanian Soils for Maize Growing" (1977). He is the author of the famous monograph album "Soils of Romania", 220 pages (1967), in collaboration with C.Chiriță and C. Păunescu. Dr Teaci had a 25-years career at the Faculty of Geodesy from the Institute of Civil Engineering in Bucharest. His course of "Setting up of Farming Land", 230 pages (1984) has represented a model for 35 years. After 1990 he elaborated the courses of "Soil Science with the Backgrounds of Geomorphology" and "Evaluation of Farming Lands", and "Ecology and Organization of the Territory". He has also studied the virgin lands from the Plains of Ghilan (Iran). He explored areas in Argentina, in order to use irrigation in Patagonia; in Algeria, he carried out research and explored the soils in order to develop soil mapping, to control soil erosion, and to develop the areas of Mascara and Anaba. He was a member of ASAS, and he guided and supervised doctorate degrees. He knew and was able to communicate in 8 languages. He represented the Agrarian Democrat Party (whose founder he was) in the Parliament (1990-1992).

Andrei Canarache

19 feb **1927** -

Andrei Canarache s-a născut într-o familie de distinşi intelectuali din Bucureşti. A absolvit vestitul liceu "Gheorghe Lazăr" şi Facultatea de Agronomie din Institutul Politehnic Bucureşti, în anul 1949. Ca tânăr absolvent a fost angajat asistent la Catedra de pedologie, sub conducerea iluştrilor profesori Mircea Moţoc, Grigore Obrejanu şi Nicolae Cernescu. În anul 1956, Andrei Canarache a obţinut post de cercetător la Secţia de Pedologie a Institutului de Cercetări Agronomice al României (ICAR). În anul 1962 a obţinut titlul de „Doctor în Agronomie" la Institutul Agronomic din Bucureşti; devine şef de laborator, iar în 1966 director adjunct ştiinţific la Institutul de Cercetări pentru Pedologie şi Agrochimie, unde a lucrat până la pensionare, în 1992. Timp de 30 ani a fost unul dintre cei mai reprezentativi cercetători şi manageri în domeniul cercetărilor solului. A parcurs perfecţionări profesionale la Universitatea din Urbana (Ilinois, SUA), Universitatea Davis (California, SUA), Universitatea Kiel (Germania), ş.a. Rezultatele cercetărilor sale au fost publicate sub 298 titluri în formă de articole, referate, broşuri, cărţi, lucrări monografice ş.a. Acestea au fost orientate în următoarele direcţii: cercetări de fizica solului, studii şi cercetări asupra regimului hidrofizic şi însuşirilor hidrofizice ale solului, evoluţia stării fizice a solului, în câmpuri experimentale de lungă durată, compactarea solului şi alte procese de degradare ale acestuia, cercetări privind tehnologii noi de lucrare a solului, perfecţionarea metodelor de cercetare în fizica solului. Dintre numeroasele lucrări destinate acestei largi tematici, se remarcă: „Cercetări asupra proprietăţilor mecanice şi rezistenţei la arat a unor soluri din Câmpia Română" (1962), „Metode de laborator pentru determinarea rezistenţei solului la penetrare" (1965), „Un indice pentru exprimarea sintetică a stării fizice a solului" (1968), „Cercetări privind solurile Complexului de Irigaţii Carasu" (1983), „Elemente noi privind elaborarea hărţilor pedohidrofizice în sistemele de îmbunătăţiri funciare în vederea utilizării lor în proiectare şi exploatare" (1986), „Factori limitativi şi riscuri de degradare a însuşirilor şi regimurilor fizice ale solurilor din România" (1997). Lucrările elaborate singur sau sub coordonare au o întindere de 5.112 pagini. Între ele se disting: „Fizica solurilor agricole" (lucrare monografică, 1990), „Îndrumător pentru studiul solului în teren şi laborator" (1967), „Dicţionar de ştiinţa solului" (1977) ş.a. Dr. Andrei Canarache este membru titular al ASAS; a fost preşedintele Secţiei de Ştiinţa Solului în ASAS (1999-2005). Este membru al Uniunii Internaţionale de Ştiinţele Solului, membru de onoare al Societăţii Internaţionale de Cercetări pentru Lucrările Solului, membru în „Organizaţia Internaţională de Conservare a Solului şi Apei", în "Societatea Europeană de Conservare a Solului" şi "Societatea Europeană de Agronomie". Este unul dintre cei mai reprezentativi oameni de ştiinţă în pedologie din secolul XX în România.

Andrei Canarache was born in a family of distinguished intellectuals in Bucharest. He finished the famous 'Gheorghe Lazar' High School and in 1949, he graduated the Agronomy Faculty within the Polytechnic Institute of Bucharest. As a fresh graduate he was given the chance to work under the leadership of Professors Mircea Moţoc, Grigore Obrejanu and Nicolae Cernescu. In 1956, Andrei Canarache started his research activity at the department of Soil Science within the Research Institute of Romania. In 1962, he took his PhD degree at the Agronomical Institute of Bucharest and became head of the laboratory, and later, in 1966, scientific deputy director, a position he held until 1992, when he retired. For 30 years, he was one of the most representative scientists and managers in the field of soil research. He did post-graduation training at different universities from abroad such as Urbana University (Illinois, USA), Davis University (California, USA), Kiel University (Germany) and others. The results of his prestigious research works have become the subject of 298 articles, papers, brochures, books, syntheses and monographs, etc. The directions of his research works were soil physics, studies and investigations on the hydro-physical regime and soil hydro-physical characteristics, evolution of soil physical state in long-term experimental fields, soil compactness and other degradation processes, investigations on new technologies of soil tillage, improvement of research methods in soil physics. Among his many works regarding this theme, we may notice: "Investigation on Mechanical Characteristics and Resistance at Ploughing of some Soils from the Romanian Plain" (1962), "Laboratory Methods for the Determination of Soil Resistance at Penetration" (1965), "Index for Synthetic Expression of Soil Physical State" (1968), "Investigation on the Soils from the Carasu Irrigation Complex" (1983), "New Elements on Soil-Hydrophysical Map Drawing in the Systems of Land Improvement for Their Use" (1986), "Limitative Factors and Degradation Risks of Soil Physical Characteristics and Regimes from Romania" (1977), etc. "Views on the New Tillage Technology", "Development of Research Methods in Physics of Soil", "Agro-Ameliorative Research", "Classical Studies on Soil". His published works, written alone or in co-operation, cover more than 5,112 pages. There should be mentioned here some of the most remarkable papers: "Physics of Farming Soils" (a Monograph, 1990), "Guidelines for Laboratory and Territorial Studies of Soil" (1967), "Dictionary of Science of Soil" (1977), etc. Dr Andrei Canarache is a member of ASAS, at the Chair of the Science of Soil Section in ASAS (1999-2005), He is member of the International Union of Soil Sciences, honorary member of the International Organization of Tillage Research, the International Organization of Soil and Water Conservation, the European Society of the Science of Soil, and of the European Society of Agronomy. He is one of the most representative scientists of the XX-th century in the field of soil science from Romania.

Neculai Barbu

18 nov **1924** -

Profesorul **Neculai Barbu** este una dintre personalitățile universitare din sfera ştiinţelor naturii care a servit agropedologia, în rând cu agronomii. Prin cercetarea în domeniul ştiinței solului figurează între reprezentanții autentici ai domeniului. Intrarea sa în cercetarea pedologică a fost legată de colaborarea cu ilustrul pedolog Nicolae Bucur, al cărui discipol se consideră cu mândrie, dezvoltând remarcabil studii şi cercetări de pedogeografie. A absolvit cu rezultate strălucite Facultatea de Geologie-Geografie a Universității "Al. I. Cuza" Iaşi, în anul 1950. De la absolvire a fost numit asistent, parcurgând toate gradele didactice şi funcțiile, până la nivelul de conferențiar şi de profesor, iar în anul 1987 s-a retras, din dorința de a fi mai activ în cercetare. Profesorul N. Barbu a fost unul dintre primii autori ai unui „Curs de pedogeografie" în două volume, unde volumul II a fost intitulat „Geografia Solurilor României". În volumul I. include clasificarea după sistemul americanului Marbut, cu adaptările necesare condițiilor țării. Este unul dintre autorii ideii „regionării pedogeografice a României". Cercetarea pedologică a fost o preocupare de aproape cinci decenii a profesorului N. Barbu, ca latură egală domeniului geografiei fizice. Direcțiile sale de cercetare s-au axat pe: studii de pedologie, în plan zonal şi local, descrierea tipurilor genetice de sol, în special descrierea solurilor din zona montană. Între lucrările de cercetare încadrate în tematica amintită, se detaşează: „Solurile de pe teritoriul oraşului Iaşi şi a împrejurimilor sale" (1967), „Complexul de condiții fizico-geografice din coasta Dealul Mare - Hârlău" (1954), „Solurile din Munții Ciucului" (1980), „Considerații asupra genezei Câmpiei Moldovei" (1996), „Harta solurilor Moldovei", „Clasa solurilor hidromorfe" (1983) ş.a. Opera sa de cercetare se regăseşte în peste 130 de lucrări de diverse forme şi conținuturi. Între lucrările de sinteză reprezentative publicate de profesorul N. Barbu, se află 7 monografii semnate ca autor unic sau autor în colectiv, între care amintim: „Podişul Moldovei", 315 pag. (1980), „Geografia Solurilor României" - 223 pag., (1987), „Podgoriile şi Vinurile României" - 608 pag., (2000), sub coordonarea acad. Valeriu D. Cotea, „Geografia municipiului Iaşi" 318 pag. (1976), „Podgoria Cotnari", monografie - 656 pag., (2006), (coordonator V.D. Cotea) ş.a. A participat ca autor la lucrările monografice despre marile centre viticole Odobeşti, Nicoreşti, Iaşi, Coteşti, Iveşti ş.a. Profesorul N. Barbu este cel mai important autor al elaborării hărților pedologice pentru zona Moldovei din secolul XX. A fost distins cu titlul de „Profesor universitar evidențiat" şi „Profesor emeritus"; este membru al „Societății Române de Geografie", membru al „Societății Naționale de Ştiința Solului", membru de onoare al „Societății Internaționale de Ştiința Solului" şi membru al „Academiei Oamenilor de Ştiință din RSR". Este laureat al „Premiului OIV"; de trei ori laureat al „Premiului Academiei Române".

Professor **N. Barbu** ranks himself among the academic personalities in science, who has worked in the field of agro-soil science, side by side with agronomists. His studies in the science of soil placed him among the most genuine representatives in this field. His orientation to the soil science research was the result of his collaboration with Nicolae Bucur, whose disciple he proudly considers himself. He graduated the Faculty of Geology and Geography at the University "Alexandru Ioan Cuza" of Iasi, in 1950 with remarkable results. He was immediately appointed reader at the department of Soil Science where he managed to reach all the degrees until the title of professor head of the department. In 1987 he retired as a result of his wish to become more involved in research. Professor Barbu was one of the first authors of a Course of Soil-Geography in two volumes. Volume two has the title Geography of Romanian Soils. In the first volume he includes a classification following the system of the American Marbut with necessary adaptations to the particular conditions of our country. He is one of the authors of the concept of the 'pedo-geographic division' of Romania. He has worked about 50 years in the field of Soil Science, which he equally considered as part of Physical Geography. His research activity focused on area and local pedological studies, description of genetic soil types with a main interest in soils from the mountainous regions. Among his research works we mention: "Soils from the Iaşi City Territory and Its Surroundings" (1967), "Complex of Physico-Geographical Conditions from Dealu Mare-Hârlau Coast" (1954), "Soils from the Ciucului Mountains" (1980), "Regards on the Genesis of the Moldavian Plain" (1996), "Map of the Moldavian Soils", "Class of Hydromorphous Soils" (1983), etc. His research work is found in over 130 diverse works. Among the representative synthesis works, published by Professor Barbu, there are 7 monographs, written as single author or in collaboration : "The Moldavian Plateau", 315 pages (1980), "Geography of Soils in Romania", 223 pages (1987), "Vineyards and Wines of Romania", 608 pages (2000), under coordination of Academician Valeriu D. Cotea, "Geography of Iaşi Municipal City", 318 pages (1976), "The Cotnari Vineyard" monograph- 656 pages (2006) (coordinator V.D.Cotea), etc. He was the author of many monographs on the viticultural centres Odobeşti, Nicoreşti, Iaşi, Coteşti, Iveşti, etc. Professor Barbu is the most important author of soil maps for the region of Moldavia in XX-th century. He was awarded with the title of Distinguished Professor and Professor Emeritus. Professor N. Barbu is a member of The Romanian Society of Geography, member of the National Society of Science of Soil, active and honorary member of The International Society of Soil Science and member of the Romanian Academy of Science. He is laureate of the OIV Award and three times laureate of the Romanian Academy Award.

ALBUM

MARI AGRONOMI ROMÂNI

1800-2000

III. AGROCHIMIŞTI 1800-1900

1. PANĂ BUESCU (1833-1904)

2. MAXIMILIAN POPOVICI (1861-1918)

3. IOAN M. DOBRESCU (1882-1967)

4. TEODOR SAIDEL (1874-1967)

III. AGROCHIMIŞTI 1900-1925

5. DAVID DAVIDESCU (1916-2004)

6. CORNEL BODEA (1903-1985)

7. NICOLAE GH. BĂLAN (n. 1913)

III. AGROCHIMIŞTI 1925-1950

8. CRISTIAN HERA (n. 1933)

9. ZENOVIU BORLAN (1933-2003)

10. VELICICA ELENA DAVIDESCU (n. 1936)

11. GHEORGHE LIXANDRU (n. 1922)

12. GAVRIL NEAMŢU (1923-1998)

Agrochimia a fost una dintre ştiinţele agronomice cele mai importante din secolul XX, iar studiile privind raportul dintre nutriţia plantelor şi sol au fost dezvoltate în timp prin ideile şi experienţele unor precursori iluştri în chimie, care au rămas nume eterne în istoria ştiinţei. Între ei se disting: Bernard Palissy (1653), Lavoisier (1793), Th. de Sausseure (1804), Humphrey Davy (1813), J.B. Bousingault (1838). Un interes enorm pentru această ştiinţă s-a manifestat după publicarea lucrării „Chimia organică şi aplicaţiile ei la agricultură" (1840), a celebrului chimist german Justus von Liebig.

În ţara noastră, chimia agricolă s-a dezvoltat prin agronomul Pană Buescu, cu studii la Sorbona şi Hohenheim. Lucrarea sa „Lecţiuni elementare de chimie agricolă" a fost primul curs ţinut într-o şcoală agricolă românească. Între cei care au venit după Pană Buescu, ca personalităţi de aleasă factură intelectuală academică îi amintim pe: Maximilian Popovici, care a perfecţionat chimismul industrializării tutunului şi al fabricării hârtiei de ţigarete; Ioan M. Dobrescu, prin contribuţii originale la studiul chimismului elementelor nutritive din unele tipuri de sol şi asupra circulaţiei apei în nisipuri; Haralamb Vasiliu, autorul „Teoriei structurii spiralate a moleculei proteice" (1936) într-o perioadă de impas mondial în rezolvarea problemei. Marii chimişti germani Adolf Buthenandt şi Peter Karllson de la Universitatea Marburg (1976), îl recunosc pe H. Vasiliu „precursor direct al structurilor helix ale lui Pauling şi Corey".

După anul 1948, liderul recunoscut în activitatea de dezvoltare şi promovare a acestei ştiinţe, a fost academicianul David Davidescu. El a organizat temeinic cercetările şi a oferit practicii rezultate aplicabile, iar pentru învăţământul agronomic superior a elaborat tratate şi cursuri de un nivel fără precedent. Tratatul „Agrochimia", publicat în cinci ediţii în perioada 1956-1992; „Agrochimia horticolă" (1992); „Agrochimia modernă" (1992); „Compendiu de Agrochimie" (1999), cu Velicica Davidescu, au îmbogăţit esenţial bibliografia domeniului. Ei sunt autorii „Legii erarhizării (priorităţii) factorilor de vegetaţie" care este recunoscută alături de cele elaborate anterior de Mitscherlich, Hellrigel, Vohlny, Chatelier ş.a. O contribuţie uriaşă la dezvoltarea biochimiei a adus-o profesorul Cornel Bodea (cu studii la „Berlin-Charlottenburg" şi „College de France"). Prin cercetările sale în „colectiv", a fondat „Şcoala românească de Carotenoide", şi a lăsat un „Tratat de biochimie vegetală" în 5 volume. Consolidarea şi dezvoltarea cercetărilor în domeniul arătat a fost continuată pe o treaptă de progres prin ilustrul profesor Gavril Neamţu.

După anul 1960 s-au consolidat echipe de specialişti în agrochimie la institutele de cercetare şi de învăţământ superior; la Institutul de Cercetări pentru Pedologie şi Agrochimie, precum şi în laboratoarele zonale de agrochimie din ţară. În grupul marilor valori din această perioadă se disting Cr. Hera, Zn. Borlan, Velicica Davidescu, Gh. Lixandru, D. Dornescu, I. Buzdugan ş.a.

Agrochemistry was one of the most important agronomical sciences in the 20th century, but studies on the connection between plants nutrition and soil developed over time by means of the ideas and experiments of some illustrious chemist forerunners, whose names will last in the history of the science. Among them Bernard Palissy (1653), Lavoisier (1793), Th. de Sauseure (1804), Humphrey Davy (1813), J.B. Basisingault (1838) stand out. There existed a huge interest for this science after the publication of the work of the famous German chemist Justus von Liebig: "Organic Chemistry and Its Applications in Agriculture" (1840).

In our country the agricultural chemistry developed with much help from the agronomist Pană Buescu, who had studied at Sorbonne and Hohenheim. His work "Elementary Agricultural Chemistry Classes" was the first curriculum to be used in an agricultural school in our country. Among Pană Buescu's successors there are some prominent intellectuals, such as: Maximilian Popovici, who improved the chemism of the tobacco industrialization and of the cigarette paper fabrication; Ioan M. Dobrescu, who played an original part in the study of the chemism of the nutritive elements in some types of soils and on the flow of the water in sandy areas; Haralamb Vasiliu, the author of "Theory of the Practical Molecule Spiral Structure" (1936) in a moment of worldwide difficulty in solving the problem. The great German chemists Adolf Buthenandt and Peter Karllson from Marburg University (1976) consider H. Vasiliu as the "direct predecessor of Pauling and Corey's helix structures".

After 1948 the leader of the activity of development and promotion of this science was Academician David Davidescu. He thoroughly organized the research and gave applicable results to the practical side; for agronomical university studies he devised treatises and programmes much superior to the preceding ones. The treatise "Agrochemistry", published in five editions in 1956-1992; "Horticultural Agrochemistry" (1992); "Modern Agrochemistry" (1992); "Course book on Agrochemistry" (1999), published together with Velicica Davidescu, have broadly enriched the bibliography in the field. They are also the authors of "the Law of Organization of Vegetation Factors into a Hierarchy", a work which is, together with the anterior ones, acclaimed by Mitscherlich, Hellrigel, Volny, Chatelier, etc. A huge contribution to the development of biochemistry was brought by Professor Cornel Bodea (who studied at „Berlin-Charlottenburg" and „College of France"). As a result of his "collective" research, he founded "The Romanian School for Carotene" and he left a "Treatise of Vegetal Biochemistry" in five volumes. The consolidation and development of the research in the field was continued by the illustrious Professor Gavril Neamţu.

After 1960 teams of specialists in agrochemistry were formed in research institutes, universities, at the Research on Pedology and Agrochemistry Institute, and also in the zone Agrochemistry laboratories in the country. Within the group of the most valuable scientists in this period we would like to mention Cr. Hera, Zn. Borlan, Velicica Davidescu, Gh. Lixandru, D. Dornescu, I. Buzdugan, etc.

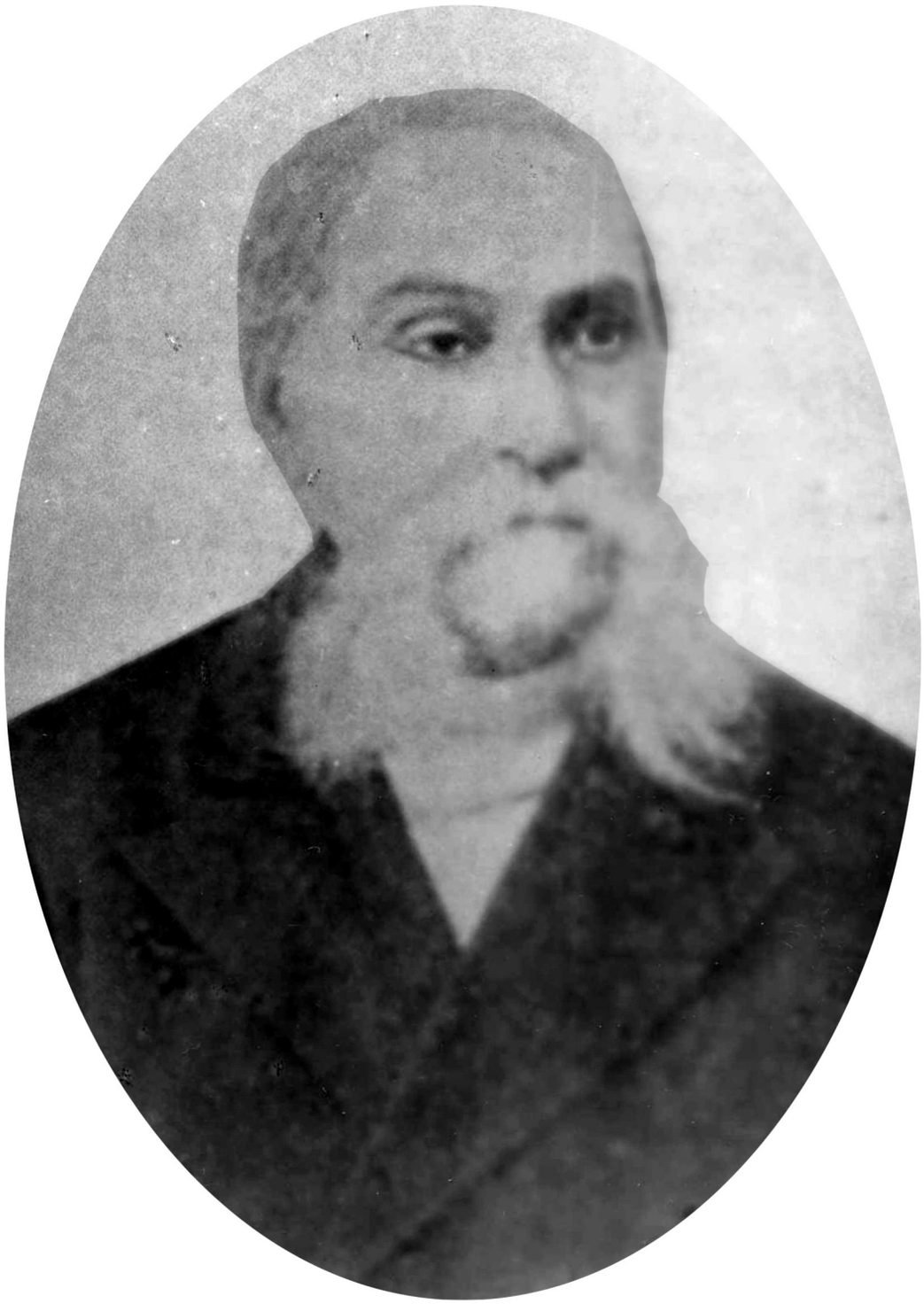

Pană Buescu

1833 - 1904 24 sep

Primul profesor de “Chimie agricolă” din România a fost agronomul **Pană Buescu**. S-a născut în oraşul Slatina, judeţul Olt. A studiat Ştiinţele Naturale la Sorbona şi Agricultura la Şcoala Superioară de la Grignon (Franţa), continuând perfecţionarea în chimia agricolă la Şcoala Superioară de Agricultură de la Hohenheim-Stuttgart. La revenirea în ţară (1857) a fost angajat ca profesor la Institutul de Agricultură de la Pantelimon (Ilfov). A primit „Catedra de Mineralogie şi Fizico-Chimie”, unde a lucrat până la pensionare, în 1893. Pană Buescu este autorul primului „plan de învăţământ” pentru o şcoală de agricultură la români, însuşit de „Eforia Şcoalelor”. Chiar din primii ani de activitate, Pană Buescu a editat ziarele: „Agronomia”, „Gazeta economică”, „Independenţa” şi „Buna credinţă”. A colaborat cu A. Marin, M.C. Râmniceanu, D. Barach. Apoi a publicat o colecţie de articole într-un volum intitulat „Tratat de Agronomie” (385 pag.). A fost una din primele cărţi importante pentru agricultori. Aici a publicat cunoştinţe despre plantele cultivate: „Hameiul”, „Tutunul”, „Porumbul”, „Rapiţa” (1859), dar şi altele ca „Atmosfera”, „Pământul şi elementele ce îl constituie”, „Plugul”, „Folosirea capitalului în agricultură” ş.a. El a înfiinţat pentru agricultori Societatea de Asigurări „Unirea”; s-a ocupat personal de înfiinţarea băncilor de credit pentru ţărani; iar în anul 1896 a depus în „Cameră” (Parlament) un proiect de lege pentru înfiinţarea de sindicate agricole, ca deputat al Partidului Liberal. A fost viceprimar al Bucureştiului. Ca profesor a elaborat primul curs de Chimie agricolă sub titlul „Lecţiuni elementare de Chimie agricolă”, publicat de Ştefan P. Radianu (1905), unde prezenta ideile şi cercetările marilor precursori: Bernard Palissy (1563), Lavoisier (1793), Th. de Sausseaure (1804), Humphrey Dary (1813), Bousingnout (1838), Justus von Liebig (1840). A făcut o analiză profundă a asimilaţiei carbonului, azotului şi hidrogenului de către plante şi o descriere a îngrăşămintelor organice şi minerale. A fost un adversar înverşunat al „blocadei economice” instituite asupra comerţului cu cereale prin blocarea porturilor libere pe Dunăre de către Imperiul Austro-Ungar (1887). În context a publicat: „Criza agricolă şi remediile sale” (188pag.); „Comerţul internaţional şi tarifele vamale” (88 pag.); „Tocmelile agricole şi teoria rentei” (55 pag.). El a fost unul dintre cei care au susţinut fondarea „Societăţii Centrale Agricole” alături de Ştefan P. Radianu, Petre S. Aurelian, C. Niculescu Dorobanţu ş.a. În timpul vieţii a fost o personalitate faimoasă, carismatică; un intelectual de elită cu idei de avangardă, mare iubitor de ţară şi semeni.

The first professor of "Agricultural chemistry" in Romania was the agronomist **Pana Buescu** born at Slatina, county Olt. He studied natural sciences in Sorbona and agriculture at the Superior School at Grignon (France), and went on training in agricultural chemistry at the Superior School of Agriculture in Hohenheim-Stuttgart. Back to the country in 1857 he was employed as professor at the Institute of Agriculture from Pantelimon (Ilfov). He led "The Department of Mineralogy and Physical - Chemistry" where he worked until 1893 when he retired. Pana Buescu is the author of the first "education curriculum" for a school of agriculture in Romania taken over by "Schools Ephors". Since the beginning of his activity, Pana Buescu published the journals: "The Agronomy", "The Economical Gazette", "The Independence" and "The Good Faith". He collaborated with A. Marin, M.C. Ramniceanu, D. Barach. Then, he published a collection of articles in a volume entitled "Treaty of Agronomy" (385 pg.). This was one of the first important books for agronomists. This book consisted of knowledge on cultivated plants: "Hops", "Tobacco", "Corn", "Rape seed" (1859) and also "Atmosphere", "The Earth and its elements", "The Plough", "The utilization of capital in agriculture" and so on. He set up the Insurance Society "Unirea" for farmers; he personally involved in setting up the loan banks for peasants; and in 1896 he stood for the Parliament a project of law for setting up agricultural trade-unions, as member of the Liberal Party. He was Vice-mayor of Bucharest. As a professor he wrote the first course of agricultural chemistry entitled "Elementary lessons of agricultural chemistry" published by Stefan P. Radianu (1905) where he presented the greatest forerunners' ideas and research: Bernard Palissy (1563), Lavoisier (1793), Th. de Sausaure (1804), Humphrey Dary (1813), Bousingnout (1838), Justus von Liebig (1840). In this book he analyzed carbon, nitrogen and hydrogen assimilation by plants and a description of mineral and organic fertilizers. He was an obstinate opposer of "economic blocade" initiated for the commerce with cereals by blocking the free harbors at the Danube by Hungarian - Austrian Empire (1887). In this context, he published: "Agricultural crises and its remedies" (188 pg.),"International commerce and customs taxes" (88 pg.), "Agricultural haggling and the theory of rents" (55 pg.). He was a sustainer for setting up "Agricultural Central Society" together with Stefan P. Radianu, Petre Aurelian, C. Nicolescu Dorobantu and so on. During his life he was a famous personality, an outstanding scholar with vanguard ideas, a great lover of his country and people.

Maximilian Popovici

29 ian **1861** - **1918** 29 mar

Între primii agronomi chimişti din istoria ştiinţei agricole româneşti se află **Maximilian Popovici**. S-a născut în localitatea Ţânţar, judeţul Braşov. Făcea parte din generaţia lui George Maior şi Vlad Cârnu-Munteanu. A absolvit, cu rezultate strălucite, în anul 1881, cursurile Şcolii Centrale Agricole Herăstrău. După absolvire s-a angajat ca specialist agronom la Monetăria Statului. În anul 1883 a parcurs studii de chimie agricolă la Şcoala Superioară de Agricultură de la Berlin, unde a obţinut şi doctoratul în chimie. În anul 1885 s-a întors la Monetăria Statului, dar a ocupat şi post de chimist la Staţiunea Agronomică. Pentru scurt timp a fost şef de lucrări la Catedra de Mineralogie şi Chimie agricolă din Şcoala Centrală de Agricultură Herăstrău. A înfiinţat şi primul laborator de chimia tutunului din ţară în cadrul Regiei Monopolurilor Statului. El a perfecţionat procesele de fermentarea tutunului, introducând ştiinţa în locul empirismului. În anul 1899 a perfecţionat tehnica chimismului fabricării hârtiei de ţigarete, ca invenţie personală, asupra căreia s-a instituit monopol de stat, renunţând la import. A perfecţionat procesul extragerii nicotinei din tutun, şi producerii unor infuzii de tutun pentru combaterea unor boli la animale. Tot aici a înfiinţat publicaţia „Buletinul culturii, cultivării şi fermentării tutunului”. În anul 1908 a devenit subdirector la Casa Rurală, înfiinţată în 1906, unde a condus serviciul agronomic. Au colaborat pentru înfiinţarea acestei instituţii în serviciul ţărănimii: C. Filipescu, Gh. Cipăianu, N.O. Popovici-Lupa, Al. Nasta, Ştefan Popescu ş.a. A publicat lucrarea „Colonizări şi parcelări” pe baza acţiunilor din „Prusia poloneză”, unde aprofundează probleme de economie şi sociologie rurală. A fost un mare cunoscător al vieţii sătenilor pe care i-a sprijinit prin îndrumări tehnice. În lucrarea „Învăţătorii ambulanţi” a îndrumat gospodăria ţărănească spre o exploataţie agricolă raţională, în fapt, prin sprijinul agronomilor Casei Rurale. A fost un promotor al organizării industrializării fructelor şi legumelor şi a activităţilor casnice. S-a înscris între marii publicişti agronomi la „Câmpul”, „Viaţa Agricolă”, „Revista Horticolă” şi altele. Între lucrările sale importante se detaşează: „Manual de agricultură” (1912) pentru şcolile inferioare de profil: „Tutunul”, „Fabricarea, păstrarea şi întrebuinţarea legumelor şi fructelor”, „Tratarea grâului, orzului şi orezului în piatră vânătă şi sulfură de potasiu”, „Podgoriile noastre”, „Industrializarea fructelor”. A participat la înfăptuirea Reformei agrare în Basarabia, unde a decedat în accident de automobil. Se odihneşte în Cimitirul „Eternitatea” din Iaşi.

Maximilian Popovici is one of the first chemists-agronomists in the history of Romanian agricultural sciences. He was born at Ţânţar, Braşov county. He belonged to George Maior and Vlad Cârnu-Munteanu generation. He graduated brilliantly the courses of the Central Agricultural Herăstrău School in 1881. After graduation he was employed agronomist specialist at the State Mint. In 1883 he took the doctor's degree after he studied agricultural chemistry at the Superior School of Agriculture in Berlin. In 1885 he came back to the State Mint and worked as a chemist at the Agronomical Station. For a short time he was lecturer at the Department of Mineralogy and agricultural chemistry at the Central School of Agriculture in Herăstrău. He also set up the first laboratory of tobacco chemistry in the country belonging to the Administration of the State Monopolies. He improved the processes of tobacco fermentation replacing empiricism with science. In 1899 he improved the chemism of cigarettes paper manufacturing, as a personal invention on which the state monopoly was instituted giving up to import. He improved the technology of nicotine extraction from tobacco and the production of a tobacco infusion for controlling some animals diseases. He also published here "The bulletin for tobacco crop, cultivation and fermentation". In 1908 he became deputy director of the Rural House, set up in 1906, where he led the agronomic service. C. Filipescu, Gh. Cipăianu, N. O. Popovici - Lupa, Al. Nasta, Ştefan Popescu collaborated with M. Popovici in setting up the Rural House, an institution created for the benefit of peasantry. He published the work "Colonization and Plotting" based on the shares from "The Polish Prussia" where he studied thoroughly economic problems and rural sociology. He had a deep knowledge of peasants life whom he supported by technical guidance. In the paper "Strolling Teachers" he guided the farmer's household towards a rational agricultural exploitation, in fact by the support of the Rural House agronomists. He was a promoter in the industrial processing of fruits and vegetables and domestic activities. He was one of the greatest agronomists who published in the journals "The Field", "Agricultural Life", "The Horticultural Review" and other reviews. Among his important papers we can mention: "A Handbook for Agriculture" (1912) for agricultural secondary schools: "The tobacco", "Fruits and vegetables processing, storing and utilization", "Wheat, barley and rice treatment with blue stone and potash sulphide", "Our vineyards", "Fruits industrialization". He participated in the Agrarian Reform in Basarabia where he died in a car accident. He was buried at "The Eternity" graveyard in Iaşi

Ioan M. Dobrescu

30 mar **1882** - **1967** 22 nov

Profesorul **Ioan M. Dobrescu** face parte dintre universitarii din învățământul agronomic cu pregătire profundă în domeniul ştiinţelor fizico-chimice. A fost născut în satul Ciochina, județul Ialomița. A absolvit Facultatea de Fizico-Chimie, la Universitatea Bucureşti. S-a angajat imediat ca asistent la Catedra de Chimie a profesorului Al. Zaharia în cadrul Universității Bucureşti. Apoi a urmat specializarea în „Chimie agricolă" la Universitatea din Breslau (Wroclaw) sub coordonarea vestitului profesor Th. Pfeifer. A studiat apoi cu dr. E. Blank la Universitatea din Göttingen. A susținut o excepțională teză de doctorat, în 1915, la Universitatea Bucureşti, sub titlul „Dinamica asimilării potasiului din minerale". În acelaşi an a ocupat catedra de Chimie tehnologică şi Meteorologie agricolă la Şcoala Centrală de Agricultură-Herăstrău. În anul 1919, după Marea Unire, a răspuns chemării patriei şi a acceptat aceeaşi catedră la Facultatea de Agronomie din Cluj. Aici a elaborat în scurt timp cursurile de Fizică şi Meteorologie, Chimie generală, Chimie agricolă, Chimie tehnologică, Geologie şi Agrogeologie. Ele au fost oferite, când bibliografia din aceste specialități lipsea total în limba română la Cluj. Cercetările sale au fost axate în domeniul raportului dintre condițiile climatice şi cerințele de vegetație ale plantelor; în domeniul aplicării îngrăşămintelor chimice şi organice; pe studiul pedologic al solurilor; calitatea furajelor ş.a. Între lucrările sale reprezentative se remarcă: „Contribuții la studiul solurilor româneşti" (1932); „Tehnica lucrărilor culturale a solului în zone aride şi umede"; „Condiții meteorologice favorabile grâului în România"; „Climatul şi grâul românesc"; „Îmbibarea şi circulația apei în nisipuri" (1929); „Fertilizarea solurilor în zonele cu climat arid"; „Dinamica asimilării potasiului din minerale"; „Tehnica aprecierii solului după metoda Neubauer" în „Culturi comparative"; „Îngrăşarea porumbului"; „Analiza nutreturilor şi alcătuirea rațiilor furajere"; „Determinarea necesității îngrăşămintelor potasice prin metoda extractelor apoase din solul dospit". Activitatea sa prodigioasă a fost recunoscută prin variate distincții: Cavaler al Ordinului „Crucea României"; Cavaler al Ordinului „Meritul Agricol"; membru al Academiei de Ştiințe a României" (1943), membru al Societății de Ştiințe din Cluj, membru în Comitetul Național Român de Lăptărie. A fost şi director general al Stațiunii Agronomice Centrale-Bucureşti (pentru scurt timp); membru al Societății Internaționale de Ştiința Solului ş.a.

Professor **Ioan M. Dobrescu** is one of the Universitary Agronomic Education professors specialized in the physical-chemical sciences. He was born in village Ciochina, county Ialomița. He graduated the Faculty of Physical - Chemistry, University Bucharest. He was immediately employed as professor assistant at the Department of Chemistry , University Bucharest, of Professor Zaharia. Then he specialized in "Agricultural Chemistry" - University of Breslau (Wroclaw) under the coordination of the well known professor Th. Pfeifer. Then he studied under the guidance of dr. E. Blank - University of Gottingen. In 1915 he delivered an exceptional thesis for doctor's degree at the University of Bucharest, entitled "The dynamics of potash assimilation from minerals". The same year he led the department of Technological Chemistry and Agricultural Meteorology at the Central School of Agriculture - Herăstrău. In 1919, after the Great Union, he accepted to lead the same Department at the Faculty of Agronomy in Cluj. There he elaborated for a short time the courses of Physics and Meteorology, General Chemistry, Agricultural Chemistry, Technological Chemistry, Geology and Agrogeology. They were available in the period when there were no reference books in Romanian in Cluj. His research activity was centered in the field of the ratio between the climatic conditions and plants vegetation requirements; in the field of chemical and organic fertilizers application, pedologic study of soils, quality of fodder and so on. Among his representative works we remark: "Contributions at the Romanian soils study" (1932), "The technique regarding the crops in arid and humid areas", "Meteorologic conditions favourable to wheat in Romania", "Romanian climate and wheat", "Soaking and water circulation in sandy soils" (1929), "Soils fertilization in the areas with arid climate", "The dynamics of potash assimilation from minerals", "The technique to appreciate the soil considering Neubauer method and comparative crops", "Corn fertilization", Analysis of fodders and fodder diets", "The Determination of potash fertilizers necessity by watery extracts method from the fermented soil". His prestigious activity was recognized by various distinctions: Cavalier of the Order "Romania's Cross", Cavalier of the Order "Agricultural Merit", member of the Academy of Sciences of Romania (1943), member of the Society of Sciences in Cluj, member of the Romanian National Committee for Milk Processing. He was general director of the Central Agronomic Station - Bucharest (for a short period of time), member of the International Society for Soil Science and so on.

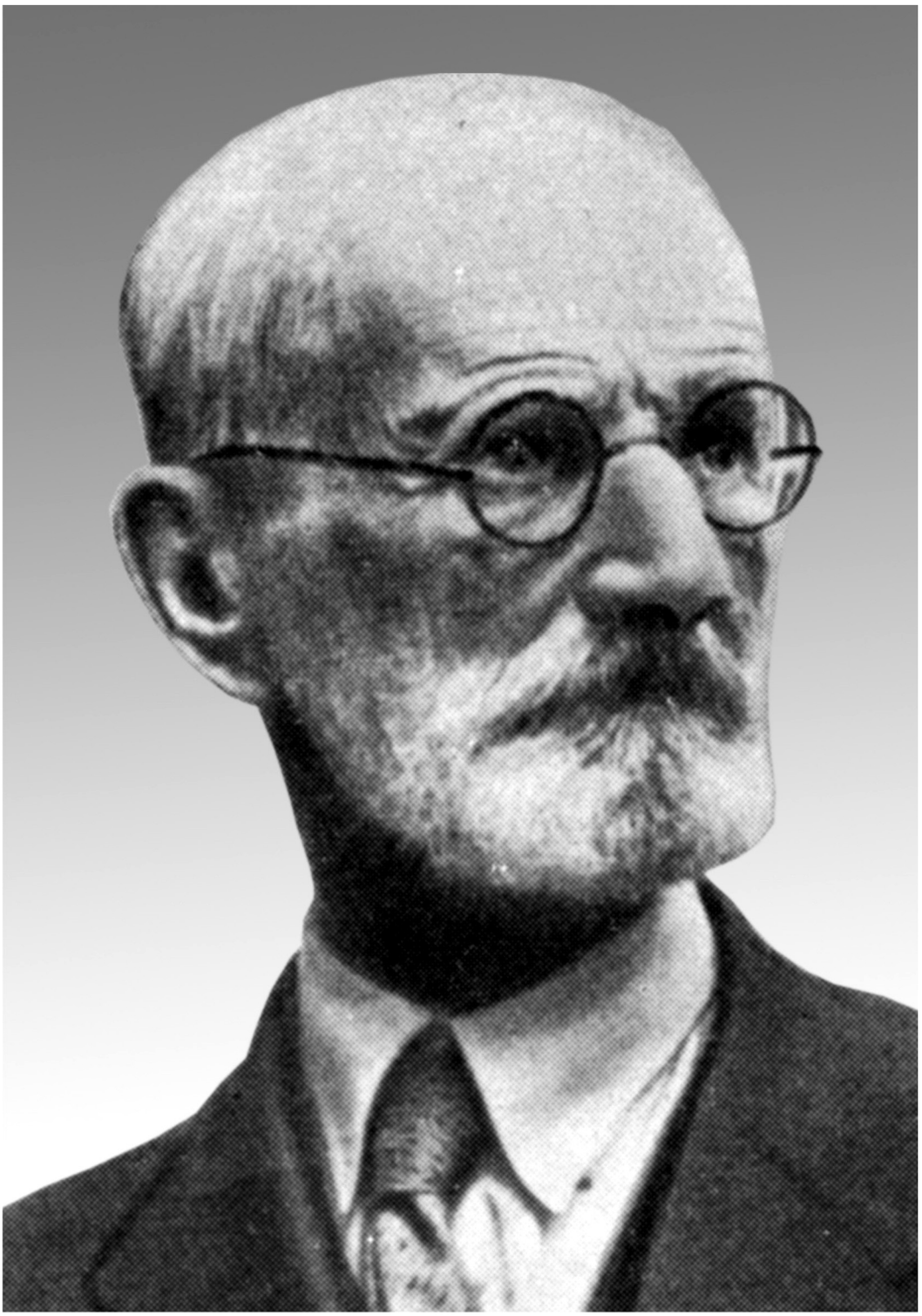

Teodor Saidel

2 sep **1874** - **1967**

Părintele „Chimiei solului” în ştiinţa agricolă românească este profesorul dr. **Teodor Saidel**, născut în oraşul Brăila. A studiat Chimia la Facultatea de Ştiinţe a Universităţii Bucureşti, fiind diplomat în anul 1900. După absolvire a fost reţinut asistent la „Laboratorul de Chimie anorganică” al Universităţii Bucureşti. A efectuat pentru prima oară în ţară analizele chimice complete asupra grâului pentru care a primit Premiul „Gheorghe Lazăr” al Academiei Române. În anul 1910 a susţinut teza de doctorat la Universitatea din Haidelberg, după care a fost angajat chimist la Secţia de Agrogeologie a Institutului Geologic al României. În anul 1920 a fost primit ca profesor de Chimie generală şi Chimia solului la Şcoala Superioară de Agricultură Herăstrău, până la pensionare, în anul 1940. În paralel, a fost şef al Secţiei de Pedologie din Institutul Geologic (1925-1939), iar din anul 1939, timp de mulţi ani a condus onorific Secţia de Chimia solului din ICAR. Cercetările sale s-au axat pe studii de pedologie, studii şi cercetări privind relaţia plantă - sol şi lucrări de chimia solului. Între lucrările sale de profundă originalitate menţionăm: „Metoda potenţiometrică pentru determinarea reacţiei solului (pH)”, care a fost prima metodă rapidă de determinare, în plan mondial; „Legea acţiunii factorilor de vegetaţie şi consecinţele ei practice” (1926); „Studiul chimic al principalelor tipuri de sol din România” (1929); „Studiul principalelor tipuri de sol din România prin metoda fiziologic-vegetală” (1922). A studiat complexul adsorbtiv şi cationii solubili şi mecanismul de trecere a elementelor nutritive în soluţia de sol, stabilind Valoarea S, cunoscut indice fizico-chimic, care exprimă rezervele solului în cationi bazici schimbabili. El a elaborat „Legile solubilizării substanţelor nutritive în sistemul plantă-sol”. La 86 ani a publicat lucrarea „Corelaţii între Legea creşterii plantelor şi Legile solubilizării substanţelor din sol” (1960). A publicat lucrări cu profunde cercetări pe sărături: „Despre solurile şi locurile sărate din lunca şi vecinătatea Călmăţuiului” (1911); „Despre sărăturile de-a lungul râului Călmăţui până la Dunăre”; „Comunicări preliminare asupra solului salinizat din lunca Călmăţui” (1941). A fost un savant de anvergură internaţională, având relaţii colegiale cu D. Prianisnicov, A. Demolon, T. Ramann, E. John Russel, I.V. Tiurin ş.a. A fost membru al Academiei de Ştiinţe din România , membru al Societăţii Internaţionale de Ştiinţa Solului ş.a.

Professor dr. **Teodor Saidel** is the parent of "Soil Chemistry" in the Romanian Agricultural Science. He was born at Brăila and studied Chemistry at the Faculty of Sciences - the University of Bucharest and took the graduation paper in 1900. After graduation he worked as professor assistant at the "Laboratory for inorganic chemistry" of the University of Bucharest. He carried out, for the first time in our country, complete chemical analyses for wheat and for this activity he was awarded with "Gheorghe Lazăr" Prize of the Romanian Academy. In 1910 he took his doctor's degree at the University of Haidelberg and after that he was employed chemist at the Section of Agrogeology in the Geologic Institute of Romania. In 1920 he was appointed professor of General Chemistry and Soil Chemistry at the Superior School of Agriculture - Herăstrău and worked there until he retired in 1940. Simultaneously, he was the chief of the Soil Science Section at the Geologic Institute (1925-1939) and since 1939, for many years, he led honourifically the Section of Soil Chemistry in ICAR (Romanian Institute for Agricultural Research). His research centered round the studies of Soil Science, studies and research on the relationship plant-soil and soil chemistry. Among his original works we mention: "Potentiometrical method to determine soil reaction (pH)", which was the first rapid determination method, at the world level; "The law of vegetation factors actions and its practical consequences" (1926), "The chemical study of the main types of soil in Romania" (1929), "The main types of soil in Romania by vegetal - phisiological method" (1922). He studied the adsorptive complex and soluble cations and the mechanism of nutritive elements passing into the solution of soil, establishing S Value, a well known physical - chemical index which expresses soil reserves in the exchangeable basic cations. He elaborated "The laws of nutritive substances solubilization in the plant - soil system". When he was 86 years old, he published the paper entitled "Correlation between the law of plants growing and the laws of soil substances solubilization" (1960). He published important works regarding research on saltings: "About soils and saltings in the area of Călmăţui meadow" (1911), "About the saltings along the Călmăţui river towards the Danube", "Preliminary Communications on the saline soil in Călmăţui meadow" (1941). He was an outstanding international scientist in friendly relationships with his colleagues D. Prianisnicov, A. Demolon, T. Ramann, E. John Russel, I.V. Tiurin and so on. He was member of the Academy of Sciences in Romania, member of the International Society of Soil Science.

David Davidescu

16 dec **1916** - **2004** 14 nov

David Davidescu s-a născut în satul Sudiți, județul Ialomița. A fost fiul unor învățători de țară, nepot al preotului David Davidescu, educat în spiritul cinstei, corectitudinii şi muncii. A absolvit vestitul liceu „Gheorghe Lazăr" Bucureşti (1931) şi Facultatea de Agronomie Bucureşti (1940) obținând diploma „Cu distincție". Începe activitatea de cercetare, în 1941, la ICAR, devenind direct conferențiar în 1950 la Institutul Agronomic Bucureşti, profesor în 1961, membru corespondent al Academiei Române (1963), academician, membru al Academiei Române, în 1990. Este fondatorul Agrochimiei moderne în România, cercetător profund şi laborios, publicând aproape 400 titluri de lucrări. Activitatea sa de cercetare are dimensiuni impresionante: îndrumări tehnice de fertilizare; cercetări de fertilizare la culturi de câmp şi culturi horticole; studii asupra nutriției plantelor cu macro şi microelemente; cercetări cu radioizotopi; testarea stării de fertilitate prin plantă şi sol; studiul amendamentelor; a elaborat legi generale pentru agrochimie. Lucrările publicate acoperă 17000 de pagini. Este autorul celebrului tratat „Agrochimia" (880 pag.) publicat în 6 ediții; a lucrării „Chimizarea agriculturii" în 4 volume (1956, 1963, 1969, 1980). A publicat monografii asupra fosforului, potasiului, microelementelor şi calciului în agricultură. D. Davidescu a emis două noi legi asupra factorilor de vegetație, completând celebra grupare clasică a lui Hellriegel, Wolny, Mitscherlich ş.a. „Legea ierarhizării factorilor de vegetație", bazată pe observații proprii, care rezistă logicii realității, s-a înscris definitiv între „legile producției agricole", precum şi „Legea autoreglării biologice şi creşterii şi dezvoltării plantelor". A stabilit indici agrotehnici fundamentali: indicele agrochimic al stării potențiale de fertilitate a solului, indicele agrochimic al stării potențiale de pretabilitate a solului pentru cultura legumelor, plantațiilor de pomi şi viță de vie. Între lucrările sale de sinteză, cu statut de primat se disting „Metode de analiză chimice şi fizice folosite în agricultură" (1969), „Testarea stării de fertilitate prin plantă şi sol" (1972), „Fosforul în agricultură" (1976), „Agenda agrochimică" (1978), „Sulful, calciul şi magneziul în agricultură" (1984), „Microelementele în agricultură" (1988) ş.a. A coordonat şi participat, ca autor, la volumul de istorie şi retrologie „Istoria ştiințelor în România" („Ştiințele agricole") (1994). A fost profesor invitat (Viziteur profeseur) la „Universitatea liberă" din Bruxelles (1966), la Facultatea de Agronomie din Giessen (1972), la Universitatea Santa Maria din Brazilia (1973); preşedinte de onoare al „Conferinței Internaționale a inginerilor şi tehnicienilor" (1990), membru al Academiei de Ştiințe Agricole „V. I. Lenin" din Moscova (1970), membru al Academiei de Ştiințe din New-York, membru al Academiei Italiene, membru al Academiei Române, membru titular al ASAS. Este una dintre marile figuri ale ştiinței agricole din secolul XX.

David Davidescu was born in Sudiți Village, Ialomița County. He was the son of schoolmasters, nephew of priest David Davidescu. He graduated the ,,Gheorghe Lazăr'' secondary school of Bucharest (1931) and the Faculty of Agronomy from Bucharest (1940), obtaining the diploma ,,with distinction'' . He began his research activity in 1941, at the Agricultural Research Institute of Romania, and became a lecturer in 1950 at the Agricultural Institute of Bucharest. He was professor in 1961, corresponding member of the Romanian Academy (1963), academician and member of the Romanian Academy in 1990. He has founded the modern Agro-chemistry in Romania and published almost 400 papers. His research activity is impressive: technical management of fertilization; investigation on fertilization in field crops and vegetables crops.; studies on plant nutrition with macro and micro-elements ; radioisotope investigations; testing the fertility state by plant and soil and amendments study. He has elaborated general laws for agrochemistry. The published papers covered 17000 pages. He was the author of the famous scientific work Agrochemistry (880 pages), published in 6 editions, and of the work Chemization of Agriculture , in 4 volumes (1956,1963,1969, and 1980). He published works on phosphorus, potassium , microelements and calcium in agriculture. David Davidescu has elaborated 2 new laws on vegetation factors, making complete the famous group of Hellriegel, Wolny, Mitscherlich, etc. ,, The Law of vegetation factors hierarchy '' , based on his own studies, was integrated among ,, the laws of farming yield'', as well as ,, The Law of biological and self-adjustment plant development''. He determined the fundamental soil tillage indices: the agrochemical index of soil potential fertility state, agrochemical index of soil potential state for vegetables, fruit-trees and vineyard cultivation. Among his synthesis works, there are: Methods of Chemical and Physical Analysis Used in Agriculture (1969) ; Testing the Fertility State by Plant and Soil (1972); Phosphorus in Agriculture (1976) ; Agrochemical Agenda (1978); Sulphur, Calcium and Manganese in Agriculture (1984); Microelements in Agriculture (1988), etc. He co-ordinated and contributed as author to the history and retrology volume History of Sciences in Romania (Agricultural Sciences) (1994). He was visiting professor at the ,,Free University'' of Brussels (1966) , at the Faculty of Agronomy of Giessen (1972) , and at the University Santa Maria from Brazil (1973). He was also honoured president of the International Conference of Engineers and Technicians (1990) , member of Academy of Agricultural Sciences ,,V.I. Lenin'' from Moscow (1970), member of Science Academy of New York, member of Italian Academy, member of Romanian Academy, and full member of Academy of Agricultural Sciences. He was one of the great personalities of agricultural science in the XX century.

Cornel Bodea

28 aug **1903** - **1985** 30 mar

Cornel Bodea a fost fondatorul „Biochimiei vegetale" în România şi cel mai important factor de dezvoltare al ei, reuşind să-i confere un loc de onoare în plan mondial. Născut în anul 1903, la Viena, în familia unui medic român, se stabileşte la Cernăuţi când avea numai 4 ani. Studiază chimia la Politehnica din Berlin-Charlottenburg, pe care o absolvă în anul 1927, obţinând doctoratul tot aici în 1928, la 25 ani. În acelaşi an devine cercetător chimist la ICAR, Cluj, apoi cadru universitar la „Facultatea de Agronomie" (Institutul Agronomic Cluj) până în anul 1985, unde a creat o şcoală de biochimie. A fost cel mai important autor de cursuri universitare de chimie: „Chimia şi Microbiologia solului" (1945), „Noţiuni de chimie minerală preparativă şi de chimie analitică cantitativă" (1945), „Curs de Chimie organică" (1950), „Curs de Chimie minerală" (1951), „Curs de Chimie biologică" (1956), „Curs de Biochimie vegetală" (1967). Este autorul celebrului tratat de „Biochimie vegetală" în 5 volume, care onorează marile biblioteci ale lumii. C. Bodea a fost cel mai mare cercetător în domeniul Carotenoidelor, în plan mondial. A descoperit şi identificat noi carotenoide naturale şi a obţinut prin semisinteză în laborator noi pigmenţi carotenoidici. A cercetat pigmenţii carotenoidici la plante din flora spontană; a cercetat biosinteza şi dinamica acumulării pigmenţilor carotenoidici în diferite organe şi ţesuturi ale plantelor superioare (peste 400 specii). Profesorul C. Bodea a perfecţionat metode de analiză pentru lucrări de laborator: „O nouă metodă aporimetrică pentru dozarea formolului şi urotropinei" (1930), „Obţinerea zahărului din coceni de porumb" (1932), „Observaţii la metoda Durandier de determinare a metalelor alcaline în ape" (1938). A publicat metode şi procedee proprii în cercetările de biosinteză a carotenoidelor. Între lucrările semnificative care prezintă rezultatele cercetărilor sale se află: „Asupra preparării carotinei din materiile vegetale" (1954), „O nouă carotină din seria xantofitelor" (1956), „Contribuţii la biosinteza proteinelor" (1970), „Pigmenţi carotenoidici din Forsytia suspensa", „Cercetări chemotaxonomice la plante superioare"; acestea fiind cercetări de primat mondial. C. Bodea a efectuat cercetări importante asupra fenotiazonelor publicând despre acestea peste 25 lucrări originale. A studiat biochimismul genetic la unele plante cultivate. În anul 1972, profesorul C. Bodea devine membru al „Deutsche Academie der Natursforscher Leopoldina"; a fost membru al „Comisiei internaţionale pentru stabilirea nomenclaturii carotenoidelor"; a coordonat programul internaţional de cercetări în domeniul carotenoidelor între Universitatea Agronomică Cluj şi Universitatea Kingston (SUA). A fost membru corespondent al Academiei Române (1963); a avut onorantul titlu didactic de „Prof. Universitar Emerit" (1964). A fost unul dintre profesorii savanţi recunoscuţi din învăţământul agronomic românesc.

Cornel Bodea was the creator of Vegetal Biochemistry , giving to this field a place of honour in the whole world. He was born in 1903 at Vienna, as son of a Romanian doctor. When he was 4 years old he moved to Cernăuţi. He studied chemistry at the Polytechnic Faculty from Berlin-Charlottenburg and he graduated in 1927. He became PhD in 1928, at the age of 25. In the same year, he became chemist researcher at the Agricultural Research Institute of Romania, Cluj, and then professor at the Faculty of Agronomy (Agricultural Institute of Cluj). In 1985, he created a school of biochemistry. He was the most important author of University chemistry courses: Soil Chemistry and Microbiology (1945); Notions of Preparative Mineral Chemistry and Quantitative Analytical Chemistry (1945) ; Course of Organic Chemistry (1950) ; Course of Mineral Chemistry (1951; Course of Biological Chemistry (1956) ; Course of Vegetal Biochemistry (1967). He is the author of the famous work of Vegetal Biochemistry in 5 volumes, which is found in the great libraries of the world. He was the greatest scientist of the whole world in the field of Carotenoide. He has discovered and identified new natural Carotenoide and obtained by semi-synthesis in laboratory new carotenoid pigments. He investigated the carotenoid pigments in plants from spontaneous flora ,the biosynthesis and dynamics of accumulating carotenoid pigments in different organs and tissues of superior plants (over 400 species). Professor Bodea has improved the methods of analysis for laboratory: A New Aporimetric Method for Dosing Formol and Urotropine (1930); Getting Sugar from Maize Stalks (1932); Remarks on the Durandier Method for Determining Alkaline Metals in Water (1938), He also published his own methods in carotenoid biosynthesis investigations. Among his important works that present the results of his research, there are: Carotene Preparation from Vegetal Matters (1954); A New Carotene from the Series of Xantophytes (1956); Contribution on Protein Biosynthesis (1970) ; Carotenoid Pigments from Forsytia Suspensa ; Chemotaxonomic Investigations in Superior Plants. C. Bodea carried out important investigations on phenotyasone, publishing over 25 original papers. He studied the genetic biochemistry in some cultivated plants. In 1972, he became member of Deutsche Academie der Natursforscher Leopoldina ; he was a member of the International Commission for the Determination of Carotenoide Denominations. He has co-ordinated the international research programme in the field of carotenoide between the University of Agronomy from Cluj and the University of Kingston from USA. The professor was a corresponding member of the Romanian Academy (1963) and honoured professor (1964). He was one of the well-known scientists of the Romanian education.

Nicolae Gh. Bălan
6 apr **1913** -

Nicolae Bălan s-a născut în satul Săcălușeni, județul Neamț. A depus mult interes și efort în domeniul microbiologiei, obținând unele rezultate de mare importanță pentru agricultură. A studiat agronomia și biologia la Chișinău și la Iași, în perioada 1937-1941, fiind însă din studenție colaborator al profesorului botanist Gh. Bujorean. Din anul 1947, a lucrat la Catedra de Botanică a Facultății de Agronomie București și Institutul de Botanică București, în cercetare. În anul 1951 a fost încadrat conferențiar pentru cursul de Botanică, la Facultatea de Zootehnie din Iași, unde a colaborat cu profesorul N. Bucur la studiul florei în corelație cu tipurile genetice de sol. Pe baza cercetărilor din acea perioadă a contribuit la elaborarea monografiei „Humulești-Ion Creangă". Contribuția de bază, în știință a dr-lui N. Gh. Bălan s-a evidențiat în domeniul microbiologiei solului. Începând din anul 1957 până în 1983, o parte din cercetări au fost incluse în tematica ICCPT Fundulea și a Institutului de Pedologie și Agrochimie. A întreprins cercetări privind micropopulația solului: bacterii, fungi, actinomycete, alge, protozoare. Competența sa în domeniu a determinat numirea ca șef al sectorului de cercetare din „Centrul de preparate microbiologice" București, unde a condus 6 laboratoare de specialitate. Aici a obținut numeroase biopreparate și culturi bacteriene de laborator, de mare importanță pentru agricultura practică: Azotobacterin (din specia Azobacter Croococcum), Fosfobacterin (Bacillus megaterium-phosfaticus), Silicobacterin (Bacillus miccilaginosus siliceus), Lactobacterin (Lactobacterium plantarum), Pectinobacterin (Clostridium felsineus), Miceliu de ciuperci albe (Psalliota dispora), biopreparatului Complex AMB Nitragin (Rhizobium sp) ș.a. Dr. N. Bălan a cercetat efectul inhibitor al azotului asupra simbiozei bacteriene din sol și a impus tratarea semințelor cu Nitragin pentru activarea simbiozei, cu sporuri de producție foarte mari și ridicarea conținutului de proteine în recoltă. A obținut culturi de drojdie furajere, bacterii pentru conservarea fermentativă a legumelor. Unele dintre preparatele sale au fost exportate mai mulți ani. Între lucrările reprezentative pentru opera lui se remarcă: „Cercetări asupra folosirii culturilor de bacterii pectinolitice anaerobe" (1960), „Cercetări asupra producerii miceliului ciupercii Balliota dispora și elaborarea procesului de producere a biopreparatului" (1961), „Cercetări asupra folosirii bacteriilor acido-lactice (Lactobacterium plantarum) și elaborarea proceselor tehnologice pentru biopreparatul Lactobacterin" (1962), „Bacteriofagia ca factor de selecție bacteriană la unele specii ale genurilor Rhisobium și Bradyrhisobium" (1968). Ne-a reprezentat țara la conferințe internaționale pentru acest domeniu în Anglia și Danemarca; a fost colaborator la International Biological Programe. Dr. N. Gh. Bălan a publicat peste 100 de lucrări științifice în domeniul botanicii și microbiologiei.

Nicolae Bălan was born in Săcălușeni Village , Neamț County. He had a significant contribution to the field of microbiology. He studied agronomy and biology at Chisinau and Iași, during 1937-1941. Since he was a student, he collaborated with the botanist Gh. Bujorean. In 1947, he joined the Chamber of Botany of the Faculty of Agronomy from Bucharest and the Institute of Botany from Bucharest. In 1951, he became lecturer at the Faculty of Botany and the Faculty of Zootechny from Iași, where he collaborated with professor Bucur to the study of flora, correlated to soil genetic types. He has also contributed to the elaboration of the monograph ,,Humulești-Ion Creangă''. His greatest contribution to science was in the field of soil microbiology. Some of his research works have been included in the theme of the Research Institute for Technical Plant Growing of Fundulea and the Institute of Soil Science and Agrochemistry, during 1957-1983. He carried out investigations on soil micro-population: bacteria, fungi, actinomyces, algae and protozoa. He was named chief of the research field from the Centre of micro-biological preparations of Bucharest , where he managed 6 speciality laboratories. He obtained many biological preparations and laboratory bacterial cultures of great importance for practical agriculture: Azotobacterin (from the species Azobacter Croococeum), Fosfobacterin (Bacillus megaterium-phosfaticus), Silicobacterin (Bacillus miccilaginosus siliceus), Lactobacterin (Lactobacterium plantarum), Pectinobacterin (Clostridum felsineus), Mycelium of white fungi (Psalliota dispora), biological preparation - Complex AMB Nitragin (Rhizobium sp) etc. Dr. Bălan has investigated the inhibiting effect of nitrogen on soil bacterial symbiosis and required the treatment of seeds with Nitragin for the activation of symbiosis, with very significant yield increases and the increase in crop protein content. He has obtained fodder yeast cultures, bacteria for vegetables fermentative preservation. Some of his preparations have been exported for many years. Among his representative works there are: Investigations on Using Cultures of Pectinolitic Anaerobe Fungi (1960); Investigations on the Production of Mycelium of Balliota dispora Fungus and the Elaboration of Producing the Biological Preparation (1961); Investigations on Using Acid-Lactic Bacteria (Lactobacterium plantarum) and Elaboration of Technological Processes for the Biological Preparation Lactobacterin (1962); Bacteria-Eating , A Factor of Bacterial Selection in Some Species of Genera Rhisobium and Bradyrhisobium (1968). He represented our country at international conferences in this field in England and Denmark and he collaborated to the International Biological Programme. Dr. Bălan published over 100 scientific papers in the field of Botany and Microbiology.

Ioan Cristian Hera

18 dec **1933** -

Dr. **Cristian Hera** este cel mai important reprezentant român al ştiinţei agricole în plan internaţional din ultimele decenii. Este originar din Brăteşti (Brazi). A absolvit Facultatea de Agrochimie şi Pedologie de la Academia „K.A. Timiriazev" din Moscova. Apoi a continuat perfecţionări în agrochimie la „Institutul de Nutriţie a Plantelor" din Halle, „Institutul de Îngrăşăminte Minerale" Leipzig, la INRA (Franţa), Uppsala, Universitatea Urbana (Ilinois), Univ. Ralegh (Carolina) SUA ş.a. A fost angajat cercetător la ICAR (1957-1962). În anul 1962 obţine post de cercetător principal la ICCPT Fundulea, până în anul 1991, unde a fost şi director ştiinţific între 1970-1981 şi director general (1982-1991). A publicat numeroase lucrări ştiinţifice proiectate pe: perfecţionarea metodelor de analiză a solului, elaborarea bazelor teoretice şi practice de stabilire a necesarului de îngrăşăminte, introducerea metodelor moderne de prelucrare a datelor; a studiat aplicarea îngrăşămintelor lichide cu azot, organizarea experienţelor de lungă durată cu îngrăşăminte chimice, studiul relaţiei plantă-sol prin elucidarea unor aspecte teoretice şi practice, evoluţia fertilităţii solului şi protecţia mediului, utilizarea tehnicilor nucleare în agricultură, îndeosebi experimentarea îngrăşămintelor marcate cu izotopi stabili şi radioactivi. Publicaţiile sale depăşesc impresionanta cifră de 400 lucrări. Prof. Dr. doc. C. Hera a elaborat 18 tratate şi monografii cu statut de primat în ştiinţa agrochimică, în România, între care citãm: „Ghid pentru alcătuirea planurilor de fertilizare" 342 pag. (1980), „Tehnici nucleare în agricultură" 302 pag. (1984), „Asigurarea azotului necesar culturilor agricole" 283 pag. (1984), „Optimizarea agrochimică a sistemului sol-plantă" 271 pag. (1984), „Agrochimia fosforului" 239 pag. (1990), „Cultura Florii-soarelui" 202 pag. (1989), „Fertilitatea şi fertilizarea solurilor" 332 pag., compendiu (1994), „Agricultura durabilă performantă" 320 pag. (1999), „Rolul fertilizării continue în agricultură", lb. engleză, 550 pag. (2001), „Cercetarea ştiinţifică şi agricultura durabilă" 465 pag. (2001) ş.a. A obţinut 9 brevete de inovaţie, iar din anul 1997 a fost primit ca profesor cumulard la Universitatea Agronomică Bucureşti. În anul 1991 a ocupat prin concurs postul de şef al „Secţiei de fertilitate a solului, nutriţia plantelor, irigaţii şi producţie vegetală" la Agenţia Internaţională de Energie Atomică, cu sediul la Viena, unde a avut o prestaţie prodigioasă de implementare a programelor de cercetare ale A.I.E.A. Este doctor docent în ştiinţe (1973), membru titular al ASAS (1990) preşedinte din anul 2001; membru corespondent al „Academiei Române" (1995), membru titular al Academiei Române din anul 2004, profesor de onoare al „Academiei de Ştiinţe Agricole" din China (1995), membru titular al Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România (1999), Membru de Onoare al Academiei Georgofili - Italia, Membru de Onoare al AOSR în 2001, Doctor Honoris Causa al Universităţii Agronomice Cluj-Napoca şi Universităţii Agronomice „Al.I. Cuza" Iaşi; este laureat al Premiului Academiei Române ş.a. A fost distins cu medalii de stat. A contribuit imens la dezvoltarea agrochimiei româneşti.

Professor Dr. **Cristian Hera** is the most outstanding Romanian scientist in the international field of agricultural science in the last decades. He comes from Brătesti (Brazi) and is a graduate of the Agrochemistry and Soil Science Faculty, K.A. Timiriazev Academy in Moscow. He went on post-graduation studies in agrochemistry at the Institute of Plants Nutrition (Halle), Institute of Mineral Fertilizers (Leipzig), INRA (France), Uppsala (Sweden), University of Urbana (Illinois, US), Raleigh University (Carolina, US), etc. He worked as researcher at ICAR (1957-1962). In 1962, he was appointed main researcher at ICCPT Fundulea where he kept on working until 1991. He got a high position of scientific director (1970-1981) and then general director (1982-1991). He published plenty of papers focusing on the improvement of soil analyses methods, drawing-up of the theoretical and practice principles of defining the need of fertilizers, introduction of modern methods of data processing. He studied the use of liquid nitrate fertilizers, the effect of long-term experiments with chemical fertilizers, the plant-soil relationship, and the elucidation of some theoretical and practical aspects, evolution of soil fertility and environment protection, utilization of nuclear technology in agriculture, mainly experimenting on fertilizers with stable and radioactive isotopes. He has written 400 works. Professor Hera has elaborated 18 treatises and original monographs of main reference in the field of agrochemistry from Romania such as: "Guide Book for Outlining the Fertilization Plans" - 342 pages (1980), "Nuclear Techniques in Agriculture" - 302 pages (1984), "How to Provide the Necessary Amount of Nitrogen for Crops" 283 pages (1984), "Agrochemical Improvement of Soil-Plant System" 271 pages (1984), "Agrochemistry of Phosphorus" 239 pages (1990), "Sunflower Growing" 202 pages (1989), "Soil Fertility and Fertilization" 332 pages, compendium (1994), "Performance Sustainable Agriculture" 320 pages (1999), "The Role of Continuous Fertilization in Agriculture" (in English, 550 pages, 2001), "Scientific Investigation and Sustainable Agriculture" 465 pages (2001), etc. He has obtained 9 patents and in 1997 he was appointed professor at the Agronomical University of Bucharest. In 1991, he participated in a contest for the position of the Head of Department for soil fertility, plant nutrition, irrigation and vegetal production, within The International Agency for Atomic Energy in Vienna, where he has carried out an excellent work in the implementation of AIEA research programs. He is Ph.D. and D.Sc.(1973), full member of ASAS (1990) and President of the organization since 2001; member of the Romanian Academy (2004), Honorary Professor of The Academy of Agricultural Sciences in China (1995), full member of The Academy of Scientists from Romania (1999) and Honorary member of Accademia dei Georgofili, Italy, Honorary Member of AOSR in 2001, Doctor Honoris Causa of the Agronomic University in Cluj-Napoca and Alexandru I. Cuza - Iasi University. He was awarded with the Prize of the Romanian Academy and several state medals. He contributed greatly to the development of agrochemistry science in Romania.

Zenoviu Borlan

4 feb **1933** - **2003** 21 nov

Dr. **Zenoviu Borlan** este unul dintre cei mai importanți cercetători în agrochimie din secolul XX, în România, formând împreună cu dr. Cristian Hera, cuplul de elită recunoscut al domeniului. S-a născut la Baia-Mare. A absolvit cursurile Facultății de Agrochimie şi Pedologie la Academia "Klement Arcadievici Timiriazev" din Moscova (1957), doctor în agronomie (1968), doctor docent (1975). Timp de 15 ani a lucrat în laboratoarele ICHV şi la ICCPT Fundulea (1962-1970). În anul 1971 a fost angajat cercetător ştiințific la Institutul de Cercetări pentru Pedologie şi Agrochimie București (ICPA) până la pensionarea sa din 31 decembrie 2001. Aici a condus „Laboratorul de Agrochimie şi nutriția plantelor" timp de 17 ani. Cercetările sale în peste 40 de ani se constituie într-un volum impresionant de rezultate originale redate în aproape 200 de lucrări. A obținut 24 brevete de inventator pentru o serie de lucrări cu aplicație practică în cercetare, între care citãm: „Metodă de determinare a ratei de mobilizare a fosforului din rocile fosfatice şi a calității acestora pentru utilizarea directă ca surse de fosfor pentru plante" (1980), „Determinarea indicelui carenței de zinc al solurilor" (1979), „Determinarea indicatorilor capacității de tamponare a solurilor (CTR^1, CTR^2, CTR^3)", „Sporirea gradelor de utilizare productivă a elementelor nutritive din sol şi din îngrăşămintele aplicate în sol". Alte brevete i s-au acordat pentru fertilizarea specială pe cale foliară în loturile semincere de porumb şi floarea-soarelui, producerea unor noi generații de îngrăşăminte complexe foliare, producerea de îngrăşăminte complexe foliare cu aminoacizi şi uree, producerea de compoziții fertilizante pe cale foliară cu acțiune de dominare a efectului negativ al stresării plantelor pe secetă. Cercetările tematice axate pe nevoile creşterii producției agricole s-au finalizat în lucrări de certă importanță practică, între care se află: „Aplicarea tehnicii izotopilor radioactivi în cercetările hortiviticole din RPR" (1962), „Fertilizarea foliară de stimulare a culturilor" (1989), „Pătrunderea fosforului în sol din îngrăşăminte aplicate la suprafață" (1990), „Fertilizarea în cadrul unor sisteme de producție vegetale durabile azotul şi conținutul de humus" (2000). În timp de 30 de ani a publicat 16 lucrări monografice, în măsură dominantă ca autor coordonator (3.600 pag.). Între lucrările sale reprezentative citãm: „Metode de apreciere a stării de fertilitate a solului în vederea folosirii raționale a îngrăşămintelor" 487 pag. (1973), „Optimizarea agrochimică sol-plantă" 271 pag. (1984), „Ghid pentru alcătuirea planurilor de fertilizare" 274 pag. (1974), „Tabele şi monograme agrochimice" 276 pag. (1982), „Metode de analiză chimică şi control a calității amendamentelor calcaroase şi a îngrăşămintelor produse industrial" (1980), „Compendiu de Agrochimie" (fertilitatea şi fertilizarea solurilor) 335 pag. (1994), „Îngrăşăminte simple şi complexe foliare", 116 pag. (1995), „Potasiul, element nutritiv pentru sporirea recoltelor şi calității acestora" (1997). Dr. Zenoviu Borlan a fost membru titular al ASAS, al Societății Naționale de Ştiința Solului şi al altor instituții ştiințifice, internaționale, laureat al Premiului Academiei Române „Traian Săvulescu" pe anul 1973. El rămâne unul din marii agrochimişti ai secolului XX.

Dr **Zenoviu Borlan** is one of the most important scientists in the field of agro-chemistry in Romania in the 20th century, making together with Dr Cristian Hera the elite couple of scientists acknowledged in the field. He was born in Baia-Mare. He graduated the courses of the Faculty of Agrochemistry and Soil Science within the Academy of Klement Arcadievici Timiriazev in Moscow (1957) and became PhD in Agronomy in 1968. For 15 years he has worked at the ICHV Laboratories and ICCPT Fundulea (1962-1970). In 1971, he became a researcher at the Research Institute for Soil Science and Agro-chemistry, where he worked until December 31, 2001, when he retired. His scientific activity of over 40 years resulted in an impressive number of original studies. He was granted 24 patents of inventor for a series of works with immediate application in research such as "Methods for Quantifying the Mobility Rate of Phosphorus in the Phosphate Rocks and Their Quality when Used as a Direct Source of Phosphorus for Plants" (1980), "Quantification of Soil Zn Deficiency" (1979), "Quantification of Indices of Buffering Quality of Soil" (CTR1, CTR2, CTR3), and "Increase in Productive Use of Soil Capacity Nutrients and Fertilizers". He was granted other patents for special methods of special leaf fertilization in corn and sunflower croplands, production of a new generation of compound leaf fertilizers, production of compound leaf fertilizers rich in amino-acids and urea, production of leafy-crops based fertilizing compounds, with control on the negative effect of stress on plants during the periods of drought. The investigations, which focused on the need of yield increase were found in works of great practical importance: "Application of the Technique of Radioactive Isotopes in Horti-Viticulture Investigations from Romania" (1962), "Leaf Fertilization for Crop Stimulation" (1989), "Penetration into Soil of Phosphorus from Fertilizers Applied at Soil Surface" (1990), "Fertilization within some Systems of Sustainable Vegetal Production Nitrogen and Humus Content" (2000). In 30 years of intense activity he has published 16 monographs, mainly as an author or coordinator, summing up 3,600 pages. Among his representative works, we mention: "Methods for Estimating Soil Fertility State for Rational Use of Fertilizers" 487 pages (1973), "Soil-Plant Agro-Chemical Optimization" 271 pages (1984), "Guide for Fertilization Planning" 274 pages (1974), "Agro-Chemical Tables and Monograms" 276 pages (1982), "Method of Chemical Testing and Control of the Quality of Amelioration by Lime and Industrial Fertilizers" (1980), "Agrochemistry Compendium" (soil fertility and fertilization) 335 pages (1994), "Simple Fertilizers and Leaf Compounds" 116 pages (1995), "Potassium, an Important Element in Yield Increase and Quality Improvement" (1997). Z. Borlan was a full member of ASAS, the National Society of the Soil Science, and other international scientific organizations. He was laureate of the Traian Săvulescu Romanian Academy Award in 1973. He is one of the great agro-chemists of the XX-th century.

Velicica Elena Davidescu

21 mai **1936** –

Personalităţile universitare au adus un aport considerabil la dezvoltarea agrochimiei ca ştiinţă atât prin cercetările întreprinse, cât şi prin elaborarea lucrărilor de sinteză, utilizate în practica agricolă şi învăţământul agricol. Între reprezentanţii de elită ai domeniului se înscrie prof. dr. **Velicica Elena Davidescu**, unul dintre reprezentanţii recunoscuţi ai şcolii româneşti de agrochimie. S-a născut la Bucureşti. Profesor Velicica Davidescu a absolvit Facultatea de Horticultură din Institutul Agronomic Bucureşti, în anul 1960, şi a obţinut titlul de Doctor în agronomie în anul 1967. În anul 1961 a fost angajată la Catedra de Agrochimie a Facultăţii de Horticultură, unde a trecut prin toate gradele didactice, obţinând din anul 1969 postul didactic de conferenţiar, apoi pe cel de profesor, din anul 1991 până în prezent. Din anul 1992 deţine şi conducerea Colegiului Agricol din Universitatea Agronomică Bucureşti. Pentru meritele sale deosebite în activitatea didactică şi de cercetare a fost investită cu dreptul de conducător de doctorat (1992). Ca dascăl, a elaborat în mai multe ediţii „Îndrumător de lucrări practice de laborator" (1971-1989) şi cursuri de agrochimie pentru uzul studenţilor. A elaborat „Manual de agrochimie" pentru liceele agricole în 18 ediţii (1970-1992). Activitatea sa ştiinţifică, pe parcursul a 45 de ani se exprimă prin 238 publicaţii, sub formă de tratate, monografii, cursuri, manuale, lucrări ştiinţifice, care se întind pe 7712 pagini. Acestea cuprind 25 de tratate şi monografii, între care şi „Evaluation of fertility by plant and soil analysis" col. (1982), publicată de Ed. Abacus Anglia ş.a. Între lucrările semnificative ale prof. dr. Velicica Davidescu amintim: „Agenda agrochimică" 812 pag. (1978), „Protecţia chimică în Agricultură" 446 pag. (1992), „Agrochimia horticolă" 576 pag. (1992), „Agrochimia modernă" 559 pag. (1994), „Teste de agrochimie în teren şi laborator" (1983), „Agricultura biologică, o variantă pentru exploataţiile mari şi mijlocii" (1993), „Compendiu Agrochimic" 866 pag. (1999), „Înmulţirea plantelor horticole lemnoase" (2002), „Conservarea biodiversităţii speciilor vegetale şi animale" (2001). Profesor dr. Velicica Davidescu este autor (cu D. Davidescu) a două legi ale producţiei agricole: „Legea ierarhizării factorilor de vegetaţie", prin care se demonstrează că în anumite condiţii factorii de vegetaţie nu au importanţă egală şi se ierarhizează (ea pune în discuţie „Legea egalei importanţe a factorului de vegetaţie" formulată de Prianişnicov); „Legea autoreglării, şi creşterii şi dezvoltării plantelor". Aceste contribuţii fundamentale se alătură legilor elaborate anterior de Mitscherlich, Hellriegel, Vohlny, Chatelier. Profesor Velicica Davidescu a derulat contracte cu Banca Mondială. Este laureată a Premiului Academiei Române, membru titular al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice şi a altor instituţii şi societăţi ştiinţifice din ţară şi străinătate. Ea este o reprezentantă luminoasă a genului feminin în cercetările de agrochimie din România.

The university personalities have greatly contributed to the development of agro-chemistry by their research and experiments and by their syntheses works, successfully used both in the agricultural practice and education. The gallery of elites in this field is not complete without mentioning the name of Prof. Dr **Elena Velicica Davidescu**, one of the most famous representatives of the Romanian school of agro-chemistry. Elena Velicica Davidescu graduated the Faculty of Horticulture of the Agronomic Institute of Bucharest in 1960, and took her Ph.D. in Agronomy in 1967. In 1961, she started her academic career at the department of agro-chemistry at the Faculty of Horticulture, where she took all the academic degrees, being appointed senior lecturer in 1969 and professor in 1991, until today. Since 1992, she has been the head of the Agriculture College within the Agronomical University of Bucharest. She has also been granted the right of conducting Ph.D. dissertations as recognition for her professional merits (1992). As a teacher, she has elaborated several editions of the "Guidelines for Practice Laboratory Works" (1971-1989) and courses of agro-chemistry for the use of students. She has also written the "Guide of Agro-chemistry for agricultural high schools" in 18 editions (1970-1992). Her 45-year scientific activity has resulted in 238 titles of articles, treatises, books, monographs, course books, which make up 7712 pages. Among these, there are 25 treatises and monographs like "Evaluation of Fertility by Plant and Soil Analysis" (in collaboration), published by Abacus Publishers, U.K. in 1982. We also mention here other relevant works signed by Prof. Elena Velicica Davidescu, such as "Agrochemical Agenda" 812 pages (1978), "Chemical Protection in Agriculture" 446 pages (1992), "Agro-chemistry for Horticulture" 576 pages (1992), "Modern Agro-chemistry" 559 pages (1994), "Agro-chemical Tests in Field and Laboratory" (1983), "Organic Agriculture, an Alternative for Big and Medium-Size Farms" (1993), "Compendium of Agro-chemistry" 866 pages (1999), "Multiplication of Ligneous Horticulture Plants" (2002), and "Conservation of Biodiversity of Flora and Fauna Species" (2001). Professor Dr Velicica Davidescu is author (together with D.Davidescu) of two laws of farming production: The Law of the Hierarchy in the Vegetation Factors, by which it is shown that under certain conditions, the vegetation factors do not have an equal importance and there is a hierarchy among them (she puts the problem of the Law of Equal Importance of the Vegetation Factor, formulated by Prianişnikov): The Law of Self-Regulation and Plant Growth and Development. These fundamental contributions join the laws previously elaborated by Mitscherlich, Hellriegel, Vohlny, and Chatelier. She has run several programmes financed by The World Bank, and she was awarded by the Prize of the Romanian Academy. Professor Davidescu is also a member of the Academy of Agriculture and Forestry Sciences and of other scientific organizations and societies in Romania and abroad. She is a brilliant scientist in the field of agro-chemistry research in Romania.

Gheorghe Lixandru
28 sep **1922** –

Între universitarii care au contribuit remarcabil la dezvoltarea conţinutului Agrochimiei profesorul **Gheorghe Lixandru** ocupă un loc recunoscut. S-a născut la Moldoveni, judeţul Ialomiţa. Este absolvent al Facultăţii de Agronomie Iaşi, din anul 1950. A obţinut titlul de „Doctor în agronomie" în anul 1968 şi conducător de doctorat din anul 1981. În anul 1950 a fost angajat ca „preparator" şi s-a format sub influenţa eminentului profesor pedolog Nicolae Bucur. În anul 1955 a ocupat post de şef de lucrări la Catedra de Pedologie şi Agrotehnică, şi a predat cursul de Ameliorații agricole şi Organizarea teritoriului, până în anul 1971. Apoi a obţinut, prin concurs, postul de conferenţiar (1971) şi de profesor (1978) la disciplina de Agrochimie, până la pensionarea din anul 1987 (1992). În aproape 45 ani de cercetare şi carieră didactică, a publicat peste 200 lucrări ştiinţifice şi comunicări între care se află zece cursuri, manuale, tratate ştiinţifice şi îndrumătoare de lucrări practice pentru studenţi, lucrări de popularizare, evocări ş.a. Între acestea se remarcă: „Lucrări practice de ameliorații agrosilvice" 271 pag. (1971), „Agrochimie lucrări practice de laborator" 290 pag. (1976), „Agrochimie" curs pentru studenţi (1981), „Principii de fertilizare a culturilor de câmp" 97 pag. (1982), „Agrochimie" manual unic, 390 pag. (1990), ca autor coordonator şi reelaborarea cursului de pedologie a profesorului N. Bucur, completat cu propriile rezultate de cercetare, sub titlul „Principii fundamentale de ştiinţa solului" 376 pag. (1997). Prin cercetările sale a adus contribuţii originale cu privire la: toleranţa plantelor la salinitate; stabilirea coeficienţilor privind toleranţa la salinitate a unor plante de câmp. A adus şi a definit rezultate cu privire la „pragul de toleranţă", „limita de toleranţă la salinitate", „intervalul de toleranţă" ş.a. A efectuat cercetări pedologice încadrate în specificul investigaţiilor clasice. Prin studiul chimismului apelor freatice din zona Jijia-Bahlui, aduce o interpretare originală asupra conţinutului de metale grele (Fe, Mn, Cu, Zn, Cd. Cr.). A îmbogăţit conţinutul ştiinţific cu privire la consumul şi dinamica elementelor nutritive în relaţia plantă-sol. A stabilit corelaţia între mărimea recoltei de masă vegetală şi conţinutul acesteia în NPK; a contribuit la stabilirea valorii consumului specific de elemente nutritive al plantelor, în funcţie de tipul de sol şi condiţiile fizico-geografice. Este unul dintre cercetătorii marcanţi, care au studiat efectele secetei, fertilizarea unor culturi de câmp şi efectul nămolului de la apele uzate. Între lucrările sale reprezentative în această tematică, se disting: „Toleranţa la salinitate la plante cultivate neirigat pe soluri salinizate în Depresiunea Jijia-Bahlui" (1956), „O concepţie cu privire la interpretarea de regradare a solului" (1979), „Chimismul apelor freatice din Lunca Bahluiului, sectorul Iaşi-Podu Iloaiei" (1972), „Cercetări cu privire la sporirea eficienţei îngrăşămintelor cu fosfor" (1979), „Cercetări cu privire la utilizarea ca îngrăşământ a nămolurilor decantate de la complexe de creştere intensivă a porcilor" (1992), „Implicaţiile secetei asupra creşterii şi nutriţiei câtorva hibrizi de porumb" (1985). Profesorul Gh. Lixandru este membru al Societăţii Naţionale de Ştiinţa Solului, preşedinte al Societăţii de Istorie şi Retrologie Agrară, Filiala Iaşi. A fost secretar al ASIT, Filiala Iaşi, secţia Agronomie (1957-1962); membru al colectivului de redacţie al Revistei Ştiinţifice „Vasile Adamachi", din anul 1981. A participat la 14 reuniuni internaţionale de pedologie şi agrochimie.

Professor **Gh. Lixandru** holds a high position among the university people who have brought a remarkable contribution to the development of agro-chemistry. He was born at Moldoveni, Ialomita County, and graduated the Iasi Faculty of Agronomy in 1950. In 1956, he became PhD in Agronomy and guided doctorate theses since 1981. He had the chance to have Nicolae Bucur as his professor, who greatly influenced his orientation and career. In 1955, he was given the position of a lecturer at the department of Soil Science and Agro-technique, and he taught the course of Agricultural amelioration and Organization of territory until 1971. Then, he became senior lecturer (1971) and professor (1978), teaching the course of Agro-chemistry until his retirement in 1987(1992). In 45 years of academic career, he published over 200 papers: ten courses, textbooks, treatises, and guidelines for practice for students' utilization. We mention here "Practical Works for Agro-forest Improvement" 271 pages (1971), "Agrochemistry" practical laboratory works 290 pages (1976); "Agrochemistry" a course for students (1981), "Fertilization Principles for Crops" 97 pages (1982), "Agrochemistry" handbook 376 pages (1997). Due to his research, he brought original contributions on plant tolerance to salinity; determination of coefficients on tolerance to salinity of field crops. He obtained results on tolerance threshold, tolerance limit to salinity, tolerance interval, etc. He conducted soil investigations within the classical specific. By the study on chemistry of ground waters from Jijia - Bahlui valley, he has brought an original interpretation of the content in heavy metals, such as Fe, Mn, Cu, Cd, and Cr. He also developed the scientific content regarding the use and dynamics of nutrients in the plant-soil relationship. He defined the relationship between the growth of vegetal mass and its NPK content; he contributed to defining the value of specific consumption of nutrients by plants in relation with the soil type and the physical-and geographical conditions. He is one of the remarkable scientists who studied the impact of drought, fertilization and the effect of sewage sludge from wastewaters. Among his representative works on this theme ,there are "Tolerance to Salinity in Unirrigated Crops,Grown on Salted Soils in Jijia-Bahlui Valley" (1956), "Conception on Interpreting Soil Degradation" (1979), "Chemistry of Ground Waters from Bahlui Meadow Iasi-Podu-Iloaiei Field" (1972), "Investigation on Increasing the Efficiency of Phosphorus Fertilizers" (1979)"Investigation on Using Decanted Sewage Sludge from Swine Breeding Units" (1992), "Implication of Drought on Maize Hybrids Growth and Nutrition" (1985). He is a member of the National Society of Soil Science, Head of the Iasi branch of the Society of Agrarian History and Retrology. During 1957- 1962, he was the secretary of the Iasi branch of ASIT (Agronomy section). Since 1981, he has been member in the board of the scientific revue "Vasile Adamachi". He took part at 14 international meetings of soil science and agrochemistry.

Gavril Neamțu
1 ian **1933** - **1998** 27 oct

Şcoala românească de „Carotenoide”, creată de academicianul Cornel Bodea a fost înscrisă definitiv în fondul mondial al acestei ştiinţe prin contribuţia ilustrului profesor **Gavril Neamţu**. El s-a născut în satul Mintiul Gherlei, judeţul Cluj. A absolvit Facultatea de Biologie la Universitatea din Cluj, în anul 1957, cu rezultate excepţionale. În anul 1962 a ocupat postul de asistent la disciplina de Biochimie din Institutul Agronomic Cluj, ajungând conferenţiar, în anul 1972, şi profesor, în anul 1990. Profesorul Gavril Neamţu a fost un dascăl erudit şi dăruit, pornind cu altoiul profesiei prin absolvirea şcolii de învăţători din oraşul Gherla (1952). Pentru studenţi a elaborat caiete de lucrări practice în cinci ediţii la „Chimie analitică şi biologică” 321 pag. (în perioada 1964-1978); în trei ediţii pentru „Chimie şi biochimie vegetală” 227 pag. (1985-1986); şi „Lucrări practice de biochimie alimentară” (1998). Este autor al unui număr de cinci cursuri universitare, pe care le-a predat studenţilor clujeni: „Curs de Biochimie medicală” 235 pag. (1971), „Curs de Biochimie vegetală” (metabolism) 271 pag. (1974), „Curs de biochimie vegetală” (Biochimie structurală) 279 pag. (1975), „Biochimie vegetală” curs unitar 418 pag. (1979, 1990), „Curs de biochimie ecologică agricolă” 262 pag. (1980), „Curs de chimie generală” 280 pag. (1994). Profesorul G. Neamţu a avut o preocupare constantă de cercetare timp de 36 ani (1962-1998), publicând peste 200 lucrări privind biochimia şi sinteza carotenoidelor, cercetări chemotaxonomice asupra carotenoidelor şi pigmenţilor, cercetări de biochimie şi fiziologie a pigmenţilor carotenoidici; cercetări privind valorificarea resurselor naturale bogate în carotenoide, cercetări pentru utilizarea pigmenţilor şi carotenoidelor, cercetări de fitochimie. Câteva titluri care se înscriu în această sferă tematică vin să confirme contribuţia sa de excepţie la dezvoltarea ştiinţei în aceste domenii: „Contribuţii la biosinteza carotenoidelor” (1967), „Rolul pigmenţilor carotenoidici în procesul de fotosinteză” (1970), „Cercetări chemotaxonomice la plantele superioare” (1970), „Pigmenţii carotenoidici din plantele leguminoase” (1976), „Tratamentul rănilor la animale cu ulei din fructe de Hyppophae rhamnoides” (1982), „Realizări biochimice româneşti privind valorificarea unor polivitamine superioare” (1987). Profesorul G. Neamţu este cel mai important autor de tratate ştiinţifice în domeniul biochimiei din secolul XX. Între acestea se înscriu: „Biochimie vegetală”, 432 pag. (1981), „Biochimie ecologică”, 251 pag. (1983), „Chimie şi Biochimie vegetală”, 470 pag. (1983), „Pigmenţii carotenoidici şi metaboliţi” vol. I şi II, 500 pag. (1983), „Fitoregulatori de creştere”, 336 pag. (1991), „Substanţe biologice active Vitamine”, 445 pag. (1996), „Biochimie alimentară”, 650 pag. (1987). Activitatea sa a fost elogios recunoscută. Astfel, în perioada 1974-1977 a fost secretar al Comisiei de Biochimie a Academiei RSR, Filiala Cluj, apoi vicepreşedinte (1986-1998); a fost membru în „Asociaţia Oamenilor de Ştiinţă” din SUA; expert internaţional în domeniul carotenoidelor şi al vitaminei A; expert al „International Union of International Sciences”, subordonat UNESCO; membru al Societăţii

The Romanian School of Carotenoids, founded by Academician Cornel Badea has been internationally acknowledged by the contribution of Professor **Gavril Neamţu**. He was born in Mintiul Gherlei village (Cluj County). He graduated the Faculty of Biology (Cluj University) in 1957 with exceptional results. In 1962, he became assistant lecturer at Biochemistry discipline within the Agronomic Institute of Cluj, where he took the position of an assistant professor (1972) and professor (1990). He was an erudite teacher. He graduated the school of masters from Gherla (1952). For students, he elaborated practical guides in five editions for “Analytical and Biological Chemistry” 321 pages (during 1964-1978); in three editions for Vegetal Chemistry and Biochemistry 227 pages (during 1985-1986) and “Practical Works of Food Biochemistry”” (1998). He is the author of five university courses for students from Cluj: Course of Medical Biochemistry” -235 pages (1971), “Course of Vegetal Biochemistry” (metabolism) 271 pages (1974), “Course of Vegetal Biochemistry” - 418 pages (1979, 1990), “Course of Agricultural Ecological Biochemistry” - 262 pages (1980), “Course of General Chemistry” 280 pages (1994). Professor Neamţu had a constant concern for research during 36 years (1962-1998), publishing over 200 works on biochemistry and biosynthesis of carotenoids, chemotaxonomy of carotenoids and pigments, biochemistry and physiology of carotenoid pigments, the use of rich natural sources in carotenoids, the use of pigments and carotenoids, psytochemistry processes, etc. Some titles confirm his exception contribution to the development of science in these fields: “Contributions to Carotenoids Biosynthesis” (1967), “The Role of Carotenoid Pigments in Photosynthesis Process” (1970), “Chemotaxonomy Research in Superior Plants” (1970), “Carotenoid Pigments from Legumes” (1976), “Treatment of Animal Wounds with Oil from Fruits of Hippophae rhamnoides” (1982), “Romanian Biochemical Achievements on the Capitalization of some Superior Polyvitamins” (1987). Professor Neamţu is the most important author of scientific treatises in the field of biochemistry from the XX century. Among them ,there are: “Vegetal Biochemistry” 432 pages (1981), “Ecological Biochemistry” 251 pages (1983), “Chemistry and Vegetal Biochemistry” - 470 pages (1983), “Carotenoid Pigments and Metabolites” , vol I and II 500 pages (1983), “Growth Phytoregulators” -336 pages (1991), “Active Biological Substances Vitamins” 445 pages (1996), “Food Biochemistry” -650 pages (1987). During 1974-1977, he was secretary at the Biochemistry Commission of R.S.R. Academy Cluj Branch, then vice-president (1986-1998); member of Men of Science Association USA; expert of International Union of International Sciences , subordinated to UNESCO; member of Biochemistry National Society.

ALBUM

MARI AGRONOMI ROMÂNI

1800-2000

IV. BOTANIŞTI 1800-1900

1. FLORIAN PORCIUS (1816-1906)

2. IULIU PRODAN (1875-1959)

3. ION GRINŢESCU (1874-1963)

4. GEORGE BUJOREAN (1893-1971)

IV. BOTANIŞTI 1900-1925

5. ALEXANDRU BUIA (1911-1964)

6. MIHAI RĂVĂRUŢ (1907-1981)

IV. BOTANIŞTI 1925-1950

7. MARIN PĂUN (1924-1997)

8. VASILE CIOCÂRLAN (n. 1926)

9. STERE GRIGORE (n. 1924)

10. GHEORGHE POPESCU (n. 1939)

Botanica a fost prima dintre ştiinţele biologice care a cunoscut o dezvoltare viguroasă, odată cu înfiinţarea primelor „şcoli sistematice" în secolul al XVIII-lea. Apariţia lucrărilor epocale, ale lui Karl von Linné (1707-1778), „Systema naturae" şi „Philosophia botanică", a adus sistemul clasificării speciilor la plante şi animale; a introdus nomenclatura binară pentru desemnarea speciilor şi a denumit numeroase specii de plante şi animale, punând ordine în cunoştinţele botanice şi de zoologie acumulate până la vremea sa. El a lucrat ca profesor la Universitatea Uppsala (Suedia). Între marii botanişti care au dezvoltat studii de botanică, organizând activitatea pe principiile elaborate de Linné s-au distins: A. Engler (german, 1901), Ch. Bessey (american, 1915), I. Hutchinson (englez, 1934), R. Weltstein (austriac, 1935), W. Zimmerman (geman, 1959) ş.a.

Primul mare botanist român a fost Florian Porcius, fiul lui Steopan şi Ionana Porcu, din Rodna, judeţul Bistriţa-Năsăud, care a trăit în Imperiul Habsburgic la Rodna (1816-1906). Între personalităţile care au colaborat cu F. Porcius îi amintim pe A. Kanitz, Antal Czecz (din Transilvania), Eduard Hakel (Austria), F. Pax şi Josef Lukes (Breslau) ş.a. Lucrările sale fundamentale „Flora din fostul district al Năsăudului în Transilvania" (1885) şi „Diagnozele plantelor phanerogame şi cryptogame vasculare, care cresc spontan în Transilvania" (1883) au fost primite ca mari realizări ale vremii sale. În Vechiul Regat, Dimitrie Brândză şi Dimitrie Grecescu, contemporani cu Fl. Porcius au fost marile personalităţi ale botanicii, prin contribuţii de teren şi dezvoltarea învăţământului. Primii mari botanişti români, care au slujit învăţământul agricol, au fost în „prima generaţie", Ioan Grinţescu, la Bucureşti şi Cluj, Iuliu Prodan la Facultatea de Agronomie Cluj, Alexandru Popovici la Iaşi şi Gheorghe Bujorean la Timişoara. Între lucrările lui I. Prodan strălucesc prin conţinut şi originalitate: „Centaurele României" (1931), „Flora mică ilustrată a României" (1928) şi „Flora pentru determinarea şi descrierea plantelor ce cresc în România" (1927).

În cea de a doua generaţie de botanişti s-au remarcat: Alexandru Buia, Mihai Răvăruţ, Gheorghe Anghel, Eugen Turenski, Anton Ngarady, Ioan Todor ş.a. Ei au făcut cercetări pentru descoperirea de noi specii spontane, au întreprins studii asupra asociaţiilor floristice, studii de fitocenologie şi au extins cercetările şi studiile de pratologie, apropiind botanica de agricultură şi învăţământului agricol superior.

Generaţia a treia de botanişti, din învăţământul agricol, este reprezentată de Marin Păun (Craiova) şi Stere Grigore (Timişoara) agronomi; Vasile Ciocârlan şi C. Chirilă (Bucureşti), Gh. Popescu (Craiova), Ioan Moldovan (Cluj) ş.a. Ei au aprofundat caracterul aplicativ al botanicii spre agricultură prin cercetările de pratologie. Au continuat cercetări laborioase asupra speciilor ruderale şi fenomenului îmburuienirii culturilor agricole. Cursurile şi tratatele de botanică, profunde lucrări de cercetare asupra covorului vegetal şi îmbogăţirea ierbarelor au adus contribuţii remarcabile la sistematizarea şi îmbogăţirea conţinutului ştiinţei botanicii. Toate aceste realizări constituie un fond de bază pentru o „programă şcolară" de „Botanica agricolă" adevărată, unde modulul „Botanică sistematică" să prevadă studiul speciilor cultivate, al speciilor praticole, ruderale, dendrologice, floricole şi silvice. Eludarea acestei idei va permite, în continuare, studiul botanicii clasice, ca în prezent, ceea ce nu va servi suficient ramura agriculturii.

Botany was the first biological science to experience a vigorous development as soon as the first Systematic Schools were created in the 18th century. The publication of the extraordinary works written by Karl von Linné (1707-1778), "Systema naturae" and "Philosophia botanica", has created the species classification system, has introduced the binary nomenclature for the species designation and nominated numerous plants and animals species, categorizing the botanical and zoological knowledge previous to his time. He was a professor at Uppsala University (Sweden).

Among the great European botanists who wrote studies on botany, organizing their activity according to the principles devised by Linné stand out: A. Engler (German, 1901), Ch. Bessey (American, 1915), I. Hutchinson (English, 1934), R. Weltstein (Austrian, 1935), W. Zimmerman (Geman, 1959) and so on.

The first great Romanian botanist was Florian Porcius, son of Steopan and Ionana Porcus, from Rodna, Bistriţa-Năsăud district, who lived in the Hapsburg Empire, in Rodna (1816-1906). Among the personalities who teamed up with F. Porcius we would like to mention A. Kanitz, Antal Czecz (from Transylvania), Eduard Hakel (Austria), F. Pax and Josef Lukes (Breslau), etc. His works "The Flora in the Former District of Năsăud in Transylvania" (1885) and "The Diagnosis of the Phanerogams and Vascular Cryptogams which grow spontaneously in Transylvania" (1883) were seen as great achievements of his time. The first great Romanian botanists serving the agricultural education were: the first generation, Ioan Grinţescu in Bucharest and Cluj, Iuliu Prodan at the Agronomy Faculty in Cluj, Alexandru Popovici in Iassy and Ghoerghe Bujorean in Timisoara. Among I. Prodan's works there are some which stand up as content and originality: "Centaurs of Romania" (1931), "The Illustrated Little Flora in Romania"(1928) and "The Flora to Determine and Describe the Plants Growing in Romania".

Within the second generation of botanists Alexandru Buia, Mihai Răvăruţ, Gheorghe Anghel, Eugen Turenski, Anton Ngarady, Ioan Todor, etc. are outstanding. They investigated new spontaneous species, did research on floristic associations, on phytocenology and they extended research and studies on prathology, taking botany close to agriculture.

The third generation of botanists in the agricultural education, is embodied by Marin Păun (Caiova) and Stere Grigore (Timişoara) - agronomists, Vasile Ciocârlan and C. Chirilă (Bucharest), Gh. Popescu (Craiova), Ioan Moldovan (Cluj), etc.

They deepened the prathology research applied to agriculture. They continued laborious research on ruderal species and on the phenomenon of wild growing of the agricultural cultures. The textbooks and treatises on botany, profound research works on vegetal canopy and the herbarium enrichment contributed significantly to the systematization and enrichment of the botanical science content. All these achievements make the basis for an "academic curriculum" of a real "Agricultural Botany", where the "Systematic Botany" module recommends the study of cultivated species of praticole, ruderal, dendrologyc, flowery and forest species.

Florian Porcius
16 aug **1816** - **1906** 30 mai

Florian Porcius a fost primul mare botanist român şi este numit „patriarhul” acestei ştiinţe în ţara noastră. Era fiul lui Steopan şi Ionana Porcu, ţărani din Rodna, judeţul Bistriţa-Năsăud. A urmat şcoala în sat şi la Năsăud (1827-1831). A învăţat liceul la Cluj şi Blaj (1832-1836), apoi a absolvit Şcoala de Preparandie din Năsăud (1836-1838). După 6 ani de activitate ca învăţător la Rodna, a studiat la Şcoala Superioară Pedagogică din Viena (1844-1846), fiind trimis de către Regimentul de Grăniceri din Năsăud. Aici a învăţat botanica cu Dr. S. Eudlicher. A revenit învăţător la Rodna (1846-1848), iar din anul 1849 a lucrat în administraţia din zona Năsăud până în 1861, ca „actuar cercual”; devine chiar „pretor” al Cercului Rodnei (1854-1861), apoi „judecător districtual” la Năsăud, până în anul 1867, când a fost ales subprefect al Districtului Năsăud, până în anul 1872. După acest an, este ales Preşedinte al „Şadrei Orfanale” în noul comitat Bistriţa-Năsăud, până la pensionare (1877). Florian Porcius a început studiile botanice în teren cu botanistul Antal Czecz, realizând împreună primul herbar pentru zona Reteag, Beclean, Rodna. Apoi a cercetat flora zonei Năsăudului şi Munţilor Rodnei. În lucrarea „Diagnozele plantelor phanerogame şi criptogame vasculare, care cresc spontaneu în Transilvania...” (1893), prezintă o excepţională sinteză a rezultatelor de cercetare a botaniştilor din fosta Ungarie, în limba română, adaptând termenii botanici în limba noastră. A publicat lucrări originale în „Revista de botanică ungară”, editată de A. Kanitz; precum şi în „Karpatenverein” din Sibiu. A colaborat cu Dimitrie Brândză la „Flora Dobrogei”; îl găsim între autori în „Monografia Festucorum Europearum” a celebrului profesor Ed. Hackel; la „Simbolae and Thymus Europae medial” a lui V. Barabaş şi la „Enumeratio Florae Transilvanicae” a dr.-lui L. Simonkai. Sunt reprezentative pentru opera sa: „Enumeratio plantarum phanerogamicarum Districtus zuondain Naszordiensis” (1878) 64 pag.; „Flora phanerogamă a fostului district al Năsăudului” 219 pag. (1881); „Diagnozele plantelor phanerogame şi cryptogame vasculare care cresc spontaneu în Transilvania şi nu sunt descrise în opul Kich-Synopsis florare germanicae et helveticae” 354 pag. (1893 manuscris); Diagnozele Cryptogamelor vasculare, care provin spontaneu din Transilvania 58 pag. (1889). A fost un aprig apărător al drepturilor românilor din Ţara Năsăudului. A fost decorat cu ordinul „Coroana de Fier”, cl. III-a, a Împăratului Francisc Josef I. I-a fost atribuită distincţia de Membru al Academiei Române (10.03.1882) şi distins cu Medalia „Bene Merenti” cl. I de către Regele Carol I.

Florian Porcius was the first great Romanian botanist surnamed "the patriarch" of this science in our country. He was the son of Steopan and Ionana Porcu, peasants from Rodna, Bistriţa-Năsăud county. He followed the courses of the grammar school in his village and then at Năsăud (1827-1831). He studied at the high School of Cluj and Blaj (1832-1836) and graduated the school of grounding from Năsăud (1836-1838). After 6 years of teaching at Rodna, he studied at the Pedagogic Superior School in Vienna (1844-1846) and then he was sent to the Regiment of Frontier Guards from Năsăud. There he learned botany with Dr. S. Eudlicher. He returned to Rodna as school master (1846-1848) and in 1849 he worked in the administration department of Năsăud area till 1861 as "actuar cercual"; he even became "praetor" of the Rodna Circle (1854-1861), then "county judge" at Năsăud till 1867 when he was elected sub-prefect of Năsăud county till 1872. After a year he was elected President of "Sadra Orfanale" in the new county Bistriţa - Năsăud and worked there until he retired in 1877. Florian Porcius began his studies of botany in the field with the botanist Antal Czecz, achieving together the first herbarium for Reteag, Beclean, Rodna areas. Then he searched the flora of Năsăud and the Rodna Mountains area. In his paper entitled "Phanerogams and Vascular cryptogame plants diagnoses, spontaneous plants in Transilvania ..." (1893) he presented an exceptional synthesis of the results obtained in their research work by the botanists from ex-Hungary, in Romanian language, adapting botanical terms in our language. He published original works in "The Review of Hungarian Botany" printed by A. Kanitz as well as in "Karpatenverein" in Sibiu. He collaborated with Dimitrie Brândză at "Dobrogea Flora"; he is one of the authors included in "Festucorum Europearum Monograph" of the greatest Professor Ed. Hackel; in "Simbolae and Thymus Europae medial" published by V. Barabas and in "Enumeratio Florae Transilvanicae" published by L. Simonkai. The following papers are representative for his outstanding activity: "Enumeratio plantarum phanerogamicarum Districtus zuondain Naszordiensis" (1878) 64 pg.; "Phanerogam Flora of the ex-district Năsăud" (1881) 219 pg; "Phanerogam and vasculary cryptogame plants diagnoses spontaneous in Transilvania and which are not described in Kich-Synopsis florare germanicae et helveticae" (1893) 354 pg. - manuscript; "Vasculary cryptogames Diagnoses, spontaneously coming from Transylvania (1889) 58 pg. He was an impetuous fighter for the Romanians' rights from Năsăud county. He was decorated with the order "The Iron Crown" 3rd class awarded by European Francisc Josef Ist He became member of The Romanian Academy on 10.03.1883 and also awarded with the Medal "Bene Meriti" Ist class by King Karol I.

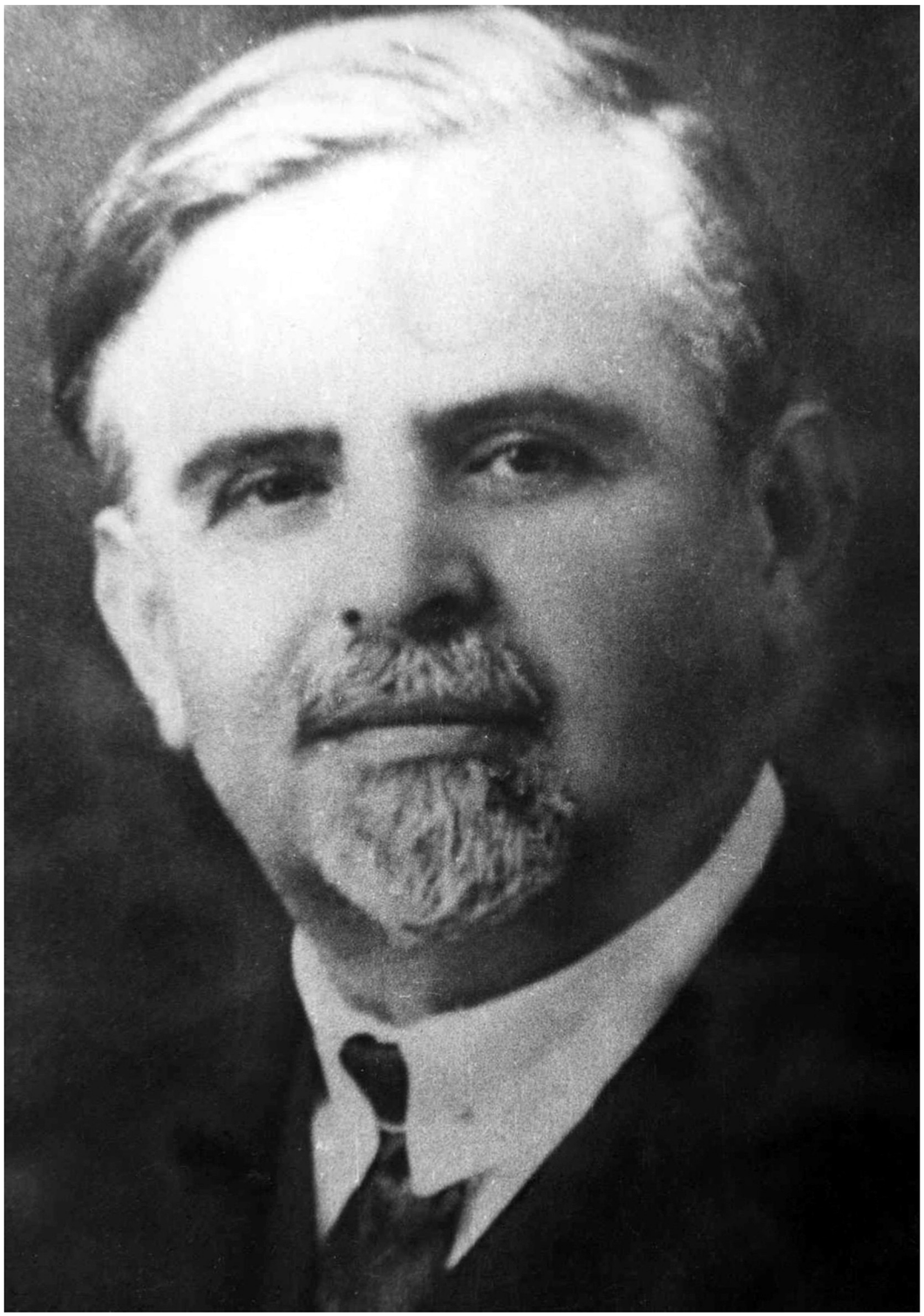

Iuliu Prodan

29 oct **1875** - **1959** 27 feb

Iuliu Prodan a fost unul dintre cei mai mari botanişti români din secolul XX. S-a născut în satul Chiochiş, judeţul Bistriţa-Năsăud. A studiat profund botanica încă din clasele liceale, fiind foarte recunoscător profesorilor săi Martonffi de la Gherla şi Artemiu Publius Alessi de la Năsăud; apoi marelui botanist Florian Porcius. A absolvit Facultatea de Geografie şi Ştiinţe Naturale la Universitatea din Cluj, în anul 1899. A funcţionat ca profesor de liceu la Năsăud (1900-1903), Gherla (1903-1904), Eger (Ungaria, 1904-1906) şi Sombor (Ungaria) între 1906-1919. A continuat apoi, până în anul 1947, ca profesor de botanică şi fitopatologie la Facultatea de Agronomie din Cluj, cu unele întreruperi (1924-1930; 1940-1946). În primii ani de activitate a publicat lucrări de cercetare. S-a impus în lumea marilor botanişti prin lucrarea „Flora des Komitates Bacs-Bodrog" analizată de A. Degen. Aceasta a fost apreciată ca un model, iar lucrările „Centaureele României" (1912) şi „Achileele României" trimise de Al. Borza în Finlanda au produs o vie impresie. După anul 1920, profesorul Iuliu Prodan a elaborat vaste lucrări de floristică, geobotanică, fitogeografie ş.a. Între acestea se disting: „Ecologia plantelor halofile din România, comparativ cu cele din Ungaria şi şesul Tisei" (1923), „Flora arhenarie a României sub raportul fixării nisipului şi ameliorarea locurilor nisipoase" (1925), „Flora critică a Dobrogei", „Contribuţii la flora Siberiei" (1930), „Flora Câmpiei ardelene" (1931), „Conceptul sociologic şi sistematic al florei aquatice şi palustre din România" (1933), „Conspectul Florei Dobrogei" (1933), „Flora nisipurilor din România sub raportul fixării şi ameliorării lor" (1926), „Centaureele României"-monografie (356 pag.) 1931, „Flora arborescentă a Bucureştilor" (1922) ş.a. Aceste lucrări fundamentale sunt redate în majoritatea lor pe 100-200 pagini. În sinteză a elaborat „Flora pentru determinarea şi descrierea plantelor ce cresc în România" (1923). Volumele I şi II ale acestei lucrări se întind pe 1381 pag. Apoi „Flora mică ilustrată a României" (1920), reeditată cu Al. Buia în 1958, a întregit opera sa de excepţie. A contribuit la Flora României cu 248 taxoni, 60 varietăţi şi 48 forme. În plus, a elaborat lucrări de interes pentru agricultura practică: „Împădurirea locurilor sărate şi nisipoase", „Principalele plante de nutreţ", „Buruienile vătămătoare culturilor, păşunilor şi fânețelor", „Colectarea şi valorificarea plantelor medicinale sălbatice", „Fânețe şi păşuni din nordul Transilvaniei", „Flora nisipurilor din România", „Patologie vegetală" (278 pag.), „Duşmanii pomilor roditori". A publicat peste 100 lucrări. A fost distins cu titlul Membru de Onoare al Academiei Române (1955) şi a numeroase societăţi ştiinţifice străine.

Iuliu Prodan was one of the first greatest Romanian botanists of the XXth century. He was born in Chiochiş, county Bistriţa-Năsăud. He studied thoroughly botany since the first years of high school being grateful to his professors Martonffi from Gherla, Artemiu Publius Alessi from Năsăud and also to Florian Porcius the greatest botanist. He graduated the Faculty of Geography and Natural Sciences from the University of Cluj in 1899. He worked as a professor at the high school in Năsăud (1900-1903), Gherla (1903-1904), Eger (Hungary, 1904-1906) and Sombor (Hungary, 1906-1919). He continued his activity till 1947 as a professor of botany and phytopathology at the Faculty of Agronomy, with some interruptions (1924-1930; 1940-1946). He published research works during his first years of activity. His paper "Flora des Komitates Bacs-Bodrog" analyzed by A. Degen created for him a special place in the world of great botanists. This paper was considered as a model and his works "Romania's Centaurees" (1912) and "Romania's Achileels" transmitted by Al. Borza in Finland produced a live impression. After 1920, Professor Iuliu Prodan carried out ample papers on floristics, geobotany, phytogeography and so on. Among them we can mention the following: "The Ecology of halophyle plants in Romania in comparison with the ones in Hungaria and the Tisa plain" (1923), "Arhenary Flora of Romania considering sand fastening and sandy soils amelioration" (1925), "The critical flora of Dobrogea", "Contributions to the Siberian flora" (1930), "The flora of the Ardeal Plain" (1931), "The systematic and sociologic concept of the aquatic and swamp flora in Romania" (1933), "The epitony of Dobrogea's Flora" (1933), "Sandy soils flora in Romania considering their fastening and amelioration" (1926), "Romania's Centauree - monography" (356 pg) 1931, "Bucharest's arborescent flora" 91922) and so on. Most of these fundamental works have more than 100-200 pages. He elaborated a synthesis entitled "The flora to determine and describe the plants that grow in Romania" (1923), Volumes I and II of this work consisting of 1381 pages, "Romania's small flora with images" (1920) republished together with Al. Buia in 1958, completed his exceptional work. He contributed to the flora of Romania with 248 taxons, 60 varieties and 48 forms. Additionally, he elaborated interesting works for practical agriculture: "The Afforestation of salty and sandy lands", "Main fodder plants", "Harmful weeds for crops, pastures and hayfields", "Medicinal plants collection and capitalization", "Hayfields and pastures in the North of Transilvania", "The flora of sandy soils in Romania", "Vegetal Pathology"(278 pages), "Fruit trees enemies". He published over 100 works. He was distinguished with the title Member of Honour of the Romanian Academy (1955) and of numerous foreign scientific societies.

Ion Grinţescu
26 ian **1874** - **1963** 1 iul

Ion Grinţescu s-a născut la Petricani, judeţul Neamţ. A absolvit cursurile Facultăţii de Ştiinţele Naturii la Universitatea din Geneva, în anul 1898, unde a mai studiat fizica şi chimia încă doi ani. A fost angajat ca „asistent” la Institutul Botanic al Universităţii Geneva (1897-1898). A obţinut titlul de doctor în anul 1902 şi apoi a funcţionat ca „privat docent” la Botanică în Facultatea de Ştiinţe a Universităţii Geneva, până în anul 1911. Între anii 1905-1911 a fost şi „director tehnic” al Laboratorului Societăţii Farmaciilor Cooperative din Geneva, într-o ţară unde industria farmaceutică era un etalon pentru Europa. În anul 1911 vine la Şcoala Centrală de Agricultură Herăstrău, unde a predat cursul de „Anatomie şi Fiziologie vegetală”. Între anii 1922-1929 a predat acelaşi curs la Facultatea de Agronomie din Cluj, revenind între anii 1931-1936. S-a întors la Catedra de Fiziologie a plantelor din Universitatea Bucureşti. Ion Grinţescu a început cercetările în Elveţia cu profesorul R. Chordat asupra algelor, cu rezultate intrate în istoria acestui domeniu prin lucrarea „Metode de cultură pură a algelor verzi” (1900), folosită 30 de ani de către practicieni. S-a ocupat de studiul ciupercilor, publicând „Ciuperci otrăvitoare şi ciuperci bune de mâncat”; a cercetat plantele medicinale, cu referiri la utilizarea lor farmaceutică. A mai publicat „Cercetări experimentale asupra morfologiei şi fiziologiei la Scenedesmus acutus-Meyer”, „Contribuţie la studiul Procariotelor Clorella vulgaris, Beyerinck”. Lucrarea „Curs de Botanică generală”, în 5 volume, (1928-1934) a fost premiată de Academia Română. A urmat cursul de Fiziologia plantelor, iar erudiţia sa a fost împlinită de: „Monografia genului Astrantia”, „Umbelifere din România” şi participarea la „Flora RSR” cu prezentarea familiilor botanice Cannabinaceae, Polygonaceae, Convolvulaceae, Vitaceae şi Umbeliferae. Profesorul I. Grinţescu a publicat şi numeroase lucrări de interes agronomic: „Orobanchele parazite” (1915), „Buruienile spontane şi buruienile reprezentate de diferite leguminoase”, „Contribuţie la cunoaşterea microflorei solurilor României” (1929), „Morfologia şi anatomia tutunului” (1928), reprodusă în monografia mondială „Le Tabac”. A publicat mult în reviste agricole: „Viaţa agricolă”, „Buletinul culturii tutunului”, „Revista de viticultură”, „Buletinul Societăţii farmaciştilor”, „Agricultura nouă”. A fost membru al Academiei de Ştiinţe din România, al Academiei de Agricultură şi al unor societăţi ştiinţifice din ţară şi străinătate.

Ion Grinţescu was born at Petricani, Neamţ county. He graduated the courses of the Faculty of Natural Sciences at the University of Geneva in 1898 where he studied physics and chemistry for two more years. He was employed as "professor assistant" at the Botanic Institute of the University of Geneva (1897-1898). He took the doctor's degree in 1902 and then he worked as "private docent" in botany at the Faculty of Sciences of the University of Geneva till 1911. During 1905-1911 he was also "technical director" of the Laboratory of Cooperative Chemists' shops Society in Geneva, a country where pharmaceutical industry was a model for Europe. In 1911 he taught the course of "Anatomy and Vegetal Physiology" in the Central School of Agriculture Herăstrău. During 1922-1929 - he taught the same course at the Faculty of Agronomy in Cluj, returning within 1931-1936 to the Department of Plants Physiology in the University of Bucharest. Ion Grinţescu began his research activities in Switzerland with Professor R. Chordat on algae with spectacular results which entered the history of this field by the work entitled "Methods of pure culture of green algae” (1900), work which was used for 30 years by practitioners. He studied mushrooms publishing the paper entitled "Poisonous Mushrooms and edible mushrooms"; he searched medicinal plants with reference to their pharmaceutical utilization. He also published "Experimental research on Scenedesmus acutus - Meyer morphology and physiology", "Contributions to the study of Procariotes - Clorella vulgaris, Beyerinck". His work entitled "Course of General Botany" in 5 volumes (1928-1934) was awarded by the Romanian Academy. He followed the course of Plants Physiology but his erudition was accomplished by: The Monograph of Astrantia genus", "Romanian Umbelliferous plants" and the participation at "The Flora of the Socialist Republic of Romania" with the presentation of the botanic families Cannabinaceae, Polygonaceae, Convolvulaceae, Vitaceae and Umbeliferous plants. Professor I. Grinţescu also published numerous works of agronomic interest: "Parasitic Orobanches" (1915), "Spontaneous weeds and weeds represented by different leguminous plants", "Contributions to the knowledge of Romania's soils microflora" (1929), "Tabacco anatomy and morphology" (1928) reproduced in the world monograph "Le Tabac". He published a lot of works in agricultural reviews: "Agricultural Life", "The Bulletin of the Chemists' Society", "The New Agriculture". He was member of the Academy of Sciences in Romania, The Academy of Agriculture and other scientific societies in our country and abroad.

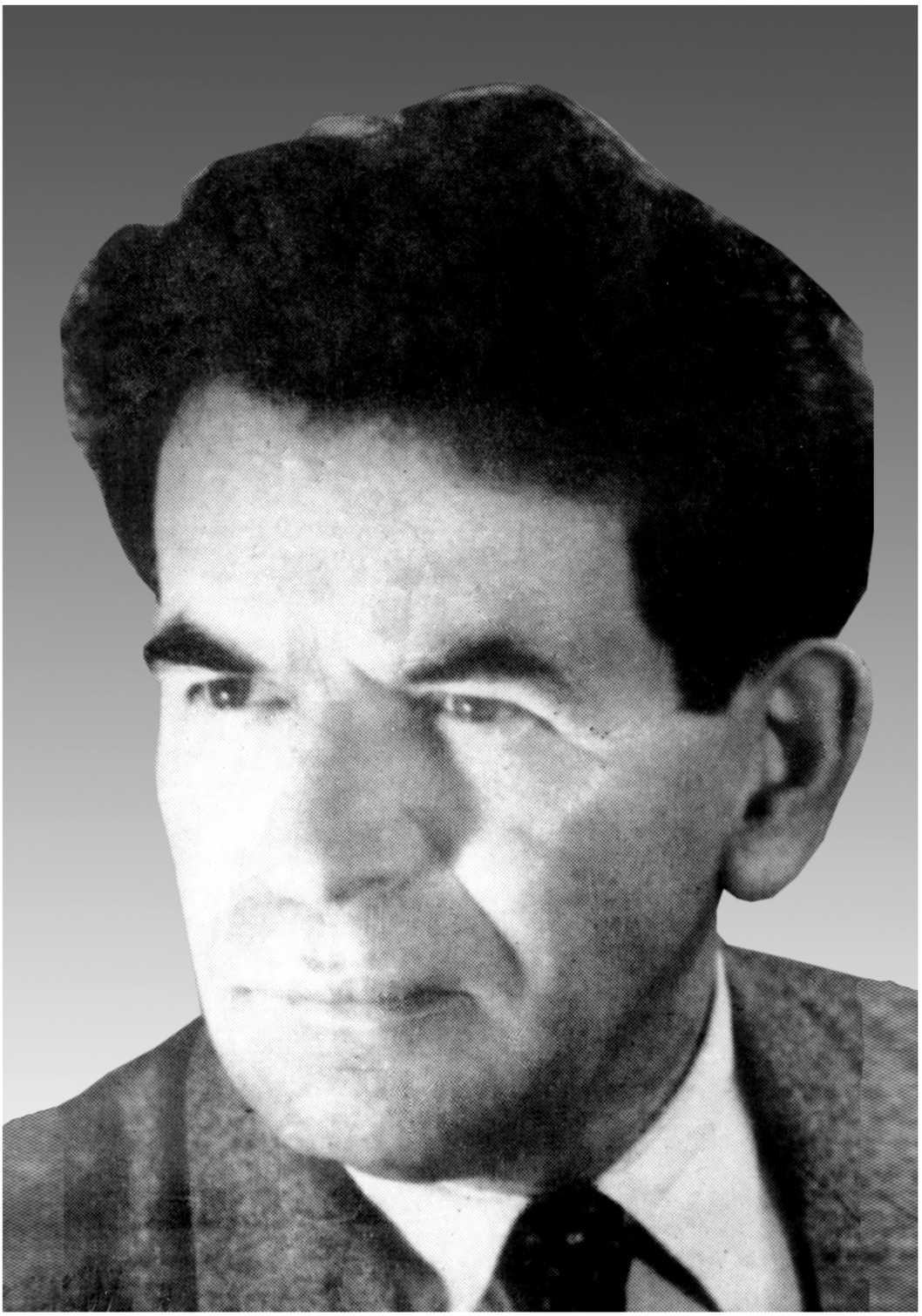

George Bujorean

11 iul **1893** - **1971** 22 iun

Profesorul **George Bujorean** a fost un eminent reprezentant al şcolii botanice clujene, ctitorită de academicianul Alexandru Borza. S-a născut în satul Bosanci, judeţul Suceava; a absolvit liceul „Ştefan cel Mare” din Suceava (1914) şi Facultatea de Ştiinţe la Universitatea din Cluj (1925). A susţinut teza de doctorat sub îndrumarea maestrului său Al. Borza (1931). Douăzeci de ani a lucrat la Universitatea din Cluj, unde a promovat toate gradele didactice, iar în anul 1945 a trecut la Facultatea de Agronomie din Timişoara, ca titular la catedra de botanică, unde a avut o activitate prodigioasă până la sfârşitul vieţii (1971). George Bujorean a fost un profesor clasic, tipic pentru mijlocul secolului XX; profund preocupat de didactică şi cu o activitate de cercetare judicios programată; realizată cu multă preocupare, originalitate şi profunzime. Chiar în anul 1945 a introdus în cursul de botanică, capitolul „Ecologia plantelor”; a pus la dispoziţia catedrei herbarul „Flora Romaniae Exiccata”, 30.000 coli şi biblioteca personală; a organizat laboratorul la nivelul cerinţelor timpului, iar prin competenţa sa a format în timp un colectiv didactic demn de o şcoală de botanică recunoscută (Al. Arvat, Stere Grigore, Lauer Carol, Gh. Bria, Ioan Coste). Profesorul G. Bujorean a fost un cercetător profund în demeniul ecologiei, unde se numără între înaintaşi. A inventat 16 aparate utilizate în cercetări ecologice, dintre care 11 brevete în Germania (1939), iar câteva solicitate la Institutul Geobotanic din Montpellier de către profesorul Braun Blanquet. G. Bujorean a avut contribuţii semnificative în studiul covorului vegetal (20 lucr.); a condus lucrări de cartare geobotanică; a efectuat cercetări de geobotanică pe terenuri arabile, în culturi de câmp. Din cercetările asupra florei a descris peste 100 de unităţi sistematice noi pentru flora României şi 12 unităţi noi pentru ştiinţă. A fost un colaborator remarcabil la editarea lucrării „Flora Romaniae Exiccata”, contribuind cu aproape 400 specii (28.000 coli de herbar); a fost iniţiator şi coordonator al cercetărilor asupra monumentelor naturii şi rezervaţiilor naturale („Muntele Domogled”). Între lucrările publicate în domeniile amintite se pot remarca: „Contribuţii la Flora Timişoarei” (1942), „Contribuţii fitogeografice la flora Banatului şi Crişanei” (1961), „Contribuţii floristice şi geobotanice din Banat” (1968), „Cercetări privind îmburuieniera culturilor de grâu şi porumb în vestul RSR” (1971), „Contribuţii la studiul geobotanic al pajiştilor din zona Muntele Mic” (1908). Între lucrările sale de sinteză se disting „Contribuţii cu privire la cunoşterea succesiunii şi întovărăşirii platelor”, teză (1931); „Introducere în Ecologia plantelor” (1947), 140 pg.; „Plante medicinale cunoscute de poporul român” (1938), 400 pg.; „Curs de Botanică şi Agrobotanică” (1950), 259pg. A fost decorat cu Ordinul „Coroana României” (1930), membru în Uniunea Internaţională a Carpaţilor; membru în Societatea Internaţională a Cuaternarului, preşedinte al Societăţii de Ştiinţe Biologice Timişoara, „Profesor Universitar Emerit” s.a.

George Bujorean was a famous representative of the botanical school from Cluj, founded by Academician Alexandru Borza. He was born in Bosanci Village, Suceava County; he graduated the “Ştefan cel Mare” High School of Suceava (1914) and the Faculty of Sciences from the University of Cluj (1925). He defended his PhD Thesis, advised by Professor Al. Borza (1931). For twenty years, he had been working at the University of Cluj, where he passed all his didactic degrees, and in 1945, he became full professor at the Chair of Botany within the Faculty of Agronomy from Timişoara, where he developed a prodigious activity until the end of his life (1971). George Bujorean was a classical professor, typical for the middle XX-th century (1971). Professor Bujorean was deeply concerned with teaching and research activity, achieved with originality. In 1945, he introduced in his Course of Botany a new chapter, “Plant Ecology”, and put the herbarium “Flora Romaniae Exiccata”, 30,000 sheets and his private library, at the disposal of the Chair; he organized the laboratory according to the requirements of his time, and due to his competence, he made up in time a valuable teaching staff (Al. Arvat, Stere Grigore, Lauer Carol, Gh. Bria and Ioan Coste). Professor Bujorean was a forerunner in the field of ecology. He invented 16 equipments used for ecological studies, of which 11 patents in Germany (1939) . A few were required by Professor Braun Blanquet from the Geo-botanical Institute of Montpellier. G. Bujorean has brought significant contributions to the study of plant canopy (20 scientific papers). He conducted works of geo-botanical mapping and carried out geo-botanical investigations on field crops. From flora research, he described over 100 new systematic units for the Romanian flora and 12 new units for science. He was a remarkable collaborator at editing of the work “Flora Romaniae Exiccata”, contributing by almost 400 species (28,000 sheets of herbarium); he was initiator and coordinator at the research on natural monuments and reservations (Domogled Mountain). Among his published works, there are: “Contributions on the Flora of Timisoara” (1942), “Phyto-geographical Contributions on the Flora of Banat and Crişana” (1961), “Floristic and Geo-botanical Contributions from Banat” (1968), “Investigations on the Weed Encroachment of Wheat and Maize Crops from Western Romania” (1971), “Contribution on the Geo-botanical Study of Lawns from the Region of Muntele Mic” (1908). Among his synthesis works, there are “Contribution on the Knowledge of Plant Succession”, thesis (1931); “Introduction to Plant Ecology” (1947), 140 pages; “Medicinal Plants Known by the Romanian People” (1938), 400 pages; “Course of Botany and Agro-Botany” (1950), 259 pages. He was decorated by the Order “Crown of Romania” (1930), member of the International Union of Carpathians; member of the International Society of Quaternary, President of the Society of Biological Sciences from Timişoara, Honoured Professor, etc.

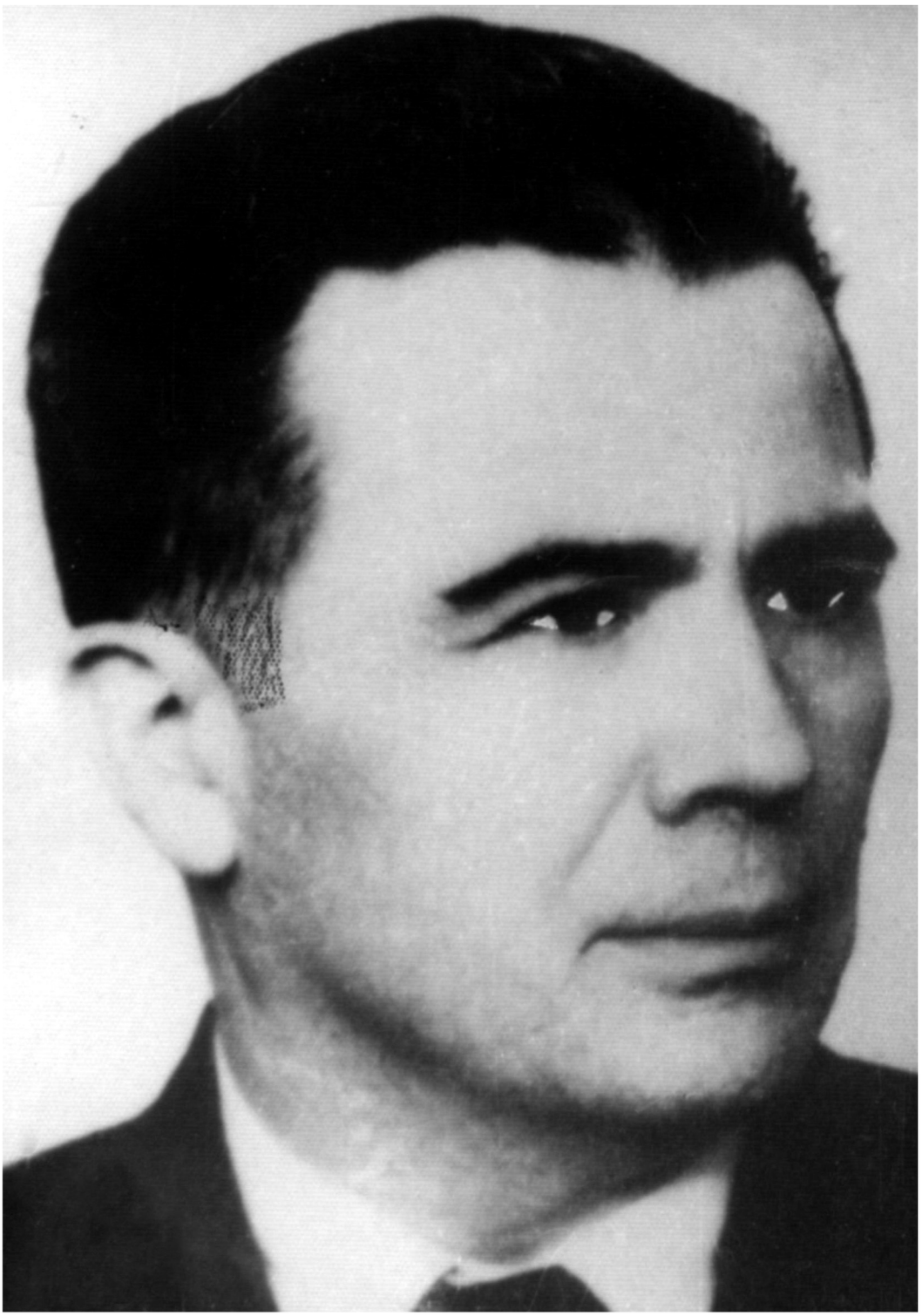

Alexandru Buia

23 mar **1911** - **1964** 4 oct

Primul dintre agronomi, care a ajuns în rândul marilor botanişti ai ţării a fost **Alexandru Buia**, născut la Sângeorz Băi, judeţul Bistriţa-Năsăud. El a studiat cu eminentul botanist savant Iuliu Prodan. A absolvit în anul 1934, fiind reţinut asistent la Catedra de Botanică în Facultatea de Agronomie din Cluj. În anul 1939-1940 a ocupat postul de conferenţiar şi a continuat activitatea la Timişoara, acolo unde studenţii clujeni au plecat „în refugiu". La întoarcerea din anul 1945 la Cluj, profesorul Al. Buia a primit funcţia de rector, reorganizând activitatea Facultăţii de Agronomie din Cluj, în condiţiile grele de după ultimul război mondial. În numai 3 ani, a readus viaţa universitară agronomică la linia de plutire. În anul 1948, la înfiinţarea Institutului Agronomic Craiova a fost solicitat pentru postul de profesor şi curând pe cel de rector. Timp de 16 ani a condus această instituţie pe care a ridicat-o la nivelul celorlalte mari şcoli agricole superioare din ţară. Prof. Al. Buia a fost un cercetător dăruit, pasionat, productiv şi eficient. Cercetările sale de botanică au fost de mare varietate: lucrări de floră, lucrări de floră şi vegetaţie, lucrări fitocenologice, studii de geobotanică, cercetări de pratologie, lucrări de ocrotire a naturii, lucrări aplicative în domeniul agricol, flora exicata. A susţinut doctoratul cu teza „Contribuţii la studiul cuscutelor din România" (1938), după care, în acelaşi an, a elaborat prima monografie „Cuscutele României". A efectuat vaste cercetări floristice în Oltenia, care era o zonă slab investigată: „Contribuţii la flora regiunii Craiova" (1952), „Materiale pentru flora şi vegetaţia din împrejurimile oraşului Craiova" (1957-1959), „Contribuţii la flora Olteniei" (1960), „Raritäţi floristice din Oltenia şi importanţa lor" (1962), unde prezintă 154 specii de plante din 45 familii; „Plantele spontane de pe nisipurile din stânga Jiului" (1958), „Consideraţii asupra florei şi vegetaţiei Masivului Parâng" (1962), „Ghid geobotanic pentru Oltenia" (1961), „Pajiştile naturale din Regiunea Oltenia şi îmbunătăţirea lor" (1960), „Flora Olteniae exicatam" (1962) ş.a. A descoperit peste 10 specii noi pentru ştiinţă. A avut profunde studii asupra florei din păşuni şi fâneţe. A fost un profesor foarte activ, elaborând cursuri şi tratate: „Curs de botanică sistematică" Cluj, 1947; „Botanica, morfologia plantelor", vol. 1 (1961), Craiova"; „Botanica agricolă", vol. I, II (cu St. Peterfi ş.a.), „Flora şi vegetaţia nisipurilor" (cu Marin Păun), „Flora Mică Ilustrată a RPR" (1958) cu I. Prodan. A înfiinţat Grădina Botanică din Craiova (17 ha.), care îi poartă numele, lăsând o operă monumentală, dezvoltată de urmaşii săi M. Păun şi Gh. Popescu; a contribuit la „Flora RPR". Rămâne unul dintre cei mai reprezentativi agronomi savanţi din treimea mijlocie a secolului XX. S-a bucurat de multă recunoaştere şi admiraţie. A trecut dureros în nefiinţă la 53 de ani.

The first agronomist who became a great Romanian botanist was **Alexandru Buia**, born at Sîngeorz Băi, Bistriţa-Năsăud County. He studied with the famous botanist Iuliu Prodan. He graduated in 1934 and became assistant at the Chair of Botany, within the Faculty of Agronomy from Cluj. He was lecturer during 1939-1940, and continued his activity in Timişoara , where his students from Cluj were refugees. When he returned to Cluj in 1945 , Professor Buia became rector and re-organized the activity of the Faculty of Agronomy from Cluj, under the difficult conditions of the war. In 1948, he became professor at the Agricultural Institute of Craiova and then rector. He has been the rector of this institution for 16 years. Professor Buia's botany research works were various: flora and vegetation, phyto-cenological works, geo-botany, meadow science works, nature preservation works, and applicative works in the agricultural field. His PhD Thesis had the name Contribution on the Study on Dodder from Romania (1938); he elaborated the first monograph Dodder in Romania . He carried out floristic studies in Oltenia, a region not much investigated: Contribution on the Flora of the Region of Craiova (1952); Materials for the Flora and Vegetation around the Craiova City (1957-1959); Contribution on the Flora from Oltenia (1960); Floristic Rarities from Oltenia and Their Importance (1962), where he presented 154 plant species from 45 families; Spontaneous Plants from Sands on the Left Side of the Jiu River (1958); Consideration on Flora and Vegetation on the Parîng Mountain (1962); Geo-Botanic Guide for Oltenia (1961); Natural Meadows from Oltenia and Their Improvement (1960); Flora Olteniae Exicatam (1962), etc. He has discovered over 10 new species for science and had significant studies on the flora from meadows and hayfields. He was an active teacher, elaborating studies and treatises: Course of Systematic Botany , Cluj , 1947; Botany and Plant Morphology, vol. I (1961), Craiova; Agricultural Botany, vol. I and II (in collaboration with S. Peterfi et al.), Flora and Vegetation of Sands (in collaboration with Marin Păun) ; Illustrated Flora of Romania (1958) , in collaboration with I.Prodan. He set up the Botanical Garden of Craiova (17 ha), which bears his name. His great work was developed by his followers, M.Păun, and Gheorghe Popescu. He remains one of the most representative agronomists of the third decade of the XX century. He enjoyed a great admiration.

Mihai Răvăruț
11 oct **1907** - **1981** 19 ian

Mihai Răvăruţ s-a născut la Grumăzeşti, judeţul Neamţ. Deşi nu a avut studii agricole, profesorul M. Răvăruţ a fost una dintre personalităţile remarcabile în corpul didactic al Institutului Agronomic Iaşi. A absolvit cu rezultate excelente Facultatea de Ştiinţe Naturale la Universitatea din Iaşi, în anul 1933, fiind preferat ca asistent suplinitor la Catedra de Botanică a profesorului Alexandru Popovici. A parcurs un stagiu de aprofundare în botanică la marele profesor Alexandru Borza, de la Universitatea din Cluj. A susţinut teza de doctorat în anul 1941, la Universitatea din Iaşi, cu titlul „Flore et vegetation du district de Iassy", continuând activitatea la catedră până în anul 1948. Din acest an a obţinut post de conferenţiar la Patologie vegetală, iar din 1952 la Botanică, devenind profesor, în anul 1957, la Institutul Agronomic Iaşi. S-a „autopensionat" la vârsta de 65 ani (1972) pentru a oferi loc foştilor colaboratori. A avut mulţi ani funcţii de decan şi rector al Institutului Agronomic Iaşi. Cercetarea a fost o constantă a întregii sale activităţi. Pentru „Flora exicată" a colectat 96 de specii şi a realizat 6720 foi de ierbar. A publicat lucrări cu noi specii descoperite: „Plante noi sau rare pentru flora judeţului Alba" (53 specii noi), „O plantă rară ce trebuie protejată-Caragana frutex" (1940), „Noutăţi floristice (Phlomis moldavica)", „Plante noi sau rare din floră şi vegetaţie de pajişti", „Noutăţi din flora muntelui Ceahlău" (1936), „Plante noi sau rare în flora Moldovei şi Bucovinei" (1961). Profesorul M. Răvăruţ a avut o contribuţie semnificativă în domeniul studiilor de pratologie: „Contribuţii la studiul păşunilor şi fâneţelor din depresiunea Jijiei Superioare, a Başeului şi dealurilor Copalău-Cozancea" (1956), „Contribuţii la studiul pajiştilor naturale din bazinul Putnei şi Şuşiţei", „Contribuţii la studiul pajiştilor din bazinul inferior al Jijiei". Este unul dintre fondatorii cercetărilor de geobotanică, iar între lucrările sale din acest domeniu se disting: „Contribuţii la studiul geobotanic al pajiştilor naturale din bazinul Sucevei" (1961), „Contribuţii la studiul geobotanic al pajiştilor din bazinul Moldovei (râul)", „Reflectarea lucrărilor consfătuirilor botanice organizate de SSNG în cercetările geobotanice din RPR" ş.a. A publicat „Geobotanica", 386 pag. (1971), tratat, cu Gh. Anghel şi Gh. Turcu. A contribuit semnificativ la „Flora RPR" (volumele III, IV, VI, VII, VIII), unde a prezentat conţinuturi la familiile botanice Cistaceae, Crassulaceae, Saxifragaceae, Balsaminaceae, Rutaceae, Polygonaceae, Plumbaginaceae, Scrophulariaceae, Cprofilaceae şi Labiatae. A descoperit 10 specii noi pentru ţară, 96 specii noi în flora Moldovei, iar pentru Flora monografică a RSR (în 13 volume), a descris 252 specii din 55 genuri şi 11 familii. Tratatul său „Botanica", 600 pag. (1973) a rămas o operă de referinţă în domeniu. A fost autor la „Păşunile şi fâneţele din RPR" (1963). Pentru meritele sale a fost distins cu „Ordinul Muncii" (1960), Ordinul „Meritul Ştiinţific" (1965); cu titlul „Profesor Universitar Emerit" ş.a.

Mihai Răvăruţ was born in Grumăzeşti, Neamţ County. Although without agricultural studies, Professor Răvăruţ was one of the most remarkable personalities of the teaching staff within the Agricultural Institute of Iaşi. He graduated the Faculty of Natural Sciences from the Iaşi University in 1933, becoming assistant at the Chair of Botany of Professor Alexandru Popovici. He took a stage in Botany with the great Professor Alexandru Borza from the University of Cluj. He defended his PhD Thesis in 1941, at the University of Iaşi, with title ,,Flore et végétation du district de Iassy'' (Flora and Vegetation from Iaşi County), continuing his didactic activity until 1948. Since that year, he became a lecturer at Vegetal Pathology , and since 1952, at Botany. In 1957, he was named professor of the Agricultural Institute of Iaşi. He retired at the age of 65 (1972), giving the place to his ancient co-workers. He was for many years, dean and rector at the Agricultural Institute of Iaşi. Research was a constant side of his entire activity. For ,, Exsiccated Flora'' he has gathered 96 species and achieved 6720 leaves of herbarium. He published works on newly discovered species: New Plants or Species for the Flora of the Alba County (53 New Species); A Rare Plant, which Has to Be Protected-Caragana Frutex (1940); Floristic Novelties (Phlomis Moldavica); New or Rare Plants from Flora and Lawn Vegetation; Novelties of the Flora from the Ceahlău Mountain (1936); New or Rare Plants in the Flora of Moldavia and Bucovina (1961). Professor Răvăruţ had a significant contribution to the field of meadows research: Contribution on the Study of Meadows and Hay-Fields from the Valley of Higher Jijia, Başeu and Copălău Cozancea Hills (1956) ; Contribution on the Study of Natural Meadows from Putna and Şuşiţa Basins; Contribution on the Study of Meadows from Lower Basin of Jijia. He is one of the founders of geo-botanical investigations, and among his works on this field, there are: Contribution on the Geo-Botanic Study of Natural Meadows from the Sucava Basin (1961); Contribution on the Geo-Botanic Study of Natural Meadows from the Moldavia River Basin; Reflecting the Works of Botanical Conferences Organized by SSNG in Geo-Botanical Investigations from Romania, etc. He has also published Geo-Botany, 386 pages (1971), in collaboration with Gh.Anghel and Gh. Turcu. He had a significant contribution to the Flora of Romania (volumes III, IV, VI, VII, VIII) , where he presented contents of botanical families Cistaceae, Crassulaceae, Saxifragaceae, Balsaminaceae, Rutaceae, Polygonaceae Plumbaginaceae, Scrophulariacaea, Coprofilaceae and Labiatae. He discovered 10 new species for Romania, 96 new species in the flora of Moldavia, and for the Monographic Flora of Romania (in 13 volumes), he described 252 species from 55 genera and 11 families. His treatise Botany , 600 pages (1973) became a reference work in the field. He was the author of Meadows and Hay-Fields from Romania (1963). For his great contributions he was distinguished with,, the Labour Order'' (1960) , ,, The Scientific Contribution Order'' (1965) and the title of Honoured Professor.

Marin Păun

2 mar **1924** - **1997** 9 iul

Profesorul **Marin Păun** este unul dintre puținii agronomi, care au slujit Botanica în învățământul agricol superior. S-a născut la Ghindeni (Malu Mare), județul Dolj. A Absolvit liceul militar în anul 1944, Facultatea de Agronomie Craiova în 1951 şi a obținut doctoratul în agronomie la profesorul M. Răvăruț de la Institutul Agronomic Iaşi, în anul 1965. A parcurs toate treptele de calificare didactică între 1951 1970, şi s-a retras din motive de sănătate în anul 1989. A fost un profesor „clasic" de botanică, format la catedra renumitului botanist Alexandru Buia. A elaborat pentru studenți „Îndrumător de lucrări practice" partea I (morfologia plantelor" şi partea a II-a (sistematica). In perioada 1951-1955 a elaborat primul „Îndrumător de lucrări practice pentru Citologie, Histologie şi Organografie". A organizat laboratorul şi a dezvoltat „partea exicata", când instituția era abia înființată. Din anul şcolar 1963-1964 a predat botanica după „Curs de botanica" vol. I, II - 800 pag. (1966). Profesorul M. Păun a inclus capitolul Geobotanica în programa şcolară de „Botanica agricolă". În anul 1969 a elaborat „Geobotanica" 196 pag. şi a susținut acest curs până la pensionare. A îmbogățit acest domeniu cu „Ghid geobotanic pentru Oltenia" (1961), cu Al. Buia. A coordonat manualul unic „Botanica" 493 pag. (1980), pentru studenții agronomi, oferind o lucrare de sinteză utilizată peste 20 de ani în facultățile agronomice. Aici a introdus Fitoecologia, Fitogeografia şi Fitocenologia, ridicând importanța acestor discipline pentru cultura plantelor. Profesorul M. Păun a fost un cercetător pasionat şi a contribuit profund la studiul botanic al Olteniei, realizând şi nucleul unei şcoli de cercetare (Gh. Popescu, C. Maloş, Mariana Olaru, Mariana Cârțu, D. Cârțu). A publicat peste 150 lucrări de cercetare, cursuri, tratate, îndrumătoare, broşuri; a contribuit la „Flora RSR". A adus contribuții originale prin studii de floristică, studii de vegetație, a efectuat profunde studii de geobotanică şi de cercetare asupra florei ruderale si procesului îmburuienării culturilor agricole. A contribuit esențial la dezvoltarea Grădinii Botanice Craiova alături de profesorul Al. Buia, iar din anul 1964, cu profesorul Gh. Popescu ş.a. A organizat prin imense eforturi personale Grădina Botanică Montană „Rânca", care îi poartă numele şi este o raritate în lume. Între lucrările ştiințifice reprezentative ale prof. M. Păun se disting : „Trifoiurile Olteniei" (1957), „Plantele spontane de pe nisipurile din Stânga Jiului" (1958), „Plante noi şi rare din Oltenia"(1960), „Vegetația pajiştilor din România" (1960), „Cercetări asupra vegetației de pădure din Munții Buila" (cu Gh. Popescu), „Studiul globotanic al pajiştilor din Masivul Parâng" 131 pag. (1962) - cu Al. Buia şi C. Pavel, „Plante medicinale din regiunea Oltenia" (1965), „Cuscutele din România şi combaterea lor" (1980), „Botanica" tratat, cu Gh. Popescu. A fost „doctor docent în ştiință". Profesorul M. Păun a fost distins cu decorații de stat, cu Premiul I al Ministerului Învățământului, cu Premiul Academiei Române „Ion Ionescu de la Brad" ş.a. Este recunoscut ca unul dintre marii agronomi botanişti din secolul XX.

Professor **Marin Păun** is one of the few agronomists who has served Botany in the field of teaching at higher level. He was born at Ghindeni (Malu Mare, Dolj County). He graduated the Military School in 1944, and in 1951 graduated the Faculty of Agronomy in Craiova. He did his Ph.D. in Agronomy with Professor M. Răvăruț from The Institute of Agronomy in Iaşi, in 1965. During 1951-1970, he went through all academic qualification and retired for medical reasons in 1989. He was what we could call a "classic" professor of Botany trained at the department of famous botanist Al. Buia. He wrote for the use of students "Guidelines for Practical Works" part I (plant morphology) and part II (systematics). During 1951-1955, he wrote the first "Guideline for Practical Work for Hystology", "Cytology and Organography". He organized the laboratory and developed the "exicata side", when the institute was at an initial stage. From 1963 until 1964 he taught botany on the base of "Course of Botany" (vol. I, II, 1966) comprising over 800 pages. He coordinated the writing and publishing of the unique Course book entitled "Botanica" for agronomy students. Here, he introduced Phytoecology, Phytogeography, and Phytocenology, showing the importance of these disciplines for plant growing. He enriched the field with Geobotanical Guide for Oltenia (1961) together with Al.Buia. He was a passionate researcher and deeply contributed to the botanic study of Oltenia, laying the foundation of a research school (Gh. Popescu, C. Malos, Mariana Olaru, Mariana Cartu, D. Cartu). He published more than 150 research papers, courses, treaties, lectures, guidelines, brochures, articles; he contributed to "Romanian Flora". He brought original contributions through floristic studies, vegetation studies, many studies of geobotany and research on the flora from crops and the process of weeds invasion of agricultural crops. He essentially contributed to the development of the Botanical Garden - Craiova and organized by immense personal efforts the Botanical Garden Montana Ranca, which has his name and is a rarity in the world. Among Professor M. Păun's representative scientific papers we can mention: "Clovers from Oltenia" (1957), "Spontaneous Plants from Sands of Stânga Jiului" (1958), "New and Rare Plants from Oltenia" (1960), "Pastures Vegetation from Romania" (1960), "Research on Forest Vegetation from the Buila Mountains" (together with Gh. Popescu), "Geobotanical Study on Pastures from Parang Mountain" (together with Al. Buia and C. Pavel), "Melliferous Plants from Oltenia County", "Botany" - a treatise written together with Gh. Popescu. He is recognized as one of the greatest botany researchers and agronomists of the 20th Century.

Stere Grigore

1 oct **1924 –**

Stere Grigore a fost elevul renumitului botanist Gheorghe Bujorean. S-a născut în satul Tamaş (Corbeanca), judeţul Ilfov. A absolvit Facultatea de Agronomie din Timişoara în anul 1949, cu rezultate remarcabile şi a fost angajat „asistent" la Catedra de Botanică, în anul absolvirii. Face parte dintre dascălii care au dat o orientare directă botanicii în serviciul pregătirii agronomice a studenţilor. O notă specială ce merită amintită se referă la dezvoltarea capitolului de „Geobotanică" şi a celui de „Fenologie", ca o noutate în botanica aplicată. A făcut parte din colectivul de redactare a manualului unic de „Botanică" pentru studenţii agronomi din România, la ediţiile din 1975 şi 1980. Aici a elaborat partea a III-a: Geobotanica, Fitoecologia, Fitofenologia, Fitogeografia şi Fitocenologia, ca primat, şi este consolidată în programa analitică actuală. Profesorul Stere Grigore a abordat o tematică de cercetare foarte diversificată, având între obiectivele principale îmbogăţirea conţinutului de botanică agricolă. Evantaiul tematic abordat de profesorul Stere Grigore se prezintă astfel: cercetări floristice şi geobotanice privind flora şi vegetaţia praticolă, segetală şi ruderală din vestul ţării; cercetări floristice, de taxonomie botanică şi fitochorologie; cercetări geobotanice asupra pajiştilor din Banat; studiul structurii fitocenotice şi compoziţiei floristice a vegetaţiei praticole sub influenţa fertilizării şi lucrărilor ameliorative; cercetări geobotanice asupra buruienilor din terenurile agricole; studii asupra procesului de îmburuienire a culturilor; cercetări asupra extinderii arealelor unor specii segetale; cercetări şi studii de protecţia mediului; studiul vegetaţiei de pe sărături. Între lucrările reprezentative pentru această tematică se disting: „Flora spontană din zona de interfluviu Timiş-Bega" (1969), „Cercetări fitocenologice asupra nardetelor de la Muntele Mic" (1970), „Contribuţii la studiul geobotanic al pajiştilor din Lunca Beregsăului" (1977), „Contribuţii la studiul geobotanic al buruienilor din culturile de pe podzol" (1960), „Flora şi vegetaţia rezervaţiei de sărături de la Diniaşi" (1977) ş.a. A elaborat importante lucrări de sinteză destinate practicii agricole: „Solurile alcaline şi alcalice din partea de vest a RS România" (1970) (cu C.V. Oprea), „Flora şi vegetaţia din interfluviu Timiş-Bega" (1971), „Aspecte din flora şi fauna Banatului" (1972), „Pajiştile din Banat" (1980). Profesorul St. Grigore a fost un florist eficient, descriind numeroase specii şi asociaţii floristice din Banat. Are meritul de a fi efectuat cartarea florei medicinale. A reprezentat ţara la simpozioane şi colocvii în Franţa şi Germania. Personalitatea sa este recunoscută prin cooptarea ca membru în Societatea de Ştiinţe Naturale şi Geografie; membru în Societatea de Ştiinţe Biologice (secretar şi preşedinte la Filiala Timişoara); membru în Societatea Naţională de Ştiinţa Solului; membru în National Geographic Society Washington (1979), membru în Asociation Amicale International Phytosociologique şi membru de onoare (Franţa, 1982), membru în International Biografical Centre Cambridge, 1982-1983.

Stere Grigore was the disciple of the famous botanist Gheorghe Bujorean. He was born in Tamas Village (Corbeanca, Ilfov County). He graduated the Faculty of Agronomy in Timisoara in 1949, with excellent grades. He became a reader at the Department of Botany, the same year. He belongs to the group of professors who gave a direct orientation to botany in the syllabus for agronomic education. A special attention must be paid to the chapter developed on "Geobotany and Phenology", as new information in the field of Applied Botany. He was one of the authors of the course of Botany for the students of agronomy in Romania, editions of 1975 and 1980, where he contributed to Part III: "Geobotany", "Phytoecology", "Phytophenolohy", "Phyto-geography" and "Phytocenology", domains which have become part of the present syllabus. Professor Grigore has approached a very diverse research theme, having among his main goals the enrichment in the content of agricultural botany. He focused on floristic and geobotany research on pasture and crop flora from Western Romania; floristic investigation on botanical taxonomy and phytochorology; geobotanical investigation on the Banat pastures; study on phytocenotic structure and floristic composition of pastures as influenced by vegetation and improvement works; geobotanical investigation on weeds from crop fields; studies on weed encroachment process in crops; investigation on the extension of areas in some segetal species; studies on environment protection; studies on the vegetation from salted soils. Among his representative works, there are: "Spontaneous Flora from Timis-Bega Zone" (1969), "Contribution to the Study of Pastures from Beregsau Valley" (1977), "Contribution on the Geobotanical Study on Weeds from Podzol Crops" (1960), "Flora and Vegetation on Salted Soils from Diniasi" (1977), etc. He has elaborated significant synthesis works for farming practice: "Alkaline and Alkalic Soils from Western Romania" (1970) (in collaboration with C.V. Oprea), "Flora and Vegetation from Timis-Bega Interflume" (1971), "Some Aspects on the Flora and Fauna of Banat" (1972), "Banat's Meadows" (1980). Professor Stere Grigore was also an efficient flower grower, describing numerous flower species and associations from Banat. He also carried out the medicinal flora mapping. He represented Romania at symposia and scientific debates in France and Germany. His personality was also acknowledged by becoming member of The Society of National Sciences and Geography, The Society of Biologic Sciences (Secretary and president of Timisoara Branch); member of "The National Society of Soil Science", member of National Geographic Society - Washington (1979), member of Association Amicale Internationale Phytosociologique and honorary member (France, 1982), member of International Biographical Centre - Cambridge, 1982-1983.

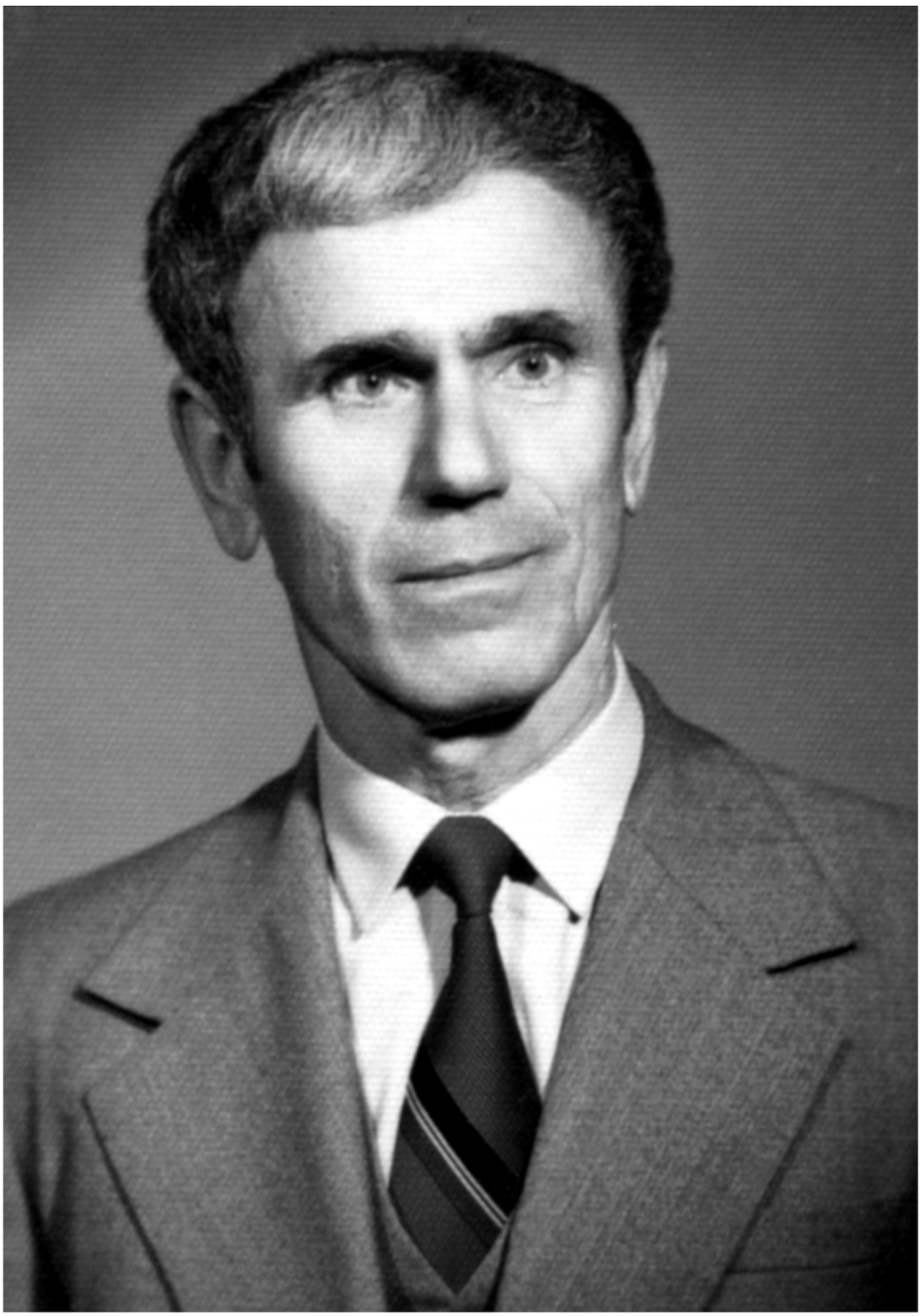

Vasile Ciocârlan

21 dec **1926** -

Profesorul **Vasile Ciocârlan** este unul dintre marii botanişti, care a servit învăţământul agricol în ultimele 3 decenii ale secolului XX. Este născut la Grumăzeşti, judeţul Neamţ. A absolvit Facultatea de Ştiinţe Naturale a Universităţii „Al. I. Cuza" din Iaşi în anul 1952. A fost cadru didactic la Institutul Agronomic Bucureşti, între anii 1953-1996 şi doctor în ştiinţe biologice al Universităţii Bucureşti, cu o teză pregătită sub îndrumarea renumitului botanist Traian Ştefureac. Este autorul unor îndrumătoare de lucrări practice şi cursuri „de uz intern" pentru studenţi. În anul 1980 a participat la elaborarea manualului unic „Botanica" sub coordonarea profesorului Marin Păun. Profesorul V. Ciocârlan este, mai ales, un cercetător profund şi foarte laborios, format la şcoala profesorului Gheorghe Anghel. Într-o perioadă de 50 de ani, acordată cercetărilor neîntrerupte, a acoperit zone neinvestigate de înaintaşi sau puţin cunoscute, elaborând 115 lucrări. Acestea pot fi grupate astfel: descrierea de specii noi din floră; studii şi cercetări asupra buruienilor; cercetări de sistematică, cercetări privind contribuţii la Flora României; studii floristice; cercetări de fitogeografie; descoperiri de noi specii de plante. A contribuit cu 50 de specii şi 21 subspecii noi, la îmbogăţirea bibliografică a Florei României. Între lucrările publicate pe aceste teme, se disting: „Contribuţii floristice asupra bazinului Slănicului de Buzău" (1966), „Contribuţii la cunoaşterea speciei Agropiron cristatum", „Particularităţi în cartarea buruienilor din culturi horticole" (1978), „Nomenclatura principalelor specii cultivate" (1979), „Principalele buruieni din culturile de porumb din România" (1994), „Contribuţii la cunoaşterea florei României" (1997), „Împărţirea fitogeografică a teritoriului României" (1996), „Specii noi în Flora României" (2003). Profesorul Vasile Ciocârlan este cel mai important autor de lucrări botanice de sinteză din secolul XX în România. Ele reprezintă fiecare în parte o operă: „Buruienile din culturile agricole şi combaterea lor" 355 pag. (1974), „Determinator de buruieni din culturile agricole" 145 pag., 24 planşe (1975), „Flora Ilustrată a României" 1139 pag. (2000), „Atlasul principalelor buruieni din România" 295 pag. (2002), „Flora Deltei Dunării" 115 pag. (2004), „Flora segetală a României" 350 pag. (2004), „Flora Ilustrată a României" (vol. I, vol. II). Profesorul V. Ciocârlan este îndrumător de doctorat al Universităţii Bucureşti, pentru domeniul „Biologie"; este Laureat al „Premiului Academiei Române"; a fost omagiat la vârsta de 70 de ani într-o adunare solemnă la Universitatea Bucureşti. Rămâne un mare savant ce n-a primit recunoaşterea potrivită din partea contemporanilor. El a adus contribuţii excepţionale la dezvoltarea conţinutului ştiinţific asupra plantelor ruderale şi buruienilor din culturile agricole şi prin publicarea unor lucrări monografice.

Professor **Vasile Ciocârlan** is one of the first outstanding botanists who was involved into the agricultural education in the last three decades of the 20th century. He was born at Grumăzeşti, Neamţ. He graduated the Faculty of Natural Sciences at "Al. I. Cuza" University, Iaşi in 1952. He was professor at The Agronomical Institute of Bucharest (1953-1996). He took his Ph.D. in biology at the University of Bucharest. The famous botanist Traian Stefureac guided his PhD Dissertation. He wrote guidelines for practice and courses for students. In 1980, he took part to the elaboration of the unique course "Botanica" under Professor Marin Păun's coordination. Professor Vasile Ciocârlan is a very creative researcher, trained at the school of Professor Gh. Anghel. In 50 years, dedicated to continuous studies and research, he managed to cover areas not yet investigated before, or less known areas, elaborating 115 works. They can be grouped considering the description of botanical species, types and botanic families, studies on weeds, systematics research, contributions to the Flora of Romania, floristic studies, phytogeography research, identification of new species of plants (50 species, 21 newly identified subspecies). Among the published works, we mention "The Floristic Contribution in the Basin of Slanicu de Buzau"(1966), "Contributions to the Knowledge of Agropiron cristatum Species" , "Peculiarities in the Mapping of Weeds from Vegetable Crops" (1978), "Names of the Main Cultivated Species" (1979), "Main Weeds from Maize Crops of Romania" (1994), "Contribution to the Knowledge of Romanian Flora" (1997), "Phytogeographical Division of Romanian Territory" (1996), "New Species in Romania's Flora" (2003). Professor Vasile Ciocârlan is the most important author of works considering botanical syntheses from the XXth century in Romania. Each of them represents a masterpiece: "The Catalogue of Weeds from Crops" 145 p. (1975), "Illustrated Flora of Romania" (vol. I, II). Professor V. Ciocârlan conducted Ph.D. dissertations at the University of Bucharest in the field of Biology. He was awarded with "The Prize of Romanian Academy". He was rendered homage at the age of 70 in a solemn assembly at the University of Bucharest. He is a great scientist who has not been acknowledged by his contemporaries. He has brought great contribution to the development of scientific content on weeds from crops, and by the publication of monographs.

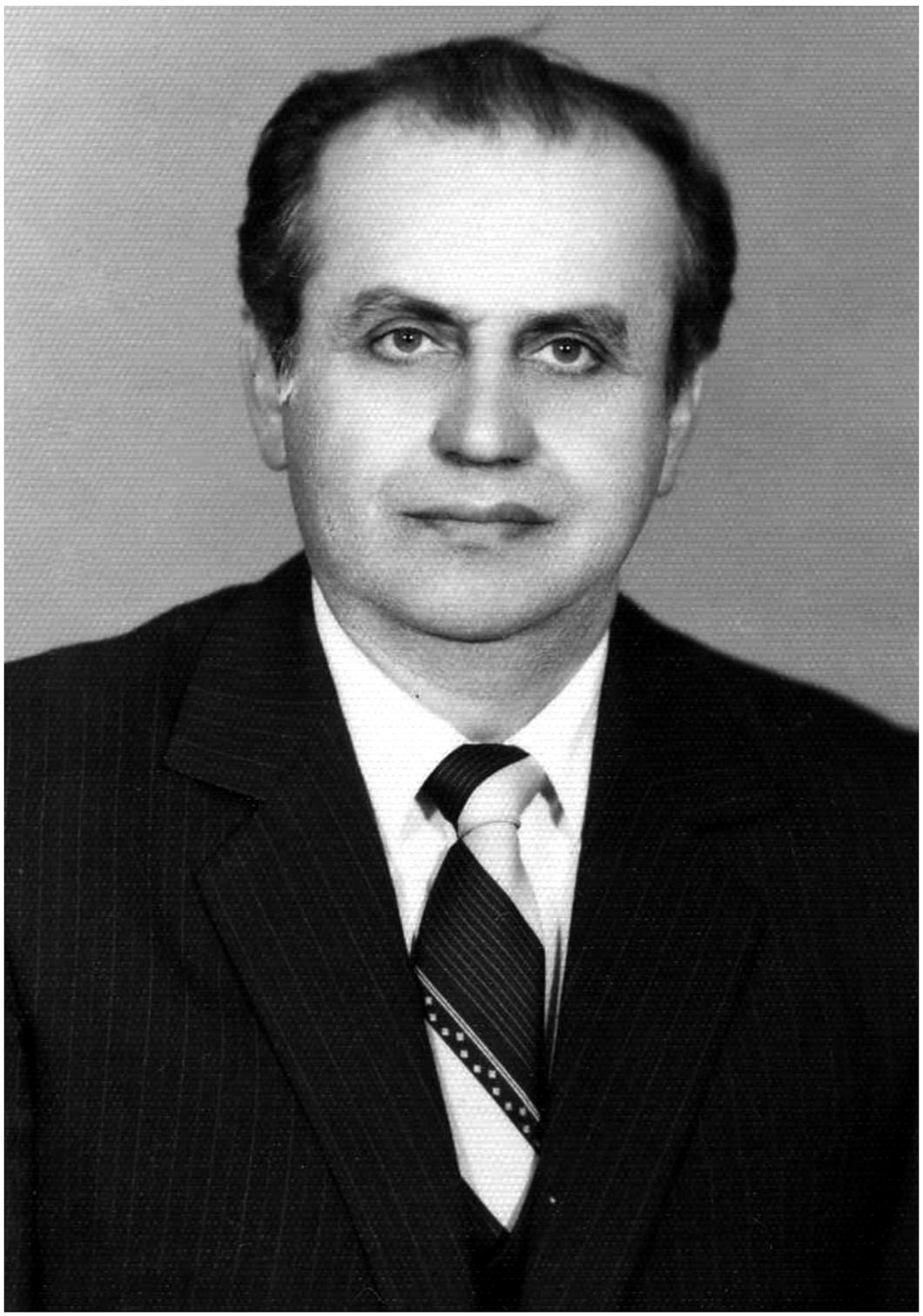

Gheorghe Popescu

28 nov **1939** –

Profesorul **Gheorghe Gh. Popescu** s-a născut la Păuşeşti - Otăsău, judeţul Vâlcea. A absolvit clasele liceale la Râmnicu-Vâlcea (1953-1957) şi Facultatea de Biologie din Universitatea Bucureşti (1962). Aici a obţinut doctoratul, sub îndrumarea profesorului Traian Ştefureac în anul 1974. În anul 1964 a fost angajat la Catedra de Botanică din Institutul Agronomic Craiova, unde ajunge conferenţiar, în anul 1990, şi profesor titular între 1993-2005. A fost un continuator care a onorat activitatea didactică şi de cercetare la Catedra de Botanică creată şi dezvoltată de Al. Buia şi Marin Păun. A contribuit în mare măsură la dezvoltarea bazei didactice a catedrei şi în mod deosebit la dezvoltarea celor două grădini botanice din Craiova şi de la Rânca, unde a fost director peste 20 ani. Este autorul a 6 cursuri de botanică şi a publicat 3 îndrumătoare de lucrări practice. Între cursurile sale se remarcă: „Botanica", partea I, "Morfologia plantelor", 226 pag. (1981); „Botanica" partea a II-a, 517 pag. (1981), cu M. Păun şi V. Simeanu; „Botanica", manual unic, 190 pag. (1980); „Morfologia şi Anatomia plantelor" 396 pag. (1980), cu V. Simeanu; „Îndrumător de lucrări practice la Botanică", (1977, 1991, 1992). Profesorul Gh. Popescu se află între cei mai importanţi botanişti români din ultimul sfert de veac (1980-2005). A colaborat excelent cu profesorul Marin Păun, contribuind esenţial la crearea Grădinii Botanice Rânca şi la dezvoltarea Grădinii Botanice Craiova. A cercetat flora şi vegetaţia Olteniei, începând de la Dunăre până în vârful Munţilor Parâng şi Căpăţânii, precum şi vegetaţia montană şi alpină din Munţii Retezat, Vâlcanului, Cernei şi Mehedinţi; a cercetat şi determinat vegetaţia nisipurilor şi vegetaţia segetală. A efectuat cele mai numeroase cercetări în bazine hidrografice din Oltenia. Între lucrările publicate din cercetările şi studiile sale se disting: „Cercetări fitocenologice asupra pajiştilor din Depresiunea subcarpatică a Olteniei" (1971), „Cercetări asupra vegetaţiei de pădure din Munţii Buila" (1971), „Flora şi vegetaţia terenurilor nisipoase din Oltenia" (1983), „Asociaţiile vegetale din bazinul hidrografic al Bistriţei şi Vâlcii" (1975), „Buruienile monocotiledonate perene şi anuale din culturi de prăşitoare" (2003), „Biologia şi ecologia principalelor specii de buruieni din culturile agricole" (2003). A publicat aproape 150 de lucrări. Ca lucrări de sinteză a elaborat: „Grădina Botanică „Al. Buia" din Craiova şi Grădina Botanică „M. Păun" Rânca din Munţii Parâng" 220 pag. (2000); „Atlas Florae Europae" vol. XIII Rosaceae 235 pag. (2000); vol XII, Resedaceae to Plantanaceae 250 pag. (1999); „Ghid pentru identificarea ariilor de protecţie şi conservare a plantelor din România" 113 pag. (2003); „Botanica", tratat 403 pag. (2000), „Flora segetală a României" 43 pag. (autor participant). Profesorul Gh. Popescu este membru al Federaţiei Internaţionale de Fitosociologie „Bailleul" Franţa; membru în Societatea Română de Fitosociologie „Cluj-Napoca"; este inclus în „Distinguished Leader" din American Biographical Institute; „Professorum Honorandum-Cum Laudae" al Univ. Craiova ş.a. Rămâne ca unul dintre marii botanişti ai secolului XX.

Professor **Gheorghe Gh. Popescu** was born at Pausesti Otasau, Valcea County. He graduated the high school from Ramnicu Valcea (1953-1957) and Faculty of Biology within the University of Bucharest (1962). Here, he has been awarded the title of doctor, under the guidance of Professor Traian Stefureac, in 1974. In 1964, he has been employed at the department of Botany within the Agronomic Institute of Craiova, where he became lecturer in 1990 and professor during 1993-2005. He has continued the teaching and research activity of professors Al. Buia and Marin Păun, at the Department of Botany-founded by these two personalities. He has greatly contributed to the development of the didactic base of the Department and , especially, to the development of the two botanic gardens from Craiova and Ranca, where he has been manager for over 20 years. He is the author of 5 botany courses and has published 3 guides of practical works. Among his courses, we may enumerate "Botany" first part- Plant Morphology, 226 pages (1981); "Botany"-second part, 517 pages (1981) , in collaboration with M.Păun and V.Simeanu; "Botany" - unique manual 190 pages (1980); "Plant Morphology and Anatomy" -396 pages (1980) (in collaboration with V.Simeanu); "Guide of Practical Works in Botany" (1977, 1991, 1992). Professor Popescu is one of the most important Romanian botanists of the last quarter of century (1980-2005). He has cooperated with Professor Marin Păun, contributing significantly to the foundation of the Botanical Garden from Ranca and to the development of the Botanical Garden from Craiova. He has investigated flora and vegetation of Oltenia, since the Danube until the peak of Parang and Capatina Mountains, as well as the mountainous and alpine vegetation from Retezat Mountains, Valcan, Cernei and Mehedinti; he has also investigated and established the vegetation from sands and weed vegetation from crops. He carried out many investigations in the hydrographic basins from Oltenia. Among the published works on his research and studies, there are: "Phytocenological Investigation on Meadows from Sub-Carpathian Depression of Oltenia" (1971), "Investigation on the Forest Vegetation from Buila Mountains" (1971), "Flora and Vegetation from Sandy Fields of Oltenia" , "Monocotyledonous Perennial and Annual Weeds from Hoed Crops" (2003). He has published almost 150 works. As synthesis works, he elaborated "Al. Buia" Botanical Garden from Craiova and "M.Păun" Botanical Garden from Ranca, in Parang Mountains" -220 pages (2000); Atlas Florae Europe" vol. XIII-Rosaceae-235 pages (2000); vol. XII-Resedaceae to Plantanaceae -250 pages (1999); "Guide for Identifying the Plant Protection and Preservation Areas from Romania" 113 pages (2003); "Botany", treatise -403 pages (2000), Weed Flora from Crops in Romania" - 43 pages (co-author). Professor Popescu is member of the International Federation of Phytosociology "Bailleul" France; member of the Romanian Society of Phytosociology from Cluj-Napoca. He is present in "Distinguished Leader" from the American Biographical Institute; Professorum Honorandum-Cum Laudae" of the University of Craiova. He remains one of the great botanists of he XX century.

ALBUM

MARI AGRONOMI ROMÂNI

1800-2000

V. AGROFITOTEHNIŞTI 1800-1900

1. GEORGE MAIOR (1855-1927)

2. CORNELIU ROMAN (1859-1919)

3. BELA PATÉR (1860-1938)

4. MARIN CHIRIŢESCU ARVA (1889-1935)

5. NICOLAE A. SĂULESCU (1898-1977)

6. ANDREI PIESCU (1896-1978)

V. AGROFITOTEHNIŞTI 1900-1925

7. AMILCAR VASILIU (1900-1994)

8. VASILE GH. VELICAN (1904-1984)

9. NICOLAE ZAMFIRESCU (1899-1977)

10. IRIMIE STAICU (1905-1987)

11. GHEORGHE VALUŢĂ (1901-1987)

12. NICOLAE HULPOI (1905-1997)

13. GHEORGHE BÂLTEANU (n. 1924)

14. NICOLAE ŞARPE (n. 1923)

V. AGROFITOTEHNIŞTI 1925-1950

15. ALEXANDRU SALONTAI (n. 1927)

16. GHEORGHE SIN (n. 1942)

17. CONSTANTIN MILICĂ (n. 1929)

18. MATEI BERINDEI (n. 1922)

19. MIHAI BERCA (n. 1943)

Despre preocupările oamenilor asupra lucrării pământului şi cultivării plantelor de câmp au rămas scrieri încă din antichitate. Astfel, Terentius Marcus Varro (116-27 î.e.n.) a lăsat între tratatele sale „Economia rurală", unde descrie lucrările practice pentru „îngrăşarea pământului" şi cultivarea unor plante. Apoi, abia în secolul al XIX-lea s-au amplificat preocupările şi scrierile în acest domeniu; dar lucrări profunde s-au publicat după anul 1850. Între marii precursori europeni s-au distins: De Candole (1894), F.T. Hunt (1910), I. Persival (1921), E. Birbaum (1920), C.I. Russel (1942), Iakuşkin (1951) ş.a.

Primul profesor de „Fitotehnie" din învăţământul agricol românesc a fost George Maior (n. 1855 la Şercaia). El a publicat tratatul „Manual complet de agricultură raţională" în 8 volume, împlinind visul nerealizat, pe care şi l-a propus Ion Ionescu de la Brad. Primul volum publicat în anul 1898 a fost intitulat „Fitotechnia" sau „Cultura specială a plantelor" şi a fost distins cu Premiul Academiei Române. Experienţe clasice de fitotehnie a efectuat, în aceeaşi perioadă, Corneliu Roman (1887-1918), la Staţiunea Agronomică Bucureşti, unde a fost şi director. Mai târziu s-au remarcat lucrările în stil monografic elaborate de Gh. Ionescu Şişeşti: „Rapiţa" (1934), „Cultura soiei" (1937), „Cultura grâului" (1938), „Agrotehnica" (1942), „Cultura porumbului" (1955). Tot în acei ani au apărut: „Agrologia" (1927) de Marin Chiriţescu-Arva, „Cultura plantelor medicinale" (1925) de Bela Pater, „Fitotehnica" (1947) de N. Săulescu ş.a.

După anul 1950 s-a remarcat puternic a doua generaţie de fitotehnişti. Între ei s-au distins prin cercetări şi lucrări publicate: V. Gh. Velican, N. Zamfirescu, N. Săulescu, Gh. Vălută, F. Canţăr, C. Cojocaru. Agrotehnica a fost reprezentată de Amilcar Vasiliu, Irimie Staicu, Liviu Pop, N. Oprişan, Gh. Timaru (Iaşi). Opera magna a acestei generaţii a fost tratatul „Fitotehnia" în 3 volume, 1960; 2 volume, 1965, pe circa 2000 pag., coordonată de N. Zamfirescu şi „Agrotehnica" tratat, de Gh. Ionescu Şişeşti şi Irimie Staicu.

După reorganizarea cercetărilor agricole în anul 1962, prin înfiinţarea ICCA şi înfiinţarea ASAS (1969), cercetările agrofitotehnice s-au extins şi aprofundat foarte mult, în cadrul ICCPT Fundulea, în staţiunile din teritoriu şi la catedrele de specialitate din învăţământul superior. Astfel, în ultimele decenii ale secolului XX s-au publicat excepţionale lucrări de sinteză şi monografii pentru cele mai importante plante de cultură. Între acestea se remarcă tratatul „Fitotehnie", în 5 ediţii (Gh. Bâlteanu); „Floarea-soarelui" (1974), „Floarea-soarelui hibridă" (2003),1100 pag. (V. Vrânceanu); „Hameiul", 2002 (Al. Salontai); „Soia" 1986 (Gh. Sin col.); „Lucerna", 1978 (P. Varga col.); „Cultura plantelor furajere", 2000 (I. Moga) ş.a.

O contribuţie de amploare a adus N. Şarpe în domeniul studiului şi aplicării erbicidelor la cultura plantelor de câmp şi horticole, publicând rezultatele cercetărilor în 16 volume.

Pe baza activităţilor descrise, azi există o bază ştiinţifică şi tehnică modernă, aplicabilă la cultivarea plantelor de câmp în România.

There still are written works preserved from antiquity about people's interest in working the land. Marcus Varro (116-27 B.C.), for example, wrote, among other treatises, "Rural Economics", where he describes the practical work done to fertilize the land and to cultivate certain plants. Later on, the preoccupation and writings in the field returned only in the 19th century, so that the important works were published after 1800. Among the great European forerunners stood out De Candole (1894), F.T. Hunt (1910), I. Persival (1921), E. Birbaum (1920), C.I. Russel (1942), Iakuşkin (1951), etc.

The first teacher of "Phytotechnology" in the Romanian agricultural education was George Maior (born in 1855 in Şercaia). He published the treatise entitled "A Complete Manual of Rational Agriculture" in 8 volumes, in this way fulfilling Ion Ionescu de la Brad's unaccomplished dream. The first volume, published in 1898, was called "Phytotechnology" or "The Special Plants Culture". During the same period Corneliu Roman (1887-1918) also conducted some classical phytotechnological experiments at the Agronomical Station of Bucharest, where he also was a director. Afterward some other works, mostly monographic, were written by Gh. Ionescu Şişeşti: "The Rape" (1934), "The Soy Bean Breeding" (1937), "The Wheat Breeding" (1938), "Agro technology" (1942), "The Corn Breeding" (1955). During the same years other books were published: "Agrology" " (1927) by Marin Chiriţescu-Arva, "The Medicinal Plants Breeding" (1925) by la Bela Pater, "Phytotechnology" (1947) by N. Săulescu. After 1950 a second generation of phytotechnicians distinguished themselves. Among them we would like to mention: V. Gh. Velican, N. Zamfirescu, N. Săulescu, Gh. Vălută, F. Cantăr, C. Cojocaru. The agro technology was represented by Amilcar Vasiliu, Irimie Staicu, Liviu Pop, N. Oprişan, Gh. Timaru (Iaşi). The masterpiece of this generation is the 2000 pages treatise "Phytotechnology" in 3 volumes, 1960; 2 volumes, 1965, coordinated by N. Zamfirescu.

After the reorganization of the agricultural research in 1962, by means of the creation of the ICCA and of ASAS (1969), the agro phytotechnological research broadened and deepened a lot, within ICCPT Fundulea, both in the stations and in the specialized departments at universities. Thus, during the last decades of the XX century exceptional works of synthesis and monographic on the most important cultured plants were published. Among them the treatise "Phytotechnology", in 5 editions (Gh. Bâlteanu); "Hybrid Sunflower" (2003), 1100 pages (V. Vrânceanu); "Hop plant", 2002 (Al. Salontai); "Soy Bean" (Gh. Sin col.); "Alfalfa", 1978 (P. Varga col.); "Fodder plants breeding", 2000 (I. Moga)

A valuable contribution to the study and the use of weed-killers in the field and horticultural plants growing was that of N. Şarpe, who published the results of his research in 16 volumes.

The activities described above resulted in the fact that today we have a modern technical-scientific base, applicable to the field plants cultivation in Romania.

George Maior
15 iun **1855** – **1927** 27 apr

Primul profesor care a fondat disciplina de Fitotehnie în ştiinţa agricolă românească a fost **George Maior**, din Şercaia, judeţul Braşov. A studiat la Şcoala Superioară de Agricultură de la Berlin şi Institutul Agronomic al Universităţii din Halle, obţinând şi doctoratul în anul 1880. În următorii 3 ani a studiat la Facultatea de Filozofie şi Litere a Şcolii Normale Superioare Bucureşti. A lucrat 5 ani ca profesor de Limba română şi Limba latină la seminarul teologic din Roman şi Iaşi. În anul 1888 a fost chemat la Catedra de Agrologie şi Fitotehnie din Şcoala Centrală de Agricultură Bucureşti, de către directorul Vlad Cârnu-Munteanu. Activitatea sa a fost concentrată în mare parte asupra elaborării monumentalei lucrări „Manual complet de agricultură raţională” în 8 volume, pe o întindere de 4000 de pagini. A realizat astfel visul neîmplinit al marelui agronom Ion Ionescu de la Brad. Volumele ce alcătuiesc această lucrare, rămasă unicat în istoria bibliografiei agricole româneşti, au fost publicate sub următoarele titluri: vol. 1: „Agrologia”, vol. 2: „Fitotechnie”, vol. 3: „Zootehnie generală a vitelor şi oilor”, vol. 4: „Economia rurală”, vol.5: „Hipologia (creşterea cailor)”, vol.6: „Avicultura”, vol.7: „Creşterea, îngrăşarea şi utilizarea porcilor”, vol.8: „Fânaţele şi păşunile de munte”. Tratatul de fitotehnie, publicat în 1898, prezintă planta cultivată după schema utilizată şi în zilele noastre. Profesorul George Maior a publicat şi alte lucrări de o importanţă deosebită. În cartea „La hotară” face o descriere geografică şi fizică a Munţilor Meridionali, cu o prezentare ştiinţifică a vegetaţiei, faunei şi agriculturii montane, şi cu referire la viaţa oamenilor. În „Politica agrară la români” (520 pag.) din 1906 face o incursiune în istoria teritoriilor locuite de români, începând cu anul 1134, unde aminteşte de Republica Bârladului şi de românii din Ardeal care aveau o puternică influenţă politică (1271), după care în secolul XV au căzut sub o iobăgie grea şi îndelungată. Primele suprafeţe de pajişti semănate în România au fost realizate de către prof. G. Maior, cu specia Lolium italicum, în Moldova. A colaborat la prima „Enciclopedie Română” sub conducerea lui C. Diaconovici. A publicat la toate revistele agricole importante ale vremii sale: „Jurnalul societăţii centrale agricole”, „Câmpul”, „Viaţa agricolă”, „Pagini Agrare şi Sociale”, „Buletinul agriculturii”. A fost membru al Societăţii „Progresul silvic”, decorat cu Ordinul „Coroana României”, în grad de Cavaler ş.a. A fost un mare profesor şi patriot.

George Maior is the first professor who founded the discipline Phytotechny in the Romanian Agricultural Science. He was from Şercaia, Braşov county. He studied at the Superior School of Agriculture in Berlin and Agronomic Institute of the University in Halle and obtained the doctor's degree in 1880. During the next 3 years he studied at the Faculty of Philosophy and Letters at the Superior Teacher's Training School in Bucharest. He worked as a Romanian and Latin Language Teacher at the Seminary from Roman and Iaşi. In 1888 he was asked by director Vlad Cârnu-Munteanu to teach at the Department of Agrology and Phytotechny from the Central School of Agriculture in Bucharest. His activity was mainly concentrated on the elaboration of his outstanding work "Complete Handbook of Rational Agriculture" in 8 volumes of 4000 pages. Thus he achieved the unaccomplished dream of the greatest agronomist Ion Ionescu de la Brad. This work remains an unique paper in the history of Romanian agricultural bibliography and the volumes were published with the following titles: vol. 1 "Agrology", vol. 2 "Phytotechny", vol. 3 "General zootechny of cattle and sheep", vol. 4 "Rural Economy", vol. 5 "Hypology" (horse breeding), vol. 6 "Aviculture", vol. 7 "Growing fattening and swine utilization", vol. 8 "Mountain pastures and hayfields". The treaty of phytotechny, published in 1898 presents plant cultivated after the pattern used nowadays.Prof. George Maior also published other very important works. In his book "At the border" he makes a geographical and physical description of the Southern Mountain with a scientific presentation of the mountain vegetation, fauna and agriculture and with reference to people's life. In the paper entitled "Romanians' Agrarian Policy" (520 pages) 1906, he makes an incursion in the history of territories dwelled by Romanians beginning with 1134 where he reminded about the Republic of Bârlad and the Romanians from Ardeal who had a strong political influence (1271) and in the XVth Century were under a hard and long serfdom. The first hayfields areas were sown in Romania with the species Lolium italicum, in Moldavia by professor George Maior. He collaborated at the first "Romanian Encyclopaedia" under the guidance of C. Diaconovici. He published papers in all important agricultural reviews of that epoch, for example: "The Journal of the Central Agricultural Society", "The field", "The Agricultural Life", "Agrarian and Social Pages", "The Bulletin of Agriculture". He was member of "The Silvic Progress" Society and decorate with the Order "The Crown of Romania" in cavalier degree and so on. He was a great professor and patriot.

Corneliu Roman
5 oct **1859** – **1919** 17 iul

Staţiunea Agronomică Bucureşti, înfiinţată de Vlad Cârnu-Munteanu şi Petre S. Aurelian în anul 1886 a fost condusă, din anul 1892, de către agrochimistul **Corneliu Roman**. S-a născut la Răşinari, judeţul Sibiu, ca fiu al marelui sociolog şi om politic Visarion Roman. A urmat studii şi specializări în chimie la Viena şi Berlin. În anul 1888 a fost angajat chimist la Staţiunea Agronomică Bucureşti. Corneliu Roman a organizat şi coordonat activităţile laboratoarelor de analize chimice asupra solului şi produselor plantelor la Staţiunea Agronomică. Analizele sale chimice au stat la baza elaborării lucrărilor: „Les cerèalles Roumaines", „Le sol arable de la Roumanie" şi „Vinurile României", cu semnătura comună a lui Vlad Cârnu-Munteanu, în anii 1899-1901. Între lucrările publicate pe baza analizelor chimice efectuate de el se remarcă: „Notices sur le blè et sur les farines de Roumanie", „Calitatea grâului din recolta anului 1890", „Recherches sur les cereales Roumaines" (1900) care au constituit o dovadă a valorii grâului românesc pentru exportul din acei ani. Corneliu Roman este autorul organizării şi realizării primelor experienţe cu plante de câmp în cadrul Staţiunii Agronomice, contribuind şi la stabilirea tehnologiilor unor noi plante de cultură cum au fost rapiţa, sfecla de zahăr, soia, lucerna, floarea-soarelui ş.a. A organizat şi elaborat „Publicaţiunile Staţiunii Agronomice", în 1901. A prezentat lucrarea „Experienţe culturale cu sfecla de zahăr" la Societatea de Ştiinţe Fizice-Bucureşti în anul 1890, iar apoi a publicat lucrarea „Notices sur l'industrie sucriere et sur la Bettarave de sucre en Roumanie" (1900). Corneliu Roman a extins activitatea de cercetare fitotehnică la majoritatea culturilor de câmp. A efectuat experienţe cu îngrăşăminte chimice la grâu, porumb, ovăz, fasole, cartof, plante de nutreţ. Lucrările „Experienţe cu varietăţi de plante şi îngrăşăminte chimice făcute în anul 1906", „Culturi experimentale cu varietăţi de cartofi" (1904), „Calitatea grâului, orzului şi ovăzului, recolta 1913", „Amestecurile de trifoi şi crearea livezilor şi păşunilor" (1915) ş.a. au fost un model de prezentare a rezultatelor de cercetare. El este primul specialist care a elaborat o lucrare tehnică despre floarea-soarelui, care se cultiva pe suprafaţa de 6271 ha, în anul 1913. Agrochimistul Corneliu Roman trebuie considerat primul director important al primei staţiuni de cercetări agricole "Staţiunea Agronomică, Bucureşti", în perioada de pionierat, un deschizător de drum în cercetările agrochimice şi agrofitotehnice.

The Agronomic Station Bucharest set up by Vlad Cârnu-Munteanu and Petre Aurelian in 1886 was led by the agrochemist **Corneliu Roman** since 1892. He was born in Răşinari, Sibiu county, the son of the greatest sociologist and politician Visarion Roman. He studied chemistry in Vienna and Berlin and specialized there. In 1888 he was employed chemist at the Agronomic Station Bucharest. Corneliu Roman organized and coordinated the activities of the laboratories of chemical studies on soil and plants products at the Agronomic Station. His chemical analyses represented the foundation of the works "Les cereales Roumaines", "Le sol arable de la Roumanie" and "The wines of Romania" with Vlad Cârnu Munteanu collaboration during 1899-1901. Among the works published considering his chemical analyses we mention the following: "Notices sur le ble et sur les farines de Roumanie", "The quality of the wheat from the yield of 1890", "Recherches sur les cereales roumaines" (1900) represented an evidence of the Romanian wheat value for export in those years. Corneliu Roman organized and carried out the first experiments with field plants at the Agronomic Station contributing to new crop plants technologies like rapeseed, sugar beet, soybeans, alfalfa, sunflower and so on. He organized and elaborated "The Publications of the Agronomic Station" in 1881. He presented the paper entitled "Cultural experiments with sugar-beet" at the Society of Physical Sciences - Bucharest in 1890 and then he published the paper "Notices sur l'industrie sucriere et sur le betterave de sucre en Roumanie" (1900). Corneliu Roman extended the activity of phytotechny research to the majority of field crops. He carried out experiments with chemical fertilizers for wheat, corn, oats, beans, potato, and fodder plants. The papers "Experiments with varieties of plants and chemical fertilizers carried out in 1906", "Experimental crops with potatoes varieties" (1904), "The quality of wheat, barley, oats, the yield by 1913", "Mixtures of clover and setting up orchards and pastures" (1915) and so on were a model of presenting the results of research. He was the first specialist who elaborated a technical work about sunflower which was cultivated on 6271 ha in 1913. Corneliu Roman should be considered the first important director of the first station of agricultural research, The Agronomic Station Bucharest, during the period of pioneer's work, a pathfinder in agrochemical and agrophytotechnique research.

Bela Patér
1860 – 1938 21 iun

Bela Patér s-a născut la 9 septembrie 1860, în localitatea Eperjes, județul Saroş în Austro-Ungaria. A urmat liceul în orăşelul Leutschau, județul Sepeş. A absolvit Facultatea de Ştiințe Naturale la Politehnica din Budapesta în anul 1882. Apoi a fost reținut ca asistent la Catedra de Botanică a Politehnicii din Budapesta. În anul 1884 devine profesor la Şcoala de Agricultură de la Koschau, unde a predat numeroase discipline de specialitate agronomică, până în anul 1893. În acest an a trecut la Institutul de Învățământ Agronomic Cluj-Mănăştur şi obține titlul de „Doctor în Filosofie", specialitatea „Agronomie" la Universitatea din Cluj. Aici a avut şi funcția de director între anii 1910-1919, când viitoarea facultate de agronomie a avut o perioadă înfloritoare. După Marea Unire din anul 1918, profesorul Bela Patér, care a fost legat cu puternice fibre sentimentale de şcoala agricolă din Cluj, a răspuns pozitiv ofertei noii conduceri românești de a continua activitatea de director onorific şi de şef al Stațiunii de Cercetări pentru Plante Medicinale Cluj. Dr. Bela Patér a dezvoltat activitatea Stațiunii pentru Controlul Semințelor, înființată în anul 1884, care funcționa în cadrul laboratorului de botanică al facultății, între 1893-1913. A activat ca profesor până în anul 1929. A fost autorul unui număr de 7 cursuri universitare, într-o perioadă de mare necesitate: „Botanica agricolă", „Botanica morfologică anatomică şi fiziologică", „Botanica" (din limba germană), „Botanica agricolă populară", „Piscicultura", ş.a. A publicat peste 65 lucrări în țară şi străinătate. În anul 1904 a înființat prima stațiune de cercetări pentru plante medicinale din lume, la Cluj. A avut o recunoaştere internațională în domeniu (Austria, Elveția, Cehoslovacia, Ungaria). Principalele sale lucrări în acest domeniu sunt: „Cultura mătrăgunei", „Cultura plantelor medicinale" (1926), „Plante medicinale sălbatice" (59 specii) cu imagini color excepționale, „Les cultures des plantes medicinales en Roumanie" (cu I. Flexor). A fost unul dintre fondatorii cooperativei de plante medicinale „Adonis" din Cluj, care distila anual peste 200 litri parfumuri. El a influențat puternic prin munca şi personalitatea sa, dezvoltarea sectorului de plante medicinale în toate zonele României. A primit medalii şi distincții din partea statului ungar. În anul 1930 a fost sărbătorit la Academia de Înalte Studii Agronomice din Cluj. Pentru întreaga activitate, a primit şi înaltul omagiu al ICAR din partea academicianului Gheorghe Ionescu Şişeşti. A fost o personalitate tratată cu mare respect şi prețuire la Cluj.

Bela Patér was born on 9 September 1860 in Eperjes, Saroş county in Hungary. He followed the courses of the high school in Leutschau, Sepeş county. He graduated the Faculty of Natural Sciences in Budapest in 1882. Then he was employed as professor assistant at the Department of Botany at the Polytechnic University in Budapest. In 1884 he was employed as professor at the School of Agriculture in Koschau where he taught numerous agricultural topics till 1893. The same year he changes the place of work to the Institute of Agronomic Education in Cluj - Mănăştur where he takes the doctor's degree in philosophy, specialty "Agronomy" at Cluj University. There, he was director during 1910-1919 when the future faculty of agronomy had a flourishing period. After the Great Union in 1918, Professor Bela Patér, who had strong feelings for the agricultural school in Cluj, continued his activity as an honorary director and chief of the Research Station for Medicinal Plants, Cluj. Dr. Bela Patér developed the activity of the Station for Seeds Control, set up in 1884 which belonged to the botany laboratory of the faculty, 1893-1913. He continued his activity as professor until 1929. He was the author of 7 universitary courses in a period of great necessity: "Agricultural Botany", "Physiological, anatomical, morphological botany", "Botany" (in German), "Popular agricultural botany", "Fish breeding", and so on. He published over 65 works in the country and abroad. In 1904 he set up the first research station in the world for medicinal plants in Cluj. He was well known abroad in his specialty (Austria, Switzerland, Czechoslovakia, and Hungary). His main works in this field are: "Belladonna Crop", "Medicinal plants growing" (1926), "Wild medicinal plants" (59 species) with exceptional colour images, "Les cultures des plantes medicinales en Roumanie", (together with I. Flexor). He was one of the founders of the medicinal plants cooperative "Adonis" in Cluj, which distilled annually over 2001 perfumes. By his work and personality he strongly influenced the development of medicinal plants sector in all Romania's areas. He received medals and distinctions awarded by Hungary. In 1930, he was celebrated at the Academy of Superior Agronomic Studies" in Cluj. For his whole activity, he received the great homage of ICAR (Institute of Romanian Agronomic Research) awarded by the Academician Gheorghe Ionescu - Şişeşti. He was a great personality, very appreciated and esteemed in Cluj.

Marin Chiriţescu-Arva
28 iun **1889** - **1935** 23 feb

Profesorul **Marin Chiriţescu-Arva** s-a născut în satul Cacaleți, județul Ilfov. Este unul dintre marii agrofitotehnişti cu studii agronomice la Şcoala Centrală de Agricultură Herăstrău-Bucureşti (1909-1913). După specializare în chimie la Şcoala Superioară de Agricultură de la Berlin, cu Erwin Baur (1914) şi o revenire la Königsberg, a susținut teza de doctorat la Facultatea de Biologie a Universității din Cluj (1925). În anul 1921 a obținut, prin concurs, postul de profesor la disciplina de Agrologie, iar între anii 1925-1927 a primit şi funcția de director la Academia de Agricultură Cluj. S-a specializat în biologia solului la celebra stațiune de cercetări de la Rothamsted în Anglia, unde lucra vestitul agronom J.E. Russell. Lucrarea efectuată aici a prezentat-o la Al Doilea Congres Internațional de Ştiința Solului de la Moscova-Leningrad (1930). Din anul 1927, până la decesul său timpuriu la 46 ani (1935) a fost profesor la disciplina „Cultura Plantelor Păşuni şi Fânețe" şi rector al Academiei de Înalte Studii Agronomice Bucureşti (1932-1935). În paralel, a fost şi director la Institutul Experimental pentru Cultivarea şi Fermentarea Tutunului. A promovat activ reforma învățământului agricol superior şi a elaborat cadrul legal de organizare şi pregătire a doctoratului pentru tineret în țară. A fost unul dintre cei mai activi agronomi în organizarea obştilor săteşti şi un adversar puternic al teoriei privind „statul țărănesc". Între lucrările elaborate pe baza cercetărilor sale se detaşează: „Contribuții la studiul acțiunii factorului vegetativ apă în agricultura noastră", „Seceta", „Soia sau fasolea japoneză", „Cercetări asupra faunei protozoare din solurile României"(a descoperit 66 specii de protozoare în solurile țării), „Climatul şi formațiunea pământurilor" (1922), „Experiențe cu diferite feluri de ogoare şi epoci de semănat la grâul de toamnă", „Experiențe în câmp cu îngrăşăminte minerale", „Agrologia"-curs (1925). Profesorul M. Chiriţescu-Arva a fost o personalitate puternică, chiar faimoasă; a fost ales membru corespondent al Academiei Cehoslovace de Agricultură, membru al Institutului Internațional de Agricultură de la Roma, membru al Societății Internaționale de Ştiința Solului, membru al Societății Britanice pentru Progresul Ştiințelor, vicepreşedinte al Asociației Presei Agricole din România.

Professor **Marin Chiriţescu - Arva** was born in village Cacaleți, Ilfov county. He is one of the greatest agrophytotechnists with agronomic studies at the Central School of Agriculture Herăstrău. - Bucharest (1909-1913). After his specialization in chemistry at the Superior School of Agriculture in Berlin with Erwin Baur (1914) and coming back to Königsberg, he took his doctor's degree at the Faculty of Biology of the University in Cluj (1925). In 1921 he was employed professor of Agrology after he passed a competition and within 1925-1927 he was director of the Academy of Agriculture in Cluj. He specialized in soil biology at the well-known research station of Rothamsted in England where the well-known agronomist J.E. Russell worked. The paper he carried out here was presented at the 2nd International Congress of Soil Science in Moscow and Leningrad (1930). Since 1927 till he died at the age of 46 (1935) he was professor of "Plants, pastures and Hayfields Culture" and rector of the Academy of High Agronomic Studies in Bucharest (1932-1935). Simultaneously, he was also director of the Experimental Institute for Tobacco Cultivation and Fermentation. He actively promoted the reform of the superior agricultural education and elaborated the legal frame of organization and preparing of doctor's degree for the youth in the country. He was one of the most active agronomists in organizing the village community and a very strong enemy against the theory regarding "the peasant state". Among the papers elaborated by his research we can mention: "Contributions to the study of the action of the vegetative factor - water in our agriculture", "The drought", "Soybeans or Japanese Beans", "Research on the protozoa fauna from Romania's soils" (he discovered 66 species of protozoa in the soils of the country), "Climate and the formation of lands" (1922), "Experiments with different kinds of fields and periods to sow the winter wheat ", "Experiments in the field with mineral fertilizers", "Agrology - course" (1925). Professor Marin Chiriţescu - Arva was a strong personality, even famous; he was elected corresponding member of the Czech Academy of Agriculture, member of the International Institute of Agriculture in Rome, member of International Society of Soil Science, member of the British Society for the Progress of Sciences, Vice-president of the Agricultural Press Association in Romania.

Nicolae Săulescu

7 iun **1898** - **1977** 7 ian

Profesorul **Nicolae A. Săulescu** s-a născut la Tg. Jiu, județul Gorj. A fost unul dintre înaintaşii iluştri ai învățământului şi cercetării din agricultură. A absolvit Şcoala Superioară de Agricultură de la Herăstrău în anul 1921, apoi s-a specializat în genetică la Institutul de Ereditate din Înalta Şcoală de Agricultură de la Berlin cu Erwin Baur (1925). Teza sa de doctorat sub titlul „Contribuțiuni la harta cromozomilor la Anthyrinium mayus" a fost un mare succes. În anul 1925 a fost numit conferențiar pentru disciplina Ameliorarea plantelor la Secția de Ştiințe Agricole din cadrul Facultății de Ştiințe a Univ. Iaşi. Apoi a trecut ca profesor la Academia de Înalte Studii Agronomice din Cluj, în anul 1927, până în anul 1939. În perioada 1939-1949 şi 1956-1968 a fost profesor de fitotehnie la Facultatea de Agronomie Bucureşti. Profesorul N. Săulescu a fost director la Stațiunea de Ameliorarea Plantelor, Cluj, unde a creat soiuri de porumb, orzoaică şi cânepă. A condus Facultatea de Agronomie Bucureşti (1940-1945) şi Stațiunea de Plante Textile Bucureşti. În perioada 1957-1961 a condus „Secția de ameliorare şi producerea de sămânță" la Institutul pentru Cultura Porumbului Fundulea; a coordonat prima lucrare de zonare a hibrizilor de porumb în România; a studiat descendentele hibride la grâu fiind citat de Vavilov, pentru lucrarea „Contribuțiuni la genetica grâului", publicată în anul 1933. Este autorul lucrărilor „Cultura plantelor uleioase" şi „Contribuțiuni la harta cânepii". A publicat o lucrare privind calculul statistic al experiențelor agricole sub titlul „Elemente de biometrie" (1937) cu A. Mudra, reluată sub titlul „Câmpul de experiență" 1960, (1967 cu N.N. Săulescu). A publicat numeroase lucrări de sinteză şi cursuri: „Ameliorarea plantelor agricole" (1934), „Fitotehnica" (1947), „Fitotehnie" (1959 în 3 volume-col. şi în 1965 în 2 volume-col.), „Agrofitotehnie şi Horticultură" (1968), cu N. Ştefan, C. Neuman. A elaborat excepționala lucrare „Principii de Genetică", 480 pag., 1969 (cu N. Giosan). Profesorul N.A. Săulescu a fost distins cu titlul Membru de Onoare al ASAS (1969), membru al Academiei Cehoslovace de Agricultură, membru corespondent al Academiei Germane de Ştiințe Agricole ş.a. Ca o recunoaştere a meritelor sale în genetică, i-a fost acordat Premiul „Erwin Baur"; a fost membru fondator al Academiei de Ştiințe din România (1941), membru titular al ASAS, decorat cu Ordinul Muncii, cl. a III-a în anul 1966. Este considerat unul dintre marii profesori agronomi din secolul XX.

Professor **Nicolae A. Săulescu** was born in Tg. Jiu, Gorj county. He was one of the illustrious forerunners in agricultural education and research. He graduated the Superior School of Agriculture - Herăstrău in 1921, then he specialized in genetics with Professor Erwin Baur at the Institute of Heredity from the High School of Agriculture in Berlin (1925). His dissertation for doctor's degree, entitled "Contributions to the chromosomal map of Anthyrinum mayus" was a great success. In 1925 he was appointed professor of "Plant Breeding" at the department of Agricultural Sciences of the Faculty of Science, University Iaşi. Then he moved to Cluj and was professor at the Academy of High Agronomic Studies, during the period 1927-1939. During this period, Professor N. A. Săulescu was also director of the Plant Breeding Station, Cluj, where he created varieties of maize, hemp and two-row barley. Within 1939-1949 and 1956-1968 he was professor of "Crop Management" at the Faculty of Agronomy, Bucharest. He was Dean of the Faculty of Agronomy - Bucharest (1940-1945) and Director of the Station for Textile Crops, Bucharest. During 1957-1961 he led the "Department of Breeding and Seed Production" at the Institute for Maize Crop - Fundulea where he coordinated the first work on testing and zoning maize hybrids in Romania, and organized the breeding programs on a modern basis. His studies on inheritance in wheat hybrid offspring, published in 1933 under the title "Contributions on wheat genetics", was quoted by Vavilov in his Wheat monograph. Professor Nicolae A. Săulescu is the author of many contributions to the crop management of cereals, oil and textile crops, forages etc. Together with A. Mudra, he published "Elements of biometry" (1937), the first introduction to modern statistic calculation of agricultural experiments, in Romania. On the same line he later published "The experimental field" (with revised editions in 1960 and 1967- last one together with N.N. Săulescu). He published numerous syntheses and courses: "Breeding Agricultural Crops" (1934), "Phytotechnics" (1947), chapters in "Phytotechny" (1959 in 3 volumes - and 1961 in 2 volumes), "Agrophytotechny and Horticulture" (1968, together with N. Ştefan and C. Neuman). He elaborated the exceptional work "Principles of Genetics", 480 pg., 1969 (together with N. Giosan). Professor Nicolae A. Săulescu was awarded with the title of Honorary Member of the Academy of Agriculture and Forestry Sciences (A.A.F.S.), member of Czech Academy of Agriculture, corresponding member of the German Academy of Agricultural Sciences and so on. He was a founder member of the Academy of Sciences in Romania (1941) and full member of the Academy of Agricultural and Forestry Sciences. His contribution in genetics was recognized by being awarded the prize "Erwin Baur". He was decorated with the Order of Work III cl. in 1966. He is considered one of the greatest agronomist professors of the XXth century.

Andrei Piescu

4 iul **1896** - **1978** 28 mar

Dr. **Andrei Piescu** a fost unul dintre marii specialişti agronomi care au lucrat la Institutul Experimental pentru Cultura, Cultivarea şi Fermentarea Tutunului. S-a născut în oraşul Reni, jud. Ismail. A absolvit Facultatea de Agronomie din Cluj, în anul 1921, unde a primit post de asistent la Catedra de Ameliorarea plantelor a profesorului A. Munteanu, iar în anii 1925-1926 s-a specializat cu Adametz şi Thermack în genetică şi selecţia plantelor la Viena. La întoarcerea în ţară a lucrat la „Institutul Experimental pentru Cultivarea şi Fermentarea Tutunului" şi s-a evidenţiat prin lucrări importante de fitotehnie şi selecţie la tutun; în paralel, din anul 1932 s-a distins printr-o intensă activitate de publicist agronom, fiind membru al comitetului de redacţie la revista „Viaţa agricolă". Între lucrările de sinteză importante, publicate de A. Piescu se remarcă: „Clasificarea grânelor în lumina cercetărilor din ultimul timp"; „Centrele de origine ale plantelor" a lui N.I.Vavilov; „Selecţiunea grâului în Canada", „Lucerna în diferite ţări" (după M. Klinkowski); „Bazele ştiinţifice ale evoluţiei" (1938, după Th. H.Morgan); „Institutul pentru selecţionarea plantelor din Swalöf", în urma unei vizite personale de studii. În anul 1927 a publicat, pentru prima oară în România, lucrarea „Versuche über Pflansen Hybriden" a lui Gregor Mendel. Aproape 30 ani a abordat cercetări de fitotehnie şi biologie la tutun. Studiile sale despre rădăcina acestei plante constituie o contribuţie de sinteză excepţională în domeniu, în plan mondial (după Weaver, Caff, Hays, King, Fruwirth). A efectuat studii asupra soiurilor de tutun, cercetări privind cerinţele de vegetaţie ale tutunului, experienţe cu îngrăşăminte chimice; a stabilit variante pentru densitatea culturii. Dr. A. Piescu a organizat câmpurile de cercetare pentru tutun în teritoriu (la Băneasa, Tămăşeşti, Vlaşca, Balta Doamnei, Măcin, Goeşti, Ocna Mureş) şi a instituit <dările de seamă anuale> asupra activităţii IECFT. A aplicat selecţia individuală pentru producerea seminţei la toate soiurile importante şi a realizat încrucişări între soiurile autohtone, precum şi între acestea şi cele mai importante soiuri americane importate. A obţinut 12 linii noi de tutun pentru culturi comparative. A avut o contribuţie remarcabilă la activităţile de producere a seminţelor şi a răsadului de tutun pentru cultura în câmp. Dr. Andrei Piescu rămâne pentru istoria agrară o figură luminoasă a cercetărilor la cultura tutunului şi un eminent publicist. A fost distins cu „Medalia 100 Ani de la Naşterea Regelui Carol I- 1839-1939" ş.a.

Dr. **Andrei Piescu** was one of the greatest agronomists who worked at the Experimental Institute for Tobacco Culture, Cultivation and Fermentation. He was born at Reni, Ismail county. He graduated the Faculty of Agronomy in Cluj in 1921 and was employed as a professor assistant at the department of Plants Amelioration of Prof. A. Munteanu and in 1925, 1926 he specialized with professors Adametz and Thermack in genetics and plants selection in Vienna. Back to the country he worked at "The Experimental Institute for Tobacco Cultivation and Fermentation" and wrote important papers of phytotechny and selection for tobacco and simultaneously since 1939he had an intense activity in publishing agronomic papers being a member of the editorial staff of the review "Agricultural Life". Among his important syntheses we remark the following: "Classification of cereals considering the latest research", "The origin centers of plants" by N.I. Vavilov; "Wheat selection in Canada", "Alfalfa in various countries" by M. Kinkowski, "Scientific bases of evolution" (1938, by Th. H. Morgan); "Institute for Plants Selection from Swalof" after he paid a visit for studies. In 1927, he published for the first time in Romania, the work "Versuche uber Pflansen Hybriden" by Gregor Mendel. For about 30 years he worked in the field of tobacco phytotechny and biology research. His studies about the root of this plant represent a contribution of exceptional synthesis in the field at the world level (after Weaver, Caff, Hays, King, Fruwirth). He wrote studies about tobacco varieties, research on vegetation requirements of tobacco, experiments with chemical fertilizers, he established variants for the crop density. Dr. A. Piescu organized the research fields for tobacco in the territory (at Băneasa, Tămăşeşti, Vlaşca, Balta Doamnei, Măcin, Goeşti, Ocna Mureş) and set up "annual reports" of IECFT activities. He applied individual selection for producing seed in all important varieties and obtained crossings between native varieties as well as between these ones and the most important American varieties. He obtained 12 new lines of tobacco comparative crops. He had a remarkable contribution on the activities of tobacco seeds and seedlings producing for the crop in the field. Dr. Andrei Piescu remains an outstanding personality of the agrarian history in the research of tobacco culture. He was awarded with "Medal of 100 years since the birth of King Carol I - 1839-1939".

Amilcar Vasiliu

1 iun **1900** - **1994** 21 iun

Profesorul **Amilcar Vasiliu** s-a născut la Craiova. Cu mulți ani înainte de plecarea sa „în stele”, profesorul Amilcar Vasiliu era respectat ca un „patriarh” al breslei agronomice. Dascăl distins, cercetător erudit, publicist, figură academică marcantă, el a fost o personalitate de mare faimă. A fost absolvent al Academiei de Agricultură Cluj, în anul 1927, ca şef de promoție. S-a specializat în fizica solului şi fiziologie vegetală până în anul 1929 la Universitatea din Konigsberg. A obținut doctoratul la vestitul profesor A.E. Mitscherlich, cu distincția „Magna cum Laudae” şi a continuat specializarea la München. Între anii 1928-1949 a trecut prin toate gradele didactice (în 1940 profesor), la Facultatea de Agronomie din Cluj. A ajuns apoi la ICAR şi profesor la Institutul Agronomic Bucureşti, până la pensionare, în anul 1974. A început activitatea de cercetare la 24 de ani. A întreprins cercetări de fertilizarea pajiştilor la herghelia Bonțida (1935-1939); între 1950-1956 a realizat experiențe cu îngrăşăminte chimice şi organice (în amestec); în perioada 1953-1957 a efectuat lucrări de zonare ştiințifică a producției agricole în țara noastră. Între anii 1962-1964 a activat ca preşedinte al Comitetului de coordonare a cercetărilor ştiințifice din agricultură şi silvicultură, a țărilor socialiste. A coordonat cercetările secției de agricultură şi publicațiile „Analele ICAR” (1950-1962). A fost membru în comitetul de redactare la „Marea Enciclopedie Agricolă a României”, editată de Constantin Filipescu (1938-1945). Acad. Am. Vasiliu a fost cel mai strălucit exeget al vieții şi activității agronomului Ion Ionescu de la Brad. Prin cercetările sale ştiințifice a adus contribuții în domeniul calculului statistic, la bonitarea solurilor, studiul asolamentelor, fiziologiei vegetale, fertilizării culturilor de câmp. Între lucrările reprezentative pentru aceste domenii se disting: „Interpretarea rezultatelor experimentale în agricultură” (1934), „Contribuții la clasificarea şi bonitarea solului”, „Asolamente cu ierburi perene” (1954), „Cercetări de fiziologie vegetală” (1934), „Date fiziologic-vegetale privitoare la soluri” (1939), „Experiențe cu îngrăşăminte chimice” (1934), „Contribuții la sporirea fertilității solurilor” (1955), „Experiențe cu îngrăşăminte la grâul de toamnă” (1958). Lucrările sale există sub 534 titluri în peste 6500 pagini. Profesorul Amilcar Vasiliu a publicat lucrări de sinteză care prezintă în măsură dominantă contribuția sa: „Curs de Agrologie”, 404 pag., (1948) „Agrotehnica”, în trei ediții, ale Manualului Inginerului Agronom (1952, 1958, 1967), 225 pag., „Complexul DKV-sistemul de agricultură cu ierburi”, 186 pag., (1954), „Asolamente raționale” (1959), „Curs de Agricultură generală (1957). Din anul 1955 a fost m.c. al Academiei Române. Iar în 1963 membru titular al Academiei Române; a avut titlul de „Doctor Docent”; membru titular şi membru de onoare al ASAS, iar în anul 1990 a fost ales Preşedinte de Onoare al „Societății Inginerilor Agronomi din România”.

Professor **Amilcar Vasiliu** was born in Craiova and during his entire life, he was respected as a ,,Patriarch'' of the agricultural profession. Remarkable teacher, scientist, publicist and academician, he was a famous personality. He graduated the Academy of Agriculture from Cluj, in 1927. He received training in soil physics and vegetal physiology until 1929 at the University of Konigsberg. He obtained his PhD under the guidance of the famous Professor A.E. Mitscherlich, with the distinction ,,Magna cum Laudae'' and continued his specialization at München. He passed all the didactic degrees during 1928-1949 at the Faculty of Agronomy from Cluj (in 1940, he became professor). He worked at the Agricultural Research Institute of Romania and was professor at the Agricultural Institute of Bucharest, until his retirement in 1974. He began his research activity at the age of 24. He carried out investigations on meadow fertilization at the Bonțida Farm (1935-1939). Professor Vassiliu conducted experiments on chemical and organic fertilizers (in mixture) ,during 1950-1956, and carried out works of scientific zoning of crop in Romania, during 1953-1957. He was the president of the Co-ordination Committee for Scientific Research in agriculture and forest-culture of socialist countries, during 1962-1964. He has co-ordinated the research at the agricultural section of publications “Annals of the Agricultural Research Institute of Romania” (1950-1962). He was a member of the publishing team of Great Agricultural Encyclopaedia of Romania, published by Constantin Filipescu (1938-1945). Academician Amilcar Vasiliu was the most brilliant exegete of the life and activity of the agronomist Ion Ionescu de la Brad. Grace to his scientific research, he brought great contributions to the field of statistical calculation, soil classification, crop rotation, vegetal physiology, and field crop fertilization. Among his representative works in these fields, there are: Interpreting the Experimental Results In Agriculture (1934); Contribution on Soil Classification; Crop Rotation with Perennial Grasses (1954), Investigation on Vegetal Physiology (1934); Physiological and Vegetal Data on Soils (1939); Experiments on Chemical Fertilizers (1934); Contribution on Increasing Soil Fertility (1955); Fertilizer Experiments in Winter Wheat (1958). He has written 534 titles and over 6500 pages. Professor Amilcar Vasiliu published synthesis works presenting his contribution in Course of Agrology, 404 pages (1948), Land Management , in 3 Editions of The Guide of the Agronomist Engineer (1952, 1958, 1967) 225 Pages; DKV Complex Farming System with Grasses , 186 pages, (1954); Rational Crop Rotations (1959) ; Course of General Agriculture (1957). Since 1965, he was a corresponding member of the Romanian Academy, and in 1963, he became a full member. He received the title of Reader Doctor. He was a full member and honoured member of the Academy of Agricultural Sciences , and in 1990, he became President of Honour of the Society of Agronomists from Romania.

Vasile Gh. Velican

9 dec **1904** - **1984** 6 sep

În constelația elitelor recunoscute ale școlii agricole superioare clujene, profesorul **Vasile Velican** a rămas un prețios astru. S-a născut la Hărman, județul Braşov. A absolvit Academia de Agricultură din Cluj, în anul 1928, iar între 1929-1935 a fost cercetător (asistent-şef de lucrări) la Stațiunea de Ameliorarea Plantelor Cluj. În acest interval a parcurs scurte perioade de specializare în ameliorarea plantelor (în Germania) şi pentru cultura cartofului la Brno, în Cehoslovacia, iar în anul 1935 a obținut doctoratul în agronomie sub conducerea profesorului N. A. Săulescu, la Cluj. Între anii 1935-1945 a fost director la Stațiunea de Cercetări Agricole-Câmpia Turzii, iar până în anul 1948 a deținut aceeaşi funcție la Stațiunea de Ameliorarea Plantelor de la Cluj. Ajuns o personalitate remarcabilă prin rezultatele de cercetare, în anul 1948 devine profesor titular la Catedra de Fitotehnie din Institutul Agronomic Cluj, fiind pensionat în anul 1974. Profesorul V. Velican a fost autor/coordonator în crearea a 10 soiuri noi de grâu, orz de toamnă, orzoaică de primăvară, porumb şi cartof, care au avut o contribuție imensă la progresul agriculturii în Transilvania. Prin activitatea sa complexă, Vasile Velican a fost, în egală măsură, fitotehnist, ameliorator şi mare profesor. Lucrările sale: „Cercetări privind utilizarea îngrăşămintelor de către porumb şi îngrăşarea lui rațională", „Cercetări privind relația îngrăşăminte/producție la grâul de toamnă" (1970), „Rezultatele experimentelor cu plante de siloz pe terenurile podzolice din Transilvania" (1962), „Cultura floriisoarelui" (1958) ş.a. au contribuit la progresul tehnologiei de cultură a plantelor în Transilvania. În acelaşi timp a creat soiurile: Cluj 650 (grâu), Arieşan, Galben timpuriu (porumb), Ardeal, Napoca, Someşan (cartof), Cluj 123 (orzoaică de primăvară) ş.a. Numărul mare al lucrărilor de sinteză elaborate de prof. V. Velican, dimensiunile şi valoarea lor ştiințifică, îl aşează în grupul agronomilor savanți autori de tratate, monografii şi cursuri universitare (15 titluri). Acestea confirmă imensa lui capacitate profesională: „Tehnica experimentală" (în Manualul ing. Agronom, 1959), „Fitotehnie" (în Manualul ing. Agr., ed. 1952, 1959, 1967), „Fitotehnie" vol. I, II, III (1956-1960 în col.); „Tratat de ameliorarea plantelor" vol. I, II (1971-1972-col., cu Alexe Potlog), „Fitotehnie" vol. I, II (1965-col.), „Dicționar practic de biologie agricolă" (1974), „Eripitur persona, manet res" („Persoana piere, lucrul rămâne"), introspecție filozofică. A fost autorul ideii introducerii capitolului de „Fitotehnie generală" în prima ediție a tratatului ştiințific publicat în țară pentru această disciplină (120 pag. 1956, 1965), pe care l-a elaborat şi promovat cu un profund conținut tehnic. Profesorul V. Velican a lăsat la Cluj o veritabilă şcoală de fitotehnie, reprezentată prin urmaşi: Al. Salontai, L. Munteanu, Sanda Cernea, I. Solovăstru, G. Morar. A fost onorat cu titluri, diplome şi ordine: m.c. al Academiei Române (1963), membru Titular al ASAS (1969); de două ori laureat al Premiului Academiei Române „Stănculescu" şi „Gheorghe Doja"; Ordinul Muncii, cl. I (1965); Ordinul „Steaua României" (1970).

Among the elites of higher agricultural school from Cluj, Professor **Vasile Velican** was a famous scientist. He was born in Hărman , Braşov County. He graduated the Academy of Agriculture from Cluj in 1928, and was researcher at the Station for Plant Breeding of Cluj , during 1929-1935. Within this period, he received training in plant breeding (in Germany) and potato growing at Brno, in Czechoslovakia. In 1935, he became PhD, under the guidance of Professor N.A. Săulescu, at Cluj. He was director of the Agricultural Research Station of Cîmpia Turzii, during 1935-1945. Until 1948, he was director of the Station of Plant Breeding of Cluj. Known as a remarkable personality, in 1948 he became full professor at the Chair of Plant Growing within the Agricultural Institute of Cluj. He retired in 1974. Professor Velican was author/co-coordinator at the creation of 10 new varieties of wheat, winter barley, two-row barley, maize and potato, which had an immense contribution to the progress of agriculture in Transylvania. Vasile Velican was at the same time a plant grower, plant breeder and a great professor. His works: Investigation on Using Fertilizers by Maize and Reasonable Fertilization; Investigation on the Relation between Fertilizers and Winter Wheat Yield (1970) ; Experimental Results with Silage Plants on Podsol Soils from Transylvania (1962); Sunflower Growing (1958), etc. have contributed to the progress of plant growing technology in Transylvania. He has also created the following varieties: Cluj 650 (wheat), Arieşan, Early Yellow (maize), Ardeal, Napoca, Someşan (potatoes), and Cluj 123 (spring two-row barley), etc. The great number of synthesis works elaborated by Professor Velican , and their scientific value place him within the group of scientists, due to his treatises, monographs, and university courses (15 titles). They confirmed his huge professional capacity: Experimental Technique (in The Guide of the Agronomist Engineer, 1959); Plant Growing (in The Guide of the Agronomist Engineer, editions 1952,1959,1967); Plant Growing volume I, II, III (1956-1960); Treatise of Plant Breeding , volume I, II (1971-1972, in collaboration with Alexe Potlog) ; Plant Growing, volume I, II (1965); Practical Dictionary of Agricultural Biology (1974); Eripitur Persona, Manet Res (Man dies, the thing remains) a philosophical essay. He has introduced the chapter of deep scientific content General Plant Growing within the first edition of the scientific treatise, published in Romania for this discipline (120 pages- 1956, 1965). Professor Velican has created at Cluj a real school of plant growing ,represented by his followers: Al. Salontai, L. Munteanu, Sanda Cernea, I.Solovăstru, and G.Morar. He was honoured by titles, diplomas and orders: corresponding member of the Romanian Academy (1963), full member of the Academy of Agricultural Sciences (1969), twice laureate of the Romanian Academy Award ,, Stănculescu'' and ,, Gheorghe DOJA''; Labour Order I class (1965), ,,Star of Romania '' Order (1970).

Nicolae Zamfirescu

1 feb **1899** - **1977** 1 feb

Profesorul **Nicolae Zamfirescu** a fost un produs de elită al şcolii superioare de agricultură din Iaşi, unde s-a născut în anul 1899. A absolvit „Secţia de Ştiinţe Agricole" a Facultăţii de Ştiinţe de la Universitatea Iaşi în anul 1921. Fiind un student eminent, a fost reţinut de către profesorul Haralamb Vasiliu ca asistent pentru disciplina de Fitotehnie. A parcurs tot atunci şi studii de Drept. Între anii 1926-1928 a urmat o perioadă de perfecţionare la „Şcoala Superioară de Agricultură" din Viena. La întoarcere a predat Cursul de Fitotehnie, care l-a susţinut până în anul 1952, la Institutul Agronomic Iaşi. În acest an a fost solicitat ca profesor şi investit cu funcţia de rector (1956-1959) la Institutul Agronomic Bucureşti, până la pensionare (1970). A fost ceea ce numim un „profesor universitar clasic" pentru vremea sa, situat în grupul elitelor agronomice. Profesorul Zamfirescu a avut o înclinaţie recunoscută pentru cercetarea fundamentală. Cercetările sale, exclusiv în domeniul fitotehniei, se pot grupa astfel: studii privind fertilizarea culturilor, cercetări asupra absorbţiei elementelor nutritive la unele plante de câmp; cercetări privind cerinţele de vegetaţie ale unor plante de cultură; cercetări cu microelemente la unele plante de cultură; a studiat profund absorbţia apei prin organele aeriene ale plantei şi a elaborat teza de doctorat cu titlul „Cercetări asupra absorbţiei apei prin părţile aeriene ale plantelor"; îndrumări tehnice pentru cultivatori. Între lucrările reprezentative pentru aceste teme se disting: „Observaţii asupra adâncimii de îngropare a îngrăşămintelor pe cernoziom levigat" (1953); „Observaţii la întrebuinţarea gunoiului de grajd în stepă"; „Influenţa temperaturii asupra absorbţiei substanţelor nutritive" (1936), „Influenţa temperaturii asupra absorbţiei fosforului la porumb, determinată cu ajutorul fosforului radioactiv ^{12}P" (1936); „Cultura ovăzului" (1951), „Cercetări privind regimul de umiditate la floarea soarelui" (1961), „Contribuţii la cunoaşterea biologiei porumbului" (1960), „Cercetări asupra interacţiunii microelementelor nutritive în condiţiile îngrăşării cu NPK la sfecla de zahăr" (1968), „Contribuţii privind influenţa îngrăşămintelor azotate asupra producţiei la soia" (1969), „Efectul fertilizării concomitente cu azotul, sulful şi molibdenul la soia" (1970). Profesorul N. Zamfirescu a coordonat elaborarea celui mai vast tratat de Fitotehnie, publicat în două ediţii (1956-1960), (1965), cu participarea celor mai mari profesori fitotehnişti din ţară de atunci. O altă lucrare de sinteză academică a fost publicată sub titlul de „Bazele biologice ale producţiei vegetale". I-a fost atribuit titlul de „Doctor Docent", „Profesor Emerit", „Membru de Onoare" al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, membru corespondent al Academiei Române. El ocupă un loc de frunte în galeria marilor fitotehnişti români, fiind o personalitate foarte respectată între profesorii agronomi ai timpului său.

Professor **Zamfirescu** was an elite scientist of the high school of agriculture from Iaşi, where he was born in 1899. He graduated the Section of Agricultural Sciences of the Faculty of Sciences from the University of Iaşi in 1921. Being a very good student, he was asked by Professor Haralamb Vasiliu to become assistant at the discipline of Plant Growing. He was at the same time student at the Faculty of Law. He received training during 1926-1928, at the High School of Agriculture from Vienna. When he returned, he received the Course of Plant Growing, which he taught until 1952, at the Agricultural Institute of Iaşi. In 1952, he became professor and received the function of rector (1956-1959) at the Agricultural Institute of Bucharest, until his retirement (1970). He was a ,, classical professor'' for his time, and he was within the agricultural elite group. Professor Zamfirescu was very much attracted by fundamental research. His investigations, exclusively in the field of Plant Growing , could be grouped as follows: studies on crop fertilization, investigations on nutrients adsorption by field plants, investigations on crops requirements, studies on microelements in some cropping plants. He has deeply investigated water adsorption by plant aerial organs and elaborated his PhD Thesis, having the title Investigation on Water Adsorption by Plant Aerial Parts. Other studies concerned technical guidance for farmers. Among his representative works, there are : Remarks on the Depth of Fertilizer Burial on Leached Chernozem (1953); Remarks on Using Manure in Steppe; Influence of Temperature on Phosphorus Uptake in Maize, Determined by the Help of 12P Radioactive Phosphorus (1936); Oats Growing (1951); Investigation on Moisture Regime In Sunflower (1961); Contribution on the Knowledge of Maize Biology (1960); Investigations on Nutrients Interactions under NPK Fertilization in Sugar Beet (1968); Contribution on the Influence of Nitrogen Fertilizer on Soybean Yield (1969); Effect of Simultaneous Fertilization with Nitrogen, Sulphur, and Molybdenum in Soybean (1970). Professor Zamfirescu has co-ordinated the elaboration of the greatest treatise of Plant Growing , published in 2 editions (1956-1960 and 1965), with the contribution of the greatest plant growers from Romania. Another synthesis academic work was Biological Backgrounds of Vegetal Production. He has received the title of Reader Doctor, Honoured Professor, Honour Member of the Academy of Agricultural and Forest Sciences, and corresponding member of the Romanian Academy. He occupies an important place within the great Romanian plant growers, being an outstanding personality of his time.

Irimie Staicu

15 apr **1904** - **1987** 12 iul

Profesorul **Irimie Staicu** a fost unul dintre marii dascăli ai învățământului agricol superior românesc, cercetător erudit, deschizător de căi în domeniul Agrotehnicii. S-a născut în comuna Cristian, județul Braşov. În anul 1924 a absolvit Liceul „Andrei Saguna" din oraşul de sub Tâmpa, iar în anul 1928 a fost diplomat al Şcolii Superioare de Agricultură Herăstrău, Bucureşti. În perioada 1930-1945 a lucrat la Catedra de Agrologie a profesorului Gh. Ionescu Şişeşti, parcurgând în acest interval şi doi ani de specializare la Colegiul de Agricultură din Kansas şi în Universitatea Nebraska, SUA. A obținut doctoratul în științe agricole în anul 1938 şi docența în anul 1965. În anul 1945 a fost numit profesor la Facultatea de Agronomie Timişoara, unde a predat cursul de Pedologie (1945-1948) şi cursul de Agrotehnică (1945-1962). În continuare a fost profesor titular pentru Agrotehnică la Institutul Agronomic Bucureşti, până în anul 1975, la pensionare. A continuat ca îndrumător de doctorat următorii 10 ani. Profesorul I. Staicu a condus cu pasiune şi competență pregătirea practică a studenților în toate funcțiile avute din lunga sa activitate didactică. Cercetătorul Dr. I. Staicu a fost deschizător de căi în domeniul agrotehnicii, prin proiectarea şi organizarea experiențelor staționare de lungă durată cu asolamente; experiențe cu arături adânci pe cernoziomuri; experiențe privind volumul solului erodat pe pante; cercetări pe sărături în Banat (cu C. V. Oprea); a realizat primele experiențe cu îngrăşăminte verzi; a impus arătura adâncă de toamnă pe cernoziomuri şi extinderea ei în general, după grosimea stratului arabil. Opera sa depăşeşte un volum de 6500 pagini, în peste 150 de lucrări diferite, între care sunt reprezentative: „Solul şi lucrările lui", „Distrugerea solului prin eroziune" (1942), „Importanța aratului timpuriu de vară pentru cultura de grâu" (1937), „Eroziunea solului agricol în regiunile Negreşti-Vaslui şi Cean-Turda" (1938), „Agrotehnica porumbului dublu hibrid" (1959). Între lucrările sale de sinteză se remarcă tratatul „Agrotehnica", vol. I, vol. II, cu Gh. Ionescu Şişeşti (1958), „Agrotehnica"-tratat universitar (1967), „Noi contribuții la studiul sărăturilor din Câmpia de Vest a țării" (cu C. V. Oprea). A contribuit semnificativ prin opera sa ştiințifică la progresul agriculturii în România. Personalitatea sa a fost recunoscută prin înalte funcții şi distincții: şef de catedră, îndrumător de doctorat, director general al ICCA (1966-1969), şef de laborator de cercetare la ICCPT Fundulea. A fost primit membru corespondent al Academiei Române (1963); membru titular al ASAS; a avut înalta funcție de vicepreşedinte al Comitetului Consultativ ONU, pentru aplicarea ştiinței şi tehnicii de dezvoltare; a fost preşedinte al Comisiei de tehnologie a solului, la Societatea Internațională de Ştiință a Solului. A fost decorat cu medalii şi ordine de stat.

Professor **Staicu** was one of the greatest teachers of high agricultural Romanian school, an erudite scientist, a pioneer in the field of Land Management. He was born in Cristian Commune, Braşov County. In 1924, he graduated the Andrei Şaguna High School from Braşov and High Agricultural School of Herăstrău, Bucharest, in 1928. He worked within the Chair of Agrology, directed by Professor Gheorghe Ionescu-Şişeşti, during 1930-1945, being also trained at the College of Agriculture from Kansas and University of Nebraska, USA. He became PhD in agricultural sciences in 1938 and reader doctor in 1965. In 1945, he was named professor at the Faculty of Agronomy from Timişoara, where he has taught the Course of Soil Science (1945-1948) and the Course of Land Management (1945-1962). He was also full professor of Land Management at the Agricultural Institute of Bucharest, until his retirement in 1975. He continued his activity as PhD guide in the next 10 years. Professor Staicu has trained with competence his students during his entire didactic activity. Scientist Staicu was a pioneer in the field of land management, conducting long-term stationary experiments on crop rotations. He has also carried out experiments on deep ploughing, on chernozem, and on slope eroded soils, and salted soils from Banat (with C.V. Oprea). He has conducted the first experiments with green fertilizers . Professor Staicu has also shown the importance of deep autumn ploughing on chernozem and its extension, according to the thickness of arable layer. His work is presented in over 150 papers and exceeds 6500 pages His most representative works are: Soil and Tillage; Soil Erosion (1942); Importance of Early Summer Ploughing for Wheat Crop (1937); Soil Erosion in Regions Negreşti-Vaslui and Cean-Turda (1938); Land Management for Double Hybrid Maize Growing (1959). Among his synthesis works, there are: treatise Land Management , vol. I and vol. II, in collaboration with Gheorghe Ionescu Şişeşti (1958); Land Management university treatise (1967); New Contribution on the Study of Salted Soils from the Western Plain of Romania (in collaboration with C.V. Oprea) . He has significantly contributed to the progress of agriculture from Romania. His personality was recognised by great functions and distinctions: head of Chair, PhD guide, general director of the Research Institute for Crops (1966-1969) , head of the research laboratory from the Research Institute of Technical Plants of Fundulea. He was corresponding member of Romanian Academy (1963), and full member of the Academy of Agricultural Sciences. Professor Staicu was vice-president of the Consultative Committee of United Nations Organization, for the application of science and development technique. Irimie Staicu was the president of the Commission for Soil Technology within the International Society of Soil Science. He received many medals and orders.

Gheorghe Văluță
1 sep **1901** - **1987** 12 feb

Între fondatorii cercetărilor de fitotehnie şi marii dascăli ai învăţământului agronomic superior din prima jumătate a secolului XX, **Gheorghe Valuţă** are un loc recunoscut. S-a născut la 1 septembrie 1901 în satul Druța din județul Bălți, în Basarabia. A urmat cursurile medii la Şcoala Națională de Viticultură Chişinău, între anii 1919-1923, unde a avut între profesori pe Ion C. Teodorescu şi Karl Knechtel. A continuat şcoala militară de ofițeri (1923-1924) în țară şi apoi a studiat la Academia de Agricultură din Cluj (1925-1929), obținând diploma de inginer agronom. A fost angajat cercetător asistent la ICAR, iar în anii ce au urmat a obținut titlul ştiințific de doctor în specialitatea „Cultura plantelor" la Universitatea „Martin Luther" Wittenberg, Halle, în Germania. Profesorul Gh. Valuță a fost un cercetător clasic pentru prima jumătate a secolului XX, promovând toate gradele profesionale, până la cel de „Şef de secție" pentru domeniul Fitotehnie (1949). A cercetat teme de fitotehnică şi agrobiologie, cu aplecare spre studiul factorilor ecologici raportați la cerințele de vegetație ale plantelor. Între lucrările tipice pentru aceste domenii sunt reprezentative: „Contribuții la stabilirea agrotehnicii grâului de toamnă" (1961), „Cultura soiei" (1937), „Zonele ecologice ale porumbului în RPR" (1954), „Semănatul plantelor de primăvară în pragul şi timpul iernii" (1956), „Iarovizarea plantelor" (1951). Subliniem că lucrările sale au un profund caracter ştiințific şi tehnic şi sunt redate pe zeci de pagini fiecare. Profesorul Gh. Valuță a avut contribuții esențiale la unele lucrări de sinteză epocale, publicate în specialitatea sa. Este autor participant la primul mare tratat de „Fitotehnie" (1956), coordonat de N. Zamfirescu; a publicat sub coordonarea sa şi a lui O. Berbecel excepționala lucrare „Zonarea ecologică a plantelor agricole din RPR" (1960); este autorul capitolelor 11, 12, la monumentala lucrare „Porumbul"-studiu monografic. În anul 1945 a fost angajat ca profesor de Fitotehnie la Facultatea de Agronomie Timişoara; în anul 1949 a trecut pe acelaşi post la Institutul Agronomic Bucureşti (1963), iar după pensionare a activat la Institutul Pedagogic Piteşti (1969). A fost un dascăl exigent, harnic, iubitor al tinerilor studioşi şi un protector generos al colegilor mai tineri; un model pentru cei din jurul său. Pentru meritele sale didactice şi de cercetător a fost decorat cu Ordinul „Meritul Agricol" în grad de Cavaler (1939); cu Ordinul „Coroana României" în grad de Cavaler (1941) şi a fost ales membru al Academiei de Ştiințe Agricole şi Silvice, în anul 1969.

Among the founders of plant technique research and the great professors from the superior agronomic education of the first half of the XX century, **Gheorghe Valuţă** has a special place. He was born on September 1, 1901 in the Druța Village, Bălți County, in Basarabia. During 1919-1923, he attended the courses of the National School of Viticulture from Chisinau, where he had as teachers Ion C. Teodorescu and Karl Knechtel. He attended the Military School of Officers (1923-1924) in Romania and afterwards, he studied at the Academy of Agriculture from Cluj (1925-1929), being awarded the Diploma of engineer in agronomy. He became assistant researcher at I.C.A.R. , and in the next years, he was awarded the title of PhD in the specialty of "Plant Growing" at the Martin Luther University Wittenberg, Halle in Germany. Professor Valuță was a classic researcher for the first half of the XX century, passing all the profession degrees, until he became head of department in the field of Phytotechny (1943). His research themes were plant technique and agrobiology, and he has studied the ecological factors related to the vegetal needs of plants. Among his representative works for this field, there are: "Contributions on Establishing the Management of Winter Wheat" (1961), "Soybean Growing" (1957), "Ecological Areas of Maize in Romania" (1954), "Sowing Spring Crops during Winter" (1956), "Plant Supply" (1951). His works have a deep scientific and technical character. Professor Valuță had essential contributions in some synthesis works. He is the co-author at the first Treatise of "Plant Technique" (1956), coordinated by N. Zamfirescu. He has published under his coordination the great work "Ecological Zoning of Crops from Romania" (1960). He is the author of chapters 11, 12 from the work "Maize" a monograph work. In 1945, he became professor of Plant Technique at the Faculty of Agronomy from Timisoara. In 1949, he had the same position at the Agronomic Institute of Bucharest (1963), and then, he has taught at the Pedagogic Institute of Pitesti (1969). He was an exigent professor, who loved his young students, and a protector of his younger colleagues. He was a model for the people of his time. For his didactic and research merits, he was awarded the Order "Agricultural Order", as Chevalier (1939) and the Order "Crown of Romania" as Chevalier (1941). He was the member of the Academy of Agricultural and Forest Sciences in 1969.

Nicolae Hulpoi
15 feb **1905** - **1997** 6 mar

Profesorul **Nicolae Hulpoi** s-a născut în satul Oşlobeni, judeţul Neamţ. A învăţat şcoala primară în localitate iar liceul la Piatra Neamţ şi Sighetul Marmaţiei. A urmat studii superioare la Academia de Înalte Ştiinţe Agronomice Bucureşti, între anii 1927-1931, fiind un student eminent, care a primit diploma de inginer agronom „Cu distincţie”. La absolvire a fost angajat asistent la Catedra de agrologie a prof. Gh. Ionescu-Şişeşti, al cărui discipol s-a considerat. Între anii 1931-1935 a susţinut aici teza de doctorat distinsă prin calificativul „Magna cum Laudae”. A parcurs apoi studii de specializare în Microbiologia solului la Universitatea din Gottingen, Universitatea din Leipzig (Germania), la Staţiunea Experimentală Rothamsted (Anglia); la Staţiunile Experimentale New Jersey (SUA) şi la Institutul Naţional Agronomic Versailles (Franţa). Întors în ţară cu o profundă specializare în microbiologia solului, Dr. Nicolae Hulpoi a fost numit şef de laborator la ICAR, unde a lucrat între 1938-1947, cu o contribuţie excepţională în cercetarea asupra aplicării îngrăşămintelor la culturile de câmp. La înfiinţarea Facultăţii de Îmbunătăţiri Funciare Galaţi, în anul 1948, a fost solicitat să susţină cursurile de „Agrotehnica terenurilor ameliorate”, „Culturi irigate”, precum şi „Agrofitotehnia” la secţia de Organizare a Teritoriului Agricol. Timp de 17 ani a servit cu dăruire catedra universitară (1965). În anul 1957 a fost numit director ştiinţific şi şef de secţie de cercetare la ICCPT Fundulea, unde a organizat o şcoală de nivel european. Proiectele de cercetare şi realizarea lor au avut amprenta competenţei şi exigenţelor sale profesionale; a fost un cercetător de anvergură şi notorietate. În cercetările sale a evidenţiat eficienţa asolamentelor de durată medie (3-6 ani); a stabilit tehnologii noi de cultivare pentru grâu, porumb hibrid, floarea soarelui, soia, sfeclă de zahăr, culturi furajere; a experimentat sistemul „Dry farming” (pentru combaterea secetei); a avut contribuţii deosebite în privinţa fertilizării culturilor în condiţii de irigare şi a publicat lucrări importante privind studiul microorganismelor din sol. Opera sa ştiinţifică este redată în peste 300 de lucrări diversificate, între care distingem: „Agrotehnica porumbului dublu hibrid”, „Contribuţii privind rotaţia culturilor în condiţii de irigare”, „Eficienţa îngrăşămintelor pe solurile din incintele îndiguite ale Dunării”, „Influenţa adâncimii stratului arabil asupra producţiei de porumb”, „Contribuţii asupra studiului microorganismelor din sol la Băneasa” (Ilfov) ş.a. Pentru contribuţia sa semnificativă în cercetarea agricolă a fost ales membru titular al ASAS; distins cu Ordinul Muncii, cl. a III-a; a fost distins cu premiul Academiei Române pentru lucrarea „Mineralizarea substanţei organice din sol”; i-a fost acordat „Premiul de Stat” pentru promovarea culturii porumbului hibrid în România.

Nicolae Hulpoi was born in Oşlobeni Village, Neamţ County. He studied the high school at Piatra Neamţ and Sighetul Marmaţiei, and ,afterwards, he followed the studies of the Academy of High Agricultural Sciences of Bucharest, during 1927-1931, receiving the diploma of agronomist ,, With distinction''. He became assistant at the Chair of Agrology , directed by Professor Gheorghe Ionescu-Şişeşti, whose disciple he was. He defended his PhD Thesis, distinguished with ,,Magna cum Laudae''. He received training in Soil Microbiology at the University of Gottingen, University of Leipzig (Germany), Experimental Station of Rothamsted (England), Experimental Stations of New Jersey (USA) and the National Agricultural Institute of Versailles (France). Returned to Romania, Dr. Hulpoi was named head of laboratory at the Agricultural Research Institute of Romania, where he worked during 1938- 1947, having a significant contribution to the research on field crop fertilization. When the Faculty of Land Improvement of Galaţi was created in 1948, he was asked to teach the courses of Management of Improved Fields; Irrigated Crops, as well as Land Management, at the section of the Organization of Farming Land. He worked with passion during 17 years for the university career (1965). In 1957, he became scientific director and head of research department at the Research Institute for Technical Plant Growing of Fundulea, where he organized a school at the European level. He was a well-known and exigent scientist. His investigations pointed out the efficiency of average-term crop rotations (3-6 years). He has created new technologies for growing wheat, hybrid maize, sunflower, soybean, sugar beet and fodder plants. He experienced the ,,Dry farming'' system (for drought control). Professor Hulpoi had significant contributions on crop fertilization under irrigated and published works on the study of microorganisms from soil. His scientific work is made of over 300 papers, among which : Management of Double Hybrid Maize; Contribution on Crop Rotation under Fertilized ; Efficiency of Fertilizers on Soils from Embanked Spaces at the Danube; Influence of Arable Layer Depth on Maize Yield; Contribution on the Study of Microorganisms from Soil at Băneasa , etc. For his contribution to the agricultural research, he was named full member of the Academy of Agricultural Sciences and distinguished with Labour Order III Class. Professor Hulpoi has received the Romanian Academy Award for his work Mineralization of Organic Matter from Soil and the State Award, for promoting hybrid maize growing in Romania.

Gheorghe Bâlteanu

16 sep **1924** -

Profesorul **Gh. Bâlteanu** s-a născut la Bâltea, județul Gorj. A absolvit Facultatea de Agronomie la Timişoara în anul 1949, ca şef de promoție. A parcurs perioada de perfecționare pentru doctorat la profesorul N. Zamfirescu, în Institutul Agronomic Bucureşti (1952-1955); devine şef de lucrări (1955-1962); conferențiar (1962-1967); prof. titular (1967-1990); prof. consultant (1990-2005). A fost prodecan (1958-1962), prorector (1964-1969), rector (1969-1972). A parcurs perioade scurte de perfecționare la Universitatea de Agricultură din Milano (1962-1963), Universitatea Nitra-Praga, Universitatea „K. A. Timiriazev" din Moscova ş.a. A publicat peste 200 de lucrări ştiințifice. Investigațiile sale au urmărit: aplicarea îngrăşămintelor la culturi de câmp; studii privind cerințele de vegetație ale plantelor cultivate; cercetări asupra relațiilor între însuşirile biologice ale plantei cultivate şi tehnologia culturii; culturi comparative cu soiuri şi hibrizi: a efectuat ample şi profunde cercetări asupra fertilizării la grâu, porumb, floarea soarelui, soia, sfeclă de zahăr, bumbac ş.a.; a studiat alte verigi tehnologice ale culturilor de câmp; cercetări vaste asupra culturii bumbacului (14 lucrări). Între lucrările sale reprezentative se disting: „Cercetări privind regimul de umiditate al florii soarelui pe fazele de vegetație" (1961), „Contribuții la stabilirea perioadelor critice în nutriția minerală a porumbului" (1961), „Cercetări privind comportarea plantelor de cartof la diferite raporturi între NPK pe solul brun roşcat de pădure", „Influența temperaturii mediului de nutriție asupra absorbției fosforului de către plantele de porumb, fasole şi mazăre, folosind ^{32}P" (1960), „Influența îngrăşămintelor şi umidității asupra producției de bumbac" (teză, 1955) ş.a. Prof. Gh. Bâlteanu este unul dintre importanții autori ai lucrărilor de sinteză în fitotehnie. Tratatul „Fitotehnie" publicat în anii 1969 (788 pag.), 1974 (755 pag.), 1989 (713 pag.), 1993 (549 pag.), 1998 (502 pag.) şi 2002 a luminat domeniul culturii plantelor de câmp peste 3 decenii din secolul XX. A publicat 29 cursuri universitare, manuale şi alte lucrări de nivel superior; peste 10 broşuri şi numeroase articole, referate, recenzii, conferințe radio ş.a. Între lucrările sale de sinteză se disting: „Plantele tehnice", în Manualul ing. Agr.-vol. I, ediția 1957 (207 pag.), „Memorator pentru producția vegetală", „Plantele de cultură, hrană şi materii prime", „Mica enciclopedie agricolă", 597 pag. (1988), „Porumbul" (autor participant), „Grâul", 512 pag. (autor participant), „Culturi furajere în mirişte", „Fitotehnica", col., 488 pag. (1972). Prof. Gh. Bâlteanu este „Doctor Docent în ştiințe", membru titular al ASAS, Doctor Honoris Causa al Universității Agronomice Timişoara, medaliat de mai multe ori cu distincții de stat. Este membru fondator al Societății Inginerilor Agronomi şi preşedinte executiv (1990-1996), preşedinte de onoare din 1997, membru al Academiei Slovace de Agricultură. Este unul dintre marii oameni de ştiință agronomi ai timpului său.

Professor **Bâlteanu** was born at Bâltea, Gorj County. He graduated the Faculty of Agronomy at Timişoara in 1949. He received training for his PhD from Professor N.Zamfirescu at the Agricultural Institute of Bucharest (1952-1955). He became assistant (1952-1962), lecturer (1962-1967) , full professor (1967-1990), and guide professor (1990-2005). He was named vice-dean (1958-1962) , vice-rector (1964-1969) and rector (1969-1972). He received training at the University of Milan (1962-1963), University of Nitra-Prague , and University ,,K.A.Timiriazev" from Moscow, etc. He published over 200 scientific works. His investigations have concerned fertilization on field crops, vegetation requirements of grown plants, relations between crop biological characteristics and crop management, and comparative growing with varieties and hybrids. He has conducted investigations on fertilization in wheat, maize, sunflower , soybean, sugar beat and cotton. He has also investigated other technological links of field crops , and cotton growing (14 papers). Among his representative works, there are: Investigations on Sunflower Moisture Regime according to Vegetative Stages (1961); Contribution on the Determination of Critical Periods for Maize Mineral Nutrition (1961); Investigations on the Potato Behaviour at Different NPK Ratios on Forest Reddish Dark Soil; Influence of Temperature on Phosphorus Uptake by Maize, Beans and Peas, Using 32 P (1960); Influence of Fertilizers and Moisture on Cotton Yield (Thesis, 1955). Professor Bâlteanu is one of the greatest authors of synthesis works in plant growing . His treatise Plant Growing , published in 1969 (788 pages), 1974 (755 pages), 1989 (713 pages), 1993 (549 pages), 1998 (502 pages) and 2002, pointed out the section of field plant growing over 3 decades of the XX century. He published 29 university courses and works for students; over 10 booklets and many articles and reviews. Among his synthesis works, the most important are Technical Plants, in the Guide of Agronomist, vol. I, edition 1957 (207 pages) ; Notes on Vegetal Production; Crops Food and Raw Materials; Small Agricultural Encyclopaedia, 597 pages (1988); Maize (co-author); Wheat, 512 pages (co-author); Fodder Crops in Stubble Field ; Plant Growing , in collaboration , 488 pages (1972). Professor Bâlteanu is Reader Doctor in Sciences , full member of the Academy of Agricultural Sciences, Doctor Honoris Causa of the Agricultural University of Timişoara and awarded with State distinctions. He was the founder of the Society of Agronomists and his executive president (1990-1996) , honour president since 1997, and member of the Slovakian Agricultural Academy. He is one the greatest agronomists of his time.

Nicolae Şarpe

4 sep **1923** –

Dr. **Nicolae Şarpe** s-a născut la Goicea Mare, județul Dolj. Este cea mai reprezentativă personalitate în domeniul cercetării şi folosirii erbicidelor în agricultură. A absolvit Facultatea de Agronomie din Timişoara în 1949; a continuat studii de doctorat la „Academia K.A. Timiriazev" Moscova (1954). A fost numit şef de laborator la Secția de Fitotehnie a ICAR, condusă de prof. dr. Gh. Valuță, iar în anul 1957 a devenit şef al Laboratorului de Fitotehnie la ICCP-Fundulea. Din anul 1961 a început cercetări în domeniul folosirii erbicidelor la aproape toate plantele cultivate (25 specii) până după anul 2000. A studiat prin experiențe aproape 900 substanțe cu efect erbicid. Aproximativ 60-70% din erbicidele produse în lume au fost importate şi studiate în România prin interesul şi participarea sa. A elaborat planuri şi a coordonat întreaga rețea de cercetare, privind erbicidele, la scară națională. A susținut 655 lucrări cu rezultate de cercetare în 53 sesiuni ştiințifice; a participat cu 80 referate la simpozioane internaționale, la 22 sesiuni CAER şi în țară şi în străinătate (Franța, Anglia, Belgia, Danemarca, Italia, Iugoslavia, Grecia, Polonia, Ungaria, URSS ş.a.). Dr. N. Şarpe este coordonatorul unei impresionante serii de 15 volume de sinteză, cu rezultatele cercetărilor în plan național, asupra erbicidelor, care surprind perioada 1965-1998. Ele cuprind 730 de lucrări de cercetare pe o întindere de 6890 pagini. Prin cercetările sale şi ale colectivelor pe care le-a coordonat, dr. N. Şarpe a instituit un sistem tehnologic modern de utilizare a erbicidelor în agricultura țării. Între lucrările de sinteză, care sunt definite ca realizări ştiințifice monografice unice de o excepțională valoare, elaborate de dr. N. Şarpe, în mare măsură pe baza propriilor cercetări se detaşează: „Erbicidele şi utilizarea lor", 195 pag. (1967), „Combaterea chimică a buruienilor din culturile de câmp", 550 pag.(1981), „Combaterea integrată a buruienilor din culturile agricole", 450 pag. (1997); „Erbicidele şi strategiile de combatere chimică a buruienilor din agricultură", 1000 pg. (1998). Dr. N. Şarpe este membru de onoare al ASAS; membru al „Academiei de Ştiințe din New York"; membru al „Societății Europene pentru Studiul Buruienilor" (E.W.R.S.). Din anul 1998 este conducător de doctoranzi în specialitatea Agrofitotehnie (erbicide). Pentru istoria agrară rămâne fondatorul şi promotorul dezvoltării ştiinței erbicidelor în România, în perioada 1965-2005. Din anul 1990, dr. N. Şarpe este consultant ALCEDO şi unul dintre cei mai mari specialişti în domeniul erbicidelor în plan național şi internațional; este omul de ştiință care a consacrat acestei specialități deplina sa capacitate şi putere de muncă.

Dr. **Nicolae Şarpe** was born at Goicea Mare, Dolj County. He is the most representative personality in the field of research and utilization of fertilizers in agriculture. He graduated the Faculty of Agronomy from Timişoara in 1949; he continued his PhD studies at the ,,Academy ,,K.A.Timiriazev'' from Moscow (1954). He was named head of laboratory at the Plant Growing Section of the Agricultural Research Institute of Romania, directed by Professor Gheorghe Valuță, and in 1957, he became head of laboratory at the Plant Growing Section from the Research Institute for Technical Plant Growing of Fundulea. Since 1961, he began his investigations in the field of using herbicides in almost all grown plants (25 species) , until 2000. He experienced over 900 substances with herbicide effect. Almost 60-70% of the herbicides produced in the entire world have been studied in Romania by Professor Şarpe. He co-ordinated the entire network of investigation on herbicides at national level. He maintained 655 works with results in the field of research within 53 scientific sessions. He took part at international symposiums with 80 dissertations, and at 22 sessions of the Committee for the Mutual Economic Help in Romania and abroad (France, England, Belgium, Denmark, Italy, Yugoslavia, Greece, Poland, Hungary and Russia). Dr. Nicolae Şarpe is the co-ordinator of a series of 15 synthesis volumes on the results of investigations at national level, on herbicides (1965-1998). They contain 730 research works and 6890 pages. He has created a modern technological system of using herbicides in Romania. Among his most significant works, there are: Herbicides and Their Utilization, 195 pages (1967); Weed Chemical Control from Field Crops, 450 Pages (1981); Herbicides and Strategies of Weed Chemical Control in Agriculture, 1000 pages (1998). Dr. Nicolae Şarpe is a honour member of the Academy of Agricultural Sciences , member of the Academy of Sciences from New York, and member of the European Society for Weed Study (EWRS). Since 1998, he is PhD guide in the speciality of plant growing (herbicides). For Romanian agrarian history, he remains the founder and promoter of the development of herbicide science in Romania. (1965-2005). Since 1990, Dr. Nicolae Şarpe is consulter at the ALCEDO Firm and one of the greatest specialists in the field of herbicides at national and international level.

Alexandru Salontai
21 feb **1927** –

Profesorul **Alexandru Salontai** s-a născut la Tiocul de Jos, județul Cluj. Între anii 1948-1953 a studiat „Agronomia" la Cluj absolvind secția de „Selecția plantelor". A fost reținut ca asistent la catedra de Agrofitotehnie şi Ameliorarea plantelor (1953) la acad. prof. V. Velican. În anul 1968 devine conferențiar, iar în anul 1972, profesor. A slujit catedra universitară 45 ani, fiind recunoscut între marii profesori din Agronomia clujeană. A fost autor la manualul unic de fitotehnie pentru facultățile agronomice în anii 1978, 1983, 1991, coordonat de prof. Gh. Bălteanu. Pentru studenții săi a elaborat „Curs de Fitotehnie" (Plante tehnice) 513 pag., 1971, 403 pag., 1975; „Curs de Fitotehnie-partea I (Fitotehnie generală) 275 pag., 1977, cu L. Muntean; „Curs de Fitotehnie"-760 pag., 1982. Tot în acest interval a elaborat „Caiet de lucrări practice la Fitotehnie" în 15 ediții. Timp de 8 ani a fost decan al Facultății de Agricultură şi Horticultură (1976-1984), iar următorii 6 ani, rector al Institutului Agronomic (1984-1990), cu rezultate manageriale excepționale, între care amintim: înființarea Secției de Horticultură; înființarea plantației de pomi, viță-de-vie şi dendro-floricolă; terasarea terenului pentru colecția de specii şi soiuri de plante horticole; construirea serelor-solar; extinderea plantației de hamei; organizarea complexului experimental pentru plante medicinale. Profesorul Al. Salontai a publicat 320 de lucrări ştiințifice. A întreprins profunde cercetări asupra lucrărilor solului, asolamentului şi rotației culturilor, ecologiei şi tehnologiei de cultivare a unor plante de câmp, bioecologiei şi tehnologiei de cultivare a cartofului şi sfeclei de zahăr; biologiei şi tehnologiei hameiului şi a plantelor medicinale cultivate; sistemelor de agricultură. Între lucrările sale de cercetare se remarcă: „Cercetări privind biologia hameiului în condițiile de la Cluj" (1969), „Rezultate experimentale cu erbicide la cartof" (1971), „Interdependența factorilor soi, desime şi fertilizare la sfecla de zahăr neirigată" (1980), „Cercetări privind dozele şi raporturile optime de fertilizare chimică la hamei" (col., 1984), „Absorbția foliară, translocarea şi localizarea ^{32}P la trifoiul roşu, cartof, porumb şi măr" (1988), „Organogeneza hameiului" (1988) ş.a. A obținut 8 brevete de invenție pentru această cultură şi este autorul primelor soiuri românești de hamei cu înaltă productivitate şi valoare: Aroma, Napoca 1, Transilvania, Alfa, Productiv. Monografia „Hameiul" 642 pag. (2002) reprezintă o operă de interes major în plan național şi zonal în Europa. Între lucrările de sinteză reprezentative pentru prof. Al. Salontai amintim: „Certificarea şi controlul semințelor şi materialului săditor la culturile de câmp" 248 pag. (1988), „Fitotehnie" (1979, 1983), „Cultura Hameiului" 218 pag. (1983), „Fitotehnie" (1991), „Hameiul, orzul şi berea", 185 pag. (1996). Prof. Al. Salontai este îndrumător de doctorat, membru corespondent al ASAS, membru al A.O.S.R., membru al S.N.Ş.S. din România, preşedinte de onoare al Asociației cultivatorilor de hamei din România, membru în Comisia Ştiințifică a Comitetului Internațional al Hameiului ş.a. A fost distins cu „Diploma de Onoare a USAMV - Cluj"; cu „Diploma de fidelitate" pentru măiestrie pedagogică. A primit distincții de stat.

Professor **Alexandru Salonta**i was born in Teocul de Jos, Cluj County. During 1948-1953, he studied Agronomy in Cluj, graduating "Plant selection" Department. After graduation, he was employed as a junior lecturer at the Agrophytotechny and Plant Breeding Department (1953) at the Chair of Professor V. Velican. In 1968 he became lecturer, and in 1972, professor. He worked with great devotion at the academic department for 45 years. He elaborated The Book of practical activities in Phytotechny in 1978, 1983, 1991, coordinated by Professor Bălteanu. For his students, he elaborated the "Course of Phytotechny (Technical Plants)" 513 p., 1971, 403 p., 1975; "Course of Phytotechny part I (General Phytotechny)" 275 p., 1977, in collaboration with L. Muntean; "Course of Phytotechny" in 15 editions. For 8 years, he was dean at the Agriculture and Horticulture Faculty (1976-1984), and in the following 6 years, rector of the Agronomical Institute (1984-1990), with exceptional managerial results: foundation of the Horticulture Section; setting up of fruit trees, vine and flower plantations; land terracement for horticultural plants; extension of hop plantation; organization of the experimental complex for medicinal plants. Professor Al. Salontai published 320 scientific works. He undertook thorough research regarding soil tillage, cropping-system and crop rotation, ecology and growth technology of some field crops, bioecology and growing technology for potato and sugar beet crops; hop and cultivated medicinal plants biology and technology; systems of agriculture. Among his research works, we remark "Investigation on Hop Biology under Cluj Conditions" (1969), "Experimental Results on Hebrids in Potato" (1971), "Interdependence of Variety, Denseness and Fertilization Factors in Non Irrigated Sugar Beet" (1980), "Investigation on Optimum Chemical Fertilization Rates in Hop" (1984), "Organogenesios of Hop" (1988). He received eight patents for this crop and he is the author of first Romanian high productivity hop varieties: Aroma, Napoca, Transilvania, Alfa, and Productiv. The monograph "The Hop" 642 p. (2002) represents the work of major interest on national and European zonal plan. Among his representative synthesis works, we mention "Certification and Control of Seeds and Seedlings of the Field Crops", 248 p. (1988), "Phytotechny" (1979, 1983), "Hop Growing" 218 p., (1983), and "Phytotechny" (1991), "Hop, Barley and Beer" 185 p. (1996). Professor Al. Salontai is PhD guide, corresponding member of the Agricultural and Forestry Sciences Academy, member in the Romanian Men of Science Association, member of Romanian Soil Science Society, honorific president of the Romanian Hop Cultivators Association, member in the Scientific Commission of International Committee of Hop, etc. He was distinguished with USAMV Certificate of Honor Cluj, and Fidelity Certificate for pedagogical excellence. He was awarded with State insignia.

Gheorghe Sin

11 iun **1942** –

Prof. dr. **Gheorghe Sin** este una dintre marile personalităţi ale cercetărilor din domeniul agrofitotehniei. S-a născut în comuna Piatra, judeţul Teleorman. A absolvit Facultatea de Agricultură din Institutul Agronomic „N. Bălcescu" Bucureşti (1965). A fost încadrat cercetător la ICCPT Fundulea (1965), obţinând toate gradele de cercetare. Doctoratul în agronomie l-a obţinut în anul 1972. A urmat perioade de specializare în agrotehnică şi fizica solului în Germania. În cei peste 40 ani de activitate, până în prezent, dr. Gh. Sin a publicat circa 200 lucrări ştiinţifice, dintre care 29 lucrări sub formă de monografii, tratate, cărţi tehnice, broşuri, cursuri universitare, plus două brevete de invenţie. Temele sale de cercetare s-au orientat asupra: asolamentelor şi rotaţiei culturilor, lucrările solului; perfecţionării tehnologiei de semănat; evoluţiei însuşirilor solului ca efect al aplicării noilor tehnologii; utilizării maşinilor perfecţionate ş.a. Dr. Gh. Sin a iniţiat cercetări staţionare de lungă durată, perfecţionând sistemul Rothamstadt (Anglia). Între lucrările sale reprezentative se disting: „Cercetări privind cultura grâului fără arătură" (1969), „Cercetări privind influenţa asolamentului la cultura sfeclei de zahăr" (1973), „Lucrările minime ale solului şi perspectiva lor în România" (1979), „Posibilităţi de reducere a lucrărilor solului la culturile de grâu, porumb şi floarea-soarelui" (1986), „Modificarea însuşirilor fizice şi chimice ale solului sub influenţa modului de folosinţă a acestuia" (1980), „Rezultate privind aportul lucrărilor solului la combaterea integrată a buruienilor" (1990), „Raţionalizarea lucrărilor de bază ale solului pentru culturile de grâu şi porumb" (1995). A cercetat utilizarea izotopilor în agricultură. Din anul 1980 este profesor asociat şi titular la Institutul Agronomic Bucureşti (USAMV), unde a elaborat cursul de „Asistenţă şi Consultanţă Agricolă", 271 pag. (1996), fiind deschizător de drum în domeniu; cursul de „Tehnici experimentale agricole" 162 pag. (1992) la Universitatea Ecologică Bucureşti şi cursul de „Agrotehnică" (1996) pentru Universitatea Fermierul. Profesorul Gh. Sin este o personalitate remarcabilă prin elaborarea a numeroase lucrări de sinteză în domeniul agrofitotehniei: „Combaterea buruienilor şi producţia agricolă" (1977), „Calitatea lucrărilor agricole executate mecanizat" vol. I, 276 pag. (1987), „Calitatea lucrărilor agrotehnice executate mecanizat pentru eliberarea terenului, transportul şi păstrarea producţiei", col., 280 pag. (1993), „Curs de tehnică experimentală agricolă", „Soia", cu N. Giosan şi I. Nicolae (1986), „Cultura florii-soarelui", cu Cr. Hera (1989), „Tehnologii cadru pentru cultura plantelor de câmp", 502 pag. (1996), „Cartea fermierului agricol", 206 pag. (1999), „Îngrăşăminte simple şi complexe foliare tehnologii de utilizare şi eficienţă economică", 204 pag. (1995), „Îndrumător pentru cultura plantelor de câmp", 230 pag. (2001). În baza înaltelor sale capacităţi profesionale a fost investit cu diferite funcţii manageriale: director general al ICCPT Fundulea (1998-2000), director al Direcţiei de Cercetare, Formare şi Extensie în Ministerul Agriculturii (2000-2002); secretar general al ASAS până în prezent (2006). Profesorul dr. Gh. Sin este membru al ASAS; membru al S.N.Ş.S.; membru al Societăţii Internaţionale pentru Cercetări în domeniul lucrărilor solului; vicepreşedinte al Societăţii Inginerilor Agronomi din România. Este distins cu „Premiul Academiei Române", Ordinul „Meritul ştiinţific" (1986); în anul 2006 a fost ales membru corespondent al Academiei Române ş.a.

Professor PhD **Gh. Sin** is one of the outstanding personalities of research in the agronomical field. He was born in Piatra Village, Teleorman County. He graduated the Faculty of Agriculture from the Agronomical Institute "N. Bălcescu" of Bucharest (1965). He became researcher at ICCPT Fundulea (1965), passing all the research degrees. He passed his PhD in Agronomy in 1972. He trained himself in land management and soil physics in Germany. In almost 40 years of activity, Dr. Gh. Sin published about 200 scientific works, of which 29 works as monographs, treaties, technical books, brochures, academic courses and two patents. His research themes were directed to cropping-systems and crop rotations, soil tillage; development of seeding technology; evolution of soil properties as effect of the new technologies implementation; use of new land machinery. Dr. Gh. Sin initiated long-term stationary experiments, improving the Rothamstadt system (England). We quote some of his works: "Investigation on Wheat Growing without Ploughing" (1969), "Investigation on the Influence of Crop Rotation in Sugar Beet" (1973), "Minimal Soil Tillage and Its Prospects in Romania" (1979), "Possibilities of Soil Tillage Reduction in Wheat, Maize and Sunflower Crops" (1986), "Change of Soil Physical and Chemical Properties under the Influence of Soil Management" (1980), "Results on the Contribution of Soil Tillage in Integrated Control of Weeds" (1990), "Reasonable Use of Soil Tillage for Wheat and Maize Crops" (1995). He tested the use of isotopes in agriculture. Since 1980, he has been professor at the Agricultural Institute of Bucharest. He elaborated the course of "Agricultural Extension" 271 p. (1996), being a pioneer in the field; course of "Farming Experimental Techniques" 162 p. (1992) at the Ecological University of Bucharest and course of "Land Management" (1996) for the Fermierul University. Professor Sin is an outstanding personality, due to the elaboration of many synthesis works in the field of "Land Management, Weed Control and Crops "(1977), "Quality of Farm Works Mechanically Performed" vol I, 276 p. (1987), "Course of Agricultural Experimental Technique" , "Soybean"- in collaboration with N.Giosan and I.Nicolae (1986), "Sunflower Growing "- in collaboration with Cr Hera (1989), "Frame Technologies for Field Crop Growing" 502 p. (1996), "Farmer's Book" 206 p. (2001). Professor Dr. Gh. Sin had different positions: general manager of the Institute for Cereal and Industrial Crops Fundulea (1998-2000), Manager of Directorate for Research, Education and Extension in the Ministry of Agriculture and Food (2000-2002), Secretary of State at the Ministry of Agriculture, Forests and Rural Development (until now); member in National Society of Soil Science; member of International Society for Research; vice-president of Agronomic Engineers Society from Romania. He was awarded with Romanian Academy Prize, and Scientific Virtue Order (1986). In 2006, he became correspondent member of the Romanian Academy.

Constantin Milică

26 aug **1929** –

Profesorul dr. **Constantin Milică** este unul dintre liderii recunoscuți în domeniul fiziologiei plantelor; se află între cei mai mari specialişti în cunoaşterea plantelor medicinale, a utilizării lor şi producerii uleiurilor eterice, iar pe lângă acestea a confirmat calitățile unui dascăl universitar erudit. S-a născut în oraşul Tecuci. A absolvit Facultatea de Horticultură la Institutul Agronomic Bucureşti (1951). Din anul 1955 este „Doctor în agronomie" şi a lucrat ca cercetător la ICAR, şi ICCA, apoi ASAS, fiind şeful „Laboratorului de fiziologia plantelor", până în anul 1973. În acest an a devenit profesor la Institutul Agronomic Iaşi. A fost un profesor erudit. În sprijinul pregătirii studenților, a elaborat „Îndrumător de lucrări practice la Fiziologia plantelor" în patru ediții: Ediția I, 210 pag. (1986)...., Ediția a IV-a, 167 pag. (1999). Este autorul cursului de „Fiziologia plantelor", vol. I, 289 pag. (1976), vol. II, 286 pag. (1988). Este coordonatorul manualului universitar unic „Fiziologia vegetală", pentru facultățile de agronomie din România (365 pag., 1975; 332 pag., 1977). A fondat cursul universitar „Biotehnologii moderne" pentru studenții din facultățile agronomice, 108 pag. (1994). Sinteza activității sale de cercetare prodigioasă exprimată statistic este ilustrată prin 236 lucrări de specialitate în domeniul fiziologiei vegetale, al identificării de noi plante medicinale şi alcătuirea de colecții; biochimismul acumulării uleiurilor eterice şi a principiilor active din plante aromatice, valorificabile în industria farmaceutică, alimentară şi alimentație, biotehnologii moderne în horticultură. Aproape 25 de lucrări au fost publicate în limbi străine. În ultimii ani are o activitate remarcabilă în tratamente cu plante medicinale. Între lucrările sale de sinteză bazate în măsură semnificativă pe cercetări proprii, citãm: „Substanțe bioactive în cultura plantelor", 119 pag. (1968), „Regulatori de creştere în cultura plantelor", 180 pag. (1969), „Biologia plantelor agricole la temperaturi scăzute", 124 pag. (1972), „Biotehnologiile viitorului", 352 pag. (1999), „Substanțe bioactive în horticultură", 250 pag. (1983), „Plantele medicinale şi aromatice în terapia medicală", 123 pag. (2001), „Tratamente naturiste în bolile aparatului digestiv vol. I, II", 302 pag. (2002), curs de „Fiziologie vegetală" în 6 ediții. În anul 1992 a fost investit conducător de doctorat. A fost director manager al Centrului de Cercetare şi Inovare Aplicativă „Moldosin" din Ministerul Educației (1992-1997), vicepreşedinte al Societății Internaționale de Parfumuri „Salvia" (1997), vicepreşedinte al Societății Naționale de Cosmetologie din România. A obținut diploma de onoare pentru „Creativitate şi eficiență" în învățământ (1989), Diplomă de excelență a Societății Naționale de Horticultură (2000) şi titlul de „Cetățean de onoare" al oraşului Tecuci (2000), oraşul natal ş.a. Este membru al unor societăți ştiințifice din străinătate.

Professor **Constantin Milică**, Ph.D., is one of the notorious leaders in the field of plants physiology; he is among the greatest specialists in medicinal plants, their utilization and ethereal oils production, and furthermore he confirmed the qualities of an erudite professor. He was born in Tecuci. He graduated the Faculty of Horticulture at the Bucharest Agronomic Institute (1951). Since 1955, he has been "Ph.D. in Agronomy" and worked like researcher at ICAR, ICCA, then AAFS, being chief of "Plant physiology laboratory", until 1973. In the same year, he became professor at the Iaşi Agronomic Institute. Dr Milică was an erudite teacher. For his students, he elaborated "Guide of Practical Works at Plant Physiology" in four editions: Ed I 210 pages (1986)..., Ed. IV 167 pages (1999). He is co-author at the university course "Plant Physiology" for students from agronomical faculties 106 pages (1994). His activity synthesis of prodigious research statistically expressed is illustrated by 236 specialty works in vegetable physiology, identification of new medicinal plants and collections composition; biochemistry of ethereal oils accumulation and the active principles from aromatic plants, usable in pharmaceutical, nutrition and food industry, modern biotechnologies in garden crops. Almost 25 works were published in foreign languages. In the last years, he had a remarkable activity in cures with medicinal plants. Among his representative research works we can mention: "Bioactive Substances in Plant Growing" 119 pages (1967), "Growth Regulators in Plant Growing" 180 pages (1969), "Biology of Crops at Low Temperatures" 124 pages (1972), "Future Biotechnologies" 352 pages (1999) , "Bioactive Substances in Horticulture" 250 pages (1983), "Medicinal and Aromatic Plants in Medical Therapy" 123 pages (2001), "Ecologic Cures in the Digestive Apparatus Diseases vol. I, II" 302 pages (2002), course of "Vegetable Physiology" in six editions. In 1992, he was invested Ph.D. guide. He was manager of the Centre for Research and Applicative Innovation "Moldosin" within the Ministry of Education (1992-1997), vice-president of the International Society of Flavors "Salvia", vice-president of the National Society of Cosmetology from Romania. He was decorated with honor certificate for "Creativeness and efficiency" in education (1989), Excellence Diploma of "National Society of Horticulture", "Honorary citizen" of Tecuci, his native town (2000), a. s. On. He is member of several foreign scientific societies.

Matei Berindei

16 oct **1922** –

Dr. **Matei Berindei** s-a născut în localitatea Bălăceşti, judeţul Gorj. A învăţat la Liceul „Fraţii Buzeşti" din Craiova (1934-1942), iar în perioada 1943-1948 a studiat la Facultatea de Agronomie Bucureşti. Doctoratul în agronomie l-a susţinut în anul 1960 (candidat în ştiinţe agricole), sub îndrumarea profesorului Gh. Valuţă, la ICAR. După absolvire a început activitatea la ICAR, în anul 1963. La înfiinţarea „Institutului de Cercetări pentru Cartof şi Sfeclă de Zahăr"-Braşov în anul 1967, a fost numit director ştiinţific al instituţiei, deţinând acest post până în anul 1977, iar în perioada 1977-1981 a primit funcţia de director general al „Institutului de Cercetare şi Producţie pentru Cartof"-Braşov. El a fost un continuator, pe o treaptă superioară a cercetărilor începute de Ecaterina Constantinescu, Vasile Velican, Ioan Bretan, Ioan Fodor, Ioan Simionescu. A publicat 206 lucrări cu rezultate de cercetare, studii şi analize practice şi 20 lucrări de sinteză, reprezentate de monografii, cărţi tehnice şi broşuri, îmbogăţind semnificativ bibliografia pentru cultura cartofului. Dintre lucrările publicate pe baza cercetărilor sale, sunt reprezentative: „Plantarea de vară a cartofului", „Caracterizarea botanică şi biologică a cartofului" (1956), „Cultura intercalată a cartofului", „Producerea cartofului de sămânţă în regiunile de câmpie", „Bazine specializate pentru cultura cartofului în Transilvania şi nordul Moldovei" (1969), „Sistemul de lucrare a solului pentru cartof" (1979), „Microzonarea cartofului şi organizarea producţiei de cartof în consiliile unice agroindustriale" (1982) ş.a. Dr. Matei Berindei a avut un rol de lider în elaborarea lucrărilor de sinteză pentru cultura cartofului, între care se remarcă, prin valoare ştiinţifică şi tehnică: „Cartoful" (coord. Ec. Constantinescu) 408 pag. (1969); „Cultura cartofului", 200 pag. (1965); „Cultura cartofilor timpurii", 62 pag. (1960), „Zonarea producţiei de cartof", 197 pag. (1975); „Producerea cartofului de sămânţă", 168 pag. (1970); „Zonarea ecologică a plantelor agricole în RPR", 286 pag., coord. Gh. Văluţă, (1960). Personalitatea sa a fost elogios recunoscută prin: acordarea titlului de „Doctor docent în ştiinţe", îndrumător de doctorat, secretar ştiinţific al Secţiei de Horticultură din ASAS, profesor asociat la Universitatea Agronomică Bucureşti, membru al Consiliului de conducere al Asociaţiei Europene a Cercetătorilor la cartof. I-a fost acordat Premiul Academiei Române în anii 1960 şi 1980. Este lider recunoscut al cercetărilor şi publicisticii pentru cultura cartofului din ultimele trei decenii ale secolului XX; mare personalitate agronomică, părinte al acestei culturi.

Dr. **Matei Berindei** was born in Bălăceşti, Gorj County. He studied at the "Buzeşti Brothers" high school from Craiova (1934-1942), and during 1943-1948, he studied at the Faculty of Agronomy - Bucharest. He passed his Ph.D. in agronomy in 1960 (candidate in agricultural sciences), guided by Professor Gh. Valută. After graduation he started the activity at ICAR, in 1963. At the foundation of the "Research Institute for Potato and Beet-Braşov" in 1967, he was appointed scientific manager of the institution until 1977, and during 1977-1981 he was general manager of "The Institute for Research and Production of Potato"-Braşov. He was a continuer, at a higher level of the research works started by Ecaterina Constantinescu, Vasile Velican, Ioan Bretan, Ioan Fodor, and Ioan Simionescu. He published 206 works with research results, studies, practical analyses, and 20 works of synthesis, represented by monographs, technical books and brochures, enriching significantly the bibliography for potato growing. Among the representative works published as a result of his research work, we mention: "Summer Plantation of Potato", "Botanical Characterization and Biology of Potato" (1956), "Intercalated Potato Growing", "Production of the Seed Potato in the Plain Areas", "Specialized Basins For Potato Growing in Transylvania and Northern Moldavia" (1969), Soil Tillage System Used for Potato Growing" (1979), "Potato Zoning and Organization of Potato Production in Agro-Industrial Units" (1982). Dr. Matei Berindei had a leader role in the elaboration of synthesis works for potato growing, among which we remark thanks to their scientific and technical value: "The Potato" (coord. Ec. Constantinescu), 408 pages; "Potato Growing" 200 pages (1965): "Growing Early Potatoes", 62 pages (1960); "Zoning of Potato Production", 197 pages (1975); "Production of Seed Potato" 168 pages (1970); "Ecological Zoning of Crops in RPR", 286 pages (coord. Gh. Văluţă) 1960. His personality was eulogistically acknowledged by awarding the title of PhD, doctorate guide, scientific secretary of Horticulture section from ASAS, associate professor at the Bucharest Agronomic University, member in the Board Council of European Association of Potato Researchers. He was awarded with the Romanian Academy Prize (1960, 1980). He is acknowledged as leader of the research and journalism for potato growing of the last 3 decades of XXth century and as a great agronomic personality.

Mihai Berca
11 nov 1943 –

Profesorul **Mihai Berca** este o personalitate agronomică de mare complexitate, prin domeniile de specialitate abordate, aducând contribuţii de excepţie în activităţi de cercetare, publicistică şi promovare practică. S-a născut la 10 noiembrie 1943 în familia preotului Vasile şi Eugenia Berca din comuna Cârbeşti, judeţul Gorj. A absolvit liceul la Târgu Jiu şi Facultatea de Agronomie la IANB Bucureşti (1966), ca şef de promoţie. Este „Doctor în agronomie" (1972), absolvent al Facultăţii de Cibernetică (1973) şi a parcurs specializări în domeniul protecţiei plantelor, combaterii buruienilor ş.a. La absolvire a fost reţinut ca asistent la Catedra de Agrotehnică şi Tehnică experimentală, iar din anul 1975 devine profesor asociat pentru disciplinele Erbologie, urmând ca din 1993 şi până în prezent să fie titular la disciplinele „Teoria gestiunii mediului şi a resurselor naturale" şi „Strategii de protecţia mediului şi gestiunea resurselor naturale", în cadrul Catedrei de Management din USAMV Bucureşti. În anul 1975 ocupă postul de Consilier pentru probleme de Protecţia plantelor la SC Hoechst, apoi Director de marketing (1975-1990). Din anul 1991 este Director general la SIBCO Agrovet, societate pe acţiuni, unde organizează prima reţea privată de protecţia plantelor, cu 16 filiale şi 120 agenţii, devansând marile societăţi străine. Este o societate activă şi în prezent. Simultan a avut o activitate remarcabilă privind înfiinţarea „S.C. Fermierul" şi a revistei Fermierul; înfiinţarea Fundaţiei CERA şi a revistei „Agricultorul român"; organizarea „Centrului de învăţământ la distanţă" din USAMV Bucureşti; executarea a trei proiecte PHARE, organizarea de simpozioane şi publicarea a peste 100 articole de specialitate în revistele „Economistul", „Satul", „Agricultorul român". Profesorul Mihai Berca a abordat activitatea de cercetare încă din studenţie. Lucrările sale de statistică matematică aplicată la agricultură îl alătură marilor reprezentanţi ai domeniului, N. Săulescu şi N. Ceapoiu. Apoi, cercetările sale în domeniul aplicării erbicidelor (cu peste 50 lucrări) îl situează drept continuator recunoscut al dr.-lui N. Şarpe. În cercetările de combatere a buruienilor este unul dintre iniţiatorii ideii de combatere integrată. Tematica sa de cercetare a fost însă mai variată, după cum urmează: relaţia între plante şi produsele fitofarmaceutice, managementul produselor fitofarmaceutice, relaţii între plantă şi sol; cercetări privind refacerea sistemelor ecologice; celula ca resursă ş.a. Profesorul Mihai Berca este autorul unor excepţionale lucrări de sinteză: „Statistica matematicii agricole în agricultură" (1968), „Utilizarea raţională a erbicidelor şi protecţia ecosistemelor" (1975-1996), 10 volume; „Ecologie şi protecţia mediului", 435 pag. (2000); „Planificarea de mediu şi gestiunea resurselor naturale", 471 pag. (2006); „Teorie şi practică în biotehnologii genetice", 496 pag. (2005); „Ecologia solului" (sub tipar) ş.a. Recunoaşterea distinsei sale personalităţi se exprimă prin calitatea de: preşedinte al Societăţii Naţionale de Protecţia Plantelor; al Societăţii Române pentru Studiul Combaterii Buruienilor; al Fundaţiei Universitare CERA, pentru Dezvoltare Agricolă Rurală; laureat al Premiului Academiei Române (1986, 2005) ş.a.

Professor **Mihai Berca** is a great agronomical personality, with valuable contributions in research, writing and practice. He was born in November 10, 1943, in the family of priest Vasile and Eugenia Berca from Gârbeşti Commune, Gorj County. He graduated the high school of Târgu Jiu and the Faculty of Agronomy at the Agricultural Institute from Bucharest (1966). He is PhD in Agronomy since 1972 and graduated the Faculty of Cybernetics in 1973. He trained himself in the field of plant protection, weed control, etc. After graduation, he was appointed professor's assistant at the Chair of Land Management and Experimental Technique, and since 1975 he became associated professor at the discipline of Herbology. Since 1993 until today he has been full professor at the disciplines "Management Theory of Environment and Natural Resources" and "Strategies of Environment Protection and Management of Natural Resources", within the Chair of Management from the University of Agricultural Sciences and Veterinary Medicine of Bucharest. In 1975, he was appointed Adviser in plant protection at the Hoechst Trade Company, then Marketing Manager (1975-1990). Since 1991 he has been General Manager at SIBCO Agrovet, a joint-stock company, where he set up the first private network of plant protection, with 16 branches and 120 agencies. This company is still active. He also had a special activity as concerns the foundation of the "Fermierul Trade Company" and the journal "Fermierul". He contributed to the creation of CERA Foundation and journal "Agricultorul român", to setting up of the Centre of extra mural education from the University of Agricultural Sciences and Veterinary Medicine of Bucharest. He worked on three PHARE projects, organized symposiums and published over 100 specialty scientific papers in journals "Economistul", "Satul" and "Agricultorul român". Professor Mihai Berca was interested in research since his studentship. His works of mathematical statistics, applied to agriculture, brought him next to the great representatives in this field, who are N. Săulescu and N. Ceapoiu. His research works in the field of applying herbicides (over 50 works) made him a well-known successor of Dr N. Şarpe. In his investigations on weed control, he is one of the pioneers of the integrated control. His research themes were more various: relations between plants and plant-pharmaceutical products, management of plant-pharmaceutical products and relations between soil and plant; restoration of the ecological systems; cell as resource, etc. Professor Mihai Berca is the author of valuable synthesis works: "Statistics of Agronomical Mathematics in Agriculture" (1968), "Reasonable Utilization of Herbicides and Protection of Ecosystems" (1975-1996) (10 volumes), "Ecology and Environment Protection", 435 pp (2000), "Environment Planning and Management of Natural Resources", 471 pp (2006), "Theory and Practice in Genetic Biotechnologies", 496 pp (2005), "Ecology of Soil" (in press), etc. His great personality was recognized by many titles: President of the National Society for Plant Protection, of the Romanian Society for the Study of Weed Control, of the University Foundation CERA for Rural Agricultural Development and laureate of the Romanian Academy Award (1986, 2005), etc.

ALBUM

MARI AGRONOMI ROMÂNI

1800-2000

VI. SPECIALIŞTI CULTURA PLANTELOR FURAJERE ŞI PAJIŞTILOR 1900-1925

1. ION SAFTA (1897-1983)
2. GHEORGHE ANGHEL (1910-1986)
3. IOAN PUIA (1923-2003)

VI. SPECIALIŞTI CULTURA PLANTELOR FURAJERE ŞI PAJIŞTILOR 1925-1950

4. COSTICĂ BĂRBULESCU (n. 1925)
5. IULIU MOGA (1928-2007)
6. NICOLAE DUMITRESCU (n. 1930)

Unele plante furajere sunt cunoscute chiar din antichitate. Astfel, „Plinius cel Bătrân", în „Istoria naturală", susține că lucerna a apărut în timpul invaziei Perşilor în Grecia, pe vremea împăratului Darius, cu trei secole înainte de Cristos. Trifoiul îl găsim prezentat în unele lucrări din secolul al XII-lea e.n., iar sparceta apare prima oară în lucrările lui Olivier de Serres, când era destul de răspândită în Franța din acea vreme. Mult mai târziu a început cultivarea plantelor anuale pentru furaj; sfecla furajeră s-a cultivat la începutul secolului al XVIII-lea în Germania, pe Rin; porumbul pentru furaj verde îl găsim cultivat în Franța la începutul secolului al XIX-lea; napii furajeri se cultivau în nord-vestul Europei pe la mijlocul aceluiaşi secol.

În țara noastră, introducerea plantelor furajere anuale cultivate începe abia din secolul XX, iar extinderea propriu-zisă a avut loc treptat după anul 1950, ajungând în anul 1973 la 1,2 mil. ha. Acestea produceau alături de cele 4,2 mil. ha. pajişti naturale, pentru constituirea bazei furajere. Se spune că lucerna era cultivată la români din jurul anului 1800, iar meiul din vechime. Prima lucrare importantă cu privire la producerea furajelor a fost publicată, la noi, de către profesorul George Maior sub titlul „Fânețele şi păşunile de munte" (1923). Activitatea în domeniu a continuat anemic în ICAR şi s-a intensificat mult după anul 1962, când s-a înființat „Institutul Central de Cercetări Agricole", transformat în ASAS (1969). După anul 1928 au început cercetări şi studii sistematice de pratologie, prin activitatea profesorului Ion Safta la ICAR, urmat de Gheorghe Anghel (1934), Al. Buia (1938), Grigore Obrejanu (1942), care au lucrat şi în învățământul agricol superior.

Activitatea prof. Gh. Anghel la Institutul Agronomic Bucureşti, la ICAR şi ICCA, unde a coordonat cercetările, a condus la formarea unor colective de eminenți specialişti în domeniu, între care îi vom aminti pe: K. Niedermayer, S. Samoilă, I. Ilchievici, I. Țucra, V. Ciocârlan, C. Chiriță, P. Varga.

În acelaşi timp s-au dezvoltat puternic catedrele de „Culturi furajere" din cadrul institutelor (universităților) agronomice, între care s-au detaşat realizările profesorului Ioan Puia şi a discipolului său I. Rotar de la Cluj; Colectivul de la Iaşi format din D. Roşca, P. Panait, Rodica Căzăceanu, T. Iacob şi cercetătorii Anatolie Grâneanu şi N. Dumitrescu (devenit profesor între 1990-2000); iar la Bucureşti: Gh. Anghel, C. Bărbulescu, P. Burcea, Gh. Motcă şi C. Pavel la Craiova. Pe lângă extinderea suprafețelor şi perfecționarea tehnologiilor de cercetare la plante anuale, până în anul 1986, s-au extins lucrările de îngrijire şi fertilizare pe pajişti cu finanțare de la stat. O contribuție de excepție a adus la stabilirea tehnologiilor de cultură pentru plante furajere anuale şi leguminoase perene, dr.-ul Iuliu Moga. El a slujit acest domeniu peste 40 de ani. Lucrările sale monografice „Cultura plantelor furajere anuale" (1974), „Plante furajere perene" (1983) şi „Cultura plantelor furajere"

Some fodder plants have been known since Antiquity. Thus, in "Natural History", Plinius the Old asserts that alfalfa appeared during the Persian invasion of Greece during Darius' rule, a century before Columbus. The trefoil is mentioned in some works from the 12th century A.C., while the sainfoin appears firstly in Olivier de Serres' works, as it was quite wide-spread in the France of that time. Much later people started to cultivate the annual plants for fodder. Mangold was cultivated at the beginning of the 18th century in Germany, along the Rhine; the green fodder corn is being cultivated in France at the beginning of the 19th century; turnip-rooted cabbage was cultivated in the north-west of Europe at the middle of the same century.

In our country, the cultivation of annual fodder plants starts only in the 20th century and extends little by little after 1950, reaching a surface of 1,2 million hectares in 1973. They produced, together with the 4.2 million hectares of natural pasture lands, the fodder basis. It is said that alfalfa has been cultivated since around 1800, while millet since antiquity. The first important work about the production of fodder plants was published in our country by Professor George Maior under the title "Mountain Hayfields and Pastures" (1923). The activity in this field went on anaemically within ICAR but intensified very much after 1962, when the "Central Institute of Agricultural Research" was founded; it then changed into ASAS (1969). After 1928 research and systematic studies on prathology started, through the activity of Professor Ion Safta at ICAR, followed by Gheorghe Anghel (1934), Al. Buia (1938), Grigore Obrejanu (1942), who also worked in the university agricultural education.

Professor Gh. Anghel's activity at Agronomical Institute of Bucharest, at ICAR and at ICCA, where he coordinated the research, led to the creation of certain groups of outstanding specialists in the field, among which we are going to mention K. Niedermayer, S. Samoilă, I. Ilchievici, I. Țucra, V. Ciocârlan, C. Chiriță.

At the same time, the departments of "Fodder cultures" within the agricultural institutes and universities developed significantly: Professor Ioan Puia and his disciple I. Rotar at Cluj; the group from Iassy formed of D. Roşca, P. Panait, Rodica Căzăceanu, T. Iacob and the researchers Anatalie Grâneanu and N. Dumitrescu (who became a professor between 1980-2000); in Bucharest: Gh. Anghel, C. Bărbulescu, P. Burcea, Gh. Motcă and C. Pavel, in Craiova. Along with the extension of areas and the improvement of research technologies for annual plants, until 1986 the lawns supervision and fertilization financed by the state also extended.

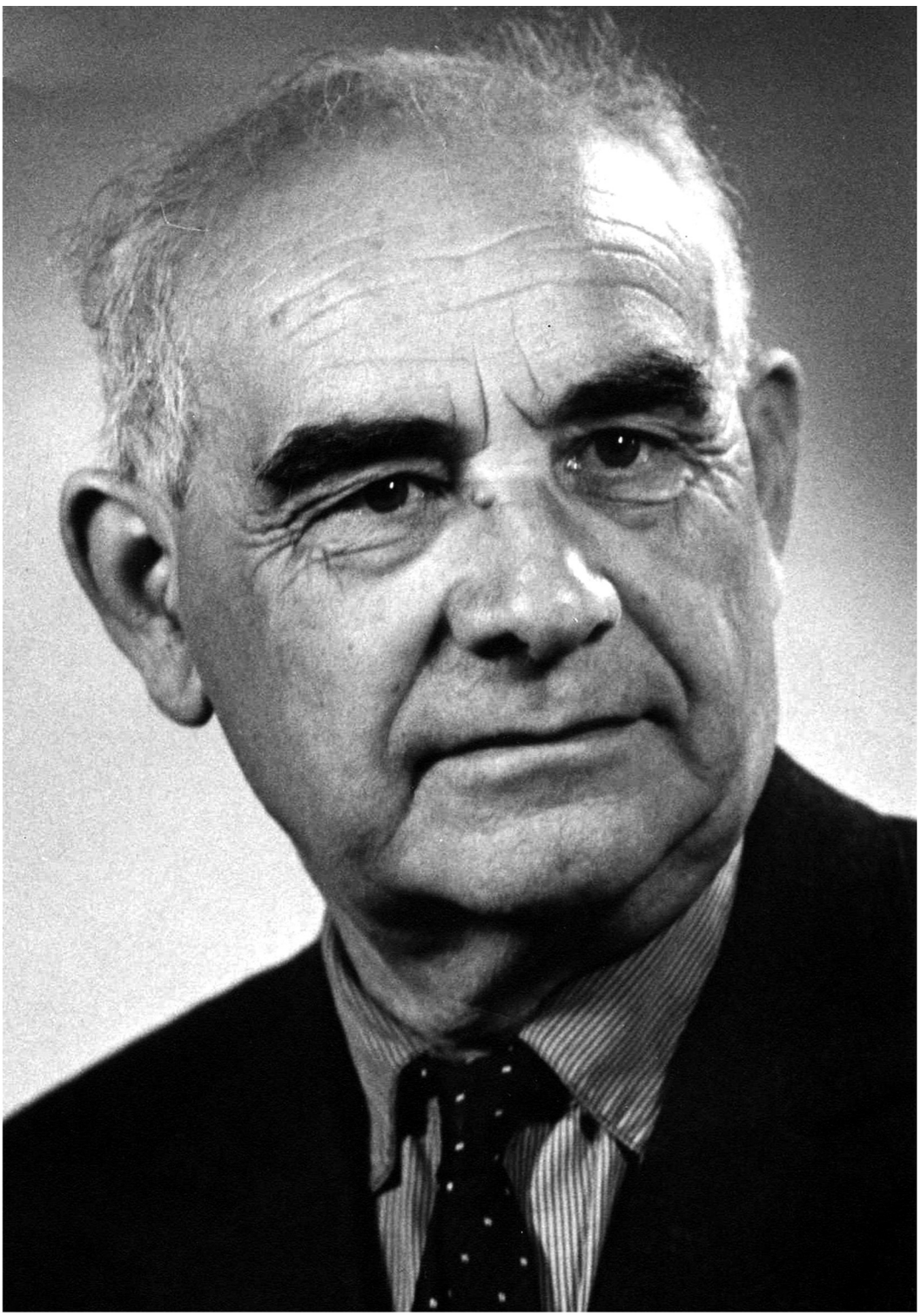

Ion Safta

21 apr **1897** - **1983** 16 mai

Profesorul **Ion Safta** s-a născut în satul Luncoiul Inferior, județul Hunedoara. Este primul pratolog român; eminent fitotehnist de catedră în domeniul culturilor furajere. A absolvit „Academia de Agricultură” din Cluj, în anul 1923 „Cu distincție”. În anii 1922-1925 a fost asistent la Catedra de Botanică şi Patologie vegetală, condusă de eminentul profesor botanist Iuliu Prodan. În paralel a urmat o specializare în „Chimie agricolă” cu renumitul profesor Ioan M. Dobrescu. Din anul 1930 a devenit cercetător la Staţiunea Experimentală Agricolă Câmpia Turzii, pentru domeniul „Plante de nutreț”. S-a perfecționat doi ani în fitotehnie la Halle cu prof. Holdeffleis în botanică şi ameliorarea plantelor cu Roack. Aici a susținut doctoratul în anul 1932, iar aproape imediat a fost angajat cercetător la „Laboratorul de Culturi furajere şi pajişti”. Un an mai târziu, a ocupat Catedra de Agricultură specială (Păşuni şi fânețe) la Academia de Agricultură, Cluj, unde a activat până în anul 1945. Ulterior a lucrat la Institutele agronomice din Timişoara şi Craiova. A publicat un valoros curs de fitotehnie în anul 1938. Între anii 1940-1945 a fost rectorul Facultății de Agronomie din Cluj, care funcționa la Timişoara. A fost pensionat în anul 1968, iar anii vârstei a treia i-a petrecut în orașul de pe Bega. El a pus bazele moderne ale disciplinei agronomice „Producerea şi păstrarea furajelor”. Ion Safta a fost un „cercetător clasic”, format în laboratoarele ICAR. El trebuie recunoscut ca fondator al domeniului praticulturii inițiat în Transilvania, apoi în Banat şi Oltenia, abordând cercetări de floristică, fitosociologie, fertilizare, lucrări de întreținere şi recoltare. A efectuat cercetări sistematice asupra pajiştilor: „Contribuții la studiul fito-social al fânețelor din județul Cluj” (1936), „Efectele îngrăşămintelor minerale asupra pajiştei” (1936), „Cercetări fito-social-agricole asupra păşunilor din județul Timiş” (1938), „Experiențe cu epoci de cosit la fâneața naturală”, „Cercetări geobotanice asupra păşunilor din Transilvania”, „Contribuții privitoare la biologia şi calitatea unor leguminoase răspândite în pajiştile din Lunca Jiului”, „Cultura lucernei pentru sămânță şi rentabilitatea ei” (1937), „Păşunile şi fânețele, îngrijirea şi exploatarea lor” (1937). Între realizările de sinteză din această sferă se disting: „Păşunile şi fânețele, îngrijirea şi exploatarea lor”, cu o prefață de acad. Gh. Ionescu Şişeşti, „Producerea şi păstrarea furajelor” (1965), „Plantele de nutreț” în Fitotehnie vol. II, 71 pag. (1965), „Plante de nutreț” în Fitotehnie, tratat, vol. III, 315 pag. (1960). Profesorul Ioan Safta a fost o personalitate agronomică de anvergură a vremilor sale; Membru de Onoare al Academiei de Ştiințe Agricole şi Silvice, aureolat cu distincții de stat.

Professor **Safta** was born in Lower Luncoiul Village, Hunedoara County. He is the first Romanian meadow scientist and a famous plant grower professor in the field of fodder crops. He graduated the Academy of Agriculture from Cluj in 1923 ,, With distinction''. He was assistant at the Chair of Botany and Vegetal Pathology, directed by the famous botanist Iuliu Prodan, during 1922-1925. At the same period, he received training in the Agricultural Chemistry from Professor Ioan M.Dobrescu. Since 1930, he became researcher at the Agricultural Experimental Station of Cîmpia Turzii, in the field of fodder plants. He received training for 2 years in plant growing at Halle from Professor Holdeffleis in Botany and, in Plant Breeding from Roack. He defended his PhD Thesis in 1932 and, afterwards, he became researcher at the Laboratory of Fodder Crops and Meadows. A year later, he worked at the Chair of Special Agriculture (Meadows and Hayfields) at the Agricultural Academy of Cluj, where he activated until 1945. He has also worked at the Agricultural Institutes of Timişoara and Craiova. He published a valuable Course of Plant Growing in 1938. He was the rector of the Faculty of Agronomy from Cluj, during 1940-1945. He retired in 1968, and he passed the rest of his life in Timişoara. Professor Safta has founded the agronomical discipline of Fodder Production and Preservation. He was a ,, classical scientist'', trained in the laboratories of the Agricultural Research Institute of Romania. He must be recognised as the founder of meadow growing field, initiated in Transylvania, then in Banat and Oltenia; he carried out investigations on floristic, phyto-sociology, fertilization, and harvesting. He conducted systematic investigations on meadows: Contributions on the Phyto-Social Study of Hayfields in the Cluj County (1936); Effects of Mineral Fertilizers on Meadows (1936); Phyto-Social-Agricultural Investigation on Meadows from Timiş County(1938); Experiments on Mowing Seasons in Natural Hayfield ; Geo-Botanic Investigations on Meadows from Transylvania; Contribution on the Biology and Quality of Legumes from Lunca Jiului Meadows; Growing Grain Alfalfa and Its Profitableness (1937); Meadows and Hayfields, Their Management and Their Exploitation (1937). Among these synthesis achievements, there are: Meadows and Hayfields, Their Management and Their Exploitation, with a foreword by Academician Gheorghe Ionescu- Şişeşti, Fodder Production and Preservation (1965); Fodder Plants in Plant Growing vol. II, 71 pages , and Fodder Plants in Plant Growing, treatise, vol. III, 315 pages (1960). Professor Safta was a remarkable agricultural personality of his time ; he was a Honour Member of the Academy of Agricultural Sciences.

Gheorghe Anghel

27 mar **1910** - **1986** 21 nov

Profesorul **Gh. Anghel** s-a născut la Ciugud, județul Alba. Este recunoscut ca „părinte al pratologiei moderne în România”. A învățat la Academia de Înalte Studii Agronomice Cluj între anii 1930-1934, fiind angajat la Stațiunea de Ameliorarea Plantelor Cluj. S-a specializat în culturi furajere la Şcoala Politehnică din München (1937-1938). În anul 1941 a ocupat Catedra de Păşuni şi Fânețe la Facultatea de Agronomie Bucureşti, până la pensionare. Cercetările sale definitorii s-au referit la domeniul pratologiei, analiza calității semințelor şi studiul buruienilor din culturile de câmp şi horticole. Între lucrările sale de cercetare amintim: „Ce putem face pentru îmbunătățirea păşunilor” (1941), „Poa pratensis” (1942), „Explotarea mixtă a păşunilor” (1943), „Cercetări floristice pe păşunile din Transilvania” (1942), „Graminee din flora pajiştilor” (1947). După anul 1960 prof. Gh. Anghel a coordonat cercetările ICAR (ICCA) în domeniul pajiştilor, publicând lucrări de excepțională valoare ştiințifică şi practică: „Studiul şi cartarea păşunilor din corpul Crinț, Munții Cibinului” (1961), „Orientări noi în întreținerea, refacerea şi folosirea păşunilor şi fânețelor” (1964) ş.a. A elaborat excepționale lucrări de sinteză, cu statut de primat în bibliografia autohtonă de pratologie: „Îmbunătățirea păşunilor şi fânețelor din regiunile de munte” (1971), „Cultura pajiştilor” (360 pg.), „Pajişti intensive” (265 pg.) (1980). El a fost promotorul academic al „Programului național pentru cultura pajiştilor” şi al înființării întreprinderilor pentru ameliorarea şi exploatarea pajiştilor. În perioada fecundă de activitate a profesorului Gh. Anghel s-au făcut investiții mari pentru parcelarea unor suprafețe întinse de pajişti (cca. 500000 ha) din zonele de câmpie şi de deal; el fiind o garanție a acestei acțiuni fără precedent în România. S-au efectuat defrişări şi supraînsămânțări pe păşunile comunale, cu rezultate foarte încurajatoare. Situația de azi este la nivelul anului 1950. A susținut înființarea Stațiunii de Cercetări pentru Cultura Pajiştilor de la Măgurele (Braşov). A avut contribuții fundamentale în domeniul analizei calității semințelor, unde a elaborat 3 lucrări de referință pentru ştiință: „Determinarea indicilor de calitatea semințelor”, „Îndrumător pentru determinarea semințelor de plante cultivate” (250 pag.), „Determinarea facultății germinative a semințelor (90 pg.). Prof. Gh. Anghel a elaborat pentru studenți: „Curs de botanică” (1953), „Botanica şi fiziologia plantelor” (1965), „Curs de botanică medicală” (1972), „Botanica-manual pentru şcoli tehnice”. A mai publicat „Geobotanica” (cu M. Răvăruț şi Gh. Turcu), „Buruienile din culturile agricole şi combaterea lor” (356 pag.). Prof. Gh. Anghel a avut titlul de „Dr. Docent”, „Profesor emerit”, „Membru titular” al Academiei de Ştiințe Agricole şi Silvice. A reprezentat țara la Federația Europeană a Pajiştilor şi la FAO. A fost o mare personalitate a domeniului pajiştilor şi culturilor furajere pentru care a muncit aproape o jumătate de secol.

Professor **Anghel** was born at Ciugud, Alba County. He is considered,, the father of modern meadow science in Romania''. He studied at the Academy of High Agricultural Studies of Cluj, during 1930-1934. He worked at the Station of Plant Breeding of Cluj. He received training in fodder crops at the Polytechnic School from München (1937-1938). In 1941, he occupied the Chair of Meadows and Hayfields at the Faculty of Agronomy from Bucharest, until his retirement. His important investigations concerned the field of plant growing , analysis of seed quality and study on weeds from field and garden crops. Among his research works, there are: ,,What Can We Do to Improve Meadows (1941); Poa pratensis (1942); Mixed Exploitation of Meadows (1943); Floristic Investigation on Transylvania Meadows (1942); Grasses from Meadow Flora (1947). After 1960, Professor Anghel has co-ordinated the investigations of Agricultural Research Institute of Romania in the field of meadows, publishing works of remarkable scientific and practical value: Study and Mapping of Meadows from Crinț Body, Cibin Mountains (1961); New Directions in the Management and Utilization of Meadows and Hayfields (1964), etc. He has elaborated exceptional synthesis works : Improving Meadows and Hayfields from Mountainous Regions (1971); Meadows Growing (360 pages) ; Intensive Meadows (265 pages) (1980). He was the initiator of the National Programme for Meadow Growing and of the creation of Units for meadows management and exploitation. During his activity, great investments were done for plotting great areas of meadows (about 500000 ha) from plain and hilly areas. Deforestations and over-seeding were done on commune meadows, with very encouraging results. The state of Romania today is found at the level of the year 1950. Gheorghe Anghel has supported the foundation of the Research Station for Meadow Growing from Măgurele (Braşov). He has significantly contributed to the field of seed quality analysis and elaborated three reference works for science: Determination of Seed Quality Indices; Guide for the Determination of Grown Plant Seeds (250 pages); Determination of Seed Germinating Capacity (90 pages). Professor Anghel has elaborated for students Course of Botany (1953); Plant Botany and Physiology (1965); Course of Medical Botany (1972); and Botany-Guide for Technical Schools. He also published Geo-Botany (in collaboration with M. Răvăruț and Gheorghe Turcu), and Weeds from Crops and Their Control (356 pages). Professor Anghel has received the title of Reader Doctor, Honoured Professor, and Full Member of the Academy of Agricultural Sciences. He represented Romania at the European Federation of Meadows and at FAO. He was a great personality in the field of meadows and fodder crops, for which he has worked almost half a century.

Ioan Puia

4 sep **1923** - **2003** 6 iun

Profesorul **Ioan Puia** s-a născut în satul Aţintiş, judeţul Mureş. A avut contribuţii semnificative în fiziologia plantelor, pratologie, pratotehnică, ecologie şi agroecologie. A absolvit Facultatea de Agronomie din Cluj în anul 1950, fiind reţinut ca asistent şi şef de lucrări la disciplina Fiziologia plantelor, până în anul 1963. Din anul 1962 a preluat cursul Cultura pajiştilor şi Plantelor furajere până la pensionare, în anul 1993, iar în continuare a activat ca profesor consultant. Timp de 22 ani a ocupat postul de prorector şi rector (1962-1984) al Institutului Agronomic Cluj. Ca profesor a dezvoltat o catedră modernă, cu laboratoare şi câmpuri de cercetare, la nivelul unei activităţi „pilot". A publicat 14 lucrări didactice de sinteză: „Ghid pentru lucrări practice de fiziologia plantelor" (1962), „Îndrumător pentru determinarea unor specii de plante din pajişti, după organele vegetative" (1969), „Curs de culturi furajere", partea I şi a II-a, 1970, „Ghid metodologic pentru elaborarea şi demonstrarea lucrărilor de diplomă" (1970), „Producerea şi păstrarea furajelor" (1976, cu V. Popescu - în 1984 cu C. Bărbulescu) ş.a. Pe baza cercetărilor întreprinse a publicat 224 lucrări originale, cursuri, monografii, cărţi şi broşuri, peste 10000 pagini. Cercetările sale au investigat domenii variate: fiziologia plantelor, structura şi dinamica compoziţiei floristice, vegetaţia din pajişti, pajiştea ca ecosistem, pajişti semănate şi formarea nişelor ecologice, prin stabilirea amestecurilor furajere; definirea conceptului de agroecosistem. Prof. I. Puia a introdus disciplina „Ecologie agrară" în învăţământul superior agronomic. Între lucrările de cercetare reprezentative pentru activitatea sa se disting: „Influenţa luminii asupra dezvoltării porumbului" (1957), „Sursele de azot şi folosirea lor raţională în vederea ridicării producţiei pajiştilor" (1975), „Cercetări asupra unor aspecte ale relaţiei dintre nutriţia minerală a plantelor şi rezistenţa lor la ger" (1960), „Agricultura, agroecosistemele şi protecţia mediului" (1980), „Agroecosistemul, bioproductivitatea şi alimentaţia omului" (1979). A publicat: „Monografia trifoiului", 308 pag. (1973), „Producerea şi păstrarea furajelor pratologie şi pratotehnică", 196 pg. (1976), „Producerea şi păstrarea furajelor", 380 pag., (1982), „Ecologie agricolă", 332 pag. (1982), „Pajiştile din Munţii Apuseni", 198 pag., (col.), „Agroecologie, Ecologism, Ecologizare", 259 pag. (1958), „Agroecologie şi ecodezvoltare", 480 pag. (2001), coordonator. Profesorul Ioan Puia a fost o personalitate recunoscută pentru valoarea sa de dascăl şi om de ştiinţă. A fost îndrumător de doctorat, membru titular al ASAS, membru al Comitetului Executiv al Federaţiei Europene a Pajiştilor (E.G.F.), preşedinte al subcomisiei Biosferă a Academiei Române-Filiala Cluj. El rămâne fondatorul „Ecologiei agricole" ca ştiinţă şi unul dintre pratologii importanţi din România.

Ioan Puia was born in Aţintiş Village, Mureş County. His contribution on plant physiology , meadow science and technique, ecology and agro-ecology. He graduated the Faculty of Agronomy from Cluj in 1950, becoming assistant at the discipline Plant Physiology , until 1963. Since 1962, he has taught the course of Meadows Growing and Fodder Plants until his retirement in 1993 ; then, he activated as consulting professor. For 22 years, he was vice-rector and rector (1962-1984) at the Agricultural Institute of Cluj. As a professor, he developed a modern discipline, with laboratories and investigation fields at the level of a ,, pilot'' activity. He published 14 synthesis didactic works: Guide for Practical Works of Plant Physiology (1962); Guide for the Determination of Plant Species from Meadows , according to Vegetative Organs (1969); Course of Fodder Plants , Part I and II, (1970); Methodological Guide for the Elaboration of Diploma Papers (1970); Fodder Production and Preservation (1976, in collaboration with V.Popescu, and in 1984 , with C. Bărbulescu), etc. Based on his investigations , he published 224 original works, courses, monographs, books and booklets(over 10000 pages). He has investigated various fields: plant physiology, structure and dynamics of floristic composition, vegetation from meadows., meadows as ecosystem, meadow sowing and formation of ecological niches by establishing fodder mixtures. He defined the agro-ecosystem concept. Professor Puia introduced the discipline of Agrarian Ecology within higher agricultural education. Among his representative research works, there are: Influence of Light on Maize Development (1957) ; Nitrogen Sources and Their Reasonable Utilization for Increasing Meadows Yield (1975); Investigations on some Aspects of the Relation between Plant Mineral Nutrition and Frost Resistance (1960); Agriculture, Agro-Ecosystem and Environment Protection (1980); Agro-Ecosystem, Biological Productivity and Man's Food (1979). He published: Clover, 308 pages, 1973,; Fodder Production and Preservation - Meadow Science and Technique , 196 pages (1976); Fodder Production and Preservation , 380 pages (1982); Agricultural Ecology , 332 pages (1982); Meadows from the Apuseni Mountains , 198 pages (in Collaboration) ; Agro-Ecology, Ecology and Ecologization , 259 pages (1958); Agro-Ecology and Ecological Development , 480 pages (2001), (co-ordinator) . Professor Puia was a well-known personality for his value as teacher and scientist. He guided PhD students. He was a member of the Executive Committee of the European Federation for Meadows (E.G.F), and president of sub-commission Biosphere of the Romanian Academy Cluj Branch. He remains the founder of Agricultural Ecology as science and one of the important Romanian meadows scientists.

Costică Bărbulescu

14 sep **1925** -

Profesorul **Costică Bărbulescu** s-a născut la Brăila. Este un reprezentant de elită al pratologiei şi culturilor furajere în perioada 1965-2000. A absolvit Facultatea de Agronomie la Bucureşti în anul 1949, cu rezultate excelente. A fost reţinut ca asistent la catedra de „Cultura pajiştilor şi plantelor furajere" a renumitului profesor Gheorghe Anghel. Devine şef de lucrări în anul 1956, conferenţiar în 1963 şi profesor în perioada 1969-1990. Este profesor consultant; îndrumător de doctorat, din anul 1969. A obţinut titlul de „Candidat în ştiinţe" (doctor în agronomie) în anul 1960, iar în anul 1973 a devenit „Doctor decent". A elaborat primul manual de lucrări practice pentru „Producerea şi păstrarea furajelor" 261 pag. (1956), reeditat în 1972. În următorii 20 de ani a publicat 11 ediţii de manuale universitare. În anul 1971 a elaborat primul manual universitar de „Producerea şi păstrarea furajelor" 338 pag., care a stat la baza conţinutului disciplinei pentru facultăţile agronomice timp de trei decenii. În activitatea sa de cercetare ştiinţifică, profesorul C. Bărbulescu a abordat vaste teme de pratologie şi cultura plantelor furajere: determinări floristice, studii de compoziţie şi structura floristică a covorului vegetal din pajişti, tehnologii aplicate pe pajişti, cultura plantelor furajere, studii largi privind Iarba de Sudan. Între lucrările de cercetare cu profundă esenţă ştiinţifică se disting: „Harta vegetaţiei, pajiştilor naturale din Platforma Bran" - 1969 (cu P. Burcea şi Gh. Motca), „Modificarea cantităţii producţiei de furaje de pe pajişti de Agrostis tenuis" (1976), „Dinamica producţiei şi compoziţiei floristice la pajişti semănate de la Davideşti, Argeş" (1974), „Harta vegetaţiei păşunilor alpine din masivul Iezer-Păpuşa" (1964), „Influenţa îngrăşămintelor chimice asupra producţiei şi compoziţiei floristice a păşunilor de ţăpoşică" (Nardus stricta) - 1966. Profesorul C. Bărbulescu este cel mai important autor şi coordonator în elaborarea lucrărilor de sinteză pentru domeniul producerii şi păstrării furajelor, cu o activitate de aproape 40 de ani. Publicaţiile sale confirmă acest fapt: „Păşunile şi fânaţele din România", 100 pag. (1963); „Determinator pentru flora pajiştilor", 300 pag. (1971), 324 pag. (1980); „Pajiştile din Platforma Bran", 170 pag. (1977); „Păşunile munţilor înalţi", 242 pag. (1983); „Pajiştile din Carpaţii României", 350 pag. (1985); „Pajiştile de deal din România", 299 pag. (1987); „Producerea şi păstrarea furajelor", 380, 400 pag. (1967, 1976, 1980, 1984); „Cultura pajiştilor şi a plantelor furajere", 296 pag. (1991). La aceste lucrări a avut un aport deosebit profesorul P. Burcea. A avut funcţia de prorector (1971-1972, 1981-1989); şef de catedră, consilier, secretar ştiinţific şi director în Ministerul Învăţământului pentru specialitatea Agronomie; vicepreşedinte al Secţiei de cultura plantelor din ASAS. Este membru titular al ASAS; a fost distins cu Premiul I al Ministerului Învăţământului pentru activitate ştiinţifică şi cu Ordinul Naţional „Steaua României" în grad de Cavaler; este laureat al Premiului Academiei Române.

Professor **Costică Bărbulescu** was born in Brăila. He is an elite exponent of this area (1965-2000). He graduated the Faculty of Agronomy at Bucharest in 1949, with great results. He was employed as a "professor's assistant " at the department "Grassland and fodder plants growing" of the famous Professor Gheorghe Anghel. He became "lecturer" in 1956, senior lecturer in 1963 and professor during 1969-1990. He is a consulting professor and doctorate adviser since 1969. He obtained the title of "Candidate in sciences" (doctor in agronomy) in 1960, and in 1973, became "Ph.D.;D.Sc.". He elaborated the first handbook of practical works for "Production and Conservation of Fodder" in 1956 (261 pages). In the following 20 years, he published 11 editions of academic handbooks. In 1971, he elaborated the first university course of "Production and Conservation of Fodder" 338 pages, which was at the basis of the discipline for agronomical faculties during 3 decades. In his research activity, he approached themes of pratology and fodder plant growing: floristic determinations, studies on floristic compositions and structure of the canopy from pastures, technologies applied on pastures, fodder plant growing, and studies on Sudan grass. Among his research works, we remark "Map of Vegetation, Natural Pastures from Bran Platform" 1969 (in collaboration with P. Burcea and Gh Motca), Modification of Fodder Production Quantity from the Grasslands of Agrostis Tenuis"(1976), "Dynamics of Production and Floristic Composition in Grassland Crop from Davidesti (Arges)" (1974), "Map of Alpine Grassland Vegetation from the Iezer-Papusa Massif" (1964), "Influence of Chemical Fertilizers on the Production and Floristic Composition of Taposica Grasslands" (Nardus stricta) 1966. He is the most important author and coordinator at the elaboration of synthesis works in the field of fodder production and preservation, having an activity of almost 40 years. His publications confirm this: "Grasslands and Hayfields from Romania 100 pages (1963); "Guide for Grasslands Flora" 300 pages (1971), 324 pages (1980); "Grasslands from Bran Platform" 170 pages (1977); "High Mountain Grasslands" 242 (1983); "Grasslands form Romanian Carpathians" 350 pages (1985); "Hill Grasslands from Romania" 299 pages (1987); "Production and Conservation of Fodders" 380-400 pages (1967, 1976, 1980, 1984); "Grasslands and Fodder Plants Growing" - 296 pages(1991). To these works, Professor P. Burcea had a special contribution. Professor Bărbulescu was vice-rector (1971-1972, 1981-1989), head of the chair, scientific secretary and director in the Ministry of Education for the specialty of Agronomy; he was vice president of the Section for Plant Growing at ASAS. He is full member of ASAS. He was awarded with the 1st premium of the Ministry of Education for scientific activity, and granted with National Order "Star of Romania in cavalier grade"; laureate of the Award "The Romanian Academy".

Iuliu Moga

1 mai **1928** - **2007** 3 oct

Dr. **Iuliu Moga** este un lider recunoscut în domeniul arătat, unde a avut o contribuție semnificativă la stabilirea noilor tehnologii de cultură la plantele furajere anuale şi perene. S-a născut în localitatea Ocna Mureş, județul Alba. Dr. Iuliu Moga este absolvent al Institutului Agronomic Cluj din anul 1953. A ocupat post de cercetător la Stațiunea de Cercetări Agricole Mărculeşti (Dobrogea) în 1954, unde a ajuns „şef de laborator" şi „secretar ştiințific". A obținut titlul de „Doctor în agronomie" în anul 1968 şi a devenit conducător de doctorat în anul 1990. Este unul dintre puținii cercetători în viață, formați profesional la vechiul ICAR. Devenirea înaltei sale personalități s-a produs în cadrul Laboratorului pentru „Tehnologia producerii furajelor" din ICCPT Fundulea. Aici a întreprins cercetări asupra plantelor furajere anuale şi perene, de o amploare deosebită, pe baza cărora a elaborat tehnologii de cultură şi un mare număr de lucrări şi cărți de sinteză sub formă de tratate şi monografii în peste 270 titluri. Domeniile investigate de dr. Iuliu Moga au fost: cercetări asupra plantelor furajere leguminoase perene; aplicarea îngrăşămintelor la culturi furajere; agrotehnica şi tehnologia culturilor furajere anuale; cultura intercalată a plantelor anuale furajere şi a culturilor furajere succesive; cercetarea calității furajelor; cercetări asupra unor aspecte biologice la plante furajere; cercetări în domeniul cultivarului şi structurii sortimentului de culturi furajere. Între cercetările reprezentative pentru aceste teme, se disting lucrările: „Rezultate experimentale obținute în pajiştile irigate în condițiile din Câmpia Dunării" (1973), „Influența îngrăşămintelor asupra producerii şi calității principalelor plante furajere în condițiile Câmpiei Bărăganului" (1967), „Rezultate experimentale noi cu privire la culturile duble furajere în condițiile pedoclimatice ale Câmpiei Bărăganului" (1969), „Posibilități de îmbunătățire a bilanțului proteic la plantele furajere irigate" (1981), „Relația dintre vârsta plantelor la intrarea în iarnă şi rezistența la temperaturi scăzute la raigrasul aristat semănat toamna" (1980). Între lucrările de sinteză reprezentative pentru opera dr.-lui Iuliu Moga se află: „Cultura leguminoaselor perene", 121 pag. (1993), „Plante furajere", 250 pag. (1996), „Lucerna", 83 pag., col. (1973), „Cultura porumbului", (siloz) 39 pag. (1973), „Cultura plantelor furajere anuale", 148 pag. (1974), „Plante furajere perene", 152 pag. (1983), „Cultura plantelor furajere pentru sămânță", 259 pag. (2000). Dr. Iuliu Moga are titlul de „Doctor docent în ştiințe", membru titular al Academiei de Ştiințe Agricole şi Silvice; este laureat al Premiului Academiei Române „Ion Ionescu de la Brad"; a fost nominalizat „Omul anului 1988" de American Biographical Institute şi a fost reținut pentru nominalizare pe lista primelor 500 personalități din cercetarea mondială în „International Book of Honor".

Dr. **Iuliu Moga** is a well-known leader in this field, where he had a significant contribution in setting up the new crop technologies for the annual and perennial fodder plants. He was born at Ocna Mureş, Alba County. Dr. Iuliu Moga graduated the Cluj Agronomic Institute in 1953. He was employed as a researcher at the Mărculeşti Agricultural Research Station (Dobrogea) in 1954, where he became a "laboratory chief" and "scientific secretary". He obtained the title of "Ph.D. in agronomy" in 1968, and became Doctorate adviser in 1990. He is one of the few researchers still alive, professionally trained at the former ICAR. He became one of the most famous personalities in the Laboratory for "The technology of fodder production" from ICCPT Fundulea. Here, he carried out ample research regarding annual and perennial fodder plants, and elaborated crop technologies and a great number of works and synthesis books as treaties and monographs (over 270 titles). The fields investigated by Dr. Iuliu Moga were: research on perennial grasses and legumes; application of fertilizers to fodder crops; agrotechnology and technology of annual fodder crops; annual fodder crops intercalated with successive fodder crops; research on fodder quality; research on some biological aspects in fodder plants; research on cultivar and structure of fodder crops assortment. Among Dr. Iuliu Moga's representative works we mention: "Experimental Results Obtained in Irrigated Pastures, under Conditions of the Danube Plain" (1973), "Influence of Fertilizers on Production and Quality of Main Fodder Plants under Conditions of Baragan Plain" (1967), "New Experimental Results on Fodder Crops under Pedoclimatic Conditions of Baragan Plain" (1969), "Possibilities of Improving the Protean Balance in Irrigated Fodder Plants" (1981), "Relation between the Age of Plants in Winter and Resistance to Low Temperatures in Ryegrass, Sown in Autumn" (1980). Among the representative works of Dr Moga, there are: "Perennial Legumes Growing " - 121 pages (1993), "Fodder Plants" - 250 pages (1996), "Alfalfa" 83 pages (1973), Culture of Maize" (silo) 39 pages (1973), "Culture of Annual Fodder Plants" 148 pages (1974), "Perennial Fodder Plants - 152 pages (1983), "Culture of Seed Fodder Plants" 259 pages (2000) . Iuliu Moga is "Ph.D.; D.Sc.", full member of the Academy of Agricultural and Forestry Sciences, Laureate of Romanian Academy Prize "Ion Ionescu de la Brad", nominated as "Man of the year 1988" by the American Biographical Institute. He was included for nomination on the list of the first 500 personalities from the global research, in the "International Book of Honor".

Nicolae Dumitrescu

8 iun **1930** -

Profesorul **Nicolae Dumitrescu** s-a născut în localitatea Vârteşcoiu, judeţul Vrancea şi este o personalitate reprezentativă pentru cercetarea agricolă din Moldova. A absolvit Facultatea de Agronomie la Iaşi, în anul 1953. Apoi, a fost angajat cercetător în colectivul agronomic al Academiei Române, Filiala Iaşi (1954), şi a lucrat la Staţiunea de Cercetări Agronomice Iaşi. La înfiinţarea S.C.A. Podu-Iloaie, dr. N. Dumitrescu a fost cooptat în colectivul de cercetare (1961), până în anul 1990. Din acest an a ocupat postul de profesor la Universitatea Agronomică Iaşi pentru disciplina „Cultura pajiştilor şi a plantelor furajere" şi „Ecologia şi protecţia mediului". Dr. N. Dumitrescu este un cercetător „clasic" şi un dascăl pasionat în activitatea de formare a specialiştilor agronomi. A predat cursuri până în anul 2000. În aproape 50 de ani de cercetare a publicat peste 200 de lucrări ştiinţifice, cursuri universitare, cărţi tehnice, broşuri de îndrumare tehnică ş.a. Cercetările sale au urmărit probleme de agrofitotehnie, studiul fenomenului de eroziune în agricultură, agrotehnica antierozională pe terenurile în pantă pentru culturile de câmp, studiul pajiştilor permanente degradate prin efectul eroziunii şi ameliorarea lor, combaterea eroziunii pe pajişti, înfiinţarea pajiştilor semănate. Între lucrările reprezentative pe aceste teme se remarcă: „Stabilirea densităţii la cultura de floarea soarelui în condiţiile depresiunii Jijia-Bahlui" (1966), „Influenţa înierbării asupra proprietăţilor fizico-chimice şi eroziunii solului" (1961), „Studiul eroziunii solului pe terenuri erodate, amenajate ca pajişti artificiale" (1968), „Contribuţii la studiul lucrărilor solului pe terenurile în pantă în condiţiile depresiunii Jijia-Bahlui" (1972), „Contribuţii la studiul sistemului de cultură în fâşii în Câmpia Moldovei" (1978), „Îmbunătăţirea pajiştilor permanente degradate din Podişul Central Moldovenesc prin lucrări tehnice culturale" (1990). Profesorul dr. N. Dumitrescu a avut o prestaţie cu totul remarcabilă în elaborarea lucrărilor de sinteză. Aici distingem lucrările: „Agrotehnica terenurilor în pantă", cu I. Costache ş.a. (1968), „Pajişti degradate de eroziune şi ameliorarea lor", 264 pag. (1979), „Agrotehnica terenurilor arabile în pantă", 240 pag. (1979), cu A. Popa. Profesor dr. N. Dumitrescu a avut o activitate foarte bogată la catedra universitară (1990-2000), a elaborat ca autor unic sau în colectiv două caiete de lucrări practice şi conţinuturi pentru trei cursuri universitare. Între acestea se disting: „Caiet de lucrări practice pentru culturi furajere", 167 pag. (1996); „Cultura pajiştilor şi plantelor furajere", 398 pag. (1991), „Ecologia şi protecţia mediului" (cu T. Iacob şi V. Vântu), 335 pag. (1992); „Ameliorarea pajiştilor degradate din zona de silvostepă", 372 pag. (1999) (cu T. Iacob, V. Vântu); „Îmbunătăţirea şi folosirea pajiştilor" vol. II, 213 pag. (1998); „Tehnologia producerii şi conservării furajelor" (cu T. Iacob şi V. Vântu), 150 pag. (1991) ş.a. Profesorul N. Dumitrescu este membru al Asociaţiei Absolvenţilor Centrului de Înalte Studii Agronomice Mediteraneene (CINEA) cu sediul la Paris, membru al ASAS, laureat al Premiului Academiei Române; titular al Ordinului „Meritul Agricol" (1971), îndrumător de doctorat.

Professor **Nicolae Dumitrescu** was born in Vârteşcoiu, Vrancea County and is a representative personality for the agricultural research from Moldova. He graduated the Faculty of Agronomy in Iasi in 1953, and then he was employed as researcher in the agronomic staff of the Romanian Academy, Iasi branch (1954), and worked at "The Agronomic Research Station" Iasi. At the foundation of S.C.A. Podu-Iloaiei, Dr. N. Dumitrescu was co-opted by the research team (1961), until 1990. Since this year, he has occupied the position of professor at the Agronomic University of Iasi at the discipline "Grassland and fodder plant growing" and "Ecology and environment protection". Dr. N. Dumitrescu is a "classical" researcher and a passionate teacher in activity of forming agronomic specialists. He has taught courses until 2000. In almost 50 years of research activity, he published over 200 scientific works, academic courses, technical books, brochures of technical instruction, etc. His research has developed agrophytotechnology problems, the study on erosion phenomenon in agriculture, antierosion agrotechnology on the slope lands for field crops, study on permanent grasslands damaged by the erosion effect and their amelioration, controlling erosion on grasslands, foundation of sown grasslands. Among his representative works there are: "Determination of Density in the Sunflower Crop under the Conditions of Jijia-Bahlui Depression" (1966), "Influence of Overgrowing on Physico-Chemical Properties and Soil Erosion"(1961), "Study on Soil Erosion on Eroded Lands, Arranged as Artificial Grasslands"(1968), "Contributions on the Study of Soil Tillage on Slope Lands under the Conditions of Jijia-Bahlui Depression"(1972), "Contributions on the Study of Strip Cropping System in Moldova's Plain"(1978), "Improvement of Degraded Permanent Grasslands from the Moldavian Central Plateau by Technique Works" (1990). Professor Dr. N. Dumitrescu had a remarkable performance in the elaboration of synthesis works. Here, we mention: "Agrotechnology of the Arable Slope Lands" 240 pages (1979) (in collaboration with A. Popa), Professor Dumitrescu had a rich activity at the university (1990-2000), and elaborated two books of practical works and contents for 3 university courses. Among these, there are: "Book of Practical Works for Fodder Crops " 167 pages (1990); "Culture of Grasslands and Fodder Plants" 398 pages (1991), "Ecology and Environment Protection" (in collaboration with T. Iacob and V. Vântu) 335 pages (1992), "Grassland Improvement and Utilization" vol II 213 pages (1998); "Technology of Fodder Production and Conservation " (in collaboration with T. Iacob, and V.Vântu) 150 pages (1991), Professor Dumitrescu is member of the CINEA-Paris, member of ASAS, and has received the Award of the Romanian Academy and Order of "Agricultural Virtue" (1971) ; he is doctorate adviser.

ALBUM

MARI AGRONOMI ROMÂNI

1800-2000

VII. AMELIORATORI ŞI GENETIŞTI 1800-1900

1. VLAD CÂRNU-MUNTEANU (1858-1903)
2. GHEORGHE CIPĂIANU (1879-1957)
3. CONSTANTIN SANDU-ALDEA (1874-1927)
4. DUMITRU I. ANDRONESCU (1885-1971)
5. ŞTEFAN POPESCU (1888-1961)
6. CONSTANTIN OESCU (1891-1973)

VII. AMELIORATORI ŞI GENETIŞTI 1900-1925

7. NICHIFOR CEAPOIU (1911-1994)
8. TIBERIU MUREŞAN (n. 1923)
9. IULIAN DRĂCEA (1922-1980)
10. ALEXE POTLOG (1904-1990)
11. DEZIDERIU TORJE (1918-2007)

VII. AMELIORATORI ŞI GENETIŞTI 1925-1950

12. ALEXANDRU VIOREL VRÂNCEANU (n. 1927)
13. MIHAI CRISTEA (n. 1929)
14. GALLIA BUTNARU (n. 1936)
15. ILIE GAŞPĂR (1930-2004)

Omul a făcut observaţii în natură şi a procedat la alegerea materialului de înmulţire de la indivizii cei mai valoroşi din lumea plantelor şi animalelor din cele mai vechi timpuri. Idei asupra sexualităţii plantelor apar chiar în operele unor filosofi antici ca Empedocles (400-430 î.e.n.), Aristoteles (384-322 î.e.n.), Teophastos (373-287 î.e.n.), precum şi în operele unor cărturari romani, precum Carus (55 î.e.n.), Plinius cel Bătrân (24-79 e.n.), Plinius cel Tânăr (61-113 e.n.) ş.a. Mult mai târziu, Rudolf Jakel Carumeres (1665-1721) a publicat lucrarea „Epistola de sexuplantarum" (1694), prin care a deschis calea spre încrucişarea artificială. Apoi, prima încercare de încrucişare la plante a fost realizată de Kölreuter (1703-1800), între două specii de tutun, fiind urmat de Sprengel (1750-1810), Wiegeman, Gärtner, Knight (1759-1838) ş.a. Cam în aceeaşi perioadă (1867), apariţia celebrei lucrări „Originea speciilor" a lui Charles Darwin (1809-1882) a adus explicaţii asupra tranformării şi evoluţiei speciilor pe baza selecţiei naturale. În aceeaşi epocă, Charles Naudin şi Gregor Mendel au publicat cercetări care au stat la baza elaborării legilor geneticii.

Pe baza acumulărilor descrise, au apărut treptat amelioratorii practici. Astfel în anul 1774 s-a înfiinţat în Franţa „Casa de Semînţe «Vilmorin et Andrieux»"; în Anglia Patric Shirref a creat soiuri de grâu şi orz; F. Maler a creat soiuri de grâu, orz şi orez, iar Taylor a obţinut celebrul soi Squarehed. Foarte vestite au rămas realizările suedezilor de la Svalöf prin von Neergard, H. Nilsson, H. Nilsson-Ehle şi ale „vrăjitorului plantelor de la Santa Rosa", americanul Luther Bufbank (1869-1926).

La noi în ţară, lucrările de ameliorare au început prin Vlad Cârnu-Munteanu şi C. Sandu Aldea. Ei au aplicat prima oară „selecţia individuală simplă" la grâul de toamnă, lucrând asupra soiurilor Bălan, De Banat, Ghirca, ş.a. C. Sandu Aldea a creat linii noi de grâu, iar în anul 1916 a editat primul tratat de „Ameliorarea plantelor agricole". O activitate mai bogată în ameliorare a avut-o George Cipăianu, la ferma sa de la Ţigăneşti. În perioada 1928-1958 ICAR-ul a adus unele creaţii de cultivar prin Vl. Moşneagă, V. Velican (soiuri de cartof), Al. Priadcencu (orz), I. Bretan (cartof), N. Ceapoiu (cânepă), A. S. Potlog (plante medicinale).

În a doua jumătate a secolului XX, lucrările elaborate de P. Raicu, N. Giosan, N. Ceopoiu, T. Mureşan, T. Crăciun, I. Drăcea, C. Panfil, au avut un rol de impulsionare a cercetărilor practice aplicative în domeniul creării hibrizilor şi soiurilor noi de plante cu România. Fanionul acestei activităţi a fost dus de Institutul de Cercetări pentru Cereale şi Plante Tehnice Fundulea (ICCPT). Aici s-au format colective de elită creatoare de cultivar. La grâu şi alte cereale păioase s-au distins prin creaţii noi: N.N. Săulescu, N. Eustaţiu, N. Ceapoiu, T. Lazăr, I. Gaşpăr; la porumb T. Mureşan, O. Cosmin, Iancu Căbulea, M. Cristea, T. Sarca, V. Rusanovski; la floarea-soarelui Al. V. Vrânceanu, St. Voinea, V. Vulpe, Fl. M. Stoenescu, N. Pârvu, Gh. Voinescu. Au fost create soiuri sau hibrizi la aproape toate speciile cultivate. Înainte de anul 1990, România avea un program ştiinţific de producere a semînţelor, care asigură nevoile ţării integral.

Humans have observed nature and started to choose the most valuable individuals for the process of animal and plant multiplication since the oldest times. Ideas about the sexuality of plants first appear in the works of philosophers in the Antiquity such as, Empedocles (400-430 B.C.), Aristotle (384-322 B.C.), Theophrastus (373-287 B.C.), and also in those of some Roman scholars such as, Carus (55 B.C.), Plinius the Old (24-79 A.C.), Plinius the Young (61-113 A.C.). Much later, Rudolf Jakel Carumeres (1665-1721) published his work "Epistola de sexuplantarum" (1694), which opened the way towards artificial crossing. Afterwards, the first endeavour to cross plants was done by Kölreuter (1703-1800), between two tobacco species, being followed by Sprengel (1750-1810), Wiegeman, Gärtner, Knight (1759-1838), etc. Almost in the same period (1867), the publication of Charles Darwin's famous work "The Origin of Species" provided explanations about the transformation and evolution of species due to the natural selection. By studying the cross-breeding and vegetative hybridization, Darwin enormously contributed to the development of the scientific basis of the amelioration. During the same period, Charles Naudin and Gregor Mendel published research that represented the starting point of the genetics laws, and reaching the scientific foundation for further works on amelioration.

Little by little, following the achievements described above, practical ameliorators started to come into view. Thus, in 1774 in France was founded "The Seed Company «Vilmorin şi Andrieux»"; in England Patric Shirreff created species of wheat and barley; F. Maler created species of wheat, barley and rice, while Tailor managed the famous species Squarehed. Extremely renowned are also the achievements reached in Sweden, in Svalöf, by von Neergard, H. Nilsson, H. Nilsson-Ehle and by "the wizard of the plants", the American Luther Bufbank (1869-1926), in Santa Rosa.

In our country the studies on amelioration were started by Vlad Cârnu-Munteanu and C. Sandu Aldea, who taught at the Central Agricultural School of Herăstrău. They applied for the first time "the simple individual selection" to the autumn wheat, working on the species Bălan, Banat, Ghirca, etc. C. Sandu Aldea created new sorts of wheat, and in 1916 he published the first treatise about "The Amelioration of the Agricultural Plants". George Cipăianu also performed a wide activity on amelioration at his farm in Ţigăieşti. During 1928-1958 ICAR innovated in the amelioration, via Vl. Moşneagu, V. Velican (species of cortu), Al. Priadeencu (barley), I. Bretan (potato), N. Ceapoiu (hemp), A. S. Potlog (medicinal plants).

In the second half of the 20th century the field of applied genetics experienced notable progress. The works written by P. Raicu, N. Giosan, N. Ceopoiu, T. Mureşan, T. Crăciun, I. Drăcea, C. Panfil, played an important part in impelling the practical applicative research in the field of the creation of hybrids and new species of plants in Romania. The pennant of this activity was carried by the Research on Cereals and Technical Plants Institute Fundulea (SCCPT). In the sphere of wheat and other stalky cereals new creations stood out: N.N. Săulescu, N. Eustaţiu, N. Ceapoiu, T. Lazăr, I. Gaşpăr; corn: T. Mureşan, O. Cosmin, Iancu Căbulea, M. Cristea, T. Sarca, V. Rusanovski; sunflower: Al. V. Vrânceanu, St. Voinea, V. Vulpe, Fl. M. Stoenescu, N. Pârvu, Gh. Voinescu. New species and hybrids for all the cultivated species were created. Before 1990, Romania had a scientific programme to produce enough seeds to cover completely the country's needs.

Vlad Cârnu Munteanu

1 nov **1858** - **1903** 18 nov

Vlad Cârnu-Munteanu a fost unul dintre primii agronomi români de cea mai aleasă valoare. S-a născut în satul Purcăreni, județul Braşov şi a absolvit Şcoala Centrală de Agricultură de la Herăstrău la vârsta de 20 ani, fiind reținut asistent la Catedra de Fizică-Chimie, condusă de profesorul silvicultor F.C. Robescu. Între anii 1882-1885 a studiat la Şcoala Națională de Silvicultură de la Nancy (Franța) şi a mai frecventat cursurile de agricultură ale profesorului Louis Nicolas, de la Grandeau. A fost un element sclipitor, absolvind primul în generația sa, şi primind licența în Ştiințe Naturale şi Silvicultură. A fost numit inspector în corpul silvic al statului, iar în toamna anului 1885 prelua Catedra de Botanică şi Tehnologie agricolă de la Herăstrău. Încă din anul 1886 a fost numit director al Stațiunii Agronomice Bucureşti, iar în 1887 şi director al Şcolii Centrale Agricole Herăstrău. El a ridicat pe o treaptă superioară activitatea acestei şcoli de agricultură, după plecarea lui Petre Aurelian. Această ascensiune profesională ameţitoare se baza pe valoarea sa potențială şi sprijinul lui Petre S. Aurelian. El a trecut ferma şcolii în regie proprie, din sistemul de arendare; în trei ani a sporit valoarea producției fermei de 5 ori; a înființat o lăptărie modernă, a adus rase noi de animale de fermă şi a construit adăposturi. O parte din terenul cultivat a fost amenajat pentru irigații; a înființat o oierie, o crescătorie modernizată de găini, un parc de maşini agricole; a îmbunătățit procesul didactic, toate în câțiva ani. Ca director la Stațiunea agronomică a lucrat numai 6 ani (1886-1892). Aici a înființat (cu C. Roman) primul laborator de analize chimice a solului şi produselor agricole. Încă din timpul studenției V. Cârnu-Munteanu a avut activitate publicistică agronomică în „Jurnalul Societății Centrale Agricole”, „Revista Pădurilor”, iar mai târziu în „Câmpul”. Între articolele sale menționăm: „Pitrocirea vinului”, „Studii asupra podgoriilor de la Odobeşti, Nicoreşti şi Drăgăşani”, „Studii asupra strugurilor şi a vinurilor produse de vinurile americane în țară”, „Pregătirea untului”, „Rostul zăpezii pe arături”, „Despre arăturile adânci”, „Despre nitrificație şi fertilizarea pământului” ş.a. El este autor şi coordonator al primei trilogii monografice moderne în ştiința agricolă românească (cu C. Roman): „Les cereales Roumaines”, „Le sol arable de la Roumanie”, şi „Vinurile României”. V. Cârnu-Munteanu a fost primul agronom cu activitate în domeniul ameliorării plantelor pe baze ştiințifice, lucrând asupra soiurilor de grâu Bălan, Ghirca şi de Banat. A decedat subit la vârsta de numai 45 de ani.

Vlad Cârnu-Munteanu was one of the first outstanding Romanian agronomists. He was born in village Purcăreni, Braşov county and graduated the Central School of Agriculture from Herăstrău when he was twenty years old and remained there as professor assistant at the Department of Physics - Chemistry led by F.C. Robescu, professor silviculturist. Within 1882-1885 he studied at the National School of Silviculture in Nancy (France) and participated in the courses of agriculture of Prof. Louis Nicolas in Grandeau. He was an exceptional student being the first from his generation who graduated and took the academic degree in Natural Sciences and Silviculture. He was appointed the inspector of the silvic department of the state and in autumn 1885 he led the Department of Botany and Agricultural Technology from Herăstrău. Since 1886 he was appointed director of the Agronomic Station - Bucharest and in 1887, director of the Central Agricultural School Herăstrău. He improved mostly the activity of this agricultural school after Petre Aurelian left it. This stunning professional ascent was because of his potential value and Petre Aurelian's support. He transferred the school farm from leasing system into personal administration. In a period of three years, the value of the farm production increased for 5 times, he set up a modern dairy department, he brought new farm animals breeds and built shelters for them. Part of the cultivated land was fit out for irrigations; there were set up a sheepfold, a modern poultry farm, an enclosure for agricultural machines and equipment; the agricultural education was improved, all of them in a few years. As the director of the Agronomic Station he worked only 6 years (1886-1892). Together with C. Roman he set up the first laboratory for chemical analyses of soil and agricultural products. Since he was a student, Vlad Cârnu-Munteanu published a lot of articles regarding agronomy in "The Journal of Central Agricultural Society", "The Review of Forests" and later in "The Field". Among his articles we mention: "Wine decanting", "Studies in Odobeşti, Nicoreşti and Drăgăşani vineyards", "Studies on grapes and wines produced by American vine in the country", "Butter processing", "The importance of snow for plough-lands", "About deep plough-lands", "About nitrification and land fertilization" and so on. He is the author and coordinator of the first modern monograph of Romanian agricultural science in collaboration with C. Roman: "Les cereales Roumaines", "Le sol de la Roumanie" and "Romania's wines". Vlad Cârnu-Munteanu was the first agronomist with activity in the field of plants breeding on scientific bases working with wheat varieties from Bălan, Ghirca and Banat. He died unexpectedly when he was only 45 years old.

Gheorghe Cipăianu
4 nov **1879 - 1957** 9 aug

Dr. **Gh. Cipăianu** a fost unul dintre agronomii cei mai importanți din primele patru decenii ale secolului XX. S-a născut în satul Cipăieni, județul Turda. A absolvit Şcoala Superioară de Agricultură de la Herăstrău în anul 1899 şi a urmat studii de specialitate în ameliorarea plantelor la Leipzig (Lipsca) (1903). A fost angajat ca agronom specialist la Ministerul Agriculturii, apoi a efectuat lucrări de ameliorare asupra sfeclei de zahăr, grâului, porumbului, ovăzului, mazării şi fasolei, obținând forme noi, cu însuşiri de calitate sporite în ferma sa de la Tigăneşti Ilfov. A ameliorat soiul de sfeclă Kleinwantzleben; a încrucişat soiurile de grâu Balan şi Uriaş cu soiul german Squarhed; a hibridat ovăzul de munte românesc cu soiul Ligovo; soiul de porumb Dinte de cal auriu, productiv şi mai tardiv cu soiurile Cincantin şi Hângănesc. A consacrat acestei activități peste 15 ani. Din anul 1921 s-a angajat în activitate la Societatea Sămânța, unde a lucrat după un plan elaborat cu marele selecționer suedez Nilsson Ehlle de la Svalöff. În primii ani de activitate a publicat articole de informare tehnică: „Lintea" (1907), „Morcovii de nutreț" (1908), „Ce trebuie să semănăm pe terenuri rămase neînsămânțate" (1909), „Importanța dospirii pământului". Între cărțile importante şi articole elaborate de Gh. Cipăianu se află: „Manual de agricultură"(1912), „Înrâurirea reformei asupra producției agricole", „Viața economică a satelor", „Metode de ameliorare a grâului românesc", „Combaterea crizei agricole", „Organizarea şi încurajarea agriculturii" (1930) ş.a. Gheorghe Cipăianu a avut o importantă activitate profesională; a publicat articole şi recenzii ca fondator şi vicepreşedinte la revista „Câmpul", vicepreşedinte la „Viața agricolă" (1914), vicepreşedinte al Societății Române de Agricultură. A fost deputat şi senator din partea Partidului Liberal, fiind învestit cu sarcina de preşedinte al „Comisiei pentru înfăptuirea Reformei Agrare" din anii 1919-1925. În anul 1924 a fost numit subsecretar, apoi secretar de stat la Ministerul Agriculturii (1932), iar în 1934 a fost instalat ministru. A sprijinit înființarea Casei Rurale, a Obştilor săteşti şi Băncilor populare, a ICAR şi ridicarea şcolilor de agricultură de la Bucureşti şi Cluj la nivelul de „învățământ superior" sub pretențioasa titulatură „Academia de Înalte Ştiințe Agronomice". Analizele sale pertinente asupra reformei agrare pot fi utile şi în zilele noastre. Pentru activitatea sa a fost distins cu medalii şi ordine de stat, înainte de anul 1945. Ca fost om politic şi membru în guverne antebelice, a fost închis la Sighet, unde a decedat în anul 1957.

Dr. **Gheorghe Cipăianu** was one of the most important agronomists belonging to the first four decades of the XXth century. He was born in village Cipăieni, Turda county. He graduated the Superior School of Agriculture from Herăstrău in 1899 and studied plants amelioration in Leipzig (Lipsca) (1903). He was employed by the Ministry of Agriculture as agronomist specialist then he carried out breeding works in sugar beet, wheat, maize, oats, peas and beans, obtaining new forms with high quality characteristics on his farm at Tigăneşti Ilfov. He ameliorated the variety of Kleinwantzleben beet; he crossed the varieties of wheat Bălan and Uriaş with the German variety Squarhed; he crossed Romanian mountain oats with Ligovo variety; new maize variety "Dinte de cal auriu" productive and more tardive with the varieties Cincantin and Hăngănesc. He dedicated to this activity for 15 years. Since 1921 he involved in the activity of the Seed Society where he worked according to a plan elaborated together with the greatest Swedish scientist Nilsson Ehle from Svaloff. In his first years of activity he published articles of technical information "The lentil" (1907), "Carrots as Forage" (1908), "What we have to sow on the lands which remained not sown" (1909), "The importance of land loosening". Among the most important books and articles elaborated by Gheorghe Cipăianu, we can mention: "Handbook of Agriculture" (1912), "The influence of the reform on the agriculture production", "The economic life of villages", "Methods to ameliorate Romanian wheat", "The combat of the agricultural crisis", "Agricultural organization and encouragement" (1930) and so on. Gheorghe Cipăianu had an intense professional activity; he published articles and reviews as founder and vice-president of the review "The Field", vice-president of "Agricultural life" (1914), vice-president of Romanian Society of Agriculture. He was member of Parliament representing the Liberal Party being president of "The Commission for the Agrarian Reform" 1919-1925. In 1924 he was appointed undersecretary, then State Secretary at the Ministry of Agriculture (1932), and then in 1934 he became Minister of Agriculture. He supported the setting up of the Rural House, village communes and popular banks, ICAR and agricultural schools in Bucharest and Cluj at the level of "universitary education" under the prestigious title of "Academy of High Agronomic Sciences". His thorough analyses on the agrarian reform can be useful nowadays, too. For his activity he was awarded with medals and state orders before 1945. As a politician and member in the pre-war governments, he was imprisoned at Sighet prison where he died in 1957.

Constantin Sandu-Aldea
14 nov **1874 - 1927** 21 mar

Constantin Sandu-Aldea a fost fondatorul ştiinţei „Ameliorarea plantelor agricole”, în ţara noastră; primul profesor la această specialitate, dar şi un scriitor de mare sensibilitate. S-a născut în satul Tichileşti, judeţul Brăila. A absolvit Şcoala Centrală de Agricultură-Herăstrău în anul 1896, unde a avut o activitate aprigă pentru dezvoltarea învăţământului agricol şi ridicarea lui la nivel superior universitar, prin organizare şi funcţionare. Timp de 3 ani după absolvire a fost redactor la reviste literare: „Floare albastră”, „România jună”, „Apărarea Naţională” ş.a., în lipsa unui post de agronom. Între anii 1901-1903 s-a specializat în ameliorarea plantelor la Staţiunea de Producerea Seminţelor „Vilmorin et Andrieux”, lângă Paris. La întoarcerea în ţară a fost numit conferenţiar la Ferma model-Laza, a Şcolii Centrale de Agricultură Herăstrău, iar între 1904-1906 s-a perfecţionat în selecţie la Şcoala Superioară de Agricultură de la Berlin. Aici a tradus lucrarea lui Philip de Vilmorin „Selecţionarea şi efectele ei asupra plantelor cultivate”. În anul 1908 a devenit director al Şcolii Centrale de Agricultură de la Herăstrău, unde a deţinut funcţia în trei etape (1908-1911, 1911-1914, 1919-1927). Constantin Sandu-Aldea a publicat numeroase lucrări de introducere în genetică pentru agronomi. Între ele se detaşează: „Despre legile eredităţii” (după Correns) (1903), „Chestiuni de genetică”, (1913), „Introducere în genetică”, (1922), „Variabilitatea câtorva însuşiri ale spicului la grâul românesc” (1923), „Legea recombinării şi schimbul factorial” (1925), „Despre selecţiunea metodică a cerealelor şi bazele ştiinţifice ale selecţiunii”, „Organizarea lucrărilor ştiinţifice în vederea producerii de seminţe” (după Vilmorin). În anul 1916 a publicat primul „Tratat de Ameliorarea plantelor”. Sandu-Aldea a publicat primul manual de „Botanică agricolă” (1911). A tradus, pentru publicare, lucrarea lui Nilsson Ehlle „Program pentru selecţiunea grâului în România”. Ca ameliorator practic a aplicat la grâu încrucişări între soiurile Balan x Square-Head; Balan x Arnăut; Balan x Tewerson; a obţinut prin selecţie 42 linii din soiurile Uriaş, Banat, Tisa. Personalitate ridicată din ţărâna satului, C. Sandu-Aldea a scris mult pe înţelesul ţăranului: „Scrisori către plugari”, „Cărticica plugarului”, „Sfaturile unui plugar luminat” ş.a. El a introdus ţăranul cu sufletul şi viaţa lui în literatură într-o manieră ce cucereşte inima cititorului. Au rămas nemuritoare volumele „Drum şi popas”, „În urma plugului”, „Două neamuri”, „Ape mari”, „Călugăreni”. Pentru opera sa literară a fost primit Membru Corespondent al Academiei Române (1919). A decedat subit la vârsta de 53 ani, în starea unui om sărac.

Constantin Sandu-Aldea was the founder of the science “Agricultural plants amelioration” in our country, the first professor of this specialty but also a writer of great sensitivity. He was born at Tichileşti, county Brăila. He graduated the Central School of Agriculture Herăstrău in 1896 where he had a prestigious activity for the development of agricultural education and its advancement towards the universitary level by organization and functioning. For 3 years after graduation, because he did not find a job in his profession of agronomist, he was editor at magazines like: “The Blue Flower”, “Young Romania”, “National Defence”, and so on. Within 1901-1903 he specialized in plants breeding at the Station of Seeds Producing “Vilmorin et Andrieux” near Paris. Back to the country he was appointed professor at the model farm Laza of the Central School of Agriculture Herăstrău and within1904-1906 he trained in the field of selection at the Superior School of Agriculture in Berlin. There he translated Philip de Vilmorin's work entitled “Selection and its effects on cultivated plants”. In 1908 he was director of the Central School of Agriculture from Herăstrău for 3 periods of time (1908-1911, 1911-1914, 1919-1927). Constantin Sandu Aldea published the most numerous works for introduction in genetics for agronomists. Among them we mention the following: “About the laws of heredity (after Correns) (1903), “Problems of genetics” (1919), “Introduction in genetics” (1922), “Variability of several features of Romanian wheat ear” (1923), The Law of recombination and factorial change” (1925), “About the methodical selection of cereals and scientific bases of selection”, “The organization of scientific works for producing seeds” (after Vilmorin). In 1916 he published the first "Treaty of Plants Amelioration". Sandu Aldea published the first handbook “Agricultural Botany” (1911). He translated for publication Nilsson Ehlle's work “Program for wheat selection in Romania”. As a practitioner in amelioration he crossed wheat varieties Balan x Square Head; Balan x Arnăut; Balan x Tewerson; he obtained by selection 42 lines from the varieties Uriaş, Banat, Tisa. Personality originating from the countryside, C. Sandu Aldea wrote very many things in an accessible language for common people “Letters for Plowmen”, “The plowman's handbook”, “Advice of a clever plowman” and so on. He introduced the peasant with his life and soul into literature in a way which subdues the reader's heart. His books “The road and halt”, “Following the Plowman”, “Two relatives”, “Great Waters”, “Călugăreni” are eternal. For his literary work he received the award “Corresponding member of the Romanian Academy”, (1919). He died unexpectedly at the age of 53 being a poor man.

Dumitru I. Andronescu
1 aug **1885 - 1970** 31 oct

Agronomul **Dumitru I. Andronescu** a fost cel mai de seamă specialist în organizarea activităţilor de ameliorare şi producerea seminţelor de soi din Ministerul Agriculturii din prima jumătate a secolului XX. S-a născut în oraşul Târgovişte. A absolvit Şcoala Centrală de Agricultură de la Herăstrău în anul 1906. A efectuat un mare volum de experienţe la ferma Studina (1906-1911). În anul 1911 a plecat pentru perfecţionare în domeniul selecţiei şi producerii seminţelor la Universitatea din Ilinois (SUA), unde s-a pregătit cu marele genetist H. Detleffson şi a lucrat cu reputatul specialist în hibridări N.B. Gernert. Aici a devenit primul român „Doctor în Genetică" (1914) şi a efectuat studii asupra polenului la porumb din punct de vedere fiziologic şi genetic, întrerupte în 1917, dar publicând lucrările: „The Romanian varieties of maise" 120 pg, teză; "The artificial germination of maize pollen" 1906; "The physiology of Pollen of Zea mays" 1914; "The nuclei of the pollen of oats and maise of the sheding" 1917 ş.a. Între anii 1922-1928 a lucrat la Ministerul Agriculturii, înfiinţând fermele de stat pentru producerea de seminţe la Studina, Domniţa, Laza ş.a. Din anul 1928, până la pensionare, a activat ca şef al „Secţiei de morărit şi panificaţie" din ICAR, îndepărtându-se de problemele de bază ale ameliorării. Înainte de anul 1940 ar fi putut iniţia introducerea hibrizilor de porumb american în România. A fost unul dintre cei mai remarcabili cercetători, publicişti în vremea sa, cu lucrări de importanţă excepţională în genetica vegetală: „Studii asupra polenului şi nucleelor câtorva plante agricole" (1917), „Cromozomii gameţilor plantelor agricole şi explicaţia originii plantelor agricole" (1917), „Germinaţia şi dezvoltarea embrionului la zea mays" (1919) ş.a. Este autorul primei lucrări cu notă monografică despre porumb „Porumbul" (1916), urmată de „Contribuţii la studiul şi ameliorarea porumbului" (1923), „Situaţia precară a porumburilor noastre" (1925), „Ameliorarea ştiinţifică a plantelor" (1926). Dr. D.I. Andronescu a avut contribuţii de primat prin cercetări asupra bumbacului şi cartofului ş.a. A organizat temeinic controlul calităţii seminţelor şi domeniul de morărit şi panificaţie la ICAR. În anul 1935 a publicat lucrarea „Grâul românesc", de mare valoare ştiinţifică şi practică. Este autorul primei lucrări importante despre cultura cartofului „Ameliorarea şi cultura cartofilor". A publicat numeroase articole în „Viaţa Agricolă", „Câmpul", „Pagini Agrare şi Sociale", timp de peste 40 de ani. Dr. D. Andronescu a fost ales membru al Societăţii Americane pentru Progresul Ştiinţelor; membru al Societăţii Botanice Americane, membru al Societăţii Engleze pentru progresul Ştiinţei.

Dumitru I. Andronescu, agronomist, was the greatest specialist in the organization of seeds varieties producing and breeding in the Ministry of Agriculture on the first half of the XXth century. He was born at Târgovişte. He graduated the Central School of Agriculture at Herăstrău in 1906. He carried out a large number of experiments on the farm Studina (1906-1911). In 1911 he left for training in seeds selection and producing in the University of Illinois (USA) where he was taught by the greatest genetician H. Detleffson and worked together with N. B. Gernert., the greatest specialist in crossbreeding. He was the first Romanian specialist, "Doctor in genetics" (1914) and carried out physiological and genetical studies on maize pollen, studies interrupted in 1917 ("The Romanian varieties of maize" 120 pages, thesis; "The artificial germination of maize pollen" 1906; "The physiology of pollen of Zea mays" 1914; "The nuclei of the pollen of oats and maize of the shedding" 1917 and so on. In 1922-1928 he worked in the Ministry of Agriculture setting up the state farms for producing seeds at Studina, Domniţa, Laza and so on. Since 1928 until retiring he worked as the chief of "The Section of miller's trade and panification" in ICAR (Romanian Institute for Agricultural Research), outstripping from the basic problems of breeding. Before 1940 he might have initiated the introduction of American maize hybrids in Romania. He was one of the most remarkable researchers who published a lot of extremely important works of vegetal genetics: "Studies on the pollen and nuclei of several agricultural plants" (1917), "Agricultural plants gametes chromosomes and the explanation of agricultural plants origin" (1917), "Germination and development of Zea mays embryo" (1919) and so on. He is the author of the first work with a monographical note about maize "The maize" (1916) followed by "Contributions at maize studies and breeding" (1923), "The precarious situation of our Maize" (1925), "Scientific breeding of plants" (1926). Dr. D. Andronescu was one of the first with important contribution in the research on tobacco and potato and so on. He thoroughly organized the control of seeds quality and also in the field of miller's trade and panification at ICAR. In 1935 he published the work "Romanian wheat", a study with a great scientific and practical value. He is the author of the first important work on the potato crop "Potatoes crop and breeding". He published numerous articles in "Agricultural life", "The Field", "Agrarian and Social Pages" for more than 40 years. Dr. D. Andronescu was member of "American Society for Sciences Progress", "American Botanical Society", "English Society for Science Progress".

Ştefan Popescu
2 sep **1888 - 1961** 4 mai

Ştefan Popescu a fost profesor de ameliorarea plantelor la Iaşi. S-a născut în comuna Colacu, judeţul Dâmboviţa. A absolvit Şcoala Centrală de Agricultură de la Herăstrău, în anul 1914, şi a susţinut examen de licenţă la Secţia de Ştiinţe Agricole a Universităţii din Iaşi (1915). Până în anul 1921 a lucrat ca specialist la Casa Rurală, unde s-a ocupat de înfiinţarea şi funcţionarea obştilor săteşti. În continuare a fost invitat de C. Sandu-Aldea ca „asistent" la Catedra de Ameliorarea plantelor. Teza sa de doctorat „Cercetări asupra regiunii absorbante a rădăcinii" susţinută la profesorul Emanoil Teodorescu de la Universitatea Bucureşti s-a regăsit mulţi ani în bibliografia mondială a acestei teme. Din anul 1927 a ocupat Catedra de Ameliorarea plantelor la Facultatea de Agronomie din Iaşi, până la pensionarea din 1957, trecând prin mari dificultăţi create de regimul politic, după care, până în anul 1961 (4 mai) a condus „Laboratorul de Ameliorarea plantelor" de la Staţiunea Experimentală pentru Cultura Porumbului Podu-Iloaiei. Ştefan Popescu a fost un „profesor clasic". În anul 1947 a publicat un excelent curs de „Ameliorarea plantelor agricole". În acelaşi an (1947) a publicat „Curs de genetică" în care a prezentat o bogată sinteză a cunoştinţelor domeniului la acea epocă. În cercetare a fost conducătorul acestor activităţi între 1929-1950 (1961) în Moldova. A condus înfiinţarea staţiunilor de cercetări agricole de la Iaşi şi Tg. Frumos. A organizat câmpuri experimentale „aplicative" în numeroase zone din Moldova. Profesorul Şt. Popescu a fost şi un ameliorator practic având rezultate de avangardă în lucrări de obţinerea soiurilor noi de grâu prin hibridare; în ameliorarea cânepii, în studiul soiurilor prin culturi comparative la plantele de câmp specifice Moldovei ş.a. A contribuit substanţial la prima zonare a hibrizilor de porumb în Moldova. A fost deosebit de activ în Basarabia, între 1933-1940 . Între lucrările importante lăsate de profesorul Şt. Popescu vom cita: „Contribuţii la cunoaşterea sistematică a grâului din România", „Bazele ştiinţifice ale eredităţii" (1933), „Cu privire la ameliorarea porumbului" (1934), „Cu privire la bazele ştiinţifice ale ameliorării plantelor" (1934), „Agronomul, factor social", „Cultura grâului în stepă" (1937), „Cu privire la selecţiunea grâului" (1928). Unele dintre acestea au apărut în revista „Foaia Plugarilor" condusă de Agricola Cardaş în Basarabia. Profesorul Şt. Popescu se află în conştiinţa urmaşilor şi este comemorat cu diverse ocazii în Moldova, ca un veritabil înaintaş.

Ştefan Popescu was professor of plants breeding in Iaşi. He was born in the village Colacu, Dâmboviţa county. He graduated the Central School of Agriculture from Herăstrău in 1914 and took his diploma at the Section of Agricultural Sciences of the University of Iaşi (1915). Till 1921 he worked as a specialist at the Rural House where he set up the village community. He was invited by C. Sandu-Aldea as "assistant" at the Department of Plants Breeding. His doctor's dissertation "Research on the absorbent area of the root" delivered at Prof. Emanoil Teodorescu University of Bucharest was mentioned for many years in the world bibliography for this subject. Since 1927 he was professor at the Department of Plants Breeding at the faculty of Agronomy in Iaşi till he retired in 1957 having various troubles created by the political regime and in 1961 (May 4th) he led "The Laboratory of Plants Breeding" from the Experimental Station for Maize Crop Podu Iloaiei. Ştefan Popescu was "a classic professor". In 1947 he published an excellent course entitled "Agricultural Plants Breeding". The same year, he published "Course of genetics" where he presented an ample synthesis of knowledge in the field at that time. In the research field he was the leader of these activities 1929-1950 (1961) in Moldavia. He organized the setting up of agricultural research stations in Iaşi and Tg. Frumos. He also organized experimental "applicative" fields in numerous areas from Moldavia. Professor Ştefan Popescu was also a practical practitioner in the field of breeding having progressive results in obtaining new varieties of wheat by crossbreeding; in hemp breeding, the study of varieties by comparative cultures for field crops specific to Moldavia and so on. He substantially contributed to the first zoning of maize hybrids in Moldavia. He was highly active in Basarabia in 1933-1940. Among his important works, we mention: "Contributions at the systematic knowledge of wheat in Romania", "Scientific bases of heredity", (1933), "Concerning maize breeding" (1934), "Concerning scientific bases of plants breeding" (1934), "The Agronomist, social factor", "Wheat culture in the steppe area" (1937), "On wheat selection" (1928). Some of them were published in the review "The Sheet of Plowmen" led by Agricola Cardaş in Bararabia. Professor St. Popescu lives forever in the consciousness of his successors and is commemorated on various occasions in Moldavia as an outstanding forerunner.

Constantin Oescu
14 iun **1891 - 1973** 17 iun

Profesorul **C. Oescu** s-a manifestat şi a reuşit remarcabil în lumea agronomică. A fost originar din Bucovina, com. Fântâna Mare, judeţul Suceava. După absolvirea Facultăţii de Ştiinţe Naturale la Universitatea Iaşi în anul 1914, a fost reţinut ca „asistent" la Catedra de Botanică a cunoscutului profesor Alexandru Popovici, timp de 5 ani. A abandonat activitatea universitară în anul 1919 pentru funcţia de director la Şcoala Particulară de Agricultură Miroslava, lângă Iaşi. El a fost primul mare director al acestei şcoli. Aici a revizuit şi elaborat aproape în totalitate programele şcolare, cu orientare pe formarea practică a absolvenţilor; a introdus referatul lunar de lucrări practice pentru elevii claselor terminale în urma activităţii (prin rotaţie) în ferma şcolară; a întocmit „statutul şcolii de agricultură"; apoi a introdus contabilitatea dublă în activitatea de fermă; a participat la expoziţii internaţionale şi naţionale unde a primit medalii şi distincţii. Prin activitatea de fermă a lichidat creditele primite din partea „Societăţii de Ocrotire a Orfanilor de Război" (1914-1918). După 10 ani de activitate s-a întors la Staţiunea de Ameliorarea Plantelor Iaşi, condusă de Ştefan Popescu. Constantin Oescu a studiat ovezele cultivate, cele sălbatice şi hibrizii naturali (Avena). În acest domeniu a publicat 6 lucrări dintre care citäm: „Contribuţiuni la sistematica ovăzului din România", „Oveze sativoide", „Contribuţiuni la sistematica ovăzului comun, forme noi din hibrizi naturali". O contribuţie originală a adus prin studiile sale asupra florei micologice din Depresiunea Jijia-Bahlui. De asemenea, a avut o participare importantă la evaluarea stării fitosanitare a culturilor agricole în Moldova, în sprijinul lucrării de sinteză elaborată de prof. C.Sandu-Ville la nivelul zonei. În anul 1942 a fost numit profesor titular la disciplina „Botanică" în cadrul căreia a predat şi cursul de „Fiziologie vegetală". Aici a elaborat unul dintre primele conţinuturi universitare de valoare pentru această viitoare disciplină. În acelaşi an (1946) a publicat „Curs de Botanică generală" vol. I, iar până în 1948, vol. II şi III, oferind o sinteză de referinţă în domeniu. Profesorul Oescu a avut studii de primat pentru zona Moldovei în cunoaşterea ciupercilor din familiile Perenosporaceae şi Erysiphaceae (5 lucrări). De asemenea a publicat lucrarea „Contribuţii la cunoaşterea florei din jurul Iaşilor". A fost decorat cu „Crucea de Război"(1917); cu Medalia „Victoria" şi cu Ordinul „Coroana României" în grad de Cavaler. Prin activitatea sa didactică de aleasă erudiţie şi prin cercetările originale, profesorul C. Oescu a rămas în conştiinţa urmaşilor ca o personalitate luminoasă a lumii universitare ieşene din prima jumătate a secolului XX.

Professor **Constantin Oescu** was a remarkable personality in the world of agronomy. He was born in the village Fântâna Mare, Suceava county, Bucovina region. After he graduated the Faculty of Natural Sciences of Iaşi University in 1914 and was employed "professor assistant" at the department of Botany of the well known professor Alexandru Popovici. He worked there for 5 years. In 1919 he abandoned the universitary career for the private School of Agriculture Miroslava, near Iaşi, employed as director. He was the first great director of this school. He almost totally revised the school syllabus with a practical formation of graduates introducing the monthly review for practical works on the school farm of the students in the sixth forms. He elaborated "the agricultural school statute" and then he introduced the double accountancy in the activity of the farm ; he participated at international and national exhibitions where he received medals and distinctions. By his resolute activity, he cleared the credits received from "The Society for War Orphans Protection" (1914-1918). After 10 years of activity he returned to the Station of Plants Amelioration Iaşi led by Ştefan Popescu. C. Oescu studied the cultivated varieties of oats, the wild ones and natural hybrids (Avena). He published in this field 6 papers from which we mention: "Contributions to Oats methodology in Romania", "Sativoid varieties of Oats", "Contributions to the Common Oats methodology, new form of natural hybrids". He brought an original contribution by his studies on mycological flora from Jijia Bahlui. His participation in evaluating the phytosanitary situation of agricultural crops in Moldavia was highly important for the support of the synthesis work elaborated by Prof. C. Sandu-Ville at the level of the area. In 1942 he was appointed titular professor at the department "Botany" where he also taught the course "Vegetal physiology". Here he elaborated one of the first valuable universitary works for this future discipline. The same year (1946) he published "Course of general Botany" vol. I and until 1948 vol. II and III offering a synthesis of reference in this field. Professor Oescu had important studies for Moldavia area in mushrooms knowledge belonging to Perenosporaceae and Erysiphaceae families (5 works). He also published the work entitled "Contributions to the knowledge of flora around Iaşi". He was decorated with "The Cross of War" (1917), "Victoria" Medal and Order "The Crown of Romania" in Cavalier degree. By his didactic activity of great erudition and original research, Prof. C. Oescu remains for his disciples an outstanding personality of the universitary world of Iaşi in the first half of XXth century.

Nichifor Ceapoiu
14 nov **1911** - **1994** 24 oct

Deşi ridicat dintre ţărani, născut la Ciocăneşti, judeţul Suceava; cu studii liceale şi superioare numai în ţară, profesorul **Nechifor Ceapoiu** a fost un distins şi rafinat intelectual. A absolvit Liceul „A.T. Laurian" din Botoşani (1932), apoi Facultatea de Agronomie din Cluj, în anul 1938, cu specializarea în genetică, ameliorarea plantelor şi statistică agricolă. A fost angajat imediat ca asistent-cercetător la Staţiunea de Ameliorare a Plantelor din Cluj (1938-1941) şi Staţiunea de Cercetări pentru Plante Textile Bucureşti (1941-1948). Devine şeful Secţiei de Ameliorare a plantelor din ICAR (1949), până în anul 1962, când trece la conducerea aceluiaşi laborator la ICCPT Fundulea, până în anul 1973, când a fost numit director general, trecând la pensie, în anul 1982. Între anii 1942-1957 a avut activitate didactică la Facultatea de Agronomie din IANB - Bucureşti, unde a promovat toate gradele profesionale (profesor, 1952-1957). Profesorul N. Ceapoiu a fost cel mai important cercetător şi manager în ameliorarea plantelor şi genetică din secolul XX, în general, cu proiectare specială pe cânepă şi grâu. A prezentat rezultate ştiinţifice aplicative privind cânepa: dimorfismul şi polimorfismul sexual, determinarea şi obţinerea sexului, heterozisul, ereditatea unor caractere cantitative; a creat linii de cânepă monoică şi soiuri (Fibranulta 151, ICAR 42/118, Soiul 151); a publicat „Cânepa, studiu monografic", 651 pg. (1958). La grâu a dat rezultate privind ereditatea unor caractere cantitative, genetica rezistenţei la rugini, ameliorarea conţinutului şi calităţii proteinelor; a extins cercetările de hibridare interspecifică cu Secale, Aegilops şi Agropyron; a contribuit la crearea a 12 soiuri de grâu intensive; a elucidat faptul cum expresivitatea şi penetraţia unui caracter depind de numărul poligenelor care participă la formarea acestuia. Profesorul N. Ceapoiu a introdus statistica modernă în prelucrarea datelor experimentale, pe o treaptă superioară faţă de N.A. Săulescu şi Am. Vasiliu, prin lucrarea „Metode statistice aplicate în experienţele agricole şi biologice", 550 pag. (1971). A fost cea mai remarcabilă personalitate prin elaborarea tratatelor ştiinţifice în domeniile abordate (10 lucrări fundamentale): „Ameliorarea plantelor agricole", în două volume (419 pag. 484 pag.) (1960), „Citogenetica aplicată şi ameliorarea grâului" (1975), „Genetica şi evoluţia populaţiilor biologice" (1976), „Evoluţia speciilor" (1980), „Gena, structura şi funcţiile ei" (1981), „Genetica şi ameliorarea rezistenţei la boli a plantelor agricole" (1982), „Evoluţia biologică, microevoluţia şi macroevoluţia" (1988) ş.a. A fost membru al Academiei Române (1974), membru titular al ASAS (1969); membru al Societăţii Europene pentru Aneuploidie (1967); membru al Societăţii Internaţionale de Biometrie (1968); trebuie recunoscut drept una dintre marile personalităţi ale ştiinţei agricole din secolul XX.

Although he lived among peasants (born in the Ciocăneşti Village, Suceava County) and carried out high school and university studies only in Romania, Professor **Ceapoiu** was a distinguished intellectual. He graduated the ,, A.T. Laurian" High School from Botoşani and the Faculty of Agronomy from Cluj, in 1938, and he received training in genetics, plant breeding and agricultural statistics. He was assistant and researcher at the Plant Breeding Station of Cluj (1938-1941) and the Research Station for Textile Plants from Bucharest (1941-1948). He became the head of the Section from Plant Breeding within the Agricultural Research Institute of Romania (1949) until 1962, when he became the head of the same laboratory at the Research Institute for Technical Plant Growing of Fundulea. In 1973, he was named general manager until his retirement in 1982. He had a didactic activity during 1942-1957, at the Faculty of Agronomy within the Agricultural Institute of Bucharest, where he had all the professional degrees (professor, 1952-1957). Professor Ceapoiu was the most important researcher and manager in the field of plant breeding and genetics of the XX century, generally, and, especially, in wheat and hemp. He presented applicative scientific results on sexual dimorphism and polymorphism , determination of the sex, heterosis and heredity of some quantitative traits; he has created monoecious hemp lines and varieties (Fibranulta 151, Agricultural Research Institute of Romania 42/118, Variety 151). He also published Hemp-A Monograph Study, 651 pages (1958). In wheat, he obtained results on the heredity of some quantitative traits , on the genetics of resistance at rust, and on breeding of protein content and quality. He extinguished the investigations of site-specific crossing with Secale, Aegilops, and Agropyron. He has also contributed to the creation of 12 intensive wheat varieties and has shown how the expression and penetration of a trait depended on the number of polygene, participating at its formation. Professor Ceapoiu introduced the modern statistics and experimental data processing , at a higher stage, compared to N.A. Săulescu and Amilcar Vasiliu , by his work: Statistical Methods Applied in Agricultural and Biological Experiments, 550 pages (1971). He was the most remarkable personality by the elaboration of scientific treatises (10 fundamental works): Crops Breeding in two volumes (419 pages and 484 pages) (1960); Applied Cyto-Genetics and Wheat Breeding (1975); Genetics and Evolution of Biological Populations (1976); Evolution of Species (1980); Gene, Its Structure and Functions (1981); Genetics and Breeding of Crop Resistance at Diseases (1982); Biological Evolution , Microevolution and Macroevolution (1988), etc. He was a member of the Romanian Academy (1974), full member of the Academy of Agricultural Sciences (1969), member of European Society for Aneuploidy (1967), and member of International Society of Biometry (1968). He must be considered as one of the greatest personalities of the agricultural science of the XX century.

Tiberiu Mureşan

25 aug **1923** -

Profesorul **Tiberiu Mureşan** a făcut parte din prima echipă, care a înfiinţat Institutul de Cercetări pentru Cultura Porumbului Fundulea. S-a născut la Călăraşi, judeţul Cluj. A absolvit Institutul Agronomic din Cluj, în anul 1950, cu „Diploma de merit". A fost reţinut asistent şi şef de lucrări la Catedra de „Ameliorarea plantelor" din Cluj (1951) şi la Institutul Agronomic Bucureşti (1952-1954), cumulat cu funcţia de director în Ministerul Agriculturii (1952-1954), iar apoi ca director la GAS Ţepeş Vodă (1954-1956). În anul 1957-1961 a fost numit şef al „Laboratorului de Ameliorare a porumbului" la ICCPT-Fundulea. A devenit director general la ICCPT-Fundulea (1962-1973). A ocupat apoi postul de director la Institutul Agronomic Bucureşti (1973-1981) şi profesor la Catedra de „Ameliorarea plantelor"; apoi preşedinte al ASAS până în anul 1993, la pensionare. Profesorul T. Mureşan a coordonat şi a participat direct la crearea primilor hibrizi de porumb cu linii americane şi a primilor hibrizi româneşti. A promovat generalizarea hibrizilor în cultură în numai 7 ani, la scară naţională. A stabilit valoarea combinativă a liniilor consangvinizate; a descoperit linii cu androsterilitate citoplasmatică şi linii androsterile restauratoare de fertilitate; a stabilit schema de menţinere a purităţii biologice la linii de porumb; a efectuat cercetări profunde asupra manifestării fenomenului heterozis la porumb; a creat hibrizi de porumb şi sorg (col.), a stabilit scheme de producere a seminţelor hibride la porumb şi sorg ş.a. Între lucrările de cercetare reprezentative pentru contribuţia sa, se disting: „Obţinerea seminţei hibride la porumb", „Linii consangvinizate de porumb nou create la ICCPT Fundulea" (1962), „Androsterilitatea citoplasmatică şi folosirea ei în ameliorare şi producerea de sămânţă la plantele agricole" (1965), „Capacitatea combinativă a unor linii consangvinizate de porumb, obţinute la ICCPT Fundulea" (1966), „Menţinerea valorii biologice a soiurilor, liniilor şi hibrizilor prin procesul producerii de sămânţă" (1972), „Relaţiile de fotosinteză şi heterosinteză la porumb" (1969) ş.a. Profesorul T. Mureşan a elaborat lucrări de sinteză, de excepţională valoare ştiinţifică şi practică: „Metode de ameliorare şi producerea seminţelor" (378 pag., 1966), „Bazele genetice ale ameliorării plantelor" (378 pag., 1967); „Ameliorarea specială" (460 pag., 1972), „Porumbul" (autor participant-85 pag., 1973); „Producerea de sămânţă la plantele agricole" în Manualul Ing. Agronom, vol. I, 1967. Ca rector a instituit un regim de disciplină benefică studenţilor şi activităţii didactice. A ridicat prestigiul personalului didactic şi nivelul procesului de învăţământ. Are 3 certificate de invenţie. A fost distins cu premiul Academiei Române; membru al Academiei de Ştiinţe Agricole a URSS; este membru titular, fondator al ASAS (1970) ş.a.

Professor **Mureşan** was present in the first team who has created the Research Institute for Maize Growing of Fundulea. He was born at Călăraşi, Cluj County. He graduated the Agricultural Institute of Cluj in 1950, receiving the Diploma of Merit. He became assistant and lecturer at the Chair of Plant Breeding from Cluj (1951) and at the Agricultural Institute of Bucharest (1952-1954). He was also director in the Ministry of Agriculture (1952-1954), and director at the State Agricultural Association Tepeş Vodă (1954-1956). He was head of the Laboratory for Maize Breeding, during 1957-1961, within the Research Institute for Technical Plant Growing of Fundulea and general director at the Research Institute for Technical Plant Growing of Fundulea (1962-1973). He was director at the Agricultural Institute of Bucharest (1973-1981) and professor at the Chair of Plant Breeding, and president of the Academy of Agricultural Sciences, until his retirement in 1993. Professor Mureşan has co-ordinated the creation of the first maize hybrids with American lines and the first Romanian hybrids. He promoted the generalization of hybrids growing in only 7 years, at national level. He established the combinative value of inbred lines and discovered lines with cytoplasm androsterility and fertility restoring androsterile lines. He established the scheme of maintaining the biological purity in maize lines. The scientist carried out investigations on the presence of heterosis in maize . He has also created maize and sorghum hybrids (in collaboration) and determined schemes of producing hybrid grains in maize and sorghum, etc. Among his representative research works , there are: Obtaining Hybrid Grain in Maize ; Maize Inbred Lines Created at the Technical Plant Growing Institute of Fundulea (1962); Cytoplasm Androsterility and its Utilization in Breeding and Seed Production in Crops (1965); Combinative Ability of some Inbred Maize Lines , Obtained at the Technical Plant Growing Institute of Fundulea (1966); Maintaining the Biological Value of Varieties , Lines and Hybrids by the Seed-Production Process (1972); Photosynthesis and Hetero Synthesis Relations in Maize (1969), etc. Professor Mureşan elaborated synthesis works of great scientific and practical value: Breeding Methods and Seed Production (378 pages, 1966); Genetic Bases of Plant Breeding (378 pages, 1967); Special Breeding (460 pages, 1972); Maize (Participating Author , 85 pages, 1973); Seed Production in Crops , in the Guide of the Agronomist, vol. I, 1967. As a rector, he initiated a discipline regime, good for the students and the didactic activity. He has raised the prestige of the teaching team and the level of didactic process. He has three invention certificates. He received the Award of the Romanian Academy; he was also a member of the Academy of Agricultural Sciences of Russia. He is full member, and founder of the Academy of Agricultural Sciences from Romania (1970).

Iulian Drăcea

3 mai **1922** - **1980** 15 apr

Profesorul **Iulian Drăcea** este ctitorul incontestabil al Institutului Agronomic Timişoara (USAMV-Timişoara), în perioada 1955-1980; eminent dascăl şi genetist în ştiinţa agricolă. S-a născut în satul Crainici, judeţul Mehedinţi. A studiat agronomia la Timişoara între anii 1945-1949, apoi a susţinut doctorat în genetică la prof. N. Giosan (1965). A condus ca decan şi rector Institutul Agronomic Timişoara, timp de 21 ani, fiind unul dintre marii ctitori în învăţământul agronomic românesc. Sub conducerea sa au fost înfiinţate facultăţile de Medicină Veterinară şi Zootehnie, a construit pavilioane moderne pentru învăţământ şi a organizat una dintre cele mai funcţionale ferme didactice din ţară, la timpul său. A ctitorit acolo o instituţie de nivel european. Profesorul I. Drăcea a fost un dascăl cu har. În anul 1948, ca student, era angajat preparator la „Catedra de Genetică şi Ameliorarea plantelor", devine asistent în 1948-1952, conferenţiar în 1960, profesor din anul 1964, iar din anul 1968 a fost conducător de doctorat. Pe această linie a fost membru în „Consiliul Învăţământului Superior" din Ministerul Agriculturii. În activitatea de cercetare, profesorul I. Drăcea a fost un coordonator eminent, antrenând şi colaboratorii din catedră, la lucrările proiectate. Aici s-au format mari personalităţi. A creat o şcoală în genetică şi ameliorare, între care s-au distins Maria Neagu, Gh. Nedelea, Gallia Butnaru, G. Moisuc. Profesorul I. Drăcea a început cercetarea ştiinţifică la Baza de Cercetări a Academiei-Filiala Timişoara, în 1951, unde a fost şef de secţie, apoi şef de laborator şi şef al Secţiei de Cercetare la SCA Lovrin. Între lucrările sale de cercetare reprezentative se disting: „Metodica şi tehnica ameliorării grâului" (1965), „Structura şi funcţiile materialului genetic" (1965), „Studiul liniilor de porumb stabilizate la Staţiunea Experimentală Lovrin" (1966), „Studiul capacităţii generale de combinare a unor linii consangvinizate de porumb" (1967), „Analiza genetică a precocităţii la grâul de toamnă într-un sistem de încrucişare dialele (F1)" (1967) ş.a. A fost autorul unor lucrări de sinteză necesare studenţilor: „Curs de genetică" (1969), „Genetica" (manual), „Dicţionar genetic" (1967), „Atlas genetic" (1971), „Genetica", 520 pag., (1972). Cercetările sale au fost axate pe: studiul şi crearea cultivarului, cercetări de genetică aplicată, cercetări şi lucrări de ameliorare, studii de biologie la grâu şi porumb; publicând peste 150 de lucrări ştiinţifice. În anul 1972 a fost declarat „Doctor Docent" în ştiinţe. În întreaga sa activitate, pentru înaltele competenţe demonstrate a avut o înaltă credibilitate din partea conducerii Ministerului Învăţământului, Ministerului Agriculturii şi conducerilor judeţene ale PCR Timişoara. A fost unul dintre cei mai aureolaţi agronomi cu distincţii: „Medalia Muncii", „Ordinul Muncii", „Meritul Agricol", „Deputat în Marea Adunare Naţională", membru fondator şi membru al Prezidiului ASAS, în anul 1969.

Professor **Drăcea** has founded the Agricultural Institute of Timişoara, during 1955-1980; he was an eminent teacher and geneticitist in the agricultural science. He studied agronomy in Timişoara , during 1945-1949, then he defended his Ph.D. Thesis in genetics , guided by Professor N.Giosan (1965). He was born in Crainici Village, Mehedinţi County. He was dean and rector of the Agricultural Institute of Timişoara, for 21 years. Under his guidance, the faculties of Veterinary Medicine and Zootechny have been created, and he has organized one of the most functional didactic farms from Romania. He created an institution at the European level. Professor Drăcea was a brilliant professor. In 1948, as a student, he became junior assistant at the Chair of Genetics and Plant Breeding , assistant (1948-1952), lecturer in 1960, professor in 1964, and, since 1968, PhD guide. He was a member of the Board of Higher Education from the Ministry of Agriculture. In his research activity, professor Drăcea was a good co-ordinator, training his collaborators from the Chair to his works. Great personalities have been trained here, among whom: Maria Neagu, Gheorghe Nedelea, Gallia Butnaru, and G. Moisuc. Professor Drăcea began his scientific activity at the Research Base of the Academy Timişoara Branch , in 1951 , where he was head of Department, head of Laboratory, and head of Research Department at the Agricultural Station of Lovrin . Among his representative research works, there are: Methods and Techniques for Wheat Breeding (1965); Structure and Functions of the Genetic Material (1965); Study on Maize Lines Stabilized at the Experimental Station of Lovrin (1966); Study on General Combining Ability of Maize Inbred Lines (1967); Genetic Analysis of Earliness in Winter Wheat in A Diallel Crossing System (F1) (1967), Etc. He was the author of synthesis works for students : Course of Genetics (1969); Genetics (Guide), Genetic Dictionary (1967); Genetic Atlas (1971); Genetics (520 pages, 1972). His investigations were directed to the study and creation of the cultivar, of applied genetics, breeding, and biology in wheat and maize. He published over 150 scientific works. In 1972, he became Reader Doctor. In his entire activity, he has enjoyed a high credibility from the direction of the Ministry of Education, and Ministry of Agriculture. He received many medals and distinctions: Medal of Labour, Order of Labour, and Agricultural Merit. He was deputy in the Great National Assembly, founder member and member of the Presidium of the Academy of Agricultural Sciences in 1969.

Alexe Potlog

1 ian **1904** - **1990** 12 apr

Unul dintre eminenții profesori de Ameliorarea plantelor şi remarcabil autor de cursuri şi tratate în acest domeniu a fost dr. **Alexe Potlog**; născut în satul Zgărdeşti, județul Bălți, în Basarabia. A absolvit şcoala Medie de Viticultură Chişinău, şi a susținut examen de bacalaureat la Liceul „Gheorghe Barițiu" Cluj (1925). Apoi a urmat studii la Academia de Agricultură din Cluj, în perioada 1925-1929. Din anul 1930, a lucrat cercetător în „Laboratorul de plante medicinale" al Stațiunii de Ameliorarea plantelor Cluj. În anul 1935 a susținut teza de doctorat sub conducerea profesorului Atanasie Munteanu. Scurt timp a lucrat şi la Iaşi (1946-1948), dar din anul 1948 a preluat Catedra de Ameliorarea plantelor la Institutul Agronomic Timişoara, până la pensionare, în anul 1975. A fost un specialist de mare valoare, cu dăruire egală în didactică şi cercetare. Profesorul A. Potlog a organizat activitatea Catedrei de ameliorarea plantelor, câmpul de cercetări, laboratorul pentru studenți şi a format un colectiv didactic valoros; a coordonat elaborarea caietelor de lucrări practice pentru studenți. În anul 1962 a publicat „Ameliorarea plantelor agricole", vol I., vol. II, pentru studenți, care a fost reeditată ca lucrare unitară sub titlul „Ameliorarea plantelor agricole" (1967). A urmat apoi „Îndrumător practic de ameliorare a plantelor" pentru studenți şi tinerii cercetători (1986). A fost un profesor cu har, care a iubit şi a îndrumat călduros tineretul. Dr. Alexe Potlog a fost unul dintre cei mai importanți cercetători în domeniul plantelor medicinale, alături de Bela Pater. A publicat aproape 50 de lucrări de cercetare şi de sinteză în acest domeniu: probleme generale de cultivare; teme privind tehnologia cultivării; cercetări biologice; cercetări de organizare şi valorificare a plantelor medicinale. Între lucrările reprezentative citãm: „Cultura şi valorificarea mentei" (1938), „Colectarea plantelor medicinale" (1939), „Cultura plantelor medicinale şi aromatice" (1942), „Plante aromatice" (1985), „Plante medicinale" (1989). Profesorul Alexe Potlog a fost un lider remarcabil în elaborarea lucrărilor de sinteză, în domeniul ameliorării plantelor. În 1946 a publicat „Producerea semințelor selecționate şi recunoaşterea culturilor" (în cursul prof. Ştefan Popescu), apoi în 1960 a elaborat „Ameliorarea plantelor", în 2 vol. (tratat, cu N. Cepoiu); în 1972 a revenit cu „Tratat de Ameliorarea plantelor", în 2 vol. (cu V. Velican); apoi a elaborat „Dicționar practic de agronomie" şi „Dicționar practic de biologie agricolă" (cu V. Velican). O altă lucrare de esență academică a apărut sub titlul „Genetica şi ameliorarea calității produselor agricole" (col.) (1980) iar în anul 1989, la 85 de ani ne-a lăsat „Principii moderne de ameliorarea plantelor" (cu C. Nedelea ş.a.). Aici expune pentru prima oară la noi „Determinismul genetic al însuşirilor de soi la 17 specii de plante de câmp". A fost membru titular al Academiei de Ştiințe Agricole şi Silvice; „Profesor Emerit" ş.a.

Alexe Potlog, one of the eminent professors of Plant Breeding and a remarkable author of courses and treatises, was born in Zgărdeşti Village, Bălți County, Basarabia. He graduated the School of Viticulture from Chisinau and passed his baccalaureate at the Gheorghe Barițiu High School from Cluj (1925). Since 1930, he was researcher at the Laboratory of medicinal plants of the Station for Plant Breeding from Cluj. He studied at the Academy of Agriculture from Cluj, during 1925-1929. In 1935, he defended his Ph.D. Thesis , guided by Professor Atanasie Munteanu. He worked for a short period in Iaşi (1946-1948), and in 1948, he joined the Chair of Plant Breeding, within the Agricultural Institute from Timişoara, until his retirement , in 1975. He was a great specialist, gifted for teaching and research. Professor Potlog organized the activity at the Chair of Plant Breeding, the experiment field, and the laboratory for students . He has co-ordinated the elaboration of practical works for students. In 1962, he published Crop Breeding, vol. I and vol. II for students, which he published again as unitary work - Crop Breeding (1967). Then, he published Practical Guide For Plant Breeding, for students and young scientists (1986). He was a valuable teacher, who has guided his students. Dr Potlog was one of the most important scientists in the field of medicinal plants, together with Bela Pater. He published almost 50 research and synthesis works in this field. He was involved in general growing problems, themes on growing technology, biological research, and investigation on the utilization of medicinal plants. Among his representative works, there are: Mint Growing and Utilization (1938); Gathering Medicinal Plants (1939); Growing Medicinal and Flavoured Plants (1942); Flavoured Plants (1985); and Medicinal Plants (1989). Professor Potlog was a remarkable leader in the elaboration of synthesis works in the field of plant breeding. In 1946, he published Production of Selected Seeds and Crop Recognition (in the Course of Professor Stefan Popescu). In 1960, he elaborated Plant Breeding , in 2 volumes (in collaboration with N.Ceapoiu) and in 1972, he published Treatise of Plant Breeding , in 2 volumes (in collaboration with V.Velican); Practical Dictionary of Agronomy and Practical Dictionary of Agricultural Biology (in collaboration with V.Velican). Another academic work was Genetics and Improvement of Farming Products Quality (in collaboration) (1980), and in 1989, at the age of 85, he published Modern Principles of Plant Breeding (in collaboration with C.Nedelea et al.). Here, he exposed for the first time in Romania the Genetic Determinism of Variety Characteristics in 17 Species of Field Plants. He was a full member of the Academy of Agricultural Sciences and Honoured Professor.

Dezideriu Torje

26 mai **1918** - **2007** 7 aug

Dr. **Dezideriu Torje** a fost un erou din Al Doilea Război Mondial, suportând o viață îndelungată cu demnitate şi naturalețe, invaliditatea sa şi comportându-se ca un egal al semenilor. S-a născut în satul Girişul de Criş, jud. Bihor. A absolvit Facultatea de Agronomie Cluj, în anul 1949, şi a susținut doctoratul în agronomie la Institutul Agronomic Timişoara (1979). D. Torje trebuie considerat părintele „rețelei naționale de încercare şi omologare a soiurilor (cultivarului) în România". A fost Preşedintele „Comisiei de Încercarea şi Omologarea Soiurilor" din Ministerul Agriculturii în perioada 1953-1983 (azi, „Institutul de Testare şi Omologare a Soiurilor"), realizând şi un record în privința duratei ocupării unei înalte funcții în acest minister în epoca socialistă. El a condus Comisia de Stat pentru Încercarea şi Omologarea Soiurilor între anii 1953-1983. D. Torje a organizat centrele experimentale de încercarea soiurilor în 43 de localități, pe întreg cuprinsul țării, plasate fiecare într-o microzonă climatică proprie. Pe baza experimentelor din rețeaua CIOS au fost zonate soiurile şi hibrizii la toate plantele cultivate în agricultura românească, instalând o ordine care s-ar dori în orice țară. Folosirea soiurilor şi hibrizilor de plante cultivate în agricultura românească pe baza zonării CIOS a avut o contribuție imensă la creşterea producției la culturi de câmp şi la toate speciile de plante horticole. Dr. D. Torje a susținut promovarea noilor soiuri intensive de grâu, orz, soia; a hibrizilor de porumb şi de floarea soarelui; a soiurilor valoroase de plante legumicole, pomi fructiferi şi viță de vie. A inițiat publicarea anuală a listei soiurilor omologate în agricultură. D. Torje a publicat aproape 100 de lucrări ştiințifice cu privire la descrierea, biologia şi zonarea cultivarului. Lucrările publicate de Dr. D. Torje au rămas un model de prezentare a cultivarului, cu accent asupra însuşirilor biologice, elementelor de productivitate şi comportării față de factorii de climă şi sol. Între lucrările sale reprezentative se remarcă: „Principiile raionării soiurilor de plante agricole" (1965), „Rezultate obținute în încercarea soiurilor poliploide de sfeclă de zahăr în cadrul rețelei CIOS" (1967), „Soiuri românești de grâu de toamnă" (1970), „Soiuri noi de in şi cânepă de fibre" (1981). Lucrarea sa „Soiuri şi hibrizi de plante cultivate în România", în 3 volume (1978, 1980, 1982), reprezintă o perlă în literatura acestui domeniu şi a fost utilă agriculturii practice peste un deceniu. Dr. D. Torje este erou de război, decorat cu Ordinul „Coroana României" cu spade şi panglică de Virtute Militară şi frunza de stejar"; decorat cu „Ordinul Muncii" şi Ordinul „Meritul Agricol". Este colonel „în rezervă". A fost decorat cu 9 medalii de stat şi militare. Dr. D. Torje rămâne părintele organizării „rețelei pentru încercarea soiurilor" în România, optimizând activitatea într-un sector vital pentru progresul producției agricole în țară.

Dr. **Torje** was a hero of the Second World War, bearing all his life with dignity his invalidity. He was born in Girişul de Criş Village, Bihor County. He graduated the Faculty of Agronomy of Cluj in 1949 and defended his PhD Thesis of Agronomy at the Agricultural Institute of Timişoara (1979). Dr Torje must be considered as the father of the,, national network of testing and homologating varieties (cultivars) in Romania''. He was president of the Commission for Testing and Homologating Varieties from the Ministry of Agriculture, during 1953-1983 (today, the Institute for Variety Testing and Homologation). He has directed the State Commission for Variety Testing and Homologation during 1953-1983. He has organized experimental centres of varieties testing in 43 localities on the entire territory of Romania, , placed each, in a proper climatic micro zone. Based on the experiments from the Commission for Testing and Homologating Varieties network, zoning of varieties and hybrids was done all over the country. The utilization of crop hybrids and varieties in the Romanian agriculture, according to the Commission for Testing and Homologating Varieties zoning had a great contribution on yield increase in field crops and all the species of garden plants. Dr Torje has promoted new intensive varieties of wheat, barley and soybean, maize and sunflower hybrids , valuable legumes varieties , fruit trees, and vineyard. He initiated the annual publication of varieties homologated in agriculture. D. Torje published almost 100 scientific works concerning the description, biology and zoning of the cultivar. His published works remain a model of cultivar presentation, focusing on biological characteristics , elements of productivity and behaviour face to clime and soil. Among his representative works, there are: Principles of Zoning Crop Varieties (1965); Results Obtained after Testing Polyploidy Sugar Beat Varieties within the Network of the Commission for Testing and Homologating Varieties (1967); Romanian Varieties of Winter Wheat (1970); New Varieties of Fibre Hemp and Flax (1981). His work Varieties and Hybrids of Cultivated Plants in Romania, in three volumes (1978, 1980, and 1982), represents a treasure of the literature of speciality and was useful to practical agriculture over a decade. Dr Torje was a war hero decorated with Romanian Crown Order; he has also received the Labour Order and the Agricultural Merit. He is reserve colonel. He was decorated with nine State and military medals. Dr Torje remains the father of the organization of the ,, network for variety testing'' in Romania, where he initiated an activity in an important field for the progress of the agricultural production.

Alexandru Viorel Vrânceanu
22 feb **1927** -

Doctorul agronom **Alexandru Viorel Vrânceanu** este creatorul primilor hibrizi de floarea-soarelui din lume. A absolvit Facultatea de Horticultură din Institutul Agronomic Bucureşti, în anul 1950. S-a născut în comuna Băile, judeţul Buzău. A fost angajat cercetător la ICAR, în anul 1954, iar din anul 1961 a trecut la ICCPT Fundulea, ca ameliorator. Aici a obţinut toate gradele ştiinţifice ca cercetător. A deţinut funcţiile de secretar ştiinţific (1982-1991) şi director general (1991-1997). În perioada 1997-2001 a fost preşedinte al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, iar din anul 2001 până în prezent este preşedinte al AMSEM. Multe dintre realizările ştiinţifice şi practice ale dr.-ului Al. V. Vrânceanu, erau în stadiul de proiect sau chiar „un vis", înaintea implicării sale în cercetare. Între contribuţiile epocale aduse de el în ştiinţă, consemnăm: identificarea şi studiul genelor de androsterilitate nucleară şi a genelor de restaurare a fertilităţii polenului la genotipurile cu androsterilitate citoplasmatică; crearea tipului de adrosterilitate citoplasmatică, rezultat din interacţiunea citoplasmei speciei sălbatice Helianthus annuus. ssp. Texanus, cu nucleul speciei H. annuus; identificarea şi studiul primei gene care conferă rezistenţă la mana florii-soarelui, produse de ciuperca Plasmopara helianthi. Novot.; studiul rezistenţei genetice la atacul de lupoaie (Orobanche cumana Wallr.) şi identificarea genelor de rezistenţă (Or-1 şi Or-5); identificarea şi studiul genetic al primelor surse de rezistenţă la atacul ciupercii Phomopsis helianthi; studiul eredităţii conţinutului de ulei în seminţe; crearea hibrizilor şi liniilor cu autofertilitate ridicată (70-80%). Dr. Al. V. Vrânceanu a adus contribuţii originale la dezvoltarea metodelor tehnicii de ameliorare şi producerii de sămânţă hibridă la floarea-soarelui şi ricin. Citǎm câteva lucrări reprezentative dintre realizările sale în acest domeniu: „Folosirea liniilor autoincompatibile cu gene marcatoare pentru crearea hibrizilor simpli de floarea-soarelui" (1969), „Surse pentru restaurarea fertilităţii polenului la floarea-soarelui" (1973), „Gene pentru androsterilitate la floarea-soarelui" (1970), „Ereditatea restaurării polenului la floarea-soarelui" (1978), „Aspecte genetice ale rezistenţei florii-soarelui la putregaiul alb sclerotinia sclerotiorum" (1984), „Producerea seminţelor hibride de floarea-soarelui pe baza de androsterilitate genică" (cu Fl. Stoenescu, 1972), „Studiul genetic al apariţiei plantelor sterile în cadrul liniilor de floarea-soarelui cu androsterilitate citoplasmatică" (1980). A creat 26 hibrizi de floarea-soarelui şi 2 hibrizi de ricin dintre care enumerăm: Romsun 52, Sorem 80, Felix, Select, Festiv, Turbo, Decor, Coril, Macha. Este autor a peste 200 de lucrări ştiinţifice, între care se detaşează monografiile: „Cultura florii-soarelui" 322 pag. (1974), „El Girasol" (1978, în lb. spaniolă), „Floarea-soarelui hibridă" 1150 pag. (2000). Alexandru V. Vrânceanu este Dr. docent, membru al Academiei de Ştiinţe New York, membru al Academiei Agricole Kiev, membru al Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România, membru de onoare al Academiei de Ştiinţe din RS. Moldova, membru al ASAS. A fost membru al Comitetului executiv al Asociaţiei Internaţionale a Florii-soarelui (1979-2001). A obţinut Premiul Academiei Române şi Premiul Internaţional „V.S. Pustovoit" (Madrid, 1980).

A. V. Vrânceanu, doctor in agronomy and dr. of sciences is the creator of first sunflower hybrids of the world. He was born in Băile Village, Buzău County. He graduated the Horticulture Faculty of the Agronomic University of Bucharest in 1950 and then he was admitted as scientific researcher in the former Institute of Agricultural Research of Romania - ICAR in 1954. In 1961, he transferred as sunflower breeder to the Research Institute of Cereals and Industrial Crops of Fundulea, where he was scientific secretary (1982-1991), then general director (1991-1997). During 1997-2001, Dr. Vrânceanu was president of the Academy of Agricultural and Forestry Sciences and since 2001 until now, president of the Association of breeders, traders and seed and planting material producers of Romania (AMSEM). Among his outstanding contributions to sunflower breeding and seed production, the following achievements could be recorded: identification and study of nuclear male sterility genes and restorer genes of pollen fertility in the genotypes with cytoplasmic male sterility; development of the type of cytoplamatic male sterility resulted from the interaction of wild species Helianthus annuus. ssp. texanus cytoplasm, with the nucleus of H. Annuus species; identification and study of the first genes which confer resistance to sunflower downy mildew, produced by the fungus Plasmopara helianthi, study of the genetic resistance to the attack of broomrape (Orobanche cumana) and identification of corresponding resistance genes Or1 and Or5; identification and genetic study of the first resistance sources to the attack of the fungus Phomopsis helianthi; study of oil content heredity in seeds; development of hybrids and lines with high self-fertility (70-80%). Dr. A. V. Vrânceanu has brought original contributions to the development of methods and techniques of plant breeding and hybrid seed production in sunflower and castorbean. Some representative works in this field: "The Use of Self-Incompatible Lines with Marquer Genes for the Creation of Simple Sunflower Hybrids" (1973), "Genes for Male Sterility in Sunflower" (1970), "Heredity of Sunflower Pollen Restoration" (1978), "Genetic Aspects of Sunflower Resistance to Sclerotinia sclerotiorum (1984), "Producing Gene Male Sterility-Based Sunflower Hybrid Seeds" (in collaboration with Fl. Stoenescu, 1972), "Genetic Study of Sterile Plant Appearance within Sunflower Lines with Cytoplasmatic Male Sterility" (1980).He has developed 26 sunflower hybrids and 2 castorbean varieties: Romsun 52, Sorem 80, Felix, Select, Festiv, Turbo, Décor, Coril and Macha. He is the main author of over 200 scientific papers and author of the monograph studies: "Sunflower Cropping" - 322 pages (1974), "El Girasol" (1978,in Spanish language) and "Hybrid Sunflower" - 1150 pages (2000). Dr. A. V. Vrânceanu is member of the Academy of Sciences of New York, member of the Agricultural Academy of Kiev, honorary member of the Academy of Sciences of R. S. Moldova, member of the Academy of Scientists of Romania. He was member of the Committee of the International Sunflower Association (1979-2001). He was awarded with the Prize of Romanian Academy and International Prize "V.S.Pustovoit (Madrid, 1980).

Mihai Cristea
30 iul **1929** -

Doctor **Mihai Cristea** este organizatorul modern al SCA Suceava, una dintre cele mai reprezentative unități de cercetare agricolă din România, la care a fost director 35 de ani şi s-a remarcat ca ameliorator de elită al porumbului. Este originar din Cucorăni, județul Botoşani. A absolvit Facultatea de Agricultură Craiova în anul 1953; este doctor în agronomie (1970). În anul 1957 a fost angajat la Stațiunea de Cercetări Agricole Suceava, unde devine director în anul 1962. Sub conducerea sa au fost construite pavilionul central cu laboratoare, biblioteca, amfiteatru; Laboratorul de cercetări zootehnice; Casa de vegetație; Centrul de cercetări pentru terenurile podzolice de la Ilişeşti; Centrul de cercetări pentru agricultura zonei de munte Pojorâta; Banca de resurse genetice vegetale Suceava, unică în sud-estul Europei ş.a. Dr. M. Cristea a fost un cercetător pasionat şi eficient. A abordat personal domeniul ameliorării porumbului. Aici a efectuat cercetări şi studii cu privire la: studiul populațiilor de porumb din Bucovina; ameliorarea soiurilor din zona Moldovei de Nord; a creat linii consangvinizate de porumb din populații şi soiuri locale; a produs hibrizi de porumb extratimpurii şi timpurii, utilizați în toate zonele mai răcoroase şi umede din România; a efectuat studii asupra biologiei porumbului. A efectuat cercetări privind tehnologia porumbului. Opera sa ştiințifică cuprinde peste 100 de titluri de lucrări, între care cele de sinteză sunt realizări excepționale, de înaltă factură academică. Dr. Mihai Cristea este „părintele" porumbului hibrid timpuriu în România. A creat hibrizii HD 95 (1976); HT Suceava 108 (1980); HT Suceava 99 (1989); Montana (1994). Din activitatea de cercetare a publicat lucrări fundamentale pentru ameliorarea porumbului timpuriu în Bucovina. Între aceste lucrări se disting: „Populații locale de porumb din nord-vestul Moldovei" (1968); „Studiul valorii combinative generale ale unor linii consangvinizate de porumb la SCA Suceava" (1970), „Cercetări privind ereditatea unor însuşiri la hibrizii reciproci de porumb" (1973), „Aspecte privind păstrarea germoplasmei la porumb" (1975), „Evaluarea, clasificarea şi conservarea resurselor genetice la porumb în România" (1986), „Precocitatea la porumb" (1978) ş.a. Între lucrările de sinteză care îl reprezintă pe dr. M. Cristea şi pot fi considerate de nivel european sunt: „Germoplasma la porumb", 300 pag. (1975), „Porumbul timpuriu", 370 pag. (1975), „Rasele de porumb din România", 230 pag. (1977), „Resurse genetice vegetale", 297 pag. (1981), „Conservarea genetică a plantelor şi agricultura", 232 pag. (1985), „Genetica ecologică şi evoluția", 261 pag. (1990), „Biologia porumbului" 326 pag. (1994), monografia „Porumbul", 652 pag. (col., 2004). Dr. M. Cristea este membru al Academiei de Ştiințe Agricole şi Silvice; a fost decorat cu 10 medalii de stat pentru merite ştiințifice, a primit Ordinul „Serviciul Credincios" în grad de Cavaler; titlul „Cetățean de Onoare" al municipiului Suceava; a fost distins cu Premiul „Academiei Române". Între anii 1990-1997 a fost director la Banca de Resurse Genetice Vegetale Suceava.

The modern organizer of the Agricultural Research Station of Suceava, one of the most representative research units in Romania, **Mihai Cristea** was its director for 35 years, excelling in the improvement of maize. He was born in Cucorani, Botosani County. He graduated the Faculty of Agronomy in Craiova in 1953. In 1957, he came to the Agricultural Research Station of Suceava, becoming its director in 1962. Under his direction there were built the central building with the laboratories, the library, the lecture room, the zootechnic laboratory, Vegetation House, The Research Center for podzol soils in Ilisesti, The Research Center for mountain agriculture in Pojorata, The Bank for Genetic Vegetal Resources, unique in S-E Europe. Dr. M. Cristea was an efficient and dedicated researcher in maize growing. He spent decades for studying the maize varieties in the Bucovina region, improving some of them, he created inbred maize varieties from regional existing ones, he produced extra-early and early maize varieties, very valuable for cool and wet regions of Romania. He also made studies on maize biology and technology. He carried out investigations on the technology of maize. His scientific work has over 100 titles , of exceptional achievement and high academic trait. He is the father of early hybrid maize in Romania. He has created hybrids HD95 (1976), HT-Suceava 108, HT Suceava 99 (1989) and Montana (1994). He published fundamental works for early maize breeding in Bucovina. Among these works, there are: "Maize Local Populations from North-Western Moldavia" (1968), "Study on the General Combinative Value of some Inbred Maize Lines at the Agricultural Research Station of Suceava" (1970), "Investigation on the Heredity of some Traits in Maize Reciprocal Hybrids" (1973), "Aspects on the Preservation of Germplasm in Maize " (1975), " Estimate, Classification and Preservation of Genetic Resources in Maize in Romania" (1986), „Early Maize" (1978). Among the synthesis works representative for his activity , there are: "Maize Germplasm" 300 pages (1975), „Early Maize"- 370 pages (1975), "Maize Varieties in Romania" -230 pages (1977), "Vegetal Genetic Resources" -297 pages (1981), "Plant Genetic Conservation and Agriculture" - 232 pages (1985), "Ecological Genetics and Evolution" -261 pages (1990), "Biology of Maize" 326 pages (1994), "Maize" -652 pages (in collaboration , 2004). Dr M Cristea is member of the Romanian Academy of Agriculture and Forestry Sciences. He was awarded with 10 state medals for his scientific merits; he received the Order "Believer Duty" in cavalier grade. "Citizen of Honour" of Suceava County: Award of the Romanian Academy. he was director at the Vegetal Resource Gene Bank of Suceava during 1990-1997.

Gallia Butnaru

25 sep **1936** -

Dr. **Gallia Butnaru** este un reprezentant strălucit al cercetărilor de genetică vegetală şi ameliorarea plantelor din România. S-a născut în comuna Bănila, judeţul Cernăuţi în familia învăţătorilor Ştefan şi Nina Borşan. A absolvit Institutul Agronomic Timişoara (1960). Apoi, a urmat perioade de perfecţionare la Universitatea Bucureşti, Universitatea La Plata (Argentina), Universitatea Missouri (Columbia SUA), Colegiul Mary Baldwin (SUA) ş.a. După absolvirea studiilor agronomice, în anul 1960, a fost angajată ca asistent la Catedra de Genetică şi Ameliorare a plantelor. Aici a trecut prin toate perioadele specifice gradelor didactice universitare, devenind profesor titular (1993-2003). A obţinut titlul de Doctor în agronomie, în anul 1972, sub conducerea profesorului Iulian Drăcea. Cercetările şi lucrările de sinteză elaborate de prof. Gallia Butnaru depăşesc impresionanta cifră de 362 titluri. Zonele de cercetare în care a întreprins investigaţii sunt: agrofitotehnia, citologia şi cariologia, polenizare-fecundare şi embriogeneza; biologia şi zonarea cultivarului, crearea de soiuri şi hibrizi. Între lucrările reprezentative pentru domeniile amintite se detaşează prin valoare şi originalitate: „Influenţa consangvinizării asupra diviziunii meiotice la Zea Mays" (1970), „Meioza la Triticale în condiţii de iradiere acută cu raze Gamma" (1979), „Ereditatea caracterelor cantitative la o serie de hibrizi de porumb obţinuţi prin hibridare dialelă" (1980), „Efectul fluidelor magnetice asupra procesului de înrădăcinare in vitro la butaşi de cartof", „Aspecte privind fecundarea la diferite linii consangvinizate de porumb" (1970), „Efectul retardanţilor ionizanţi asupra unor genotipuri de cereale de toamnă" (1986), „Efectul de piramidă şi creşterea plantelor" (1988), „Meioza şi activitatea bivalenţilor la hibrizi de Secale sp" (1994), „Variabilitatea caracterelor cantitative în condiţiile radiostimulării" ş.a. Profesor Gallia Butnaru este cel mai important reprezentant al studiilor asupra speciei Triticale, alături de dr. Ilie Gaşpăr. A publicat 14 cursuri universitare şi manuale. Între lucrările de sinteză reprezentative pentru prof. Gallia Butnaru se detaşează: „Genetica moleculară" (1999), „Evoluţie şi evoluţionism" (2003), „Practici în citogenetică" (2003), „Sorgul zaharat", „Dicţionar genetic poliglot" (2002) şi „Biologia porumbului" (col.). Personalitatea prof. dr. Gallia Butnaru este recunoscută prin numeroase titluri şi distincţii naţionale şi internaţionale: este membru al Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România; membru în Societatea Română de Biologie, Societatea de genetică din România, Asociaţia Femeilor Intelectuale, Societatea Europeană ESNA (1979), Societatea Internaţională EUCARPIA (1986), Societatea Americană de Genetică (1999). A fost distinsă de şapte ori cu medalii de aur la saloane internaţionale de invenţii din Bruxelles, Geneva ş.a. Este distinsă cu „Diploma de Onoare" pentru rezultate remarcabile în activitatea de cercetare; a fost aleasă „Femeia anului 1997", ş.a. Este laureată a Premiului Academiei Române.

Dr Gallia Butnaru is a representative personality of the vegetal genetics research and breeding from Romania. She was born in village Bănila, Cernăuti County. She graduated the Agronomic Institute in Timisoara in 1960. She followed training courses at the University of Bucharest, La Plata University (Argentina) University of Missouri (Columbia USA), Mary Baldwin College (USA). In 1960, she became professor's assistant at the Department of vegetal genetics and breeding and had ascended all the steps of the university hierarchy , becoming professor (1993-2003). She became PhD in Agronomy in 1972, under the guidance of Professor Iulian Drăcea. Her works account more than 362 titles. The field of work where she had investigations is very large, including agrophytotechny, cytology, cariology, pollination, embryogenesis, cultivar's biology and new hybrid varieties. Among the most representative of her works, one can enumerate: „The Inbred Influence upon Meiosis Cellular Division in Zea Mays" (1970), „Meiosis in Triticals under Condition of Acute Irradiation by Gamma Rays" (1979), "The Heredity of Quantitative Characters in some Corn Hybrids Obtained by Dialel Crossing" (1980), „ The Effect of Magnetic Fluids upon in vitro Rooting of Potato Seedlings", "Aspects on fecundation in Different Maize Inbred Lines" (1970), "The Effect of Ionized Late Hybrids on some Winter Cereal Genotypes" (1986), "The Pyramidd Effect and Plant Growing" (1988), "Meiosis and Activity of Bivalents in Secale sp Hybrids" (1994), „The Variability of Quantitative Characters during Radiostimulation", etc. Gallia Butnaru is a representative figure of the studies on the Triticals species, together with Dr. Ilie Gaşpăr. She published 14 university courses and handbooks. Among the most representative syntheses of Prof. Gallia Butnaru we can also mention "Molecular Genetics" (1999), "Evolution and Evolutionism" (2003), "Practice in Cytogenetics " (2003), "Sweet Sorghum and Maize Biology" "Polyglot Genetic Dictionary" (2002) and "Biology of Maize"(col.). Dr. Gallia Butnaru's personality is recognized by titles and distinctions: member of "Academy of Scientists from Romania", "Romanian Society of Biology", "Society of Genetics from Romania", "Association of Intellectual Women" etc. She was awarded with gold medals at international inventions salons from Bruxelles, and Geneva; She received "Diploma of Honour" for the remarkable results in the work of research; she was elected "The Woman of the year 1997". Award of the Romanian Academy.

Ilie Gaşpăr

28 iun **1930** - **2004** 16 dec

Dr. **Ilie Gaşpăr** este un reprezentant legitim al ameliorării cerealelor păioase pentru zona nordică a Moldovei. S-a născut în comuna Deveselu, județul Mehedinți. A fost elev ilustru al Liceului „Traian" din Turnu-Severin; a urmat studii la Facultatea de Biologie-Pedologie a Universității de Stat din Sankt-Petersburg (Leningrad) în perioada 1951-1956, absolvind cu „Diploma de merit" în specialitatea biolog-genetist. În anul 1957 s-a angajat ca biolog-genetist la SCA Suceava, unde a parcurs toate stadiile de perfecționare şi gradele de cercetător. A susținut doctoratul la Centrul de Cercetări Biologice al Academiei Române, Filiala Cluj, sub îndrumarea profesorului A. Lazani, cu o teză privind cercetări de genetică la secară. În timpul activității sale profesionale a parcurs perioade de specializare la institute de cercetări din Ucraina, Cehia, Germania, Polonia, Mongolia, URSS, Bielorusia. Cercetările sale au fost axate pe zonarea rațională a culturilor de cereale şi a soiurilor cultivate; identificarea soiurilor valoroase pentru promovare în cultură; stabilirea unor strategii de perspectivă pentru cercetările de genetică; ameliorarea şi modelarea ideotipurilor la plantele supuse lucrărilor de ameliorare, crearea de noi soiuri de cereale păioase. Dr. Ilie Gaşpăr a obținut prin lucrări de ameliorare soiurile de grâu Bucovina, Suceava 84, Aniversar, Gaşparom şi Magistral. A adus lămuriri cu privire la particularitățile polimorfismului genetic şi posibilitățile de descoperire a potențialului de variabilitate ereditară la secară; a adus precizări privind variabilitatea cariotipică a speciilor ca necesitate în delimitarea corectă a acestora în cadrul genului Secale; a stabilit determinismul genetic pentru numeroase caractere şi însuşiri şi modul de manifestare a acestora; a precizat unele particularități genetice şi citogenetice ale secarei în funcție de biologia reproducerii acestora şi a contribuit la cunoaşterea problemelor legate de originea şi filogenia speciilor. A avut largi cercetări asupra cerealei Triticale. Dr. Ilie Gaşpăr este autorul soiurilor de secară, Gloria Orizont, Ergo, (pentru producerea sclerofilor la cornul secării), Suceava, Bucovina. A creat soiurile de orzoaică Prima, Farmec şi Maria. Între lucrările reprezentative pentru această tematică largă de genetică şi ameliorare se detaşează: „Probleme teoretice privind sistematica şi citogenetica genului Secale" (1973), „Metode folosite şi rezultate obținute în ameliorarea secarei în RSR" (1974), „Despre posibilitățile de hibridare ale unor specii de Secale" (1976), „Valoarea combinativă a unor linii consangvinizate de secară şi posibilitatea folosirii lor în obținerea de soiuri sintetice" (1976), „Soiuri şi linii de secară cu talie scurtă create la SCA Suceava" (1984). Lucrările sale de sinteză reprezentative sunt: „Secara" (monografie, 1980), „Resurse genetice vegetale" (1981), „Evaluarea şi utilizarea resurselor genetice vegetale" (1986), „Triticale" (1989), „Genetica şi ameliorarea secarei". A fost membru corespondent al Academiei de Ştiințe Agricole şi Silvice şi de două ori laureat al Premiului Academiei Române, fiind cea mai mare personalitate în ameliorarea secarei, orzoaicei şi grâului pentru nord-vestul Moldovei.

Ph.D. **Ilie Gaşpăr** is the representative of cereal breeding for the Northern region of Moldavia. He was born in Deveselu, Mehedinți County. He was a brilliant student of "Traian" High school from Turnu-Severin; he attended the courses of the Faculty of Biology - Pedology of the "University of Sankt-Petersburg between 1951 and 1956, graduating with the Merit Diploma in the specialty of biology-genetics. In 1957, he was employed as a biologist geneticist at SCA Suceava, where he got all the scientific degrees. He got his Ph.D. at the Romanian Academy, Cluj Branch , under the guidance of Professor A. Lazani. His thesis was on the genetic research on rye. During his professional activity , he trained himself at research institutes from Ukraine, Germany, Poland, Mongolia, Soviet Union. His research focused on the rational division into zones of the cereal cultures and the cultivated species; the identification of valuable species for culture; establishing certain strategies for the future of the genetics research; breeding and modeling the ideotypes of plants subjected to breeding research. Ph. D. Ilie Gaşpăr obtained by breeding the wheat species Bucovina, Suceava 84, Aniversar, Gaşparom and Magistral. He brought further information regarding the particularities of genetic polymorphism and possibilities of discovering the potential of hereditary variability in rye and about caryotypical variability in species as a necessity for a correct delimitation within the Secale genes; he established the genetic determinism for many characteristics and their way of behaviour; he pointed out certain genetic and cytogenetic peculiarities in rye according to their biology of reproduction and contributed to the acknowledgement of the problems referring to the species' origin and phylogenesis. He carried out research on triticals. Dr. Ilie Gaşpăr is the author of rye species such as Gloria, Orizont, Ergo (for production of sclerotia in orgot), Suceava, Bucovina. He created varieties of two-row barley: Prima, Farmec and Maria. The outstanding works made by Dr. Ilie Gaşpăr are: "Theoretical Problems on the Systematics and Cytogenetics of Genus Secale" (1973), "Methods and Results in Rye Breeding| in Romania " (1974), "about Crossing Possibilities in some Secale Species" (1976), "The Combinative Value of some Rye Inbred Lines and Possibility of Their Use in Obtaining Synthetic Varieties" (1976) " Short-Height Rye Varieties and Lines created at SCA Suceava" (1984). His representative synthesis works are: "Rye" (monograph, 1980), "Vegetal Genetic Resources " (1981), , "Evaluation and utilization of Vegetal Genetic Resources" (1986),"Triticale" (1989), "Rye Breeding and Genetics" . He was a corresponding member of ASAS and received the Award of the Romanian Academy, being the greatest personality in the field of rye, two-row barley and wheat breeding from N-W of Moldavia.

ALBUM

MARI AGRONOMI ROMÂNI

1800-2000

VIII. HORTICULTORI 1800-1900

1. GEORGE N. NICOLEANU (1858-1928)
2. VASILE S. BREZEANU (1864-1917)
3. DUMITRU I. ŞTEFĂNESCU (1882-1926)
4. ERNEST GRINŢESCU (1884-1969)
5. ION C. TEODORESCU (1886-1978)
6. DIONISIE BERNAZ (1896-1984)

VIII. HORTICULTORI 1900-1925

7. NICOLAE CONSTANTINESCU (1899-1973)
8. TEODOR BORDEIANU (1902-1969)
9. PAVEL BĂBĂLEAN (1910-1950)
10. GHERASIM CONSTANTINESCU (1902-1978)
11. TEODOR MARTIN (1909-1987)
12. VALERIU D. COTEA (n.1926)

VIII. HORTICULTORI 1925-1950

13. NICOLAE ŞTEFAN (n. 1923)
14. MILU OŞLOBEANU (1921-2003)
15. MIRCEA OPREAN (1915-1984)
16. IOAN MILIŢIU (n. 1927)
17. MARIN MARIUS POPESCU (1927-1995)
18. PETRE BANIŢĂ (n. 1926)
19. VIOREL GHEORGHE STOIAN (n. 1935)
20. MIHAIL DUMITRESCU (n.1922)
21. MIRCEA BĂLAŞA (n. 1925)

Cei mai de seamă viticultori din lume au fost francezii Gaillard, Planchon, Vermonel, Seibel, Frank şi P. Viala. Ei au adus viticultura încă din secolul al XIX-lea, la un nivel de perfecţionare mult superior altor ocupaţii agricole.

În ţara noastră, viticultura s-a practicat din vechime, tradiţional, în podgorii compacte; aşa fiind găsite de atacul Filoxerei, descoperite la noi în anul 1884 la Târgovişte şi Dealu Mare. Combaterea acestui flagel a fost condusă de agronomii George Nicoleanu şi Vasile S. Brezeanu, care sunt recunoscuţi ca fondatori ai ştiinţei viticulturii şi producerii vinului în ţara noastră. A doua generaţie de mari viticultori (1920-1950), reprezentată de Ion C. Teodorescu, D. Bernaz, Gh. Gheorghiu, C. Hogaş, Gherasim Constantinescu, A. Bulencea, T. Martin, a adus contribuţii esenţiale la progresul ştiinţei viticole. După anul 1950, cercetarea viticolă a fost slujită de M. Oşlobeanu, M. Oprean, P. Baniţă ş.a. Oenologia a fost dezvoltată de D. Bernaz, St. Teodorescu, V.D. Cotea, I. Slepianu, M. Macici, V. Stoian. Pe baza volumului mare de rezultate ale cercetării şi a unor imense investiţii de stat, România avea o suprafaţă de 357.000 ha ocupată cu viţă de vie. Au fost extinse semnificativ suprafeţele plantate intensiv; s-au construit marile combinate vinicole de la Cotnari, Focşani, Odobeşti, Valea Călugărească, Jidvei, Murfatlar, ş.a. România ocupa locul patru în Europa, după suprafaţa de vie şi producţia de struguri şi vin (1988).

Dezvoltarea pomiculturii la noi a început prin activitatea unor tehnicieni şi ingineri aduşi din Franţa şi Germania spre sfârşitul secolului al XIX-lea. Între ei amintim pe Charles Faraudo şi fratele său; pe tatăl profesorului C. Sandu-Ville ş.a., care împreună cu Dumitru Ştefănescu, Ion Hăşeganu şi Ernest Grinţescu au avut o activitate intensă pentru înfiinţarea şi funcţionarea pepinierelor de pomi, private şi de stat. Pomicultura s-a dezvoltat puternic după anul 1962, prin investiţii de stat de amploare, care au fost înfiinţate în CAP-uri şi IAS-uri. În anul 1988 România avea 385.000 ha plantaţii de pomi, cu dominanţa mărului şi sâmburoaselor. Între fondatorii ştiinţei pomiculturii noastre sunt recunoscuţi: T. Bordeianu, N. Constantinescu, P. Băbălean, iar între cei care au ridicat domeniul în modernitate se disting: V. Sonea, A. Negrilă, N. Ştefan, I. Miliţiu, M.M. Popescu, Şt. Oprea, P. Parnia, Şt. Wagner, ş.a.

Legumicultura a intrat în obiectivele de cercetare ale ICAR în anul 1938, iar în anul 1947 a fost organizat primul laborator de legumicultură sub conducerea lui A. Andronescu. Primul tratat modern în domeniu l-a publicat profesorul Ion Maier (1957-1958). Între cercetătorii care au contribuit în măsură remarcabilă la dezvoltarea ştiinţei şi tehnologiilor în legumicultură s-au distins: M. Georgescu, E. Prutescu, V. Nilca, St. Vereş ş.a. În deceniul al 9-lea din secolul XX, România producea 300 kg legume pe cap de locuitor; îşi asigura în întregime necesarul de sămânţă. Între personalităţile domeniului din ultimele decenii ale secolului XX, se disting: M. Dumitrescu, M. Bălaşa, N. Lăcătuş, Cristina Raicu, A. Marinescu, Eugenia Şuta, Marin Tănăsescu, Ion Surtuc, N. Bulboacă, C. Ionescu, C. Iordăchescu ş.a.

The most outstanding viticulturists in the world were the French Gaillard, Planchon, Vermonel, Seibel, Frank and P. Viala. As early as the 19th century they brought viticulture to a level of perfection much superior to other agricultural activities.

In our country viticulture has been in existence since ancient times, traditionally, in compact vineyards; in 1884, in Târgovişte şi Dealu Mare, they were attacked by phylloxera. The control of this calamity was led by agronomists George Nicoleanu and Vasile S. Brezeanu, acknowledged as the founders of the science of viticulture and winemaking in our country. The replacing of the old rooted vines with grafted vines lasted for almost 30 years, and the evolution of the technologies for creating and exploiting plantations was slow. The second generation of great viticulturists (1920-1950), represented by Ion C. Teodorescu, D. Bernaz, C. Hogaş, Gherasim Constantinescu, A. Bulencea, T. Martin, essentially contributed to the progress of the viticultural science. After 1950, the viticultural research was served by a generation of great personalities formed in the Romanian viticultural school. Among them we would like to mention M. Oşlobeanu, M. Oprean, P. Baniţă, etc. Oenology was developed by D. Bernaz, St. Teodorescu, V.D. Cotea, I. Slepianu, M. Macici, V. Stoian.

Due to the big volume of research results and to the immense state investments, Romania got to have a surface of 357.000 ha cultivated with vineyards. The surfaces planted intensively were extended significantly, and the big winemaking enterprises from Cotnari, Focşani, Odobeşti, Valea Călugărească, Jidvei, Murfatlar, etc. were known all over Europe. Romania was the forth country in Europe as for the surface planted and for the grapes production (1988).

The development of fruit growing in our country started via the activity of some technicians and engineers brought from France and Germany towards the end of the 19th century. Among them we would like to mention Charles Faraudo and his brother, Professor C. Sandu-Ville's father, etc. who, together with Dumitru Ştefănescu, Ion Ilăşeganu and Ernest Grinţescu started the creation and running of tree nursery, both private and public.

Fruit growing strongly developed after 1962, as a result of important state investments, made in CAP and IAS. In 1988 Romania used to have 385.000 ha tree plantations, mainly apple trees and stone fruits. Among the founders of the tree growing science in our country distinguish themselves T. Bordeianu, N. Constantinescu, P. Babalean, and among those who modernised the domain we would like to mention V. Sonea, A. Negrilă, N. Ştefan, I. Miliţiu, M.M. Popescu, Şt. Oprea, P. Parnia etc.

Vegetable growing became a research objective for ICAR in 1938, and in 1947 the first vegetable growing laboratory was created under the leadership of A. Andronescu. The first modern treatise in the field was published by Professor Ion Maier (1957-1958). Among the researchers who remarkably contributed to the development of the vegetable growing science and technologies M. Georgescu, E. Prutescu, V. Nilca, St. Vereş, etc. distinguished themselves In the ninth decade of the 20th century, Romania used to produce 300 kg vegetables per inhabitant; this covered completely the seeds needs. Among the personalities of the last decades of the 20th century M. Dumitrescu, M. Bălaşa, N. Lăcătuş, Cristina Raicu, A. Marinescu, Eugenia Şuta, Marin Tănăsescu, Ion Surtuc, N. Bulboacă, C. Ionescu, C. Iordăchescu, etc. distinguished themselves.

George N. Nicoleanu
1858 - 1928 16 sep

George Nicoleanu s-a născut în oraşul Brăila, a învăţat la Şcoala Centrală de Agricultură Herăstrău, absolvind în anul 1881. A urmat o specializare în viticultură la Şcoala Superioară din Staţiunea Viticolă Montpellier, Franţa, apoi la Institutul Agronomic din Lyon. Timp de 35 de ani a dominat prin personalitatea şi competenţa sa activitatea agronomică din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor. În anul 1886 a fost angajat la Ministerul Agriculturii, Industriei şi Comerţului, ca şef al Serviciului Viticol, apoi director. La 29 ani a început lupta contra Filoxerei descoperită de D. Grecescu, D. Brândză, W. Knechtel ş.a. (1884). În anul 1889 a introdus vițe din soiuri americane „producători direcți"; a importat şi hibrizi între soiurile americane şi soiuri europene (Othello, Blank, St. Sauveur ş.a.). A folosit portaltoi americani: Solonis, Riparia Gloire, Vialla ş.a., iar ca altoi soiurile autohtone Braghină, Băbească, Tămâioasă, Grasă ş.a. În anul 1889 a înființat pepinierele de la Ţintea, Tudora şi Strehaia. Între lucrările sale absolut originale (el n-a reprodus pe nimeni) se numără: „Viţele americane în România" (1891), „Principii generale pentru cultura viţelor americane în România", 66 pag. (1892), „Lucrările serviciului filoxeric şi viticol până la finele anului 1895", „Cum reconstituim viile", 26 pag. (1899), „La lutte contre la Phyloxera en Roumanie", 169 pag. (1900), „Viile de deal şi de şes" (1910), „Viţele americane în România, urmate de viţele indigene în nisipurile zburătoare de pe marginea Dunării", 161 pag. (1891) ş.a. A elaborat prima lucrare de ampelografie „Introduction a l'ampelographie Roumaine", 152 pg. (1900). A înființat reviste pentru agricultori: „Agronomul", „Amicul agricultorului", „Progresul viticol", „Progresul agricol". A fost fondator şi a susținut marile reviste: „Jurnalul Societății Centrale Agricole", „Câmpul", „Viața agricolă", „Revista Viticolă Horticolă şi Agricolă", „Revista Horticolă". A susținut dezvoltarea pomiculturii şi a publicat lucrările: „Avem arbori roditori, n-avem fructe", „Etat de l'arbiriculture en Roumanie" 213 pag., cu V. Brezeanu (1900). A susținut intervenționismul (ajutorul) de stat în agricultură. Prin efortul său au fost realizate: înființarea şcolilor de ucenici pe lângă ferme de stat, extinderea activității Staţiunii Agronomice, introducerea plantelor noi de cultură, înființarea Catedrei de Viticultură la Herăstrău, extinderea pepinierelor viticole de stat şi a celor pomicole ş.a. A fost decorat cu titluri oficiale: Comandor al „Coroanei României"; Ofițer al „Legiunii de Onoare" a Franței; Cavaler al „Meritului Agricol", comandor al Ordinului „Steaua României"; a fost membru al Societății de Viticultură şi Ampelografie din Franța.

George Nicoleanu was born in Brăila, learned at the Central School of Agriculture Herăstrău, graduating in 1881. He specialized in viticulture at the Superior School of the Viticulture Station of Montpellier, France, then at the Agronomic Institute in Lyon. For 35 years he imposed himself by his personality and competency in the agronomic activity of the Ministry of Agriculture. In 1886 he was employed at the Ministry of Agriculture, Industry and Commerce as the chief of the Viticultural Department then as director. When he was 29 years old he started the struggle against Phylloxera discovered by D. Grecescu, D. Brândză, W. Knechtel, and so on (1884). In 1889 he introduced American varieties of vine "direct producers"; he also imported hybrids between American and European varieties (Othello, Blank, St. Sauveur, a.s.on). He used American father plant: Solonis, Riparia Gloire, Vialla, etc. and as graft, the native varieties Braghină, Băbească, Tămâioasă, Grasă, etc. In 1889 he set up the nurseries in Tintea, Tudora and Strehaia. Among his original works (he did not use other scientists ideas or discoveries) we may mention: "American vines in Romania" (1891), "General principles for American vines culture in Romania" 66 pg. (1892), "The works of Phylloxera and viticulture department up to the end of 1895", "How we reconstitute vineyards" 26 pg. (1899), "La lutte contre Phyloxera en Roumanie" 169 pg. (1900), "The vineyards from hills and plain regions" (1910), "American vines in Romania, followed by the flying sands on the banks of the Danube", 161 pg. (1891) etc. He elaborated the first work on ampelography "Introduction a l'ampelographie roumaine" 152 pg. (1900). He set up reviews for agronomists: "The Agronomist", "The Agronomist's friend", "Viticultural Progress", "Agricultural Progress". He was the founder and supporter of important reviews like "The Journal of the Central Agricultural Society", "The Field", "The Agricultural Life", "The Horticultural, Viticultural and Agricultural Review", "Horticultural Review". He also supported the development of fruit trees growing and published the works: "We have fruitful trees but we have not fruits", "Etat de l'arbiriculture en Roumanie" 213 pg. (1900). He sustained the state support for agriculture. By his efforts, there were carried out the following activities: the setting up of schools for apprentices belonging to the state farms, the extension of the Agronomic Station activity, the introduction of new culture plants, the setting up of Viticulture Department at Herăstrău, the extension of state fruit trees and viticultural nurseries, etc. He was decorated with official titles like: Commander of "Romania's Crown"; Officer of "The Legion of Honour" of France, Cavalier of "Agricultural merit", commander of the order "Romania's Star"; he was member of the Viticulture and Ampelography Society from France.

Vasile S. Brezeanu
1864 - 1917 29 sep

Vasile S. Brezeanu împreună cu George Nicoleanu sunt fondatorii Ştiinţei Viticole în România. Ei au coordonat 30 de ani refacerea viilor distruse de Filoxeră. Între anii 1882-1885 a învăţat la Şcoala Centrală de Agricultură Herăstrău. Din acelaşi an a studiat agronomia la Şcoala Naţională de Agricultură din Grignon (Franţa), cu specializarea în viticultură, absolvind în 1889. A fost angajat imediat la Ministerul Agriculturii Industriei şi Comerţului, ca subşef al „Diviziei viticole", condusă de impetuosul G. Nicoleanu. Pentru refacerea viilor a coordonat înfiinţarea pepinierelor viticole, instruirea pentru altoire şi producerea materialului de plantat. A organizat importul de portaltoi americani, de soiuri direct producătoare (Noah, Herbemont, Othello) şi hibrizi direct producători (Seibel, Cuderc, Frank, Terras 20) întâlnite şi azi în gospodării. În paralel, a publicat lucrări de îndrumare izvorâte din observaţie şi experienţa sa practică: „Dare de seamă asupra recoltelor din Moldova şi Dobrogea pe anul 1890/1891", „Mana viilor" (1896), „Lucrări de înfiinţare a viei" (1898), „Asupra reconstituirii viilor" (1900), „Altoirea forţată a viţelor americane" (1908), „Plantarea viţelor altoite" (1900). „Rolul statului în reconstituirea viilor" (1900). În anul şcolar 1905/1906 devine conferenţiar pentru „Viticultură şi Prepararea vinurilor", la Şcoala Centrală de Agricultură Herăstrău, până în 1917, rămânând însă şef al „Serviciului Agriculturii şi Viticulturii". Încă în anul 1902 a publicat „Tratat de Viticultură", reeditat în 1906/431 pag. şi 1912/618 pag. ca o lucrare de sinteză excepţională pentru domeniu. În acelaşi timp a elaborat „Tratat de prepararea vinurilor", punând baze pentru evoluţia oenologiei moderne. Prin aceste lucrări a pus bazele ştiinţifice şi practice ale viticulturii şi producerii vinurilor în ţara noastră. Ca înalt funcţionar în Ministerul Agriculturii a înfiinţat prima revistă de viticultură pentru podgoreni în anul 1906- „Revista Viticolă Horticolă şi Agricolă", menţinută timp de 20 de ani prin mari eforturi personale. Aici a publicat peste 500 de articole privind: soiurile şi producerea butaşilor de plantat, lucrările de înfiinţare a viilor şi îngrijirea lor, lucrări de producere a vinurilor şi băuturilor alcoolice, lucrări de economie şi politică a viilor ş.a. Vasile S. Brezeanu a fost membru fondator al revistelor „Câmpul" şi „Viaţa agricolă", iar la 22 nov. 1911 s-a aflat între membrii fondatori ai „Societăţii Române de Agricultură", alături de Ştefan.P. Radianu, C. Sandu-Aldea, Gh. Cipăianu, G.Nicoleanu. După dispariţia sa a rămas un gol dureros în corpul agronomic viticol. Se odihneşte în Cimitirul Bellu (77/1).

Vasile S. Brezeanu together with George Nicoleanu are the founders of Vine Growing science in Romania. They coordinated for 30 years the restoration (the rehabilitation) of the vines destroyed by Phyloxera. He learned at the Central School of Agriculture Herăstrău 1882-1885. The same year he studied agronomy at the National School of Agriculture from Grignon (France), specialization in viticulture graduating in 1889. He was immediately employed at the Ministry of Agriculture, Industry and Commerce as a deputy chief of "Viticulture Division" led by G. Nicoleanu. For vines restoration he coordinated the setting up of viticultural nurseries and the teaching of specialists in grafting and producing the planting material. He organized the import of American mother plant, and direct producing varieties like (Noah, Herbemont, Othello) and direct producing hybrids (Seibel, Cuderc, Frank, Terras 20) which still exist in peasants households. Simultaneously he published guiding papers originating from his observation and practical experience: "Report on the crops from Moldavia and Dobrogea in 1990/1991", "Vineyards mildew (1896)", "Works for vine setting up" (1898), "On vines rebuilding" (1900), "American vines forced grafting" (1928), "Grafted vines Planting" (1900)", "The Part of the State in Vineyards Rebuilding" (1900). In 1905/1906 he became lecturer for "Viticulture and Wines Preparation" at the Central School for Agriculture Herăstrău till 1917 but he remained the chief of "Agricultural Service and Viticulture". In 1902 he published "Treaty of Viticulture republished in 1906/431 pg. and 1912/618 pg. as an exceptional synthesis work in the field. Simultaneously he elaborated "Treaty for Wines Preparation", laying the bases of modern oenology evolution. By these works he laid the bases of practical and scientific viticulture and wines producing in the whole country. As an office holder in the Ministry of Agriculture he founded the first review of viticulture for vineyards in 1906 "Review of Horticulture Winegrowing and Agriculture" for 20 years. He published in this review 500 articles on: varieties and planting layers producing, works for vineyards organization and their tending, works for wines and alcoholic beverages producing, works for vineyards politics and economy, a.s. on. Vasile S. Brezoianu was a founder member of the reviews "The Field", and "Agricultural Life" and in 22 November 1911 was among the founders of "Romanian Society for Agriculture" together with Ştefan P. Radianu, C. Sandu- Aldea, Gh. Cipăianu, G. Nicoleanu. By his death he left an immense and painful gap among the specialists in the field. His grave is in Bellu churchyard.

Dumitru I. Ştefănescu
5 sep **1882** - **1926** 19 ian

Profesorul **Dumitru Ştefănescu** a fost prima personalitate agronomică, care a pus bazele ştiinţifice şi practice pentru dezvoltarea pomiculturii în România. A fost originar din satul Strâmba de Jos, judeţul Ilfov. La absolvirea Şcolii Centrale Agricole Herăstrău, în anul 1905, a primit diplomă „Cu distincţie", iar în 1907 a obţinut, prin concurs, o bursă pentru studii în Franţa. S-a specializat la Şcoala Superioară de Horticultură de la Versailles. După întoarcere, a lucrat la pepiniera Ursoaia, apoi la Casa Rurală, iar în anul 1912 devine primul director al „Şcolii Elementare Agricole de Grădinărit" de la Dragomireşti-Vale, lângă Bucureşti. În anul 1920 ajunge inspector general şi membru al Consiliului Superior Agronomic din Ministerul Agriculturii. A fost unul dintre principalii fondatori ai „Societăţii de Horticultură din România" (1913), prezidată de Charles Faraudo, şi a fost primul secretar ştiinţific al instituţiei. În anul 1924 a obţinut înfiinţarea Şcolii Medii de Horticultură Băneasa şi a Direcţiei de Horticultură din cadrul Ministerului Agriculturii şi Domeniilor. În activitatea sa publicistică de peste 20 de ani a elaborat impresionanta cifră de 341 de titluri, reprezentând articole, broşuri şi lucrări, fiind un caz rar în istoria învăţământului şi ştiinţelor agricole româneşti din acele vremi, mai ales că a avut o viaţă nedrept de scurtă. A înfiinţat „Revista Horticolă" pe care a editat-o aproape 20 de ani, cu o contribuţie imensă de autor. Din anul 1920 a ocupat Catedra de Horticultură de la Academia de Agricultură, Cluj. A fost un mare talent didactic, elaborând un prim curs de „Pomicultură generală" (nepublicat). A prezentat o descriere a condiţiilor ecologice deosebit de favorabile pentru pomicultura din ţara noastră; a înfiinţat şi coordonat activitatea pepinierelor pomicole; a dirijat învăţătorii agricoli ambulanţi, a înfiinţat grădini experimentale, concursuri de livezi ş.a. A contribuit la prelucrarea şi valorificarea producţiei horticole. Între lucrările sale reprezentative se detaşează: „Altoirea pomilor roditori", 64 pag. (1925), „Răsadniţele" 32 pag., „Semincţele de legume", „Prunul", „Caisul", „Frigul artificial aplicat la conservarea fructelor", „Industrializarea şi comercializarea fructelor", 35 pag. (1924), „Altoirea pomilor roditori", „Organizarea producţiei şi desfacerii fructelor", „Pepinierele horticole", „Pepiniera de pomi roditori", 32 pag. (1923). Colegii de generaţie l-au preţuit imens; între ei amintim, C. Sandu Aldea, Gh. Ionescu Şişeşti, I. Teodorescu, E Grinţescu, N. Constantinescu, M. Costeţchi. A fost una din marile figuri de agronomi ai timpului său.

Dumitru I. Ştefănescu was the first agronomical personality who laid the practical and scientific bases for the development of pomiculture (fruit growing) in Romania. He is from village Strâmba de Jos, Ilfov county. He graduated the central school of Agriculture Herăstrău in 1905 and received the diploma "With Distinction" and in 1907 he stood for a scholarship for studies in France. He specialized at the Superior School of Horticulture in Versailles. After he came back the country he worked at the nursery Ursoaia, then at The Rural House and in 1912 he became the first director of "Agricultural Primary School for Gardening at Drăgăneşti Vale near Bucharest. In 1920 he was general director and member of the Agronomic Superior Council in the Ministry of Agriculture. He was one of the main founders of "The Society of Horticulture in Romania" (1913) chaired by Charles Farando and was the first scientific secretary of the institution. In 1924 he founded the Secondary School of Horticulture Băneasa and the Department of Horticulture in the Ministry of Agriculture and Domains. During more than 20 years of publishing activity, he elaborated 341 titles representing articles, booklets, works representing a rare (exceptional) case in the history of Romanian Education and Agricultural Sciences in those times considering that he had a very short life. He set up "The Horticultural Review" which was published for almost 20 years where he had an immense contribution as author. Since 1920 he led the Department of Horticulture at the Academy of Agriculture in Cluj. He was a man of great talent in teaching, elaborating the first course of "General fruit growing" (unpublished). He described the most favourable ecologic conditions for fruit growing in our country; he set up and coordinated the activity of pomicultural nurseries; he guided the agricultural strolling teachers and set up experimental gardens, contests with orchards, and so on. He contributed at the processing and capitalization of the horticultural production. Among his representative works we can mention: "Fruitful trees grafting" 64 pg. (1925), "Hotbeds" 32 pg, "Vegetables seeds", "The plum trees", "The Apricot tree", "Artificial cooling in fruits preservation", "Fruits processing and commercialization" 35 pg. (1924), "Fruitful trees grafting", "The organization of fruits production and sale", "Horticultural hotbeds", "The hotbeds of fruitful trees" 32 pg. (1923). The colleagues of his generation praised him highly. Among them we can mention C Sandu-Aldea, Gh. Ionescu Şişeşti, I. Teodorescu, E. Grinţescu, N. Constantinescu, M. Costeţchi. He was one of the outstanding agronomists of his time.

Ernest Grințescu

6 mai **1884** - **1969** 23 iun

Agronomul **Ernest Grinţescu** a fost unul dintre cei mai cultivaţi reprezentanţi ai breslei. S-a născut în satul Petricani, judeţul Neamţ. A fost "şef de promoţie" al seriei de absolvenţi din Şcoala Centrală de Agricultură Herăstrău, din anul 1908. În paralel a participat şi la cursurile Facultăţii de Drept din Universitatea Bucureşti, primind un orizont cultural mai larg. Iniţial a fost angajat ca specialist agronom la Regia Monopolurilor Statului, pentru sectorul de cultură a tutunului, condus în acea vreme de agronomul Maximilian Popovici. Chiar în anul 1912 a elaborat raportul activităţii sectorului de cultură a tutunului din RMS. Între lucrările publicate pe baza acestei activităţi amintim: „Cultura tutunului în România" (1913), „Cultura tutunului în Bucovina" (1919), „Agenda culturii tutunului" (1920). În acelaşi timp a publicat cronici, informaţii şi articole tehnice în „Buletinul cultivării şi fermentării tutunului", „Câmpul" şi „Viaţa agricolă" de pe funcţia de „director cl. a II-a" la „Cultura tutunului". Aproape 20 de ani a prezentat comentarea legilor în interesul agricultorilor în calitate de jurist. Lucrările sale de referinţă în acest domeniu sunt: „Jurisprudenţa Curţii de Casaţie" (1915), „Jurisprudenţa rurală" (1927), „Noile legi rurale" (1931) ş.a. În anul 1925 a fost numit director al „Serviciului pentru învăţământul agricol" din Ministerul Agriculturii, contribuind mult la înfiinţarea şi organizarea şcolilor de agricultură şi a celor casnice. În anul 1930 a ocupat postul de profesor de Agricultură şi Economie rurală la Şcoala Superioară de Horticultură Băneasa-Bucureşti, în paralel cu o laborioasă funcţie de director al Cadastrului funciar din Ministerul Agriculturii (1932). Lucrarea sa de referinţă, demnă de bibliografia mondială a domeniului, este „Legea randamentelor descrescânde în agricultură" (1930). După 1930, la 46 de ani devine unul dintre reprezentanţii de elită ai Horticulturii. Timp de 10 ani a scris îndrumări agricole în ziarul „Curentul", fiind şi director al bibliotecii agricole a publicaţiei. A avut propria editură pentru cărţi agricole, unde a tipărit circa 200 de titluri. A fost un pepinierist practic privat remarcabil; a avut funcţia de vicepreşedinte al Asociaţiei Naţionale de Horticultură; în anul 1943 devine membru al Academiei de Agricultură din România; a colaborat ca agronom la toate revistele agricole importante ale timpului său: „Câmpul", „Viaţa agricolă", „Pagini agrare şi sociale", „Revista horticolă", „Agricultura nouă". El va rămâne o pildă de persoană foarte cultivată în sprijinul progresului horticol al ţării.

Ernest Grinţescu was one of the most cultivated representatives of their field. He was born at Petricani, Neamţ county. He was "chief of graduates" of the Central School of Agriculture Herastrau in 1908. Simultaneously, he participated in the courses of the Faculty of Law University of Bucharest. Initially he was employed as an agronomist at the State Monopoly Administration (SMA) for the department of tobacco culture led by the agronomist Maximilian Popovici. In 1912 he elaborated the report on the activity of tobacco culture department from SMA. Among the papers related to this department we can mention: "Tobacco Culture in Romania" (1913), "Tobacco culture in Bucovina" (1919), "Tobacco culture agenda" (1920). Simultaneously, he published chronicles, information and technical articles in "The bulletin of tobacco culture and fermentation", "The Field", "Agricultural Life" as the director at the department "Tobacco Culture". For about 20 years, as a jurist he informed the agronomists and farmers about the legislation in the field. His works of reference in the field are: "Jurisprudence of the Court of Appeal" (1915), "Rural Jurisprudence" (1927), "New rural laws" (1931) and so on. In 1925 he was appointed director of "Agricultural Education Department" in the Ministry of Agriculture contributing very much to the setting up and organization of agricultural schools and domestic ones. In 1930 he became professor of Agriculture and rural economy as the Superior School of Horticulture Baneasa Bucharest and worked simultaneously as the director of Land Reclamation Cadastral Survey Department in the Ministry of Agriculture (1932). His reference work equal to the world bibliography in the field is "The Law of decreasing benefits in agriculture" (1930). After 1930, at the age of 46 he became one of the elite representatives of Horticulture. For 10 years he wrote agricultural advice for the newspaper "The Current". He had his own printing house for agricultural books where he printed about 200 publications. He was a forerunner in the field and vice president of the National Association of Horticulture. In 1943 he became member of the Academy of Agriculture in Romania; he collaborated with all important agricultural reviews during his time: "The Field", "Agricultural Life", "Social and Agrarian Pages", "Horticultural Review", "New Agriculture". He will remain a living example of a cultivated person who supported the horticultural progress of the country.

Ion C. Teodorescu

16 mai **1886** - **1978** **20** aug

Ion C. Teodorescu, omul de ştiinţă viticultor şi oenolog a fost un reprezentant în fruntea elitelor acestui domeniu din prima jumătate a secolului XX. S-a născut în oraşul Craiova. A absolvit Şcoala Centrală de Agricultură Herăstrău (1907), urmând doi ani de specializare la Şcoala Naţională de Horticultură de la Versailles, înfiinţată în anul 1783. A continuat pregătirea practică şi de studiu la pepinierele viticole Namblot Bruneau din Burg, la Reine, până în anul 1909. După revenirea în ţară a lucrat 9 ani ca profesor la Şcoala Normală de Învăţători de la Galaţi (1909-1918). După Marea Unire a fost profesor la Şcoala Naţională de Viticultură Chişinău (1918-1921), o instituţie marcată de puternica instruire practică a elevilor. În anul 1922 a obţinut**,** prin concurs**,** postul de profesor pentru disciplina „Viticultură şi Oenologie" la Herăstrău-Bucureşti. Avea 38 de ani şi o experienţă solidă. Prelegerile sale din primii ani se bazau pe un curs de 1800 pagini. A fost o mare pierdere faptul că nu a fost publicat. A organizat în scurt timp colecţia ampelografică cu 25 specii de viţă, 25 hibrizi şi 132 soiuri (52 româneşti), fiind prima mare realizare de acest fel în ţară. A organizat pe lângă catedră instruiri practice de altoire şi altele pentru viticultorii practici, gratuit, iar la Pietroasa a dirijat o veritabilă şcoală de pepinierişti. Ca inspector general al pepinierelor statului (1922-1926) a condus refacerea viilor şi introducerea noilor portaltoi. Între 1926-1937 a fost directorul Serviciului Viticulturii din MAD, când plantaţiile de vii nobile s-au extins în Transilvania şi nordul ţării. El este autorul unor lucrări numeroase şi vaste asupra viei şi vinului, lucrări de cercetare şi de sinteză. Între acestea se remarcă: „Altoirea viţelor în ochi", „Cele mai recomandate specii şi varietăţi de viţe pentru România", „Viţele americane port-altoi", „Un program pomicol pentru România", „Viile României", „Tăierea ca factor de producţie în viticultură", „Perlele Moldovei, Cotnarii şi Uricanii", „Viţa de vie şi vinul de-a lungul veacurilor" (1966), „Viile experimentale din România" (1943), „Viticultura" (1941) (monografie, vol. I), „România viticolă" ş.a. A fost pensionat „forţat" în anul 1948. Prof. I.C.Teodorescu a fost şeful Secţiei de Viticultură şi Silvicultură din ICAR; distins cu titlul de Membru de Onoare al ASAS; vicepreşedinte al Oficiului Internaţional al Viei şi Vinului, fiind primul mare specialist român ajuns la o înaltă demnitate academică în acest domeniu; membru al altor societăţi şi instituţii viticole naţionale şi internaţionale. A fost recunoscut ca mare personalitate încă din timpul vieţii.

Ion C. Teodorescu, scientist in the field of viticulture and oenology, was the representative of the elite of this field in the first half of the XXth Century. He was born in Craiova and graduated the Central School of Agriculture Herastrau (1907) and specialized for 2 years at the National School of Horticulture in Versailles, set up in 1783. He went on with practical training at the viticultural nurseries Namblot Bruneau at Burg, in Reine, until 1909. After he came back the country he worked at the Teachers Training School in Galati for 9 years (1909-1918). After the Great Union he was professor at the National School of Viticulture Chisinau (1918-1921) an institution with tradition in practical training education. In 1922, he won the competition for professor position at the discipline "Viticulture and Oenology" at Herastrau Bucharest. Then he was 38 years old and was very much experienced in the field. His lectures during the first years were based on a course of 1800 pages. It is a great loss that this course has never been published. After a short while he organized the ampelographic collection of 25 species of vine, 25 hybrids and 132 varieties (52 Romanian varieties) the first of this kind in the country. He organized free practical trainings for grafting and other ones for viticulturists and at Pietroasa he organized a real school for nursery specialists. As a general inspector of state nurseries (1922-1926) he administrated the works of vineyards refreshing and introduction of new mother plants. In 1926-1937 he was director of the Viticulture Department in the Ministry of Agricultural Domains when the plantation of noble stocks extended in Transilvania and the north of the country. He is the author of numerous and vast works on vine and wine, synthesis research works. Among them we have to remark: "Wines grafting with bud", "The most recommended vine species and varieties for Romania", "American father plant vines", "A pomicultural program for Romania", "Romania's vineyards", "Cutting as a production factor for viticulture", "The Pearls of Moldavia, Cotnari and Uricani", "Vine and wine during centuries" (1966), "Experimental vineyards in Romania" (1943), "Viticulture" (1941) (monograph, vol. I), "Viticultural Romania" and so on. In 1948, Prof. Teodorescu was "obliged" to retire. He was the chief of ICAR Department of Viticulture and Silviculture and Honorary Member of the Academy of Agricultural and Forestry Sciences; vice-president of the International Office for Vine and Wine being the first great specialist at the highest academic degree in this field; member of other national and international institutions and societies. He was recognized as a great personality.

Dionisie Bernaz

13 oct **1896** - **1984** 30 mar

Profesorul **Dionisie Bernaz** s-a născut în comuna Plopi, județul Soroca, din Basarabia, într-o familie de țărani români. A absolvit Şcoala Secundară de Viticultură şi Vinificație de la Chişnău în anul 1917, „Cu distincție". Apoi a primit funcții de consilier şi coordonator; instructor superior în Comitetul de viticultură şi vinificație Bălți (1917); consultant viticol şi şef al Stațiunii Viticole de Nord-Bălți (1918-1921); horticultor în Comisia interjudețeană Chişinău (1922-1924). În anul 1924 urmează Şcoala Superioară de Agricultură de la Montpellier, fiind absolvent în anul 1926. A continuat pregătirea la Institutul de Agricultură al Universității Toulouse (1928). În acest timp a efectuat stagii de pregătire practică la stațiunea Oenologică din Montpellier, Stațiunea de Cercetări Viticole de la Paris, Casa „Moët et Chadon", fondată în anul 1743 ş.a. Numeroasele sale „certificate de calificare" sunt semnate de personalități faimoase ale acelor vremi: Pierre Viala, Louis Rives, V. Bodin, J. Piellet. Întors în țară (1928), a fost angajat „asistent" pentru Conferința de Viticultură şi Oenologie la catedra profesorului I.C. Teodorescu. Aici a devenit profesor titular în anul 1948 la prima catedra de oenologie înființată în învățământul agricol românesc. S-a pensionat în anul 1961. Dionisie Bernaz a fost „un profesor clasic", pedagog distins şi specialist erudit, un mare fondator în domeniul oenologiei. Era supranumit „Mareşalul" pentru competența şi siguranța faptelor sale. A organizat temeinic laboratorul de oenologie, vinoteca facultății, a condus cercetări în cadrul catedrei şi a contribuit la îmbogățirea colecției ampelografice. Profesorul D. Bernaz a publicat peste 60 lucrări în domeniul viticulturii şi vinificației. Între elaborările sale de referință se disting: „Tratat de viticultură vol. I", 357 pag. (1937), vol. II, 248 pag. (1946), elaborate cu A. Billeau şi C. Hogas, aşezând pe o treaptă superioară conținutul acestei ştiințe; „Tehnologia vinului", 392 pag. (1962) cu I. Dumitrescu, Gh. Bernaz, M. Martin, fiind prima lucrare de nivel academic în bibliografia românească; „Varietățile viței de vie proprii podgoriilor românești", 80 pag. (1936); „Bolile şi defectele vinurilor", „La Viticulture et la vinification en Bessarabie", 57 pag. (1928); „Curs de tehnologia vinului partea întâi"; „Pregătirea cramelor pentru cules şi vinificație", 20 pag. (1956). A fost distins p.m. cu „Diploma de Onoare" a Societății Române a Horticultorilor.

Professor **Dionisie Bernaz** was born in village Plopi, Soroca county, in Basarabia, in a family of Romanian peasants. He graduated "Cum laudae" the Secondary School of Viticulture and Vinification in Chisinau in 1917. Then he was appointed as counselor and coordinator and superior instructor at the Committee of Viticulture and Vinification Balti (1917); viticultural consultant and chief of the Viticulture Station North Balti (1918-1921); horticulturist at the Intercounty Commission Chisinau (1922-1924). In 1924 he studied at the Superior School of Agriculture in Montpellier graduating in 1926. He continued his studies at the Institute of Agriculture at Toulouse University (1928). Meanwhile he carried out stages of practical training at the oenologic station in Montpellier, Viticulture Research Station in Paris, The House "Moet et Chadon" founded in 1743 and so on. His numerous "certificates of qualification" are signed by famous personalities of those times: Viala, Louis Rives, V. Bodin, J. Piellet. Back to the country (1928) he was appointed "professor assistant" for the Conference of Viticulture and Oenology at Professor I.C. Teodorescu's department. Here he became full professor in 1948 at the first department of oenology set up in the Romanian agricultural education. He retired in 1961. Dionisie Bernaz was "a classic professor", distinguished pedagogue and an erudite specialist, a great founder in the field of oenology. He was nicknamed "The Marshal" for his competence and responsibility of his deeds. He organized thoroughly the laboratory of oenology, the wine collection of the faculty, he led the activity of research in his department and contributed to the enriching of the ampelographic collection. Professor D. Bernaz published over 60 works in the field of viticulture and vinification. Among his reference works we can mention: "Treaty of Viticulture" vol.I, 357 pg (1937), vol II, 242 pg. (1946) elaborated together with A. Billeau and C. Hogas, placing this science on top of hierarchy, "Wine Technology", 392 pg. (1962) together with I. Dumitrescu, Gh. Bernaz, M. Martin, being the first academical work in the Romanian bibliography; "Vine varieties proper for Romanian vineyards" 80 pg. (1936); "Wines diseases and deficiencies", "La viticulture et la vinification en Bessarabie" 57 pg. (1928) ; "Course of vine technology first part", "Wine cellars preparations for harvesting and vinification" 20 pg. (1956). He was awarded post-mortem with "The Diploma of Honour" of Romanian Society of Horticulturists.

Nicolae Constantinescu

1 mai **1889** - **1973** 23 sep

Profesorul **N. Constantinescu** s-a născut în satul Cişmeaua Văruită, judeţul Ismail, în Basarabia. El a fost fondatorul modern al Catedrei de Pomicultură de la Academia de Înalte Studii Agronomice, Bucureşti, unde a lucrat între anii 1921-1973. A absolvit Şcoala Superioară de Agricultură-Herăstrău în anul 1925 şi a lucrat apoi la Pepiniera Istriţa până în 1937, unde a pregătit şi teza de doctorat cu titlul „Producţia şi valorificarea fructelor în România" (1934). A organizat cercetările moderne în pomicultura ţării ca şef al Secţiei de Horticultură din ICAR (1935). Între anii 1948-1967 a fost director al acestei secţii şi al Institutului de Cercetări Horticole (1957-1962). Tot atunci a fost colaborator al „Academiei Române", între anii 1949-1967, unde a coordonat programele de cercetare. Dr. N. Constantinescu a avut statura unui ctitor de şcoală în pomicultură. A fost şef de catedră şi decan al Facultăţii de Horticultură. Cursurile sale au avut amprenta marcantă a experienţei profesionale, fiind un exemplu pentru conţinutul acestei ştiinţe. Cercetările sale au fost axate pe probleme de biologie şi tehnologie pomicolă; studii asupra creşterii şi fructificării pomilor; cercetări asupra speciilor şi soiurilor de pomi; lucrări aprofundate privind efectuarea tăierilor la pomii roditori; lucrări de zonare ecologică a speciilor şi soiurilor de pomi; cercetări asupra altoirii pomilor; studii pentru elaborarea bazelor ştiinţifice necesare realizării epocalei lucrări „Pomologia RSR"; diverse lucrări de tehnologie pomicolă. Între lucrările reprezentative pentru larga tematică expusă, se disting: „Lichidarea periodicităţii de rodire la pomi" (1954), „Contribuţii la cunoaşterea ramurilor şi mugurilor roditori" (1943), „Sinteza concepţiilor în problema tăierii pomilor" (1962), „Regiunile pomicole din RPR", „Lichidarea periodicităţii de rodire la pomi" (1954), „Noi contribuţii la rezolvarea problemelor pieirii premature a caisului" (1954), „Altoirea nucului" (1964), „Rezultatele studiului sistemului de coroană aplatizată la măr" (1970), „Hibrizi de piersic obţinuţi la Baza Experimentală Băneasa" (1962), „Oprirea periodicităţii de rodire şi obţinerea recoltei mari la pomi" (1954) ş.a. A fost cel mai important autor şi coordonator de lucrări de sinteză în vremea sa: „Biologia pomilor şi arbuştilor fructiferi" (1963), „Tăierea pomilor" (1951), „Pomicultura" (tratat - 1957), „Prunul " (monografie 1956), „Pomicultura" vol. I, II (curs univ. - 1967), „Conducerea arboretelor" vol I, II (1976), „Pomologia RPR" (autor coordonator, cca. 4000 pag., în 8 volume). A fost îndrumător de doctoranzi, cu 30 de realizări, membru fondator al ASAS, membru al „Societăţii Internaţionale de Horticultură", laureat al „Premiului Academiei Române". Rămâne cea mai aleasă figură de lider în ştiinţa pomicolă din deceniile 5-7 ale secolului XX în România.

Professor **Constantinescu** was born in Cişmeaua Văruită Village, Ismail County, in Basarabia. He was the modern founder of the Chair of Fruit-Growing from the Academy of High Agricultural Studies of Bucharest, where he worked during 1921-1973. He graduated the High School of Agriculture of Herăstrău in 1925, and then, he worked at the Istriţa Nursery until 1937. He defended his PhD Thesis on Production and Utilization of Fruits in Romania, in 1934. He has organized the modern research of fruit growing in Romania as Head of Horticulture Board from the Institute of Agricultural Research (1935). He was the director of this board, during 1948-1967, and of the Institute of Horticultural Research (1957-1962). He collaborated with the Romanian Academy (1949-1967), where he co-ordinated the research programmes. Dr Constantinescu was head of Chair and dean at the Faculty of Horticulture. His courses had the influence of his professional experience. His investigations focused on biology and fruit-growing technology problems: studies on fruit-tree growing, investigation on fruit-tree species, works on fruit-trees pruning; works of ecological zoning of fruit-trees species and varieties; studies on fruit-trees grafting; studies on the elaboration of scientific bases, necessary to the achievement of the great work Pomology in Romania ; works of fruit-growing technologies. Among his representative works, there are: Stopping the Periodicity of Fruit-Bearing in Fruit Trees (1954); Contribution on Knowing Fruit-Bearing Branches and Buds (1943); Synthesis of Concepts on the Problem of Trees Pruning (1962); Fruit-Growing Regions from Romania ; New Contributions on Solving the Early Dryness of the Apricot-Tree (1954); Nut-Tree Grafting (1964); Results on the Study of Flattened Crown in Apple Tree (1970); Peach Tree Hybrids Obtained at the Experimental Base of Baneasa (1962); Stopping the Fruit-Bearing Periodicity and Obtaining High Yields in Fruit-Trees (1954), etc. He was the most important author and co-ordinator of synthesis works of his time : Fruit-Trees Biology (1963); Fruit-Trees Pruning (1951); Fruit-Growing (treatise, 1957); Plum Tree (monograph, 1956); Fruit Growing volume I, and II (university course, 1967) , Guidance of Bushes , volume I, and II (1976), Pomology of Romania (author-co-ordinator, about 400 pages in 8 volumes). He guided PhD students. He was founding member of the Academy of Agricultural Sciences , member of the International Society of Horticulture, and laureate of the Romanian Academy Award. He remains the most distinguished leader in the fruit-growing science of the decades 5-7 of the XX century in Romania.

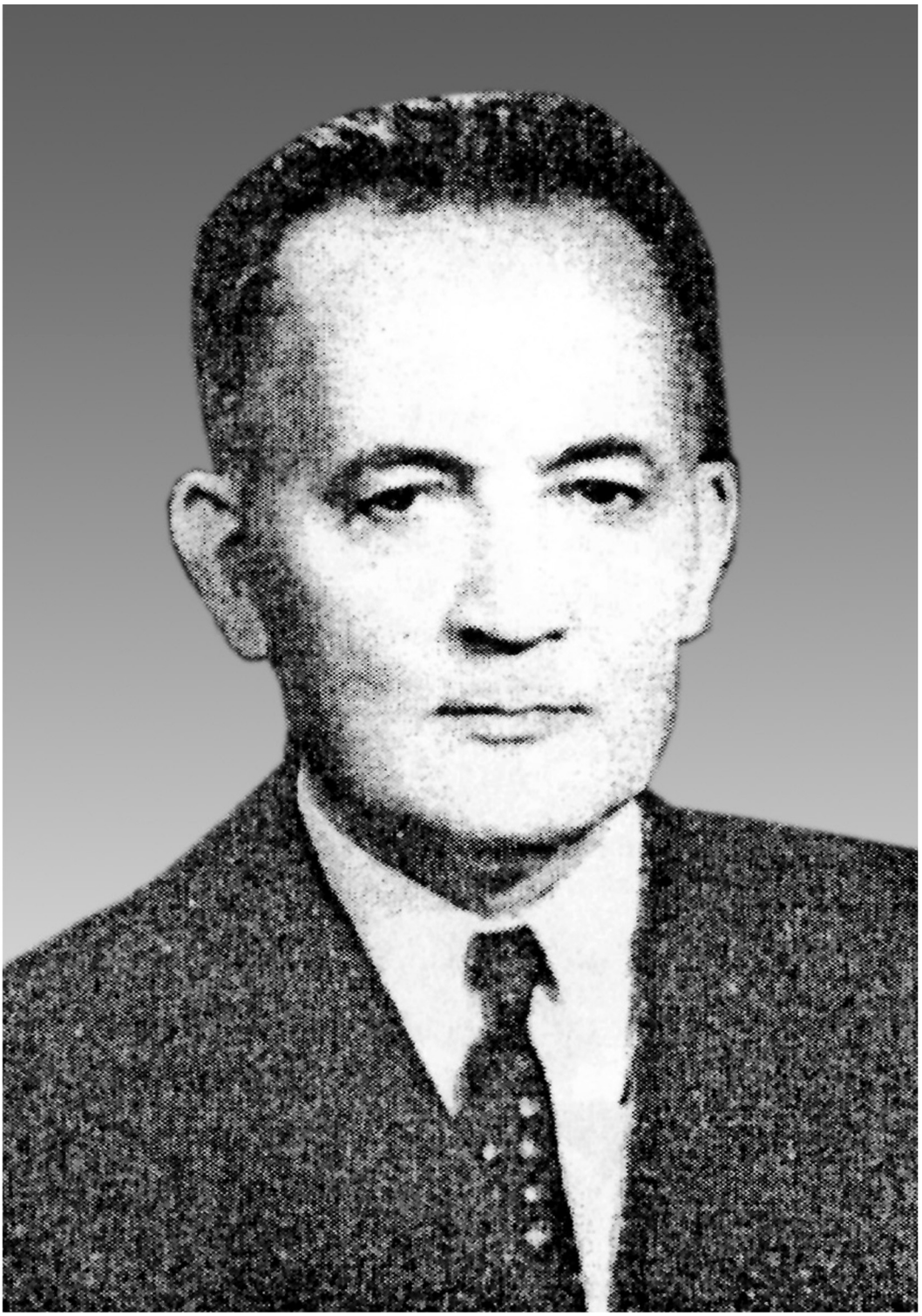

Teodor Bordeianu

16 feb **1902** - **1969** 19 mar

Profesorul **Teodor Bordeianu** s-a născut în satul Marşeniţa, din Bucovina. Face parte din grupul marilor înaintaşi ai pomiculturii din ţara noastră. A absolvit Şcoala Superioară de Agricultură, în anul 1925, şi a continuat specializarea în pomicultură, legumicultură şi valorificarea fructelor la Şcoala Superioară de Agricultură din Berlin (1927). Până în anul 1939 a lucrat la pepinierele din Goleştii Badii, judeţul Muscel şi Sirăuţi (Suceava). În anul 1941 a primit postul de şef al „Serviciului Horticulturii" din Ministerul Agriculturii. Simultan a ocupat şi Catedra de Pomicultură şi Legumicultură la Facultatea de Agronomie-Bucureşti, între anii 1941-1958, iar între anii 1942-1958 a condus şi a efectuat cercetări în cadrul Secţiei de Horticultură din ICAR. Între anii 1967-1969 a fost primul director la Institutul de Pomicultură - Mărăcineni/Argeş. Profesorul T. Bordeianu a fost în egală măsură un didact de elită şi cercetător în pomicultură, adăugând şi participarea sa la problemele de management pentru implementarea rezultatelor cercetării în producţie. Cercetările sale au fost axate pe studii de biologie pomicolă, tehnologii aplicate în pepiniera de pomi, lucrări de înfiinţare şi întreţinere a livezilor, studii şi elaborări monografice. Pentru grupul lucrărilor de biologie şi ecologie sunt reprezentative: „Sterilitatea la meri", „Înfloritul întârziat al pomilor" (1938), „Studiul florei pomicole şi cultivate în România", „Studiul germinaţiei polenului la diferite specii pomicole", „Influenţa vântului asupra pomilor roditori şi perdelele de protecţie" (1942) ş.a. Cercetări originale de interes practic deosebit a efectuat pentru pepiniera de pomi: „Rolul mentorului în transformarea naturii plantelor", „Tehnica altoirii în ochi" (1943), „Cercetări preliminare în vederea studierii portaltoilor la măr" , „Folosirea hormonilor vegetali în horticultură" (1955). Cercetările de tehnologie aplicată în pomicultură au o importantă reprezentare în opera sa: „Tăierile la pomi" (1948), „Influenţa lucrării pământului asupra creşterii pomilor" (1948), „Influenţa sistemului de întreţinere a solului în livadă, asupra creşterii şi intrării pe rod a pomilor" (1954), „Cum putem obţine recolte sporite de fructe" (1953). Profesorul T. Bordeianu este autorul unor excelente lucrări de sinteză necesare pentru practica pomicolă: „Lucrările din livadă în cele 4 anotimpuri", 92 pag. (1951), „Cultura castanului comestibil", 150 pag. (1955), „Determinator pomicol", „Mărul", „Cum putem obţine recolte mari de fructe", 50 pag. (1953), "Pomicultura specială" (1961), premiată de Academia Română ş.a. A lucrat în învăţământ între anii 1941-1958, publicând „Curs de Pomologie" (1957) şi „Tratat de legumicultură". A iniţiat cu N. Constantinescu elaborarea „Pomologiei RSR" 5336 pg., în 8 volume (1963-1969), realizând coordonarea unei lucrări de nivel mondial. A fost membru al Academiei Române - corespondent (1955) şi titular (1963), membru titular al ASAS; Doctor Docent, îndrumător de doctorat, distins cu medalii şi ordine de stat. A fost un distins intelectual.

Professor **Bordeianu** was born in Marşeniţa Village from Bucovina. He belongs to the group of forerunners of fruit growing science from Romania. He graduated the High School of Agriculture in 1925, and continued his specialization in fruit growing , vegetables growing and fruit valorisation at the High School of Agriculture from Berlin (1927). Until 1939, he worked within the nurseries from Goleştii Badii, Muscel County and Sirăuţi (Suceava). In 1941, he became head of the Horticulture Service from the Ministry of Agriculture. At the same time, he has taught at the Chair of Fruit Growing and Vegetables Growing at the Faculty of Agronomy of Bucharest, during 1941-1958 and has carried out investigations at the Horticulture Section from the Research Agricultural Institute of Bucharest, during 1942-1958. He was the first director at the Fruit Growing Institute of Mărăcineni-Argeş, during 1967-1969. Professor Bordeianu was an elite teacher and scientist in the field of fruit growing , and a good manager for the implementation of results into production. His investigation focused on studies of fruit growing biology, and technologies applied in the fruit trees nursery. For the group of biology and ecology, the following works are representative: Fruitlessness in Apple Trees; Late Flowering of Fruit Trees (1938); Study on Fruit Growing Flora in Romania; Study on Pollen Germination in Different Fruit Growing Species; Influence of Wind on Fruit Bearing Trees and Protection Curtains (1942). He has conducted original investigations of practical interest for fruit growing nursery: Role of the Stock in Changing the Nature of Plants; Technique of Grafting in Buds (1943); Preliminary Investigation on the Study of Stocks in Apple Tree; Utilization of Vegetal Hormones in Horticulture (1955). The investigations of applied technology in fruit growing were presented in his works: Trees Pruning (1948); Influence of Soil Tillage on Fruit Tree Growing (1948); Influence of Soil Management in Orchard on Fruit Trees Growing (1954); How Can One Obtain Increased Fruit Yield (1953). Professor Bordeianu is the author of excellent synthesis works necessary to fruit growing practice: Works in the Orchard in the Four Seasons , 92 pages (1951); Growing Edible Chestnut, 150 pages (1955); Fruit Growing Determination; Apple Tree; How Can One Obtain High Fruit Yields , 50 pages (1953). He worked as a teacher during 1941-1958, publishing Pomology Course (1957); and Treatise of Vegetables Growing. He initiated, in collaboration with N.Constantinescu, the elaboration of the Pomology of Romania, 5336 pages , in 8 volumes (1963-1969), achieving the coordination of a work at world level. He was member of the Romanian Academy (1963), full member of the Academy of Agricultural Sciences and Reader Doctor. He was distinguished with many medals and orders.

Pavel Babalean

28 iun **1910** - **1950** 24 feb

Deşi a avut o viaţă foarte scurtă, prin realizările sale originale, profesorul **Pavel Băbălean** trebuie considerat unul dintre precursorii importanţi ai pomiculturii moderne în România. S-a născut în satul Gălăneşti, jud. Suceava, apoi a absolvit Facultatea de Agronomie din Bucureşti, în anul 1932. A funcţionat 3 ani ca asistent pentru instruirea practică la Pepinierea Istriţa, iar între anii 1936-1938 a urmat o specializare la „Institutul de Pomicultură" din Berlin-Dahlem, unde a obţinut şi doctoratul cu teza „Cercetări asupra rodirii merilor". A lucrat ca asistent şi conferenţiar la Catedra de Pomicultură-Viticultură la Facultatea de Agronomie din Iaşi. Profesorul P. Băbălean a efectuat studii şi cercetări importante de biologie pomicolă, fiind unul dintre precursorii remarcabili prin contribuţiile aduse: „Fenomenul diferenţierii mugurilor de rod şi cel de fecundare şi legarea fructelor de măr" (1938), „Observaţii asupra formării mugurilor de rod la sâmburoase", „Fenomenul căderii fructelor", „Cercetări asupra curbării şi ciupirii ramurilor de păr" ş.a. Pentru pomicultorii practici a elaborat peste 40 de lucrări tehnologice: „Plantaţi piersici de un an", „Depozitele pentru prefacerea şi păstrarea fructelor", „Norme asupra tăierii pomilor", „Portaltoi şi forme de pomi de viitor", „Modul de comportare a câtorva specii de pomi la gerurile târzii din primăvara anului 1941". Profesorul P. Babalean a elaborat câteva cursuri universitare de mare utilitate: „Curs de horticultură" (1939), „Curs de pomicultură" (1941), „Curs de pepiniere". S-a remarcat prin lucrările: „Indicator tehnic pomicol", 143 pag. (1945), „Rodirea pomilor", 75 pag. (1941), „Cireşul", „Vişinul", „Caisul" (1936). Pavel Băbălean a fost un dascăl cu mare har. Deşi era foarte tânăr, a publicat câteva cursuri universitare de mare utilitate: „Curs de Horticultură, vol. I (Pomicultura)", 392 pag. (1941), „Curs de Horticultură vol. II (Pepiniere)", 232 pag. (1948); a elaborat suportul de lucrări practice şi a condus activitatea cu studenţii prin demonstraţii personale. Trebuie considerat fondator modern al Catedrei de Pomicultură la Facultatea de Agronomie din Iaşi. P. Băbălean este recunoscut în domeniul explicării unor fenomene biologice cu ajutorul conexiunii inverse pe baza legii reversibilităţii, specifică ciberneticii. A avut funcţii de şef al Regiunii Horticole Iaşi (1942-1948), şef al Laboratorului de Pomicultură la SCA Iaşi; colaborator ştiinţific al Academiei Române. A fost membru al „Societăţii Naţionale de Ştiinţe" din România, membru al „Colegiului Inginerilor Agronomi", membru al „Vereinigung für angewandte Botanik-Berlin". Decesul său nedrept de timpuriu a fost o pierdere imensă pentru pomicultura ţării.

Although he had a very short life, grace to his original achievements, Professor **Babalean** is one of the most important forerunners of modern fruit growing science in Romania. He was born in Gălăneşti Village, Suceava County, and he graduated the Faculty of Agronomy at Bucharest, in 1932. He worked for three years as assistant for practical training at the Istriţa Nursery, and , during 1936-1938, he received a specialization at the Institute of Fruit Growing from Berlin-Dahlem, where he defended his PhD Thesis with the title Investigation on Apple Tree Fruit Bearing . He worked as assistant and lecturer at the Chair of Fruit Growing and Vine Growing at the Faculty of Agronomy of Iaşi. Professor Babalean carried out important studies on fruit growing biology, being one of the remarkable forerunners: Phenomenon of Differentiating Fruit and Fecundation Buds and Fruit Formation (1938); Observation on Bud Formation in Stone Fruits; Phenomenon of Fruit Fall; and Investigation on Pinching off the Pear Tree Branches. For the fruit growers, he elaborated over 40 technological works: One Year Peach Trees Plantation; Storehouses for Fruit Preservation; Norms on Tree Training; Stocks and Forms of Future Fruit Trees; Behaviour of some Species of Fruit Trees at the Late Frost of the 1941 Spring. Professor Babalean also elaborated very important university courses for students : Course of Horticulture (1939); Course of Fruit Growing (1941); and Course of Nurseries. He is known by some issues: Fruit Growing Technical Indicator, 143 pages (1945); Fruit Trees Bearing , 75 Pages (1941); Cherry Tree ; Sour Cherry Tree; and Apricot Tree (1936). Pavel Babalean was a gifted teacher. Although very young, he published very useful courses for students: Course of Horticulture , vol. I (Fruit Growing), 392 pages (1941); and Course of Horticulture , vol.II (Nurseries), 232 pages (1948). He has carried out many activities with his students. He must be recognized as the modern founder of the Chair of Fruit Growing from the Faculty of Agronomy of Iaşi. Babalean is well known in the field of explaining some biological phenomena by the help of reverse connexion , based on the law of reversibility, typical of cybernetics. He was head of the Horticulture Region of Iaşi (1942-1948), head of Fruit Growing Laboratory within the Agricultural Research Station of Iaşi and scientific collaborator of the Romanian Academy. He was member of the National Society of Sciences from Romania, member of the College of Agronomists , and member of Vereiningung für Angewandte Botanik-Berlin. His early death was a great loss for the fruit growing science of Romania.

Gherasim Constantinescu

22 mar **1902** - **1978** 3 iul

Profesorul **Gherasim Constantinescu** s-a născut în comuna Cişmeaua Văruită, judeţul Ismail, Basarabia. A învăţat clasele de liceu la Cetatea Albă (Bolgrad), obţinând bacalaureatul în anul 1922. Apoi, a urmat Şcoala Superioară de Agricultură de la Herăstrău-Bucureşti, pe care a absolvit-o în anul 1927. A parcurs specializări în viticultură, oenologie, peisagistică viticolă, drept, cooperaţie şi chiar pedagogie la Şcoala Superioară de Horticultură de la Montpellier şi Nimes (Franţa) şi la Institutul Agricol Conegliano (Italia). A susţinut teza de doctorat abia în anul 1941, la profesorul Ion. C. Teodorescu. A fost angajat la Staţiunea Experimentală Petroasele Buzău, a Facultăţii de Agronomie Bucureşti, unde a lucrat între anii 1930-1938. Fiind un specialist recunoscut, profesorul I.C. Teodorescu a susţinut angajarea lui ca şef de lucrări la catedra sa de „Viticultură şi Oenologie", în anul 1938; devine profesor în anul 1945, iar până în anul 1948 a predat Cursul de Viticultură la Facultatea de Agronomie Timişoara. Revine la Bucureşti (1948), până în anul 1972, la pensionare. A elaborat tratatul „Viticultură şi vinificaţie" (1967, 1971), manualul de „Viticultură specială", „Îndrumătorul viticultorului" ş.a. Profesorul Gh. Constantinescu a fost, în egală măsură, dascăl şi cercetător în viticultură. Munca sa de peste 40 de ani în slujba viticulturii şi vinificaţiei cu rezultate de profundă esenţă ştiinţifică îl aşează pe soclul marilor înaintaşi ai domeniului, alături de G. Nicoleanu, V.S. Brezeanu, I.C. Teodorescu şi Dionisie Bernaz. A publicat peste 200 de lucrări diferite în viticultură şi vinificaţie. În cercetările sale a abordat probleme generale de viticultură, teme de biologie şi ecologie viticolă, studii de ampelografie, lucrări de tehnologie în pepiniera viticolă, lucrări de tehnologie viticolă, lucrări de ameliorare. Câteva dintre lucrările publicate sunt reprezentative pentru aceste sectoare care privesc viticultura: „Criterii biologice pentru stabilirea momentului de înflorire la vița de vie din cultură" (1958), „Soiuri de viță de vie pentru struguri de masă, cu coacere timpurie", „Ampelografia soiurilor apirene" (1958), „Portaltoi folosiți în viticultura RPR" (1958), „Aplicarea rațională a tăierilor în verde", „Pregătirea viţelor pentru plantare" ş.a. A elaborat şi coordonat excepţionale lucrări de sinteză: „Ampelografia", 427 pag. (1958), a doua lucrare după cea a lui G. Nicoleanu; „Ampelografia RPR", 546 pg., în 8 volume (1959-1970), „Ghid pentru întemeierea noilor plantaţii de vii", 150 pag. (1967), „Raionarea viticulturii" (1958). A avut înalte recunoaşteri prin funcţii şi titluri onorifice: membru titular al Academiei Române (1963), al „Academiei Italiene a Viei şi Vinului" (1963); preşedinte al „Oficiului Internaţional al Viei şi Vinului" (1968-1971), preşedinte al Secţiei de Horticultură a ASAS ş.a.

Professor **Constantinescu** was born in Cişmeaua Văruită Commune, Ismail County, Basarabia. He graduated in 1927 the High School of Agriculture from Herăstrău, Bucharest. He received training in vine growing, oenology, vine-growing landscape, law, and pedagogy at the High School of Horticulture from Montpellier and Nîmes (France) and the Agricultural Institute of Conegliano (Italy). He defended his PhD Thesis in 1941, guided by Professor Ion C. Teodorescu. He worked at the Experimental Station of Pietroasele Buzău, within the Faculty of Agronomy of Bucharest, during 1930-1938. Being a well-known specialist, Professor I.C.Teodorescu recommended him as lecturer at the Chair of Vine Growing and Oenology, in 1938. He became professor in 1945 and until 1948 , he has taught the Course of Vine Growing at the Faculty of Agronomy of Timişoara. He returned to Bucharest (1948) and remained until his retirement, in 1972. He elaborated the treatise Vine Growing and Wine-Making (1967, 1971); Guide of Special Vine Growing; Guide for the Vine Grower , etc. Professor Constantinescu was at the same time, a good teacher and a scientist in the field of vine growing. His work, of over 40 years, in the field of vine growing and wine making and his significant results places him among the great pioneers , next to G. Nicoleanu, V.S.Brezeanu, , I.C. Teodorescu, and Dionisie Bernaz. He published over 200 works in the field of vine growing and wine making. In his research, he approached themes of viticulture biology and ecology, studies of ampelography, works of technology in the viticulture nursery, works of viticulture technology and works of breeding. Some of his published works are representative for the field of the vine growing: Biological Criteria for the Determination of the Flowering Time in Vine (1958); Grafts Used in the Romanian Viticulture (1958); Reasonable Application of Green Pruning; Vine Preparation for Plantation , etc. He has elaborated and co-ordinated synthesis works : Ampelography of Romania , 427 pages, (1958), the second work after the work of G.Nicoleanu: Ampelography of Romania , 546 pages in 8 volumes (1959-1970); Guide for Setting up New Vine Plantations, 150 pages (1967); Vine Growing Zoning (1958). He received many functions and titles: member of the Romanian Academy (1963), of the Italian Academy of Vine and Wine (1963), president of the International Office of Vine and Wine (1968-1971), and president of the Horticulture Department of the Academy of Agricultural Sciences.

Teodor Martin

8 feb **1909** - **1987** 8 mar

Între marii reprezentanți ai științei viticole din perioada 1940-1980, profesorul **Teodor Martin** ocupă un loc de onoare. S-a născut în satul Zahoreni, județul Orhei, în Basarabia. T. Martin a urmat studii la Facultatea de Agronomie din Bucureşti, între 1933-1938. La scurt timp după absolvire, îl găsim cercetător şi şef de lucrări la „Secția de Viticultură şi Silvicultură" a ICAR. Până în anul 1949 a predat cursuri la şcoli preuniversitare: Şcoala de Pregătire Socială a Învățătorilor Vlaşca; Şcoala Pedagogică „Elena Doamna" Bucureşti precum şi la Academia de Înalte Studii Cooperatiste Bucureşti; în paralel cu activitatea de cercetare. A susținut teza de doctorat în anul 1944 la profesorul Ioan C. Teodorescu, cu titlul „Cercetări asupra coacerii lemnului la portaltoi". În anul 1949 a primit cursul de Viticultură (1949-1974); Ampelografie (1948-1952) şi „Cultura intensivă a viței de vie" (1959-1970) la Facultatea de Agricultură şi Facultatea de Horticultură din Institutul Agronomic Bucureşti. Teodor Martin avea o mare capacitate de analiză şi sinteză a conținutului de curs; stăpânea excelent metodica didactică, fiind mult stimat de studenți. Tratatul său „Viticultura", 598 pag. (1961) a avut o excelentă receptare internațională prin capitole originale. Revista „Vinograd" din Cehoslovacia aprecia lucrarea ca foarte importantă pentru conținutul referitor la cultura irigată a viței de vie şi la cultura viei pe terase şi pe terenuri nisipoase. A fost distinsă cu Premiul internațional al OIVV. A continuat o extindere academică a acestei lucrări, proiectată în două volume: „Viticultura generală", apărută în 1972 (600 pag.) şi „Viticultura specială" (nepublicată). Profesorul T. Martin a avut o contribuție imensă în elaborarea manualelor de viticultură pentru şcoli tehnice şi licee agricole, publicând 19 ediții în specialitatea viticultură. A fost un cercetător cu har, un fin observator şi analist al fenomenelor practice cu efect direct asupra recoltei, aşa cum sunt: „Copcitul viilor", „Problema tăierilor în verde aplicate la vița de vie", „Observații asupra rodirii timpurii a viilor tinere". Contribuții deosebite a adus prof. T. Martin cu privire la studiul interferenței însuşirilor biologice ale viței de vie şi măsurile tehnologice aplicate în practică: „Relația între desmugurire şi pornirea rădăcinilor", „Influența mărimii sarcinii şi repartizării ei asupra producției de struguri", „Influența portaltoiului asupra metabolismului şi fertilității altoiului". Altoirea şi tăierile viței au fost larg studiate de prof. T. Martin. De asemenea, a girat măsura practică de înființare a plantațiilor „pe butuc înalt", neprotejate. Această gândire a produs o „revoluție" în tehnologia culturii viței de vie din România, reducând semnificativ necesarul forței de muncă manuale. A fost „doctor docent în științe", îndrumător de doctorat, prorector al Institutului Agronomic Bucureşti, membru titular al ASAS, decorat cu „Ordinul Steaua RS România" (1969). A reprezentat viticultura românească la congrese internaționale ale OIVV în Franța, Cipru, Ungaria, Chile, Argentina ş.a. A fost un dascăl foarte stimat.

Among the great representatives of the vine growing science in the period 1940-1980, Professor **Martin** has a place of honour. He was born in Zahoreni Village, Orhei County, in Basarabia. He studied the courses of the Faculty of Agronomy of Bucharest , during 1933-1938. At short time after graduation, he became scientist and lecturer at the Section of Vine Growing and Forest Growing of the Agricultural Research Institute of Romania. Until 1949, he has taught courses at pre-university schools: School for Social Training of Schoolteachers-Vlaşca, Pedagogical School ,,Elena Doamna'' Bucharest, as well as at the Academy of High Co-operate Studies Bucharest. He defended his PhD Thesis in 1944 (guided by Professor Ioan C.Teodorescu), having the title Investigation on the Mature Stock. In 1949, he received the course of Vine Growing (1949-1974) at the Faculty of Agriculture and Faculty of Horticulture within the Agricultural Institute of Bucharest. Teodor Martin had a great capacity of analysis and synthesis in the content of his courses. His treatise Vine Growing , 598 pages (1961) had an excellent international echo . The Vinograd Journal from Czechoslovakia considered the work as very important for its content concerning the irrigated growing of vine and the vine growing on terraces and sandy fields. The International Organization of Vine and Wine has awarded him. He continued an academic extension of this work , in two volumes: General Vine Growing (1972), 600 pages and Special Vine Growing (unpublished work). Professor Martin had a great contribution to the elaboration of vine growing guides for technical schools and agricultural high schools , publishing 19 editions in the vine growing speciality literature. He was a distinguished scientist, and an analyst of practical phenomena, with direct effect on yield: Root Cleaning of Vineyard; Problems of Green Pruning Applied in Vine; Remarks on Early Fruit-Bearing Vine. Professor Martin has brought a special contribution on the study of interference between biological characteristics of vine and technological measures applied in practice: Relation between Bud Fall and Root Formation; Influence of the Size of Charge and Its Spreading on Grapes Yield; Influence of the Stock on Graft Metabolism and Fertility. He has also studied vine grafting . He has a great contribution to the setting up of unprotected plantations on ,, high vine stock', resulting in a ,, revolution'' in the technology of vine growing in Romania, and diminishing the necessary of labour. He was a Reader Doctor, vice-rector of the Agricultural Institute of Bucharest, and full member of the Academy of Agricultural Sciences; he also received the Star of Romania Order (1969). He represented the Romanian vine growing at international congresses of the International Organization of Vine and Wine in France, Cyprus, Hungary, Argentina, etc. He was a respected teacher.

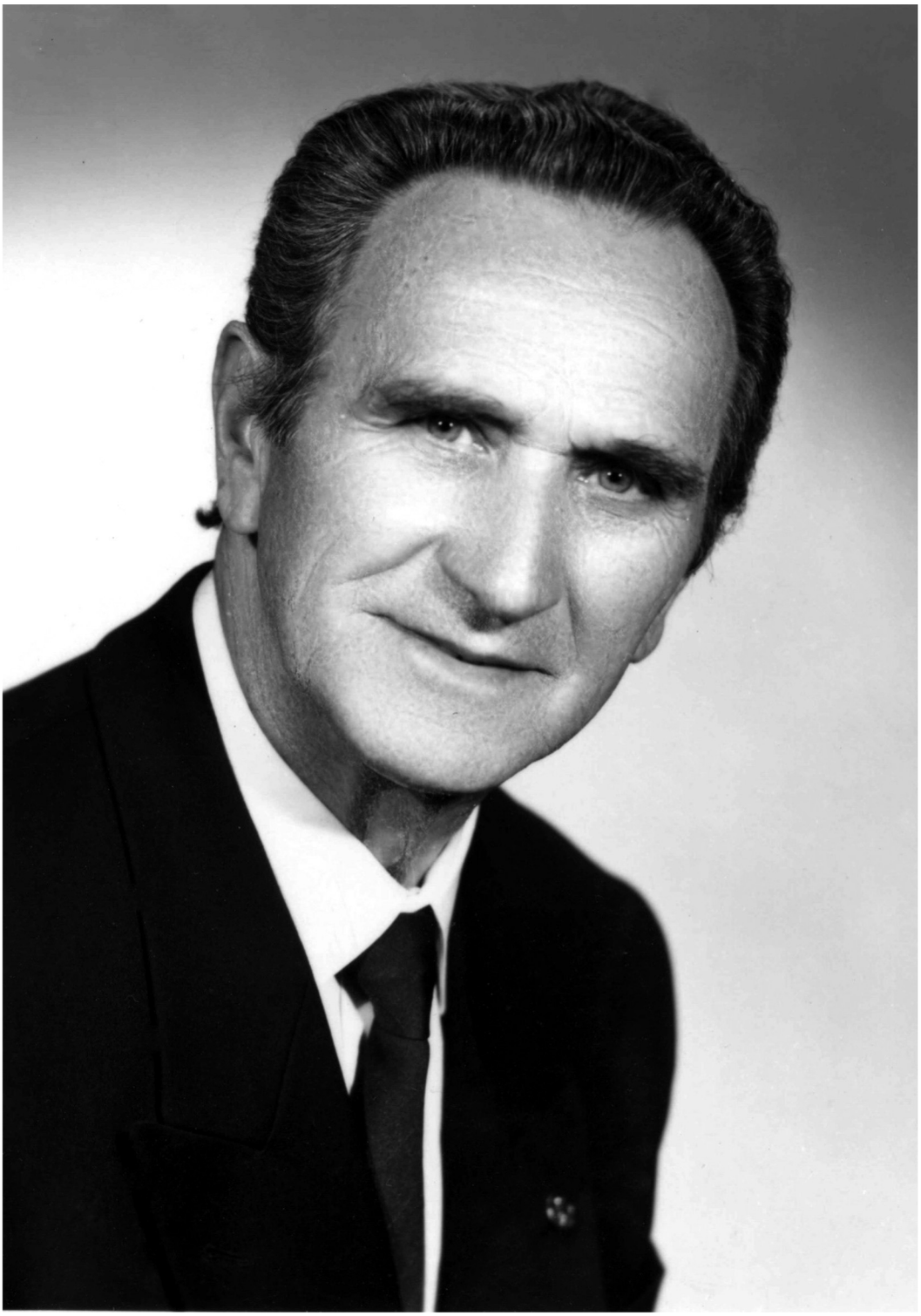

Valeriu D. Cotea

11 mai **1926** -

Profesorul **Valeriu D. Cotea** s-a născut în satul Vidra, județul Vrancea. Este considerat cel mai important oenolog savant român din ultimele trei decenii ale secolului XX. În anul 1951 a absolvit Facultatea de Agronomie din Iaşi. Apoi a fost angajat asistent la disciplina „Viticultură şi Vinificaţie" la Facultatea de Horticultură. A trecut, prin concurs, toate treptele universitare: asistent, şef de lucrări (1959-1963), conferenţiar (1963-1970), profesor (1970-1998). A susţinut doctoratul în 1968, sub conducerea profesorului Gherasim Constantinescu. Acum conduce „Centrul de Cercetări pentru Oenologie" al Academiei Române, Filiala Iaşi (1998-2008); este conducător de doctorat. Profesorul V. Cotea a fost un dascăl cu har, o eminenţă didactică; corect, ferm, iubitor al tineretului universitar pe care l-a tratat cu căldură şi delicateţe. Pentru ei a publicat 10 tratate ştiinţifice, cursuri, caiete de lucrări practice ş.a. Împreună cu Victoria Cotea a elaborat „Caiet de lucrări practice pentru viticultură şi vinificaţie", 198 pg. (1984). Este autor la lucrarea „Vinificaţie, chimia şi microbiologia vinului", 376 pag. (1971), „Pomicultură şi Viticultură", 390 pag. (1980) (pentru uz didactic); „Oenologie" (1982). Cele peste 250 de lucrări ştiinţifice originale semnate de prof. V. Cotea se pot grupa pe probleme distincte de oenologie; studiul unor indici oenologici; cercetări privind concentraţia şi variaţia unor componente ale vinului (zahăr, acid malic, acid tartric, glicerol) şi a unor indici fizico-chimici din must; cercetări asupra nivelului de radioactivitate a diferitelor produse viticole; studii asupra standardizării vinurilor; elaborarea unor noi metode de analiză a vinurilor ş.a. Între lucrările reprezentative pentru activitatea sa de cercetare se disting: „Stabilirea variaţiilor sumei şi raportului alcool-aciditate la vinurile din Moldova" (1962), „Studiul capacităţii tampon a unor vinuri din podgoria Panciu" (1969), „Radioactivitatea vinurilor din podgoria Huşi" (1964), „Standardizarea vinurilor, necesitate obiectivă pentru dezvoltarea producţiei viti-vinicole în România" (1967), „Ecosistemul viticol din Podgoria Cotnari" (1978), „Metoda extractiv-spectrometrică de dozare a fierului din vinuri" (1982) ş.a. Lucrarea de sinteză „Tratat de Oenologie" vol. I, 624 pag. (1985) - vol. II, 634 pag. (1988) s-a definit ca o operă recunoscută între marile valori mondiale ale domeniului şi a fost premiată de OIVV. Profesorul V. D. Cotea a evocat cu pasiune şi venerație pe marii înaintaşi ai ştiinţei agricole româneşti (H. Vasiliu, Gh. Constantinescu, I.C. Teodorescu, Şt. Popescu, N. Bucur ş.a.). Lucrările sale de sinteză în domeniul istoriografiei sunt perle ale bibliografiei agricole româneşti. Între acestea se disting: „Omagiu înaintaşilor", 534 pag. (2002), „Profiluri în timp", 428 pag. (2002), „Podgoriile şi vinurile României", 604 pag. (2000), „Podgoria Cotnari", col. (2006). Profesorul V. D. Cotea a fost cel mai onorat oenolog român cu funcţii ale OIVV şi cu premii internaţionale. A deţinut înalte funcţii la OIVV timp de aproape 20 de ani, până la statutul de vicepreşedinte. Este Doctor Honoris Causa al „Universităţii Agronomice" Bucureşti, Cluj şi Universităţii Oradea şi a primit distincţii de la Societăţi Academice din Spania, Argentina, Italia, Franţa ş.a.

Professor **Cotea** was born in Vidra Village, Vrancea County. He is the most important oenologist of the last three decades of the XX century. He graduated the Faculty of Agronomy from Iaşi in 1951 and , then, he became assistant at the discipline of Vine Growing and Wine Making at the Faculty of Horticulture . He passed all the university degrees: assistant (1959-1963), lecturer (1963-1970), professor (1970-1998). He defended his PhD Thesis in 1968, guided by Professor Gherasim Constantinescu. Since 1998, he rules the Oenology Research Centre of the Romanian Academy, and is PhD guide . Professor Cotea was a gifted teacher and a didactic eminence: correct and loving the students. For them, he published 10 scientific treatises , courses, etc. With his wife, Victoria Cotea, he has elaborated Book of Practical Works for Vine Growing and Wine Making , 198 pages (1984). He is the author of the work Wine Making , Wine Chemistry and Microbiology, 376 pages (1971); Fruit Growing and Vine Growing , 390 pages (1980) (For Didactic Usage) and Oenology (1982) . The 250 original scientific works, elaborated by Professor Cotea can be grouped on distinct problems of oenology: study on oenological indices, on concentration and variation of some wine components: (sugar, malic acid, tartaric acid, and glycerol) and some physic and chemical indices from must; investigation on the concentration on the level of radioactivity of different vine growing products: studies on wine standardization; elaboration of new methods of wine analysis, etc. Among his representative works , there are: Stability of the Variation of the Sum and Ratio Alcohol-Acidity in Wines from Moldavia (1962); Study on Buffering Ability of some Wines from the Panciu Vineyard (1969); Wine Radioactivity from the Huşi Vineyard (1964); Standardization of Wines, An Objective Necessary for the Development of Vine and Wine Production in Romania (1967); Vine Ecosystem from the Cotnari Vineyard (1978); Extractive and Spectrometric Method of Iron Dosing from Wines (1982), etc. His synthesis work Oenology Treatise , vol. I, 624 pages (1985), and vol. II , 634 pages (1988) was defined as one of the world values in this field, and was awarded by the International Organization of Vine and Wine. Professor Cotea has evocated with passion the great forerunners of Romanian agricultural scientists (H. Vasiliu, Gh. Constantinescu, I.C.Teodorescu, Şt. Popescu, N.Bucur, etc). His synthesis works in the field of historiography are treasures of Romanian agricultural bibliography. Among these, there are: Homage to Forerunners, 534 pages (2002); Profiles in Time , 428 pages (2002); Romanian Vineyards and Wines, 604 pages (2000). Professor Cotea was the most honoured Romanian oenologist , having functions in the International Organization of Vine and Wine for 20 years, and being vice-president of this organization. He is Doctor Honoris Causa of the Agricultural University of Bucharest, Cluj and Oradea, and he has received decorations from the Academic Society of Spain, Argentina, Italy, France, etc.

Nicolae Ştefan

18 dec **1923** -

Profesorul dr. **Nicolae Ştefan** este una dintre cele mai importante personalităţi din ştiinţele agricole în a doua jumătate a secolului XX. S-a născut la Ploieşti, judeţul Prahova. A obţinut diploma de inginer agronom, în anul 1948, la Facultatea de Agronomie din Bucureşti şi a continuat studiile pentru doctorat la Academia Agricolă „Timiriazev" din Moscova (1949-1953). În anul 1953 a fost angajat conferenţiar la „Catedra de pomicultură" a IANB. A obţinut titlul de profesor în anul 1968, doctor docent în 1971 şi a fost confirmat îndrumător de doctorat în anul 1972. Prof. N. Ştefan a avut o bogată activitate de cercetare şi de manageriat în Ministerul Agriculturii, iar în ultima perioadă, ca vicepreşedinte al ASAS. Încă din anul 1953 a fost numit director la „Direcţia Pomiculturii şi Viticulturii" din Ministerul Agriculturii. A condus acest sector în perioada marilor acţiuni de organizare cooperatistă a agriculturii, a înfiinţării plantaţiilor intensive şi dezvoltării cercetărilor horticole. În anul 1957 a fost numit director al Institutului de Cercetări Horti-Viticole, iar în 1962, la încheierea cooperativizării, a avut funcţia de „Vicepreşedinte al Consiliului Superior al Agriculturii", până în anul 1975, aducând servicii excepţionale pentru dezvoltarea agriculturii româneşti. Timp de 8 ani (1978-1986) a fost ambasadorul României în Iran, având o activitate de excepţie pentru relaţiile cu această ţară. A fost primul ministru al Agriculturii după 1989, iar din 1992 a fost chemat la ASAS. Profesorul N. Ştefan este unul dintre cei mai remarcabili cercetători în pomicultură, unde a lucrat timp de peste 46 ani sub diferite forme. Este autor a peste 180 lucrări prezentate sub formă de studii şi cercetări (32), tratate şi monografii (18), lucrări de orientare şi documentare tehnică (49), lucrări de îndrumare şi popularizare a ştiinţei (22) ş.a. Între lucrările de sinteză reprezentative pentru opera sa se disting: „Îndrumătorul pomicultorului", 390 pag. (col., 1972); „Pepiniera de pomi", 440 pag. (1964); „Microraionarea viticulturii şi pomiculturii în RPR" (col.); „Dicţionarul Enciclopedic Român" (col., 1962); „Pomologia, vol. I", 530 pag. (istoric, biologie, metode), 1963; „Pomologia, vol. II Mărul" (1964); „Pomologia, vol. III" 755 pag., coordonator (Părul, Gutuiul), 1964; „Pomologia, vol. IV" (Prunul, Cireşul, Vişinul, Cornul), 1965; „Pomologia, vol. V" (Caisul, Piersicul), 1965; „Pomologia, vol. VI" (Nucul, Alunul), 1967; „Pomologia, vol. VII" (Căpşunul, Zmeurul, Murul), 1968; „Pomologia, vol. VIII" (Noi soiuri şi hibrizi de perspectivă), 1969; „Plantarea pomilor", 35 pag. (1953); „Tăierile la măr în plantaţii intensive", 58 pag. (1969); „Agrotehnică şi Horticultură", tratat, 510 pag. (col., 1968). Profesorul Nicolae Ştefan a fost onorat cu distincţii de stat, ordine, medalii şi titluri academice: Ordinul Muncii cl. a II-a, Ordinul Muncii cl. I, Ordinul „Tudor Vladimirescu", Ordinul „Pentru Merit" acordat de Republica Coasta de Fildeş (1977), Ordinul „Pentru Merit" în grad de Comandor, acordat de Preşedintele României (2000). Este Doctor docent în ştiinţe, laureat al Premiului Academiei Române, membru titular al ASAS; are recunoaşterea unei personalităţi reprezentative a ştiinţei şi conducerii agriculturii din perioada 1950-2000 ş.a.

Professor **N. Stefan** is one of the most important personalities of agricultural sciences in Romania in the second half of the XX-th century. He was born in Ploieşti, Prahova County. He graduated in 1949 the Faculty of Agronomy in Bucharest. During 1949-1953, he continued his studies in Russia at the Agricultural Academy „Timiriazev" in Moscow. In 1953, he was lecturer at the Fruit Tree Growing Chair of the Institute of Agriculture from Bucharest. He became Ph.D at the age of 30, being accepted as lecturer at the department of tree growing at the Agronomic Institute in Bucharest. He became professor in 1968, Ph.D;D.Sc. in 1971 and doctoral master in 1972.Thanks to his human and professional qualities, he had a rich scientific and managerial activity in the Ministry of Agriculture and lately as vice-president of the Academy of Agricultural and Forestry Sciences. Starting with 1953, he was director at the Viticulture and Fruit-Tree Growing Department in the Ministry of Agriculture until 1975. In this position he organized the transformation of Romanian agriculture in the sixties and contributed to the establishment of many intensive orchards. In 1957, he became the director of the Institute for viticulture and tree growing, and in 1964 he became State Secretary in the Ministry of Agriculture and vice-resident of the Superior Council for Agriculture. He was in this position until 1975, contributing mostly to the Romanian agriculture. During 1978-1986, he was the Romanian ambassador in Iran, bringing his contribution to the development of the trade relations with this country. He was the first minister of agriculture after 1989 and since 1992, he was recalled to the Academy of Agricultural and Forestry Sciences. He is one of the greatest researchers in fruit-tree growing, where he worked over 46 years. He is the author of 180 works , presented as studies (32), treatises and monographs (18), technical documentation works (49) and works of science vulgarization (22). Among his most important synthesis works , one can mention: "The Guide of Fruit-Tree Grower" 390 pages (1972) "Fruit-Tree Nursery" -440 pages (1964), "The Zonal Distribution in Romanian Viticulture and Fruit-Tree Growing"(in collaboration), „Romanian Encyclopedic Dictionary"(in collaboration, 1962), "Pommology" vol. I -530 pages (history, biology, methods) , 1963; "Pommology" vol. II „the Apple Tree", vol IV (Plum Tree, Sweet Cherry Tree, Sour Cherry Tree, Cornel Tree), 1965; "Pommology" vol. V (Apricot Tree, Peach Tree),1965; "Pommology" vol. VI (Nut Tree, Hazel Tree), 1967; "Pommology" vol. VII (Strawberry, Raspberry, Blackberry), 1968; "Pommology" vol. VIII (New Prospect Varieties and Hybrids) , 1969; "Fruit-Tree Planting" -35 pages (1953); "Apple Tree Cutting in Intensive Orchards". „Textbook for tree growing", „Tree planting", „Apple Tree Cutting in Intensive Orchards"-58 pages (1969); "Land Management and Horticulture"-treatise , 510 pages (in collaboration, 1968). professor Stefan was appreciated by different medals and academic titles: Medal of work 2nd class, Medal of Work, 1st class, The Medal „Tudor Vladimirescu", The medal for Merits as a Comandor , given by the President of Romania (2000). He is Ph.D;D.Sc., laureate of the prize of Romanian Academy, member of the Romanian Academy for Agricultural and Forestry Sciences. He is recognized as a representative personality of science and agriculture management during 1950-2000.

Milu Oşlobeanu

21 dec **1921** - **2003** 15 iun

Prof. dr. **Milu Oşlobeanu** s-a născut în oraşul Paşcani, judeţul Iaşi; a studiat la Facultatea de Horticultură din IANB Bucureşti, absolvind în anul 1950. Fiind un student strălucit, a fost angajat „asistent cercetător" la Staţiunea de Cercetări Viticole Odobeşti (1950-1952); apoi la vestita staţiune de acelaşi profil de la Murfatlar (1953-1971), unde s-a distins ca valoros specialist în cercetare şi extinderea rezultatelor cercetării în practică. A început activitatea didactică încă din anul 1962 la Institutul Pedagogic Constanţa, iar în anul 1972 a fost angajat conferenţiar la Institutul Agronomic „N. Bălcescu" Bucureşti pentru disciplina Viticultură generală, până la pensionare, în anul 1987. A revenit la Facultatea de Inginerie Agricolă din Universitatea Ecologică Bucureşti, în perioada 1992-1998. Doctoratul său, cu o teză de peste 300 pagini a fost o demonstraţie strălucită a muncii sale de cercetare în scopuri practice, fiind îndrumat de prof. Teodor Martin. Cercetările sale au fost axate pe o largă tematică, în cinci direcţii distincte: cercetări în domeniul cultivarului viticol, cercetări cu privire la biologia viţei de vie, cercetări de agrotehnică viticolă, lucrări de ameliorare şi crearea de noi soiuri de viţă, cercetări ample asupra tăierilor la viţa de vie, din care a elaborat peste 100 de lucrări ştiinţifice. La Odobeşti a stabilit tipurile valoroase care au constituit fondul biologic al vestitelor soiuri: Galbenă de Odobeşti, Fetească albă, Băbească neagră şi Fetească neagră. Apoi la Murfatlar a creat clonii Pinot gris 13 Mf, Chardonay 25 Mf şi Afuz Ali 92 Mf. Între lucrările reprezentative pentru direcţiile de cercetare specificate, se remarcă: „Contribuţii la studiul soiurilor de viţă roditoare din Podgoria Murfatlar" (1957), „Contribuţii la studiul portaltoilor folosiţi în Podgoria Murfatlar" (1959-1960), „Contribuţii la cunoaşterea entropiei din ecosistemul viticol" (1983), „Efectele lucrării solului asupra creşterii productivităţii viţei de vie" (1957), „Soluţii tehnologice pentru reducerea unor lucrări culturale la viţa de vie" (1956), „Aplicarea raţională a tăierilor în verde, ciupit şi cârnit la viţa de vie" (1958). Dr. M. Oşlobeanu este autor (co-autor) la crearea soiurilor: Columna, Şarba, Codana, Băbească gris, Mamaia şi Cristina, create la Murfatlar. El este, de asemenea, unul dintre cei mai importanţi autori de vaste lucrări de sinteză pentru ştiinţa şi practica viticolă. Între acestea se detaşează: „Raionarea viticulturii în RPR", 242 pag. (1958); „Îndrumător viticol", 650 pag. (1963), cu Gh. Constantinescu şi V. Lăzărescu; „Unele aspecte ale interacţiunii altoi-portaltoi la viţa de vie şi rolul afinităţii în ridicarea producţiei de struguri", teză, 322 pag. (1966); „Strugurii de masă", 260 pag. (1974), cu T. Martin ş.a.; „Viticultură generală" (col., 1979); „Zonarea soiurilor de viţă de vie în România" cu M. Macici (1991) şi „Mică enciclopedie de viticultură", 714 pag., cu I. Alexandrescu, A. Piţuc, V. Stoian (1994). Prof. dr. M. Oşlobeanu a fost conducător de doctorat, membru titular al ASAS (1991); şef al Secţiei de Horticultură din ASAS. A fost laureat cu Premiul Oficiului Internaţional al Viei şi Vinului şi distins cu Premiul Academiei Române (1995); cu ordine şi medalii de Stat.

Professor **Oşlobeanu** was born in Paşcani, Iaşi County. He graduated the Faculty of Horticulture within the Institute of Agriculture from Bucharest in 1950, and he worked thereafter at "The Odobesti Wine Growing Research Station" (1950-1952) and then at the famous station of Murfatlar (1953-1971), where he had valuable research studies applied into practice. He began his teaching activity in 1962 at the "Pedagogic Institute of Constanta", and since 1972, he became lecturer at the Agronomic Institute in Bucharest, at the discipline of Viticulture, where he worked until retiring in 1987. He came to the Faculty of Agricultural Engineering at the Ecological University of Bucharest (1992-1998). His PhD Thesis of over 300 pages was a brilliant demonstration of his research work with practical goals; Professor Teodor Martin was his adviser at the PhD Thesis. His research focused on five distinct directions: investigations in the field of vine cultivar, on vine biology , of viticultural technique, breeding works and creation of new vine varieties, investigations on cuttings in vine. These investigations were found at the basis of over scientific works. At Odobeşti , he has determined the valuable types that constituted the biological fund of the famous varieties Galbean de Odobesti, Feteasca alba, Babeasca neagra, and Feteaca neagra.At Murfatlar, he has created the clones Pinot gris 13 Mf., Chardonnay 25 Mf, and Afuz Ali 92 Mf. Among his representative works for applied research, there are: :"Contribution on the Study of Fruit-bearing Varieties from Murfatlar Vineyard" (1957), Contribution on the Study of Vinestocks Used in the Murfatlar Vineyard" (1959-1960), "Contribution On Knowing the Enthropy from Vine Ecosystem: (1983), "Effects of Soil Tillage on Increasing Vine Productivity" (1957), "Technological Solutions for Reducing Works in Vine" (1956), "Theoretical Bases of Green operations, Pinching,and Cutting in Grapevine"(1958). Dr Oşlobeanu is author (co-author) at the creation of many new varieties: Babeasca Gri, Sarba, Codana, Columna, Mamaia,and Cristina, created at Murfatlar. His most important synthesis papers are: " Viticultural Zoning in Romania" 242 pages (1958), "Viticultural Guide" -650 pages (1963), in collaboration with Gh. Constantinescu and V. Lăzărescu , "Some Aspects of the Interaction between Graft-Vinestock in Vine and Role of Affinity in Increasing Grape Yield Thesis, 322 pages (1966), "Table Grabes"-260 pages (1974), in collaboration with T.Martin, "General Grapevine Growing"(in collaboration, 1979), , "Small Encyclopedia of Grapevine Growing"-714 pages, in collaboration with I.Alexandrescu, A.Piţuc, V.Stoian (1994), "The zonal Distribution of Grapevine Varieties in Romania", with M.Macici (1991). Professor Milu Oslobeanu was also a doctoral master, member in the Romanian Academy for Agricultural and Forestry Sciences(1991) ;he received the prize of the International Office of Vine and Wine. He was an excellent manager in scientific research and university activity.

Mircea Oprean

28 mai **1915** - **1984** 13 mar

Prof. dr. **Mircea Oprean** s-a născut în comuna Jina, județul Sibiu. A absolvit „Facultatea de Agronomie din Cluj”, în anul 1938, şi a fost angajat imediat pe post de asistent şi apoi şef de lucrări la disciplina Viticultură. Din anul 1949 s-a transferat la Institutul Agronomic Craiova, ca profesor de viticultură (1964-1984), cercetător şi manager. A fondat şi a dezvoltat catedra de Vinificație şi Oenologie, cu laboratoare moderne. În anul 1967 a fost numit ca preşedinte al Comitetului pentru „Parcul Poporului” din Craiova. A sprijinit activ înființarea Grădinii Botanice-Craiova, care este o operă realizată sub conducerea profesorului Al. Buia. Profesorul M. Oprean este autorul unor importante cursuri universitare de viticultură din perioada 1965-1985. Între acestea se remarcă: „Curs de viticultură”, 274 pag. (1967), „Curs de viticultură, vol. I, vol. II, 980 pag. (1967-1968), „Viticultură generală şi specială” (cu I. Olteanu, 1983), „Viticultura” (1957), manual pentru şcoli de maiştri). Cercetătorul dr. Mircea Oprean a efectuat investigații pe obiective precise în serviciul practic al viticulturii, începând din perioada studenției. A avut cercetări, cu rezultate direct aplicative în domeniul producerii materialului săditor (pepiniera). Cercetările în tehnica viticolă au condus la publicarea unor rezultate originale pentru zonele unde au fost întreprinse. Între ele se detaşează: „Afinitatea la altoire” (1956), „Altoirea butaşilor de viță de grosimi diferite” (1956), „Adâncimea şi metoda de plantare a viței” (1964), „Stabilirea distanțelor dintre vițe” (1964), „Influența îngrăşămintelor chimice cu NPK asupra producției de struguri” (1966), „Valorificarea potențialului de rodire al vițelor prin tăieri proporționale” (1967) ş.a. Dr. Mircea Oprean este părinte fondator al plantațiilor de viță pe nisipuri, care au ajuns la peste 20.000 ha în Oltenia, Transilvania şi sudul Moldovei. Rămân în fondul de aur al bibliografiei viticole româneşti pe nisipuri lucrările: „Valorificarea rațională a nisipurilor din Regiunea Craiova, prin cultivarea viței de vie şi a pomilor” (1957), „Din experiența valorificării nisipurilor din RPR prin cultivarea viței-de-vie şi a pomilor” (1958), „Cercetări privind producerea materialului săditor nealtoit pentru viticultura pe nisipuri” (1963), „Stabilirea adâncimii de plantare a vițelor pe nisipurile uscate din stânga Jiului” (1963). Profesorul Mircea Oprean este autorul unor lucrări de sinteză de excepție în ştiința şi tehnica viticolă: „Cultura viței-de-vie” (1964), „Viticultura generală” (1975), „Viticultura generală şi specială” (1980). A fost membru al prezidiului ASAS (la înființare), membru în „Comisia Superioară de Diplome” din Ministerul Învățământului, „Profesor universitar emerit”, Preşedinte al „Secției de Biologie şi Agricultură”, a S.R.S.C., laureat al „Premiului Academiei Române”, preşedinte al Colectivului Zonal al ASAS (Oltenia) ş.a. A avut funcțiile de decan al Facultății de Agronomie, prorector şi rector al Universității din Craiova. A fost o mare personalitate agronomică a timpului său.

Mircea Oprean was one of the greatest Romanian specialists in the field of viticulture and wine-making. He was born at village Jina Village, Sibiu County. He graduated the Faculty of Agronomy from Cluj in 1938, becoming immediately professor's assistant and then, lecturer at the discipline of Viticulture. Since 1949, he transferred to the Agricultural Institute of Craiova, where he had an impressive activity in teaching, research and management (1964-1984). He has founded and developed the department of Wine-making and Oenology with modern laboratories. In 1967, he was designated the president of the Committee for the Park of the People in Craiova. He supporting the setting up of the Botanic Garden in Craiova, made under the management of Professor Al. Buia. Prof. M. Oprean is the author of outstanding university courses of viticulture during 1965-1985. Among them, we can note „ Course of Viticulture" 274 pages (1967), „Course of Viticulture” vol. I and II ,980 pages (1967-1968), „General and Special Viticulture” (1957), a handbook for foreman schools.The researcher M. Oprean has worked from the very student time in the field of viticulture, applying the results of his work in different areas of the grape vine culture with best results. Here are some works in agrotechnology of viticulture: “Affinity at Grafting (1956), “Grafting Different Thickness Vinestocks” (1956), “The Depth and the Method of Planting the Grapevine”(1964), „Establishing the Distance between Grapevines”(1964), „The Influence of Chemical Fertilization with NPK upon Grape Yield”(1966), “Revaluation of the Vine Bearing Potential by Proportional Cuttings (1967), etc. Professor M. Oprean is the parent of the plantation of grapevines on sands, which reached more than 20,000 ha in Oltenia, Transilvania and South Moldavia. The bibliography of Romanian viticulture was enriched by his works: “The Rational Capitalization of Sands form Romania by Vine and Fruit Tree Growing” (1957), “From the Experience of Capitalizing Sands from Romania by Growing Vine and Fruit Trees” (1958), Investigation on Producing Non-Grafted Planting Material for Viticulture on Sands” (1963), „Establishment of Planting Depth of Grapevine for the Dry Sands on the Left Side of River Jiu”(1963). Professor M. Oprean is the author of synthesis works in the viticultural science and technique: “Vine Growing” (1964), “General Viticulture “ (1975), General and Special Viticulture” (1980). He was member of the presidium of the Romanian Academy for Agriculture and Forestry, the president of the Biology and Agriculture Section of the Superior Commission for Diplomas at the Ministry of Education, award of the Romanian Academy. He was dean of the Faculty of Agronomy , vice-rector and rector at the University of Craiova. He was a great agronomical personality of his time.

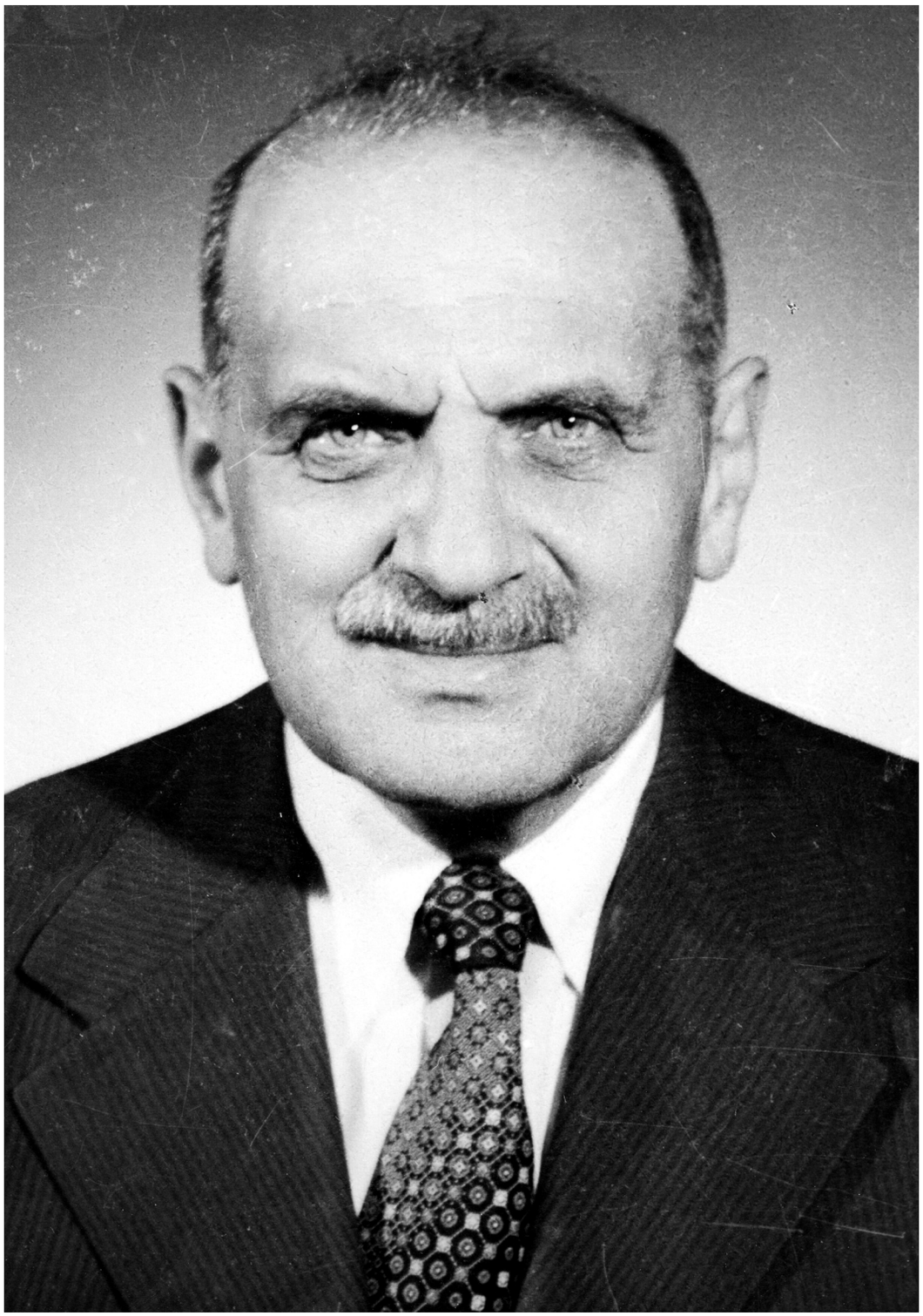

Ioan Milițiu

15 oct **1927** -

Profesorul dr. **Ioan Miliţiu** s-a născut în oraşul Turda, judeţul Cluj. A parcurs studii superioare la Facultatea de Horticultură din Institutul Agronomic Bucureşti, între anii 1947-1951, cu rezultate strălucite. În perioada 1951-1960 a fost asistent la catedra profesorului N. Constantinescu, având o recunoscută înclinaţie pentru activitatea metodică didactică. Tot în această perioadă (1958-1960) a predat cursuri la Institutul de Perfecţionare a Cadrelor Didactice Bucureşti, iar din 1960-1971 a fost lector pentru disciplina Horticultură la Catedra de Ştiinţe Agricole din Universitatea Bucureşti, apoi conferenţiar (1971-1974). În condiţiile extinderii disciplinelor de Horticultură la Institutul Agronomic Craiova, dr. Ioan Miliţiu a ocupat postul de profesor la „Pomicultură generală", unde a lucrat până la pensionare cu excepţia perioadei 1974-1978, când a fost profesor cooperant la Facultatea de Agronomie a Universităţii Naţionale din Republica Zair. Încercând o grupare a lucrărilor sale după domeniul cercetat, găsim cinci trasee distincte: studii şi cercetări în domeniul arbuştilor fructiferi, vaste cercetări asupra mărului (25 lucrări), tehnologiilor pomicole la alte specii; studiul soiurilor la majoritatea speciilor pomicole, cercetări şi studii de biologie pomicolă. Între cele peste 100 de lucrări de cercetare publicate de porf. I. Miliţiu sunt reprezentative: „Studiul modului de înmulţire al afinului" (1953), „Comportarea unor soiuri de piersic conduse ca palmete regulate" (1965), „Unele rezultate cu privire la potenţialul productiv al gardurilor fructifere de măr şi păr" (1967), „Creşterea şi rodirea unor soiuri de cireş cultivate în formă de palmete" (1965), „Studiul fenofazelor organelor de producţie ale principalelor soiuri de măr din colecţia catedrei IANB Bucureşti" (1968). A contribuit ca autor la prima monografie „Arbuşti fructiferi". A elaborat cinci volume de cursuri diferite pentru Universitatea din Zair. Principalele cursuri elaborate de prof. I. Miliţiu sunt: „Horticultura", vol. I, vol. II, 966 pag. (1966), „Pomicultură specială", 346 pag. (1973), „Pomicultură generală", 238 pag. (1974), „Horticultura tropicală", 124 pag. (1975), „Culturi fructifere tropicale", 157 pag. (1975), „Ecologie vegetale speciale", 111 pag. (1976), „Fruits tropicaux", 148 pag. (1977). A publicat numeroase manuale pentru învăţământul mediu agricol. A contribuit, ca autor, la „Pomologia RSR", vol. VII. Sunt demne de apreciat în componenţa operei sale unele lucrări de sinteză: „Agenda horticultorului", 220 pag. (1958), „Specii fructifere exotice cultivate la tropice şi în România", 500 pag. (1992), „Regiunile pomicole din ţara noastră", 286 pag. (1967), „Livezi intesive", 300 pag. (1965), „Lucrări practice de horticultură", 203 pag. (1973). Prof. dr. Ioan Miliţiu este membru titular al ASAS, membru de Onoare în Societatea Română de Horticultură, membru în Societatea Internaţională de Ştiinţe Horticole, conducător de doctorat. A primit „Ordinul Muncii, cl. a III-a", Premiul I al Ministerului Învăţământului; Doctor Honoris Causa al Universităţii Valachia Târgovişte.

Ioan Miliţiu was born in Turda, Cluj County. He studied with best results at the Faculty of Horticulture in Bucharest during 1947-1951. He was professor's assistant at the department of Prof. N. Constantinescu, during 1951-1960. Having a real talent for teaching, he taught during 1958-1960 at the Institute for Teacher Training in Bucharest. From 1960 until 1971, he was lecturer at the Department of Agricultural Sciences (horticulture) at the University of Bucharest, then associate professor (1971-1974). He was Professor at the Department of Special Horticulture at the Faculty of Agronomy in Craiova, during 1974-1978 being associate professor at the Faculty of Agronomy from the National University in Zaire Republic (Africa). In his research, we may find five distinctive fields: studies on shrubs, on apple tree growing (25 papers), on technologies of growing fruit-growing species, and studies on fruit-growing biology. Among the 100 research works published, some of them are representative: "Study on the Mode of Multiplication in Bilberry "(1953), "The Behaviour of some Peach Varieties Conducted as Regulated Palmette" (1965), "Some Results on the Productive Potential in Apple Tree and Pear Tree" (1967), "Growth of some Sweet Cherry Tree Varieties, Conducted as Palmette" (1965), "Study on the Phenological Phases of Production Organs in Main Apple Tree Varieties from the Collection of the Agricultural Institute of Bucharest" (1968). He was co-author to the first monograph „Fruit Shrubs"; he also wrote five different courses for the National University of Zaire. The most important of his courses are "Horticulture" vol I and II (966 pg.), 1966, "General Fruit Growing "-238 pages (1974), "Special Fruit Growing" -346 pg. (1973), "Tropical Horticulture" -124 pages (1975), "Tropical Fruits Growing" -157 pages (1975), "Special Vegetal Ecology" -111 pages (1976), Fruits Tropicaux" -148 pages (1977). He published numerous courses for the agricultural education. He was co-author to the "Romanian Pomology" vol. VII. Some of his most important synthesis works are "The agenda of the Fruit Grower"-220 pages (1958), "Exotic Fruit Species Grown in Tropical Areas and in Romania"-500 pages (1992), "The Zonal Distribution of Fruit Growing in Our Country "-287 pages (1967), "Intensive Orchards"-300 pages (1965), "Practical Works of Horticulture" -203 pages (1973). He also elaborated textbooks for secondary agricultural schools. Prof Ioan Militiu is a member of Romanian Academy for Agriculture and Forestry Sciences, of Romanian Society of Horticulture and of the International Society of Horticulture. He received many medals as an acknowledgement of his merits in the field of teaching and agricultural sciences: The Medal of Work 3 rd Degree, and the First Prize of the Education Ministry; Honorius Causa Doctor of "Valachia" University, Târgovişte.

Marin Marius Popescu

17 oct **1927** - **1995** 1 apr

Unul dintre cei mai importanți specialişti români în pomicultură a fost profesorul **Marin Marius Popescu**. A lucrat 45 de ani pentru dezvoltarea pomiculturii, pe terenurile nisipoase din Oltenia. S-a născut în oraşul Calafat, județul Dolj şi a absolvit Facultatea de Horticultură la Craiova**,** în anul 1951. A primit post de asistent la disciplina Pomicultură, inclusă în catedra profesorului Mircea Oprean. A obținut titlul „Doctor în agronomie", în anul 1965, sub îndrumarea profesorului N. Constantinescu. Contribuția sa imensă la dezvoltarea pomiculturii pe nisipuri în Oltenia şi personalitatea sa universitară i-au conferit dreptul de îndrumător de doctorat din anul 1971, finalizând 19 lucrări. A devenit profesor în anul 1970. El a debutat la pupitrul universitar la vârsta de 28 ani, elaborând atunci „Curs de pomicultură" (1965-1967). Ulterior a coordonat manualul universitar unic de pomicultură în anii 1977,1982 şi 1993. A fost decan al Facultății de Horticultură Craiova, în perioadele 1968-1975 şi 1981-1989, iar între anii 1975-1981 a deținut şi funcția de prorector al acestei instituții de învățământ superior. Profesorul M. Popescu a fost un eminent cercetător. Rezultatele sale de cercetare au fost publicate în aproape 80 de lucrări la care se mai adaugă 7 tratate şi monografii, 7 cursuri universitare, 5 broşuri tehnice şi 2 filme tehnice. Lucrările sale se pot grupa în următoarele domenii ale pomiculturii: zonarea şi microzonarea pomiculturii în România; valorificarea superioară a nisipurilor şi solurilor nisipoase din Oltenia prin cultura pomilor şi arbuştilor fructiferi; îmbunătățirea sortimentului de soiuri şi portaltoi pentru zona de nisipuri şi pentru zona colinară; tehnologia înființării plantațiilor de pomi pe nisipuri şi alte zone în sudul țării; studiul particularităților biologice ale speciilor şi soiurilor de pomi şi arbuşti fructiferi. Între lucrările realizate de el se disting: „Microraionarea pomiculturii în Regiunea Oltenia" (1963), „Înființarea livezilor pe nisipuri prin plantarea adâncă şi altoirea la suprafață" (1967), „Udarea localizată metodă de perspectivă pentru irigarea în pomicultură" (1988), „Comportarea unor soiuri de piersic pe nisipurile din stânga Jiului" (1968), „Contribuții la tehnologia de înființare a livezilor de piersic pe nisipurile irigate din Oltenia" (1975), „Rezultatele cercetării privind sortimentul de piersic" (1971), „Influența îngrăşămintelor cu aplicare foliară asupra unor procese fiziologice la măr şi piersic în cultură intensivă" (1976), „Cultura caisului pe nisipurile din sudul Olteniei" (1981) ş.a. Între lucrările sale de sinteză se disting: „Raionarea pomiculturii în Regiunea Oltenia" (1963), „Piersicul" (tratat şt., 1990), "Soiul Negre de Coşoveni" (1965), „Nisipurile Olteniei din stânga Jiului şi valorificarea lor" (prin plantații pomicole), lucrare monografică ş.a. A contribuit la „Pomologia RSR" (vol. IV şi V). Prof. Marius Popescu a fost laureat al Premiului Academiei Române, membru al Societății Internaționale de Ştiințe Horticole (ISHS), medaliat cu „Meritul Ştiințific", membru fondator al Societății Pomicultorilor din România; membru fondator al Societății Române a Horticultorilor; rămâne în conştiința urmaşilor, fondatorul ştiinței şi pionierul dezvoltării pomiculturii pe nisipuri în România.

One of the most important Romanian specialists in fruit growing was Professor **Marin-Marius Popescu**. He has worked for 45 years for the development of fruit growing on sandy grounds from Oltenia. He was born at Calafat, Dolj County. He graduated the University of Horticulture in Craiova in 1951, and started to work as a professor's assistant within the fruit-growing department led by Prof. Mircea Oltean. Gradually, he got all the university degrees and became Professor in 1970. He passed his PhD Thesis in Agronomy in 1965, advised by Professor N. Constantinescu. At the age of 28, he started to deliver lectures and elaborated a "Course of Fruit Growing"(1965-1967). Later , he coordinated the drawing up of a unitary fruit growing manual in the years 1977, 1982 and 1993. He was the Dean of the Faculty of Horticulture" - Craiova during 1968-1975 and 1981-1989, while during1975-1980, he was Vice-rector of the University in Craiova. Prof. M. Popescu was an excellent researcher. His research results have been published in 80 works, 7 treatises and monographs, 7 university courses, 5 technical brochures and 2 technical films. His studies can be grouped in the following domains of the fruit-growing: zoning and microzoning of fruit growing in Romania; superior utilization of the sands and sandy soils in Oltenia by growing fruit trees and shrubs; the improvement of the sorts of varieties and mother plants for the sandy and hilly zones; the technology of the setting up of fruit tree plantations on sandy grounds and other regions in the South of the country; the study of the biological peculiarities of the sorts and varieties of fruit trees and shrubs. Some of his important studies are: "The Division into Districts of the Fruit Growing in Oltenia Region"(1963), "The Setting up of Orchards on Sandy Soils by Deep Planting and Surface Grafting"(1967), " Localized Watering - Long Term Method for Irrigation in Fruit- Growing"(1988), "The Behaviour of some Varieties of Peach Trees on Sandy Soils on the Left of the Jiu River"(1968), " Contributions to the Technology of Setting up Orchards of Peach Trees on Irrigated Sands in Oltenia"(1975), "Results on the Physiological Processes In Apple Tree and Peach Tree, in Intensive growing (1976), "Apricot Tree-Growing on Sands from the South of Olenia" (1981), etc. We also mention some of his synthesizing studies: "The Division into Districts of the Fruit-Growing in Oltenia"(1963), "The Peach Tree" (scientific treatise,1990), The Variety "Negre de Cosoveni"(1965), "The Sands of Oltenia from the Left Side of the Jiu River and Their Capitalization" (by fruit-growing plantations), a monograph work, etc. He has brought contribution to the Pomology of RSR (vol. IV and V) Prof. Marius Popescu got "The Romanian Academy Award" and was a member of the "International Society of Horticultural Sciences". He also got the medal "Scientific Merit" and was the founding member of the "Association of the Fruit Growers in Romania". He is considered to be a science founder and a pioneer in the development of the fruit growing on sandy soils in Romania.

Petre Baniță

6 apr **1926** -

Dr. P. Baniţă ocupă un loc special, prin tripla sa calitate de specialist, practician şi manager, la care se adaugă o activitate universitară remarcabilă. Este originar din comuna Breaza, judeţul Buzău şi a absolvit Facultatea de Horticultură la Bucureşti în anul 1950. Apoi s-a angajat ca asistent şi cercetător principal la Staţiunea Experimentală Drăgăşani până la 1 octombrie 1962. A susţinut teza de doctorat în anul 1971. Aici a primit şi sarcina de şef de laborator, unde a abordat în cercetare teme de agrotehnică viticolă, domeniu în care s-a remarcat între cei mai valoroşi reprezentanţi din perioada sa. În anul 1963 ajunge director la Staţiunea Experimentală Bechet, fiind angajat în acelaşi timp şi conferenţiar la Institutul Pedagogic Craiova. S-a stabilit aici din anul 1970, fără a părăsi Staţiunea Bechet, pentru care a construit un nou sediu în comuna Dăbuleni, Dolj. A predat cursul de Horticultură la Facultatea de Ştiinţe Naturale a Universităţii Craiova (1963-1972) şi cursul de Ampelografie la Facultatea de Horticultură (1966-1969). Tot aici a predat cursul de Viticultură intensivă şi apoi cel de Viticultură specială. Ca profesor a prestat o activitate plină de dăruire. S-a dovedit unul dintre cei mai larg instruiţi viticultori ai timpului său. Dr. P. Baniţă a fost un cercetător profund, pasionat şi eficient. A investigat problemele agrotehnicii viticole sub toate aspectele: în pepinieră, plantaţii de portaltoi, plantaţii cu vite altoite şi plantaţii pe rădăcini proprii. El este unul dintre liderii importanţi ai pepinieristicii viticole; a avut preocupări fructuoase în ameliorarea viţei, fiind creatorul valoroaselor selecţiuni de clone „Drăgăşani 37” şi „Drăgăşani 57”. El se înscrie în ultima generaţie de mari ampelografi şi a fost un însoţitor paralel şi continuator al profesorului M. Oprean, în domeniul culturii viţei de vie pe nisipuri. Între lucrările sale de referinţă în cercetare amintim: „Tehnica altoirii şi forţării viţei de vie” (1954), „Tăierea în uscat a viţelor portaltoi” (1953), „Altoirea în verde a viţei de vie” (1963), „Stabilirea momentului optim de cârnire la viţele portaltoi” (1963), „Un nou procedeu de forţare a viţelor altoite în seră” (1967), „Stabilirea metodei de plantare a viţei de vie pe nisipurile din Podgoria Dăbuleni” (1969) ş.a. Lucrările de sinteză elaborate de dr. P. Baniţă au devenit clasice în bibliografia viticolă: „Tehnica pepinieristică viticolă” (1959), „Producerea materialului săditor viticol în Regiunea Oltenia” (1965), „Pepiniera de vite” (1966), „Cultura plantelor pe nisipuri nivelate şi irigate în sudul Olteniei” (1972), „Viticultura pe nisipuri” (1985), „Ampelografia RPR” Vol. II, III, VII, VIII (participant autor) sunt reprezentative pentru opera sa. Profesorul P. Baniţă este distins cu „Medalia Muncii”, „Ordinul Muncii, cl. a III-a”, Medalia „Meritul Agricol”, Ordinul „Meritul Ştiinţific, cl. a II-a”; a fost membru în 25 comisii pentru acordarea titlului de doctor în ştiinţe. Este membru titular al ASAS; îndrumător de doctorat.

Petre Baniţă is one of the most representative personalities of the viticulture from the South of the country, occupying a very special place by his triple qualities: expert, practitioner and manager. He was born at Breaza, Buzău County. He graduated the Faculty of Horticulture in Bucharest in 1950. Until 1st October 1962 he worked at the Experimental Station of Dragasani as a research assistant, and then a principal researcher. He became PhD in 1971. He was also Chief of laboratory, studying problems of viticulture management , becoming one of the best experts in this field. In 1963, he became the director of the Experimental Station Bechet (South of Romania) and at the same time, he was lecturer at the Pedagogic Institute of Craiova. He lived here since 1970, without leaving the Bechet Station , for which he has built a new headquarter in the Dabuleni Commune, Dolj County. He has taught the course of horticulture at the Faculty of Natural Sciences from the University of Craiova (1963-1972) and of Ampelography at the Faculty of Horticulture (1966-1969)here, he has also taught the course of Intensive viticulture and Special Viticulture. He was one of the best experts in viticulture, being a passionate, and efficient researcher. He investigated the problems of viticulture management in all stages, in nurseries, rootstock nurseries and field grapevine culture on own roots. He has created the valuable clone selections “Dragasani 37” and “Dragasani 57”. He continued the works of Prof. M. Oprean, in the field of growing grapevine on sandy soils. Among his most important papers, one can enumerate: „ Engrafting and Enforcing Grapevine”(1954), „Dry cutting of Grapevine Parent Stocks”(1953), „Green Engrafting of Grapevine”(1963), “Determination of the Optimum moment of Vinestock Pinching, “A New Method of Vine Enforcement in the Greenhouse” (1967), “Determination of the Vine Planting Method on Sands from Dabuleni Vineyard” (1969), etc. His reviews have become classical works in the field of Romanian viticulture: „Grapevine Nursery Technique”(1959), “Production of the Planting Material in the Region of Oltenia “ (1965), “Vine Nursery” (1966), “Viticulture on Sandy Soils”(1985), „Plant Cultivation on Skimmed and Irrigated Lands in South Oltenia”(1972), “Viticulture on Sands” (1985), Ampelography of Romania” vol. II, III, VII, VIII (co-author). For his activity, he was decorated with Work Medal, Order for Work Medal 3rd Degree, The Medal for Agricultural Merits, and The Medal for Scientific Merit 2nd Degree. He is also member of the Romanian Academy of Agricultural and Forestry Sciences, and Ph.D. Adviser.

Viorel Gheorghe Stoian

1 oct **1935** -

Dr. Viorel Gheorghe Stoian s-a născut la Bucureşti, în anul 1935; a absolvit Şcoala Medie Tehnică Viticolă-Drăgăşani, iar în anul 1958 a finalizat studii agronomice la Facultatea de Horticultură din Institutul Agronomic «N. Bălcescu» Bucureşti. A obţinut doctoratul în viticultură (Oenologie, 1986) la Facultatea de Horticultură din Craiova, sub conducerea eminentului dascăl Ştefan Teodorescu.

Primii zece ani de activitate (1958-1968) i-a dăruit învăţământului viticol preuniversitar la şcolile din Drăgăşani şi Tg. Jiu, având şi normă de "cercetător ştiinţific onorific" la SCH Tg. Jiu. A ocupat apoi prin concurs, post de cercetător ştiinţific principal (1968-1972) şi şef de laborator vinificaţie (1972-1980), la Institutul de Cercetări pentru Viticultură şi Vinificaţie (I.C.V.V.) Valea Călugărească. Aici a lucrat până în anul 2001, fiind directorul instituţiei, între anii 1986-2001.

Rezultatele activităţii sale de cercetare sunt redate în 5 tratate, manuale, monografii (ca autor participant); în lucrări ştiinţifice publicate în anale (23); în lucrări şi comunicate ţinute la manifestări ştiinţifice internaţionale (59), în reviste (16), broşuri tehnice (23) şi articole (35). Citām câteva care se disting prin valoare şi originalitate: „Tehnologii moderne de producere a vinurilor" (1990), „Zonarea soiurilor de viţă-de-vie în România", „Marea carte a degustării vinurilor" (324 pag., 2001), „Cercetări asupra tehnologiei de producere a vinurilor cu conţinut de bioxid de carbon" (teză - 1986).

Contribuţiile sale în această sferă sunt reprezentate de: rezultatele cercetărilor cu privire la „producerea vinurilor spumante"; „optimizarea tehnologiilor de producere a vinurilor în scopul ridicării calităţii"; de lucrările cu privire la utilizarea dioxidului de sulf, ca antioxidant şi antiseptic în vinificaţie (ex. „Practica enologică privind reducerea conţinutului de SO_2 în vin"); de lucrări privind variaţia unor indici fizico-chimici din vinuri (ex. "Potenţialul oxido-reducător sau raportul glucoză/fructoză"); de studiul comparativ al unor metode pentru dozarea globală a proteinelor din vin; de studiul unor procedee de limpezire şi stabilizare a vinurilor; de cercetări privind modernizarea unor crame de tip tradiţional ş.a. Ca director a proiectat modernizarea „Complexului de Vinificaţie a I.C.V.V. Valea Călugărească" (1977-1980); şi complexele noi de la Vânju Mare (1981), Tulcea (1983), Piatra Olt (1984) şi Costeşti (1985-1987).

Prof. V. Stoian este organizatorul activităţilor moderne de degustare a vinurilor din România. El are meritul elaborării primului „Regulament pentru obţinerea certificatului «Degustător de vinuri şi de distilate - autorizat»".

Din anul 1996 este îndrumător de doctorat; este profesor titular la Universitatea Agronomică Bucureşti; vicepreşedinte al ASAS. A fost preşedinte al ONVV (1990-1996) şi reprezentant al României în Comitetul Executiv al OIV (Organizaţia Internaţională a Vinului), unde între anii 1992-1995 a fost vicepreşedinte al grupului de experţi „Tehnologia vinului" al OIV. Este vicepreşedinte al Societăţii Române a Horticulturii (1991)şi distins cu 12 medalii de merit.

Dr. Viorel Stoian was born in Bucharest; in 1953 he graduated Medium Technical Viticultural School Drăgoşani, and in 1958 he graduated Horticulture Faculty within the Agronomical Institute «N. Bălcescu», Bucharest. Thanks to the exquisite education he received from his family distinguished intellectuals - Dr. V. Stoian could choose realistic objectives to guide his life and he gradually stored professional experience which, due to his intelligence and efforts, led to creativity, and materialized into useful heritage for his successors. He got a Doctor's degree in Viticulture (Oenology 1986) at the Horticulture Faculty in Craiova under the coordination of the eminent Ştefan Teodorescu.

During the first ten years of activity (1958-1968) he dedicated himself to the pre university viticultural education, teaching at the schools in Drăgăşani and Tg. Jiu and working, as an "honorary scientific researcher" at SCH Tg. Jiu. During this period he developed himself as a researcher and didactic scholar. Later, he was admitted as a main scientific researcher" (1968-1972) and "chief of the wine-making laboratory" (1972-1980) at the Research on Viticulture and Wine-Making Institute (I.C.V.V.) Valea Călugărească. He worked there until 2001, and he was the manager of this institution between 1986 and 2001.

The results of his research activity are found in 5 treatises, manuals, monographies, (as a co-author); in scientific papers published in annals (23), in works and papers delivered at international scientific congresses (59), in magazines (16), technical brochures (23) and articles (35). Among them we would like to mention: "Modern Technologies of Wine-Making" (1990), "Division into Wine Breeds Zones in Romania", "Great Book of Wine-Tasting" (324 pages, 2001), "Research on Technologies of Producing Carbon Dioxide-Containing Wines" (Thesis 1986).

His contributions to this field are represented by: the research results on "fizzy wine-making"; on "optimization of the winemaking technologies in order to increase quality"; by his works treating the use of sulfur dioxide as an antioxidant and antiseptic in wine-making (e.g. "Enologist Practice Concerning the Reduction of SO_2 Content in Wine"); works concerning the variation of certain physical-chemical values in wines (e.g. oxide-reducer potential or glucose-fructose connection); comparative study on methods for a global dosing of proteins in wines; studies on processes of clearing and stabilizing wines; research on modernizing traditional wine-cellars, etc. During the time he was a manager, he founded the modernization of I.C.V.V. and the new wine-making companies in Vânju Mare (1981), Tulcea (1983), Piatra Olt (1984) and Costeşti (1985-1987).

He is seen as the organizer of the modern activities of wine-tasting in Romania and he is the author of the first "Regulations to obtain the <<wine and distilled drinks tasting certificate>>". Since 1996 he has been a Doctorate coordinator; he is a Professor at the Agronomical University in Bucharest, and a Vice-President of ASAS; he was a director of ONVV (1990-1996) and Romania's representative in the Executive Committee of OIV (Wine International Organization) within which he was Vice-President of the expert group "Wine Technology of OIV between 1992-1995; he is the Vice-President of the Romanian Horticultural Society (1991). He was awarded 12 merit medals.

Mihail Dumitrescu

8 aug **1922** -

Doctorul **Mihail Dumitrescu** este originar din Slatina; un egal cercetător, om de ştiinţă şi promotor al progresului legumiculturii României, o personalitate imensă. A obţinut diploma de inginer agronom în anul 1945 în specialitatea „Industrializarea produselor agricole" la Facultatea de Agronomie Bucureşti. După absolvire, a lucrat la Ferma Didactică Pietroşani, iar din anul 1949 a fost promovat ca şef de lucrări şi conferenţiar (1950) la Institutul Agronomic „N. Bălcescu" Bucureşti pentru cursul "Legumicultură generală". A renunţat la activitatea didactică în anul 1957, trecând în cercetare la ICH. A parcurs scurte perioade de specializare în legumicultură şi valorificarea legumelor (1956-1980) în Bulgaria, Ungaria, SUA, Iugoslavia, Italia, Austria, Polonia, Franţa, Elveţia, Anglia şi Belgia. Timp de 30 de ani a fost cercetător în domeniul legumiculturii. A fost şeful Secţiei de cercetare la ICHV, până în 1987, la pensionare. A mai predat cursuri la Universitatea Ecologică Bucureşti (1991-1994), iar din anul 1995 activează la UNISEM Bucureşti şi în conducerea revistei „Hortinform". Activitatea sa principală a fost de cercetător în legumicultură; de implementare a rezultatelor cercetărilor în practică şi mare publicist în specialitatea aceasta. A publicat peste 250 de lucrări: comunicări, referate, articole şi recomandări, broşuri, manuale pentru învăţământul mediu, tratate tehnice, tratate de nivel superior, fiind un unicat în domeniu la vremea sa. Cercetările sale au investigat o largă paletă de teme din legumicultură cu privire la agrotehnica legumicolă, aplicarea erbicidelor, producerea seminţelor, valorificarea legumelor, cultura protejată a legumelor ş.a. Între lucrările de cercetare originale din aceste domenii, se disting: „Nivelarea şi modelarea terenului pentru cultura legumelor" (1967), „Aspecte cu privire la producţia şi comerţul mondial cu paste de tomate" (1968), „Folosirea erbicidelor în culturile de legume" (1970), „Dinamica nutriţiei cu NPK a tomatelor...", „Rezultate privind comportarea tomatelor cultivate în sera acoperită cu polietilenă", „Cultura specială a principalelor legume cu apariţie timpurie şi târzie". Dr. Mihail Dumitrescu este cel mai important autor al lucrărilor de sinteză în domeniul legumiculturii din secolul XX: „Descrierea soiurilor de legume şi recunoaşterea culturilor de zarzavaturi", 255 pag. (1957), „Cultura specială a principalelor legume cu apariţie timpurie şi târzie" (1966), „Legumicultura" în 2 vol. (cu I. Maier si M. Bulboaca); „Călăuza legumicultorului" (1975), „Tehnologia producerii răsadurilor de legume" (1975), „Îndrumătorul fermierului agricol", 573 pag., „Tehnologia culturii principalelor legume de câmp", 405 pag., Cultura legumelor", 380 pag. (1986) „Producerea legumelor", 820 pag. (1998) ş.a. Prin activitatea sa, dr. Mihail Dumitrescu este personalitatea dominantă în ştiinţa legumiculturii din secolului XX în România. A fost decorat cu ordine şi medalii de stat şi distins cu Premiul Societăţii Române a Horticultorilor, în anul 2000.

Dr. Mihail Dumitrescu was born in Slatina. He is a researcher, scientist and promoter of the progress in vegetable growing Romania, and a very important personality. In 1945, he got his diploma in Agronomy, his specialization being "The Processing of Agricultural Products" at the Faculty of Agronomy of Bucharest. He worked at the Didactic Farm of Petrosani and since the 1949, he was promoted as professor's assistant and lecturer (1950) at the Agronomic Institute of Bucharest for the Course "General Vegetable Growing". He gave up his teaching activity in 1957 and began his research activity at ICH. He specialized himself in vegetable growing in Bulgaria, Hungary, USA, Yugoslavia, Italy, Austria, Poland, France, England and Belgium (1956-1980). For 30 years, he was a researcher in the field of vegetable growing, having an original and impressive activity. For 20 years, he was the manager of the research department at ICHV, until 1987, when he retired. He also had lectures at the Ecological University of Bucharest (1991 1994) and since 1995, he works at UNISEM Bucharest, and was the editor in chief of the magazine "Hortinform". He was concerned with the implementation of the results in practice and their publishing in specialized publications. He published more than 250 works: studies, paper's reports, articles, recommendations, brochures, manuals for high school students, technical and high level treatises. His research focused on a large palette of themes from the field of vegetable growing, such as the management of vegetable growing, herbicide application, seed production , vegetable capitalization, etc. Among his original research studies we mention: "Leveling and Modeling the Field for Vegetable Growing" (1967), "Aspects on the World Production and Trade of Tomato Paste (1968), "Use of Herbicides in Vegetables" (1970), "The Dynamics of Nutrition with NPK of Tomatoes...", "Results Regarding the Behaviour of the Tomato Cultivated in Greenhouses Covered with Polyethylene", "The Special Growing of Main Early and Late Vegetables". Mihail Dumitrescu, PhD, is the most important Romanian author of synthesizing studies in the field of vegetables growing of the 20th century: "Description of Vegetable Varieties and Recognition of the Cultures for Seeds" (255 pages, 1957), "Special Growing of Main Early and Late Vegetables" (1966), "Vegetable Growing" 2 volumes (with I. Maier and M. Bulboaca); "Vegetable Gardener's Guide" (1975), "Agricultural Farmer's Guide" (573 pages), "Technology of Growing the Main Field Vegetables" (405 pages), "Vegetable Growing" 380 pages (1998), etc. Considering his research activity, publications and synthesizing works, Dr Mihail Dumitrescu is considered a remarkable personality in the field of vegetable growing in Romania of the 20th century. He has received many medals and orders and the Award of the Romanian Society of Horticulturists , in 2000.

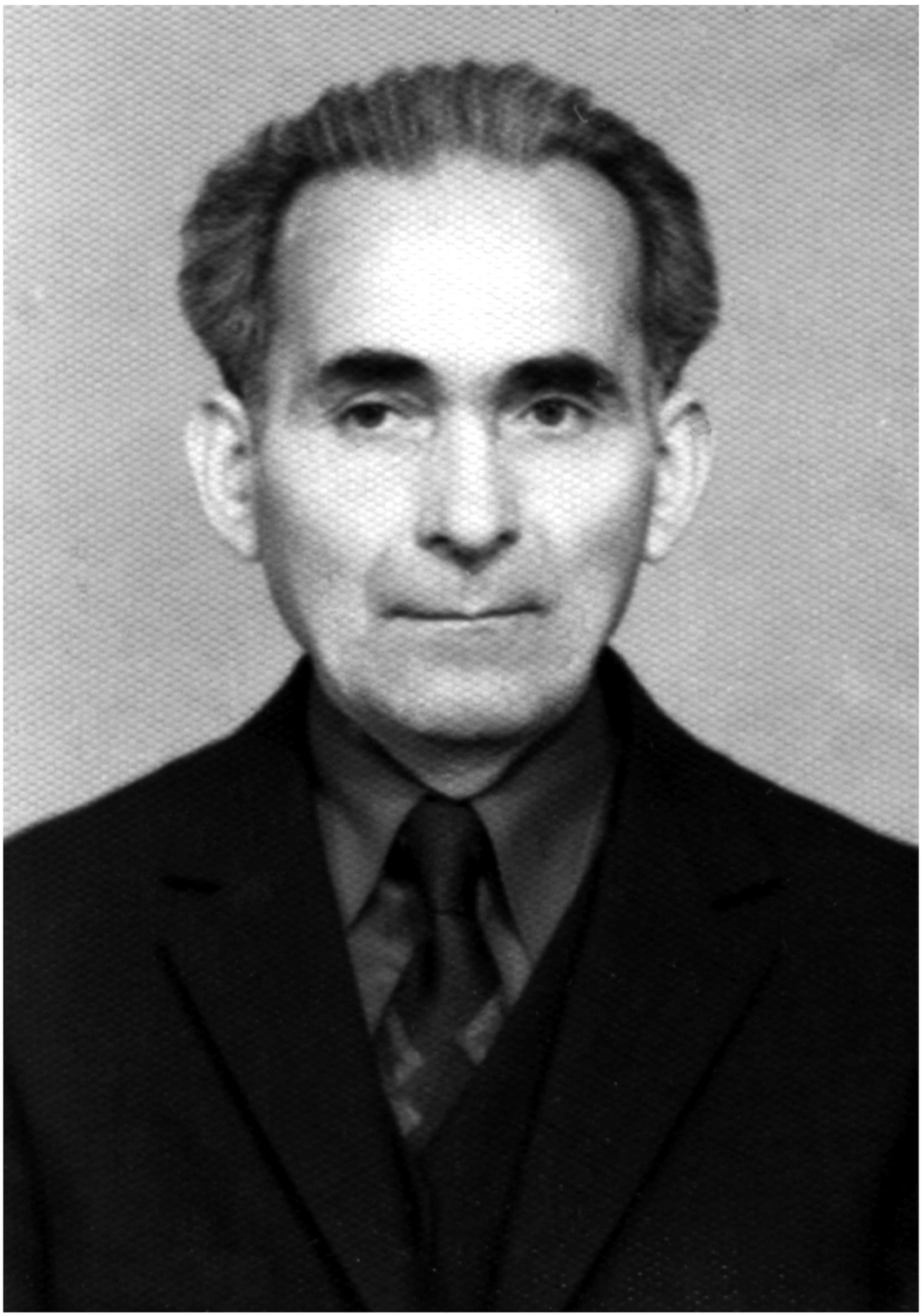

Mircea Bălaşa

4 dec **1925** -

Profesorul **Mircea Bălaşa** este una dintre cele mai reprezentative personalităţi pentru legumicultură din România, din ultimele 3-4 decenii ale secolului XX. S-a născut la Gusoieni, judeţul Vâlcea. Este absolvent al Facultăţii de Agronomie Craiova, în anul 1951, şi doctor în agronomie sub conducerea profesorului Mihai Manoliu de la Institutul Agronomic „N. Bălcescu" Bucureşti (1956). A fost angajat ca asistent, apoi şef de lucrări între anii 1956-1966 la acest institut. În anul 1966 a ocupat, prin concurs, postul de conferenţiar la Facultatea de Horticultură Craiova. Prof. M. Bălaşa a parcurs un traseu clasic de universitar, şi cu activitate de cercetare. Încă din anul 1961 a publicat manualul „Legumicultura" pentru şcoli de maiştri legumicultori. În anul 1966 a editat „Legumicultura" de nivel superior; apoi „Curs de legumicultură", 800 pag. (1968) pentru studenţi, fiind cea mai importantă sinteză de conţinut pentru domeniu în acei ani. Profesorul M. Bălaşa a fost un cercetător meticulos, iar lucrările sale, care au investigat domenii variate din legumicultură depăşesc cifra de 120. Tematica pentru această activitate se prezintă astfel: cercetări privind influenţa factorilor de mediu excesivi asupra unor specii de plante legumicole; cultura legumelor pe nisipurile din Oltenia; studii de biologia plantelor legumicole în condiţii de cultură; cercetări asupra tehnologiei diferitelor culturi legumicole; lucrări de ameliorare şi producerea seminţelor de legume; probleme colaterale cu influenţe asupra dezvoltării legumiculturii. Între lucrările reprezentative pentru cercetările sale, consemnăm: „Influenţa variaţiei factorilor de mediu în afara limitelor obişnuite" (asupra legumelor) - 1969, „Producerea legumelor pe nisipurile din Oltenia (1968)", „Contribuţii la stabilirea regimului de irigare pentru tomatele cultivate pe nisipurile din sudul Olteniei" (1973), „Sporirea producţiei de legume în sere prin fertilizarea raţională" (1976), „Particularităţile biologice ale tomatelor şi influenţa lor asupra nutriţiei minerale şi a unor stimulatori" (1977), „Modalităţi privind exercitarea influenţei unor factori critici, inclusiv laserul, asupra plantelor legumicole" (2000), „Apa în stare nativă sau artificializată ca factor biotic de mediu" (2001), „Contribuţii la îmbunătăţirea tehnologiei de producere a seminţelor de tomate hibride F_1, folosind genitori androsterili ca formă mamă" (2001). Este autorul unei lucrări cu notă filosofică despre rolul intuiţiei în activitatea cercetătorului, prin lucrarea „Intuiţia alternativă a gândirii în cercetare". Profesorul M. Bălaşa a elaborat lucrări de sinteză, broşuri, monografii, cărţi, între care se detaşează: „Memorator pentru producţia vegetală - Legumicultură", 459 pag. (1966), „Legumicultura" (tratat, 1973), „Tehnologia producerii seminţelor şi a materialului săditor la plante legumicole" (col., 1977), „Ceapa şi usturoiul", 170 pag. (1980), „Legumicultura generală şi specială", 380 pag. (1984), „Particularităţi la tehnica producerii legumelor", 50 pag, ş.a. În timpul activităţii sale, prof. M. Bălaşa a fost şef de catedră, membru al Senatului Universităţii de Stat Craiova, membru în Consiliul Superior al Agriculturii (1962-1966). Este recunoscut ca o mare personalitate a domeniului legumiculturii.

Professor **Mircea Bălaşa** is one of the most representative personalities of Romanian vegetable gardening during the last 3-4 decades of the XXth century. He was born in Gusoieni, Valcea County. He graduated the Agronomy Faculty in 1951 in Craiova and passed his Ph D under the guidance of Professor Mihai Manoliu from the Agronomic Institute of Bucharest in 1956. He was professor's assistant and lecturer to this Institute, during 1956-1966. In 1966, he challenged the title of lecturer professor at the Horticulture Faculty of Craiova. He had a classical university ascension, being preoccupied by research. In 1961, he published „Vegetable Growing" for vegetable growing foremen. In 1966, he published again the high level "Vegetable Growing" and "Course of Vegetable Growing for Students"-800 pages (1968), the latest one being the most accurate scientific review of the time. Professor Mircea Balasa was a thorough researcher, who investigated many domains of vegetable gardening, exceeding 120. The themes for this activity are: investigations on the influence of excessive environment factors on some vegetable species; vegetable growing on sandy soils from Oltenia; studies on the vegetable biology in growing conditions; investigation on the technology of different vegetables; breeding works and seeds production in vegetables; the collateral problems with influence on vegetable gardening. Among his most representative papers, one can note: "The Influence of Variation of Environment Factors on Vegetables" -1969, "Vegetable Growing on Sands from Oltenia" (1968), "Contribution to the Determination of Irrigation Regime for Tomatoes Cultivated on Sands from the S of Oltenia"(1973), „Increasing the Vegetable Crops in Greenhouses by Rationale Fertilizing"(1976), "Biological Characteristics of Tomatoes and Their Influence on Mineral Nutrition and Stimulators "(1977), "Means for Exerting the Influence of Critical Factors, Laser Included, on Vegetables" (2000), "Natural or Artificialized Water as Biotic Environment Factor" (2001), „ Contribution to an Improved Technology for Hybrid F1 Tomato Seeds by Using Male Sterile Mother Genitors"(2001). He also wrote a philosophical paper concerning the role of intuition in researcher's work: "The Alternative Intuition of Thinking in research". Professor Balasa has elaborated synthesis works, booklets, courses, treatises, reviews, among them being "Memento for Vegetal Production-Vegetable Growing"-459 pages (1966), "Vegetable Growing"-459 pages (1966), "Vegetable Growing"(treatise, 1973), „Onion and Garlic"-170 pages (1980), „General and Special Vegetable Gardening"-380 pages (1984), „The Technology of Seeds and Seedling Production in Vegetable Growing"(in collaboration ,1970), "Specific Features in the Technique of Vegetable Growing" 50 pages, etc. Professor Balasa is member in the Superior Council of Agriculture (1962-1966). He is a great personality in the field of Vegetable Growing.

ALBUM

MARI AGRONOMI ROMÂNI

1800-2000

IX. FITOPATOLOGI ŞI ENTOMOLOGI 1800-1900

1. WILHELM KNECHTEL (1835-1924)
2. KARL WILHELM W. KNECHTEL (1884-1967)
3. TRAIAN SĂVULESCU (1889-1963)
4. VICTOR GHIMPU (1896-1952)
5. CONSTANTIN SANDU-VILLE (1897-1969)

IX. FITOPATOLOGI, ENTOMOLOGI ŞI SPECIALIŞTI ÎN PROTECŢIA PLANTELOR 1900-1925

6. EUGEN RĂDULESCU (1804-1993)
7. VICTOR ROGOJANU (1899-1983)
8. CONSTANTIN MANOLACHE (1906-1977)
9. TEODOSIE PERJU (n. 1923)
10. ALEXANDRU V. ALEXANDRI (1904-1977)

IX. FITOPATOLOGI, ENTOMOLOGI ŞI SPECIALIŞTI ÎN PROTECŢIA PLANTELOR 1925-1950

11. TUDOREL BAICU (1931-1996)
12. MIRCEA HATMAN (1927-2007)
13. IOAN BOBEŞ (n. 1925)

Prima dovadă ştiinţifică a transmiterii bolilor prin sămânţă a fost adusă abia în secolul al XVIII-lea. Observaţii asupra mălurii grâului au evidenţiat primul agent patogen al. cărui răspândire prin sămânţă a fost demonstrată de Tillet în anul 1755. După mulţi ani, Frank (1883) a evidenţiat modul de transmitere a antracnozei la fasole, produsă de ciuperca Colletotrichum lindemuthianum, iar Bessey (1886) a oferit o lucrare analitică despre ciupercile găsite pe seminţe în cursul germinării acestora.

Înaintaşii noştri în protecţia plantelor au început o activitate mai organizată, după anul 1880, când se urmărea depistarea atacului insectei Filoxera vastatrix pe rădăcina viţei de vie. O comisie formată din F.C. Robescu, D. Brândză, W. Knechtel, ş.a. la iniţiativa agronomului Ştefan P. Radianu, a depistat atacul acestui dăunător devastator în anul 1884 la Târgovişte şi Dealu Mare. Cu acea ocazie s-a înfiinţat „Serviciul filoxeric" în Ministerul Agriculturii, sub conducerea marelui agronom George Nicoleanu.

Primul profesor de entomologie din învăţământul agricol românesc a fost Wilhelm Knechtel, care ne-a lăsat în manuscris un curs din anul şcolar 1905-1906. Activitatea sa a fost ridicată la nivel academic de Wilhelm Karl W. Knechtel şi V. Rogojanu şi dezvoltată apoi de C. Manolache, T. Perju ş.a. Profesorul savant Traian Săvulescu a fost fondatorul Fitopatologiei. Monografiile sale fitopatologice, cursurile universitare sunt contribuţii imense la fondarea şi dezvoltarea acestei ştiinţe în ţara noastră. Contribuţii deosebite în acelaşi timp au adus Victor Ghimpu, C. Sandu-Ville, Eugen Rădulescu ş.a.

După înfiinţarea ICAR, în anul 1928, a apărut „Staţiunea entomologică" (1932), unde s-a instituit o cercetare organizată. Aici a activat un puternic colectiv de cercetare, între care se aflau Alice Săvulescu, C. Sandu-Ville, Al. V. Alexandri, Vera Bontea, Ana Hulea ş.a. Instituţia s-a dezvoltat treptat, devenind „Institutul de Cercetări pentru Protecţia Plantelor" (1967); până azi, când există „Institutul de Cercetare şi Dezvoltare pentru Protecţia Plantelor".

A doua jumătate a secolului XX a fost dominată de mari personalităţi în domeniu, care au elaborat tratate şi monografii ştiinţifice de nivel academic. Între acestea s-au detaşat: „Tratat de patologie vegetală" 4 vol. de E. Rădulescu; „Zoologie Agricolă" 2 vol. de C. Manolache şi Gh. Boguleanu; „Album de protecţia plantelor" 3 vol. (entomologie), a lui A. Săvescu; „Dăunătorii din principalele agroecosisteme şi combaterea lor integrată" de T. Perju; „Atlas de fitopatologie şi protecţia agroecosistemelor" de I. Bobeş, ş.a.

Liderii unanim recunoscuţi ai domeniului combaterii bolilor şi dăunătorilor au fost dr.-ul Vasile V. Alexandri şi Tudorel Baicu, iniţiatori ai combaterii integrate; autorii unor metode de combatere şi a numeroase substanţe, recunoscute prin 24 de brevete de invenţie.

The first scientific proof of the diseases transmission by means of seeds was given as late as the 18th century. Observations on wheat brand pointed out to the first pathogenic agent, whose spreading by seed was demonstrated by Tillet in 1755. After many years, Frank (1883) emphasized the way anthracnose transmits in beans, being produced by the Colletotrichum lindemuthianum fungus, and Bessey (1886) wrote an analytic paper on the fungus found on the seeds during their germination.

The Romanian forerunners of the plants protection started organizing their activity after 1880, when the hunting out of the Phylloxera vastatrix insect on the vine root was aimed. A commission formed by F.C. Robescu, D. Brândză, W. Knechtel, coordinated by the agronomist Ştefan P. Radianu, traced this devastating pest attack in 1884 in Târgovişte and Dealu Mare. As a result the "Phylloxeric Centre", within the Agriculture Ministry, was created under the great agronomist George Nicoleanu's coordination.

The first Entomology professor in the Romanian agricultural education was Wilhelm Knechtel, who left for the next generations the manuscript of the course he taught in 1905-1906. His activity was taken to an academic level by Wilhelm Karl W. Knechtel and V. Rogojanu, and was afterwards developed by C. Manolache, T. Perju, etc. The scientist professor Traian Săvulescu was the founder of Phytopathology. His phytopathologic monographics, his university courses are an important contribution to the foundation and development of this science in our country. Other people who also contributed significantly to it are Victor Ghimpu, C. Sandu-Ville, Eugen Rădulescu, etc.

After the creation of ICAR, in 1928, the Entomological Station was created in 1932, where organized research was carried out. A great research group activated here, among which Alice Săvulescu, C. Sandu-Ville, Al. V. Alexandri, Vera Bontea, Ana Hulea, etc are worth-mentioning. This institution gradually developed, becoming the "Research Institute for Plants Protection" (1967); nowadays it is "Research and Development Institute for Plants Protection".

The second half of the 20th century was dominated by great personalities in this field, who worked out treatises and scientific monographics of academic level. Among them we would like to mention: "Treatise on Vegetal Pathology" volume by E. Rădulescu; "Agricultural Zoology", 2 volumes by C. Manolache and Gh. Boguleanu; "Plants Protection Albume" 3 volumes (Entomology), by A. Săvescu; "Pests in the Main Agro Ecosystems and Their Full Control" by T. Perju; "Atlas of Phytopathology and Agro Ecosystems Protection" by I. Bobeş, etc.

The unanimously recognized leader of the field was Dr. Tudorel Baicu, initiator of the complete control, author of methods of control and of numerous substances granted with 24 patents.

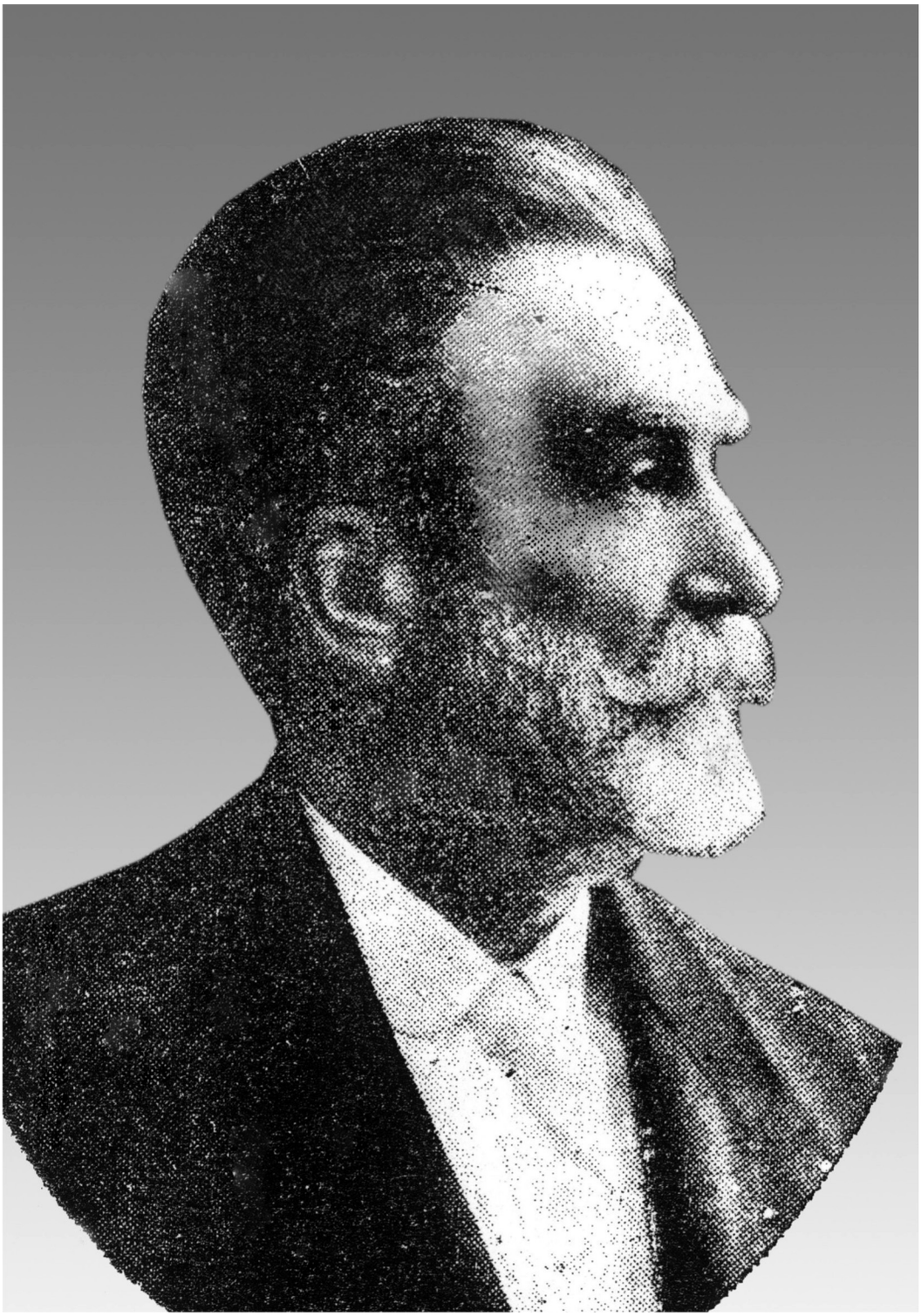

Wilhelm Knechtel

2 aug **1835** - **1924** 22 oct

Wilhelm Knechtel provine dintr-o familie de germani stabilită la Piel în Cehoslovacia şi a absolvit în anul 1856 Universitatea din Praga, unde a studiat Botanica. Apoi a aprofundat studii de horticultură peisajeră, într-o epocă a extinderii grădinilor botanice şi parcurilor peisajere în Europa (1858). După încheierea specializării, în anul 1858 a fost angajat la Serviciul Parcurilor din Praga, unde a elaborat planul grădinii botanice din „oraşul de aur". A elaborat planurile minunatelor grădini peisajere ale castelului „Mira Mare" pe coasta Adriaticii pentru arhiducele Maximilian de Austria. În anul 1864 a plecat în Mexic cu împăratul Ferdinand Maximilian, unde a proiectat şi realizat grădinile peisajere ale parcului „Chapultepek". S-a întors în serviciul Casei de Habsburg, pentru care a realizat grădinile castelului „Lancroma". La 1 aprilie 1870 vine în Bucureşti în serviciul Casei Regale, ca director al Grădinii Cotroceni, apoi ca şef al grădinilor publice din Bucureşti. A proiectat şi a condus realizarea grădinilor peisajere ale Castelului Peleş, a „Parcului Ştirbey" de la Buftea, a „parcului Vasile Lascăr" din Darabani şi a parcului Spitalului Militar Central, Bucureşti. Pentru valoarea sa profesională excepţională, profesorul Petre S. Aurelian l-a solicitat la Şcoala Centrală Agricolă de la Herăstrău, unde a ţinut cursuri de „Horticultură, Entomologie şi Viticultură". În anul 1909 a publicat „Insectele vătămătoare din România" cu Karl W. Knechtel (124 pg.) cu excepţionale imagini color; „Grădinile peisajere", „Trandafirul". Ne-a lăsat „Curs de Viticultură şi Entomologie" în 7 capitole, lucrare de primat (1905/1906).El a fost unul dintre primii specialişti preocupaţi de aplicarea măsurilor şi procedeelor de combatere a bolilor şi dăunătorilor la plante agricole. Profesorul Wilhelm Knechtel a fost unul dintre marii colecţionari de antichităţi din ţara noastră, un descoperitor. Ne-a lăsat două lucrări importante: „O inscripţie inedită" (1913), unde a găsit o referire la Marcus Iulius Tertullus, veteranul primei cohorte Commagenorum; „Plumburi bizantine" (1915), unde descrie sigilii, bule şi tessere; face o clasificare şi o descriere competentă. A lăsat o „Colecţie Knechtel". Prof. W. Knechtel a avut o importantă contribuţie la descoperirea Filoxerei şi combaterea ei. El rămâne în istoria agrară, ca primul mare peisagist din România, autorul fondator a patru cursuri universitare, important colecţionar de antichităţi.

Wilhelm Knechtel belongs to a German family from Piel in Czechoslovakia and graduated the University of Prague in 1856 where he studied botany. He studied thoroughly landscape horticulture in an epoch of the extension of botanical gardens and landscape parks in Europe (1858). After he finished the specialization in 1858 he was employed at the Department of Parks in Prague where he elaborated the plan for botanical gardens in "the golden city". He elaborated the plans for the wonderful gardens of "Mira Mare" castle on the Adriatic Sea coast for the archduke Maximilian of Austria. In 1864 he left for Mexico together with Emperor Ferdinand Maximilian where he projected and achieved the landscape gardens of "Chapultepek" park. He returned to work again for "The House of Habsburg" for whom he carried out the gardens of "Lancroma" castle. On 1 April 1870 he came to Bucharest employed by "The Royal house" as director of Cotroceni Gardens then as the chief of public gardens in Bucharest. He designed and led the works for landscape gardens of Peleş Castle, Ştirbei Park of Buftea, Vasile Lascar Park from Darabani and the park of the Central Military Hospital, Bucharest. For his exceptional professional value, Professor Petre S. Aurelian was asked to deliver courses at the Central Agricultural School of Herăstrău like "Horticulture, Entomology and Viticulture". In 1909 he published the paper entitled "Damaging Insects in Romania" together with Karl W. Knechtel (124 pg) with exceptional colour images, "Landscape gardens", "The Rose". He also wrote "Course of Viticulture and Entomology" in 7 chapters, a very important paper (1905/1906). He was one of the first specialists preoccupied by the measures and proceedings in agricultural plants diseases and pests control. Professor Wilhelm Knechtel was one of the greatest antiquaries in our country, a discoverer. He left two important works: "An original inscription" (1913) where he found a reference at Marcus Iulius Tertullus, the veteran of the first Commagenorum legion; "Byzantine lead" (1915) where he describes and classifies in a competent manner seals, bulls and tessers. He left "Knechtel Collection". Prof. W. Knechtel had an important contribution at the discovery of Philoxera and its control. He is known in the agrarian history as the first landscape specialist of Romania, the founder of four university courses, an important antiquary.

Wilhelm Karl W. Knechtel

28 sep **1884** - **1967** 8 mar

Karl Wilhelm W. Knechtel se află în fruntea marilor entomologi români, între care îi găsim pe Aristide Caradgea, Gr. Eliescu, C. Manolache, M.A.Ionescu, V. Rogojanu, T Perju şi alţii. A fost fiul profesorului Wilhelm Knechtel; s-a născut la Bucureşti. În anul 1905 a absolvit Şcoala Centrală de Agricultură Herăstrău, iar după alţi 3 ani a obţinut diploma Şcolii Superioare de Agricultură de la Hohenheim (1907). A fost angajat la Regia Monopolurilor Statului, pentru cultura tutunului, abordând domeniul protecţiei acestei culturi contra bolilor şi dăunătorilor. Între 1912-1914 a parcurs 2 ani de perfecţionare la Napoli (Italia), apoi la Institutul de Biologie de la Berlin (Dahlem), la Institutul Imperial de Biologie pentru Agricultură şi Silvicultură Dahlem şi apoi la Institutul Botanic al Şcolii Superioare de Agricultură din Berlin, unde a studiat cu profesorii Peters şi Barret, fitopatologia şi entomologia. A devenit cel mai instruit specialist în protecţia tutunului contra bolilor şi dăunătorilor. Revenit în ţară a fost numit subdirector la RMS (1916), iar între 1918-1920 a ocupat Catedra de Fitopatologie şi Entomologie la Şcoala Superioară de Viticultură din Chişinău. S-a întors în anul 1921 la MAD, iar din 1924 a ocupat şi postul de şef al Laboratorului de Zoologie la Universitatea Bucureşti şi pe cel de conferenţiar la disciplina Entomologie în Şcoala Superioară de Agricultură de la Herăstrău, Bucureşti. În anul 1929 a primit conducerea sectorului de entomologie al ICAR. A susţinut teza de doctorat la Universitatea Bucureşti în anul 1937, la profesorul Andrei Popovici-Bâznoşanu. În toate ipostazele sale de activitate profesională a fost corect, meticulos şi a muncit mult. Între lucrările bazate pe cercetări proprii amintim: „Insecte dăunătoare din România şi mijloacele de combatere" (cu W. Knechtel, 1908), „Thysanoptere din România" (1933), „Studiu asupra repartiţiei Thysanopterelor din România" (1937), „Orthoptera, Saltatores, Dermoptera, Blatodes, Montodea" (1959), „Observaţii asupra sistematicii unor specii de aphide din România", „Himenoptera Subfamilia Apine", „Animale dăunătoare şi folositoare agriculturii", „Ordinul Saltatoria", o lucrare de excepţională valoare ştiinţifică ş.a. Majoritatea acestor lucrări au calitatea de monografii de mare întindere. A contribuit imens la monumentala lucrare „Fauna PPR" (1955). La timpul său a fost unul dintre marii publicişti agronomi. A reprezentat ţara la numeroase congrese, conferinţe şi simpozioane internaţionale. În anul 1951 a primit „Premiul de Stat" pentru lucrarea asupra thysanopterelor. A fost membru al Academiei Române (1955) şi al altor institute şi academii din străinătate.

Karl Knechtel is one of the greatest Romanian entomologists among whom we can mention Aristide Caradgea, Gr. Eliescu, C. Manolache, M.A. ionescu, V. Rogojanu, T. Perju and others. He was Professor Wiilhelm Knechtel's son. He was born in Bucharest. In 1905 he graduated the Central School of Agriculture Herăstrău and after 3 years he obtained the diploma of the Superior School of Agriculture in Hohenheim (1907). He was employed at the State Monopolies Administration for tobacco crop and he involved in the protection of this crop against diseases and pests. For 2 years, 1912-1914, he trained in Naples (Italy) then at the Institute of Biology in Berlin (Dahlem), the Imperial Institute of Biology for Agriculture and Forestry Dahlem and then in the Botanic Institute of the Superior School of Agriculture in Berlin where he studied phytopathology and entomology with professors Peters and Barret. He became the most educated specialist in tobacco protection against diseases and pests. Back to the country he was appointed deputy director at RMS (1916) and in 1918-1920. He was the chief of Phytopathology and Entomology Department at the Superior School of Viticulture in Chişinău. In 1921 he was back at MAD and since 1924 he was the chief of Zoology Laboratory at the University of Bucharest and he was also lecturer at the Entomology Department at the Superior School of Agriculture of Herăstrău, Bucharest. In 1929 he led the Entomology Department in ICAR. In 1937 he obtained the doctor's degree under the coordination of Professor Andrei Popovici Băznoşanu. In his professional activity he always proved to be correct, meticulous and worked a lot. Among his works based on his own research we can mention: "Harmful insects in Romania and means of controlling them" (together with W. Knechtel, 1908), "Thysanopteres in Romania" (1933), "Study on Thysanopteres distribution in Romania" (1937), "Orthoptera, Saltatores, Dermoptera, Blatodes, Montodea" (1959), "Observations on the systematics of some species of aphides in Romania", "Himenoptera Apine Subfamily", harmful and useful animals for agriculture", "Saltatoria Order" a work of an exceptional scientific value, a.s.on. The majority of these works are like large monographs and they contributed mostly to the monumental work "PRR fauna" (1955). He was one of the greatest agronomical publicists. He represented the country at international congresses, conferences and symposia. In 1951 he received "The State Prize" for his work on thysanopteres. He was member of the Romanian Academy (1955) and of other foreign institutes and academies.

Traian Săvulescu

2 feb **1889** - **1963** 29 mar

Profesorul **Traian Săvulescu** este recunoscut ca părinte al şcolii româneşti de fitopatologie. S-a născut la Râmnicu Sărat, judeţul Buzău. A studiat Ştiinţele Naturii la Universitatea Bucureşti. După absolvire, în anul 1911, a fost angajat la Institutului Botanic Bucureşti. A ocupat postul de profesor la Catedra de Sistematică şi Patologie vegetală a Şcolii Superioare de Agricultură Herăstrău, la vârsta de 30 ani (1919), unde a lucrat până în anul 1948. De la această dată a trecut ca profesor la Universitatea Bucureşti. După înfiinţarea ICAR (1928), a fost numit şeful Secţiei de fitopatologie, fiind mulţi ani subdirector al instituţiei. Între 1948-1960 a ocupat funcţia de director general al ICAR. Activitatea de cercetare ştiinţifică şi promovare a cercetărilor agricole au fost preocupări constante ale prof. Traian Săvulescu. Iniţial a abordat lucrări de botanică sistematică, studiind câteva familii (Campanulaceae, Gramineae ş.a.). A fost iniţiatorul şi coordonatorul monumentalei opere „Flora RSR" în 13 volume. În anul 1957 a publicat „Monografia porumbului" (coord.). Din anul 1919 a început studiile de mycologie şi fitopatologie. A publicat peste 100 lucrări, aducând vaste contribuţii originale asupra Micomycetelor. În anul 1929 a început elaborarea celebrei colecţii „Herbarium Mycologicum Romanicum", trimis în 60 exemplare la diverse foruri ştiinţifice străine. Timp de 40 ani a studiat ciupercile parazite ce produc boli la plantele de cultură: Erysiphaceae, Perenosporaceae, Uredinale, Ustilaginaceae; ultimele două, ca lucrări monografice. A studiat biologia agenţilor patogeni care provoacă boli păgubitoare la principalele plante de cultură, îndeosebi ruginile, mălura, tăciunii, precum şi boli la vita de vie, cartof, sfecla de zahăr. În anul 1959 a elaborat primul tratat academic de „Patologie vegetală" (cu Olga Săvulescu). Din anul 1928 a iniţiat publicarea observaţiilor privind „Starea fitosanitară anuală a culturilor agricole". În anul 1954 a înfiinţat „Comisia pentru agricultură" în cadrul Academiei, care a abordat ştiinţific exploatarea complexă a Deltei Dunării. În anul 1930 a fost primit ca membru al Academiei Române, fiind şi preşedinte în perioada 1945-1963. A fost membru al Academiilor de Ştiinţe din Cehoslovacia, Ungaria, New York; al societăţilor de mycologie din Franţa, SUA ş.a. A fost o personalitate faimoasă.

Professor **Traian Săvulescu** is known as father of phytopathology Romanian School. He was born at Râmnicu Sărat, Buzau county. He studied Natural Sciences at the University of Bucharest. After graduation in 1911, he was employed at the Botanic Institute Bucharest. At the age of 30 he was professor at the Department of Systematic and Vegetal Pathology of the Superior School of Agriculture Herăstrău (1919) where he worked until 1948. Since then he was professor at University Bucharest. In 1928 when ICAR was set up, he was appointed the chief of Phytopathology Section being for many years the deputy director of the institution. During the period 1948-1960 he was general director of ICAR. The activity of scientific research and promotion of agricultural research were constant preoccupations of Prof. Traian Săvulescu. Initially, he had works of botanical systematics studying several families (Campanulaceae, Gramineae, and so on). He was the initiator and coordinator of the outstanding work "SRR Flora" in 13 volumes. In 1957 he published "Corn Monograph". In 1919 he started the studies of mycology and phytopathology. He published over 100 works with immense original contributions in Mycomycetes. In 1929 he started the elaboration of the illustrious collection "Herbarium Mycologicum Romanicum" sent in 60 copies to various foreign scientific fora. For 40 years he studied the parasitic fungi that produce diseases for crop plants: Erysiphaceae, Perenosporaceae, Uredinals, Ustilaginaceae; the last ones considered as monographs. He studied the biology of the pathogens that produce damaging diseases for the main crop plants especially rusts, smut, mildew as well as the diseases of the vine, potato, sugar beet. In 1959 he elaborated the first academic treaty of "Vegetal pathology" (together with Olga Săvulescu). Since 1928 he initiated the publication of the observations on "Annual phytosanitary situation of agricultural crops. In 1954 he set up "The Commission for Agriculture" in the Academy where he dealt with the complex scientific exploitation of the Danube Delta. In 1930 he became member of the Romanian Academy being also president in the period 1945-1963. He was member of the Scientific Academies in Czechoslovakia, Hungary, New York, societies of mycology from France, USA. He was a famous personality.

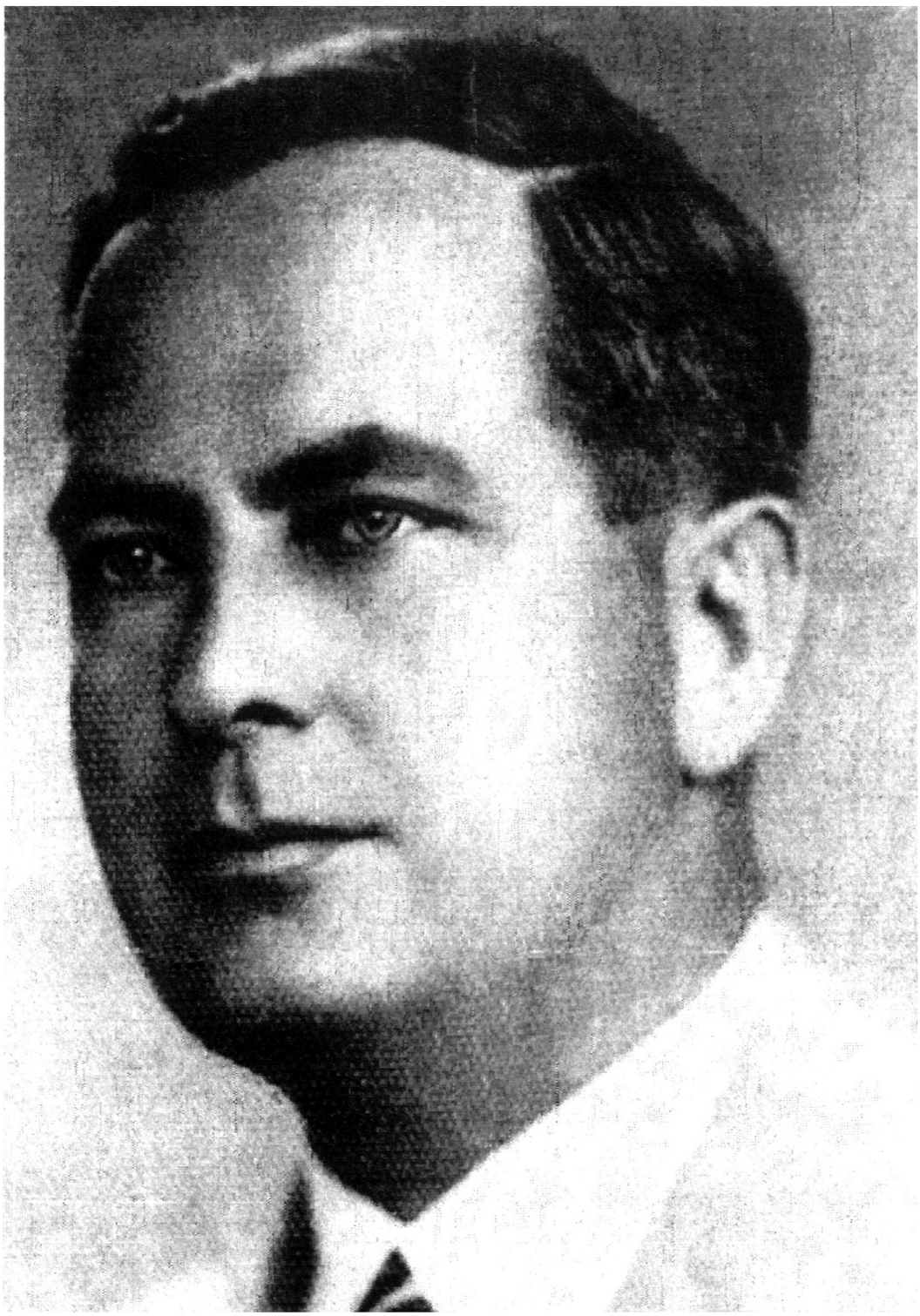

Victor Ghimpu

5 apr **1896** - **1952** 20 feb

Agronomul **Victor Ghimpu** s-a născut la Tabani, judeţul Hotin şi a fost primul mare caryolog român. A absolvit studii agricole la Facultatea de Ştiinţe a Universităţii din Iaşi în anul 1920, şi agronomia la Nancy (1924-1928). A studiat caryologia la Universitatea Sorbona, cu profesorul A. Guillermont, până în anul 1930. A primit post de cercetător, şef al „Laboratorului de Fitopatologie şi Entomologie" la Staţiunea de Cercetare pentru Cultura Tutunului Băneasa (1930). În anul 1941 a fost profesor la Universitatea din Odessa, iar între 1946-1952 la Facultatea de Agronomie Timişoara. În studiile de caryologie a determinat numărul de cromozomi la 60 specii de plante, aparţinând la 6 familii botanice (33 specii din genul Medicogo). Citäm câteva lucrări: „Contribution a l'etude caryologique de genre Medicago", „Recherches cytogenetiques sur les genres Hordeum, Acacia, Medicago", „Contribution a l'etude satelites du genre Hordeum" (1928), „Sur le satelites cromosomiques des plantes", „Recherches cyto-genetiques de Nicotiana resistants a la mosaique", care au avut primat în ştiinţă. În plus a publicat importante lucrări de sinteză din genetică: „Ereditatea, evoluţia şi viaţa", „Sur le recherches caryologiques de plantes", „Asupra sateliţilor cromozomici" ş.a. În anul 1941 a publicat „Bolile şi insectele dăunătoare ale tutunului" (415 pag.), o lucrare de mare valoare monografică în două volume. A prezentat „Tutunul" în „Enciclopedia României", în volum editat sub coordonarea lui D. Gusti. A publicat un mare număr de articole în „Buletinul culturii, cultivării şi fermentării tutunului", „Revista PAS", „Viaţa agricolă", „Foaia plugarilor", „Agricultura nouă" . În anul 1946 a ocupat catedra de „Protecţia plantelor" la Facultatea de Agronomie Timişoara. Aici a elaborat un curs care avea subtitlul „Îndrumări ştiinţifice şi practice pentru cunoaşterea şi combaterea bolilor şi insectelor dăunătoare plantelor cultivate". Alte lucrări importante de fitopatologie semnate de el sunt: „Bacteriile plantelor cultivate şi bacteriile fitopatogene", „Bolile soiei", „Infinitul mic în patologia vegetală" (1935) , „Bolile bacteriene ale plantelor" (1939), „Seceta"(1946), „Cultura tutunului"(1939) „Bolile neparazitare ale plantelor" (1936) ş.a. Profesorul V. Ghimpu a vizitat expoziţii internaţionale agricole şi a efectuat vizite în zone agricole din multe ţări, publicând numeroase broşuri de informaţie: „Impresii din America", „Danemarca agricolă", „Expoziţia internaţională din Spania" ş.a. Prof. V. Ghimpu a fost membru al Societăţii Române de Ştiinţe AGIR, membru al Academiei de Ştiinţe din România, membru al Societăţii de Ştiinţe Naturale din Odessa, membru al Societăţii de Patologie vegetală din Paris ş.a.

Victor Ghimpu, agronomist, was born at Tabani, Hotin county and was the first Romanian caryolog. He graduated agricultural courses at the Faculty of Sciences University of Iasi in 1920 and agronomy in Nancy(1924-1928). He studied caryology at Sorbona University with Professor A. Guillermont till 1930. He was employed chief researcher of "The Laboratory of Phytopathology and Entomology" Research Station for Tobacco Crop Baneasa (1930). In 1941 he was professor at the University of Odessa and within 1946-1952 at the Faculty of Agronomy Timisoara. In his studies of caryology he determined the number of chromosomes in 60 species of plants belonging to 6 botanic families (33 species from Medicogo gender). We quote several works: "Contribution a l'étude caryologique de genre Medicogo", "Recherches cytogénétiques sur les genres Hordeum, Acacia, Medicago", "Contribution a l'étude satellites du genre Hordeum" (1928), "Sur les satellites chromosomiques des plantes", Recherches cytogénétiques de Nicotiana résistants a la mosaïque" which was the most important in science. Additionally, he published important syntheses in genetics : "Heredity, evolution and life", "Sur les recherches caryologiques des plantes", "About chromosome satellites", and so on. In 1941 he published "The diseases of tobacco harmful insects" (415 pg), a work of a great monographic value in two volumes. He presented "The Tobacco" in "The Encyclopedia of Romania in a volume published under the coordination of D. Gusti. He published a lot of articles in "The Bulletin of tobacco culture, cultivation and fermentation", "The Magazine PAS", "Agricultural Life", "The Sheet of Plowmen", "The New Agriculture". In 1946 he was at the department of "Plants Protection", at the Faculty of Agronomy Timisoara. Here he elaborated a course with the subtitle "Scientific and practical directions for knowing and controlling the diseases and harmful cultivated plants". Other important phytopathology works signed by him are: "The bacteria of cultivated plants and phytopathological bacteria", "Soybeans diseases", "Small infinite in vegetal pathology" (1935), "Plants bacterial diseases" (1939), "The Drought" (1946), "Tobacco Culture" (1939), "Non-parasitary diseases of plants" (1936) and so on. Professor V. Ghimpu visited agricultural international exhibitions and agricultural areas in any countries publishing numerous booklets with information, such as: "Impressions from America", "Agricultural Denmark", "International exhibition from Spain", and so on. Prof. V. Ghimpu was member of the Romanian Society of AGIR Sciences, member of The Academy of Sciences from Romania", member of the Society of Natural Sciences from Odessa, member of the Society of Vegetal Pathology from Paris and so on.

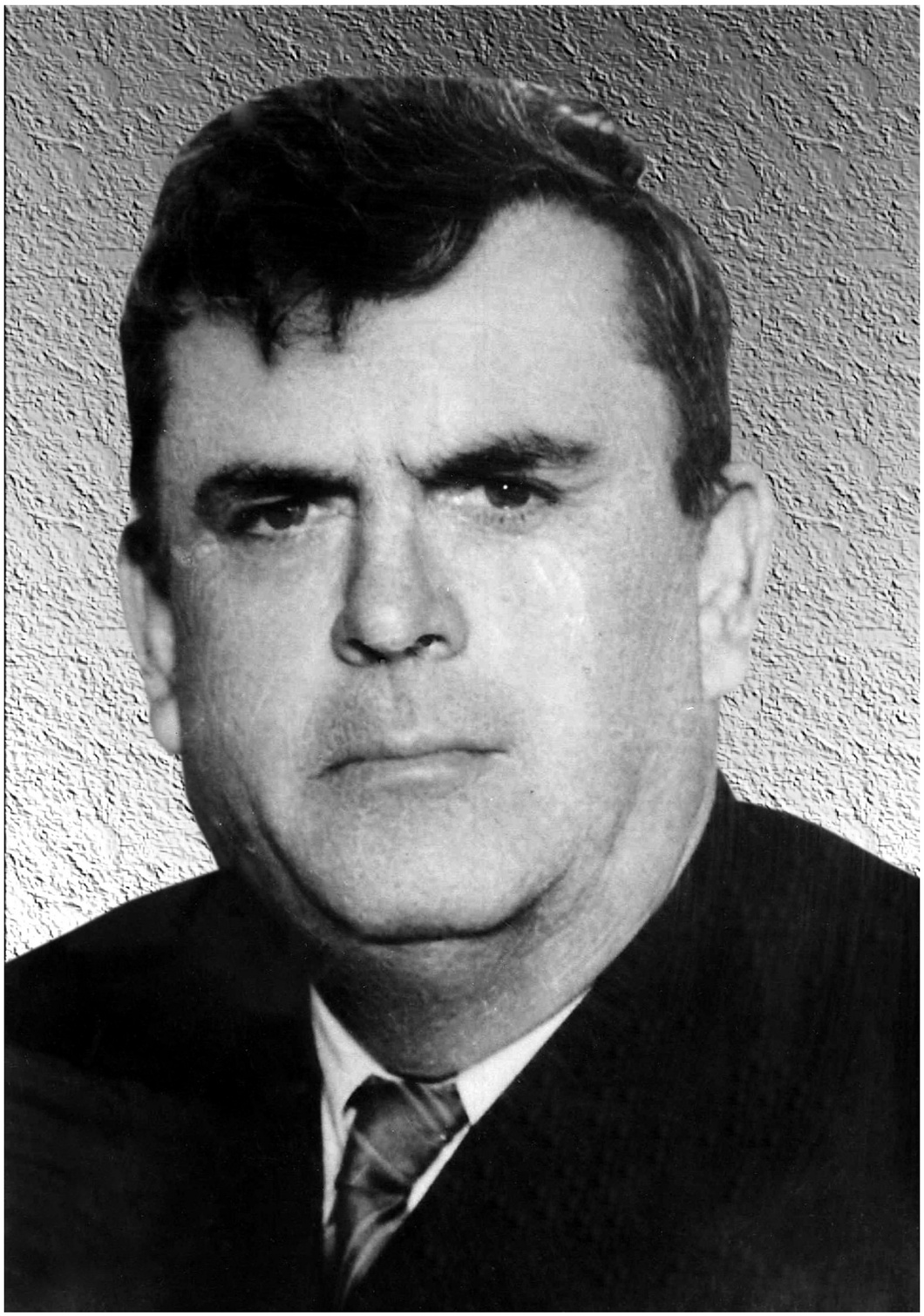

Constantin Sandu-Ville

22 aug **1897** - **1969** 13 oct

Profesorul **C. Sandu-Ville** s-a născut la Pietroasele, județul Buzău, ca descendent al unei familii de francezi stabilită în țară în secolul XIX şi este fondatorul şcolii de fitopatologie la Iaşi. A absolvit Şcoala Superioară de Agricultură Herăstrău (1925) şi a obținut doctoratul la Şcoala Superioară de Agricultură din Viena, în anul 1929. De la absolvirea sa în anul 1925, până în anul 1967 C. Sandu-Ville a prestat activitate didactică, cu excepția perioadei 1937-1942. În acest an a fost invitat ca profesor suplinitor la disciplina de Fitopatologie de la Facultatea de Agronomie din Iaşi. Vasta sa activitate de cercetare ştiințifică s-a produs în sistematică, morfologie, ecologie, microfloristică şi combaterea unor ciuperci şi bacterii, ce provoacă boli la plante, reuşind să publice peste 140 de lucrări ştiințifice, dintre care 60 lucrări pentru popularizare tehnică agricolă. A participat cu 30 fascicole la „Herbarium Mycologicum Romanicum", fiind colaborator principal al profesorului Tr. Săvulescu. A fondat şi dezvoltat la Iaşi „Herbarium Mycologicum Moldavicum", ca o replică la opera fondată de Tr. Săvulescu. A descoperit un mare număr de ciuperci imperfecte de pe cuprinsul țării, publicând împreună cu prețuitul său dascăl 59 specii şi 16 noi varietăți, iar după venirea la Iaşi a descris 44 specii şi 23 forme noi şi varietăți, fiind cea mai marcantă personalitate în această privință. Profesorul C. Sandu-Ville a realizat, în echipă, subiecte de mare întindere şi profunzime; un exemplu edificator fiind „Ciupercile Erysiphaceae", 358 pag., elaborată după 30 ani de cercetări. A adus contribuții originale în explicarea raportului dintre diferite ciuperci parazite şi planta gazdă pentru mălură, tăciunele grâului, putregaiul bazei tulpinii la răsaduri, tăciunele prăfos, rugini, făinarea grâului şi altele. A fost cel mai constant coordonator al lucrărilor privind „starea fitosanitară anuală la principalele culturi agricole" în Moldova. El este un precursor în experimentarea stimulatorilor de creştere la plantele horticole. A fondat o şcoală în fitopatologie: Al. Lazăr, M. Hatman, T. Săpunaru, Viorica Sandu-Ville Iacob au fost continuatori de elită în această ştiință. Între lucrările sale reprezentative se mai pot cita: „Contribuții la cunoaşterea Mycromycetelor din Basarabia", „Ciuperci Pyrenomycetes-Sphaeriales din România", „Micromicete noi" (cu M. Mititiuc), „Curs de Fitopatologie" (1957). A fost membru al Societății de Ştiințe Naturale, membru al Societății Inginerilor din România, iar în anul 1955 a primit titlul de Membru Corespondent al Academiei Române. A avut decorații de stat. Se înscrie în garda marilor dascăli din agronomia ieşeană.

Professor **C. Sandu-Ville** was born at Pietroasele, Buzau county, descendent of a French family settled in Romaniain in the XIXth century, founder of phytopathology school in Iasi. He graduated the Superior School of Agriculture Herastrau (1925) and obtained the doctor's degree at "The Superior School of Agriculture" in Vienna in 1929. Since his graduation in 1925 till 1967, C. Sandu-Ville was a professor, except within 1937-1942. He was invited to be substitute professor for Phytopathology at the faculty of Agronomy in Iasi. His immense scientific research activity covered many specialties like systematic, morphology, ecology, microfloristic and the control of some fungi and bacteria which produce diseases in plants and he succeeded to publish over 140 scientific works among which 60 were for agricultural techniques popularization. He participated with 30 fascicles at "Herbarium Mycologicum Romanicum" being the main collaborator of Prof. T. Savulescu. He founded and developed in Iasi "Herbarium Mycologicum Moldavicum" as a retort for the Traian Savulescu's outstanding work. He discovered a large number of imperfect fungi on the territory of the country, publishing a work together with his teacher on 59 species and 16 new varieties and after his coming to Iasi he described 44 species and 23 new forms and varieties being the most important personality in this field. Professor C. Sandu-Ville, together with his team, achieved extended and profound topics like "Erysiphaceae Fungi" 358 pg. elaborated after 30 years of research. He had original contributions in explaining the ratio between parasitic fungi and the host plant for the smut, wheat blight, the rotten stem basis of nursery transplants, dusty blight, red robins, wheat mildew and so on. He was the most constant coordinator of the works regarding "annual phytosanitary situation for the main agricultural crops" in Moldavia. He is a forerunner in experimenting growth stimulators for horticultural plants. He founded a school of phytopathology: Al. Lazar, M. Hatman, T. Sapunaru, Viorica Sandu-Ville Iacob were his elite successors in this science. Among his representative works we can also quote: "Contributions to knowledge of Mycromycetes in Basarabia", "Pyrenomycetes Sphaeriales fungi in Romania", "New Mycromicetes" (together with M. Mititiuc), "Phytopathology course" (1957). He was member of the Society of Natural Sciences, Society of engineers in Romania and in 1955 he became corresponding member of the Romanian Academy. He received state decorations. He is one of the outstanding professors of agronomy from Iasi.

Eugen Rădulescu

13 oct **1904** - **1993** 2 mar

Primul agronom care s-a distins ca personalitate ilustră în domeniul fitopatologiei a fost acad. profesor **Eugen Rădulescu**, care s-a născut la Burduşani, judeţul Ialomiţa. A absolvit Academia de Agricultură din Cluj în anul 1928 şi a urmat studii de doctorat la Universitatea din Halle în Germania, devenind „Doctor în fitopatologie". A urmat alte perfecţionări la München (1936) şi Viena (1938). A funcţionat în învăţământul agricol superior la Facultatea de Agronomie Cluj, între 1928-1957, apoi la Institutul Agronomic Bucureşti până în anul 1970. A fost în continuare profesor consultant şi îndrumător de doctoranzi. Timp de peste 45 ani a avut o activitate de cercetare şi didactică prodigioasă. A fost decan (1945-1947) şi rector la Cluj (1948-1954) şi Bucureşti (1961-1969). A primit funcţia de director la Institutul de Protecţia Plantelor, chiar la înfiinţare. O sistematizare a lucrărilor sale publicate, în număr de peste 150, ne sugerează următoarea grupare: articole de specialitate, bazate pe cercetări şi observaţii personale; îndrumătoare de recunoaştere şi combatere a bolilor la plante cultivate şi cercetări asupra biologiei agenţilor patogeni. Între lucrările reprezentative pentru activitatea sa de cercetare se disting: „Influenţa atacului de rugină brună asupra calităţii grâului" (1939), „Contribuţii la cunoaşterea microflorei din învelişul seminal de germinaţie" (1965), „Combaterea integrată a dăunătorilor şi bolilor plantelor cultivate" (1966), „Rolul asolamentelor în combaterea bolilor la plante" (1971), „Aspecte legate de sănătatea semînţelor" (1972), „Prepararea zemurilor pentru stropitul pomilor" (1934). Între lucrările de sinteză reprezentative pentru opera profesorului Eug. Rădulescu se detaşează: „Îndrumător pentru determinarea bolilor şi dăunătorilor la semînţe", 324 pag. (1972), „Îndrumător de protecţia plantelor" (1972), „Protecţia plantelor de nutreţ", 325 pag. (1975) (autor coordonator), monografia „Septoriozele din România", „Bolile legumelor şi combaterea lor" (1970), „Bolile plantelor industriale" (1972). Dar, „opera magna" a profesorului Eugen Rădulescu este „Tratat de Fitopatologie agricolă" (autor coordonator) pe cca. 2000 pag. în 4 volume (1967-1972). A elaborat „Fitopatologia" în „Manualul Inginerului Agronom", vol. II, ed. 1959, iar pentru uzul studenţilor „Fitopatologia", curs (1972). Lângă el s-au format I. Bobeş, T. Perju, E. Docea, V. Severin, C. Rafailă, I. Pop ş.a. Activitatea sa de dascăl şi savant a fost elogios recunoscută în timpul vieţii. A fost ales membru corespondent al „Academiei Române" în anul 1948, iar în 1963, membru titular. A fost membru al „Academiei Internaţionale pentru bolile plantelor" (Londra), iar „Societatea Naţională de Geografie" a SUA l-a ales ca membru, în anul 1970. În timpul vieţii a fost receptat ca un mare savant al domeniului; o personalitate distinsă.

The first agronomist who was an illustrious personality in the field of plant pathology was Academician **Eugen Rădulescu**, who was born in Burduşani Village, Ialomiţa County. He graduated the Academy of Agriculture from Cluj in 1928 and followed the PhD studies at the University of Halle (Germany), becoming PhD in Plant Pathology. He received training at Munchen (1936) and Vienna (1938). He worked at the Faculty of Agronomy of Cluj, during 1928-1957, then at the Agricultural Institute of Bucharest, until 1970. He became consulting professor and PhD guide. For over 45 years, he had a prodigious research and didactic activity. He was dean (1945-1947) and rector at Cluj (1948-1954) and Bucharest (1961-1969). He became director of the Institute of Plant Protection. A systematization of his published works (150) involves the following grouping: speciality articles, based on personal research and observations, guides of diseases control in cultivated plants and investigations on the biology of pathogenic agents. Among the representative works for his research activity, there are: Influence of Stem Rust of Wheat on Wheat Quality (1939); Contribution on the Knowledge of Micro Flora from Germination Seed Cover (1965); Integrated Control of Pests and Diseases in Crops (1966); Role of Rotation in Disease Control of Crops (1971); Aspects on Seed Health (1972); Liquid Preparation for Fruit Tree Spreading (1934). Among his synthesis works, the most representative are: Guide for Determining Seed Diseases and Pests , 324 pages (1972); Guide of Plant Protection (1972); Fodder Plant Protection, 325 pages (1975) (coordinator author), monograph Leaf Spots in Romania; Vegetables Diseases and Their Control (1970); Diseases of Industrial Plants (1972). His most important work is Treatise of Plant Pathology (coordinator author), of about 2000 pages in 4 volumes (1967-1972) . He elaborated Plant Pathology in the Guide of the Agronomist, vol. II, edition 1959, and for students, Plant Pathology, course (1972). He has trained I.Bobeş, T.Perju, E.Docea, V.Severin, C.Rafailă, I.Pop, etc. His teaching and scientist activity was known since his life period. He was corresponding member of the Romanian Academy in 1948 and full member in 1963. He was a member of the International Academy for plant diseases (London), and member of the National Geography Society from USA, in 1970. In his life time, he was considered a great scientist and a distinguished personality.

Victor Rogojanu

23 feb **1899** - **1983** 20 aug

Profesorul **Victor Rogojanu** s-a născut în satul Turbaţi, judeţul Gorj. Este primul entomolog de elită ridicat dintre agronomi, la Facultatea de Agronomie din Cluj. A absolvit agronomia în anul 1929, având între colegi pe renumitul agronom statistician Alois Mudra. A fost reţinut la Catedra de Zoologie agricolă şi apoi trimis la studii în Germania la Universitatea din Rostock, unde a susţinut şi teza de doctorat în entomologie. A obţinut apoi postul de conferenţiar la „Entomologia Agricolă" pe care a funcţionat până în anul 1959, când s-a pensionat. Dr. Victor Rogojanu a avut o pasiune copleşitoare pentru cercetare în entomologie, dar a contribuit semnificativ şi la organizarea catedrei şi dezvoltarea laboratorului pentru studenţi, unde a avut un colaborator competent şi devotat în persoana dr-lui T. Perju. A renunţat la activitatea didactică în anul 1959, trecând exclusiv la munca de cercetare în cadul Academiei Române, filiala Cluj, până la o vârstă înaintată. Cercetările sale, publicate în peste 60 de lucrări au abordat teme variate din domeniile entomologiei agricole. Ele se pot grupa astfel: dăunători ai cerealelor, dăunători la legume, pomi fructiferi, viţă de vie, lucernă; studii profunde privind biologia unor dăunători şi combaterea, în general. Rezultatele obţinute sunt redate în articole, comunicări, tratate, capitole de mare întindere. Între lucrările importante publicate în reviste se detaşează: „Calandra granaria", „Agriotes lineatus", „Insecte care produc pagube în luna iunie (la legume)", „Păduchii ţestoşi ai pomilor fructiferi" (1934), „Duşmanii prunului şi combaterea lor", „Observaţii biologice asupra speciei Pyraneis (Vanesa) carderi", „Specii noi de Coccidae pentru Fauna RSR" (1966). Fiecare dintre ele se bazează pe observaţii proprii şi un studiu de mare profunzime şi claritate. Profesorul V. Rogojanu a elaborat importante lucrări de sinteză: „Entomologia" în Manualul Inginerului Agronom, vol. II, ed. 1952, 1958 (230 pag.); „Determinator pentru recunoaşterea dăunătorilor plantelor cultivate", 627 pag. (1968); o lucrare cu un conţinut care nu mai poate fi „completat" cu nimic; „Duşmani animali ai viei şi combaterea lor", 95 pag. (1939), „Consideraţii sistematice asupra a doua specii de Coccidae", 53 pag. (1937), „Acţiunea factorilor ecologici asupra dinamicii faunei din sol" (1964). Profesorul V. Rogojanu a fost unul dintre primii cercetători care au impus studiul entomofagilor, publicând: „Contribuţii la cunoaşterea şi răspândirea dăunătorilor naturali ai Păduchelui de San Jose" (1955), „Un parazit al gărgăriţei mazării Triopsis fracicus" (1957). A publicat la cunoscutele reviste antebelice „Viaţa agricolă", „Agricultura nouă", Grădina mea", apoi la „Grădina, via şi livada", "Studii şi cercetări de biologie" ş.a. Opera sa de cercetare se regăseşte în toate lucrările mari de sinteză în domeniul entomologiei agricole. El rămâne pentru istorie un cercetător a cărui pasiune pentru aflarea adevărului a fost cu totul dominantă.

Professor **Rogojanu** was born in Turbaţi Village, Gorj County. He is the first elite entomologist raised among agronomists, at the Faculty of Agronomy from Cluj. He graduated Agronomy in 1929, one of his colleagues being the well-known statistician agronomist Alois Mudra. He worked within the Chair of Agricultural Zoology and, then, he was sent to studies in Germany, at the University of Rostock, where he defended his PhD Thesis in entomology. He became lecturer at the Chair of Agricultural Entomology, until 1959, when he retired. Dr Rogojanu had a passion for entomology research and he has significantly contributed to the organization of the chair and of the laboratory for students, having a devoted collaborator - Dr T.Perju. He gave up the didactic activity in 1959, becoming researcher at the Romanian Academy, the Cluj Branch. His investigations, published in over 60 works, approached various themes from the fields of agricultural entomology. They can be grouped as follows : pests of cereals , vegetables, fruit trees, vine, and alfalfa; studies on the biology of some pests and their control. The obtained results were presented in periodicals. Among his important works, there are: Calandra Granaria, Agriotes Lineatus, Insects Causing Damages in June (in Vegetables); Oister Shell Scale of Fruit Trees (1934); Plum Enemies and Their Control , Biological Observations on the Species Pyraneis (Vanesa) Carderi; New Species of Coccidae for the Romanian Fauna (1966). Each of them is based on his own remarks and studies of great importance. Professor Rogojanu elaborated important synthesis works: Entomology , in the Guide of the Agronomist , vol. II, ed. 1952, 1958 (230 pages); Book for the Knowledge of Cultivated Plant Pests (627 pages) (1968) a work with an important content , which needs no supplement, Natural Vine Enemies and Their Control, 95 pages, (1939); Systematic Remarks on Two Species of Coccidae , 53 pages (1937); Action of Ecological Factors on the Dynamics of Fauna from Soil (1964). Professor Rogojanu was one of the first scientists who required the study of entomophagues , publishing: Contribution on Knowing and Spreading Natural Pests of San Jose Scale (1955); A Parasite of Pea Weevil Triopsis Fracicus (1957). He also published in the well known before war periodicals: Agricultural Life, New Agriculture, My Garden, Garden, Vine and Orchard, Studies and Research of Biology, etc. His research work is found in all great synthesis works in the field of farming entomology. He remains in history as a scientist, whose passion for finding the truth was dominant.

Constantin Manolache

10 oct **1906** - **1977** 10 ian

Între biologii care au avut o contribuție foarte importantă la dezvoltarea entomologiei agricole, profesorul **Constantin Manolache** rămâne un lider de renume. S-a născut la Bârlad. A absolvit Facultatea de Ştiinţe Naturale a Universităţii Bucureşti, în anul 1930, şi a fost angajat imediat la Staţiunea Entomologică a ICAR, condusă de profesorul Karl Knechtel. A susţinut doctoratul în anul 1937 la profesorul Andrei Popovici Bâznoşanu, în Universitatea Bucureşti. După o activitate remarcabilă de 8 ani în ICAR, în anul 1945 ocupă Catedra de Entomologie la Facultatea de Agronomie Bucureşti, până la pensionarea din 1972, continuând apoi ca îndrumător de doctorat. Profesorul C. Manolache a fost un cercetător pasionat, pragmatic şi foarte productiv. Într-o perioadă de peste 40 ani de activitate a publicat 250 lucrări de cercetare, lucrări de sinteză, tratate, cursuri, articole de popularizare, înscriindu-se între cei mai de seamă reprezentanţi ai entomologiei agricole. Cercetările sale asupra insectelor dăunătoare din agricultură pot fi grupate în patru direcţii distincte: studii de morfologie, cercetări de biologie şi ecologie; combatere a unui număr mare de specii dăunătoare plantelor agricole. A abordat, în special, dăunători ce produc mari pagube culturilor agricole (gândacul de Colorado, omida păroasă a dudului, gărgăriţa fasolei, gărgăriţa mazării ş.a.). A adus contribuţii originale privind: sistematica, ecologia şi zoogeografia Ordinului Homeoptera; descrierea morfologiei Psyllidelor; cercetări sistematice şi ecologice asupra Afidelor, pentru care a lăsat o bogată colecţie la Muzeul Antipa. Între lucrările de cercetare cu teme punctuale publicate de profesorul C. Manolache se remarcă: „Contribuţii la biologia insectei Cassida nebulosa" (1936), „Contribuţii la biologia şi combaterea gărgăriţei florilor de măr (Anthonomus pomorum)" (1936), „Combaterea cărăbuşului de stepă (Anoxia villosa)" (1966), "Comportarea diferitelor soiuri de fasole la atacul gărgăriţei Acantoscelides obtectus" (1966). Profesorul C. Manolache a iniţiat lucrări anuale, la scară naţională privind „Situaţia dăunătorilor animali ai plantelor cultivate", cu descrieri analitice pe zone ecologice/administrative. A avut o contribuţie semnificativă prin elaborarea unor lucrări de sinteză: a publicat cel mai important tratat de „Entomologie agricolă" (1967) (cu Gh. Boguleanu), apărut după renumita lucrare a lui G. Arion (1956). Tot cu Gh. Boguleanu a publicat trei volume din lucrarea „Tratat de zoologie agricolă", care se înscrie în rândul elaborărilor de înaltă factură academică din sec. XX. Pentru studenţi a elaborat „Curs de Entomologie agricolă" în 2 volume (1956-1959). Prof. C. Manolache ne-a reprezentat ţara la numeroase conferinţe şi simpozioane internaţionale (Berlin, Varşovia, Moscova, Belgrad). A fost distins cu Premiul Academiei Române; a primit titlul de „Profesor Universitar Emerit"; a fost membru titular al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice (1969).

Among the biologists with a great contribution on the development of agricultural entomology, Professor **Manolache** is a well-known leader. He was born at Bîrlad, and he graduated the Faculty of Natural Sciences of the Bucharest University in 1930. He worked at the Entomological Station of the Agricultural Research Institute of Romania, directed by Professor Karl Knechtel. He defended his PhD Thesis in 1937, guided by Professor Andrei Popovici Bâznoşanu at the University of Bucharest. After a remarkable activity of eight years at the Agricultural Research Institute of Romania, in 1945, he occupied the Chair of Entomology at the Faculty of Agronomy from Bucharest, until his retirement in 1972. He continued his activity as PhD guide. Professor Manolache was a passionate and very productive scientist. In 40 years of activity, he published 250 research works, synthesis works, treatises, courses, being one of the most representative entomologists. His investigations on pests in agriculture can be grouped in four distinct directions: morphology studies, biology and ecology research, pest control. He approached pests, which cause damages in crops (Colorado beetle, fall moth , pea and bean moth). He has brought original contributions to the systematization, ecology and zoo-geography of the Homeoptera Order, description of the morphology of Psyllidae, systematic and ecological studies on Aphids. He left an important collection to the Antipa Museum. Among the research works, published by Professor Manolache, there are: Contribution on the Biology of Cassida Nebulosa (1936); Contribution on the Biology and Control of Anthonomus Pomorum (1936); Anoxia Villosa Control (1936); Behaviour of Different Bean Variety to the Attack of Acantoscelides Obtectus (1966). Professor Manolache has initiated annual works , at national level, on the pests of cultivated plants, with analytical descriptions on ecological/administrative areas. He had a significant contribution by the elaboration of synthesis works. He published the most important treatise of Agricultural Entomology (1967) (in collaboration with Gheorghe Boguleanu), which was edited after the well-known work of G.Arion (1956). In collaboration with Gheorghe Boguleanu, he published three volumes of the work Treatise of Agricultural Zoology , which is one of the most important academic works of the XX century. He elaborated for students Course of Agricultural Entomology , in two volumes (1956-1959). Professor Manolache represented Romania at many conferences and international symposiums (Berlin, Warsaw , Moscow, and Beograd). He received the Romanian Academy Award and the title of Honoured Professor. He was full member of the Academy of Agricultural and Forest Sciences (1969).

Alexandru V. Alexandri

4 iun **1904** - **1977** 22 feb

Fondatorul cercetărilor de „Fitiatrie agricolă” în țara noastră este recunosut dr-ul **Al. V. Alexandri**, care s-a născut la Ploieşti. A absolvit Facultatea de Ştiinţe Naturale la Universitatea Bucureşti, în anul 1932, şi a fost angajat ca asistent bacteriolog la ICAR (1933), unde a colaborat cu Vera Bontea, sub îndrumarea profesorului T. Săvulescu. Din anul 1940 a condus „Direcția Protecției Plantelor” din Ministerul Agriculturii, fiind consilier al ministrului. A trecut apoi la Institutul de Cercetări Horticole (1957-1970), iar după pensionare a fost consultant ştiinţific la Institutul de Cercetări pentru Legumicultură şi Floricultură Vidra, jud. Argeş (1974). Dr. Al. V. Alexandri a fost un cercetător clasic. A publicat aproape 100 de lucrări, care după tematica abordată se pot grupa astfel: cercetări privind combaterea bolilor şi dăunătorilor la plante de cultură; cercetări asupra toxicității substanțelor fitofarmaceutice; combaterea chimică a buruienilor; lucrări diferite de protecția plantelor; lucrări de sinteză referitoare la aplicarea produselor de combatere, îndrumătoare de combatere, capitole în tratate de specialitate în calitate de mare specialist. Între lucrările de certă valoare ştiinţifică şi practică din această tematică se detaşează: „Problema toxicității reziduale a substanțelor fitofarmaceutice folosite în protecția plantelor” (1937), „Protecția plantelor cultivate şi organizarea fitopatologică în RPR” (1949), „Antibiotice folosite în protecția plantelor” (1956), „Cercetări privind combaterea făinării la piersic” (1967), „Ciuperci care produc putregaiul şi ofilirea la tomatele din seră” (1971), „Cercetări asupra arsurii bacteriene a puieților de nuc” (1962). Dr. Al. V. Alexandri a fost primul coordonator al cercetărilor privind efectele toxice ale substanțelor chimice în agricultură. Aici a publicat: „Fenomene negative în urma utilizării produselor fitofarmaceutice” (1969), „Cercetări privind toxicitatea unor insecticide asupra florei bacteriene din sol” ş.a. A fost un participant remarcabil la elaborarea anuală a lucrării „Starea fitosanitară în România” în perioada 1935-1970. Dr. Al. Alexandri a elaborat lucrări de sinteză de excepțională importanță practică în fitoterapie şi fitofarmacie: „Îndrumător pentru folosirea produselor fitofarmaceutice”, 300 pag. (1968), „Problema toxicității reziduale a substanțelor fitofarmaceutice folosite în protecția plantelor” (1955), „Produse chimice folosite în protecția plantelor” (1956), „Combaterea buruienilor pe cale chimică” (1962), „Fitoterapia” în Manualul Inginerului Agronom, vol. II (1959), „Fitiatria” în Manualul Inginerului Agronom (1965), „Fitiatria” în „Tratat de Fitopatologie agricolă”, 87 pag. (1972). Aici a mai prezentat bolile produse de micoze la plante textile, floricole, hamei ş.a. El rămâne fondatorul fitoterapiei în agricultură, un cercetător profund şi productiv.

Dr. **Al. V. Alexandri** is the founder of Farming Phytiatry from Romania. He was born at Ploieşti and he graduated the Faculty of Natural Sciences at the University of Bucharest, in 1932. He became bacteriologist assistant at the Agricultural Research Institute of Romania (1933), where he collaborated with Vera Bontea, under the guidance of Professor T.Săvulescu. Since 1940, he ruled the Direction of Plant Protection from the Ministry of Agriculture, being a counsellor. He joined the Institute of Horticultural Research (1957-1970), and after his retirement, he became scientific consultant at the Research Institute for Vegetables and Flower Growing of Vidra, Argeş County (1974). Dr Alexandri was a classical scientist. He published almost 100 works , which can be grouped, according to their theme: investigations on the toxicity of plant pharmaceutical substances , weed chemical control, different works for plant protection, synthesis works on the application of control products, control guides, Among his works of a great scientific and practical value, there are: Problems of Residual Toxicity of Plant Pharmaceutical Substances Used for Plant Protection (1937); Cultivated Plant Protection and Plant Pathological Organization in Romania (1949); Antibiotics Used for Plant Protection (1956); Investigation on Mildew Control in Peach Tree (1967); Fungi Causing Mould and Wilting in Green House Tomatoes (1971); Investigation on the Bacterial Blight of Nut Seedlings (1962). Dr Alexandri was the first co-ordinator of investigations on toxic effects of chemical substances in agriculture. He published: Negative Phenomena as a Result of Using Plant Pharmaceutical Products (1969); Investigation on the Toxicity of Some Insecticides on Soil Bacterial Flora, etc. He was a remarkable participant at the annual elaboration of the work Plant Sanitary State in Romania , during 1935-1970. He elaborated works of practical importance in plant therapy and plant pharmacy :Guide for the Usage of Plant Pharmaceutical Products , 300 pages (1968); Residual Toxicity of Plant Pharmaceutical Products Used for Plant Protection (1955); Chemical Products Used for Plant Protection (1956); Chemical Weed Control (1962); Plant Therapy , in the Guide of the Agronomist , Vol. II (1959); Phytiatry In the Guide of the Agronomist , (1965); Treatise of Farming Plant Pathology , 87 pages (1972). He has also presented the diseases caused by mycoses in textile plants, flowers and hop, etc. He remained the founder of in agriculture and a profound scientist.

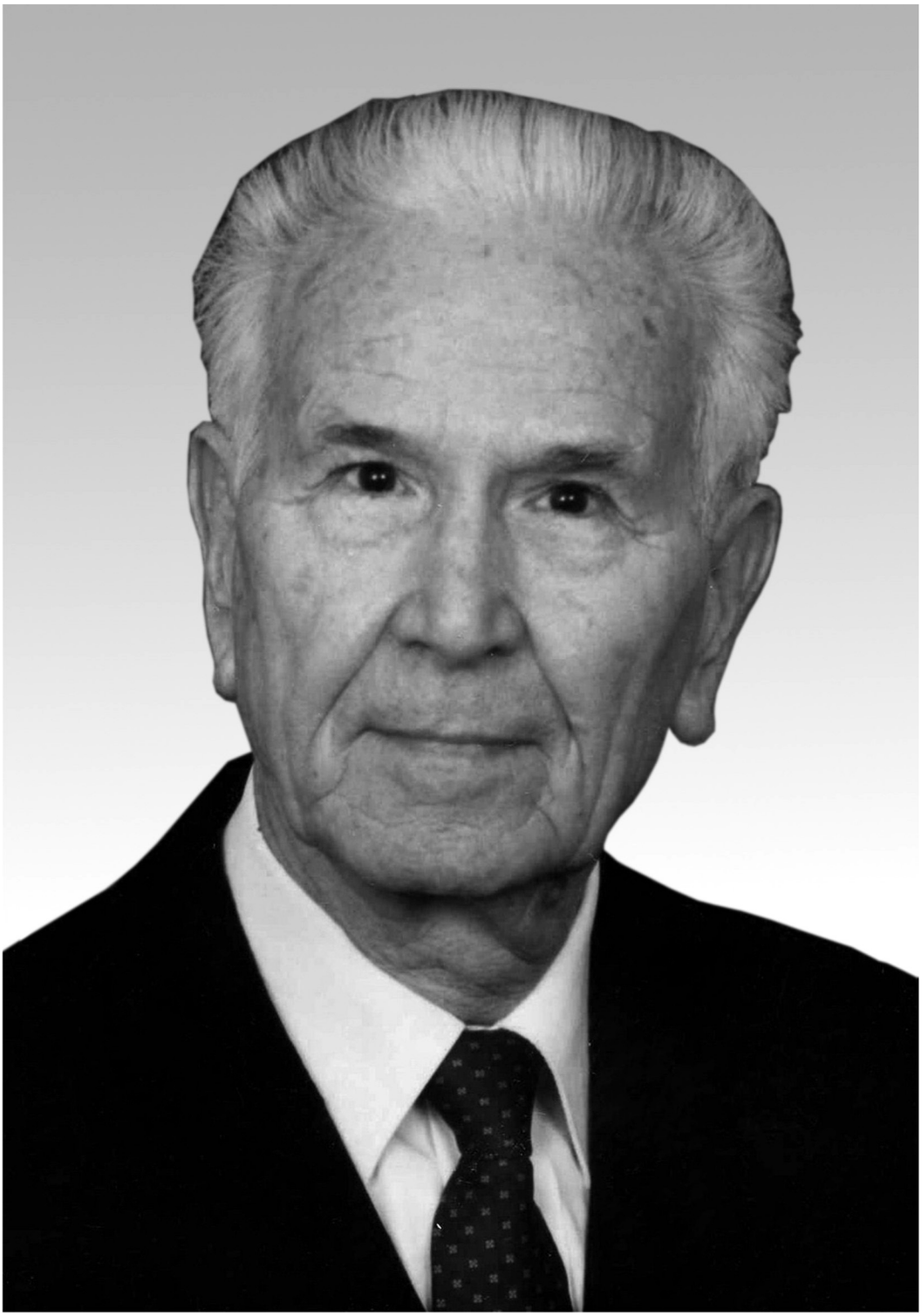

Teodosie Perju

11 ian **1923** -

Teodosie Perju provine din Basarabia, comuna Negureni, judeţul Orhei şi s-a stabilit în România în anul 1944, rămânând la Cluj până azi. Este absolvent al Facultăţii de Agronomie Cluj în 1950, când ajunge asistent al prof. V. Rogojanu la Catedra de Entomologie (1950-1962); şef de lucrări (1962-1971); conferenţiar (1971-1974), profesor titular (1974-1988). A obţinut doctoratul în anul 1953 sub coordonarea marelui profesor Eugen Rădulescu, iar în anul 1974, titlul „Doctor Docent" în ştiinţe. A aprofundat în mod remarcabil cercetările de biologie şi ecologie în agrobiocenoze. Este unul dintre primii entomologi care au experimentat „feromonii în combaterea insectelor"; a cercetat folosirea entomofagilor în combaterea unor dăunători ş.a. Lucrările sale didactice reprezentative sunt: „Curs de entomologie agricolă", 420 pg. (1972) în mai multe ediţii, „Îndrumător de lucrări practice de Entomologie horticolă", 275 pg. (1975), „Entomologie agricolă", 492 pg. (1983) (curs unic pentru studenţii agronomi), „Entomologie agricolă", 400 pg. (1972). Unele dintre lucrările sale de cercetare au fost recenzate în „Referativnâi jurnal", „The rewis of applied Entomology", „Biological abstracts", „Zoological Recore-Insecta" ş.a. Profesorul T. Perju a publicat peste 230 lucrări de cercetare: „Cercetări morfologice, biologice şi de combatere a viespii semincţelor de trifoi" (1953), „Viespea semincţelor de sparcetă" (1959), „Entomofauna culturilor de lucernă" (1971), „Combaterea integrată a dăunătorilor culturii semincere de trifoi roşu" (1978), „Specii seminifage dăunătoare plantelor din Fam. Leguminosae" (1972). Profesorul T. Perju este cel mai important entomolog român care a elaborat lucrări de sinteză de mari dimensiuni în domeniul specific entomologiei agricole (26 titluri de tratate ştiinţifice, manuale universitare şi cărţi tehnice): „Protecţia plantelor de nutreţ" 325 pag. (col., 1972); „Dăunătorii animali ai plantaţiilor de arbuşti fructiferi" 250 pag. (1976); „Viermii sârmă" 112 pag. (1984); „Dăunătorii plantelor cultivate şi măsurile de combatere" 240 pag.; „Entomofagii şi utilizarea lor în protecţia integrată a ecosistemelor agricole", 242 pag. (1988); „Dăunătorii din principalele agroecosisteme şi combaterea lor integrală" (2004); „Dăunătorii organelor de fructificare şi măsurile de combatere integrată" 313 pag. (2002), vol. II; „Entomologia agricolă, componentă a protecţiei integrate a agrosistemelor" în 2 vol. cca. 600 pag. (1995), „Determinator pentru recunoaşterea dăunătorilor plantelor cultivate", 506 pag., 1979. El trebuie considerat unul dintre marii entomologi din a doua jumătate a sec. XX în România şi în Europa. A fot decorat cu Medalia Muncii, medalia Meritul Ştiinţific şi a primit titlul „Profesor Evidenţiat"; declarat "Profesor de Onoare" al Universităţii "Al. I. Cuza" Iaşi şi Doctor Honorius Causa al Universităţii Agrare de Stat din Republica Moldova.

Teodosie Perju was born in Basarabia, Negureni Commune, Orhei County and he came to Romania in 1944, becoming an inhabitant of Cluj until nowadays. He graduated the Faculty of Agronomy of Cluj in 1950 and became assistant of the Professor Rogojanu at the Chair of Entomology (1950-1962), lecturer (1962-1974) and full professor (1974-1988). He defended his Ph D Thesis in 1953, guided by professor Eugen Rădulescu , and in 1974, he received the title of Reader Doctor. He approached the biology and ecology research in agro-biocenoses. He is one of the first entomologists, who experienced Pheromones for Insect Control and he investigated the usage of entomophagues in controlling some pests. His representative didactic works are: Course of Farming Entomology, 420 pages (1972) , published in more editions; Guide of Practical Works of Horticultural Entomology , 275 pages, (1975); Farming Entomology, 400 pages (1972). Some of his research works were reviewed in Referential Journal, Review of Applied Entomology, Biological Abstracts, Zoological Records-Insects, etc. Professor Perju published over 230 research works: Morphological, Biological and Control Studies on Clover Seed Chalcid (1953); Sainfoin Seed Chalcid (1959); Entomo-Fauna of Alfalfa Crops (1971); Integrated Pest Control from the Seeds of Red Clover (1978); Seed Eating Pest Species Attacking Plants from Family Leguminosae (1972). Professor Perju is the most important Romanian entomologist, who has elaborated great size synthesis works in the field of farming entomology (26 titles of scientific treatises, university guides, and technical books) : Fodder Plant Protection , 325 pages (in collaboration, 1972); Pests of Fruit Bushes, 250 pages (1976); Click Beetles, 112 pages (1984); Crop Pests and Their Control , 240 pages; Entomophagues and Their Utilization in the Integrated Protection of Farming Ecosystems , 242 pages (1988); Pests from Main Agro-ecosystems and Their Integrated Control (2004); Pests of the Fructification Organs and Integrated Control , 313 pages (2002), Vol. II: Farming Entomology - Component Part of Integrated Protection of Agro-Ecosystems , in two vol., 600 pages (1995); Guide for the Knowledge of Crop Pests , 506 pages (1979). He must be considered as one of the great entomologists of the second half of the XX century in Romania and Europe. He received the Labour Medal, Scientific Merit and the title of Excellent Professor.

Tudorel Baicu

6 sep **1931** - **1996** 27 iul

Profesorul dr. doc. **Tudorel Baicu** s-a născut la Brăila. Este unul dintre reprezentanţii de elită ai domeniului Protecţiei plantelor. După un an de studii la Facultatea de Agronomie din Cluj, a continuat pregătirea la Institutul Agronomic Odesa, absolvind în anul 1956. A fost angajat cercetător la ICAR, în Secţia Fitopatologie (Laboratorul de analize biologice). În anul 1957 a trecut la ICHV. A obţinut doctoratul în 1964 şi s-a specializat apoi la Staţiunea de Fitofarmacie-Versailles, Franţa, în anii 1964-1965. Devine director ştiinţific (1967) şi apoi director general al Institutului de Cercetări pentru Protecţia Plantelor din 1968, până în anul 1981. A condus apoi „Laboratorul de Fitofarmacie" din ICPP până în anul 1996. Rezultatele activităţii sale au fost publicate în peste 200 de titluri. Direcţiile sale de cercetare au fost stabilite în domeniile fitopatologiei, entomologiei, fitofarmaciei şi fitoterapiei. În aceste specialităţi a efectuat vaste cercetări cu privire la: fitotoxicitate şi remanenţă, proprietăţi fizico-chimice ale insecto-fungicidelor, reducerea dozelor şi numărului de tratamente, acţiunea biologică a unor insectofungicide, testarea pesticidelor şi metodelor de aplicare, influenţa tratamentelor asupra mediului ecologic ş.a. Între realizările sale din această tematică vastă, se detaşează: „Perfecţionarea metodelor de laborator pentru determinarea acţiunii fungicide a diverselor substanţe chimice"; „Promovarea produselor organice în locul celor cuprice"; „Recomandarea de amestecuri sinergice (30 reţete)"; „Descoperirea unei noi clase de fungicide, a unui nou muiant biodegradabil din soluţiile de stropit struguri"; „Oferirea unor baze tehnico-ştiinţifice privind o nouă concepţie de utilizare a aviaţiei utilitare"; „Introducerea noţiunii de agrodisponibilitate (partea reală din doză, ce ajunge pe totalitatea organismelor ţintă din agrosistem)"; „Introducerea tratamentelor la bolile foliare"; „Stabilirea regulilor de aplicare a combaterii integrate"; „Aprecierea „valorii agricole" a unui pesticid"; „Descoperirea unor substanţe (care au fost brevetate) pentru utilizare în chimioterapia virusurilor" (ca primat mondial). Între lucrările sale de sinteză au îmbogăţit esenţial bibliografia de specialitate, se disting: „Culegere de metode pentru testarea produselor fitofarmaceutice", 190 pag. (1976), „Îndrumător pentru folosirea pesticidelor", 442 pag. (1968), „Combaterea integrată în protecţia plantelor", 310 pag. (1982), - 326 pag. (1996); „Testarea produselor fitofarmaceutice" - 7 volume 3500 pag., „Fitopatologia agricola" cu dr. Tatiana Şesan. Profesorul T. Baicu a avut o recunoaştere internaţională impresionantă; a fost membru al Societăţii Franceze de Fitofarmacie şi Fitiatrie, reprezentant în consiliul împuterniciţilor CAER pentru protecţia mediului, membru al Comitetului Executiv al OILB, Secţia Est Poleolitică ş.a., a fost membru al ASAS şi dr. docent. Este înscris în lista „Who`s who in Science" Harlow, Marea Britanie, Preşedinte al Comisiei „Sisteme integrate de combatere" a OILB. A fost distins cu medalia „Meritul Ştiinţific"; cu ordinul „Meritul Agricol" şi medalii de stat.

Doctor **Tudor Baicu** was born in Brăila. He is one of the elite representatives of the "Plant Protection" field. After one year of studies at the Faculty of Agronomy from Cluj, he continued his studies at the Agronomic Institute Odessa, graduating in 1956. He was employed as researcher at ICAR, "Phytopathology Section" (Laboratory of biologic analyses). In 1957, he was employed at ICHV. He passed his PH.D. in 1964. Then, he specialized himself at the "Phytopharmacy Station-Versailles" France during 1964-1965. He became general director of the "Research Institute for Plant Protection" during 1968 -1981. Then he conducted the "Phytopharmacy Laboratory" from ICPP until 1996. The results of his activity were published in 200 works. His research directions were in the field of Phytopathology, Entomology, Phytopharmacy and Phytotherapy; he carried out research on phytotoxicity and remanence, physiochemical properties of insectofungicides, reduction in dose and treatment number; biological action of some insectofungicides, testing of pesticides and application methods, treatments influence on ecologic medium, etc. Among his achievements from this vast theme, there are: "Improvement in the Laboratory Methods for Determining the Fungicide Action of Various Chemical Substances"; "Promotion of Organic Products instead of Copper Ones"; "Recommendation of Synergic Mixtures (30 recipes); "Discovering A New Class of Fungicides , A New Biodegradable Ingredient from Grapevine Spraying Solutions" "Establishing Technico-Scientific Bases on a New Conception of Using the Military Aviation"; "Introduction of the Notion of Agro-availability (the real part of the dose, which reaches the target organisms from agrosystem)"; "Introduction of Treatments in Leaf Diseases" ; "Establishment of Application Rules for Integrated Control"; "Estimating the Farming Value of A Pesticide" ; "Discovery of Substances Used in the Chemiotherapy of Viruses " (for the first time in the world). His synthesis works enriched the specialty literature : "Collection of Methods for Testing Phytopharmaceutically Products" -190 pg. (1976), "Guide for Using Pesticides" -442 pg. (1968), Integrated Control in Plant Protection" -310 pages (1982), -326 pages (1996), "Testing Phytopharmaceutical products" 7 volumes -3500 pages , "Farming Phytopathology" (in collaboration with Dr Tatiana Sesan). He had an impressive international recognition: member of "French Society of Phytopharmacy and Phytiatry", deputy in CAER mandatary council for environment protection, member in the executive committee of OILB East Paleolithic Section, etc., member of AAFS, Ph.D;D.Sc. He is recorded in the list "Who's who in Science Harlow, Great Britain", president of the commission "Control Integrated Systems" from OILB , etc. He received the medal "Scientific Merit" and Order "Agricultural Merit".

Mircea Hatman

21 feb **1927** - **2007** 6 apr

Profesorul **Mircea Hatman** este un reprezentant de elită al Şcolii ieşene de protecţia plantelor, fondată de academicianul Constantin Sandu-Ville. S-a născut în satul Mihăieşti (Horodniceni), judeţul Suceava. A absolvit Facultatea de Agronomie din Iaşi, în anul 1951, cu rezultate strălucite. În perioada 1951-1971 a fost cercetător asistent la Staţiunea de Cercetări Agronomice Iaşi. În perioada 1954-1958 a pregătit teza de doctorat sub îndrumarea prof. Eugen Rădulescu, la Institutul Agronomic Cluj. A continuat pregătirea de specialitate în scurte perioade de timp la Plovdiv (1972), Bonn, Hamburg (1974), Giessen (1982), Hanovra-Braunschweig (1986). În anul 1958 a fost transferat la Staţiunea de Cercetări Agricole Podu-Iloaiei, parcurgând toate gradele de calificare în cercetare. În anul 1971 ocupă post de conferenţiar, apoi profesor la Institutul Agronomic Iaşi, pentru disciplina de „Fitopatologie", până în anul 1997, la pensioare. A continuat activitatea de profesor consultant, îndrumător de doctoranzi până în prezent (2006). Prof. M. Hatman a contribuit, ca autor, la cinci ediţii ale manualului unic de Fitopatologie pentru studenţii agronomi între anii 1977-1989, având şi calitatea de coordonator. A mai elaborat „Curs de Microbiologie" (1993), „Botanică medicală" (1993), „Fitopatologie horticolă" (col. cu Viorica Iacob, 2000), „Protecţia plantelor horticole fitopatologie" (curs, 1994) ş.a. De asemenea, a elaborat şi coordonat îndrumătoare de lucrări practice pentru studenţi la „Microbiologie" (1993), „Protecţia plantelor" (1977), „Protecţia horticolă" (1976-1988). Prof. M. Hatman a fost un cercetător profund şi meticulos în Microbiologie, publicând 40 de lucrări, iar în Fitopatologie, aproape 200 lucrări. A descris 726 taxonomi, dintre care 33 noi specii pentru România şi 340 plante specii gazdă de dăunători, din ţară. A contribuit cu material la „Herbarium Micologicum Romanicum". A fost colaborator şi participant activ la noua exicata „Herbarul Micologic al Moldovei". În perioada 1951-1990 a efectuat cercetări asupra biologiei, prevenirii şi combaterii bolilor la cereale păioase, porumb, leguminoase alimentare, unele oleaginoase şi unele plante furajere, culturi horticole, viţă de vie ş.a. Câteva dintre aceste lucrări confirmă profunzimea contribuţiei sale: „Influenţa cantităţii de spori şi adâncimii de semănat asupra intensităţii atacului de mălură" (1955), „Noi ciuperci care produc putrezirea bazei tulpinei la gramineele cultivate şi spontane" (1973), „Studiul ciupercii Septoria helianthi" (1962), „Contribuţii la stabilirea sistemului de luptă integrată în livezile din Moldova" (1993). Între lucrările sale de sinteză se remarcă: „Fitopatologie" (1982), „Testarea pesticidelor", vol. III (1982), „Index de fungi şi plante gazdă" la Herbarium Micologicum Moldavicum „Prof. C. Sandu-Ville", „Virozele plantelor horticole" (col.), „Bolile şi dăunătorii cerealelor" 234 pag. (col., 1978), „Protecţia plantelor cultivate" (col., 2000). Prof. M. Hatman este distins cu titlul de „Profesor evidenţiat", doctor docent în ştiinţe agricole, vicepreşedinte al Societăţii Naţionale de Protecţia Plantelor, membru titular al Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România, membru titular al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice ş.a. A fost decorat cu ordine şi medalii.

Professor **Mircea Hatman** is one of the most representative experts in the plant protection school founded in Iasi by the Academician Constantin Sandu-Ville. He was born at Mihaiesti (Horodniceni), Suceava County. He graduated with best results the Faculty of Agronomy in Iasi, in 1951. During 1951-1971, he was researcher at the Institute for Agricultural Research. He trained for his PhD Thesis , under the guidance of Professor Eugen Radulescu at the Institute of Agronomy from Cluj. He continued his speciality training at Plovdiv (1972), Bonn, Hamburg (1974), Giessen (1982), Hanover (1986). In 1958, he was employed at the Agricultural Research Station of Podu-Iloaiei, passing all the research degrees. In 1971, he became lecturer and then until 1995, professor at the Department of Phytopathology of the Faculty of Horticulture until 1997, at his retirement. He continued his consulting-professor activity and doctorate adviser until 2006. He was the coordinator of 5 editions of the unique manual of Phytopathology for agronomy students, during 1977-1989. He also wrote „Microbiology Course"(1993), „Medical Botany"(1993), „Horticultural Phytopathology" (co-author with Viorica Iacob, 2000), "Protection of Horticultural Plants Phytopathology" (course, 1994), etc. Prof. M. Hatman was a meticulous and sound researcher in the field of microbiology where he published 40 papers and in phytopathology where he had almost 200 papers. He described 726 taxons, among which 33 new species for Romania and 340 host species for several pests.He contributed to the collection „Herbarium Mycologicum Romanicum", founded by Acad. Traian Săvulescu. He was the closest collaborator to the new exicata „ Mycological Herbarium of Moldavia". During 1951-1990, he carried out research on biology, preventing and controlling many pests of cereals, fodder, and oleaginous plants, fodder plants and grapevine. Some of these works confirm the importance of his contribution: "The Influence of Spore Quantity and Sowing Depth on the Intensity of the Attack of Smut" (1955), "New Fungi Causing Rotting of Stem in Cultivated and Spontaneous Grasses"(1973), "Study on Septoria helianthi" (1963), "Contribution on Establishing the Integrated Control System in Orchards from Moldavia" (1993). Among the synthesis papers of Prof. Hatman, we can note: „Phytopathology" (1982), „Pesticide Testing"- vol III (1982), „Fungal and Host Plants Index" for „Herbarium micolocicum Moldavicum "Prof. C. Sandu-Ville", "The Virosis of Horticultural Plants" (in collaboration), „Pests and Diseases of Cereals" - 234 pages (co-author,1978), "Protection of Cultivated Plants" (in collaboration, 2000). He received the medal „Honoured Professor". Prof. Hatman is member of the Academy of Agricultural and Forestry Sciences, of the Academy of Scientists from Romania.

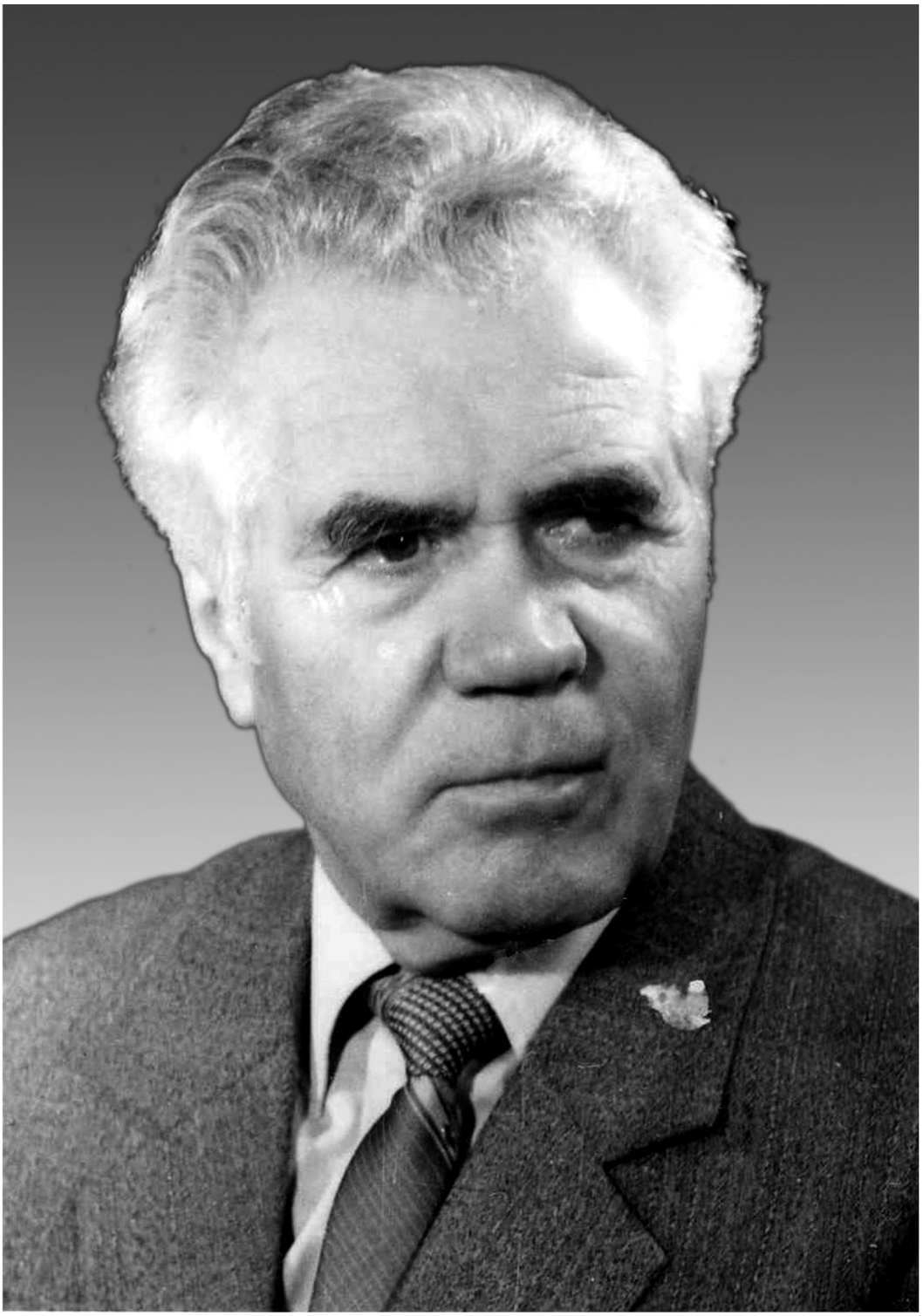

Ioan Bobeş

9 iul **1925** -

Profesorul **Ioan Bobeş** s-a născut în satul Ruşi, judeţul Sibiu; a absolvit Facultatea de Agronomie Cluj, în anul 1951, şi este un reprezentant recunoscut al „Fitopatologiei" din secolul XX. Devine profesor titular în anul 1965, profesor consultant din anul 1995. A obţinut doctoratul sub îndrumarea profesorului Eugen Rădulescu la Institutul Agronomic Bucureşti. Este îndrumător de doctorat din anul 1965. Fiind absolvent al Şcolii Normale de Învăţători, dr. Ioan Bobeş s-a realizat ca un „clasic" profesor universitar, servind catedra 44 de ani. A elaborat 15 cursuri universitare, post-universitare şi îndrumătoare de instruire practică. Între acestea se remarcă manualul unic de „Fitopatologie", 5 ediţii, dintre care a coordonat trei (1972, 1975, 1985). A predat cursuri de metodică didactică pentru profesorii agronomi; a îndrumat numeroase lucrări pentru obţinerea gradului I în învăţământ. Prof I. Bobeş a elaborat şi coordonat îndrumătoare de lucrări practice pentru studenţi: „Îndrumător privind protecţia plantelor", 125 pag. (1968), „Îndrumător de lucrări practice la fitopatologie horticolă", 179 pag. (1979), „Fitopatologie lucrări practice" (1966, 1978, 1985) şi „Fitopatologia manual pentru şcoli agricole" în mai multe ediţii. Activitatea de cercetare ştiinţifică şi publicistică a prof. I. Bobeş cuprinde o perioadă de 50 de ani (1951-2000) şi este redată în 396 lucrări, monografii, tratate, broşuri, recenzii ş.a. Opera sa cuprinde peste 13.000 de pagini. Cercetările întreprinse au fost axate pe cunoaşterea biologiei unor agenţi patogeni, recunoaşterea atacului, prevenirea şi combaterea lor. Între acestea amintim: „Contribuţii la îmbunătăţirea metodei de infecţie artificială la Ustilago triticii" (1964), „Efectul tratamentului termic uscat asupra seminţelor de orz" (1966), „Cercetări referitoare la apariţia, manifestarea şi reacţia soiurilor de hamei la făinare-Sphaerotheca humuli" (1981), „Cercetări asupra fenomenului de ofilire a hameiului prevenire şi combatere" (1987) ş.a. Prof. Ioan Bobeş a iniţiat şi a realizat masiva lucrare „Herbarul Fitopatologic al Transilvaniei". Lucrările de sinteză elaborate de prof. I. Bobeş, definesc o personalitate de excepţie în fitopatologie. Între ele se detaşează: „Atlas fitopatologic" (1974), „Determinator fitopatologic", 234 pag. (1969), „Îndrumător privind protecţia plantelor", 125 pag. (1968), „Protecţia plantelor de nutreţ", 395 pag. (col., 1972), „Protecţia plantelor cultivate", 296. pag, „Economia protecţiei plantelor", 452 pag. (1979), „Atlas fitopatologic şi protecţia agroecosistemelor", 696 pag., „Cultura hameiului", 218 pag. (col., 1983), „Protecţia agroecosistemelor". Prof. Ioan Bobeş este „Profesor universitar emerit", membru al Societăţii Naţionale de Protecţia Plantelor, al Societăţii Române de Horticultură, al Societăţii Hameicultorilor din România, al Societăţii Pomicultorilor. Este distins cu Premiul Academiei Române, cu Diploma de Excelenţă a Societăţii de Protecţia Plantelor, este Preşedinte de Onoare al Societăţii de Protecţia Plantelor Transilvania, „Cetăţean de Onoare" al Municipiului Cluj-Napoca ş.a.

Prof. **Ioan Bobeş** was born in Ruşi Village, Sibiu County. He graduated the Faculty of Agronomy in Cluj in 1951, and he is a well-known representative of Phytopathology of the XX century. He passed all the university stages and became professor in 1965 and doctoral master in 1995. He passed his PhD , guided by Professor Eugen Radulescu, at the Agronomical Institute of Bucharest. He is doctorate adviser since 1965. As he graduated the secondary school of school-teachers, he dedicated to teaching, and he was a "classical university professor" for 44 years. He wrote 15 courses, textbooks, and practical guides. He coordinated 3 editions of the unique course of „Phytopathology"(1972, 1975, 1985). He taught courses of teaching method for agronomical teachers, being master for many teachers in their first degree-graduating step. Professor Bobes elaborated and coordinated guides of practical works for students: "Guide on Plant Protection" -125 pages (1968), "Guide of Practical Works at Garden Phytopathology" -179 pages (1979), "Phytopathology - Practical Works"(1966,1978,1985) and "Phytopathology-Guide for Agricultural Schools" in more editions. The research activity of Prof Ioan Bobes developed during 50 years 1951-2000 and is presented in 396 papers, monographs, brochures, treatises, etc. His work contains over 13000 pages. His research field included the knowledge of the biology of some pathogens, in order to identify, prevent and control them. We can enumerate: "Contribution to the Method of Artificial Infection in Ustilago triticii"(1964), "The Effect of Dry Heat Treatment in Barley Seeds"(1966), "Investigation on the Appearance and Reaction of Hop to Sphaerotheca humuli (1981), "Investigation on Wilting in Hop-Prevention and Control" (1987), etc. The professor Ioan Bobes had initiated the Phytopatological Herbarium of Transylvania". The review papers of professor Ioan Bobes reveal an exceptional personality. The most representative are: „Phytopathological Atlas"(1974), „Phytopathological Compendium"-234 pages (1969), „Guide concerning Plant Protection"-125 pages (1968), „Fodder Plant Protection", (co-author -395 pages, 1972), „Cultivated Plant Protection"-296 pages, 'Economy of Plant Protection"-452 pages (1979) and "Phytopathological Atlas and Agro-ecosystems Protection"-696 pages, "Hop Growing" -218 pages (in collaboration, 1983), "Protection of Agro-ecosystems". The didactic and scientific merits of Prof. Ioan Bobes have been recognized by several titles and medals: he is „Emeritus university professor', member of the National Society for Plant Protection", of Romanian Horticultural Society, of Tree Growing Society, of Romanian Hop Growers Society. He has received the prize of Romanian Academy, the Excellence Diploma of the Plant Protection Society. He is the honorific president of the Plant Protection Society „Transylvania", and also honorific citizen of Cluj-Napoca.

ALBUM

MARI AGRONOMI ROMÂNI

1800-2000

X. SPECIALIŞTI ÎN ÎMBUNĂTĂŢIRI FUNCIARE 1900-1925

1. ION M. GHEORGHIU (1899-1966)
2. ION ANDRIESCU-CALE (1887-1960)
3. MARCU BOTZAN (n. 1913)
4. VALERIU BLIDARU (n. 1921)
5. VLAD IONESCU-ŞIŞEŞTI (1918-2003)
6. MIRCEA MOŢOC (1916-2006)
7. CHIRIL POPESCU (1922-2007)

X. SPECIALIŞTI ÎN ÎMBUNĂTĂŢIRI FUNCIARE 1925-1950

8. CEZAR NICOLAU (1925-1981)

România este una dintre țările Europei, care prezintă o diversitate foarte accentuată a zonelor de sol, relief şi climă, comparabile cu a Italiei sau a Franței, în parte. Inundații catastrofale, eroziuni distructive ale solului pe suprafețe imense, alunecări de teren agricol şi construit; perioade de secetă îndelungată sau acută, inundații ale pâraielor şi râurilor mici după ploi torențiale violente, produc pagube imense economiei naționale şi cetățenilor ei.

Planuri de acțiune pentru stoparea acestor fenomene au existat încă din secolul al XIX-lea. Petre S. Aurelian a lansat ideea aplicării irigației ca factor de sporire a producției agricole în anul 1872 şi a amenajat un sistem de irigație la Școala Centrală de Agricultură de la Herăstrău. Agronomul Ştefan P. Radianu a susținut extinderea irigațiilor în amenajări integrale ale bazinelor hidrografice (1882); inginerul italian Gioia a propus executarea canalului „Traian" pentru asigurarea apei de irigație pentru Câmpia Dunării, între Turnu-Severin şi Brăila; în anul 1900 inginerul V. Roşu propunea un canal între Siret şi Călmățui, din care urma să fie irigată zona Bărăganului de nord. Un proiect impresionant a prezentat inginerul A. Davidescu pentru irigarea a 1.300.000 ha, în Bărăgan (900.000 ha din apa râurilor interioare, prin derivație spre sud-est şi 400.000 din Dunăre). O comisie sub conducerea vestitului inginer Anghel Saligny (1854-1925), în anul 1912 a stabilit concepția de apărare a incintelor agricole prin îndiguire, însumând 236 mii ha, între Turnu-Severin şi Brăila.

După anul 1944 au început intens lucrări de amenajare a terenurilor pentru irigații, căci în acel an România avea doar 34.000 ha irigate. Între anii 1950-1960, această suprafață s-a ridicat la 200.000 ha. În perioada 1961-1965 s-au inițiat şi executat marile sisteme de irigație de la Călăraşi-Modelu; Medgidia-Carasu; Stoeneşti-Caracal ş.a., ajungând la 700.000 ha. În anul 1966, inginerul Cezar Nicolau a coordonat realizarea altor mari sisteme de irigații, pentru sporirea producției agricole. Între acestea se detaşează prin dimensiuni şi importanță, următoarele: Gălățui-Călăraşi (83.669 ha); Petroiu-Ştefan cel Mare (55.035 ha); Carasu (187.300 ha); Terasa Brăilei (71.500 ha); Calafat-Băileşti (46.640 ha); Olt-Călmățui (46.760 ha) şi Sadova-Corabia (74.500 ha). Un loc excepțional între lucrările de acest fel l-a reprezentat amenajarea din Insula Mare a Brăilei pe cca. 90.000 ha, din care 70.000 ha pentru exploatare agricolă, unde s-a organizat o întreprindere agricolă fără egal în lume. În anul 1990 România avea o suprafață irigată de peste 3 mil. ha.

Rezultate excepționale s-au obținut în amenajările hidrotehnice coordonate de Ion M. Gheorghiu şi apoi timp de aproape 50 de ani de Valeriu Blidaru, care trebuie recunoscut cel mai important hidroameliorator din secolul XX. Între lucrările hidrotehnice de anvergură, la care a contribuit, vom cita: Lacul de acumulare Bicaz (pe Bistrița), acumularea de la Teliuc pe râul Cerna, precum şi cele de la Cernica şi Topolog, încheind cu marea acumulare de la Porțile de Fier şi de pe Lotru. La personalitățile de excepție amintite, se mai adaugă alți reprezentanți de înaltă valoare în domeniu, ca Ion Andriescu-Cale, Marcu Botzan, Vlad Ionescu-Şişeşti, Mircea Moțoc, Chiril Popescu ş.a.

Romania is one of the European countries with a wide variety of soil, relief and climate areas, partly comparable to those of Italy or France. Catastrophic floods, destructive erosions of soil on enormous areas, landslides on agricultural and built ground, long or severe drought periods, floods provoked by brooks or small rivers after violent torrential rains, they all produce enormous loss to the national economy and its citizens.

Plans to stop these phenomena have existed since the 19th century. In 1872 Petre S. Aurelian had the idea to apply irrigation as a factor to improve the agricultural production and he fitted up a system of irrigation at the Central Agricultural School of Herăstrău. The agronomist Ştefan P. Radianu continued the expansion of irrigations in integral arrangements of hydrographical reservoirs (1882); the Italian engineer Gioia proposed the construction of the canal "Traian" to guarantee the necessary water for irrigations for the Danube Plain, between Turnu-Severin and Brăila; in 1900, engineer V. Roşu proposed the construction of a canal between Siret and Călmățui, from which the northern Bărăgan area was going to get irrigated. An impressive project was made by engineer A. Davidescu to irrigate 1,300,000 ha, in Bărăgan (900,000 ha with water from the interior rivers, by deviating them towards south-east, and 400,000 from the Danube). A commission led by the famous engineer Anghel Saligny (1854-1925), settled in 1912 the concept of protection of agricultural enclosures (236.000 ha between Turnu-Severin and Brăila) by building dikes.

After 1944 intense works to fit up the land for irrigation started, as at that time Romania only had 34,000 irrigated ha. Between 1950 and 1960, that area increased to 200,000 ha. Between 1961 and 1965 the large systems of irrigation were started and finished in Călăraşi-Modelu, Medgidia-Carasu, Stoeneşti-Caracal, etc., reaching 700,000 ha. In 1966 engineer Cezar Nicolau coordinated the creation of other large systems of irrigation, to increase the agricultural production. Among them the following distinguish themselves by dimensions and importance: Gălățui-Călăraşi (83,669 ha); Petroiu-Ştefan cel Mare (55,035 ha); Carasu (187,300 ha); Terasa Brăilei (71,500 ha); Calafat-Băileşti (46,640 ha); Olt-Călmățui (46,760 ha) and Sadova-Corabia (74,500 ha). An exceptional place among this type of works is held by the fitting up of The Big Island of Brăilei on around 90,000 ha, of which 70,000 ha for agricultural exploitation, where an agricultural enterprise (unique in the world) was created: they started from the tilling of the land and got to produce bread, salami or pressed cheese. In 1990 Romania had an irrigated surface of 3 million ha.

Exceptional results were obtained within the hydro technical arrangements coordinated by Ion M. Ghiorghiu and later, over almost 50 years by Valeriu Vlidaru, who must be seen as the most important hydro ameliorator in the 20th century. Among the important hydro technical works we will mention: Bicaz accumulation Lake (along Bistrița), the accumulation of Teliuc along the river Cerna, those from Cernica and Topolog, not to mention the great accumulation from "The Iron Gates" and the one from Lotru. To the personalities cited above we would like to add some other valuable representatives in the field, such as Ion Andriescu, Cale, Marcu Botsan, Vlad Ionescu-Şişeşti, Mircea Moțoc, Chiril Popescu, etc.

Ion M. Gheorghiu

24 iul **1889** - **1966** 31 ian

Profesorul **Ion M. Gheorghiu** este considerat fondatorul ştiinţei şi aplicaţiilor practice de îmbunătăţiri funciare în ţara noastră. S-a născut la Galaţi. A absolvit Şcoala Superioară de Agricultură Herăstrău în anul 1926 şi a fost primul agronom care a obţinut o pregătire în „Geniu rural" în Italia (1932). Chiar din anul 1926 a fost reţinut ca asistent la Catedra de „Ameliorații agricole" şi profesor (1951-1966). A desfăşurat activitatea ca director în Ministerul Agriculturii şi Domeniilor la Direcţia de Îmbunătăţiri Funciare. Între 1941-1948 a identificat zonele de îmbunătăţiri funciare urgente de pe cuprinsul ţării şi a coordonat proiectarea şi executarea lor. În baza acestei activităţi a elaborat „Instrucţiuni pentru întocmirea proiectelor de îmbunătăţiri funciare". În anul 1948 a fost şeful secţiei I.F. din ICAR, iar în anul 1950 a devenit primul director al „Institutului de Proiectări pentru Ameliorații" (IPPA). Prof. I. M. Gheorghiu (şi col.) a încadrat lucrările de hidroameliorații pe teritoriul ţării în 7 zone. Pentru fiecare zonă a condus localizarea, proiectarea lucrărilor necesare, organizarea şi punerea în operă a proiectelor, darea în folosinţă a obiectivelor de hidroameliorații în plan naţional. A înfiinţat 7 divizii de I.F. Rezultatele activităţilor sale au fost uimitoare. România avea în anul 1944 doar 43.000 ha suprafaţa supusă lucrărilor de ameliorare, din care 20.000 ha irigate. În anul 1960 existau 1 milion ha trecute prin astfel de lucrări, dintre care 200.000 ha irigate. Între realizările sale se numără şi înfiinţarea Întreprinderii de Stat pentru Îmbunătăţiri Funciare, care, în timp, şi-a perfecţionat activitatea. În această vreme I. M. Gheorghiu a fost profesor, a elaborat excepţionale lucrări de sinteză în domeniu. Pentru studenţi a editat „Curs de unelte şi maşini pentru lucrări de îmbunătăţiri funciare" (1948), „Curs de Ameliorații agricole" (1956), „Curs de Topografie", lito. (1953), „Caiete de aplicaţii practice - I.F.". Cursurile sale au deschis drum nou în ştiinţa îmbunătăţirilor funciare. Profesorul I.M. Gheorghiu a întreprins cercetări asupra calităţii apei de irigaţie, metodelor de irigaţie în teren, instalaţiilor de aplicare a apei ş.a.: „Contribuţii la studiul calităţii apelor de irigaţie din ţara noastră" (1965), „Calitatea apei de irigaţii din zona Făgăraş" (1968), „Studiul comparativ al metodelor de determinare a apei din sol şi stabilirea condiţiilor aplicării lor pe teren" (1966), „Irigaţia prin aspersiune în viticultură şi pomicultură" (1960), „Automatizarea reglării nivelului şi debitelor pe reţeaua de irigaţie" (1961). A publicat vaste lucrări de sinteză: „Hidroameliorațiile în RPR" (cu V. Blidariu, I. Georgescu, D. Vlădescu); „Maşini pentru lucrări de îmbunătăţiri funciare", 530 pag. (1960); „Topografia" (1954), 430 pag. Prin realizările sale dăruite ţării şi oamenilor, profesorul I. M. Gheorghiu merită epitetul de părinte al ştiinţei de Îmbunătăţiri Funciare şi al marilor realizări practice din ţară, prin amenajări de îndiguiri, desecări, irigaţii ş.a., pentru dezvoltarea agriculturii. A fost distins cu medalii şi ordine de Stat.

Professor **Gheorghiu** is the founder of Land Improvement science in Romania. He was born at Galaţi and he graduated the High School of Agriculture of Herăstrău, in 1926. He was the first agronomist who received training in Rural Engineering in Italy (1932). Since 1926, he became assistant at the chair of Farming Improvement, and professor (1951-1966). He was director in the Ministry of Agriculture at the Department of Land Improvement. During 1941-1948, he identified the urgent zones for land improvement of the entire country territory and co-ordinated their project. He elaborated Guides for Land Improvement Projects. In 1948, he became head of the Department of Land Improvement within the Agricultural Research Institute of Romania, and in 1950, he was the first director of the Institute of Projects for Improvement (IPPA). Professor Gheorghiu and his collaborators have framed the hydro-improvement works within seven zones of Romania. For each zone, he conducted the project of necessary works, the project organization and putting into practice of hydro-improvement objectives. He set up seven boards of Land Improvement. The results of his activities were astonishing. Romania had in 1944 only 43,000 ha areas, submitted to improvement works, of which 20,000 ha irrigated. In 1960, there was 1 million ha improved, of which 200,000 ha irrigated. Among his achievements, there is the setting up of the State Enterprise for Land Improvement. I.M.Gheorghiu was also a professor and he elaborated exceptional synthesis works. He published for his students Course of Tools and Machines for Land Improvement Works (1948); Course of Farming Improvement (1956); Course of Topography (1953); and Books of Practical Application Land Improvement. His courses opened a new way in the science of land improvement. Professor Gheorghiu carried out investigations on irrigated water quality, irrigation methods in the field, and systems of water application : Contribution on the Study of Irrigation Waters Quality in Romania (1965); Irrigation Water Quality in the Făgăraş Zone (1968); Comparative Study of Methods for Determining Water from Soil and Condition of Their Application on Field (1966); Sprinkling Irrigation in Viticulture and Fruit Growing (1960); Automatizing the Level and Flow Adjustment in the Irrigation Network (1961). He published large synthesis works: Hydro-Ameliorations in Romania (in collaboration with V.Blidariu, I.Georgescu, and D.Vlădescu), Machines for Land Improvement Works , 530 pages (1960), Topography (1954), 430 pages. By his achievements, Professor Gheorghiu is considered as the father of Land Improvement science in Romania. He achieved projects of embankment, draining and irrigation for the development of agriculture. He received many medals and State Orders.

Ion Andriescu-Cale

7 ian **1887** - **1960** 21 nov

Profesorul **I. Andriescu-Cale** este unul dintre marii reprezentanți ai domeniului de Hidroameliorații. S-a născut în orașul Câmpina. A absolvit Liceul Internat din Iaşi (1909). Între anii 1909-1913 a studiat la Şcoala Națională de Poduri şi Şosele Bucureşti. Timp de 15 ani a avut activități variate în prestarea profesiei: a condus construirea căii ferate Medgidia-Bazargic (1914-1915); a participat la ridicarea topografică a Văii superioare a Ialomiței pentru construirea uzinei electrice de la Dobreşti (1915); a participat la construirea liniei ferate Zimnicea-Zimnicea Port şi la montarea podului metalic peste brațul Dunării „Pasărea" (1915), iar din 1916 a fost mobilizat în război. A participat la elaborarea studiului pentru şoseaua Chişinău-Cetatea Albă; a condus construirea şoselei Albița-Lăpuşna-Chişinău. În anul 1928, a primit cursul de „Hidrologie, Irigații şi Drenaje" la „Secția de Ştiințe Agricole" din Univ. Iaşi, la propunerea profesorului Haralamb Vasiliu. După 12 ani (1940), când a fost numit secretar general la Ministerul Transporturilor, a fost invitat să ocupe Catedra de Hidraulică agricolă la Facultatea de Agronomie din București, secția „Geniu rural". În anul 1948 această secție a fost transferată la Galați sub denumirea „Facultatea de Îmbunătățiri Funciare", sub administrarea Institutului Politehnic Iaşi. Aici a fost şeful catedrei de „Hidraulică şi hidroameliorații" până la pensionare, în anul 1958. Profesorul I. Andriescu-Cale a efectuat lucrări de cercetare de mare originalitate. Analizând lista sa de publicații, le putem grupa în: probleme generale de energetică hidraulică; construcții de şosele, poduri şi tunele; lucrări de hidrologie şi ameliorare hidrologică; probleme social-politice. Între acestea sunt reprezentative: „Contribuții la studiul refacerii şoselelor" (1932), „Ameliorarea alimentării cu apă a orașului Iaşi", „Considerațiuni generale asupra navigabilizării Prutului" (1932) (Lucrarea aceasta urmărea realizarea unui curs de navigație între Marea Baltică şi Marea Neagră pe Vistula, San, Nistru şi Prut-1800 km), „Principiile energetice" (1916) „Energia hidraulică a țării noastre" (1933), „Actualitatea problemei irigațiilor în România" (1938), „Pacostea inundațiilor şi metodele moderne pentru înlăturarea lor" (1934), „Influența vegetației asupra regimului apelor şi utilizarea ei tehnică" (1933), „Folosirea rațională a apei" (1928), „Expunere asupra chestiunii sociale şi a legislației muncitoreşti" (1921), „Nevoia şi principiile de organizare a muncii intelectuale" (1924). Între lucrările sale de sinteză, distingem: „Curs de hidraulică, irigațiuni şi drenaje" (1932), „Curs de construcții civile", „Manual de hidraulică"(1951) pentru şcoli medii tehnice, „Hidraulica-I". Pentru meritele sale a fost onorat cu distincții de stat: „Coroana României" în grad de Cavaler; „Steaua României" în grad de Ofițer (1923); „Steaua României" în grad de Comandor. A fost membru AGIR, din anul 1919. Alături de I. M. Gheorghiu a fost unul dintre întemeietorii învățământului de îmbunătățiri funciare din România.

Professor **Andriescu-Cale** is one of the great representatives in the field of Hydro-Amelioration. He was born in Cîmpina and he graduated the High School of Iaşi (1909). He studied, during 1909-1913, at the National School of Bridges and Highways of Bucharest. For 15 years he had diverse activities : he managed the railway construction Medgidia-Bazargic (1914-1915); he took part at the topographical raising of the Superior Valley of Ialomița , in order to build the power station from Dobreşti (1915); he participated to the construction of the railway Zimnicea-Zimnicea Harbour and to mounting the metallic bridge over the Danube branch ,,Bird" (1915). In 1916, he was mobilized in war. He has elaborated the study on the Chisinau Cetatea albă highway. He has also constructed the Albița-Lăpuşna-Chişinău highway. In 1928, he received the course of Hydrology, Irrigation and Drains at the Department of Agricultural Sciences from the University of Iaşi, proposed by Professor Haralamb Vasiliu. After 12 years (1940), named general secretary at the Ministry of Transport , he was asked to rule the Chair of Farming Hydraulics at the Faculty of Agronomy from Bucharest , department Rural Engineering. In 1948, this department was transferred to Galați, under the name of the Faculty of Land Improvement , under the direction of the Polytechnic Institute of Iaşi. He was the head of the chair of Hydraulics and Hydro-Ameliorations, until his retirement in 1958. Professor Andriescu-Cale carried out research works of great originality. Studying his publications list, they can be grouped: general problems of hydraulic power, construction of highways, bridges and tunnels; works of hydrology and hydrological amelioration; social and political problems. The most representative works are: Contribution on the Study of Highway Restoration (1932); Improvement of Water Supply of the Iasi Town; General Remarks on the Navigation of the Prut River (1932). This latest work had the aim of making a navigation course between the Baltic See and the Black Sea on Vistula, San, Nistru and Prut -1800 km: Power Principles (1916); Hydraulic Power of Romania (1933); Problem of Irrigation in Romania (1938); Flood Problems and Modern Method of Their Control (1934); Influence of Vegetation on Water Regime and Its Technical Utilization (1933); Reasonable Usage of Water (1928); Social Problems and Workers Legislation (1921); Principles of Organizing the Intellectual Work (1924). Among his synthesis works, there are: Course of Irrigation, Hydraulics and Drains (1932); Course of Civil Constructions; Guide of Hydraulics (1951) for technical schools, Hydraulics I. He received many State Orders: Crown of Romania, Star of Romania (1923). He was member of the General Association of Romanian Engineers since 1919. Next to I.M.Gheorghiu, he was one of the founders of land improvement education in Romania.

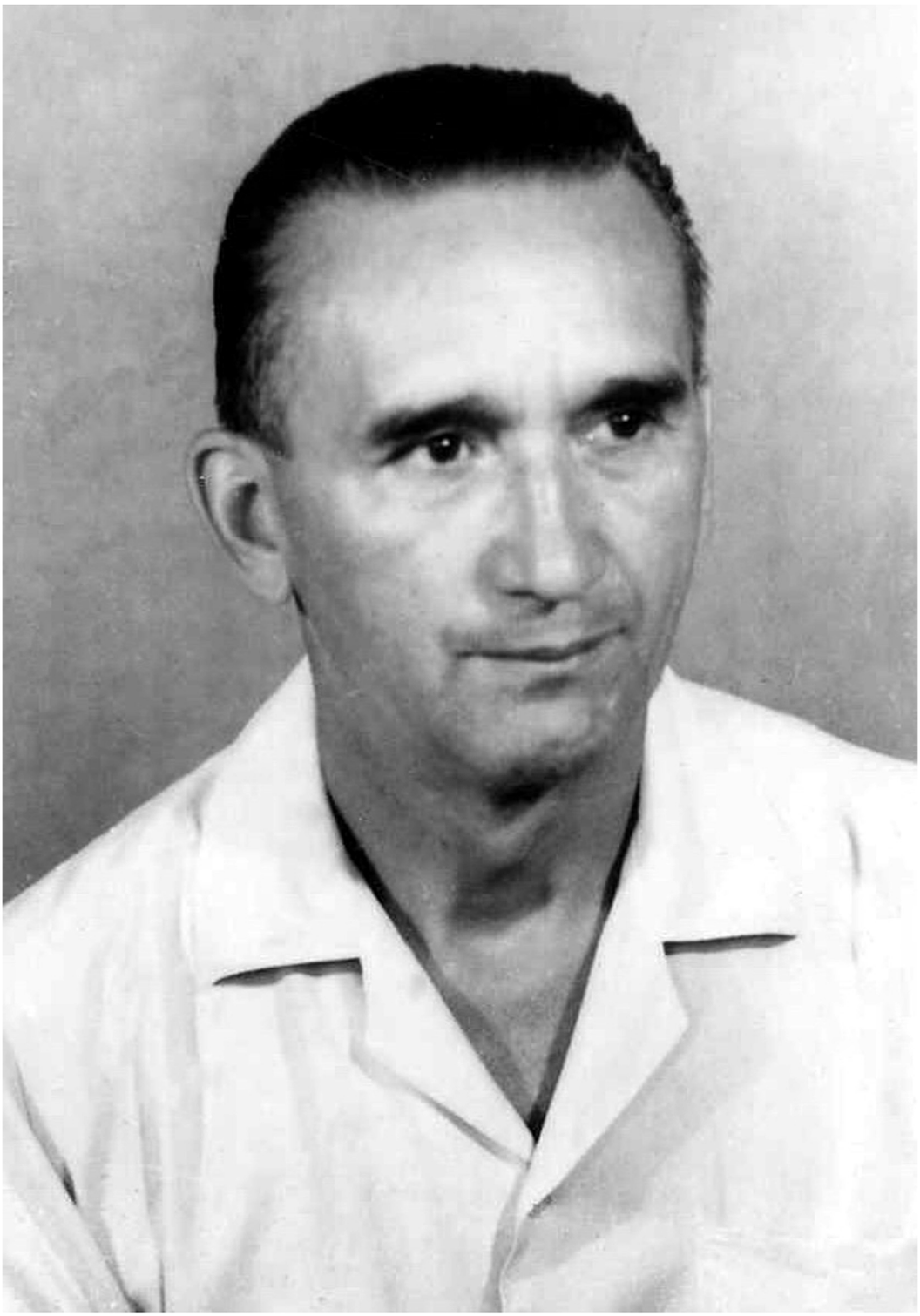

Marcu Botzan

30 mar **1913** -

Marcu Botzan este primul agronom, care a realizat cercetări vaste de „Ameliorații Agricole", cu referire specială la irigații. S-a născut la Craiova. A absolvit Facultatea de Agronomie din București, în anul 1936, primind post de asistent în „Laboratorul de Irigații și Desecări" din ICAR. Aici a promovat toate gradele de cercetător, având și funcția de șef de lucrări, iar în anul 1948 a devenit șeful „Laboratorului de Irigații și Desecări". La înființarea „Institutului de Cercetări pentru Îmbunătățiri Funciare și Pedologie", în anul 1962, dr. M. Botzan a fost numit în postul de director. Din această funcție, a coordonat programele de cercetare și aplicarea lor în domeniul practic al îmbunătățirilor funciare timp de un sfert de secol. Din activitatea sa de cercetare au rezultat peste 130 lucrări originale, care se referă la: regimul de irigare, consumul de apă al plantelor, norma de irigare/udare, tehnica distribuirii apei de irigație, comportarea construcțiilor hidrotehnice, tehnica drenajului și a îndiguirilor, comportarea terenurilor îndiguite, mecanizarea lucrărilor de irigații, cultura plantelor irigate, lucrări de retrologie și istoriografie privind importanța apei și irigațiilor în viața omului, cu referire deosebită la țara noastră. Între lucrările de referință pentru aceste teme se disting: „Cercetări de orientare asupra regimului de irigația la orez" (1960), „Cercetări asupra regimului de irigație la porumb, bumbac și fasole în condițiile Câmpiei Române" (1958), „Studiul cunoașterii și modelării regimului de irigații pentru proiectare" (1967), „Date privind consumul de apă al culturilor irigate pentru uzul proiectării" (1968), „Realizări noi în mecanizarea lucrărilor de irigație la suprafață și prin aspersiune" (1965), „Probleme ale bilanțului apei în nisipurile irigate", „Vechimea irigațiilor în agricultura românească" (1981), „Metode pentru extrapolarea datelor experimentale de consum al apei din sol în condiții de irigație" (1961). Dr. Marcu Botzan a elaborat foarte importante lucrări de sinteză în domeniul irigațiilor, între care 12 tratate și monografii. Este autorul capitolului „Irigații" din „Manualul Inginerului Agonom", ed. 1952-1956. A mai publicat și: „Culturi irigate" (1959-1962), „Bilanțul apei în solurile irigate" (1972), „Probleme de irigații și desecări ale Câmpiei Bărăganului", „Metodica și principalii factori ai raionării hidroameliorative în RPR" (1965), „Apele în viața Poporului Român", „Începuturile hidrotehnicii pe teritoriul României" (1989), „Drumuri de apă" (1990). Dr. Marcu Botzan a fost ales membru al ASAS (1970) și conducător de doctorat din 1970, iar în anul 1993 la Ședința Academiei Române deschisă de eminentul om de știință Nicolae Cajal, a fost primit membru al Academiei Române, fiind recunoscut drept „creator al școlii românești de cercetare în Îmbunătățiri funciare".

Marcu Botzan is the first agronomist who carried out research in the field of Farming Improvement , as concerns Irrigations. He was born in Craiova and he graduated the Faculty of Agronomy from Bucharest in 1936, becoming assistant at the Laboratory of Irrigation and Drains within the Agricultural Research Institute of Romania. In 1948, he became head of the Laboratory of Irrigations and Drains. When the Institute of Land Improvement and Research was set up, in 1962, Professor Botzan was named director. He co-ordinated the research programmes and their application in the field of land improvement, for a quarter of century. He has created over 130 original works referring to the irrigation system, water consumption by plants, irrigation norm, technique of irrigation water spreading, behaviour of embanked fields, mechanization of irrigation works, irrigated plant growing, retrology and history works on water importance and irrigation in human life . Among the reference works , there are: Orientation Research on the Irrigation Regime in Rice (1960); Investigation on Irrigation Regime in Maize, Cotton and Beans , under Conditions of the Romanian Plain (1958); Study on Modelling the Irrigation Regime for Projects (1967); Data on Water Consumption by Irrigated Crops for Projects (1968); New Achievements in the Mechanization of Shallow and Sprinkling Irrigation (1965); Problems of Water Balance in Irrigated Sands ; Ancient Irrigation in Romanian Farming (1981); Methods for Extrapolation of Experimental Data of Water Consumption from Soil under Irrigated (1961). Dr Botzan elaborated many important synthesis works in the field of irrigations, of which 12 treatises and monographs. He is the author of chapter Irrigations from Guide of the Agronomist , ed. 1952-1956. He has also published: Irrigated Crops (1959-1962); Water Balance in Irrigated Soils (1972); Problems of Irrigations and Drains in the Baragan Plain ; Main Factors of Hydro-Ameliorative Zoning in Romania (1965); Water in the Life of Romanian People; Beginnings of Hydro-Technique on the Territory of Romania (1989); Water Ways (1990). Dr.Botzan was a member of the Academy of Agricultural Science (1970) and he guided PhD students, since 1970. In 1993, at the Séance of the Romanian Academy, opened by the scientist Nicolae Cajal, he was received as member of the Romanian Academy, being renowned as the founder of the Research Romanian School of Land Improvement.

Valeriu Blidaru

2 oct **1921** -

Profesorul **Valeriu Blidaru** s-a născut în comuna Malu cu Flori în familia unui preot cultivat şi pătruns de înalt spirit patriotic. Este cea mai mare personalitate în domeniul Hidroameliorațiilor şi Îmbunătățirilor Funciare din secolul XX în România. A studiat la Facultatea de Agronomie-Bucureşti, secția „Geniu Rural", absolvind în anul 1947, cu mențiunea „Cum Laudae". Din anul 1948 a trecut în învățământul superior hidrotehnic la Galați şi Iaşi. Devine profesor pentru specialitatea „Irigații şi Desecări" la Facultatea de Îmbunătățiri Funciare din Institutul Politehnic Iaşi (1965). Din anul 1969 este îndrumător de doctorat, unde au obținut titlul ştiințific aproape 50 de specialişti. A organizat laboratoare de specialitate, ca primat, în toate locurile de activitate didactică: „Laborator de irigații în natură" (Nucet, Dâmbovița); „Laborator de Hidraulică pentru I.F." (Galați); „Laborator pentru Hidroameliorații în natură" (Galați şi Balta Cătuşa); „Laborator de Hidraulică" şi „Laborator de Drenaje" la Inst. Pol. Iaşi. A elaborat manualul unic de „Irigații şi Desecări" (1956), apoi de „Irigații şi Drenaje" 556 pag. (1976), precum şi numeroase cursuri de uz intern pentru hidroameliorații, irigații şi drenaje; îndrumătoare de lucrări practice. Pentru activitatea didactică a primit „Gradația de merit", titlul de „Profesor evidențiat", fiind în conştiința contemporanilor unul dintre profesorii de elită ai Institutului Politehnic Iaşi. Profesorul Val. Blidaru a lucrat peste 50 de ani în domeniul cercetării, proiectării în hidroameliorații. A participat la „Proiectul pentru irigarea Bărăganului" (1950-1952); a fost proiectant la „Direcția hidrometeorologică Bucureşti"; proiectant pentru ameliorări hidrotehnice la Tulcea şi Bucureşti (1956-1962); a efectuat studii şi a oferit soluții tehnice pentru mari obiective de îmbunătățiri funciare: Terasa Brăilei, Sistemul Sarichiol; scheme de irigații în Bazinul hidrografic Bahlui, Nodul hidrologic complex Pârcovaci-Hârlău; amenajarea interspațiului Jijia-Prut ş.a. A participat la proiectarea amenajării sistemului de irigații Siret-Bărăgan. A efectuat studii pentru recomandări privind irigarea Bărăganului de Nord prin canalul Siret-Ialomița (proiectat) şi a zonei din dreapta şi stânga Prutului. Profesorul V. Blidaru a proiectat cele mai importante diguri de protecție împotriva inundațiilor: Oltenița-Surlari-Dorobanțu; Gostinu-Greaca; Sudul Borcei-Mircea-Vodă; Brăila-Dunăre-Siret ş.a. Este autorul celor mai vaste lucrări de sinteză în domeniu: „Termeni de hidroameliorații", vol. I-monografie (1957), „Hidroameliorațiile în România", 641 pag. (1963), „Irigații" 640 pag, „Desecări", 547 pag. (1963), „Sisteme de irigații şi drenaje", 556 pag. (1976), „Scheme hidrotehnice complexe" (1986), „Amenajări hidrotehnice pentru dezvoltare rurală", 1100 pag. A4 (2006). Profesorul Valeriu Blidaru este „Dr. docent în ştiințe", expert ISPIF, membru în Comitetul Național de Irigații şi Desecări, membru în Comisia de colaborare cu R. Moldova; membru al ASAS; a reprezentat țara la conferințe internaționale (Israel, Franța, Bulgaria).

Professor **Valeriu Blidaru** was born in Malu cu Flori Commune, in the family of a cultivated priest. He is one of the greatest personalities in the area of hydrological land management and land reclamation. He studied at the Bucharest Agronomic Faculty, "Rural Genius" section, graduating in 1947, with "Cum Laudae" distinction. Since 1948, he taught in the field of hydrotechnical superior education at Galați and Iaşi. He became professor at the specialty "Irrigation and drainage" at the Faculty of Land Reclamation from the Polytechnic Institute of Iaşi (1965). Since 1969, he is doctorate adviser, and almost 50 specialists, under his guidance, obtained the scientific title. He organized specialty laboratories, like primacy, in almost all the places of educational activity: "Laboratory of irrigations in nature" (Nucet/Dâmbovița); "Laboratory of hydraulics for Land Improvement." (Galați); "Laboratory for hydrological land management in nature" (Galați and Balta Cătuşa); "Laboratory of hydraulics" and "Laboratory of drainage" at the Polytechnic Institute of Iaşi. He elaborated the unique manual of "Irrigations and Drainage" -556 pages (1976), many courses of internal use for hydrological land management, irrigations and drainage; guides of practical works. For his educational activity, he received the "Gradation of merit", title of "Distinguished Professor", being in the conscience of present times like one of the elite professors from Iaşi Polytechnic Institute. Professor Val. Blidaru worked for over 50 years in the research and designing of his domain. He participated at the "Project for Irrigation of Bărăgan" (1950-1952); he was designer at the "Hydro-meteorological Direction of Bucharest"; designer for hydrotechnical ameliorations at Tulcea and Bucharest (1956 and 1962); he performed studies and gave technical solutions for: Braila's Platform, Sarichiol System, irrigation schemes in the hydrographic basin of Bahlui, hydrological complex of Pârcovaci-Hârlău; establishment of interstice Jijia-Prut , etc. He participated to the designing of irrigation system of Siret-Bărăgan. He carried out studies on irrigation of N Baragan through Siret-Ialomita channel (designed) and the area from right and left of Prut River. Professor V. Blidaru designed the most important dams of protection against floods: Oltenița Surlari - Dorobanțu; Gostinu - Greaca; South Borcea - Mircea-Vodă; Brăila Dunăre Siret. He is author of the greatest synthesis works in this area: "Hidro-amelioration Terms" vol I-monograph work (1957), "Hydrological Land Management in Romania"-641 pages (1963), "Irrigations" (640 pg), "Drainage" (547 pg, 1963), "Systems of Irrigation and Drainage" (556 pg, 1976), "Hydrotechnical Complex Schemes"(1986), "Hidrological Arrangements for Rural Development" -11000 pages (2006). Professor Blidaru is a "Ph.D;D.Sc.", ISPIF expert, member in the National Committee of Irrigations and Drainage, member in "Commission of collaboration with the Republic of Moldova"; he represented our country at international conferences (Israel, France, Bulgaria).

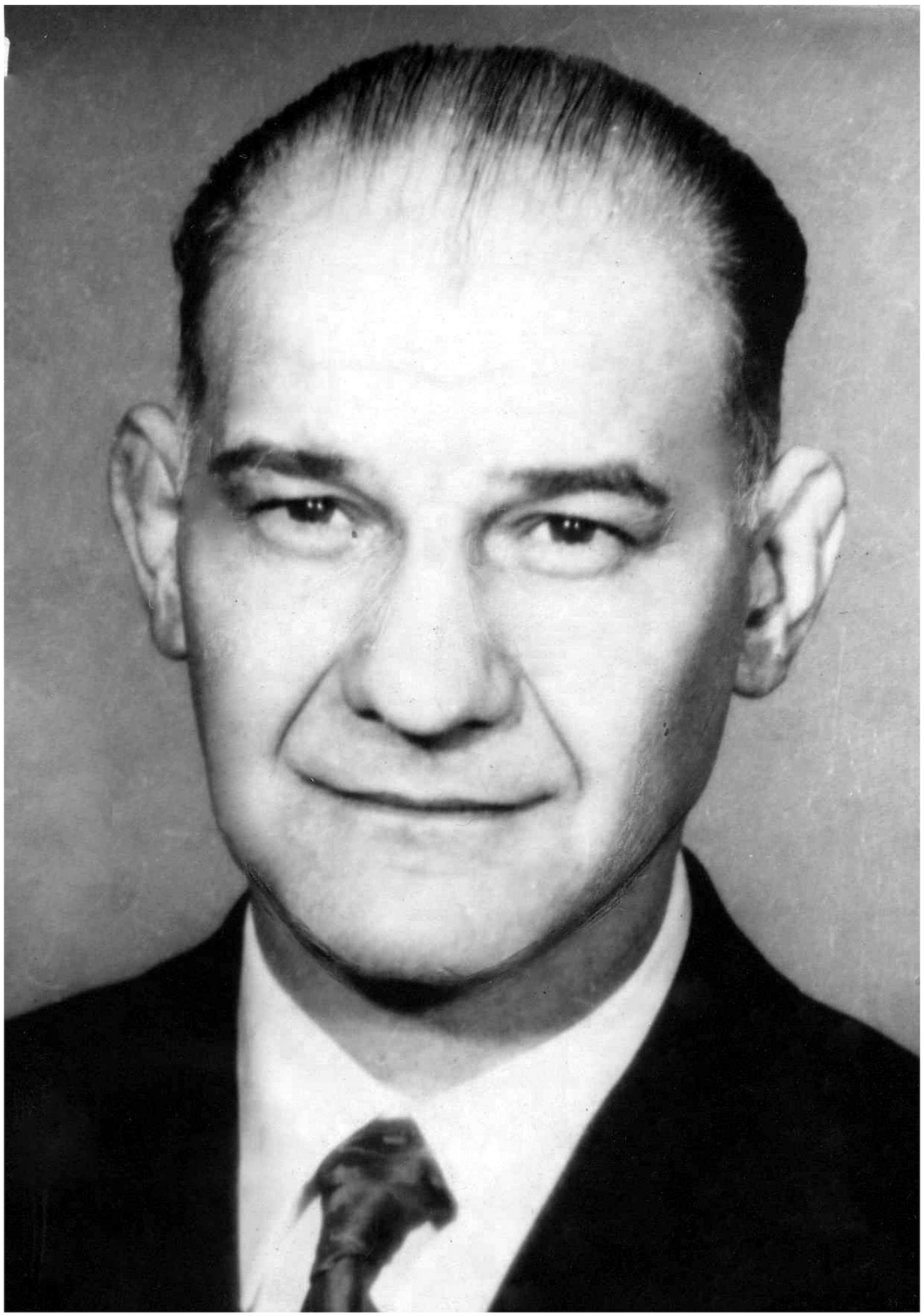

Cezar Nicolau

10 iul **1925** - **1981** 11 dec

Profesorul **Cezar Nicolau** s-a născut la Mangalia, județul Constanța. A absolvit secția „Geniu Rural" de la Facultatea de Agronomie București, în anul 1948, cu mențiunea „Cum Laudae". După absolvire a lucrat la incinta îndiguită Chirnogi, apoi la Divizia de I.F. Galați (1949-1952); la îndiguirea incintei Brăila-Dunăre-Siret; a condus îndiguirea incintei Ostrovul-Tătaru, amenajarea imensei orezării Brateș, sistemele de irigații de la Ruşeț, Burdușani, Mărculești ș.a. În anul 1952 devine șeful serviciului tehnic din Centrala de Îmbunătățiri Funciare din Ministerul Agriculturii, apoi ing. șef. I se acordă postul de director și apoi de secretar general al Departamentului de Îmbunătățiri Funciare. Timp de 21 ani a coordonat și implementat proiecte majora de I.F.; a extins puternic mecanizarea în domeniu și a coordonat numeroase teme de cercetare. Între realizările sale de mare amploare și importanță se detașează: sistemele de irigații Gălățui-Călăraşi (83669 ha); Petroiu-Ştefan cel Mare (55035 ha); Carasu (187300 ha); Terasa Brăilei (71500 ha); Calafat-Băileşti (49640 ha); Olt-Călmățui (46760 ha) și Sadova-Corabia (74500 ha). Ele reprezintă cca. 20% din suprafața de peste 3 mil. ha amenajate pentru irigații, până în anul 1990. Prof. C. Nicolau a avut o contribuție imensă în dezvoltarea cercetărilor de I.F. și îndeosebi a mecanizării lucrărilor și organizării activității pe principii economice. Principalele obiectivele în activitatea sa de cercetare se referă la: programarea sistemelor de mașini și executarea mecanizată a lucrărilor de I.F.; cercetări în domeniul vast de I.F.; organizarea și managementul lucrărilor de I.F. și teme diferite legate de hidroameliorații. Între lucrările de cercetare cu obiective punctuale încadrate în aceste teme se remarcă: „Tehnologia executării lucrărilor mecanice de I.F." (1975), „Influența irigației asupra nivelului apei freatice" (1971), „Studii privind funcționarea conductelor de polietilenă ca aripi de ploaie în comparație cu cele de aluminiu și oțeluri" (1971), „Experimentarea de căptușeli pentru impermeabilizarea apei de irigație executate din deșeuri industriale și materiale locale stabilizate cu lianți locali minerali și bitumi" (1975) ș.a. Prof. C. Nicolau este autorul unor excepționale lucrări de sinteză, tratate, lucrări tehnice, ghiduri: „Tehnologia executării mecanizate a lucrărilor de I.F." 990 pag. (1976); „Executarea construcțiilor hidrotehnice de I.F.", 3 vol., 532 pag. (1973); „Organizarea, conducerea și eficiența lucrărilor de I.F." 288 pag. (1979); „Exploatarea terenurilor din incintele îndiguite și desecate", 168 pag. (1964); „Hidrometria în exploatarea sistemelor de irigații", „Hidroameliorațiile-elaborarea sistemelor de irigații", 151 pag. (1981) ș.a. Din anul 1948, până la decesul dureros din 1981 a fost cadru didactic, profesor la Facultatea de Îmbunătățiri Funciare din IANB București. A primit medalii și ordine de stat; a fost îndrumător de doctorat și membru corespondent al ASAS; o personalitate marcantă a vremilor sale.

Professor **Cezar Nicolau** was born in Mangalia, Constanta County. He graduated the section of "Rural Genius" of the Bucharest Faculty of Agronomy in 1948, with "Cum Laudae" distinction. After graduating, he worked in the impounded enclosure Chirnogi, then at the "Section of Land Improvement' Galati (1949-1952); at the damming of the enclosure Brăila Dunare - Siret; he led the damming of enclosure Ostrovul Tătaru, establishment of the giant rice plantation Brateș, systems of irrigation from Ruşeț, Burdușani, Mărculești, so on. In 1952, he became chief of the technical service from Land Improvement Station (Ministry of Agriculture), then chief engineer. He became director and general secretary of Land Improvement Department (Ministry of Agriculture). For 21 years, he coordinated and implemented major projects of Land Improvement ; He highly expanded the mechanization in this area and managed many research themes. Among his important achievements, we can mention: irrigation systems of Gălățui Călăraşi (83669 ha); Petroiu - Stefan cel Mare (55035 ha); Carasu (187300 ha); Terasa Brăilei (71500 ha); Calafat Băileşti (49640 ha); Olt Călmățui (46760 ha) and Sadova Corabia (74500 ha). They represent about 20% of the area of 3 million ha, arranged for irrigation until 1990. Professor Nicolau had a great contribution to the development of Land Improvement research and especially, to the mechanization of works and the organization of activities on economic principles. . The main objectives refer to the programming of machines systems and mechanized execution of Land Improvement works, research in the ample domain of Land Improvement ,organization and management of Land Improvement works and different themes concerning hydro land management. Among his research works with main objectives on this line, we remark: "Technology of Land Improvement Mechanical Works"(1975), "Influence of Irrigation on the Ground Water Level"(1971), "Studies concerning the Function of Polythene Pipes like Rain Aisle, compared to Aluminum and Steel Ones"(1971), "Experimentation of Lagging for Irrigation Waterproofing Made of Industrial Wastes and Local Materials "(1975), so on. Professor C. Nicolau is the author of some exceptional synthesis works, treaties, technical works, guides: "Technology of Land Improvement Mechanized Works" (990 pg, 1976); "Execution of Land Improvement Hydrotechnical Constructions" 3 vol. (532 pages (1973); "Organization, Leading and Efficiency of Land Improvement Works" (288 pg, 1979); "Exploitation of Lands from Impounded and Drained Enclosures" (168 pg, 1964); "Hydrometry in the Exploitation of Irrigation Systems", "Hydro-ameliorations Elaboration of Irrigation Systems" - 151 pages (1981), so on. Since 1948, until his painful death in 1981, he was professor at the Faculty of Land Improvement from IANB-Bucharest, with a prestigious contribution. He received medals and State orders; he was doctorate advisor and corresponding member of ASAS and a great personality of his time.

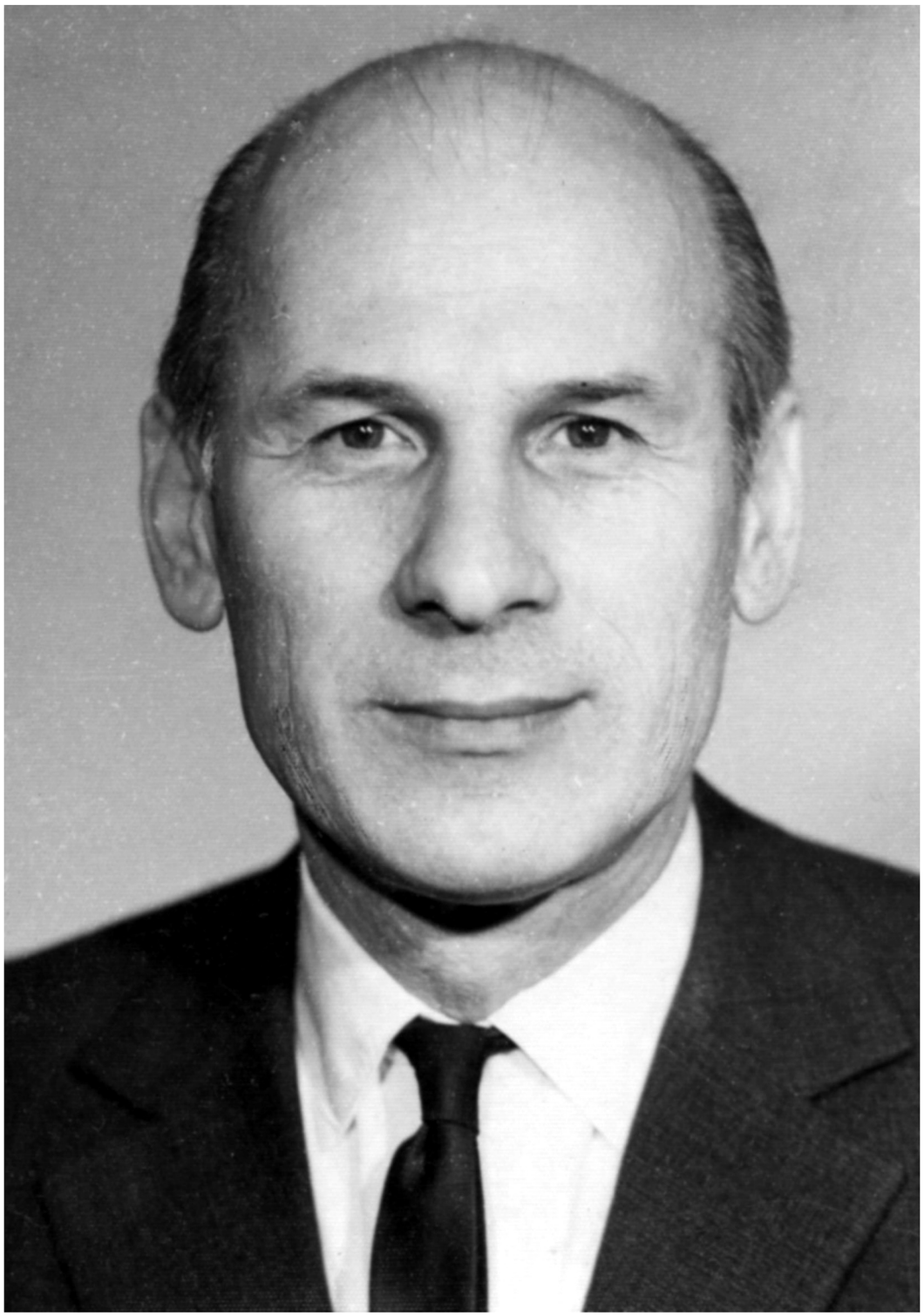

Vlad Ionescu Şişeşti
26 mar **1918** - **2003** 6 iun

Vlad Ionescu-Şişeşti s-a născut la Bucureşti în familia profesorului agronom Gh. Ionescu-Şişeşti. A absolvit liceul în anul 1938, iar în anul 1944 Facultatea de Agronomie-Bucureşti. În anul 1944 a lucrat la ferma Feteşti; în 1945 a fost asistent la Facultatea de Agronomie Bucureşti; între 1946-1949 asistent şi şef de lucrări la Institutul Agronomic Iaşi; apoi referent tehnic la Secţia agricolă a Regiunii Timişoara şi la Craiova. Abia, în anul 1957, ajunge şef de lucrări la disciplina „Culturi irigate" în Institutul Agronomic Bucureşti; conferenţiar în anul 1964 şi profesor titular în anul 1969, unde a lucrat până la pensionarea din 1988. Vlad Ionescu-Şişeşti a prestat o permanentă activitate de cercetare şi didactică. În anii 1956-1957 a participat la cercetări în domeniul sfeclei de zahăr pentru „Institutul de Cercetări Alimentare"; a fost colaborator onorific la Staţiunea Experimentală Săftica pentru cultura irigată a porumbului (1957); apoi a devenit şef de laborator onorific la Institutul de Cercetări pentru Îmbunătăţiri Funciare şi Pedologie, pentru secţiunea „regim de irigare" (1966) şi şef onorific (1969-1970). Pe tot acest traseu dr. Vlad Şişeşti s-a axat pe „tehnologia cultivării plantelor de câmp în condiţii de irigare". Opera sa cuprinde 160 de lucrări ştiinţifice. Timp de peste trei decenii a abordat teme generale privind irigarea culturilor, relaţia dintre sol şi apă în condiţii de irigaţie, elementele tehnice ale irigaţiei, tehnologia culturilor irigate la principalele plante de câmp, regimul de irigare a culturilor agricole. Între lucrările sale de referinţă se disting: „Studiul terenurilor agricole din punct de vedere al inundabilităţii în Delta Dunării", „Experienţe cu distanţe între rânduri la sfecla de zahăr" (1959), „Rezultatele cercetărilor din RPR cu privire la agrotehnica sfeclei de zahăr" (1961), „Cercetări privind regimul de irigare la porumb" (1973), „Studiul consumului de apă la principalele culturi irigate din zona solului brun roşcat de pădure" (1973), „Cu privire la tehnica aplicării udărilor la grâu" (1969). Profesorul Vlad Ionescu-Şişeşti a publicat 7 cursuri universitare şi îndrumătoare de lucrări practice, tratate şi cărţi tehnice, consolidând o bibliografie valoroasă în tehnologia culturilor irigate: „Cultura irigată a sfeclei de zahăr", 61 pag. (1959) „Curs de culturi irigate", 315 pag. (1962) (1966), „Culturi irigate", 461 pag., (tratat-1971), „Cultura orezului", 98 pag., „Regimul de irigare la principalele culturi de câmp" (1971), „Agrotehnica culturilor irigate", 137 pag. (1966), lucrări practice la „Culturi irigate, caiet de referate" (1961-1973), „Irigarea culturilor", 447 pag. (1982), „Fitotehnica", 488 pag., col. (1961). Profesorul Vlad Şişeşti a primit insigna „Veteran de Război Antifascist" (1963), i-a fost acordată Medalia „Serviciu Credincios" cu Spade pentru fapte de omenie în războiul antifascist; de două ori Premiul I al Ministerului Învăţământului; a primit titlul de „Membru de Onoare" al ASAS. Profesorul Dr. Vlad Ionescu-Şişeşti este recunoscut ca o mare personalitate didactică şi de cercetare în domeniul culturilor irigate.

Vlad Ionescu-Şişeşti was born in the family of the agronomist Professor Gheorghe Ionescu-Şişeşti . He graduated the high school in 1938 and the Faculty of Agronomy of Bucharest, in 1944. In 1944, he worked at the Feteşti Farm and in 1945, he became assistant at the Faculty of Bucharest, and lecturer (1946-1949) at the Agricultural Institute of Iaşi, then technical consultant at the Agricultural Section of the Timişoara Region and Craiova. In 1957, he became lecturer at the discipline of Irrigated Crops within the Agricultural Institute of Bucharest and full professor in 1969, where he worked until his retirement in 1988. He carried out a permanent research and didactic activity. He conducted investigations on sugar beet, during 1956-1957, for the Institute of Food Research. Vlad Ionescu-Şişeşti became head of laboratory at the Research Institute for Land Improvement and Soil Science, at the department of Irrigation Regime (1966). Dr. Vlad Ionescu-Şişeşti focused on the technology of field plant growing, under irrigated . His work contains 160 scientific papers. For three decades, he approached general themes on crop irrigation, relation between soil and water under irrigation, technical elements of crops. Among his reference works, there are: Study on Fields from the Flood Point of View in the Danube Delta; Experiments on Distance between Rows in Sugar Beet (1959); Results of Research in Romania on Sugar Beet Management (1961); Investigation on the Irrigation Regime in Maize (1973); Study on Water Consumption by Main Irrigated Crops from the Area of Reddish Dark Forest Soil (1973); Technique of Water Application in Wheat (1969). Professor Vlad Ionescu-Şişeşti published seven university courses and guides , treatises and technical books : Irrigated Sugar Beet , 61 pages (1959); Course of Irrigated Crops , 315 pages (1962, 1966); Irrigated Crops , 461 pages (Treatise, 1971); Rice Growing, 98 pages; Irrigation Regime in Main Field Crops (1971); Irrigated Crop Management , 137 pages (1966); Practical Works for Irrigated Works Reports (1961-1973); Crop Irrigation , 447 pages (1982); Plant Technique , 488 pages , in collaboration (1961). Professor Vlad Ionescu-Şişeşti received the emblem of Veteran of Anti-Fascist War (1963), medal of Faithful Service ; he also received twice the First Prize of the Ministry of Education and the title of Honoured Member of the Academy of Agricultural Research Sciences. Professor Vlad Ionescu-Şişeşti is known as a great research and didactic personality in the field of irrigated crops.

Mircea Moțoc

3 iun **1916** - **2006** 23 oct

Profesorul **Mircea Moţoc** s-a născut la Dăeşti, judeţul Dâmboviţa. Este fondatorul şi promotorul cercetărilor ştiinţifice şi aplicaţiilor practice în domeniul combaterii eroziunii solului. A studiat la Facultatea de Agronomie Bucureşti (1936-1941), fiind angajat ca asistent la Laboratorul de Îmbunătăţiri Funciare din ICAR, unde a primit domeniul de cercetare asupra eroziunii solului (în anul 1944). Între 1944-1954 a fost asistent şi şef de lucrări la ICAR, iar între 1958-1973, şef de laborator şi şef de secţie la ICH. Scurte perioade de timp a avut funcţii didactice (1949-1954; 1973-1980) la Institutul Agronomic Bucureşti, Facultatea de Îmbunătăţiri Funciare, ca titular de disciplină. Aici a predat prima oară ca disciplină distinctă „Eroziunea solului", pentru care a elaborat suportul de curs. Dr. M. Moţoc a urmărit ca obiectiv general cercetarea şi stăvilirea eroziunii solului produsă sub acţiunea apei. A efectuat lucrări de cartare şi raionare, în vederea alcătuirii hărţii de sinteză a eroziunii solului în plan naţional; a stabilit un indicator sintetic original, ce caracterizează „starea actuală a eroziunii de suprafaţă", care include şi conţinutul de humus al solului pe zone întinse din teritoriul ţării, în corelaţie cu transportul de aluviuni din râuri; a efectuat studii profunde privind „ritmul de degradare erozională a solului" pe zone extinse din ţară. În paralel, a efectuat studiul fertilităţii solurilor erodate în vase de vegetaţie, aplicarea fertilizării, a organizat experienţe privind „culturile în fâşii cu benzi înierbate", în staţiuni de cercetări şi mari unităţi de producţie. Între lucrările publicate pe baza cercetărilor efectuate sunt reprezentative: „Combaterea eroziunii pe terenurile în pantă, cu soluri argiloase care prezintă exces temporar de umiditate" (1966), „Protejarea terenurilor agricole împotriva eroziunii", „Rezultate privind eficacitatea canalelor în reducerea scurgerilor şi combaterea eroziunii solului la SC Pomicolă Bilceşti" (1957), "Ritmul mediu de degradare erozională a solurilor din RPR" (1983), „Metode agrotehnice de stăvilire a eroziunii solului în livezi" (1963). El a continuat experienţele iniţiate de prof. Irimie Staicu, cu ajutorul „parcelelor de scurgere". A susţinut dezvoltarea activităţii la „Staţiunea de Cercetări Agricole Perieni". Lucrările profesorului M. Moţoc depăşesc 80 de titluri. Între cele mai reprezentative lucrări de sinteză ale sale amintim: „Agrotehnica terenurilor în pante" (1966), „Metode agrotehnice de stabilire a eroziunii solului în vii şi livezi" (1963), „Eroziunea solului pe terenurile agricole şi combaterea ei", 328 pag. (1980), „Metode agrotehnice de stăvilire a eroziunii solului", 358 pag., (1963), „Valorificarea terenurilor erodate pentru agricultură", 63 pag. (1961), „Valurile de pământ ca mijloc de luptă cu eroziunea solului", 388 pag. (1954). Activitatea prodigioasă a prof. M. Moţoc a fost recunoscută prin admiterea sa ca membru titular al ASAS; membru corespondent al Academiei Române (1963), membru plin al Academiei Române, în anul 1998.

Professor **Moţoc** was born at Dăeşti, Dîmboviţa County. He is the founder of scientific research and practical applications in the field of soil erosion control. He studied at the Faculty of Agronomy of Bucharest (1936-1941) and became assistant at the Laboratory of Land Improvement within the Agricultural Research Institute of Romania , where he worked in the research field of soil erosion (1944). He was assistant and lecturer during 1944- 1954, at the Agricultural Research Institute of Romania, and head of laboratory and department at the Institute of Horticultural Research. He also had didactic functions (1949-1954; 1973-1980) at the Agricultural Institute of Bucharest, within the Faculty of Land Improvement. Here, he has taught for the first time a distinct discipline, Soil Erosion. Dr.Moţoc had as main objective the investigation and control of runoff erosion. He carried out works of mapping and zoning, for the creation of synthesis maps of soil erosion, at national level. He established an original synthetic indicator characterizing the,, actual state of shallow erosion" , which includes the humus content from soil on large areas of the territory of Romania, in correlation with the transportation of alluvia from rivers. He carried out studies on the ,, rate of soil degradation by erosion" on large areas of the country . He has also studied the eroded soil fertility in vegetation vessels and the fertilization. He set up experiments on,, strip crops with grasses " in research stations and great production units. Among his published works, there are: Erosion Control on Slope Lands, with Clayey Soils, Presenting A Temporary Excess of Moisture (1966); Protecting Fields against Erosion; Results on the Efficiency of Channels in Diminution of Runoff and Soil Erosion Control at the Fruit Growing Research Station of Bîlceşti (1957); Average Rate of Soil Degradation by Erosion in Romania (1983); Management Methods for Controlling Soil Erosion in Orchards (1963). He continued the experiments, initiated by Professor Irimie Staicu, by the help of ,, runoff plots". He has developed the activity at the Agricultural Research Station of Perieni. The works of Professor Moţoc exceed 80 titles. Among the most representative synthesis works, there are: Slope Land Management (1966); Management Methods for the Determination of Soil Erosion in Vines and Orchards (1963); Soil Erosion on Fields and Its Control, 328 pages (1980); Management Methods for Soil Erosion Control , 358 pages (1963); Capitalization of Eroded Lands for Agriculture , 63 pages (1961); Earth Waves A Control Means for Soil Erosion, 388 pages (1954). His remarkable activity was crowned by his admission as full member of the Academy of Agricultural Sciences , corresponding member of the Romanian Academy (1963), and full member of the Romanian Academy, in 1998.

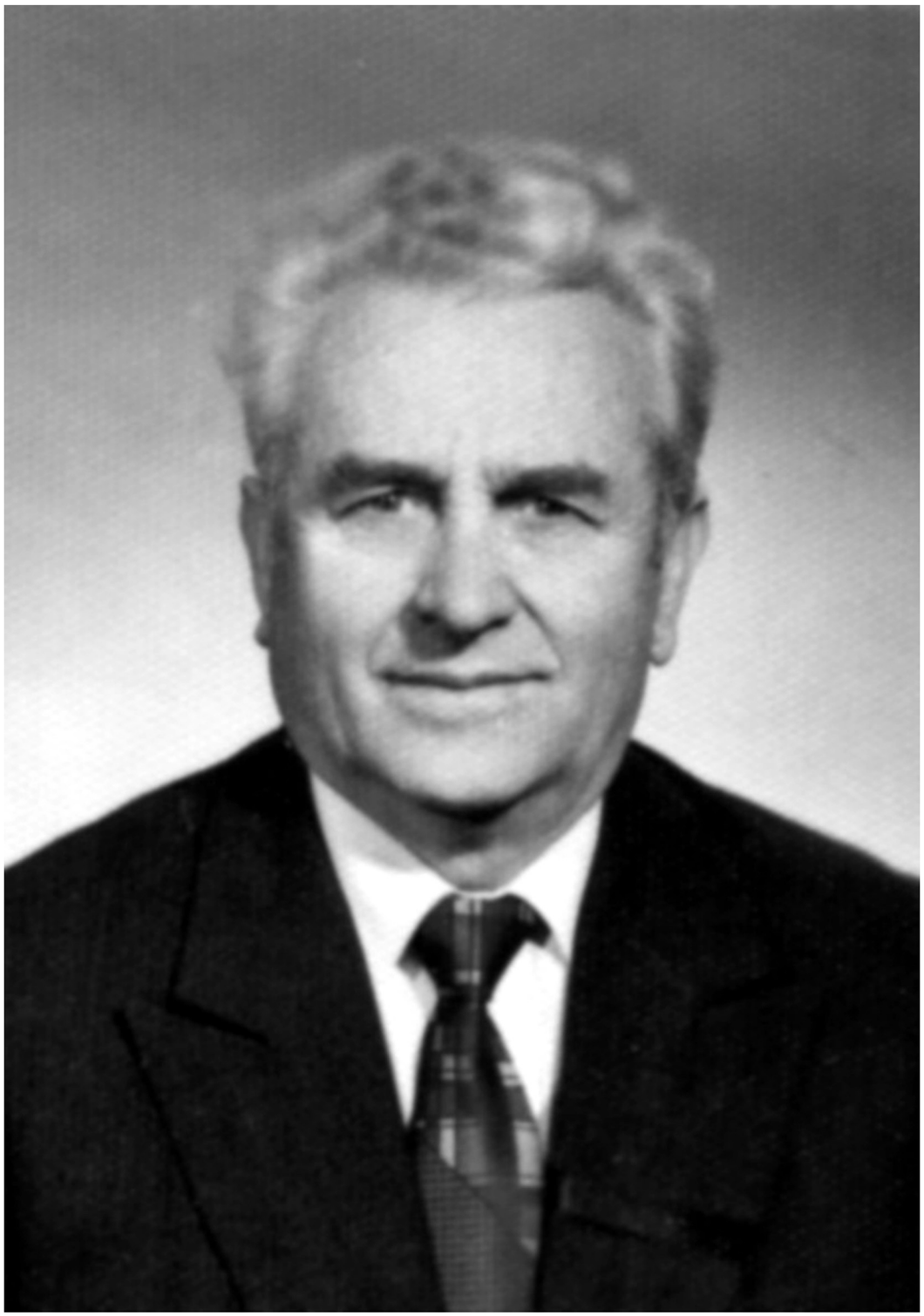

Chiril Popescu

8 dec **1922** - **2007** 5 mar

Profesorul **Chiril Popescu** s-a născut în satul Sobari, județul Soroca, în Basarabia. A obținut diploma de inginer agronom în anul 1948, la Facultatea de Agronomie Iaşi, cu distincția „Magna cum Laudae". A fost preferat ca asistent la Catedra de Fitotehnie a renumitului profesor N. Zamfirescu, unde a avansat ca şef de lucrări în 1951, devenind titularul cursului la Facultatea de Horticultură. În anul 1961 a primit Cursul de Agrofitotehnie la Facultatea de Îmbunătățiri Funciare, unde a lucrat până la pensionare (1992). A susținut doctoratul în anul 1959, la IANB Bucureşti, sub îndrumarea Profesorului N. Zamfirescu şi a primit titlul de „Doctor Docent" în ştiințe, în anul 1974. El trebuie considerat fondatorul catedrei de Agrofitotehnie, unde a realizat organizarea şi dotarea cu mijloace didactice. În această perioadă a predat şi cursul de Agrofitotehnie şi Horticultură la Facultatea de Mecanică Agricolă şi cel de Tehnologie agricolă la Facultatea de Ştiințe Economice de la Universitatea „Al. I. Cuza" Iaşi. Profesorul Chiril Popescu a publicat 110 lucrări ştiințifice, 24 studii şi referate ştiințifice, 8 cursuri universitare şi cărți. A fost conducător la peste 20 teze de doctorat. Cercetările sale au adus contribuții prin explicarea unor fenomene şi recomandarea de măsuri privind valorificarea terenurilor ameliorate prin lucrări de îmbunătățiri funciare, efectele unor doze de îngrăşăminte chimice asupra sporirii producției pe aceste terenuri; aplicarea sistemelor de lucrarea a solului, stabilirea unor scheme de culturi succesive determinarea consumului de apă a culturilor pe zone fitoclimatice şi aportul apei freatice în aceste cazuri, stabilirea regimului de irigare la unele culturi pe terenuri ameliorate. Între lucrările de cercetare specifice tematicii amintite se află: „Valorificarea agricolă a unor terenuri argiloase cu exces de apă din zona Slobozia-Ciorăşti (Vrancea)", „Comportarea porumbului la inundare", „Rezistența la inundare a sfeclei de zahăr", „Comportarea la inundare temporară a unor plante de cultură şi capacitatea lor de a se reface", „Cultura plantelor horticole pe terenuri ameliorate" ş.a. Între lucrările sale de sinteză se detaşează: „Agrofitotehnie şi horticultură" (Cultura plantelor pe terenuri ameliorate-curs); „Horticultură" (Cultivarea plantelor horticole pe terenuri ameliorate-curs); „Agrofitotehnia terenurilor ameliorate", 405 pag., tratat ştiințific (1976). Este autorul unor excepționale lucrări de sinteză de interes agricol general: „Apa şi producția vegetală", 490 pag. (1999), „Calitatea produselor vegetale, 234 pag. (1996)", „Valorificarea unor terenuri agricole expuse poluării şi degradării" 492 pag. (2004). Profesorul dr. docent Chiril Popescu este una dintre personalitățile de elită ale învățământului agronomic superior şi cercetărilor agroameliorative din zona Moldovei.

Professor **Popescu** was born in Sobari Village, Soroca County, Basarabia. He carried out vast investigations on field crop growing, cultivated on fields submitted to land improvement works. He obtained the diploma of agronomist engineer in 1948, at the Faculty of Agronomy of Iaşi, with the distinction Magna cum Laudae. He became assistant and lecturer in 1951, at the Chair of Plant Growing, guided by the famous Professor N.Zamfirescu. In 1961, he taught the course of Plant Growing at the Faculty of Land Improvement , where he worked until his retirement(1992). He defended his PhD Thesis in 1959 at the Agricultural Institute of Bucharest, guided by Professor N.Zamfirescu , and received the title of Reader Doctor in 1974. He is the founder of the Chair of Plant Growing. In that period, he taught the course of Plant Growing and Horticulture at the Faculty of Farming Mechanics, and the course of Farming Technology at the Faculty of Economic Sciences from the University ,,Al.I.Cuza'' of Iaşi. Professor Popescu published 110 scientific works, 24 studies and scientific reports, 8 university courses and books. He guided over 20 PhD Theses. His contributions focused on explaining some phenomena and on the recommendation of measures on the utilization of improved fields, by works of land improvement, effects of rates of chemical fertilizers on yield increase; applying soil tillage systems , determination of schemes of sequential crops , and of water consumption by plants, according to climatic areas and the contribution of ground waters in these cases and the determination of crop irrigation regime on improved fields. Among his important research works, there are: Utilization of Clayey Fields with Water Excess from the Area Slobozia-Ciorăşti (Vrancea) ; Maize Behaviour to Flood; Resistance to Flood of Sugar Beet; Behaviour to Temporary Flood of some Crops ; Vegetables Growing on Improved Fields, etc. Among his synthesis works, there are: Plant Growing and Horticulture (Course of Plants on Improved Fields - Course); Horticulture (Growing Vegetables on improved fields-Course); Plant Growing on Improved Fields, 405 pages , Scientific Treatise (1976). He is the author of synthesis works of general farming interest: Water and Vegetal Production, 490 pages (1999); Quality of Vegetal Products, 234 pages (1996); Utilization of Farming Fields Exposed to Pollution and Degradation, 492 pages (1996). Professor Popescu is one of the elite personalities of the high agricultural education and ameliorative investigations from the area of Moldavia.

ALBUM

MARI AGRONOMI ROMÂNI

1800-2000

XI. ZOOTEHNIŞTI 1800-1900

1. NICOLAE FILIP (1864-1922)
2. AGRICOLA CARDAŞ (1883-1955)
3. GHEORGHE K. CONSTANTINESCU (1888-1950)
4. CONSTANTIN BĂICOIANU (1894-1987)
5. NICOLAE TEODOREANU (1889-1977)

XI. ZOOTEHNIŞTI 1900-1925

6. ALEXANDRU FURTUNESCU (1912-1989)
7. EMIL NEGRUŢIU (1911-1988)
8. VIRGIL GLIGOR (1918-1977)
9. EMIL ROŞU (1912-1997)
10. VECESLAV HARNAJ (1917-1988)

XI. ZOOTEHNIŞTI 1925-1950

11. GHEORGHE GEORGESCU (n. 1932)
12. ADRIAN C. PETRE (1928-2003)
13. VASILE TAFTĂ (n. 1929)
14. NICOLAE PIPERNEA (1929-1996)
15. IOAN VINTILĂ (n. 1934)
16. IOAN VACARU-OPRIŞ (n. 1938)

În Europa, zootehnia a cunoscut perioade de înflorire începând cu secolul al XIX-lea, când s-au înființat herghelii la casele regale şi pe marile proprietăți. Au devenit faimoase hergheliile de la Meszohieghies, Graditz şi cele din Franța, Germania şi alte țări, iar agronomul francez Augustus Bela a înființat o şcoală pentru pregătirea specialiştilor.

Aflăm dintr-una din cărțile de căpătâi ale neamului nostru „Descrierea Moldovei" a domnitorului Dimitrie Cantemir, despre rasele de oi, din care negustorii greci duceau an de an câte 60.000 capete, la „Cuhnia" sultanului de la Țarigrad; despre faptul că boii moldoveneşti erau cumpărați de negustori care plăteau 5 taleri nemțeşti vara şi 3 taleri iarna, apoi îi duceau la Dantzig şi îi vindeau cu 40-50 taleri. Caii moldoveneşesti erau la un mare preț: „La şes caii cresc mari şi mai arătoşi la înfățişare, cu picioare bine legate, iuți şi tari şi sunt foarte căutați nu numai de leşi şi unguri ci şi de turci." Albinăritul era o îndeletnicire destul de răspândită în Moldova.

Fondatorul ştiinței zootehnice şi a cercetărilor în acest domeniu, în țara noastră, a fost medicul veterinar Nicolae Filip. El a pus bazele studiilor şi cercetărilor la aproape toate speciile importante de la noi; a publicat lucrări pe baza cercetărilor proprii şi a unor studii aprofundate. A urmat Agricola Cardaş, care a desfăşurat o activitate similară în Moldova. Gheorghe K. Constantinescu şi Constantin Băicoianu au dat o amplă dezvoltare celor moştenite şi au fondat şi dezvoltat noi direcții de cercetare: în genetică animală („Ereditatea experimentală"), avicultură, studiul laptelui ş.a. Lucrarea „Tratat de zootehnie generală" în 2 vol. (1000 pag.) a fost o elaborare de nivel ştiințific şi tehnic european, la vremea sa.

După anul 1950 au fost înființate şi dezvoltate adevărate „şcoli zootehnice" la Bucureşti (C. Băicoianu şi Al. Furtunescu, V. Gligor); la Cluj (Em. Negruțiu); la Iaşi (Em. Roşu). Ei au organizat catedre de specialitate, ferme didactice, laboratoare şi au elaborat excelente cursuri şi tratate de specialitate.

Ultimele trei decenii din secolul XX au fost dominate de specialişti care au dat o aprofundare remarcabilă ştiinței şi practicii zootehnice pe specii, astfel: Gh. Georgescu (taurine), A. Petre (genetică animală), V. Taftă (ovine), N. Pipernea (genetică şi ameliorare), I. Vintilă (genetică şi ameliorare), Ioan Vacaru-Opriş (avicultură). Ei ne-au lăsat cele mai complete lucrări de sinteză în domeniile amintite, sub formă de tratate şi cursuri universitare, având totodată şi realizări practice de anvergură. Un rol de fanion l-a avut ICB Baloteşti.

Sub aspectul organizării producției zootehnice în sectoarele de creştere a ovinelor din cooperative, IAS-uri şi combinate zootehnice, se asigurau fluxuri tehnologice care au condus la realizarea unor efective şi producții ridicate. Marile combinate zootehnice: COMTIM (Timişoara), Crevedia (Bucureşti), Iaşi, Bonțida (Cluj), Periş aveau efective şi producții de nivel european.

În anul 1982 în România se creşteau 11.542.000 capete porci (numai la COMTIM se creşteau 1.5 mil. capete), circa 16.000.000 de ovine. Încă din anul 1971 se produceau 4.0 miliarde ouă pe an şi 350 mii tone carne tăiată.

From one of the fundamental books of our culture, „Description of Moldavia" by Prince Dimitrie Cantemir, we find out about the breeds of sheep, of which the Greek merchants took 60,000 every year to the sultan's court in Țarigrad; about the fact that the Moldavian oxen were bought by merchants (who paid 5 German thaler in summer and 3 thaler in winter) and sold afterwards in Dantzig for 40-50 thaler. The Moldavian horses were valued: "In the plain the horses grow bigger and portlier, strong-legged, fast and powerful and they are really prized not only by the Poles and Hungarians, but also by the Turks." The bee keeping was a wide spread occupation around Moldavia.

In Europe the Zoo technology flourished in the 19th century, when the royal houses and the great landowners created stud farms. The ones in Meszohieghies, Graditz and those in France, Germany and other countries became famous, and the French agronomist Augustus Bela founded a school where specialists were trained.

The founder of the science of Zoo technology and of the research in this field in our country was veterinary Nicolae Filip. He set the bases of the study and research on almost all the important breeds in Romania; he published works based on personal research and on profound studies. A next step was Agricola Cardaş, who carried on a similar activity in Moldavia. Gheorghe K. Constantinescu and Constantin Băicoianu widely developed the inherited knowledge and they founded and enlarged new directions in research: on animal genetics ("Experimental Heredity"), poultry breeding, milk study, etc. The work "Treatise of General Zoo Technology" in 2 volumes (1,000 pages) was one of high scientific and technological European level at that time.

After 1950 real "zoo technical schools" came into being in Bucharest (C. Băicoianu and Al. Furtunescu, V. Gligor); in Cluj (Em. Negruțiu); in Iaşi (Em. Roşu). They organized specialized departments, didactic farms, laboratories and they also published excellent manuals and expert treatises.

The last three decades of the 20th century were dominated by specialists who went thoroughly into the science and practice of the zoo technology according to species: Gh. Georgescu (cattle), A. Petre (animal genetics), V. Taftă (ovine), N. Pipernea (genetics and amelioration), I. Vintilă (genetics and amelioration), Ioan Văcaru-Opriş (poultry breeding). They left behind the most complete synthesis works in the above mentioned fields in form of treatises and university courses. A vital part was that of ICB Bucharest.

As for the organization of the zoo technological production in the field of sheep breeding in cooperatives, IAS and zoo technical plants, technological fluxes that led to a high production were assured. The big zoo technical plants: COMTIM (Timişoara), Crevedia (Bucharest), Iaşi, Bonțida (Cluj), Periş had force and production of European level.

In Romania, in 1982, they bred 11.542.000 pigs (only COMTIM bred 1.5 million of them) and around 16.000.000 sheep. In 1971 they produced 4.0 billion eggs a year and 350 tones of meat.

Nicolae Filip

10 aug **1864** - **1922** 15 ian

Nicolae Filip este fondatorul ştiinţelor zootehnice în ţara noastră. S-a născut la Bucureşti şi a studiat la Şcoala Superioară Veterinară cu Alexandru Locusteanu, C. Vasilescu, I. Popescu ş.a., absolvind în anul 1887. În anul 1891 este numit „şef de lucrări" la Catedra de Anatomie, Histologie şi Exterior. După doi ani (1893) a parcurs specializarea în zootehnie la Institutul Agronomic şi Şcoala Superioară de Medicină Veterinară de la Alfort (Franţa): în ameliorarea ovinelor la Rambuillet; apoi a mers în Normadia pentru studiul calului. A făcut şi vizite de studii la Herghelia „Pompadour", Institutul Agronomic din Gambloux, Şcoala Veterinară din Bruxelles, şi Institutul Agronomic din Halle (Germania). A revenit în 1894 pe acelaşi post, fiind numit simultan şi „diriginte de lucrări" la Institutul Zootehnic. Este numit aici ca director în anul 1919. Din anul 1899 a devenit profesor la Catedra de „Medicină Veterinară, Zootehnie, Zoologie" la Şcoala Centrală de Agricultură Herăstrău. Dr. Nicolae Filip a organizat şi condus cercetările din Institutul Zootehnic, cu o intensă participare personală la studii şi lucrări. A făcut o descriere detaliată a raselor de ovine (Spancă, Ţigaie de Transilvania, Ţurcană, Karmabat); a încrucişat rasa Ţigaie albă cu Merinos precoce, Rambuillet, Southdown şi Oxforshiredown, iar rasa Karmabat cu Southdown. Caii au fost pasiunea sa. A descris morfologic şi productiv rasele de cai româneşti, a organizat hergheliile pentru creştere în rasă pură şi a înfiinţat „depozitele de montă" cu armăsari valoroşi. Pentru taurine a promovat îmbunătăţirea raselor prin încrucişare cu rase din import; a făcut observaţii asupra aclimatizării rasei „Olandeză", a încrucişat rasa Sură de Stepă cu Switz şi Simmenthal, a studiat originea taurinelor. Studii similare a făcut şi asupra porcinelor, caprinelor şi păsărilor. Între lucrările de sinteză de mare întindere (tratate, monografii la scara timpului) elaborate de N. Filip se detaşează prin valoare: „Tratat de zootehnie generală" (1909), „Studiu despre animalele domestice din România" (544 pag.), „Caii" 625 pag. (1915), „Monografia raselor de găini" (1909), „Îngrijirea găinilor şi boalele lor principale", „Noţiuni elementare asupra cunoaşterii şi creşterii vitelor" (manual, 1922), „Boalele mai de seamă ale vitelor şi lecuirea lor", „Exteriorul animalelor", „Ameliorarea raselor de oi din România cu rasa Frizã". Profesorul N. Filip a fost mulţi ani preşedinte al Societăţii de Medicină Veterinară; membru corespondent al Societăţii Centrale de Medicină Veterinară din Franţa (1920); membru al Asociaţiei Medicilor Veterinari, însă merita din plin calitatea de membru al Academiei Române.

Nicolae Filip is the founder of zootechnical sciences in our country. He was born in Bucharest and studied at the Superior Veterinary School with Alexandru Locusteanu, C. Vasilescu, I. Popescu, and so on graduating in 1887. In 1891 he was appointed "lecturer" at the Department of Anatomy, Histology and Appearance. After two years (1893) he specialized in animal husbandry at the Agronomic Institute and Superior School of Veterinary Medicine from Alfort (France); in sheep amelioration at Rambuillet; then he studied the horse in Normandy. He also visited, for his studies, "Pompadour Stud", Agronomic Institute in Gembloux, Veterinary School in Brussels and Agronomic Institute in Halle (Germany). In 1894 he returned and continued his activity and simultaneously he was appointed "Lecturer" at the Zootehnical Institute. In 1919 he was appointed director of this institute. In 1899 he became professor at the Department of "Veterinary Medicine, Zootechny, Zoology" at the Central School for Agriculture Herastrau. Doctor Nicolae Filip organized and managed the research in the Zootehnical Institute with an enormous personal involvement in the studies and works. He described in details the sheep breeds like Spancă, Ţigaie of Transilvania, Ţurcană, Karmabat); he crossed the breed White Ţigaie with precocious Merinos, Rambuillet, Southdown and Karmabat breed Southdown. Horses were his passion. He described Romanian horse breeds from the morphologic and productive point of view, organized the studs for breeding pure breeds and set up "The places for service" with valuable stallions. For cattle he promoted the improvement of crossing breeds with foreign breeds. He studied the acclimatization of the "Dutch" breed, he crossed Sura of Steep breed with Switz and Simmenthal and studied bovines origins. He similarly studied swine, goats and poultry. Among his large synthesis works (treaties, monographs) we can mention the most valuable ones like: "Treaty of general animal breeding" (1909), "Study on domestic animals in Romania" (544 pg.), "Horses" 625 pg. (1915), "The Monograph of chickens breeds" (1889), "Chickens attendance and their main diseases", "Elementary notions on cattle knowledge and breeding" (handbook 1922), "The most important cattle diseases and their healing", "Animals physique", "Romanian sheep breeds amelioration with Holstein bred". For many years, Professor Nicolae Filip was the president of The Society of Veterinary Medicine; corresponding member of the Central Society of Veterinary Medicine in France (1920), member of Veterinary Surgeons Association but for his outstanding and prestigious activity he should have become member of the Romanian Academy.

Agricola Cardaş
3 oct **1883** - **1995** 30 oct

Profesorul **Agricola Cardaş** este frecvent alăturat lui Nicolae Filip ca fondator în ştiinţele zootehnice. S-a născut la Galaţi. A studiat Ştiinţele Naturale la Universitatea din Iaşi, între anii 1904-1908; a obţinut, în paralel, şi licenţa la Seminarul Pedagogic, în anul 1906. În anul 1908 a fost trimis pentru specializare în zootehnie la Academia de Agricultură Boner Poppelsdorf, din Austria, unde în anul 1910 a susţinut şi teza de doctorat cu titlul „Rumäniens Rindviehzund". La întoarcerea în ţară a fost numit director al Şcolii de Agricultură-Ţigăneşti, aflată în proprietatea Academiei Române. Din anul 1911 a predat cursuri de zootehnie la Secţia de Ştiinţe Agricole a Facultăţii de Ştiinţe din Universitatea Iaşi. El a fost un sprijin permanent pentru Haralamb Vasiliu, la dezvoltarea învăţământului superior agricol la Iaşi. Taurinele şi ovinele au constituit teme de studii şi cercetări prioritare pentru profesorul A. Cardaş. Câteva dintre ele sunt reprezentative: „Asupra originii taurinelor româneşti" (1914), „Asupra lui Bizon priscus din România" (1916), „Contribuţie la studiul taurinelor din Basarabia", „Observaţiuni asupra vieţii sexuale la oi în legătură cu însămânţarea artificială", „Analiza ereditară a berbecului Sandu din rasa Karakul", „Situaţia fătărilor la oile însămânţate artificial în toamna anului 1938" ş.a. A. Cardaş a avut cercetări şi asupra păsărilor, cabalinelor, porcinelor şi animalelor la îngrăşat, cu importante contribuţii originale. El a fost organizatorul primelor monte artificiale la ovine, pe efective de fermă în Basarabia. A fost autorul unor cursuri universitare durabile: „Zootehnie generală" (1943), „Cunoaşterea şi creşterea bovinelor", 1956 (847 pag.) şi a unor lucrări de sinteză: „Calul trăpaş Orloff" (1939), „Rasa Sură de Stepă" (1939), „Cunoaşterea şi creşterea taurinelor" (1914), „Originea animalelor domestice" (1924). Profesorul A. Cardaş a fost un mare publicist. A fondat revista „Foaia plugarilor" în Basarabia (1919), care a durat până la ocupaţia sovietică din anul 1940; a publicat în revistele: „Câmpul", „Viaţa agricolă", „Pagini Agrare şi Sociale", „Casa noastră" şi altele. A coordonat, temporar, reforma agrară în Basarabia, în anul 1919 în calitate de senator liberal în Parlamentul ţării, în trei legislaturi. A fost distins cu titlul Ofiţer al „Meritului Agricol" (Franţa), cu titlul Ofiţer al Ordinului „Coroana României"; Comandor al Ordinului „Steaua României"; Ofiţer al Ordinului „Polonia Restituta", membru al Academiei de Ştiinţe a României (1941) ş.a. A fost un dascăl foarte respectat.

Professor **Agricola Cardaş** is a founder of zootechnical sciences together with Nicolae Filip. He studied Natural Sciences at the University of Iaşi within 1904-1908; simultaneously he obtained the diploma at the Pedagogic Seminary in 1906. In 1908 he specialized in animal husbandry at the Academy of Agriculture Boner Poppelsdorf in Austria where in 1910 he got the doctor's degree, his thesis being entitled "Rumanien Rindviehzund". Back in the country he was appointed the director of the School of Agriculture Ţigăneşti, property of the Romanian Academy. Since 1911 he delivered courses of animal husbandry at the Section of Agricultural Sciences of the Faculty of Sciences - University of Iaşi. He was a permanent support for Haralamb Vasiliu for the development of high agriculture education in Iaşi. Prioritarily, he had studies and research on bovines and sheep. Some of them are representative, such as: "Considerations on the origin of Romanian bovines" (1914), "Study regarding Bizon priscus from Romania" (1916), "Contribution to the study of bovines from Basarabia", "Observations on sexual life of sheep regarding artificial insemination", "Hereditary Analyses of Sandu ram from Karakul breed", "The situation of furrowing in artificially inseminated sheep in 1938 autumn", and so on. Agricola Cardaş had also research studies on poultry, horses, swine and fattening animals with important original contributions. He was the organizer of the first artificial service in sheep on farm stocks in Basarabia. He was the author of some sustainable university courses: "General animal husbandry" (1943), "Bovines knowledge and breeding ", 1956 (847 pg.) and some synthesis works "Orloff horse" (1939), "Sura de stepă breed" (1939), "Bovines knowledge and breeding" (1914), "Origin of domestic animals (1924). Professor Agricola Cardaş was a great publicist. He founded the magazine "The sheet of Plowmen" in Basarabia (1919).that lasted until the Soviet tenure in 1940; he also published in the magazines: "The Field", "Agricultural Life", "Agrarian and Social Pages", "Our House" and so on. He temporarily coordinated the agrarian reform in Basarabia in 1929 as a liberal senator in the Parliament of the country with three legislative periods. He was awarded with the title Officer of "Agricultural Merit" (France), "Officer of the order "The Crown of Romania", Commander of the Order "The Star of Romania", Officer of the Order "The Restored Poland", member of the Romanian Academy of Sciences (1941) and so on. He was a very respected professor.

Gheorghe K. Constantinescu
24 apr **1888** - **1950** 18 iul

Prof. **Gh. K. Constantinescu** a aşezat genetica şi ameliorarea animalelor pe coordonate moderne. Este recunoscut „părinte al Geneticii animale" în ţara noastră. S-a născut în oraşul Brăila. A absolvit Şcoala Superioară de Medicină veterinară Bucureşti, în anul 1912, obţinând imediat postul de „şef de lucrări" la disciplina Anatomie comparată, unde devine profesor titular (19231950). Abia în anul 1920 a studiat la Şcoala Superioară de Medicină Veterinară de la Berlin, unde s-a reîntors pentru perfecţionare în genetică în anul 1926. Gh. Constantinescu a fost cadru didactic şi cercetător întreaga sa viaţă. În anul 1926 a fost numit „director onorific" la Institutul Naţional Zootehnic, apoi director general (1930). În aceşti ani a construit, organizat şi proiectat direcţiile de cercetare; a înfiinţat primul laborator de genetică experimentală în INZ. A publicat peste 150 de lucrări ştiinţifice. Activitatea sa de la INZ, unde a fost cercetător s-a axat pe selecţia animalelor, concursuri de producţii zootehnice, expoziţii de rase şi specii de fermă, perfecţionarea personalului tehnic, campanii contra bolilor, înfiinţarea şi funcţionarea staţiilor de montă, însămânţări artificiale, conferinţe, publicaţii şi formarea personalului de specialitate. A fost autorul promovării hărţilor zootehnice privind speciile şi rasele de animale domestice. Între lucrările sale de referinţă se remarcă: „Ereditatea experimentală", „Ereditate şi eugenie", „Îmbunătăţirea animalelor prin selecţie", „Eseu asupra legii populaţiilor", „Cercetări asupra compoziţiei culorii brumării la rasa de oi Ţurcană", „Ereditatea şi energia" (1936). În anul 1930 a publicat „Tratat de zootehnie generală", în 2 volume pe aproape 1000 pag., care se înscrie între cele mai valoroase tratate ştiinţifice din secolul XX în ştiinţele agricole. Profesorul Gh. K. Constantinescu a publicat şi lucrări de interes general pentru zootehnie. Se pot cita aici: „Herghelia zootehnică Graditz", „Câteva aspecte din viaţa economică a Elveţiei", „Contribuţiuni la studiul cauzelor sterilităţii la iepe", „Însuşirile lânurilor", „Industria Baconului", „Creşterea păsărilor"; „Creşterea animalelor în România" în „Enciclopedia României" a lui D. Gusti, vol. 3, 1940. „Caracteristica evoluţiei agricole actuale" (1935), unde a făcut o analiză profundă a nivelului producţiei agricole din România. A fost membru al „Societăţii Germane de Ereditate", membru al Academiei de Ştiinţe a României şi al Academiei de Agricultură din România, membru al Societăţii Genetiştilor Americani, membru al Consiliului Ştiinţific Superior al Institutului Internaţional de Agricultură din Roma, membru al Academiei Oamenilor de Ştiinţă (1943). Profesorul Gh. K. Constantinescu a fost unul dintre marii fondatori în ştiinţa românească.

Professor **Gheorghe K. Constantinescu** framed animals genetics and amelioration into modern coordinates. He is considered "the founder of animal genetics" in our country. He was born at Brăila and in 1912 he graduated the Superior School of Veterinary Medicine, Bucharest and became lecturer at the department "Comparative Anatomy" where he was permanent professor within 1923-1950. In 1920 he studied at the Superior School of Veterinary Medicine in Berlin and for training in genetics he returned in 1926. Gheorghe Constantinescu was both professor and researcher his whole life. In 1926 he was appointed "honorary director" at the national Institute for Animal Husbandry, then general director (1930). All these years he projected and organized the activity of research; he set up the first laboratory of experimental genetics in the National Institute for Animal Husbandry (NIAH). He published over 150 scientific works. His activity in NIAH, where he was researcher, was concentrated on animals selection, competitions for zootechnical productions, exhibitions for farm breeds and species, technical staff training, campaigns against diseases, to set up centers for service, artificial insemination, conferences, publications and the formation of specialized staff. He was the author of promoting zootechnical maps regarding domestic animals species and breeds. Among his reference works, we can mention the following: "Experimental heredity", "Heredity and energy", Amelioration of Animals Breeds by Selection", "An essay on populations law", "Research on the composition of the colour of Ţurcana Sheep Breed", "Heredity and energy" (1936). In 1930 he published "Treaty of General Animal Husbandry" in 2 volumes (about 1000 pg.) which is one of the most scientific in agricultural sciences of the XXth century. Professor K. Constantinescu also published works important for animal husbandry. We can quote here: "Graditz zootechnical stud", "Some aspects from economical life of Switzerland", "Contributions at the causes of mares sterility", "Wool characteristics", "Industry of bacon", "Poultry breeding", "Animals breeding in Romania" - in "Encyclopedia of Romania" by D. Gusti, vol. 3, 1940. "The characteristics of present day agricultural evolution" (1935) is the work where he analyzed thoroughly the level of agricultural production in Romania. He was member of "German Society of Heredity", member of Romanian Academy and Romanian Academy for Agriculture, member of American Sappers Society, member of the Superior Scientific Council of the International Institute for Agriculture in Rome, member of the Academy of Scientists (1943). Professor Gh. K. Constantinescu was one of the outstanding founders of Romanian science.

Constantin Băicoianu

14 oct **1894** - **1987** 7 sep

Profesorul **C. Băicoianu** este unul dintre marii zootehnişti ai secolului XX din România. S-a născut la Brăila. A absolvit Facultatea de Agronomie din Cluj, în anul 1921. S-a specializat în zootehnie la „Hochschule für Bodenkultur", Viena, sub îndrumarea profesorului Leopold Adamez, iar apoi s-a angajat „specialist zootehnic" la Uniunea Camerelor Agricole. În anul 1928 a obținut postul de „conferențiar onorific" pentru disciplina Avicultură, la Academia de Înalte Ştiințe Agronomice Bucureşti, fiind fondator al acestui curs în învățământul agricol românesc. Apoi a înființat „Stațiunea Avicolă Băneasa" (1930), ca primat în domeniu, iar din anul 1934 a fost primit cercetător la ICAR, unde a avut sarcina de şef al „Secției de Creştere a Animalelor". În anul 1939 devine şeful Catedrei de Zootehnie la Academia de Înalte Studii Agronomice din Cluj, dar în prealabil a inaugurat primul curs de lăptărie la Bucureşti. A revenit la Bucureşti în anul 1953, unde a lucrat până la pensionare(1964). Activitatea sa de cercetare se sintetizează în 110 lucrări originale, cursuri, broşuri, articole de popularizare, conferințe. Profesorul C. Băicoianu este recunoscut ca unul dintre fondatorii ştiinței zootehnice „Avicultura", dar s-a remarcat şi prin lucrări privind prelucrarea şi distribuirea laptelui, studiul raselor de animale, lucrări în domeniul selecției şi geneticii animale. Între lucrările reprezentative pentru prof. C. Băicoianu se află: „Creşterea păsărilor de curte", „Contribuții la ameliorarea rasei comune de găini" (1935), „Stațiunea avicolă Băneasa", „Dozarea materiei grase din lapte"(1939), „Pasteurizarea şi standardizarea laptelui", „Metode de îmbunătățire a raselor de animale", „Calul Belgian" (1925), „Ameliorarea şi producția de lapte a rasei Sură de Stepă" (1939), „Fecundația artificială a animalelor cu spermă transportată la distanțe mari" (la ovine). Între lucrările de sinteză elaborate de el, cu durabilitate, citățm: „Mica zootehnie" (1945), „Curs de zootehnie generală" (1958), „Rasele de animale proprii în stepă", „Fecundarea artificială a animalelor". Prof. C. Băicoianu a publicat la revistele „Agricultura nouă" (Cluj), „Viața agricolă", „Buletinul agriculturii", „Revista de zootehnie".ş.a. Pentru meritele sale deosebite a fost decorat cu Ordinul „Steaua României", Ordinul „Coroana României", Ordinul „Meritul Agricol". El este unul dintre marii fondatori ai ştiințelor zootehnice din țara noastră.

Professor **Constantin Băicoianu** was one of the greatest livestock experts of the XXth century in Romania. He was born at Braila. He graduated the Faculty of Agronomy in Cluj in 1921. He specialized in animal husbandry at "Hochschule fur Bodenkultur", Vienna, under the guidance of Professor Leopold Adamez, then he was employed as "livestock expert" at the Union of Agricultural Chambers. In 1928 he was appointed "honorary lecturer" for Aviculture at the Academy of High Agronomic Sciences, Bucharest being the founder of this course for Romanian agriculture education. Then he set up "Poultry Station Baneasa" (1930) as the first important institution in the field and in 1934 he was employed as researcher at ICAR where he was the chief of "The Section of Animals Breeding". In 1939 he became the chief of the Animal Husbandry Department of the Academy of High Agronomic Studies in Cluj but previously he inaugurated the first course of milk processing in Bucharest. In 1953 he came back to Bucharest where he worked until he retired (1964). His research activity consists of 110 original works, courses, booklets, articles for popularization and conferences. Prof. C. Băicoianu is recognized as one of the founders of zootechnical science "Aviculture" and he distinguished himself also by works concerning milk processing and distribution, the study of animals breeds, works on animals selection and genetics. Among Professor Constantin Băicoianu's representative works we mention: "Poultry Breeding", "Contributions at common chickens breed amelioration" (1939), "Milk pasteurization and standardization", "Methods to improve animals breed", "The Belgian Horse" (1925), "Milk amelioration and production of Sura de Stepă breed (1939), "Artificial insemination of animals with sperm transport from long distances" (in sheep). Among his sustainable synthesis works, we mention: "Small animal breeding" (1945), "Course of general animal husbandry" (1958), "Breeds of animals specific to the steep", "Artificial insemination of animals". Professor C. Băicoianu published in the reviews "New Agriculture" (Cluj), "Agricultural Life", "The Bulletin of Agriculture", "The Review of Animal Husbandry" and so on. For his special merits he was decorated with the order "The Star of Romania", "Crown of Romania", "Agricultural Merit". He is one of the greatest founders of zootechnical sciences in our country.

Nicolae Teodoreanu

10 aug **1889** - **1977** 18 mar

Profesorul **Nicolae Teodoreanu** face parte din prima gardă a marilor zootehnişti români. S-a născut la Oporelu, judeţul Olt, urmând gimnaziul la Slatina şi liceul la Piteşti. A absolvit Facultatea de Medicină Veterinară, Bucureşti. În anul 1912 devine asistent, apoi şef de lucrări la Catedra de Ştiinţe Medicale (1914), unde a lucrat până în anul 1924. În acelaşi timp a parcurs o perioadă de specializare în zootehnie şi genetică la Şcoala Superioară de Medicină Veterinară Hanovra (Germania). Aici susţine teza de doctorat „Părul de porc, caracter de rasă cercetări histologice comparative asupra părului diferitelor rase de porci", apreciată „Cu distincţie". În anul 1925 a fost numit director la Oieria Palas Constanţa şi al Laboratorului de Cercetători Zootehnice. Aici a lucrat până în anul 1948, când devine director al „Secţiei de biologie" din Institutul de Cercetări Zootehnice-Bucureşti, până la pensionare, în anul 1956. Dr. N. Teodoreanu a avut şi o perioadă de activitate didactică în învăţământul superior zootehnic (1948-1960). A fost îndrumător de doctorat. Activitatea de cercetare a fost coordonata sa profesională esenţială. A publicat peste 300 lucrări de zootehnie şi genetică cu rezultate de cercetare, referate, sinteze de îndrumare practică sau academice. Între lucrările sale de referinţă citäm: „Contribuţii la studiul modificărilor elementelor figurate ale sângelui" (1913), „Contribuţii la studiul originii taurinelor din Dobrogea", „Cercetări despre originea Merinosului". În domeniul geneticii se disting: „Lipsa coarnelor la Bos taurus în ţara noastră", „Probleme actuale ale eredităţii", „Ereditatea lânii în încrucişări la ovine", „Ereditatea încrucişării la ovine". A avut în acest domeniu o recunoaştere internaţională prin invitaţii la numeroase congrese de genetică: New York (1932) cu participarea lui Thomas Hunt Morgan; Edinburg, Montreal, Haga şi Tokyo. Dr. N. Teodoreanu a elaborat remarcabile lucrări de sinteză: „Monografia Oieriei Palas", 180 pag. (1929), „Producţia porcului" monografie, 420 pag. (1944), „Ereditatea ştiinţifică şi practică", „Creşterea oilor", 270 pag. (1937). Pentru lucrările sale i-a fost acordat „Premiul Academiei Române" de două ori (1931, 1951), a cărui membru corespondent a fost, din 1952; a primit Premiul Academiei de Agricultură din Franţa şi distincţia Membru Titular al ASAS ş.a. A avut certă recunoaştere internaţională în genetica animală. A fost una dintre marile personalităţi între zootehniştii din prima jumătate a secolului XX.

Professor **Nicolae Teodoreanu** belongs to the first great Romanian livestock experts. He was born at Oporelu, county Olt, and followed the courses of the gymnasium and secondary school at Pitesti. He graduated the Faculty of Veterinary Medicine in Bucharest. In 1912 he became "professor's assistant" then "lecturer" at the Department of Medical Sciences (1914) where he worked till 1924. Within the same period of time he specialized in animal husbandry and genetics at the Superior School of Veterinary Medicine Hanover (Germany). Here he passes the doctor's degree exam with the thesis entitled "Swine hair, breed characteristic Comparative histological research on the hair of different swine breeds". The thesis was qualified "with distinction". In 1925 he was appointed director of Sheep breeding Farm Palas Constanta and the Laboratory for Zootechnical Research. He worked there till 1948 when he became director of "Section of Biology" at the Institute for Zootechnical Research Bucharest and worked there till he retired in 1956. Dr. N. Teodoreanu was also professor at the Faculty of Zootechny within 1948-1960 and guided Ph.D. candidates. His research activity represented the essential part of his career. He published over 300 works of zootechny and genetics with results in research, reports, and syntheses of practical or academic guidance. Among his reference works we can mention: "Contributions at the study of figurative elements of the blood" (1913), "Contributions at the study of bovines origin from Dobrogea", "Research on Merino breed origin". In the field of genetics we mention: "Absence of horns at Bos Taurus in our country", "Present day problems of heredity", "Wool heredity in sheep interbreeding", "Crossbreeding heredity in sheep". He was internationally known and invited at numerous congresses of genetics: New York (1932) with Thomas Hunt Morgan's participation, Edinburgh, Montreal, The Hague and Tokyo. Dr. N. Teodoreanu elaborated remarkable synthesis works like: "The Monograph of Sheep Breeding Farm Palas", 180 pg. (1929), "Swine production" monograph, 420 pg. (1944), "Scientific and practical heredity", "Sheep breeding", 270 pg. (1937). For his works he was awarded for two times "The Prize of Romanian Academy" (1931, 1951); he received the Prize of the Academy of Agriculture of France and the distinction of Full Member of AAFS. He was one of the greatest personalities in the field and internationally well-known in the first half of the XVth century.

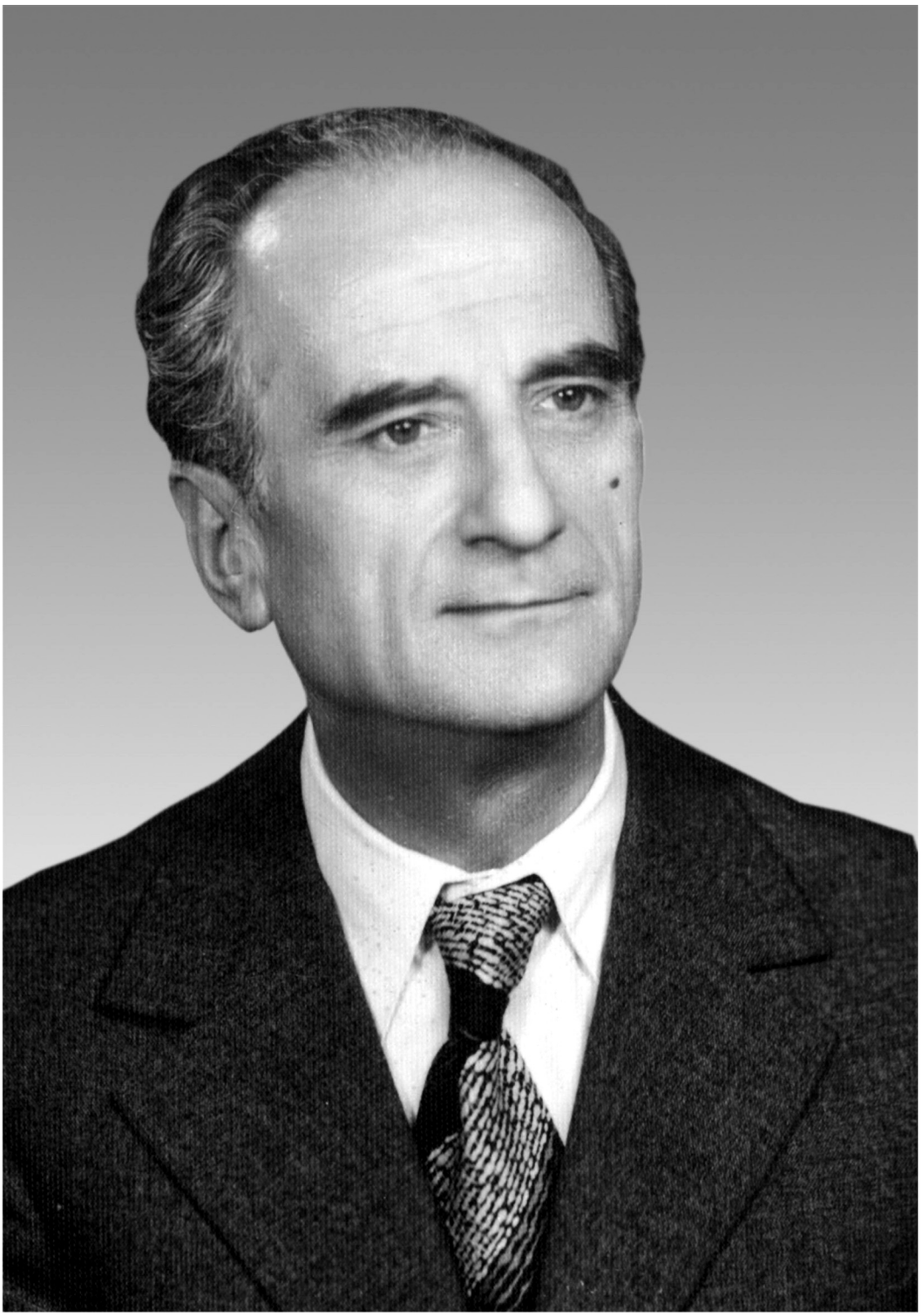

Alexandru Furtunescu

7 feb **1912** - **1989** 18 sep

Alexandru Furtunescu a fost unul dintre cei mai reprezentativi profesori şi cercetători pentru spectrul larg al ştiinţelor zootehnice (1950-1985). A absolvit Facultatea de Medicină Veterinară în anul 1937, cu rezultate strălucite, susţinând în acelaşi an teza de doctorat la profesorul Al. Vlădescu cu tema „Evoluţia polipeptidemiei la caii operaţi". În perioada anilor 1937-1940 a fost asistent în laboratorul de Biochimie al Facultăţii de Medicină Veterinară Bucureşti. A primit apoi postul de şef al „Biroului tehnic" la „Direcţia Creşterii Calului" din Ministerul Agriculturii (1940-1941). Între anii 1941-1948 a lucrat la cunoscuta herghelie de cai de la Rădăuţi, organizată pentru ameliorarea calului din rasele Huţul şi Ghidran. În anul 1950 a ocupat postul de conferenţiar pentru disciplina Zootehnie la Facultatea de Medicină Veterinară Bucureşti. Devine profesor chiar în anul următor (1951), până la pensionarea sa din anul 1977. A fost un dascăl care a predat trei discipline de bază pentru studenţii de la două facultăţi din Institutul Agronomic Bucureşti. Tot aici a fost decan, iar ulterior prorector (1955-1957 şi 1966-1968). A ţinut pentru studenţi cursurile de Genetică, Zootehnie generală şi Ameliorarea animalelor. Profesorul Al. Furtunescu a fost un cercetător activ şi fecund. Numeroasele sale lucrări pot fi ordonate astfel: 1. lucrări de zootehnie generală („Despre indicii corporali şi folosirea lor în zootehnie", „Reproducţia animalelor domestice în concepţia noii biologii"-1952 ş.a.); 2. lucrări de selecţie şi ameliorare („Creşterea în linii, metoda avansată de perfecţionare a raselor"-1955, „Bazele ştiinţifice ale lucrărilor de selecţie a animalelor" ş.a.); 3. lucrări de genetică („Sexul fenotipic şi sexul genetic la porcii intersecşi"-1948, „Urmărirea dinamicii structurii genetice a populaţiilor cu ajutorul tipurilor de hemoglobină"-1969, „Determinarea valorii de ameliorare a reproducerii taurinelor"-1975); 4. lucrări specifice de medicină veterinară. Între lucrările de sinteză ale profesorului Al. Furtunescu, care au făcut epocă la vremea sa, se disting: tratat de „Zootehnie generală", 2 volume, 459 pag., resp. 397 pag. (1953-1955), lucrare excepţională ce succede la 20 ani după cea a profesorului Gh. K. Constantinescu. Au urmat: „Zootehnie generală şi genetică", 232 pag. (1971), „Cartea specialistului în creşterea animalelor" vol. I - Zootehnie (1200 pag.) şi vol. II - Patologie (1000 pg.), ca autor-coordonator, „Determinarea valorii de ameliorare a reproducătorilor", 242 pag. (1975). Profesorul Al. Furtunescu a avut toate titlurile specifice marilor personalităţi din învăţământul superior agricol şi cercetare. A fost îndrumător de doctoranzi, „Doctor Docent", membru în Consiliul Naţional al Cercetării Ştiinţifice, membru al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, medaliat cu „Meritul Ştiinţific" şi „Medalia Muncii" ş.a. A fost receptat la apogeul lui ca unul dintre marii universitari ai timpului.

Alexandru Furtunescu is one of the most representative professors and scientists in the field of Zootechny (1950-1985). He graduated the Faculty of Veterinary Medicine in 1937, with brilliant results, and defended, in the same year, his PhD Thesis (guided by Professor Al. Vlădescu) with the theme Evolution of Polypeptides in Operated Horses . During 1937-1940, he was assistant at the Laboratory of Biochemistry of the Faculty of Veterinary Medicine of Bucharest. He became head of the Technical Department at the Section of Horse Breeding from the Ministry of Agriculture (1940-1941). He worked, during 1941-1948, at the well known stud farm from Rădăuţi, set up for improving horses of the Huţul and Gidran breeds. In 1950, he became lecturer at the discipline of Zootechny from the Faculty of Veterinary Medicine of Bucharest, becoming professor in 1951, until his retirement in 1977. He was professor at three base disciplines of the two faculties within the Agricultural Institute of Bucharest. Here, he received the functions of dean, vice-rector (1955-1957 and 1966-1968). He had the courses of Genetics, General Animal Breeding, and Animal Breeding. Professor Furtunescu was an active scientist. His numerous works can be divided as follows: 1. Works of General Zootechny (Body Indices and Their Use in Zootechny; Reproduction of Domestic Animals in the Conception of New Biology-1952); 2. Works of Selection and Breeding (Advanced Breeding Methods-1955; Scientific Bases of Animal Selection Works); 3. Genetics Works (Phenotypic Sex and Genetic Sex in Pigs-1948); Dynamics of Population Genetic Structure by the Help of Haemoglobin Types-1969; Determination of the Breeding Value of Cattle Reproduction-1975) and 4. Specific works of veterinary medicine. Among the synthesis works of Professor Furtunescu, there are: treatise of General Zootechny, 2 volumes, 459 pages and 397 pages, respectively (1953-1955), an exceptional work succeeding, after 2o years, the work of Professor Gheorghe K. Constantinescu. The following works were: General Zootechny and Genetics , 232 pages (1971), Book of the Specialist for Animal Breeding Vol. I, -Zootechny (1200 pages) and Vol. II- Pathology (1000 pages) as Co-ordinator; Determination of the Breeding Value of Reproducers , 242 pages (1975). Professor Furtunescu has received all the titles, typical of great personalities of the high agricultural education and research. He was PhD guide , Reader Doctor, member of the National Committee of Scientific Research, member of the Academy of Agricultural and Forest Sciences. He received the Scientific Merit and the Labour Medal.

Emil Negruțiu

14 aug **1911** - **1988** 14 mai

Domeniul zootehniei s-a dezvoltat în Transilvania cu rezultate remarcabile în a doua jumătate a secolului XX. Calitatea acestui domeniu a fost ridicată prin activitatea didactică şi managerială a marelui profesor **Emil Negruţiu**. S-a născut în satul Petrisat, judeţul Alba. A absolvit liceul la Blaj în anul 1928, iar studiile superioare la Academia de Înalte Ştiinţe Agronomice din Cluj, în anul 1932. A lucrat ca profesor şi director la Şcoala Agricolă din Ciacova, judeţul Timiş, şi director la Staţiunea Experimentală Cenad (1942-1945). Din anii 1943-1945 a predat cursul de zootehnie la Facultatea de Agronomie Timişoara. S-a întors la Cluj, unde a fost şef de lucrări la disciplina de Mecanizarea agriculturii, iar din anul 1956 a obţinut postul de profesor titular la Catedra de Zootehnie şi funcţia de rector la Institutul Agronomic Cluj, pe care a onorat-o cu eforturi şi rezultate excepţionale timp de 19 ani (1956-1975). Prof. Em. Negruţiu a fost un cercetător profund orientat pe teme aplicative, cu precădere asupra taurinelor şi altor specii de fermă pentru zona Transilvaniei. A fost unul dintre marii susţinători ai aplicării ştiinţei în producţie. Profesorul Emil Negruţiu a creat colective de catedră şi cercetare de înaltă valoare, contribuind la formarea unor personalităţi recunoscute în ştiinţele zootehnice: P. Mecea, A. Petre. Aug. Pop, Gh. Băltan, N. Farcaş, Şt. Paap. Cercetările sale asupra taurinelor au fost axate pe teme de genetică, ameliorare, aspecte de zootehnie generală, studii asupra raselor şi alimentaţiei. Între lucrările reprezentative pentru acest sector se disting: „Efectul selecţiei familiale în populaţii heterogene de taurine" (1970) (din rasa Bălţată Românească), „Valoarea genetică de ameliorare a unor reproducători din rasa Bălţată de Transilvania" (1971), „Cercetări de genetică cantitativă la rasele Bălţată Românească şi Brună de Maramureş" (1970), „Influenţa structurii raţiilor asupra producţiilor şi productivităţii vacilor de lapte" (1968), „Indici ai conformaţiei glandei mamare şi ai producţiei de lapte la rasa Bălţată Românească şi metişi Holstein în condiţiile creşterii industriale pentru lapte" (1971), „Cercetări pentru descoperirea şi punerea în valoare a resurselor de albumină în lumea animalelor" (1960). Profesorul E. Negruţiu a elaborat primele lucrări moderne de sinteză în domeniul ameliorării şi geneticii după anul 1950. Între lucrările de acest fel, prin conţinut şi calitate se disting: „Noţiuni şi procedee de calcul în variabilitatea, ereditatea şi selecţia ovinelor" (1970) (cu N. Farcaş), „Genetica şi ameliorarea animalelor" - primul tratat modern din România în acest domeniu (1969) (cu A. Petre şi N. Pipernea), „Ameliorarea animalelor domestice" (1975) (cu A. Petre), „Curs de Genetică animală", (1975) (cu A. Petre), „Genetică animală", tratat (1979) (cu A. Petre). Profesorul Emil Negruţiu a fost membru titular al ASAS şi membru corespondent al Academiei Române (1969). A fost unul dintre cei mai remarcabili rectori din învăţământul superior românesc din toate timpurile.

Zootechny developed in Transylvania with remarkable results on the second half of the XX century. This field quality was raised by the didactic and managerial activity of great Professor **Emil Negruţiu**. He was born in Petrisat Village, Alba County. He graduated the high school at Blaj in 1928, and the Academy of High Agricultural Studies from Cluj, in 1932. He worked as teacher and director at the Agricultural School of Cenad (1942-1945). During 1943-1945, he taught the course of Zootechny at the Faculty of Agronomy from Timişoara. He returned to Cluj, where he became lecturer at the discipline of Mechanization of Agriculture. In 1956, he became full professor at the Chair of Zootechny and rector at the Agricultural Institute of Cluj, for 19 years (1956-1975). Professor Negruţiu was a passionate scientist, directed to applicative themes, especially cattle and other farm species from the Transylvania zone. He sustained the application of science into production. Professor Negruţiu has created valuable research teams , contributing to the formation of well known personalities in the field of zootechnical sciences: P.Mecea, A.Petre, A.Pop, Gh. Băltan, N.Farcaş, and St. Paap. His investigation on cattle focused on themes of genetics, breeding, and general zootechny, breeds and feeding. Among his representative works for this field, there are: Effect of Family Selection in Cattle Heterogeneous Populations (from Bălţată Românească Breed) (1970); Genetic Breeding Value of Sire from the Bălţată de Transilvania Breed (1971); Investigation on Quantitative Genetics in Bălţată Românească and Brună de Maramureş Breeds (1970); Influence of Ratios Structure on Dairy Cows Productivity (1968); Indices of Mammary Gland Structure and of Milk Yield in Bălţată Românească Breed and Holstein Half-Bred , under Industrial Breeding for Milk (1971); Investigation on Discovering Albumin Resources in the Animal World (1960). Professor Negruţiu has elaborated the first modern synthesis works in the field of animal breeding and genetics, after 1950. Among his works, there are: Methods of Calculating in Sheep Variability, Heredity and Selection (1970) (in collaboration with N.Farcaş), Animal Genetics and Breeding the first modern treatise from Romania in this field (1969) (in collaboration with A.Petre and N.Pipernea), Farm Animal Breeding (1975) (in collaboration with A.Petre), Course of Animal Genetics (1975) (in collaboration with A.Petre), Animal Genetics , treatise (1979) (in collaboration with A.Petre). Professor Negruţiu was full member of the Academy of Agricultural Sciences and corresponding member of the Romanian Academy (1969). He was one of the most remarkable rectors of high Romanian education of all times.

Virgil Gligor

11 apr **1918** - **1977** 17 ian

Medicul veterinar dr. **Virgil Gligor** s-a născut în satul Turdaşi, judeţul Alba. A fost părintele şcolii româneşti de zooigienă. A absolvit Facultatea de Medicină Veterinară Bucureşti în anul 1942. A lucrat ca medic veterinar de plasă în judeţele Turda şi Sălaj până în anul 1948. În anul 1949 a fost numit director la Institutul de Cercetări Zootehnice Bucureşti la vârsta de 28 ani, unde a „rezistat" 20 de ani pe post. În acelaşi an a primit Catedra de „Igiena animalelor domestice" la Facultatea de Medicină Veterinară şi Facultatea de Zootehnie din Bucureşti. Pe lângă activitatea didactică, Dr. Virgil Gligor a fost un cercetător foarte înzestrat; fondator în ştiinţă şi un excepţional manager în cercetare. A fost autorul principal al programelor de cercetări ale ICZ timp de două decenii. Cercetările sale au fost axate pe studiul raselor de porcine şi ameliorarea lor (obţinerea de noi tipuri şi rase), creşterea animalelor în sisteme moderne, alimentaţie şi igienă, studii şi cercetări în domeniul larg al igienei animalelor domestice. Între lucrările asupra porcinelor se remarcă: „Contribuţii la cunoaşterea porcului local românesc şi cercetări preliminare asupra încrucişării lui cu Marele Alb, în vederea formării unui tip de carne" (1952), „Ameliorarea raselor de porci de carne din RPR cu porcul Landrace" (1961), „Metode pentru crearea de noi tipuri de rase de animale" (1965), „Porcul românesc de carne Alb de Ruşeţu şi acţiunea lui amelioratoare în zonă" (1967), „Hrănirea porcilor din rasa Bazna supuşi îngrăşării cu raţii bogate de porumb" (1963), „Mortalitatea embrionară la scroafe" (1967). A efectuat numeroase încrucişări între rasele de porci importate (Edelschwein, Landrace, Chester-White, York). Dr. V. Gligor a contribuit la organizarea şi promovarea încrucişării la scară industrială a porcinelor. A avut contribuţii de fondator în domeniul zooigienei prin rezultatele de cercetare şi elaborări de sinteză de amploare. Între lucrările sale de acest fel se detaşează: „Factorii de microclimat din unele tipuri experimentale de hale pentru creşterea porcilor" (1970), „Evoluţia factorilor de microclimat din halele pentru creşterea păsărilor pe aşternut la sol" (1970), „Consideraţii asupra întreţinerii în stabulaţie liberă" (1965). A coordonat monografia „Zootehnia României" în 4 volume, care a rămas o operă monumentală. Aici a elaborat capitolul „Porcine". Este autorul unor lucrări de pionierat: „Principii de igienă în construcţii zootehnice" (1975), iar tratatul său „Igiena animalelor domestice" este prima lucrare de mare extindere în domeniu. Prof. V. Gligor a fost în două etape adjunct al ministrului agriculturii; doctor docent, membru titular al ASAS, membru corespondent al Academiei Române, ales în anul 1963; membru al Academiei de Ştiinţe din New-York, membru al Societăţii Regale de Medicină Veterinară din Londra, membru al Societăţii Internaţionale de Igienă Animală.

The veterinarian Dr. **Virgil Gligor** was born in Turdaşi Village, Alba County. He was the father of the Zoo-hygiene Romanian School. He graduated the Faculty of Veterinary Medicine from Bucharest in 1942. He worked as veterinarian in Turda and Sălaj Counties , until 1948. Since his studentship, being remarked as very capable young man, he became director , in 1949, at the Zootechnical Research Institute of Bucharest, at the age of 28, occupying this function for 20 years. In the same year, he taught at the Chair of Hygiene of Farm Animals from the Faculty of Veterinary Medicine and Faculty of Zootechny from Bucharest. Besides the didactic activity, Dr. Gligor was a passionate scientist, a science founder and an exceptional manager in research. He was the main author of research programmes from the Zootechnical Research Institute , for two decades. His investigation focused on the study of swine breeds and their breeding (new types and breeds), animal breeding in modern systems, feeding and hygiene. Among his works on swine , there are: Contribution on the Knowledge of Romanian Swine and Preliminary Investigations on Mating to Marele Alb (Breed of Swine) , in order to Create a Meat Type (1952); Breeding Meat Swine from Romania by the Landrace Breed (1961); Methods for the Creation of New Types of Animal Breeds (1965); Romanian Meat Breed Alb de Ruşeţu and His Breeding Action in the Area (1967); Feeding Swine of the Bazna Breed, for Fattening with High Maize Ratios (1963); Embrionary Mortality in Sows (1967). He conducted experiments on swine mating among important breeds: Edelschwein, Landrace, Chester-White, York). Dr. Gligor has contributed to the organization of swine mating at national level. He was a founder in the field of zoo-hygiene by the research results and synthesis elaboration. Among his works in this field, there are: Microclimate Factors from some Experimental Buildings for Swine Breeding (1970); Evolution of Microclimate Factors from Buildings for Poultry Breeding on Soil (1970); Consideration on Free Stable (1965). He co-ordinated the monograph Romanian Zootechny, in four volumes , which is a monumental work. In this book, there is the chapter Swine. He is the author of pioneer works: Hygiene Principles in Zootechnical Buildings (1975). His treatise Hygiene of Farm Animals is the first work of great extension in the field. Professor Gligor was twice deputy minister in the Ministry of Agriculture, reader doctor, full member of the Academy of Agricultural Sciences , corresponding member of the Romanian Academy (1963), member of the Academy of Sciences from New York , member of Royal Society of Veterinary Medicine from London, member of the International Society of Animal Hygiene.

Emil Roşu

4 apr **1912** - **1997** 2 ian

Profesorul **Emil Roşu** s-a născut în localitatea Geoagiu, județul Hunedoara. A fost primul titular al noii discipline agronomice „Alimentația animalelor domestice” la Institutul Agronomic Iaşi; o personalitate puternică, un continuator în şirul marilor profesori agronomi ieşeni. A absolvit Facultatea de Ştiințe Naturale în anul 1935 la Universitatea din Cluj. În acelaşi timp a urmat şi cursurile Seminarului Pedagogic Universitar. În anul 1938 a susținut examene de diferență pentru a fi admis la Facultatea de Ştiințe Agricole din Chişinău, pe care a absolvit-o în anul 1940, cu distincția „Magna cum Laudae”. În anul 1940 devine asistent la disciplina „Culturi furajere” în Facultatea de Agronomie Cluj. A revenit la Iaşi între 1942-1945, ca şef de lucrări la catedra renumitului profesor Agricola Cardaş. Aici a ținut cursul de „Alimentația animalelor domestice”, cuprins în disciplina Zootehnie generală. După o perioadă de activitate la Timişoara (1945-1949), Arad şi Bucureşti, revine la Iaşi, în anul 1954, la catedra de „Alimentația animalelor domestice”. Aici a înființat „Centrul zootehnic de cercetări” la ferma Adamachi, şi un laborator de analize cu dotări moderne. Timp de 8 ani a fost şi rector al Institutului Agronomic Iaşi (1956-1964). S-a pensionat în anul 1974, devenind profesor consultant, îndrumător de doctoranzi. Profesorul Em. Roşu a fost un dascăl clasic, foarte competent, exigent şi meticulos, corect în colaborare cu personalul catedrei pe care o conducea. A format un colectiv din care s-au evidențiat personalități remarcabile în ştiințele zootehnice (P. Halga, I. Vacaru-Opriş, V. Ujică). A stabilit relații cu 250 instituții de profil din țară şi din lume. A finalizat lucrările la impozantul edificiu al Universității Agronomice, a sprijinit apariția anuarului ştiințific al instituției ş.a. Profesorul Em. Roşu s-a consacrat cercetărilor din domeniul producerii furajelor şi alimentației. A publicat 85 de lucrări ştiințifice, între care remarcăm: „Contribuții la stabilirea valorii nutritive a pajiştilor naturale ameliorate de la Dărmăneşti-Bacău (1960), „Contribuții la stabilirea valorii nutritive a fânului recoltat de pe pajiştea ameliorată de la Lețcani-Iaşi” (1961), „Efectele dozelor mari de Vitasan 40 şi Aureomicină administrate în hrana puilor de găină” (1964), „Stabilirea valorii nutritive a boabelor de porumb dublu hibrid” (1959), „Utilizarea reziduurilor de la fabricarea penicilinei în hrana animalelor domestice” (1959). A contribuit la cercetări asupra pajiştilor („Productivitatea pajiştilor naturale şi artificiale de coastă din Câmpia Moldovei”) ş.a. Prof. Em. Roşu a elaborat primele lucrări moderne de sinteză cu privire la alimentația animalelor domestice: cap. „Alimentația animalelor domestice” în Manualul Inginerului Agronom - vol. IV, (ed. 1952-1956), „Curs de alimentație” (1956), „Alimentația animalelor domestice” - tratat ş.a. Prof. Em. Roşu a rămas în imaginea urmaşilor un cercetător care a adus contribuții originale în ştiință, un mare profesor; unul dintre rectorii importanți ai Institutului Agronomic Iaşi.

Professor **Emil Roşu** was born in the locality of Geoagiu, Hunedoara County. He was the first titular of the new agricultural discipline Farm Animal Feeding at the Agricultural Institute of Iaşi. He was a great personality, who continued the activity of his forerunners. He graduated the Faculty of Natural Sciences in 1935, at the University of Cluj. At the same time, he followed the courses of University Pedagogical Seminary. In 1938, he was admitted at the Faculty of Agricultural Sciences from Chisinau, he graduated in 1940, with Magna cum Laudae. In 1940, he became assistant at the discipline Fodder Crops within the Faculty of Agronomy from Cluj. He returned to Iaşi (1942-1945) as lecturer at the chair of the famous Professor Agricola Cardaş. He had the Course of Farm Animal Feeding, within the discipline of General Zootechny. After a period of activity in Timişoara, (1945-1949), Arad and Bucharest, he returned to Iaşi, in 1954, at the chair of Farm Animal Feeding. He set up the Research Zootechnical Centre at the Adamachi Farm, and a modern laboratory of analyses. For 8 years, he was rector of the Agricultural Research Institute of Iaşi (1956-1964). He retired in 1974, becoming a consulting professor and PhD guide. Professor Roşu was a classical teacher, exigent and passionate. He has created a valuable team , with remarkable personalities in the field of zootechnical sciences (P.Halga, I.Vacaru-Opriş, V.Ujică). He has established relations with 250 profile institutes from Romania and abroad. He has finished the works of the great edifice of the Agronomical University and supported the publication of the scientific annuals of the institution. Professor Roşu dedicated his activity to the investigations in the field of fodder production and alimentation. He published 85 scientific works, among which there are: Contribution on the Determination of Nourishing Value of Improved Natural Meadows from Dărmăneşti-Bacău (1960); Contribution on the Determination of the Nourishing Value of Hay Harvested from the Ameliorated Meadow from Lețcani-Iaşi (1961); Effects of High Doses of Vitasan 40 and Aureomycine , Administered in the Broilers Food (1964); Determination of the Nourishing Value of Double Hybrid Maize Grains (1959); Utilization of Residues from Penicillin Fabrication in the Food of Farm Animals (1959). He has also contributed to the investigations on meadows (Productivity of Natural and Artificial Coast Meadows from the Moldavian Plain),etc. Professor Roşu has elaborated the first modern synthesis works on farm animal feeding: chapter Farm Animal Feeding, in the Guide of Agronomist Engineer vol. IV (ed. 1952-1956), Course of Animal Feeding (1956), Farm Animal Feeding-treatise, etc. Professor Roşu was a passionate scientist, who brought an original contribution to science, a great professor and one of important rectors of the Agricultural Institute of Iaşi.

Veceslav Harnaj

7 nov **1917** - **1988** 29 oct

Apicultura din România şi chiar apicultura în plan internaţional a fost viguros promovată şi dezvoltată prin activitatea fără precedent a ilustrului specialist **Vececeslav Harnaj**. El s-a născut în familia preotului Dimitrie Harnagea din satul Baimaclia în Basarabia, care a fost unul din fondatorii apiculturii. După parcurgerea liceului la Chişinău, a studiat la Institutul Politehnic Bucureşti, absolvind Facultatea de Construcţii cu distincţia „Magna cum Laudae". A susţinut doctoratul în domeniul hidrodinamicii lichidelor polifazate, ajungând profesor titular, şef de catedră la „Hidraulică generală şi subterană" din Institutul de Petrol, Gaze şi Geologie, unde a fost şi prorector (1971-1973). A fost o personalitate de top mondial în acest domeniu, susţinând cursuri şi conferinţe la Roma, Berlin, Kyoto, Colorado ş.a. Invenţia sa, „Rambleajul hidromecanic dirijat" a fost brevetată în Germania, Franţa, Japonia, Algeria şi alte ţări. A fost ales preşedinte al Asociaţiei Internaţionale de Fluide Polifazate; membru activ al Academiei de Ştiinţe din New York (1964); al Academiei „Pontzen" din Napoli ş.a. Profesorul Veceslav Harnaj a fost la fel de celebru în domeniul apiculturii, simultan cu profesia sa de bază, pe care le-a slujit cu har şi pasiune admirabilă. În anul 1943 (la 26 ani) a început publicarea unor articole de tehnologie apicolă: „Hrănirea de stimulare", „Schimbarea mătcilor bătrâne în primăvară", „Stupăritul nomad" ş.a. Între lucrările sale de sinteză se disting: „Linii tehnologice pentru condiţionarea mierii în centrele industriale" (1967); „APIMONDIA activitatea generală şi sarcini speciale, în America de Sud" (1973, cu E. Mârza); „Orientări actuale în producerea stupilor din RPR" (1979); "Observaţii asupra comportamentului unor ecotipuri şi hibrizi ai albinei carpatine (Apis melifera Carpatica)" (1981). În anul 1945 devine director la publicaţia „Revista apicolă", iar în anul 1957 a înfiinţat Asociaţia Crescătorilor de Albine din România, fiind ales ca preşedinte până în 1983. Prin activitatea asociaţiei condusă de el, România şi-a dublat efectivul familiilor de albine, ajungând la 1,15 milioane în anul 1983. Din iniţiativa lui s-a aplicat tipizarea şi standardizarea stupilor; s-a proiectat tipul de stup RA 1001; a fost posibilă construirea şi organizarea activităţii marelui Combinat Apicol Băneasa, Bucureşti, a Liceului Apicol Băneasa şi a Sectorului medical de apiterapie. Toate acestea au fost atunci modele pentru apicultura mondială. Notorietatea sa l-a promovat în onoranta funcţie de Preşedinte al Federaţiei Internaţionale a Asociaţiilor de Apicultură APIMONDIA, pentru care a fost reales de cinci ori consecutiv, până în anul 1983. A înfiinţat la Bucureşti Institutul Internaţional de Tehnologie şi Economie Apicolă al APIMONDIA. A fost membru fondator al ASAS (1969) şi a fost distins cu numeroase medalii şi ordine naţionale şi internaţionale.

The bee-keeping from Romania and even from the entire world was developed by the activity of the famous **V. Harnaj**. He was born in the family of the priest Dimitrie Harnagea, a forerunner in the field of bee-keeping, in Basarabia. After his secondary school at Chisinau, he graduated with "Magna cum laudae" the Faculty of Construction within the Polytechnic Institute of Bucharest. He passed his doctorate in the field of the hydro-dynamics of poly-phased liquids, becoming professor and head of the department of General and Subsoil Hydraulics within the Oil, Gases and Geology Institute, where he was vice-president (1971-1973). He was a well-known personality in this field, having courses at Rome, Berlin, Kyoto, Colorado, etc. His invention "Directed hydro-mechanic flushing" was patented in Germany, France, Japan, Algeria, etc. He was President of the International Association of Poli-phased Fluids, member of the Academy of Sciences from New York (1964), of the Pentzen Academy from Naples , etc. Professor Harnaj was both famous in the field of bee keeping and in his profession, which he served with devotion. In 1943 (at the age of 26), he began to publish some papers of bee-keeping technology: "Stimulation Feeding", "Changing Old Queens in the Spring", "The Nomadic Apiculture", etc. Among his synthesis works, there are: "Technological Lines for Honey Conditioning in the Industrial Centres" (1967); "APIMONDIA General Activity and Special Tasks in Southern America (1973)", "Present Orientations in the Production of Beehives in Romania" (1979); "Observation on the Behaviour of some Ecotypes and Hybrids of Carpathian Bee (Apis melifera Carpathica)" (1981). In 1945, he became manager of the journal "Bee Keeping Journal" and in 1957, he set up the Association of Bee Breeders from Romania, being President until 1983. By the activity of the Association ruled by him, Romania has doubled the stock of bee families, reaching 1.15 millions in 1982. Grace to his initiative, the standardization of beehives was required. He designed the type of beehive RA 1000. He set up the activity of the great Bee Keeping Unit of Baneasa-Bucharest, of the Bee Keeping High School from Baneasa and of the medical sector of bee keeping therapy. These were models for the world apiculture. His fame made him become the President of the International Federation of Apiculture Association APIMONDIA. He was elected five times in this function until 1983. In Bucharest, he set up the International Institute of Bee Keeping Technology and Economy of APIMONDIA. He was founder member of ASAS and was rewarded with many national and international medals and orders.

Gheorghe Georgescu

10 iun **1932** -

Profesorul **Gh. Georgescu** s-a născut la Poiana Lacului, județul Argeş. A absolvit Facultatea de Zootehnie din Institutul Agronomic Bucureşti în anul 1955, unde a lucrat ca profesor până în anul 2002 (1974-2002). A susținut doctoratul în agronomie sub îndrumarea prof. E. Negruțiu şi a urmat specializări în Cehoslovacia, Belgia, Olanda, Suedia, Elveția, Germania ş.a. Profesorul Gh. Georgescu a condus ferma didactică a IANB peste 10 ani. Între lucrările didactice elaborate de prof Gh. Georgescu se disting: „Tehnologia creşterii bovinelor" (1982), „Tehnologia creşterii bovinelor" (curs, 1990), „Zootehnie generală" (curs, 1992), „Creşterea cabalinelor" (1972), „Tehnologia creşterii animalelor" (peste 10 lucrări) ş.a. A elaborat numeroase manuale pentru liceele agricole. Opera sa ştiințifică este reprezentată prin 406 titluri de lucrări, referate, comunicări ş.a. Tematica de cercetare a prof. Gh. Georgescu se referă la: studiul raselor de bovine; relațiile între însuşirile morfologice ale rasei şi producția zootehnică la bovine şi cabaline; cercetări biochimice asupra unor substanțe ce influențează producția zootehnică; studii privind furajarea şi nutriția la bovine şi cabaline; stabilirea de tehnologii privind creşterea bovinelor şi cabalinelor; cercetări de genetică şi ameliorarea raselor de taurine; studiul producției de carne, studiul laptelui, cercetări de fiziologie animală ş.a. Între lucrările sale de cercetare se detaşează: „Cercetări asupra corelațiilor fenotipice privind estimarea precoce a producțiilor de lapte la taurine" (1974), „Rezultate obținute în încrucişarea vacilor de Rasă Brună cu tauri de Rasă Frizã" (1977), „Cercetări asupra unor parametri genetici la calul Trăpaş românesc" (1979), „Studiul principalilor parametri genetici ai producției de lapte" (1996), „Însuşiri fizico-chimice şi microbiologice ale laptelui de vacă pentru asigurarea securității alimentare" (1995), „Cercetări privind producția de lapte a bivolițelor din zona Făgăraşului" (2001) ş.a. Prof. Gh. Georgescu este autorul unor lucrări excepționale de sinteză în domeniul bovinelor: „Tratat de creşterea bovinelor" în 4 volume (1700 pag., 1988-1998), „Tratat de producerea, procesarea şi valorificarea cărnii" 940 pag. (2000), „Laptele şi produsele lactate" 400 pag. (2000), „Rasa Bălțată românească" 250 pag. (monografie, 2001), „Zootehnia României", vol. II, III bovine (col., 1973-1975), „Alimentația animalelor de lapte" (1988), „Cartea fermierului-Taurine" (1983), „Tehnologia creşterii cabalinelor" 280 pag. (1990), „Dicționar enciclopedic zootehnic-Bovine" 150 pag (1982), „Enciclopedie Agricolă" (col.), „Tehnologia creşterii bovinelor" 331 pag.; „Les bovins" 1020 pag (2002) ş.a. A primit distincția didactică „Profesor evidențiat", este conducător de doctorat, este membru titular al ASAS; laureat al Premiului Academiei Române „Traian Săvulescu" şi al Premiului „Prof. dr. Gh. K. Constantinescu", expert al Agenției Naționale de Reproducție şi Ameliorare din Zootehnie; „Doctor Honoris causa" al Universității "Bioterra" Bucureşti.

Professor **Gheorghe Georgescu** was born at Poiana Lacului, Arges County. He graduated the Faculty of Animal Husbandry from the Agronomic Institute of Bucharest in 1955. He ascended the university hierarchy, being professor until 2002, during 1974-2002. He passed his PhD in Agronomy, under the guidance of Professor Negrutiu and trained himself at specializations in Czechoslovakia, Belgium, Holland, Sweden, Germany, etc. He was the director of the training didactic farm of IANB during 10 years. Among his most significant teaching works, we can mention: „The Technology of Cattle Breeding" (1982), „The Technology of Cattle Breeding" (1990/course), „General Animal Husbandry" (course), „Horse Breeding"(1972), "Technology of Animal Breeding" (over 10 works). He elaborated many handbooks for agricultural high schools. His research activity is represented by 406 works, including papers, dissertations, etc. His research field included: the study of bovines breeds, the relationship between morphological characters of the breed and the husbandry yield in bovines and horses , biochemical studies upon some substances influencing the husbandry yield, studies concerning nutrition and fodder feeding in bovines and horses, technologies on bovines and horses, studies of genetics and breeding in bovine breeds, the study of meat yield, the study of milk yield, and studies on animal physiology. Among his research works, we can note: „Studies on Phenotype Correlation regarding Early Appraisal on Milk Production in Cows"(1974), „Results in Breeding Bruna Cows with Friza Bulls"(1977), „Studies of some Genetic Parameters in Romanian Trapas Horse Race"(1979), „The study of the Main Genetic Parameters of Milk Production"(1996), "Physico-Chemical and Microbiological Characteristics of Dairy Milk for Ensuring Food Safety" (1995), "Investigation on Milk Yield of Buffalo Cows from Fagaras Zone" (2001),etc. Professor Gheorghe Georgescu has a huge contribution to the animal husbandry science by treatises, monographs, practical guides and booklets. Among them we can note: "Treatise on Bovines Breeding" in 4 volumes (1,700 pages, 1988-1998) , "Treatise on the Production, Processing and Capitalization of Meat"-940 pages (2000), "Milk and Dairy Produces"- 400 pages (2000), , "Romanian Baltata Breed" -250 pages(monograph, 2001), "Romanian Animal Husbandry" vol. II and III cattle (co-author, 1973-1975) , "Dairy Cows Feeding"(1988), "The Farmer's Book - Bovines" (1983), "Horse Breeding"-280 pages, 1990, "Encyclopedic Animal Husbandry Dictionary Bovines "-150 pages (1982), "Agricultural Encyclopedia" (co-author), "Technology of Bovine Breeding" -331 pages, "Les Bovins" -1020 pages (2002), etc.. He received the medal „Honored Professor" and the prize of the Romanian Academy „Traian Savulescu", the scientific prize „Prof. Dr. Gh. K. Constantinescu. He is doctoral master, and member of the Academy of Agriculture and Forestry, and „Emeritus Doctor" of the University Bioterra in Bucharest.

Adrian C. Petre

20 feb **1928** - **2003** 12 dec

Profesorul dr. **Adrian Petre** s-a născut în oraşul Târgu-Jiu, judeţul Gorj. A studiat la Facultatea de Agronomie din Cluj între anii 1947-1951. A susţinut doctoratul în anul 1971 sub îndrumarea acad. prof. Emil Negruţiu. Din anul 1955 a fost încadrat la Catedra de Zootehnie. A iniţiat şi a elaborat programe de studiu pentru 11 discipline universitare zootehnice, între care amintim: „Zootehnie generală şi alimentaţie" (1955), „Zootehnie generală şi genetică" (1965), „Genetica animală" (1971), „Genetică şi eredopatologie" (1975), „Tehnică experimentală" (1991). Pentru toate aceste discipline a elaborat şi conţinutul de curs. A predat cursul de genetică din anul 1971 până la pensionare, în 1993. După anul 1955, a elaborat „Îndrumător de Lucrări practice de Genetică animală" în 5 ediţii; cursuri universitare de "Genetică animală" în 4 ediţii (1975-1991); manuale unice pentru studenţi, după cum urmează: „Lucrări practice de genetică animală", 166 pag. (1976), „Lucrări practice de genetică şi eredopatologie", 137 pag. (1977), „Noţiuni şi procedee de calcul în variabilitate, ereditate şi selecţie animală", 88 pag. (1967), „Noţiuni de tehnică experimentală zootehnie şi biotehnologie", 168 pag. (1977). Bibliografia semnată de el depăşeşte 100 de titluri. A efectuat cercetări privind ameliorarea la taurine, porcine şi ovine; cercetări de genetică cantitativă la principalele animale de fermă; studiul genetic al populaţiilor de animale domestice; cercetări asupra compoziţiei sangvine în raport cu fondul genetic; cercetări privind evaluarea producţiei la taurine; studiul genetic al raselor de taurine. El trebuie recunoscut ca fondator al cercetărilor de genetică cantitativă la rasele Bălţată Românească şi Brună de Maramureş; al cercetărilor de genetică animală şi ameliorare a raselor de taurine din Transilvania (cu Emil Negruţiu). Lucrările sale reprezentative în această tematică sunt: „Recombinarea genetică la taurine autohtone prin transfer şi fixare de gene din populaţii străine" (1989), „Cercetări privind crearea de linii genetice la taurine din rasa Bălţata românească" (1980), „Cercetări privind relaţiile dintre tipurile de transferine şi producţia de lapte de taurine" (1978), „Efectele consangvinizării şi eterozisului la populaţiile de taurine din Transilvania" (1993) ş.a. Lucrările de sinteză realizate de A. Petre constituie adevărate opere ştiinţifice: „Genetica animală", 400 pag. (1987), „Genetica şi ameliorarea animalelor", tratat, cu Em. Negruţiu şi N. Pipernea, 888 pag. (1969), „Creşterea bovinelor, vol. II" - 408 pag. (col., 1988), „Curs de genetică animală", cu Em. Negruţiu, 324 pag. (1975), „Genetica animală", manual unic, 262 pag. (col., 1969), „Mic dicţionar agronomic", 325 pag. (col., 1984), „Genetica animală", 400 pag. (1991). Pentru activitatea sa creativă, profesorul A. Petre a primit de două ori „Premiul Academiei Române"; a fost membru titular al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice şi secretar general al ASAS între 1993-1998. A fost distins cu „Diploma de Excelenţă" a ASAS; cu Medalia „Meritul Ştiinţific"; Ordinul naţional „Pentru merit" în grad de Cavaler. A fost membru a 22 de asociaţii şi societăţi informale.

Professor Dr **Adrian Petre** was born at Târgu Jiu, Gorj County. During 1947 1951, he attended "The Faculty of Agriculture" in Cluj. He passed his PhD in 1971, under the guidance of Academician Emil Negruţiu. Starting with 1955, he worked within the Zootechnical Department of the Faculty, where he passed all the teaching degrees. He initiated and elaborated study programs for 11 university disciplines, among which there are: "General Zootechny and Nutrition"(1955), "General Zootechny and Genetics" (1965), "Animal Genetics" (1971), "Genetics and Heredopathology" (1975), "Experimental Technique" (1991). For all these disciplines, he elaborated the content of his course. He taught a course on Animal Genetics from 1971 until his retirement in 1993. After 1955 he wrote a "Guide of Practical Applications of Animal Genetics" in five editions; University courses of Animal Genetics in four editions (1975-1991), manuals for students; "Practical Applications of Animal Genetics"-66 pages (1976), "Practical Applications of Genetics and Heredopathology"-137 pages (1977), "Notions and Calculating Procedures in Variability, Heredity and Animal Selection"-88 pages (1967), "Notions of Experimental Technique Zootechny and Biotechnology"-168 pages (1977). The bibliography that he signed outruns 100 titles. He performed scientific research for bulls, swine, sheep breeding; research on quantitative genetics for the main farm animals; genetic study on the populations of domestic animals; research on the sanguine composition in correlation with the genetic background; research regarding the production evaluation in bovines; genetic study on the bovine breeds. He should be recognized as the founder of the quantitative genetics research for "Baltata Românească" and "Bruna de Maramures" breeds, of animal genetics and cattle breed improvement research in Transylvania (with Professor Negruţiu). His representative works on this theme are: "Genetic Recombination in Local Bovines by Genes Transfer and Fixation from Foreign Populations"(1989), "Research on the Creation of Genetic Lines in "Baltata Românească" Bovines Breed" (1980), "Investigation on the Relations between Transferine Types and Cattle Milk Production" (1978), "The Effects of Inbreeding and Heterosis in Cattle Populations from Transylvania (1993), etc. The syntheses studies carried out by A. Petre are real scientific works; "Animal Genetics"-400 pages (1987), "Genetics and Animal Breeding" treatise with Em. Negriţoiu and N. Pipernea, 888 pages (1969), "Bovines Breeding" vol. II, -408 pages (1988) "Course of Animal Genetics" with Em. Negriţoiu, 324 pages (1975), "Animal Genetics"-manual, 262 pages (1969), "Small Agronomic Dictionary" -325 pages (1984), "Animal Genetics" -400 pages (1991) . For his creative scientific activity, Prof. A. Petre got twice the "Romanian Academy Award"; he was a member of the Academy of Agricultural and Forestry Sciences" and General Secretary of ASAS , during 1993-1998. He was awarded with the "Excellence Diploma of ASAS", the medal "Scientific Merit" and the National Order for Special Merit Cavalier grade".

Vasile Taftă

1 mai **1929** -

Activitatea didactică şi de cercetare asupra ovinelor şi caprinelor îl aşează pe prof. **Vasile Taftă** în poziţia de lider recunoscut al domeniului în secolul XX. S-a născut în comuna Vrâncioaia, judeţul Vrancea. În anul 1952 a absolvit Facultatea de Zootehnie din Institutul Agronomic Bucureşti. A lucrat la Institutul de Cercetări Zootehnice pe postul de cercetător asistent şi şef de lucrări între anii 1952-1962. Din anul 1966 s-a angajat ca şef de lucrări pentru disciplina de „Ovine - Caprine" la Facultatea de Zootehnie din IANB Bucureşti, apoi conferenţiar şi profesor, între 1970-1999. Doctoratul l-a susţinut sub conducerea prof. Theodor Nica în anul 1966. În anul 1967 a elaborat „Îndrumător pentru lucrări practice la Ovine" (168 pag.), iar în 1974 „Curs de Ovine şi Caprine" (368 pag.). Volumul lucrărilor sale este cuprins în peste 300 titluri, care reprezintă comunicări ştiinţifice, tratate, cursuri universitare, manuale, broşuri, referate ş.a. Acestea se referă la: studiul raselor; cercetări asupra producţiei de lapte, lână şi carne; perfecţionarea tehnologiilor de creştere; ameliorarea raselor (crearea de rase), organizarea creşterii ovinelor. Lucrările importante care îl reprezintă în aceste domenii sunt: „Contribuţii la cunoaşterea producţiei de lapte a oilor din rasa Ţigaie Ruginie" (1957), „Cercetări asupra legăturii dintre nivelul de hrănire al oilor gestante şi structura pielii mieilor şi tipului de buclaj la rasa Karakul" (1960) „Rezultate privind intensificarea reproducţiei la ovine prin sporirea frecvenţei fătărilor" (1973), „Contribuţii la cunoaşterea aptitudinilor productive ale ovinelor Coridalle importate" (1981), „Aplicarea unor soluţii de îmbunătăţire a sistemului de îngrăşare de tip industrial a mieilor" (1986), „Rezultate în formarea Merinosului de munte" (1994), „Estimarea parametrilor genetici pentru principalele însuşiri ale buclajului la ovinele Karakul" (1997) ş.a. Lucrările de sinteză ale profesorului V. Taftă reprezintă o operă strălucită: „Creşterea şi ameliorarea oilor Karakul şi a metişilor", 125 pag. (1972), „Creşterea caprelor", 169 pag. (1975), „Producţia, ameliorarea şi reproducţia ovinelor" tratat, 530 pag (1977), „Genetica şi ameliorarea ovinelor" - cu M. Mochnacs şi I. Vintilă, tratat, 300 pag. (1977), „Zootehnia zonei montane" (1977), „Creşterea şi exploatarea intensivă a ovinelor" tratat, 530 pag. (1983), „Tehnica de evaluare a performanţelor productive" (la ovine) 360 pag. (1998), „Tratat de producerea, procesarea şi valorificarea producţiei de carne", 1000 pag. (2000). Profesor dr. V. Taftă a fost onorat cu numeroase distincţii pentru contribuţia sa de excepţie la dezvoltarea ştiinţei creşterii ovinelor: laureat al Premiului Academiei Române; distins cu „Diploma de Onoare" a Universităţii Agronomice Iaşi, cu „Diploma de excelenţă" a Universităţii "Bioterra" Bucureşti, cu „Diploma de Onoare" a Institutului de Cercetări pentru Ovine şi Caprine Palas şi cu Diploma acordată de „Revista Fermierul", Membru de Onoare al ASAS ş.a.

The didactic and research activity on sheep and goats makes Prof. **Vasile Taftă** a leader in this field. He was born in Vrâncioaia Village, Vrâncea County. In 1952, he graduated the "Faculty of Animal Husbandry" of the "Agronomic Institute of Bucharest". He worked at the "Research Institute of Animal Husbandry" as "researcher assistant" and lector, between 1952 and 1962. After 1966, he was a lector at "Sheep-goat" department at the Faculty of Animal Husbandry in National Agronomic Institute of Bucharest; after that, he became lecturer and professor, from 1970 to 1999. In 1966, he took his Ph.D. guided by Prof. Th. Nica. In 1967, he wrote " Guide for Practical Works in Sheep" and in 1974, "Course on Sheep and Goats" (368 pages). The volume of his works outruns 300 titles, which represent scientific works, treatises, university courses, manuals, booklets, reports, etc. These works refer to the study of breeds; research on milk, wool, and meat production; improving breeding technologies; breed improvement (new breeds); organization of sheep raising. Important works that are representative for these domains are "Contributions to the Knowledge of Milk Production in Sheep of Tigaie argintie Breed"(1957); "Results on the Link between the Nutrition Level of Pregnant Sheep and Strucure of Lamb Skin and Wool Type in Karakul Breed" (1960), "Results regarding the Intensification of Reproduction in Sheep by Increasing the Frequency of Calving" (1973), "Contribution on Knowing the Productive Qualities of Important Coridalle Sheep" (1981), "Using Certain Solutions for Improving the Fattening System of the Industrial Type Lambs" (1986), "Results on Forming Merinos de munte Breed" (1994), "Estimate of Genetic Parameters for Main Curl Characteristics in Karakul Sheep" (1997), etc. The synthesis scientific papers of Prof. V. Taftă represent an outstanding work : "Breeding of Karakul Sheep" -125 pages (1972), "Goat Breeding" - 169 pages (1975) , "Sheep Genetics and Breeding" with M.Mochnacs and I.Vintilă, treatise , 300 pages (1977), "Sheep Intensive Exploitation" -360 pages (1998), " Treatise on Producing, Processing and Making a Profit of Meat Production"-1000 pages (2000). Prof. Dr. V. Taftă has received many distinctions: the Award of the Romanian Academy; "Diploma of Honour" of the Agronomical University of Iaşi, "Excellence Diploma " of Biotera University Bucharest, "Diploma of Honour" of the Institute of Research for Sheep and Goats Palas and Diploma awarded by the Journal "Fermierul", Honour Member of ASAS.

Nicolae Pipernea

28 apr **1929** - **1996** 12 dec

Profesorul **Nicolae Pipernea** a fost una dintre figurile luminoase ale învățământului Agronomic din Iaşi în secolul XX. S-a născut la Fântânele, județul Sibiu. A studiat la Facultatea de Zootehnie din Bucureşti (1948-1953) şi a parcurs specializarea prin doctorat la Academia „K. A. Timiriazev" din Moscova 1953-1957, după care devine conferențiar la disciplina „Genetică şi ameliorarea animalelor" în Institutul Agronomic Iaşi (profesor din 1971). S-a manifestat egal în didactică şi cercetare. A început aici cu efort personal Cursul de „Genetică şi ameliorarea animalelor" în condiții de reformă. A fost repede apreciat fiind invitat ca participant la elaborarea lucrării „Cartea inginerului zootehnist", 180 pag. (1967). Apoi a participat la manualul unic de „Genetică animală", 260 pag. (1979), coordonat de profesorul Ştefan Popescu-Vifor. Este autor la tratatul „Genetica şi Ameliorarea animalelor" 888 pag. (1969), cu Em. Negruțiu şi A. Petre. În activitatea didactică, dar mai ales în cercetare, prof. N. Pipernea a lăsat un colectiv tipic pentru o şcoală academică în acest domeniu. Între reprezentanții ce onorează această instituție, se află V. Ujică, I. Sârbu, Raisa Timaru, Lucia Ştefanache, V. Stan. Profesorul N. Pipernea a publicat aproape 100 lucrări de cercetare tipice pentru genetică şi ameliorare; articole, referate, tratate ştiințifice, teme de cercetare, contractate ş.a. Acestea au fost axate pe: studiul caracterelor şi însuşirilor de rasă; analiza genealogică în cadrul rasei; studiul unor indici de productivitate pe rase şi descendente hibride; cercetări în genetica cantitativă; cercetări în reproducție şi programe de ameliorare; analize asupra ameliorărilor raselor de animale în Moldova. Enumerăm câteva lucrări reprezentative pentru aceste direcții de cercetare: „Evoluția principalelor caractere şi însuşiri la taurinele din rasa Holstein-Friză" (1971), „Estimarea câştigului genetic pentru principalii parametri fenotipici la taurinele din rasa Brună" (1979), „Principii de elaborare a planurilor de ameliorare a taurinelor din fermele elită" (1980), „Aprecierea tăuraşilor din rasa Holstei Friză după performanțele proprii" (1975). A determinat parametrii fenotipici şi genetici pentru noua populație de cabaline „Calul de Bucovina"; a participat la selecția pentru crearea rasei de oi "Merinos de Suseni". Profesorul N. Pipernea a avut contribuții la realizarea cercetărilor pe bază de contract (1974-1990). Între acestea se disting: „Optimizarea metodologiei de selecție şi a programelor de ameliorare în vederea sporirii producției de lapte" (1978), „Perfecționarea metodologiei de selecție şi ameliorare pentru fermele de elită" (1982). Profesorul N. Pipernea a rămas ca autor al unor excepționale lucrări de sinteză în domeniu: „Ereditatea principalelor caractere şi însuşiri la animalele domestice", 212 pag (1974), „Îmbunătățirea structurii genetice a populațiilor de animale" 170 pag. (1979). A fost conducător de doctorat; vicepreşedinte al Societății Române de Zootehnie" (1990), membru corespondent al ASAS, laureat al Premiului Academiei Române; membru în „Consiliul Național Zoo-veterinar" (1973-1990).

Professor **N. Pipernea** was one of the brilliant figures of the agronomic education from Iasi in the XXth century. He was born in Fântânele, Sibiu County. He studied the Animal Husbandry Faculty from Bucharest (1948-1953) and was specialized at the "K. A. Timiriazev Academy" from Moscow (1953-1957), where he passed his Ph.D, and after that he became lecturer at the discipline "Genetics and Breeding of Animals" at the Agronomic Institute of Iasi (professor since 1971). He equally worked in the field of research and education. He made efforts in writing the course of "Genetics and Breeding of Animals" under reform conditions. He collaborated at the work entitled "Zootechnician Engineer's Book"-180 pages (1967). Then he was participant at the unique manual of "Animal Genetics"-260 pages (1979) coordinated by the Professor Stefan Popescu-Vifor. He is author of the "Genetics and Breeding of Animals" -888 pages (1969) (with Em. Negruțiu and A. Petre). In the research activity , Professor Pipernea has created a typical team for an academic school in his field. Among the representatives who honour this institutions are V.Ujica, I. Sarbu, Raisa Timaru, Lucia Stefanache and V.Stan. Professor N. Pipernea published almost 100 research works, typical for genetics and breeding: articles, scientific treatises, and scientific works. These works were oriented on the study of breed characters and traits; genealogical analysis inside the breed; study on some indices of productivity on breeds and descendants; research in quantitative genetics; research in reproduction and breeding programs; analyses concerning the amelioration of animal breeds in Moldova. We mention some representative works: "Evolution of Main Characters and Traits in Holstein-Friza Breed Bovines", "Evaluation of Genetic Benefit for the Main Phenotype Parameters in Holstein-Friza Breed"(1971), "Estimate of Genetic Gain for Main Phenotypical Parametrs in Bruna Breed"(1979), "Elaboration Principles of Amelioration Plans for the Bovines in the Elite Farms"(1980), "Assessment of Young Bulls from Holstein-Friza Breed, according to Own Performances" (1975). He defined phenotype and genetic parameters for the new population of horses <Horse of Bucovina>; he participated in the selection for creation of sheep breed "Merinos of Suseni". Professor N. Pipernea had contribution to the achievement of contract-based investigations (1974-1990). Among these, there are: "Optimization of Selection Methodology and Breeding Programmes , for Increasing the Milk Yield" (1978), "Improving the Breeding and Selection Methodology for Elite Farms " (1982). Professor Pipernea was the author of great synthesis works in this field: "Heredity of the Main Characters and Attributes in Domestic Animals"-212 pages (1974), "Amelioration of Animal Population Genetic Structure"-170 pages (1979). Professor N. Pipernea was Ph.D.adviser; vice-president of "Animal Husbandry Romanian Society", correspondent member of ASAS, laureate of Romanian Academy Prize, member in "Zoo-veterinary National Council" (1973-1990).

Ioan Vintilă

23 mai **1934** -

Profesorul **Ioan Vintilă** este unul dintre reprezentanţii de elită ai ştiinţei geneticii animale; fondatorul lucrărilor de implant al embrionilor la animale domestice. S-a născut în satul Şoroştin, judeţul Sibiu. A absolvit cu rezultate strălucite Facultatea de Zootehnie din Institutul Agronomic Timişoara, în anul 1958. A fost angajat cercetător la Filiala Timişoara a „Academiei Române", în perioada 1958-1963. Din anul 1961 a ocupat postul de asistent la disciplina de „Anatomie, Histologie, Fiziologie". În perioada 1968-2004 a fost (conferenţiar) profesor la disciplina de „Genetică animală", având şi funcţii de prorector şi decan, mai mulţi ani. Pe această linie a publicat 5 cursuri universitare, cu un mare grad de originalitate: „Ameliorarea ovinelor", 250 pag. (col., 1968), „Genetică animală", 300 pag. (1972), „Bazele ameliorării genetice a populaţiilor de animale domestice", 279 pag. (1988), „Ameliorarea taurinelor", 480 pag. (în tratat de creşterea bovinelor, 1998), „Producţia, ameliorarea şi reproducţia ovinelor", 524 pag. (col., 2004), „Embriotransferul şi Biotehnologii asociate", 221 pag. (2005), „Imunogenetica şi imunomodularea producţiilor animalelor", 152 pag. (2005). Are inovaţii cu privire la testarea nivelului de pregătire a studenţilor. În domeniul cercetării a elaborat tehnologii de transfer de embrioni la vacă în condiţii de fermă; a elaborat o tehnologie de microchirurgie a embrionilor de mamifere în vederea obţinerii de clone animale; a obţinut la miei şi viţei gemeni şi multipli, identici genetic, prin clonarea embrionilor, prima dată în România; a realizat ca primat „xenogeneza" la animale (fecundaţia ovocitelor de vacă în oviduct de iepuroaică prin însămânţarea transvisceralã cu material seminal de taur); a identificat tipuri de transferine utilizate la potrivirea perechilor de porci cu mare efect heterozis; a stabilit o metodologie originală de ameliorare a structurii genetice a ovinelor pentru lână, folosind rasele Spancă şi Merinos Australian; a obţinut pentru prima oară la noi miei alopheni (cu mai mulţi părinţi) ş.a. Între lucrările sale reprezentative se detaşează: „Câştigul genetic aşteptat şi realizat în ameliorarea oilor prin selecţie şi încrucişare" (1980), „Transferul de zigoţi la oaie în condiţii de fermă" (1984), „Primii miei viabili obţinuţi în ţara noastră din fragmente de embrioni" (1989), „O cale de sporire a eficienţei embriotransferului" (1994), „Fecundaţia in vitro la bovine" (1998) ş.a. Profesorul I. Vintilă a elaborat excepţionale lucrări de sinteză: „Mutaţii genetice, care determină culoarea la animalele de blană şi pielicele" (1981), „Ameliorarea genetică a populaţiilor de animale", „Creşterea şi aclimatizarea oilor Polwarth" (1981), „Genetica medicală" (2004) (cu Daniela Roxana Vintilă), „Genetica şi ameliorarea ovinelor (col). Profesorul Ioan Vintilă este de două ori laureat al Premiului Academiei Române, membru corespondent al ASAS; membru al Comitetului Internaţional de Nomenclatură Genetică la animale (COGNOSAG Franţa), membru al Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România ş.a.

Professor **I. Vintila** is one of the remarkable representatives of animal breeding science; he is the founder of implant works of the embryos in domestic animals. He was born in Sorostin village, Sibiu County. He graduated with brilliant results the Faculty of Animal Husbandry, within the Timisoara Agronomic Institute in 1958. During 1958-1963, he worked as a researcher in Timisoara branch of the Romanian Academy. Since 1961, he has been university assistant in "Anatomy, Histology, Physiology" department. During 1968-2004, he was professor in animal breeding department, being also vice-rector and dean for many years. He published five original university courses: "Sheep Breeding "-250 pages (in collaboration , 1968), "Animal Genetics"-300 pages (1972), "Bases of Genetic Amelioration in Domestic Animal Populations" 279 pages (1988), "Bovine Breeding"-480 pages (in the Treatise of Bovine Breeding, 1998), "Sheep Production, Breeding and Reproduction" -524 pages (in collaboration, 2004) , "The Embryo Transfer and Associated Biotechnologies"-221 pages (2005), "Immunogenetics and Immunomodulation in Animal Productions" -152 pages (2005). In research area, he has great and original results: he developed some technologies of cow embryo transfer under farm conditions; he also developed a microsurgery technology of the mammals embryos in order to obtain animal clones; for the first time in Romania, he obtained some genetic identical twins and multiples for lambs and calves, using the embryo clones; he also obtained for the first time the animal xenogenesis (the fecundation of cow ovocytes with bull semen in a female hare oviduct through the transvisceral insemination); he identified types of transferine used for mating swine pairs with great heterosis effect; he established an original methodology of breeding the wool sheep genetic structure, using Spanca and Merinos Australian breeds; he obtained for the first time in our country alophen lambs (with more parents), etc. Among his representative works, there are: "Expected and Obtained Genetic Gain in Sheep Breeding by Selection and Crossing"(1980), "Zygote Transfer in Sheep under Farm Conditions"(1984), "First Viable Lambs Obtained in Romania from Embryo Fragments"(1989), "A Way of Increasing the Efficiency the Embryo Transfer"(1994), "In Vitro Fecundation in Cattle" (1998), etc. Professor I Vintila wrote the first synthesis works in animal genetics: "Genetics Mutations, which Establish the Color for Fur Animals and Lambskin" (1981), "Genetic Breeding in Animal Populations", "Breeding and Acclimatization in Polworth Sheep", " Medical Genetics" (together with D.R. Vintila), " Genetics and Amelioration in Sheep" (in collaboration). Professor I. Vintila is twice laureate of the Romanian Academy Prize, correspondent member of ASAS; member of the "International Committee of Genetics Nomenclature" for animals (COGNOSAG France); member of "Romanian Scientists Academy", etc.

Ioan Vacaru-Opriş
9 dec **1938** -

Profesorul dr. **Ioan Vacaru-Opriş** este un reprezentant de elită al ştiinţelor zootehnice româneşti în domeniul „Aviculturii". S-a născut în oraşul Piatra-Neamţ, judeţul Neamţ. A absolvit Facultatea de Zootehnie din Iaşi, în anul 1961, cu rezultate strălucite, fiind reţinut asistent la disciplina „Alimentaţia animalelor domestice" a prof. Emil Roşu. După anul 1970 a ocupat, succesiv, post de şef de lucrări, conferenţiar şi profesor titular (1990-2004). A fost decan al Facultăţii de Zootehnie (1990-2000) şi mai mulţi ani şef de catedră. Prof. I. Vacaru-Opriş este autorul a trei cursuri diferite pentru avicultură: „Tehnologia creşterii păsărilor", partea I şi partea a II-a 618 pag. (1973); „Tehnologia produselor animale", 318 pag. (1974); „Tehnologia şi valorificarea produselor animale", 319 pag. (1977, 1983). A organizat şi dotat Laboratorul de „Tehnologia creşterii păsărilor" şi Baza avicolă din Ferma didactică a Facultăţii de Zootehnie Iaşi. Pentru pregătirea practică a studenţilor a elaborat şi caiet de lucrări practice la „Tehnologia şi valorificarea produselor animale", 182 pag. (1990) şi la „Tehnologia industrializării produselor de origine animală", 201 pag. (1994). Profesorul Ioan Vacaru-Opriş „cercetătorul" a publicat aproape 250 de lucrări ştiinţifice, cărţi tehnice, tratate ştiinţifice, articole, materiale pentru aplicaţii practice ş.a. Lucrările sale se grupează astfel: cercetări de genetică şi fiziologie, cercetări privind furajarea puilor şi găinilor, studii şi cercetări privind îmbunătăţirea condiţiilor ambientale de creştere a puilor şi găinilor; tehnologii de creştere a puilor şi găinilor ouătoare, cercetări asupra reducerii stresului în crescătorii; cercetări pentru pregătirea produselor avicole pentru valorificare ş.a. Remarcăm lucrările: „Efectele dozelor mari de <Vitarom 40> şi aureomicină administrate în hrana puilor de găină" (1967), „Cercetări cu privire la utilizarea unui nou aditiv furajer <făină polivitaminică din fructe de cătină>" (Hyppophae rhamnoides) (1977), „Aspecte noi ale aeroionizării negative a ouălor de găină pentru incubaţie" (1990), „Contribuţii la îmbunătăţirea performanţelor la incubaţia ouălor de găină prin radiostimularea embrionilor" (1999). Prof. I. Vacaru-Opriş este autor coordonator al primului mare tratat de avicultură publicat în România. Între autori, remarcăm pe Ţârlea Stan, Gh. Sandu, I. Van, I. Socican, P. Plăcintă, Gh. Antochi, N. Apostol; în total 42 de mari specialişti. Această monografie a fost publicată în trei volume sub numele „Tratat de avicultură", vol. I-518 pag. (2000, 2007), vol. II-612 pag. (2002), vol. III-510 pag. (2004). Ca alte lucrări de sinteză se disting: „Managementul resurselor genetice în avicultură", 320 pag. (1999), iniţiat de A.T. Bogdan; „Tehnologia şi valorificarea produselor animale" (păsări)-182 pag. (1990); „Sisteme şi tehnologii de creştere a puilor de carne", 224 pag. (2006). Personalitatea sa este recunoscută în sfera marilor valori din ştiinţa avicolă prin calitatea de Expert al Europei, al „Camerei Europene de Experţi"; membru al "Corpului Technic Internaţional pentru Apărare şi Protecţie Civilă din UE". Este membru fondator al Asociaţiei Oamenilor de Ştiinţă din România, Filiala Iaşi; vicepreşedinte al Societăţii Române de Zootehnie, membru al Biroului executiv al Filialei Române a „Word's Poultry Science Association"; distins cu diploma „The Research Board of Advisors" 2000 acordată de către „The American Biographical" SUA; este distins cu Premiul Academiei Române „Gh. K. Constantinescu", în anul 2004.

Professor **Ioan Vacaru-Opriş**, Ph.D., is a great representative of Romanian animal sciences in "Poultry breeding" area. He was born in Piatra-Neamţ, Neamţ County. He graduated with good results the Faculty of Animal Husbandry in Iaşi, in 1961. After graduation, he was immediately employed as university assistant at the department of "Domestic Animals Feeding" discipline of Professor Emil Roşu. After 1970, he passed through all university degrees and became professor (1990-2004). He was Dean of the Faculty of Animal Husbandry (1990-2000) and Head of the Department. He is the author of the course "Technology of Poultry Breeding"- part I and part II-618 pages (1973), "Technology of Animal Produces" -318 pages (1974) and "Technology and Exploitation of Animal Produces" -319 pages (1977, 1983). He organized and endowed the Laboratory of "Technology of Poultry Breeding" and poultry bio-unit of the respective Didactical Farm within the Faculty of Animal Husbandry of Iaşi. For the practical training of students, he elaborated a book of practical works for the "Technology and Capitalization of Animal Produces" -182 pages (1990) and "Technology of Processing Animal Origin Produces"-201 pages (1994). Professor Ioan Vacaru-Opris ,as a researcher, published almost 250 scientific and didactical works, scientific treatises of genetics and physiology, research works on poultry feeding, on breeding technologies for laying poultry, research on stress reduction in nurseries; research on preparing poultry produces for capitalization, etc. In the fields mentioned above we remark: "Effects of High Doses of Vitarom 40 and Aureomicyne Administrated in Chickens Food"(1967), "investigation on the Utilization of a New Fodder Additive "Polyvitaminic Flour from Underbrush Fruits" (Hippophae rhamnoides)"-1977, "Contributions of the Knowledge of Negative Air Ionization Effect on the Incubation of Poultry Eggs" (1990), "Contribution on Improving Performance in Incubation of Poultry Eggs by Embryos Radiostimulation" (1990). Professor Văcaru is author-coordinator of the first treatise of Poultry Breeding published in Romania. Among the authors, we mention Tarlea Stan, Gh.Sandu, I.Van, I.Socican, P.Plăcintă, Gh.Antochi, and N.Apostol-a number of 42 great specialists. This monograph work was published in 3 volumes under the name of "Treatise of Poultry Breeding" vol. I-518 pages (2000), vol II-612 pages (2002) and vol.III-510 pages (2004). His most important synthesis papers are: "Management of Genetic Resources in Poultry Science"-320 pages (1999), initiated by A.T.Bogdan; "Technology and Exploitation of Animal Produces" (Poultry)-182 pages (1990), "Systems and Technologies of Meat Broiler Breeding -224 pages (2006). His personality is accredited by the quality of "Europe Expert" in the "European Chamber of Experts"; founder member of "Romanian Scientists Association", Iasi; vice-president of "Romanian Society of Animal Husbandry", member of executive bureau in the Romanian Branch of the "World's Poultry Science Association"; honored with diploma "The Research Board of Advisors" 2000, awarded by "The American Biographical" USA, granted with "Romanian Academy Prize" in 2004.

ALBUM

MARI AGRONOMI ROMÂNI

1800-2000

XII. SPECIALIŞTI ÎN ECONOMIE AGRARĂ 1800-1950

1. RADU RĂDUCANU ROSETTI (1853-1926)
2. NICOLAE O. POPOVICI-LUPA (1864-1949)
3. MIHAIL ŞERBAN (1887-1947)
4. NICOLAE CORNĂŢEANU (1899-1977)

Studiul problemelor economiei rurale au început la noi din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, la aproape 100 ani de la publicarea lucrării „Avuția Națiunilor-cercetare asupra naturii şi cauzele ei" (1773-1790) a lui Adam Smith, precursor al liberalismului şi fondator al economiei politice ca ştiință. Precursor şi prim fondator al economiei rurale la români a fost Ion Ionescu de la Brad, care a studiat economia politică industrială şi statistică cu Jerôme Adolphe Blanqui (1788-1854), la Conservatorul de Arte şi Meserii din Paris, în perioada 1839-1840, şi apoi cu Pellegrino Rossi (1787-1848), la College de France. După devenirea sa ca profesor la Academia Mihăileană din Iaşi a pus bazele ştiințelor economice rurale: economie, cooperație, contabilitate şi statistică. Aici a predat prima oară „Curs complet de contabilitate" după Saintain Leroy şi „Contabilitatea dublă" de Juclant, care au fost tipărite la Bucureşti în anul 1844 şi adaptate la condițiile țării. Petre S. Aurelian (n. 1833) a dezvoltat pe o treaptă superioară domeniile abordate de Ion Ionescu de la Brad. Radu Răducanu-Rosseti a fost unul din marii analişti ai relațiilor sociale dintre boieri şi țărani în secolul al XIX-lea. Câteva dintre lucrările sale au fost absolut epocale, iar dintre acestea trebuie să amintim: „Pământul, sătenii şi stăpânii în Moldova", „Pentru ce s-au răsculat țăranii?" (699 pag., 1907), ş.a.

Primul curs modern de „Economie rurală" a fost susținut la Şcoala Centrală de Agricultură Herăstrău, de către profesorul agronom Nicolae O. Popovici-Lupa, sub titlul „Elemente de economie rurală" (1912). Profesorul Popovici-Lupa a cercetat adânc țărănimea şi relațiile ei sociale, fiind autorul celor mai importante lucrări ale domeniului din vremea sa. Între lucrările publicate asupra acestei probleme se detaşează: „Reforme pentru săteni"(1907), „Un proiect asupra învoielilor agricole" (1907, ca replică la trista lege a „învoielilor agricole"). Economia rurală, ca ştiință aplicată la societatea țăranului a progresat mult prin contribuția agronomului economist Mihail Şerban, care a fost un intelectual de mare distincție şi mare spirit patriotic. El a studiat profund cauzele Răscoalei Țăranilor din 1907, susținând doctoratul la Halle, în Germania, cu teza „Răscoalele agrare româneşti", publicată la Berlin, în anul 1914. Cercetări profunde de largă cuprindere la scară națională în domeniul economiei agrare, statisticii şi contabilității în agricultură au fost organizate şi conduse în ICAR, de eminentul profesor agronom Nicolae Cornățeanu. Între lucrările sale reprezentative se disting: „Contabilitate simplă sau contabilitate dublă" (1928), „Cât costă 1 kg de grâu" (1936), „Contabilitate țărănească" ş.a.

După anul 1949, schimbările social politice produse au aşezat total în umbră acest domeniu social economic. În aceste zile însă, studiile de economie agrară vor trebui reluate în condițiile actuale.

In our country the study of the rural economic problems started in the second half of the 19th century, almost 100 yeas after the publication of the study "The Wealth of the Nations an Investigation on Nature and Its Causes" (1773-1790) by Adam Smith, a forerunner of liberalism and founder of the Political Economics as a science. As for Romania, the forerunner and founder of the rural economics was Ion Ionescu de la Brad, who studied Industrial Political Economics and Statistics with Jerôme Adolphe Blanqui (1788-1854) at the National Conservatory of Arts and Crafts of Paris between 1839-1840 and then with Pellegrino Rossi (1787-1848), at the College de France. After becoming a professor at Academia Mihăileană of Iasi, he founded the Rural Economics sciences: Economics, Cooperation, Accountancy, and Statistics. He first taught a "Complete Course of Accountancy" following Saintain Leroy and "Double-entry Accountancy" by Juclant, which were printed in Bucharest in 1844 and adapted to the conditions existent in our country. Petre Aurelian (born in 1833) took the fields approached by Ion Ionescu de la Brad to a superior level. Radu Rosseti was one of the great analysts concerned with the social relationships between boyards and peasants in the 19th century. Some of his works were completely revolutionary; among them we would like to mention "The Land, the Countrymen and the Owners in Moldavia", "What Did the Peasants Rebel Against?" (699 pages, 1907), etc.

The first modern course on "Rural Economics" was taught at the Central Agricultural School of Herăstrău, by Nicolae O. Popovici Lupa, Agronomist Professor, under the title "Elements of Rural Economics" (1912).

Professor Popovici Lupa deeply looked into peasantry and its social relationships, and he is the author of the most important works of his time in the field. Among his works concerning this matter the most outstanding are: "Reforms for Peasants" (1907), "A Project on Agricultural Agreements" (1907, as a reply to the unfortunate law of "agricultural agreements"). The Rural Economics, as a science applied to the peasant's society also developed due to the contribution of the agronomist economist Mihail Şerban, an intellectual of great distinction and patriotic spirit. He deeply studied the causes of the peasants' uprising in 1907, and he passed his examination for a doctor's degree at Halle in Germany with the thesis "Romanian Agrarian Uprisings", published in Berlin in 1914. Thorough research at a national level in the field of the Agrarian Economics, of the Statistics and Accountancy in Agriculture was led, within ICAR, by the eminent Agronomist Professor Nicolae Cornățeanu. Some of his works are: "Single-entry Accountancy or Double-entry Accountancy" (1928), "How Much Does a Kilogram of Wheat Cost?" (1936), "Peasant Accountancy" and so on.

After 1949 the social and political changes cast a shadow upon this socio economic field. However, the studies on Agrarian economics will have to be resumed taking into account the present conditions.

Radu Răducanu Rosetti

14 sep **1853** - **1926** 12 feb

Radu Răducanu-Rosetti a fost unul dintre cei mai interesanți descendenți din „os domnesc”, mare umanist, sociolog şi cunoscător în economie. S-a născut la Iaşi. A fost nepotul Domnitorului Grigore Sturdza, după mamă. Radu R. Rosetti a făcut studii în țară, dar mai ales la Geneva, Paris, Viena şi Toullouse, unde a obținut un bacalaureat tehnic. Până în anul 1888 a trăit la moşia lăsată de părinți în satul Căiuți (Bacău) şi în Tg. Ocna. În anul 1889 a fost numit prefect de Roman; apoi devine deputat de Fălciu (1891-1892); din nou ajunge prefect la Brăila (1892) şi Bacău (1893), iar între 1895-1898 a fost numit director general al închisorilor. Din anul 1898 este numit funcționar la Ministerul de Externe, participând ca membru în comisiile de tratative pentru revizuirea granițelor cu Austria, Ungaria şi Rusia. Între 1909-1912 a lucrat ca director al cercetărilor istorice din acest minister. A fost o persoană cu vastă cultură, dublată de un umanism mai rar întâlnit la descendenți din clasa lui. În lucrarea „Pământul, sătenii şi stăpânii în Moldova”, de la origini până la 1834, a descris limpede cum au fost țăranii uzurpați de pământul care-l aveau de secole, de către boieri; cum cnezii (conducătorii satelor) cu secole în urmă s-au făcut proprietarii hotarelor întregului sat prin aspre nedreptăți. În lucrarea „Pentru ce s-au răsculat țăranii” a dat explicații drepte asupra izbucnirii Răscoalei din 1907. Alte numeroase lucrări au adus lămuriri asupra clasei țărăneşti şi relațiilor sociale din secolele XVIII-XIX-XX: „Despre unguri şi episcopiile catolice din Moldova” (1905), „Cum se căutau (administrau) moşiile în Moldova la începutul secolului XIX” (1909), „Cronica Bohotinului” (1905), „Note genealogice şi biografice despre familiile Buhuş şi Rosetti, foştii proprietari ai moşiei Bohotinului” (1906), „Acte şi legiuiri privitoare la chestiunea țărănească 1907/1908”, „Despre succesiunea domnilor moldoveni dintre Lațcu şi Alexandru cel Bun” (1923), „Conflictul dintre Guvernul Moldovei şi Mănăstirea Neamțului” (1910); „Acțiunea politicii ruseşti în Țările Române” (1914) ş.a. Pentru curajul său de a reda adevărul împotriva clasei sale, a fost supus unor aspre vexațiuni în presa vremii, dar a fost prețuit de: Ion Bianu, D.D. Pătrăşcanu, Gheorghe Panu, Mihail Sadoveanu ş.a., care l-au admirat pe Boierul Radu Răducanu-Rosetti, care a fost un mare iubitor de țară şi oameni.

Radu Raducanu Rosetti was one of the most interesting descendants “of princely origin”, a great humanist, sociologist and connoisseur of economics. He was born in Iaşi. He was the nephew of Prince Grigore Sturdza. He studied in the country and also in Geneva, Paris, Vienna and Toullouse where he took the diploma of technical baccalaureate. Till 1888 he lived at his parents' property in village Căiuți (Bacău) and Tg. Ocna. In 1889 he was appointed prefect of Roman, then he was deputy of Fălciu (1891-1892), again, he was prefect of Brăila (1892) and Bacău (1893) and within 1895-1898 he was appointed general director of penitentiaries. In 1898 he was appointed office holder in the Ministry of External Affairs participating as a member in the commissions for negotiations for revising the borders with Austria, Hungary and Russia. Within 1909-1912 he worked as director of historic research in this ministry. He was a very cultured person, an outstanding humanist. In his work entitled “The land and villagers in Moldavia from origins till 1834” he described the way peasants were deprived of the lands they possessed for centuries by boyars; how centuries ago Knezes (principals of villages) became the owners of villages borders by doing injustice. In his work “Why did peasants risk in arms” he explained correctly the causes of peasants' revolt in 1907. Other numerous works clarified the situation of peasantry and social relationships within XVIII-XIX-XX centuries: “About Hungarians and catholic episcopates in Moldavia” (1905), “How were the estates in Moldavia administrated at the beginning of the XIXth century” (1909), “The Chronicle of Bohotin” (1905), “Genealogic and biographical notes about Buhuş and Rosetti families, ex-owners of Bohotin estate” (1906), “Documents and laws regarding peasantry 1907/1908”, “About the succession of Moldavian princes from Lațcu and Alexandru cel Bun” (1923), „The Conflict between the Government of Moldavia and Monastery Neamț” (1910), „Russian Policy in Romanian Principalities” (1914), and so on. For his courage to disclose the truth against the class he belonged to, he was badly offended in the papers of those days but also appreciated by: Ion Bianu, D.D. Pătrăşcanu, Gheorghe Panu, Mihail Sadoveanu, and so on who admired Boyar Radu Răducanu Rosetti who loved very much his country and people.

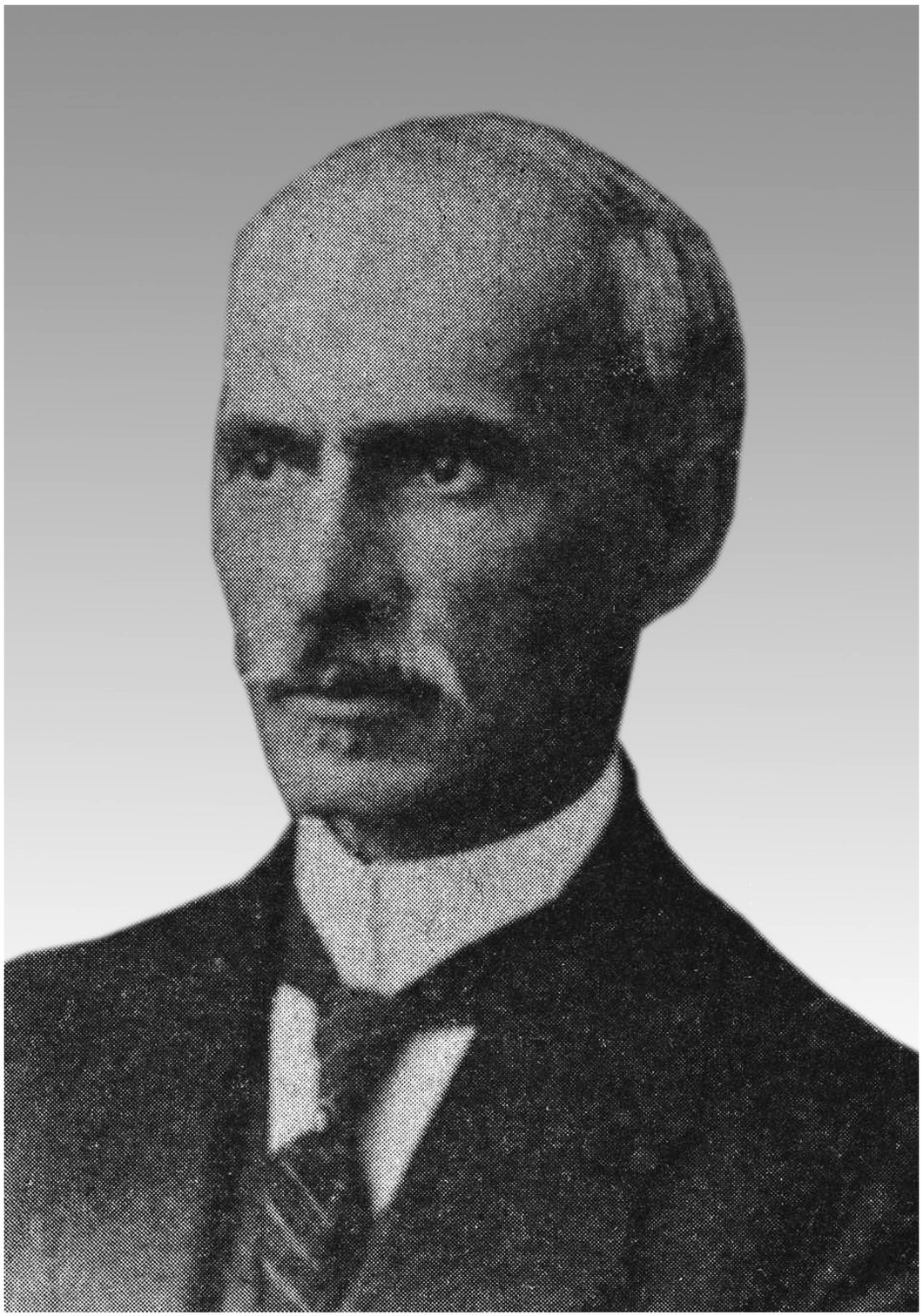

Nicolae O. Popovici-Lupa
25 oct **1864** - **1949** 16 feb

Nicolae Popovici-Lupa a fost primul profesor titular pentru disciplina de Economie Rurală la Şcoala Centrală de Agricultură Herăstrău. S-a născut la Nicoreşti, judeţul Tecuci. A absolvit Şcoala Centrală de Agricultură de la Herăstrău, în anul 1885, şi a susţinut o teză de doctorat la Institutul Agronomic al Universităţii din Halle. După aceasta (1889), a lucrat 10 ani la MAD, unde a condus serviciul pentru învăţământ. În această perioadă a publicat multe materiale de interes general pentru practica agricolă: „Cărticica cultivatorului de sfeclă", „Îngrăşarea câmpurilor", „Agricultura" (în 6 ediţii, premiată de Academia Română în 1908), „O încercare asupra valorii alimentare a porumbului" (1905), „Scurtă dare de seamă asupra învăţământului agricol" s.a. A fost primul agronom, funcţionar de stat, care s-a ocupat intens de organizarea şi reformarea învăţământului agricol al ţării pe durata întregii sale activităţi. Profesorul Popovici-Lupa a avut o contribuţie esenţială la dezvoltarea conţinutului economiei rurale, prin studiile şi articolele publicate în acest domeniu: „Arendarea moşiilor statului la tovarăşii de săteni şi în loturi, pe termen mare" (1906), „Un proiect de lege asupra tocmelilor agricole" (1907), „Metode de estimaţie a capitalului funciar în agricultură" (1926), „Memoriu privitor la organizarea studiului economiei rurale", „Câteva generalităţi despre economia rurală" (1928) ş.a. Primul curs de economie rurală a fost publicat de N. Popovici-Lupa sub titlul „Elemente de economie rurală" (1912), iar în anul 1939 a elaborat „Manual de Economie rurală", în 2 volume, o lucrare cu valenţe de tratat ştiinţific, dar şi de mare utilitate practică. A fost prima lucrare remarcabilă, de sinteză în domeniu. Profesorul Lupa a fost un universitar de elită, permanent în fruntea acţiunilor de progres, fiind nelipsit în lista marilor profesori de la Herăstrău. A publicat mult la „Jurnalul Societăţii Centrale Agricole", „Câmpul" (1902), „Viaţa Agricolă" (1910), „Pagini Agrare şi Sociale", „Agricultura Nouă" ş.a. A fost fondator al Societăţii Absolvenţilor Şcolilor de Agricultură şi al Societăţii Inginerilor Agronomi, participând la toate activităţile lor importante. A fost ales senator de Tecuci din partea Partidului Liberal în primul parlament al României, după Marea Unire din 1918. Face parte din grupul agronomilor preţuiţi şi cu faimă încă din timpul vieţii.

Nicolae Popovici Lupa was the first titular professor of Rural Economy at the Central School of Agriculture Herăstrău. He was born at Nicoreşti, county Tecuci. He graduated the Central School of Agriculture Herăstrău in 1885 and underwent his Ph.D. degree dissertation at the Agronomic Institute of the University of Halle. Since 1889 he worked for 10 years at MAD where he was the chief of education department. During this period he published many materials of general interest on agricultural practice: "The booklet of beetroot grower", "Fields fertilization", "Agriculture" (in 6 editions, awarded by the Romanian Academy in 1908), "A trial on corn nutrition value" (1905), "Short report on agricultural education", and so on. He was the first agronomist, state official, who worked very much in the organization and renewal of the country agricultural education during his whole period of activity. Professor Popovici Lupa had an essential contribution on the development of rural economy by the studies and articles published in this field: "The leasing of the state properties to the associations of villagers in plots for long periods of time" (1906), "A project of law on agricultural bargains" (1907), "Methods to estimate the land capital in agriculture" (1926), "Report on the organization of rural economy study", "Some generalities on rural economy" (1928) and so on. N. Popovici Lupa published in 1912 his first course of rural economy entitled "Elements of rural economy" and in 1939 he published "Manual of rural economy", in 2 volumes, a work similar to a scientific treaty but also with practical utilization. It was the first remarkable synthes**i**s in the field. Professor Lupa was a professor of elite, permanently engaged in activities for progress and present on the list of great professors from Herăstrău. He published a lot in "The Journal of Agricultural Central Society", "The Field" (1902), "Agricultural **L**ife" (1910), "Agrarian and Social Pages", "The New Agriculture", and so on. He was the founder of the Society Agricultural Schools Graduates and Society of Agronomical Engineers, participating in all important activities. He was elected senator of Tecuci as representative of the Liberal Party in the first Parliament of Romania, after the Great Union in 1918. He belongs to the group of famous agronomists very much appreciated since their lifetime.

Mihail Şerban
3 sep **1887** - **1947** 3 apr

Profesorul **Mihail Şerban** s-a născut la Seghedin (Ungaria). A fost primul mare director, care a condus Academia de Agricultură din Cluj. A făcut studii agronomice la Universitatea din Halle, apoi a parcurs o pregătire juridico-economică la Geneva şi, în sfârşit, studii comerciale la Viena, obţinând două doctorate. S-a întors în ţară în anul 1915, unde şi-a echivalat doctoratul în drept, obţinut la Viena, în Universitatea din Iaşi. Chiar atunci (1915) a ocupat postul de conferenţiar pentru „Economie rurală şi Politică agrară" la Secţia de Ştiinţe Agricole a Facultăţii de Ştiinţe, unde a lucrat 3 ani. În anul 1919 a fost învestit în funcţia de director (rector) la Academia de Agricultură din Cluj, pe care a deţinut-o până în anul 1940 (cu o întrerupere între 1929-1931); a încetat activitatea în anul 1947. A pus bazele de organizare şi de funcţionare a noii şcoli superioare de agricultură din Cluj în condiţiile ţării unite. A participat la elaborarea planurilor de învăţământ şi programelor analitice pentru noua şcoală agricolă românească după Marea Unire. A întocmit, cu C. Sandu-Aldea, regulamentul comun de funcţionare pentru Academia de Agricultură din Cluj şi Şcoala Superioară de Agricultură Herăstrău, care a fost aprobat în anul 1921, iar în anul 1928 a propus Legea pentru înfiinţarea „Academiilor de Înalte Studii Agronomice" din Cluj şi Bucureşti, cu M. Chiriţescu Arva, care primeau statut universitar. Rectorul M. Şerban a organizat şi îndrumat cercetarea ştiinţifică; în scurt timp. „Buletinul Academiei de Înalte Studii Agronomice-Cluj" a publicat lucrări ştiinţifice pe o întindere de 6000 pagini. Biblioteca facultăţii avea în anul 1938, 25000 exemplare de cărţi. Prof. M. Şerban a fost un cercetător erudit, cu orientare spre esenţial. A făcut studii asupra cauzelor Răscoalei Ţărăneşti din 1907, elaborând teza de doctorat la Halle, sub titlul „Rumäniens Agrar Verhältuisse", în 1919. Lucrarea „Problemele noastre agrare" (1910) a fost premiată de Academia Română la propunerea lui N. Iorga, fiind consacrat ca eminenţă în economia rurală. Câteva dintre lucrările următoare justifică această calitate: „Criza generală agricolă şi situaţia agrară în România" (1930), „Suprapopulaţia agricolă şi viitorul economiei româneşti" (1933), „Ţările agrare extensive şi potenţialul de afirmare a intereselor naţionale" (1940), „Introducere la studiul agronomiei sociale". Profesorul M. Şerban a fost subsecretar de stat la MAD, deputat PNT (1928), membru al Uniunii Naţionale a Svederilor Cehi, membru al Academiei de Agricultură din România (1943), membru în „Federaţia Internaţională a Tehnicienilor Agronomi". M. Şerban trebuie aşezat între marile elite româneşti ale economiei rurale.

Prof. **Mihail Serban** was born at Seghedin (Hungary). He was the first great director of the Academy of Agriculture in Cluj. He had agronomical studies at the University of Halle and then he studied economics and law in Geneva followed by commercial studies in Vienna and obtains doctor's degrees diplomas. In 1915 he came back to Romania where he validated at the University of Iasi his doctor's degree in law obtained in Vienna. Even then in 1915 he was appointed lecturer in "Rural Economy and Agrarian Policy" at the Department of Agricultural Sciences of the Faculty of Sciences where he worked for 3 years. In 1919 he was appointed director (president) of the Academy of Agriculture in Cluj where he worked till 1940 (with a break within 1929-1931) and in 1947 ended his activity. He set up the organization and functioning of the new superior school of agriculture in Cluj. He participated in the elaboration of educational plans and analytical programs for the new Romanian agricultural school after the Great Union. Together with C. Sandu-Aldea he drew up the common functioning rule for the Academy of Agriculture in Cluj and Superior School of Agriculture Herastrau, which was approved in 1921 and in 1928 he proposed the Law for setting up "The Academies of High Agronomic Studies" in Cluj and Bucharest together with M. Chiriţescu Arva, academies which were to receive the universitary statute. Rector M. Serban organized and guided scientific research; in a short time he published "The Bulletin of the Academy of High Agronomic Studies in Cluj" and scientific works of 6000 pages. The library of the faculty possessed in 1938, 25.000 volumes of Prof. M. Şerban's works. He was an outstanding scholar orientated towards the concept of essential. He studied the causes of Peasant's Revolt in 1907 elaborating his doctor's thesis in Halle entitled "Rumaniens Agrar Verhaltuisse" in 1919. The paper "Our Agrarian Problems" (1910) was awarded by the Romanian Academy at N. Iorga's proposal, being considered as an eminence in rural economy. Some of following works justify this quality: "General Agricultural Crisis and Agrarian Situation in Romania" (1930), "Agricultural Overpopulation and the future of Romanian economy" (1933), "Extensive agrarian countries and the potential of national interests to affirm" (1940), "Introduction to the study of social agronomy". Professor M. Serban was state undersecretary at the Ministry of Agriculture and Domains, PNT Member of Parliament (1928), member of the National Union of Czechs, member of the Academy of Agriculture in Romania (1943), member of "The International Federation of Agronomical Technicians". Mihail Serban represents one of the outstanding Romanian scholars in rural

Nicolae Cornățeanu

22 feb **1899** - **1977** 23 oct

Profesorul **Nicolae Cornăţeanu** a aşezat pe coordonate moderne „Economia rurală”, ca ştiinţă în România. S-a născut în satul Şocarici, judeţul Călăraşi. A absolvit liceul la Tulcea şi Şcoala Superioară de Agricultură de la Herăstrău, în anul 1923. A susţinut doctoratul ca bursier la „Hochschule für Bodenkultur” din Viena în anul 1925, cu teza „Importanţa şi rentabilitatea creşterii vitelor în România”. Devine conferenţiar pentru „Contabilitate şi estimaţii agricole” în anul 1926, la Şcoala Superioară de Agricultură Herăstrău, lucrând aici până în anul 1949, când a fost înlăturat în noile condiţii postbelice. S-a specializat, curând, în economie agrară la Politehnica din Zürich şi la Uniunea Plugarilor Elveţieni din Brugg, cu Ernest Laur. În anul 1929 a fost numit şef al Secţiei de Economie Rurală din ICAR. În anul 1936-1937 a primit o bursă Rockefeller, pentru studiul fenomenului economic din agricultura americană. În 1947 a elaborat (manuscris) tratatul „Economie agrară” (729 pg). Între lucrările sale reprezentative se disting: „Agricultura şi cooperaţia în Elveţia”, „Reforma agrară şi gospodăria noastră agricolă”, „Criza agricolă şi criza agrară” (1937), „Cât costă 1 kg de grâu?”, „Contabilitate simplă sau contabilitatea dublă”, „Intervenţia de stat în domeniul agriculturii”, „Creşterea şi rentabilitatea porcilor în diferite ţări şi România”, „Productivitatea şi rentabilitatea capitalului” ş.a. Peste 200 materiale a publicat în „Viaţa agricolă”, „Pagini agrare şi sociale”, „Casa noastră” şi altele. Ca fost mare proprietar, după anul 1945 a avut de suferit rigorile represiunii noilor guvernanţi. În perioada 1955-1967 a fost colaborator la Institutul de Cercetări Economice şi ICCPT Fundulea în perioada de conducere a profesorului N. Giosan. Din această perioadă a lăsat câteva lucrări de sinteză excepţionale pentru îndrumare tehnică: „Bazele economice ale cercetării plantelor şi asolamentelor” (242 pg) 1957, „Bazele economice ale creşterii animalelor” (301 pg), „Posibilităţi pentru reducerea preţului de cost la creşterea vitelor” (266 pg), 1958. Profesorul N. Cornăţeanu a fost deputat independent în Parlamentul României. În anul 1938 a fost ales preşedinte al Societăţii Inginerilor Agronomi. A deţinut postul de Ministru al Agriculturii de la 1 ianuarie 1939-1940, în guvernele Armand Călinescu şi C. Argetoianu; a elaborat „Studiul economic al satelor” (2776 pag), sub egida Institutului Social Român, condus de Dimitrie Gusti. A primit distincţia „Membru de Onoare” al ASAS, în anul 1969. A fost cea mai luminoasă figură de agronom, care a dezvoltat conţinutul economiei rurale.

Professor **Nicolae Cornateanu** placed on modern coordinates “Rural Economy” as science in Romania. He was born at Socarici, county Calarasi graduating the high school in Tulcea and Superior School of Agriculture Herastrau in 1923. He had a scholarship at Hochschule fur Bodenkultur in Vienna and in 1925 he took the doctor's degree with the theme “The importance and benefit of Cattle Breeding in Romania”. In 1926 he became lecturer for “Accountancy and Agricultural Assessment” at the Superior School of Agriculture Herastrau working there till 1949 when he was dismissed considering the political postwar conditions. Soon he specialized with Ernest Laur in agrarian economy at the Polytechnic Faculty in Zurich and at the Union Swiss Plowmen in Brugg. In 1929 he was appointed the chief of the Section of Rural Economy in ICAR. Within 1936-1937 he received a Rockefeller grant for the Study of the economic phenomenon in American agriculture. In 1947 he elaborated (manuscript) the treaty “Agrarian Economy” (729 pages). Among his representative works we can mention: “Agriculture and cooperative system in Switzerland”, “Agrarian reform and our agricultural farm”, “Agricultural Crisis and Agrarian Crisis” (1937), “How much does a kilo of wheat cost?”, “Single entry bookkeeping or double-entry bookkeeping”, “State interference in the field of agriculture”, “The increase of swine profitability in various countries and Romania”, “Productivity and capital profitability”, and so on. He published over 200 papers in the review “Agricultural Life”, “Agrarian and Social Pages”, “Our House” and other papers. As an important landowner, after 1945, he suffered the harshness of the new rulers' repression. Within 1955-1967 he was a collaborator of the Institute of Economic Research and ICCPT Fundulea. During this period he elaborated some exceptional syntheses works for technical guidance: “Economic bases of plants and rotations research” (242 pages) 1957, “Economic bases of animals breeding” (301 pg.) , “Possibilities to reduce the cost price in cattle's breeding” (266 pg), 1958. Professor N. Cornateanu was an independent member in the Parliament of Romania. In 1938 he was elected president of the Society of Agronomical Engineers. He was Minister of Agriculture since January 1939-1940 in the Governments A. Calinescu and C. Argetoianu. He elaborated the work entitled “The Economic Study of Villages” (2776 pg.) under the coordination of the Romanian Social Institute, managed by Dimitrie Gusti. He received the distinction “Honorary Member” of AAFS in 1969. He was the most brilliant agronomist who developed rural economy.

ALBUM

MARI AGRONOMI ROMÂNI

1800-2000

XIII. SPECIALIŞTI DIN ÎNVĂŢĂMÂNTUL AGRICOL PREUNIVERSITAR 1925-1950

1. TEODOR MARIAN (n. 1928)

2. NICOLAE CERCHEZ (1930-2005)

3. AVRAM TUDOSIE (n. 1931)

În anul 1828 Gheorghe Asachi propunea „un gimnaziu de 4 ani, care să cuprindă şi învăţătura pământească şi politicească”, iar în anii următori s-au înfiinţat şcoli săteşti în Muntenia, unde se prevedea învăţătura pentru „lucrul pământului şi iconomia casnică”. Predarea unor discipline agronomice prin specialişti a început la Academia Mihăileană din Iaşi, în anul 1838. Apoi, la 10 iunie 1852 s-a deschis Institutul Naţional de Agricultură de la Pantelimon. Primul său director a fost agronomul Alecu Slătineanu, cu studii la Paris. În anul 1869, „institutul” a fost mutat la Bucureşti sub denumirea Şcoala Centrală de Agricultură Herăstrău, sub direcţia marelui agronom Petre S. Aurelian. La Cluj, sub imperiu, funcţiona „Academia de Agricultură”, înfiinţată în anul 1869. Primele cunoştinţe agronomice într-o instituţie de învăţământ superior din ţara noastră, au fost predate de marele agronom-savant Haralamb Vasiliu, la Facultatea de Ştiinţe a Universităţii Iaşi, în anul 1907. Aici s-a înfiinţat, în anul 1912, „Secţiunea de Ştiinţe Agricole”. După ultimul Război Mondial s-au înfiinţat facultăţi de agronomie la Timişoara (1945) şi Craiova (1948).

Pentru învăţământul inferior şi secundar agricol, din anul 1867, au fost înfiinţate câteva şcoli practice de agricultură clasificate pe nivele: elementare, inferioare şi medii, la Galata (Iaşi, 1867), Balta Verde (Craiova, 1867), Bradu (Bacău, 1871), Pănceşti Dragomireşti (Bacău, 1885) şi Suceava (1897).

În anul 1881, Petre S. Aurelian a introdus în şcolile săteşti şi „cunoştinţe de agricultură”. A urmat înfiinţarea unor şcoli regionale de agricultură (aproximativ de nivel mediu) la Strihareţ (Slatina, 1883), Roman (1885), Armăşeşti (1886). În anul 1925 România Mare avea: 2 şcoli medii, 37 şcoli inferioare, 14 şcoli elementare şi câteva şcoli particulare.

Prin reforma din anul 1948 învăţământul a fost puternic sprijinit de stat. În anul 1990 ţara avea 145 grupuri şcolare agricole, unde existau toate specialităţile de pregătire.

În cei 147 ani de învăţământ agricol (1853-2000) au existat mari personalităţi, care s-au distins în acest domeniu. Şirul lor începe cu Alecu Slătineanu, Petre S. Aurelian, N.O. Popovici-Lupa, C. Sandu-Aldea, Marin Chiriţescu Arva, Mihail Şerban, Ernest Grinţescu, Gh. Ionescu Şişeşti ş.a. După ultimul război mondial au adus o contribuţie deosebită la progresul şcolii agricole David Davidescu, Nicolae Beţivu şi Teodor Marian.

Între şcolile agricole de mare valoare şi cu faimă, de-a lungul timpului amintim: Şcoala Agricolă Armăşeşti-Ilfov, unde a lucrat şi Max. Popovici; Şcoala Viticolă Huşi, care a avut cei mai mari directori (Gh. Gheoghiu, C. Hogaş, Gh. Bălţatu, Vs. Moleavin); Şcoala Agricolă Roman, condusă de agronomul Gh. Trofin; Şcoala Agricolă Ciacova-Timiş, unde a fost director şi marele agronom (zootehnist) Emil Negruţiu; Şcoala Agricolă Miroslava, condusă de Constantin Oescu (1921-1930) şi N. Cerchez (1970-1985); Şcoala Agricolă Salonta, sub direcţia agronomului Ioan Balog (1965-1985) şi a profesorului Ioan Nistor (1990-2007); Şcoala Agricolă Podu-Iloaiei (Iaşi) înfiinţată în anul 1964, sub direcţia agronomului Nicolae Cerchez (1964-1975), condusă apoi de prof. dr. ing. Viorel Peştean (1975-1976; 1991-2000). Peste 4000 de profesori agronomi şi-au dăruit talentul şi munca pentru educaţia tineretului necesar agriculturii.

In 1828 Gheorghe Asachi proposed “a four-year gymnasium which would also include agrarian and political education”. In 1835 the creation of an “Agronomical Economic Institute” in Iasi was decided and, during the following years village schools were opened in Muntenia, where the emphasis was going to fall on “the tilling of the land and on the household economy”. The training of agricultural subjects by specialists started in “Academia Mihăileană” in Iasi in 1838. Later, on June, 10th 1852 the “National Agricultural Institute of Pantelimon” was created. Its first director was the agronomist Alecu Slătineanu, who had studied in Paris. In 1869 the Institute moved to Bucharest, under the coordination of the great agronomist, economist and politician Petre S. Aurelian, and it changed its name to “Central Agricultural School of Herăstrău. In Cluj, under the empire, the “Academy of Agriculture” was created in 1869. The first time when in our country agronomical knowledge was taught in a university was in 1907, at the Faculty of Sciences within the University in Iasi, by the great agronomist-scientist Haralamb Vasiliu. In 1912 the “Section for Agricultural Sciences” was created here. After the Second World War faculties of Agronomy were created in Timişoara (1945) and Craiova (1948).

As for the primary and secondary education, several important measures were taken before 1945, but they were not enough for the necessities of an agrarian country like Romania of that time. However, in 1867 some practical agricultural schools were created: in Galata (Iasi, 1867), Balta Verde (Craiova, 1867), Bradu (Bacău, 1871), Pănceşti Dragomireşti (Bacău, 1885) and Suceava (1897). They were classified into levels: elementary, lower and medium.

In 1881 Petre S. Aurelian, Minister of Public Education and Culture, introduced “agricultural training” within the curriculum for village schools. As a result, some more zone agricultural medium schools were founded in Strihareţ (Slatina, 1883), Roman (1885), Armăşeşti (1886). In 1925 the United Romania used to have the following net of agricultural schools: 2 medium schools, 37 lower schools, 14 elementary schools and some private schools for a population of 18 million inhabitants, of which more than 85% lived in the rural area.

The educational reform in 1948 focused on the idea of “mass education” and it was strongly supported by the state. In 1990 there were 145 agricultural schools around the country, teaching all the levels available for the pre university agricultural education.

Along the 147 years of agricultural education (1853-2000) there have been great personalities who distinguished themselves in this field: Alecu Slătineanu, Petre S. Aurelian, N.O. Popovici-Lupa, C. Sandu-Aldea, Ernest Grinţescu, Gh. Ionescu Şişeşti etc. After the Second World War David Davidescu, Nicolae Beţivu and Teodor Marian contributed significantly to the progress of the agricultural school.

We would like to mention some of the most valuable and famous agricultural schools along the time: the Agricultural School Armăşeşti-Ilfov, where Max. Popovici worked; the Viticulture School Huşi, which was managed by some great personalities: Gh. Gheoghiu, C. Hogaş, Gh. Bălţatu, Vs. Moleavin; The Agricultural School Roman, which was well-known until 1975-1978, managed by the agronomist Gh. Trofin; the Agricultural School Ciacova-Timiş, where the great agronomist-zoo technician Emil Negruţiu was a director; the Agricultural School Miroslava, headed by Constantin Oescu (1921-1930) and N. Cerchez (1970-1985); the Agricultural School Salonta, managed by the agronomist Ioan Balog (1965-1985) and by Professor Ioan Nistor (1990-2007); the Agricultural School Podu-Iloaiei (Iassy), founded in 1964, headed by the agronomist Nicolae Cerchez (1964-1975), and managed then by Professor Dr. eng. Viorel Peştean (1975-1978; 1991-2000), when it became one of the most modern pre university schools in the country. More than 4,000 agronomist professors and teachers made use of their talent and work to educate young people in the field of the agriculture.

Teodor Marian

9 dec **1928** -

Dr. ing. **Teodor Marian** este cel mai important specialist, care a condus destinele învățământului agricol, profesional şi tehnic preuniversitar de pe funcția de <director general> în Ministerul Agriculturii, timp de două decenii. S-a născut în satul Ciunga, județul Alba şi a absolvit Facultatea de Agronomie din Cluj, în anul 1952. În anul 1969 a obținut titlul de „Doctor în agronomie" la Institutul Agronomic „N. Bălcescu" Bucureşti. A lucrat 14 ani în ziaristică, pentru domeniul agricol. În anul 1966 a fost angajat la „Direcția generală a învățământului şi propagandei tehnice agricole" din Ministerul Agriculturii, unde a avut funcții de conducere, până la pensionare. După pensionare a fost solicitat „consilier" la Ministerul Agriculturii (2000), apoi la ASAS. A fost consilierul celebrului ministru al agriculturii dr. ing. Angelo Miculescu. Sub coordonarea sa au funcționat 145 grupuri şcolare agricole şi de industrie alimentară, dotate cu ferme didactice şi conduse de agronomi competenți, care au format tehnicieni ce au adus mari servicii agriculturii. Personalul mediu tehnic agricol din CAP şi IAS a avut o solidă pregătire profesională şcolară în timpul său. Ministerul Agriculturii avea o excelentă unitate de producere a materialului didactic. Articolele de specialitate publicate de dr. T. Marian în sprijinul învățământului reflectă o înaltă contribuție pentru progres în acest domeniu: „Pregătirea elevilor axată pe cerințele practicii" (1970), „Ferma didactică factor de primă necesitate" (1969), „Liceul agricol, factor important în pregătirea cadrelor de tehnicieni" ş.a. Dr. ing. T. Marian a contribuit la elaborarea unor lucrări de specialitate pentru sectorul direct productiv. Între materialele publicate în această sferă, se remarcă: „Eficiența economică a folosirii îngrăşămintelor chimice în agricultură" (1981), „Laboratorul agricol în sprijinul producției", 129 pag. (1969), „Dicționar de economie agrară" 260 pag (1969), „Propaganda tehnică în agricultură", 341 pag. (1968), „Consultanță şi extensie în agricultură", cu Gh. Sin 413 pag. (1999), „Secretele din spatele performanței", 244 pag. (2004). Dr. Teodor Marian ne lasă două lucrări de excepție închinate marilor coordonatori ai cercetării şi organizării agriculturii din perioada socialistă a țării: „Angelo Miculescu o viață dăruită ogorului românesc", 366 pag. (2004), cu Al. Brad şi „Nicolae Giosan, personalitate marcantă a dezvoltării agriculturii româneşti" (2005), la Editura „Fundația Satul Românesc". A fost profesor asociat la Academia de Ştiințe Economice Bucureşti. Dr. T. Marian este cel mai important agronom ca „om de condei" din ultimele decenii ale secolului XX şi îl alăturăm lui C. Sandu-Aldea, V. Timişan, Ion Marin Sadoveanu, Dumitru Teaci ş.a. Între creațiile sale literare amintim: „Grăbit prin America" (1979), „Vieți neparalele" (1983), „Glasul pământului" (1979), „Sângele şi apa" (1987), „Prânzul cel mare" (1974), „Dincolo de marele zid", „Întoarcerea la dragostea dintâi", „Pământ şi pământeni", „Cărări neuitate". Aceste cărți reprezintă romane şi jurnale de călătorie. Dr. T. Marian a fost decorat cu ordine şi medalii ale RPR şi RSR: Ordinul Muncii, cl. a III-a; Ordinul „Meritul Agricol", „Medalia Muncii". Este membru de Onoare al ASAS; membru de onoare al ASAS. Este membru al Uniunii Scriitorilor din România.

Dr. Engineer **Teodor Marian** is the most important specialist, who coordinated the agricultural, professional and technical pre-academic education. He has been general director in the Ministry of Agriculture for two decades. He was born in Ciunga village, Alba County. He graduated the Agronomic Faculty of Cluj, in 1952. He worked for 14 years as journalist in the agricultural branch. In 1966, he was employed in the Department of Education and Agricultural Propaganda within the Ministry of Agriculture, where he held managerial positions, until his retirement. For his capacity, he was required as a counselor in the Ministry of Agriculture (2000), then at ASAS. . For many years, he was counselor of the famous minister of agriculture, Dr. Engineer Angelo Miculescu. Under his coordination, 145 agricultural and food industry school groups with didactical farms and controlled by experienced agronomists, formed technicians who had a great contribution in the development of agriculture. In that period , the agricultural workers from CAP and IAS were well grounded and the Ministry of Agriculture had an excellent unit of didactical material production. The specialty articles published by Dr Marian for supporting education reflect his high contribution to the progress in this field: "Training of Pupils Focused on the Requirements of Practice" (1970), "Didactic Farm-Factor of Important necessity" (1969), "Agricultural High School, Important Factor in Training Technicians", etc. We mention some of the important studies elaborated by Dr. T. Marian: "Economic Efficiency of Using Chemical Fertilizers in Agriculture"(1981), "Agricultural Laboratory - Support for Production"-129 pages (1969), "Dictionary of Agrarian Economy"-260 pages (1969), "Technical Propaganda in Agriculture"-341 pages (1968), "Consultancy and Extension in Agriculture" , in cooperation with Gh.Sin-413 pages (1999), "Secrets of Performance"-244 pages (2004). Dr Marian is the author of two exceptional works dedicated to the great coordinators of research and organization of agriculture during the socialist period of Romania: "Angelo Miculescu-A Life Devoted to the Romanian Field"-366 pages (2004), in cooperation with Al Brad and "Nicolae Giosan-A Remarkable Personality of the Development of Romanian Agriculture" (2005), published at Fundatia Satul Romanesc Press. He was professor associate at the Academy of Economic Sciences. He is one of the agronomists with literary activity together with: Constantin Sandu-Aldea, Ion Marin Sadoveanu, Vasile Temesan, Dumitru Teaci, etcAmong his literary creations we remark: "Hurried through America"(1979), "Unparallel Lives"(1983), "Earth Voice"(1979), "Blood and Water"(1987), "The Great Feast"(1974), 'Beyond the Great Wall", "Back to the First Love", "Land and Natives", and "Unforgettable Ways". These books are novels and voyage journals. Teodor Marian was decorated with orders and medals of RPR and RSR, Honour Member of ASAS.

Nicolae Cerchez

11 ian **1930** - **2005** 7 apr

Unul dintre reprezentanții de elită ai învățământului agricol preuniversitar a fost prof. dr. ing. **Nicolae Cerchez**, născut în satul Deleni, județul Vaslui. A absolvit Facultatea de Agronomie din Iași, în anul 1954, și a fost angajat ca asistent și șef de lucrări la Catedra de Ameliorare a Plantelor din Institutul Agronomic Iași, până în anul 1962. A susținut teza de doctorat în anul 1968, sub îndrumarea prof. N. Giosan. Din anul 1963 a trecut ca profesor în învățământul agricol preuniversitar, fiind ctitorul Școlii Tehnice Agricole Podu-Iloaiei (1963-1975), unde a construit o instituție modernă „pe teren gol". A continuat această activitate la Grupul Școlar Agricol Miroslava între anii 1975-1996, ca profesor și director. A fost unul dintre marii directori din învățământul agricol preuniversitar. Profesorul N. Cerchez este un metodist agronom de elită, poate cel mai important din secolul XX, cu preocupări de perfecționare a activității didactice, încă din tinerețe. Între lucrările sale de referință se detașează: „Probleme metodice ale instruirii în învățământul profesional agroindustrial" (1982), „Aspecte metodice ale interdisciplinarității învățământului agroindustrial" (1985), „Pregătirea practică a elevilor din liceele agricole" (1988), „Forme de perfecționare psihopedagogică în învățământul liceal agroindustrial" (1980), „Un model generalizat structural pentru învățământul agricol de 12 ani în RS România" (1974). Profesorul N. Cerchez a avut ideea înscrierii capacităților (competențelor) profesionale ale absolvenților școlilor agricole direct pe certificatele de absolvire, încă din anul 1975. Între contribuțiile sale în cercetarea agronomică se detașează: „Contribuții cu privire la producerea seminței hibride la tomate" (1962), „Dependența eredității descendenței hibride la tomate în funcție de vârstă" (1963), „Variația conținutului de substanță uscată și a cantității acesteia, acumulată în timpul zilei la câteva forme de porumb determinate genetic" (1960). Între anii 1996-2002 a fost profesor asociat la Universitatea Agronomică Iași pentru cursul de „Metodică didactică" și director al „Compartimentului de Învățământ pentru pregătire la distanță", pregătind studenții agronomi pentru activitatea de profesor. Prof. N. Cerchez a adus o contribuție originală la dezvoltarea metodicii didactice și activității manageriale prin lucrări de sinteză absolut originale. Între acestea se remarcă: „Metodica predării disciplinelor agronomice în liceul agricol", 280 pag. (1983), „Introducere în pedagogia agricolă", 200 pag. (1982), „Management școlar", „Metodica predării disciplinelor agronomice" manual pentru IDD, 80 pag. (2000-2001), „Proiectarea didactică în specialitate", 42 pag., manual de lucru pentru IDD, specialitatea agronom, „Management școlar", curs universitar, 168 pag. (1998), „Didactica specialităților agricole", 283 pag. (2005). Pentru activitatea sa a fost distins cu medalii, diplome și titluri: Profesor evidențiat cu insignă; Diploma de profesor fruntaș; Medalia 25 ani de la Proclamarea Republicii.

Professor **Nicolae Cerchez** is one of the important representatives of agricultural pre-academic education. He was born in Deleni, Vaslui County. He graduated the "Agronomic Faculty" in Iasi, in 1954. He was employed as university assistant and lecturer at the department of Plant Breeding within the Agronomical Institute of Iasi, until 1962. He has been awarded the title of doctor in 1968, under the guidance of N. Giosan. Since 1963, he was professor in agricultural pre-academic education, being founder of Agricultural Technical School Podu-Iloaiei (1963-1975). He organized here a new modern institution based on methodic-pedagogical and managerial principles and has been going on with great results for over 4 decades. Professor N. Cerchez is an appreciate Methodist, with early activities in the development of the educational process. From his reference papers we mention: "Methodical Problems of Training in Professional Agro-Industrial Education"(1982), "Methodical Aspects of Interdisciplinary in Agro-Industrial Education"(1985), "Practical Training of Students from Agricultural High Schools"(1988), "Forms of Psycho-Pedagogical Improvement in Agro-Industrial High Schools Education"(1980), "A Generalized Structural Pattern for 12 Year-Agricultural Education in Romania" (1974). Professor Cerchez had the idea of inscribing the professional competence of graduates from agricultural schools on the graduation certificates since 1975. Among his contribution in the agronomical research, we mention the following works: "Contribution on the Production of Hybrid Seed in Tomatoes" (1962), "Dependence of the Heredity of Hybrid Offspring in Tomatoes, according to Age" (1963), "Variation of the Content of DM and Its Quantity, Accumulated at Day Light in some Forms of Maize Genetically Determined (1960). During 1996-2002, he was associated professor at the Agronomic University of Iasi with "Didactical Methodology" course, training students for their professorial activity. Professor N. Cerchez had an original contribution in development of didactical methodology and managerial activities by synthesis papers. Here we remark "Methodology of Teaching Agronomical Disciplines in Agricultural High Schools"-280 pages (1983), "Introduction in Agricultural Pedagogy" (which is the second work in Romanian reference material, after "Agricultural Pedagogy"-200 pages (1982), "Scholastic Management", "Methodology of Teaching Agronomical Disciplines" handbook for IDD -80 pages (2000-2001) "Didactical Projecting in Specialty"-42 pages, handbook for IDD "Scholastic Management" university course, 168 pages (1998), "Teaching the Agriculture Specialties" -283 pages (2005). For his activity he was awarded with medals, diplomas and titles: Professor honored with badge; Headmost professor diploma; medal 25 years from the Proclamation of the Republic.

Avram Tudosie

14 mar **1931** -

Profesorul viticultor dr. **Avram Tudosie** este un reprezentant special al învățământului mediu agricol preuniversitar şi în cercetarea viticolă prin lucrări de istoriografie, retrologie şi literaturizarea viticulturii şi oenologiei, care au îmbogățit semnificativ bibliografia domeniului. La acestea se adaugă o pertinentă activitate de cercetare în viticultură, oenologie şi didactică. S-a născut la Cermegeşti-Lădeşti, județul Vâlcea şi a absolvit Facultatea de Horticultură din IANB Bucureşti, în anul 1955. A lucrat în cercetare la Stațiunea de Cercetări Viticole Odobeşti până în anul 1964. În acel an a obținut post de profesor la Şcoala Tehnică Viticolă, Huşi, iar în 1971 a susținut teza de doctorat la profesorul T. Martin, în Institutul Agronomic Bucureşti. La şcoala din Huşi a organizat „Laboratorul de viticultură", Muzeul Viticulturii şi a dezvoltat fără precedent vinoteca şcolii, care a fost înființată în anul 1909 de către agronomul director Gh. Gheorghiu. Aceasta rămâne o operă, un model în acest domeniu pentru şcolile agricole. Mai mult, dr. A. Tudosie a avut îndelungi preocupări de studiu şi promovare a soiurilor de viță şi a vinurilor locale. Acestea sunt Busuioaca de Bohotin-Huşi şi Zghihara de Huşi. În acelaşi timp a efectuat importante cercetări de tehnologie viticolă şi vinicolă, între care amintim: „Metode noi de viticultură pe nisipuri" (1963), ca pionierat în Moldova; „Podgorii şi vinuri din județul Vaslui" (1969); „Studiul comparativ al soiurilor pentru obținerea vinurilor aromate-colorate în Podgoria Huşilor" (1974); „Cultura viței de vie şi producerea vinurilor în gospodărie" (1961) ş.a. Prof. A. Tudosie are contribuții tehnice originale în vinificație: Instalație de producere a vinului spumant, roz-aromat din soiul Busuioacă de Bohotin şi alb-neutral din Zghihară de Huşi; Dispozitiv de asigurare şi blocare a explodării dopurilor la sticlele îmbuteliate cu vin pentru păstrare în vinotecă, 1971; Procedeu de perfecționare şi optimizare a tehnologiei şi rețelei de producere a vinului licoros-aromat şi roz-colorat din Busuioacă de Bohotin (cu acad. V.D. Cotea). Profesorul A. Tudosie a dovedit o mare pasiune pentru scris, fiind lider recunoscut în publicistică între specialiştii agronomi. El a dat publicității peste 300 de articole, recenzii, lucrări cu rezultate de cercetare; peste 10 cărți (singur sau în colaborare). Este un mare maestru al metaforei şi frazelor de frumoasă delectare intelectuală. Între lucrările mai importante elaborate de dr. A. Tudosie în acest domeniu, amintim: „Busuioaca de Bohotin de la origini până în prezent", „Via şi vinul", „Podgoriile românești în literatură", „Busuioaca de Bohotin Huşi în metafore", „Poeziile viei şi vinului" (manuscris), „Vinurile şi ştiința în imnuri bahice", „Vinurile şi înțelepciunea omenirii" ş.a. A fost distins cu Ordinul „Meritul agricol", Ordinul „Meritul ştiințific, cls. a III-a", Diploma de „Degustător autorizat al României", Diploma de Excelență a SRH, „Diploma de Onoare" pentru vinoteca personală ş.a.

Horticulturist Professor Dr. **Avram Tudosie** is a special representative of agricultural pre-academic education and viticulture research by historiography works, retrology and literary study of viticulture and oenology, which significantly enriched the bibliography in the field. He was born at Cermegesti-Ladesti, Valcea County. Avram Tudosie graduated the Faculty of Horticulture within the Agronomic Institute from Bucharest in 1955. He worked in the research field at the "Station of Viticultural Research" of Odobesti until 1964. In that year, he became teacher at the Technical Viticultural School of Husi and in 1971, he has been awarded the title of doctor, under the guidance of Professor T.Martin at the Agronomic Institute of Bucharest. At the School of Husi, he organized the Viticulture Laboratory, the Viticulture Museum and has developed the wine-cabinet of the school, which was founded in 1909, by the manager Gh. Gheorghiu. This collection of wines remains a model in this branch for agricultural schools. Dr. A. Tudosie had activities of study and promotion of vine varieties and local wines. These wines are Busuioaca de Bohotin Husi and Zghihara de Husi. He carried out important research on vine and wine technology : "New Viticulture Methods on Sandy Soils"(1963), "Vineyards and Wines from Vaslui County"(1969), "Comparative Study of Varieties for Obtaining Flavoured Coloured Wines in Husi Vineyard"(1974), "Vine Growing and Wine Production in Households" (1961), etc. Professor Tudosie has original technical contributions in wine-making equipments: Equipment for producing the rose pearl wine from Busuioaca de Bohotin variety and white-neutral wine from the variety Zghigara de Husi; Device of blocking the explosion of corks in wine bottles, in order to keep them in the wine-cabinet-1971; Method of improving the technology for producing liqueur-flavoured and rose wines from Busuioaca de Bohotin (in cooperation with Academician V.D. Cotea). Professor A. Tudosie had a great passion for handwriting, being a well-known leader in journalism among the other professors of agricultural schools. He published over 300 articles, reviews, works on research results; over 10 books (by himself or in collaboration). He is an unique case of literary presentation of viticulture and oenology, being a great master of metaphor and phrases of intellectual delectation. Among Dr. Tudosie's important technical works, we can mention "Busuioaca de Bohotin from Ancestry to Present", "Vineyard and Wine", "Romanian Vineyards in Literature", "Busuioaca de Bohotin of Husi in Metaphors" , "Poetry of Vine and Wine" (manuscript) , "Wines and Science in Bahic Hymns", "Wines and Human's Wisdom", etc. He was decorated with "Agricultural Virtue Order", "Scientific Virtue Order Third Class", "Romanian Accredited Taster" diploma, HRS Excellency Diploma, "Honour Diploma" for personal wine-cabinet, etc.

ALBUM

MARI AGRONOMI ROMÂNI

1800-2000

XIV. SPECIALIŞTI - APLICAREA ŞTIINŢEI ÎN AGRICULTURĂ

1. BUCUR ŞCHIOPU (1911 - 1991)
2. ANGELO MICULESCU (1929 - 1990)
3. FLORENTIN D. CÂRPANU (n. 1934)
4. GHEORGHE ANTOCHI (n. 1942)
5. ION PUŞCĂ (n. 1941)
6. TRAIAN SĂLĂJEANU (n. 1952)
7. VASILE LUNGU (n. 1959)

La noi românii, se poate accepta un început de aplicare a ştiinţei în producţie, din secolul al XIX-lea, când Ion Ionescu de la Brad, venit de la studiile agronomice făcute în Franţa, a fost numit „văcar” de către Domnitorul Mihail Sturdza la Ferma domnească de la Cioara (Fântânele, jud. Iaşi), pentru creşterea vitelor.

Progresul agriculturii pe baze ştiinţifice s-a fondat apoi prin înfiinţarea Ministrului Comerţului, Agriculturii şi Lucrărilor Publice (1860). Primul agronom care a condus acest minister a fost Petre S. Aurelian (1877). Între anii 1886-1918 Direcţia de Agricultură a fost condusă magistral de agronomul George Nicoleanu, care a dus lupta cu Filoxera, a organizat pepiniere viticole, a introdus altoirea viţei autohtone pe portaltoi americani, a dat îndrumări tehnice de plantare şi exploatare pe baze ştiinţifice a plantaţiilor de viţă de vie. El a contribuit imens la introducerea noilor plante de cultură, a noilor rase de animale; la organizarea şcolilor de ucenici; a înfiinţat Catedra de Viticultură de la Şcoala Centrală Agricolă Herăstrău (1906). Totuşi progresul a stagnat. La originea acestui fenomen a fost boierimea, care se limita la o practică meşteşugărească; nu angaja agronomi pentru exploatarea moşiilor şi s-a limitat la aplicarea „Legii învoielilor agricole”, în urma căreia profitul era neînsemnat. În majoritatea moşiilor conducerea era atribuită vechililor, care erau persoane fără pregătire agricolă (foşti militari „deblocaţi”, învăţători rataţi, foşti mici funcţionari de „plasă” şi chiar ţărani cu anume ştiinţă de scris şi socotit). Un număr absolut neînsemnat dintre fiii de boieri au studiat şi practicat agricultura. Drept rezultat, în anul 1945, în România erau circa 4000 de tractoare de mică forţă mecanică, iar alte utilaje erau pur şi simplu exemplare rătăcite prin moşii.

Un exemplu de agricultură înapoiată îl ilustrează statistica producţiilor medii/ha la principalele culturi agricole în anul 1927. România Mare de atunci avea 11.573.948 ha teren arabil însămânţat şi producea: 2,6 mil. to. grâu (850 kg/ha); 3,5 mil. to. porumb (840 kg/ha); fasole (850 kg/ha); cartof (9560 kg/ha); sfeclă de zahăr (5600 kg/ha); floarea-soarelui (1180 kg/ha). Miniştrii agriculturii proveniţi dintre specialişti agronomi în perioada interbelică au fost: Gh. Cipăianu (1924-1928; 1934); Gheorghe Ionescu-Şişeşti şi Nicolae Cornăţeanu.

Interesul pentru aşezarea specialiştilor în conducerea agriculturii şi exploataţiilor a apărut după înfiinţarea fermelor de stat, în anul 1948, şi după finalizarea cooperativizării, în anul 1962. În mai puţin de 30 de ani, producţia globală agricolă a crescut în România de peste 4 ori, comparativ cu anul 1938, considerat cel mai bogat înainte de ultimul război.

Între marii specialişti din agricultură s-au distins: profesorul Bucur Şchiopu şi dr. ing. agronom Angelo Miculescu, care ocupă un loc istoric în domeniu. În aceeaşi perioadă însă, peste 1000 de iluştri agronomi, zootehnişti, horticultori, specialişti, au avut contribuţii mari la organizarea şi dezvoltarea exploataţiilor agricole, prin aplicarea ştiinţei, şi la obţinerea unor producţii fără precedent în România. Între aceştia vom aminti câţiva dintre cei mai reprezentativi: Triţă Făniţă, Ion Vlad, Florentin Cârpanu, Gheorghe Neamţu, Petru Plăcintă, Hariton Şerban, Traian Corduban, Mihai Bucşă, Gheorghe Oancea, I. Nicuţă, T. Cocârţă ş.a.

The starting point of applying science in production in Romania in the 19th century is when Ion Ionescu de la Brad, who had returned from agronomical studies in France, was named “cowherd” by Prince Mihail Studza at the Princely Farm Cioara (Fântânele, province of Iasi), specialized in cow breeding. In Cioara he established the food and the cow selection; he facilitated the spread of the breeding stock and he assisted the peasants and leaseholders in cow breeding. About his results he used to say: “We looked after the cattle so well that we fattened two herds of oxen. I sold them: one in Pesta and one in Vienna. Then I came back with the knapsacks full of money and I took them to the Prince. He was so glad that he kept me by his side and he put me in charge of his lands. “

The progress of the agriculture on scientific grounds was reached by the creation of the Ministry of Commerce, Agriculture and Public Works (1860). The first agronomist in charge of this Ministry was Petre S. Aurelian (1877). Between 1886 and 1918 the Direction for Agriculture was eminently held by agronomist George Nicoleanu, who led the fight against Phylloxera, organized viticultural nurseries, and introduced the grafting of the autochthonous vines on American mother plant. He offered technical guidance for a scientifically based planting and exploiting of the vine plantation. He immensely contributed to the introduction of new culture plants, of new animal breeds, to the organization of apprenticeship schools: he founded “Viticulture Department within the Central Agricultural School of Herăstrău” (1906). Yet, the progress languished. The cause was the gentry, who limited themselves to a hand-made practice: they didn't hire agronomists to exploit the lands and they applied the “Agricultural Agreements Law” which only assured them an insignificant profit. In most cases the people in charge of the lands were the stewards, who lacked any type of agricultural education (they used to be former soldiers, ineffectual schoolteachers, former insignificant civil servants or peasants with some ability in writing and counting). Just a few boyars' sons studied and practiced agriculture. Consequently, in 1945 in Romania there were only some 4,000 tractors with low mechanical force, while any other equipment could only accidentally be found.

An example of backward agriculture is the statistics concerning the medium production per hectare for the main agricultural cultures in 1927. The country had 11.573.948 ha tillable land and it produced 2,6 thousand tones wheat (8,50 kg/ha); 3,5 thousand tones corn (840 kg/ha); beans (850 kg/ha); potatoes (9560 kg/ha); sugar beet (5600 kg/ha); sunflower (1180 kg/ha). During the inter-war period, the Ministers of Agriculture who were agronomists were: Gh. Cipăianu (1924-1928; 1934); Gheorghe Ionescu-Şişeşti and Nicolae Cornăţeanu.

The interest to name specialists to manage the agriculture and the exploitation started after the creation of the state farms in 1948 and after the completion of the cooperativization in 1962. In less than 30 years, the global agricultural production increased more than four times, compared to 1938, which had been considered the richest year before the Second World War.

Among the great specialists who assisted the progress and organization of the agriculture by applying scientific results, Professor Bucur Şchiopu and Dr. eng. agronomist Angelo Miculescu distinguished themselves.

During the same period there were over 1,000 illustrious agronomists, zoo technicians, horticulturists, specialists who widely contributed to the organization and development of the agricultural farms and to the achievement of an unpreceeded production in Romania. We would like to mention some of them: Triţă Făniţă, Ion Vlad, Florentin Cârpanu, Gheorghe Neamţu, Petru Plăcintă, Hariton Şerban, Traian Corduban, Mihai Bucşă, Gheorghe Oancea, N. Nicuţă, T. Cocârţă, etc.

Bucur Şchiopu

20 mai **1911** - **1991** 27 iul

Profesorul **Bucur Şchiopu** a fost primul organizator de elită al marilor exploatații agricole de stat (GAS). S-a născut la Ungra, județul Braşov şi a absolvit Facultățile de Economie şi Filosofie la Universitatea din Cluj, în anul 1935, unde a fost reținut cadru didactic, până în anul 1940, când instituția s-a refugiat la Sibiu, după Dictatul de la Viena. Apoi, ca mulți ardeleni a plecat la Bucureşti, unde a fost angajat la Institutul Național de Statistică cu implicare în problemele agriculturii. Prin funcțiile înalte avute în Ministerul Comerțului şi Alimentației a fost în relații apropiate cu marile personalități din conducerea statului. Astfel a fost numit reprezentant al Comisiei Economice în Delegația României la „Congresul de Pace de la Paris"(1946). Din anul 1949 a condus „Centrala Fermelor Alimentare" din Ministerul Comerțului şi Alimentației, unde a organizat grila pentru conducerea superioară şi cea de execuție. Aici a construit ferme noi de porci şi vaci prin care aproviziona piețele din capitală şi marile centre populate. Între 1950-1955 a fost profesor universitar la Institutul de Ştiințe Economice Bucureşti. Din anul 1956 a fost investit ministru de stat la „Departamentul Gospodăriilor Agricole de Stat". Aici a exercitat acțiuni energice de organizare şi punere în funcție: comasarea suprafețelor de teren; creşterea suprafețelor agricole din Lunca Dunării, dezvoltarea mecanizării în GAS; calificarea şi cointeresarea specialiştilor. În GAS lucrau 11.436 specialişti şi 12.712 mecanici tractorişti; au fost deschise magazine alimentare „Gostat" de mare succes. În 1965 GAS deținea 14% (2,077 mil.ha) din suprafața arabilă şi producea: 40% din producția de cereale, 49% din producția de carne şi 53% din producția de lapte. A introdus ferm principiul investirii pentru profit; a impus planurile anuale de producție în GAS. Între 1965-1970 a fost ministrul Industriei Alimentare, apoi ambasador al României în Canada, până în anul 1975, la pensionare. S-a implicat în procurarea centralei atomo-electrice de la Cernavodă şi introducerea porumbului hibrid în țară, prin acad. N. Giosan, la ICCP Fundulea. Profesorul Bucur Şchiopu a elaborat câteva lucrări de sinteză importante: „Elemente Agroindustriale în agricultura RSR" (1966), „Reducerea prețului de cost în GAS" (1966), „Gospodăriile Agricole de Stat" (1966), „Creşterea porcului Landrace în RPR" (1964). Profesorul Bucur Şchiopu a fost un intelectual foarte cultivat, mare patriot şi militant social, un gânditor rafinat. Scrierile sale din studenție şi anii ulteriori se confirmă prin materiale publicate sub titlurile: „Gândirea filosofică şi viața socială" (1935), „Expansiunea fascismului" (1937), „Intelectualii şi spiritul" (1937), „Criza unei culturi", „Individualism şi elite", „Creditul şi economia dirijată". Prof. Bucur Şchiopu a fost distins cu medalii de stat; a avut calitatea de membru titular al ASAS; a primit Premiul Academiei Române. El a fost omul unei generații de luptă şi sacrificii (Al. Brad). A adus mari servicii dezvoltării agriculturii țării.

Professor **Bucur Şchiopu** was the first elite organizer of agricultural state farms. He was born at Ungra, Brasov County. He graduated the Economy and Philosophy Faculties of Cluj University, in 1935, where he became professor, since 1940, when the Institution moved at Sibiu, after the Dictate from Vienna. As many Transylvanians, he went to Bucharest, where he worked at the "Statistics National Institute" with implication in agriculture problems. Having high positions in the Ministry of Trade and Alimentation, he was in close relationships with important political leaders. He was deputy of the Economic Commission in the Romanian Delegation at the "Peace Congress from Paris"(1946). Since 1949, he managed "The Department for Alimentary Farms from Ministry of Trade and Food", where he organized superior and performance frame administration. He was involved into the organization of new cattle and swine farms, in order to supply markets from the capital and great-inhabited areas. During 1950-1955, he was professor at the Economic Sciences Institute of Bucharest. Since 1956, he was invested state minister in "State Agricultural Households Department". Here he organized many activities: fusion of field areas; enlargement of agricultural areas from the Danube Meadow, development of mechanization in State Agricultural Households": qualification and personal interest of specialists. In State Agricultural Households, there were 11,436 specialists and 12,712 tractor drivers and mechanics; many food stores, where state farms were selling their products, were opened and had a great success. In 1965, the State Agricultural Households detained 14% (2.077 million ha) of arable land and produced 40% of cereal production, 49% of meat production, and 53% of milk production. He has introduced the investment principle for benefit and has imposed annual production plans. During 1965-1970, he was minister of Food Industry Department, then ambassador of Romania in Canada, until 1975, when he retired. He was involved in obtaining the nuclear power station of Cernavoda and introducing the hybrid maize in our country by Acad. N. Giosan at ICCP Fundulea. Professor Bucur Şchiopu elaborated some important synthesis works: "Agro-industrial Elements in Agriculture of Romania" (1966), "Cost Reduction in State Agricultural Households"(1966), "State Agricultural Households" (1966), "Landrace Pig Breeding in Romania"(1964), etc. Professor Schiopu was a cultivated intellectual and a great patriot. His writings from studentship and after that period are confirmed by the following materials: "Philosophical Thought and Social Life" (1935), "Expansion of the Fascism" ((1937), "The Intellectuals and the Spirit"(1937), "Crises of A Culture", "Individualism and Elites", " Credit and Controlled Economy". He was decorated with state medals; he was member of ASAS; he has been awarded the Prize of Romanian Academy. He belonged to a generation of fight and sacrifices (Al. Brad). He had an important contribution to the development of agriculture in our country.

Angelo Miculescu

4 dec **1929** - **1999** 9 feb

Dr. **Angelo Miculescu** s-a născut la Constanța în familia unui scafandru. El a fost cel mai eficient ministru al Agriculturii din România. A obținut diploma de inginer la Facultatea de Agronomie Bucureşti, în anul 1952. După 6 ani de activitate la IAS „Axente Sever", în zona Sibiu, ajunge inginer şef la GAS Andraşeşti, apoi director la GAS Perieți (1960). În anul 1960 este numit vicepreşedinte al Regiunii Bucureşti, pentru agricultură (la 31 ani). De aici, în anul 1963 primeşte înalta funcție de vicepreşedinte al Comitetului de Stat al Planificării. A urmat o specializare în agricultură în SUA (1964-1965), la Universitatea Statelor Ilinois, California şi Kansas. Competența şi personalitatea puternică a dr.-lui A. Miculescu, l-au recomandat ca secretar de stat în fruntea „Departamentului Agriculturii de Stat (GAS)", după plecarea profesorului Bucur Şchiopu. În anul 1972 a susținut teza de doctorat. El a reformat vechiul GAS în noul IAS, în numai câțiva ani. Întreprinderile agricole au fost restructurate pe ferme de producție specializate, vegetale, pomicole, viticole, legumicole, zootehnice ş.a. A organizat sectorul nou de aprovizionare şi desfacere, sectorul de servicii, sectorul mecanic, sectorul de hidroalimerații; toate acestea având un manager responsabil prin şeful de fermă sau de sector. A instituit perfecționarea continuă a personalului de specialitate. A fost autorul ideii de concentrare şi specializare a producției agricole. În anul 1969, sectorul IAS producea: 1.89 mil. t grâu, 1.667 mil. t porumb, 600.000 bovine, 1.98 mil. porci, 307 mii t carne. În perioada 1970-1981 a fost Ministru al Agriculturii. A condus, pe bază de "programe naționale" pentru: irigații, culturi de câmp, specii de animale de fermă, păsări, producerea ouălor, creşterea iepurilor şi animalelor de blană ş.a. Suprafața irigată efectiv a ajuns la 3,1 mil. ha. S-au înființat marile combinate zootehnice COMTIM, ISCIP Tomeşti, ISCIP Ulmeni, serele Işalnița, Dumbrăveni, Arad, marile combinate viticole Focşani, Cotnari, Murfatlar, Jidvei ş.a. In anul 1982 România producea 3520 kg/ha grâu, 4740 kg/ha porumb. În anul 1981 se creşteau 11.542 mil. porci, 3.20 mil. vaci. Se produceau 2,324 mil. t carne, 555 mil. hl lapte; 7.086 mild. ouă. In 1981-82 a condus ASAS. Între lucrările sale de sinteză care au stat la baza progresului agriculturii de stat se înscriu: „Concentrarea şi specializarea producției agricole" (1974), „Aspecte din experiența fermierilor din SUA în cultura plantelor de câmp" (1964), „Contribuții la teoria şi practica concentrării şi specializării producției agricole"-teză (1972), „Probleme ale planificării în cooperativele agricole de producție" (1960). În perioada 1982-1989 a fost ambasador al României în Republica Populară Chineză. Aici România a construit un mare combinat pentru creşterea porcilor, unul pentru păsări, sere de legume şi plantații de viță de vie, o fabrică de mobilă, o fabrică de in şi cânepă, dotate cu echipamente româneşti. În oraşul Linan, capitala provinciei Shandong s-a construit o linie pentru montarea camioanelor „ROMAN", s-au exportat 10.000 automobile ş.a. A fost distins cu ordine şi medalii de stat.

He was born in Constanta in a diver's family. No one could deny that Dr. **Angelo Miculescu** was the most efficient minister, since the Ministry of Agriculture exists in our country. He graduated the Faculty of Agronomy in Bucharest in 1952. After 6 years of activity at "Axente Sever" State Agricultural Enterprise in the Sibiu area, he became chief engineer at Agricultural State Farms of Andrasesti, then chief of Agricultural State Farms of Perieți (1960). In 1960, he was appointed vice-president of Bucharest Region for Agriculture (at the age of 31). In 1963, he received the high position of vice-president of the State Committee of Planning. He followed an agricultural specialization in USA (1964-1965) at the University of Illinois, California and Kansas. Dr. Miculescu's capacity and personality recommended him as a director of "State Agricultural Farm Department", after Professor Bucur Şchiopu has left. In 1972, he was awarded the title of doctor. He reformed the old State Agricultural Farm into new State Agricultural Enterprise, only in a few years. Agricultural companies were reorganized into specialized farms for vegetables, fruit-growing, vine-growing, legumes, animals breeding, etc. He organized the new sector of supplying and marketing, business sector, mechanical sector, hydro-supplying sector. For all these activities, the farm manager or the sector chief was responsible. He initiated further training education of the specialists in the field of agriculture. He was the author of the idea of concentration and specialization in agricultural production. In 1969, the State Agricultural Enterprise sector produced 1.89 mil. t wheat, 1.667 mil. t maize, 600,000 bovines, 1.98 mil. swine, 307,000 t meat. During 1970-1981, he was minister of agriculture. He ruled the ministry according to national programs for irrigation, field crops, species of farm animals, poultry, eggs production, rabbits and fur animals breeding, etc. The irrigated area has reached 3.1 mil. ha. The huge animals breeding units COMTIM, ISCIP Tomesti, ISCIP Ulmeni, the greenhouses of Isalnita, Dumbraveni, Arad, the great wine-growing enterprises Focsani, Cotnari, Murfatlar, Jidvei, etc were set up in this period. In 1982, Romania produced 3520 kg/ha wheat, 4740 kg/ha maize. In 1981, 11.542 mil. swine and 3.20 mil. cows were bred. They produced 2.324 t meat, 555 mil. hl milk; 7.086 billion eggs. During 1981-1982, he was the president of ASAS. Among his synthesis works, which were found at the base of progress in state agriculture, there are: "Specialization of Agricultural Production" (1974), "Aspects from the Experience of Farmers from USA in Field Crop Growing"(1964), "Contribution to Theory and Practice of Farming Production Specialization" thesis (1972), "Problems of Planning in Production Agricultural Cooperatives" (1960). In Romania, he has built a great unit for swine breeding, one for poultry breeding , vegetables greenhouses and vine plantations, a furniture factory, a flax and hemp factory, endowed with Romanian equipment. In Linan, the capital of Shandong province , he has built a line for assembling the Roman tractors, and 10,000 cars were exported. He was awarded with medals of State order.

Florentin D. Cârpanu

29 ian **1934** -

Inginerul **Florentin Cârpanu** este unul dintre cei mai mari specialişti în creşterea porcului din România, în secolul XX. A construit, dezvoltat şi condus magistral fabulosul combinat COMTIM, Timişoara, în perioada 1966-1994, care a fost un unicat mondial. Florentin Cârpanu s-a născut la 29 ianuarie 1934 în oraşul Caransebeş, judeţul Caraş-Severin, într-o familie de gospodari prosperi care aveau 20 ha teren agricol, o prăvălie şi făceau comerţ en-gross cu cereale. A absolvit Facultatea de Zootehnie la Institutul Agronomic Timişoara, în anul 1958, şi a fost repartizat ca inginer zootehnist în GAS Peciul Nou. Aici a devenit director (1963). Rezultatele sale din această perioada l-au făcut remarcat. Astfel, în anul 1966 a fost investit ca director pentru înfiinţarea celui mai mare combinat de creşterea porcilor (probabil din lume) amplasat în localitatea Beregsău, la 20 km de Timişoara. În final, acest colos era alcătuit din 26 societăţi în 4 mari complexe de creştere a porcilor, la Beregsău, Birda, Pădureni şi Gătaia; 3 complexe de taurine cu un efectiv de 40.000 capete, unde se consumau 800.000 tone furaj anual, care erau pregătite în şase fabrici de nutreţuri concentrate cu produse primite de la morile performante din Gearmata. La acestea se adăugau societăţile de construcţii zootehnice şi transporturi, reţeaua comercială pentru piaţa externă cu URSS, Iugoslavia, Germania, armata americană din Europa şi câteva ţări din alte zone. În perioada sa fastă Holding-l COMTIM creştea anual 1,5 mil. porci, revenind cca. 10 kg carne pe cap de locuitor (cca. 25% din consumul anual) şi asigura 15.000 locuri de muncă. Se ofereau zilnic peste 100 sorturi de carne şi de produse. După Revoluţia din anul 1989, COMTIM a fost falimentat prin strategia aplicată întregii economii româneşti, iar ing. Florentin Cârpanu s-a pensionat la vârsta de 60 ani (1994). S-a întors la proprietatea moştenită de la părinţii săi în Caransebeş, unde a înfiinţat holding-ul privat „AGROBANAT". La „Dealul Crucii" a construit combinatul avicol „AVIA-AGROBANAT" cu o capacitate de 150.000 puicuţe pentru înlocuire matcă, 300.000 pui pentru carne, 230.000 găini ouătoare şi crescătoria de porci, iar la Bocşa (Reşiţa), încă 10 hale cu o capacitate de 20.000 pui fiecare. La acestea se mai adaugă Staţia de sortare/ambalare/livrare pentru ouă, care este automatizată; o moară de cereale (1.200 tone pe lună), depozite de 15.000 tone; fabrica de nutreţuri combinate (15 tone pe oră) ş.a. Noul Holding „AGROBANAT" livrează zilnic 40.000 pâini, carne de pasăre, carne de porc, ouă şi produse de patiserie. Această operă excepţională s-a creat pe baza unor împrumuturi masive de bani, obţinute uşor, fiind garantate de marea competenţă profesională şi morală care este inginerul Florentin Cârpanu. Astăzi, Holding-ul AGROBANAT funcţionează pe profit, fără datorii. Meritele sale excepţionale au fost recunoscute prin diplome şi ordine de stat; de patru ori „Erou al Muncii Socialiste"; decorat cu „Ordinul Muncii"; distins cu „Ordinul Naţional Pentru Merit". După Revoluţia din 1989 a fost instalat ca primul prefect al judeţului Timiş.

The engineer **Florentin Cârpanu** is one of the most remarkable specialists in pig breeding in Romania of the 20th century. He built, enlarged and led the fabulous masterly COMTIM Timişoara Holding during 1966-1994, which was one of a kind. Florentin Cârpanu was born on 29th January 1934 in Caransebeş, in a family of prosperous people, who had 20 ha of farmland, a shop and dealt with wholesale trade. He graduated the Faculty of Animal Husbandry of the Agronomical Institute of Timişoara (1958) and was named to be an engineer at GAS Peciul Nou. It is here that he became director (1963) and managed the Pădureni Stud Farm, important for the Nonius breed. The results that he got in this period made him conspicuous. That is why in 1966 he was invested as a director in order to create the greatest holding for pig breeding, located in Beregsău, at 20 km away from Timişoara. When it was finished, this colossus was made up of 26 companies divided into 4 large complexes of pig breeding in Beregsău, Birda, Pădureni and Gătaia; three complexes of cattle of 40 000 heads where 800 000 tones of fodder were consumed annually, which were prepared in 6 factories of combined fodder, received from the high quality mills in Gearmata. Besides these, there were the zootechnical and transport construction companies, commercial network for external market of the U.S.S.R., Yugoslavia, Germany, the American Army from Europe and some Arabian countries. During its best period, COMTIM Holding reared 1.5 million pigs annually, i.e. 10 kg meat per inhabitant (25%) and ensuring 15 000 jobs. It offered over 100 sorts of meat and products on market daily. After the 1989 Revolution, COMTIM became bankrupt due to the strategy applied to the whole Romanian economy, and Florentin Cârpanu retired at the age of 60 (1994). He returned to his parents' property in Caransebeş, where he created the "AGROBANAT" private holding. In "Dealul Muncii" he founded AVIA-AGROBANAT, with a capacity of 150 000 pullets for dam replacing, 300 000 chicken for meat, 230 000 laying hens, a pig farm and in Bocşa (Reşiţa) other 10 halls, with a capacity of 20 000 chickens each. He also added the automatic egg sorting/ packing/ delivery centre, a grass mill (15 t./ hour) and others. The new holding delivers 40 000 loaves of bread, chicken meat, pork, eggs and pastry products daily. It has an annual turnover comparable to the largest private agricultural companies in Romania (2006). His outstanding merit was acknowledged by the honorific title of "Doctor Honoris Causa" of the Agronomical University of Timişoara (1995), the national medal "Praiseworthy" (2002), "Labour Medal" (4 times) and the high distinction "Hero of Social Labour". He was also prefect of Timiş County after the 1989 Revolution.

Gheorghe Antochi

21 nov **1942** -

„Agricola Internațional Bacău” este una dintre societățile comerciale de elită din Agricultura României în ultimele 3 decenii (2006). Evoluția ei pozitivă după anul 1990 se datorează inginerului Petru Plăcintă şi îndeosebi inginerului dr. **Gheorghe Antochi**, actualul manager. Gheorghe Antochi s-a născut în satul Vatra (Hudeşti), județul Botoşani. Este absolvent al Facultății de Agronomie Iaşi, din anul 1966. A început activitatea la GAS Letea (1966-1967), apoi a trecut în componența IAS Bacău (1967-1978). A studiat apoi la Institutul Central de Perfecționare a Pregătirii Cadrelor din Economie şi Administrație de Stat (1972-1974). A ocupat funcția de director al IAS Bacău. După anul 1990 a devenit unul dintre fruntaşii Partidului Democrat Agrar, iar în perioada 1991-1994 a deținut demnitatea de secretar de stat la Ministerul Agriculturii. Din anul 1994 a fost solicitat ca director al Reprezentanței Agricola Internațional SA Bacău, la Bucureşti, iar în anul 1997 devine director general al societății. Este „Doctor în agronomie” al Universității Agronomice Bucureşti. Concepția sa în reorganizarea unității s-a orientat pe măsuri tehnice complexe şi privatizare adecvate perioadei de tranziție la economia de piață capitalistă. A procedat inițial la achiziționarea resurselor furajere, producerea furajelor concentrate prin activitate proprie, folosirea celor mai eficiente premixuri, prelucrarea cărnii cu instalații proprii, comercializarea produselor din carne, a ouălor şi prafului de ouă în magazine proprii şi la export. Pentru retehnologizarea procesului de lucru s-au investit inițial 6 mil. dolari. Abatorul de păsări s-a modernizat cu o cheltuială de 10 mil. dolari. La propunerea managerului s-a aprobat soluția de dezvoltare prin absorbție de capital, prin fuzionare cu societățile «Combbac SA» şi «Carbac SA», realizând o majorare spectaculoasă a capitalului societății de la 30.387 miliarde lei la 404.222 miliarde lei (1.04 miliarde Euro). În anul 2002 s-a realizat privatizarea integrală a societății. Azi aproape 40 % din producție se comercializează în magazine proprii, iar un mare procent, la export. În anul 2003 societatea producea peste 4000 t carne şi peste 100 milioane ouă. Oferă locuri pentru mai mult de 2000 persoane în producție (200 specialişti) si încă 10.000 locuri în avalul activităților. În toate aceste activități funcționează managementul, el conduce în topul acestui tip de unități, asigurat de dr. ing. Gheorghe Antochi. Activitatea sa a fost foarte elogios apreciată de investitorii germani. La una din etapele de privatizare-dezvoltare, directorul concernului „Moksel A.G.” dr. Uwe Tillmann spunea: „Dorim să mulțumim tuturor acestor oameni extraordinari care îşi aduc contribuția la succesele „Agricola Internațional”. Domnule dr. Gh. Antochi şi dvs. domnule Horoi, împreună cu valoroşii dvs. colaboratori faceți într-adevăr o treabă bună. Pentru aceasta vă mulțumim din suflet.” Dr. Gh. Antochi a fost decorat cu ordine şi medalii de stat.

“Agricola International Bacău” is one of the elite commercial companies in Romania's agriculture. Its positive evolution after 1990 is due to engineer Petru Plăcinta and, especially, to engineer Dr. **Gheorghe Antochi**. The present manager, Gheorghe Antochi was born in Vatra village (Hudeşti), Botoşani County. He graduated the Faculty of Agronomy in 1966. He started his activity at the Agricultural State Farm of Letea (1966-1967), and then he continued his activity at the Agricultural State Enterprise of Bacău (1967-1978). Then he studied at the Central Institute of Economic Staff Training and State Administration (1972-1974). Afterwards, he was director of the Agricultural State Enterprise of Bacău. After 1990, he was one of the most important members of the Democratic Agrarian Party, and during 1991-1994, he was State Secretary in the Ministry of Agriculture. In 1994, he was required to manage the Representation of Bacău Agricola International in Bucharest. Since 1997, he has been general director of this company. He is Ph.D. in Agronomy of the Agronomic University Bucharest. In reorganizing this unit he orientated on technical complex measures and privatization. He was initially involved in acquiring fodder resources, producing concentrated feedstuff, using the most efficient premixes, meat processing with his own equipment, marketing meat products, eggs and eggs powder by his own shops and for exportation. For reorganizing the processing technology, 6 mil. dollars were initially invested. Poultry slaughtering houses were modernized with an expense of 10 mil. dollars .At the manager's proposal, there was assented the solution of development by a capital absorption, by merging with companies “Conbbac SA' and “Carbac SA”, performing a spectacular increment of the company capital from 30,387 billion lei to 404,222 billion lei (1.04 billion Euro). In 2002, the company was totally privatized. At present, almost 40% of products are commercialized in its own stores, and a large percentage of it, at export. In 2003, the company produced over 4000 t meat and over 100 million eggs. It offers jobs for more than 2000 persons in the production field (200 specialists) and 10000 more jobs in the area of activities. Gheorghe Antochi ensures the best management of his company setting it on top of this type of enterprises. His activity was greatly appreciated by German investors. Within one of the privatization stages, the manager of the concern Moksel A.G. , Dr Uwe Tillmann said: “We wish to thank to these extraordinary people, who brought their contribution to the success of Agricola International. Dr Antochi and Mister Horoi, together with your valuable collaborators, you are doing a good work. Therefore, we thank you very much.” Dr Antochi was decorated with orders and state medals.

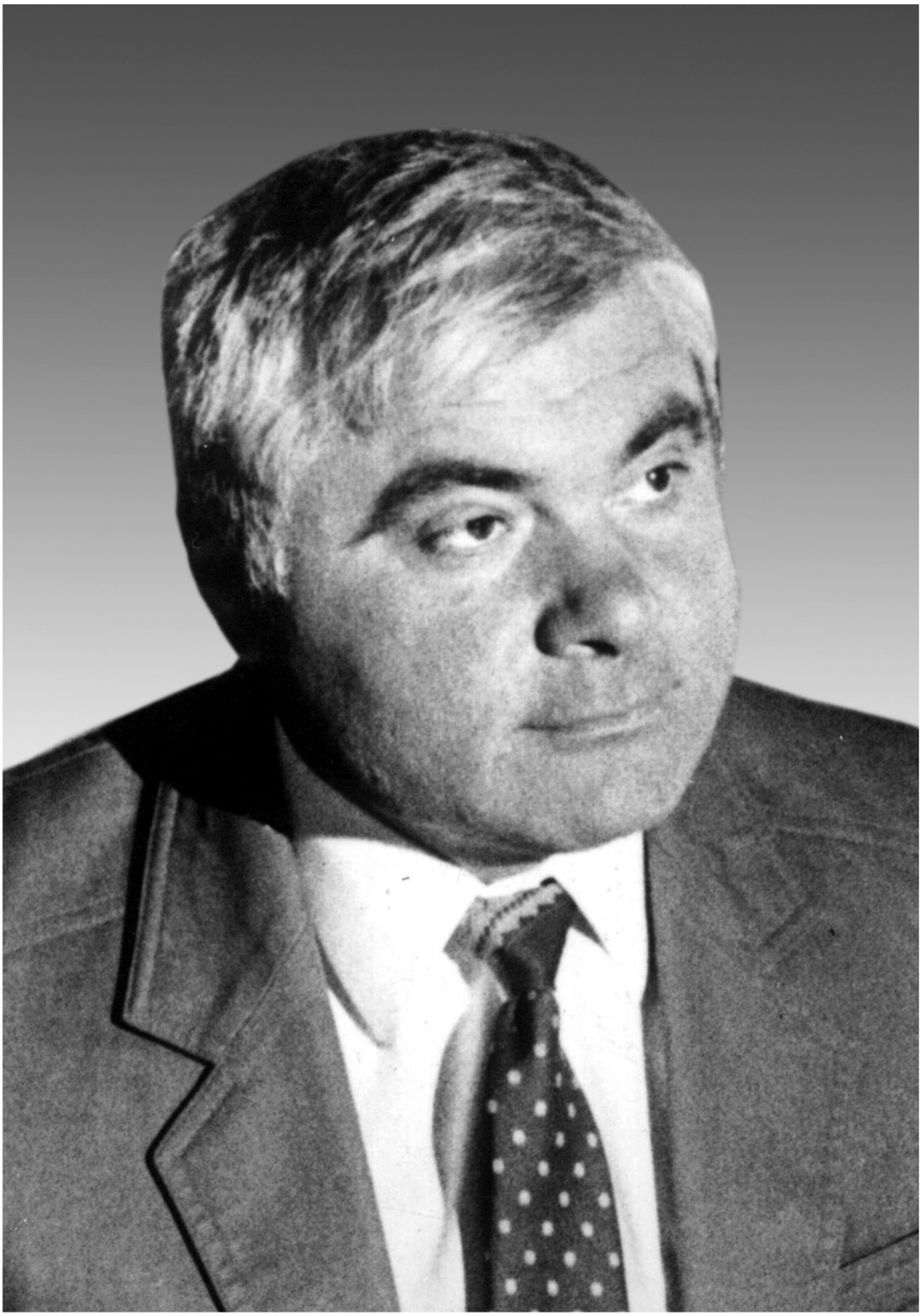

Ion Puşcă

18 dec **1941** -

Dr. ing. **Ion Puşcă** ocupă un loc de onoare în grupul de elită al specialiştilor în vinificaţie, care au asigurat un progres practic de excepţie al acestui domeniu în ultimele trei decenii ale secolului XX. S-a născut în localitatea Satu-Nou, aproape de oraşul Panciu, judeţul Vrancea. Este absolvent al Facultăţii de Horticultură Iaşi, anul 1966**,** şi al Facultăţii de Comerţ, Bucureşti, în 1975, parcurgând şi studii postuniversitare în aceste specialităţi. A susţinut doctoratul cu teza „Studiul tehnologiei de obţinere a vinurilor spumante în Podgoria Panciu" (1977), sub îndrumarea renumitului profesor Ştefan Teodorescu, fiind prima lucrare susţinută în domeniul vinurilor spumante. După absolvirea Facultăţii de Horticultură a ocupat funcţii de şef al Complexului de Vinificaţie la IAS Panciu (azi S.C. „VERITAS PANCIU"), până în anul 1988. Între anii 1988-1991 a fost director general al „Vinexport Focşani"; apoi oenolog expert în Ministerul Agriculturii (1991-1992); expert la Direcţia de Cooperare Economică Internaţională din acel minister şi director al Departamentului de Cooperare şi Relaţii Internaţionale în Federaţia Patronatelor Agricole din România (1993-2003). În prezent este Preşedinte-Director General al S.C. Domeniile viticole Dr. Puşcă" SRL Peştera, podgoria Murfatlar şi la „Casa Vinului-Dr. Puşcă" SRL Bucureşti. Podgoria Panciu avea 2000 ha vie pentru care asigura vinificaţia producţiei de struguri. În anul 1970 obţine Certificat de inovaţie pentru prepararea vinurilor spumante; a construit un complex pentru producerea acestora, unde se îmbuteliau 3,5 milioane sticle (1987). A folosit, ca primat în ţară, soiul românesc Băbească Neagră în procesul de şampanizare, în grupul vinurilor spumante rosé. În anul 1975 a condus construirea noului complex de vinificaţie Panciu, cu o capacitate de 10 milioane butelii, urmat de un centru specializat în prepararea vinurilor rosé şi roşii (1983). Dr. Ion Puşcă a avut o activitate publicistică remarcabilă, avansând idei privind starea şi progresul vinificaţiei, în reviste de specialitate, congrese, conferinţe etc. Între acestea se disting: „Introducerea tehnologiei pentru vinurile spumante în Podgoria Panciu" (1973), „Vinul şi organismul uman" (1980), „Viticultura, argument al continuităţii poporului român în spaţiul carpato-danubiano-pontic" (1988), „Băbeasca Neagră, un soi de legendă" (2006), „Feteasca regală" (2007) ş.a. Dr. Ion Puşcă este autorul a şapte lucrări de sinteză absolut remarcabile în domeniul vinificaţiei şi viticulturii, ca personalitate a domeniului practic. El etalează un condei de frumos talent, o aleasă instruire şi un spirit patriotic admirabil. Între elaborările sale de valoare se află: „Îndrumarul tehnicianului de vinificaţie" (1974), „Tehnologia vinurilor spumante" (1985), „Panciu, file de cronică" (1982), „Vechi soiuri româneşti de viţă de vie" (2006) ş.a. Între anii 1987-1990 a fost membru al Comitetului executiv al OIVV şi expert internaţional al OIVV. A reprezentat ţara la primul Congres European al Oenologilor Strassbourg, Franţa (1992). Este posesor al mai multor ordine şi distincţii, între care două „Prix de l'OIV" (1987, 2007). Dr. Ion Puşcă va rămâne în conştiinţa vremurilor ca o personalitate ilustră în domeniul practic al vinificaţiei vinurilor spumante rosé şi roşii, un manager de o aleasă valoare.

Engineer PhD, **Ion Puşcă**, has an honour place in the elite group of wine making specialists, who ensured a great progress in this field, in the last three decades of the XX-th century. He was born in Satu-Nou, close to the town of Panciu, Vrancea County. He graduated the Faculty of Horticulture from Iaşi, in 1966, and the Faculty of Commerce from Bucharest, in 1975, carrying out postgraduate studies in these specialties. He passed the doctorate with the thesis "Study on the Technology of Obtaining Pearl Wines in the Panciu Vineyard" (1977), guided by the famous Professor Ştefan Teodorescu, being the first thesis focusing on pearl wines. After graduating the Faculty of Horticulture, he had been head of the Wine making Unit at the Panciu State Agricultural Enterprise (nowadays, Trade Company "VERITAS PANCIU"), until 1988. During the period 1988-1991, he was general manager at "Vinexport Focşani", then expert oenologist in the Ministry of Agriculture (1991-1992), at the Office of International Economic Cooperation within the Ministry and manager of the Board of Cooperation and International Relations within the Federation of Farming Employers from Romania (1993-2003). Today, he is the President-General Manager of the Trade Company "Viticulture Fields Dr. Pusca" SRL Peştera, Murfatlar Vineyards and of the "House of Wine Dr. Pusca" SRL Bucharest. The Panciu Vineyard had 2000 ha vine, for which he ensured the wine making from grapes. In 1970, he got the patent for preparing pearl wines; he has built a unit for their production, where 3.5 million bottles were bottled (1987). He has used, for the first time in Romania, the Romanian vine variety Băbească Neagră in the process of making champagne, in the group of rosé pearl wines. In 1975, he managed the construction of the new wine making unit of Panciu, with a capacity of 10 million bottles and a specialized centre for preparing rosé and red wines (1983). Dr. Ion Puşcă has written important papers and presented his ideas on wine making progress in specialty journals, at congresses, debates, etc. Among these, there are: "Introduction of the Technology for Pearl Wines in the Panciu Vineyard" (1973), "Wine and Human Body" (1980), "Wine Growing, a Proof of Romanian People's Continuity in the Carpathian-Danube-Pontic Space" (1988), "Băbeasca Neagră, a Legend Variety" (2006), „Feteasca regală" (2007), etc. Dr. Ion Puşcă has written seven remarkable synthesis works in the field of wine making and viticulture. He was very gifted for writing and had a special training and a patriotic spirit. Among his valuable works, there are: "Guide for the Wine Making Technician" (1974), "Technology of Pearl Wines" (1985), "Panciu Pages of a Chronicle" (1982), "Ancient Romanian Vine Varieties" (2006), etc. During the period 1987-1990, he was a member of the executive committee of OIVV and international expert of OIVV. He represented Romania at the first European Congress of Oenologists Strasbourg, France (1992). He was awarded with many medals and prizes, among which, two "Prix de l'OIV" (1987, 2007). Dr. Ion Puşcă will remain in the conscience of posterity as a famous personality in the field of rosé and red pearl wines and as a good manager.

Traian Sălăjeanu

3 iun **1952** -

Dr.-ul inginer **Traian Sălăjeanu** este originar din comuna Seini, județul Maramureș. El se înscrie între cei mai importanți crescători de taurine din țara noastră, care au aplicat știința în «ferma de producție», obținând rezultate de excepție. A absolvit Facultatea de Zootehnie la Timișoara, în anul 1977, și a început activitatea la fermele de taurine din IAS Mureș și Aradul Nou, unde s-a format ca practician de valoare. În 1985 a trecut la SCZ Utviniș, ferma Vladilact, județul Arad. În anul 2005 a obținut doctoratul la USAMV Timișoara. A efectuat încrucișări de absorbție între rase: vaci BR cu taur BNR = metiși BNR x BR (75/75%); (separat a continuat BR xBR), apoi vaci BR x tauri BR, cu infuzie din rasa Holstein, pentru creșterea ugerului și ridicarea capacității productive. S-au eliminat apoi metișii slabi BNR Fl F3. În F4 s-au stabilizat efective valoroase de BR si BNR ; acestea au fost încrucișate pentru infuzie cu tauri americani pentru îmbunătățirea taliei si productivității. Rezultate: 1984-1500 l lapte/cap; 1986-3897 l lapte/cap, 160 vaci; 1991-4216 l lapte/cap, 359 cap.; 1993-4531 l lapte/cap la BR și 5240 l lapte/cap la BNR. Greutatea vacilor BR = 600 kg/cap; greutatea vacilor BNR=550 kg/cap, plecând de la greutatea de sub 400kg/cap. Dr. T. Sălăjeanu a realizat și teme riguroase de cercetare. Între lucrările publicate se disting: „Studii asupra prezenței în furaje a unor elemente chimice toxice și remanența acestora în lapte" (1995); „Studiu privind rolul ameliorării taurinelor într-o fermă de stat" (1998), (lucrare elaborată cu dr.ing. Aurelia Sălăjeanu și ing. Anuța Magdin), „Modificarea structurii genetice a unui efectiv de taurine prin substituirea genomului" (1998), „Valorile medii și variabilitatea caracteristicilor privind producția de lapte la efectivul actual de vaci din ferma «Vladilact»" (2001), „Compoziția chimică a laptelui provenit de la vacile din rasa Fleckvieh crescute în zona de vest a țării în funcție de lactație" (1994) ș.a. Ing.dr. T. Sălăjeanu a participat la numeroase expoziții și concursuri cu animale, cu exemplare din ferma Vladilact. În anul 2000, vaca „Florica" a realizat o producție de 11.490 l lapte, fiind campioana din rasa BR ameliorată în fermă. În ferma Vladilact s-a realizat transfer de embrioni la taurine în premieră, cu prof.univ.dr. Ioan Vintilă. În aceşti ani dr. T. Sălăjeanu este expert pentru Transilvania, având o deosebită activitate în organizarea expozițiilor zootehnice, consfătuirilor și îndrumării crescătorilor de taurine. Ing. T. Sălăjeanu este membru al „Asociației Generale a Crescătorilor de Taurine din România", membru în Consiliul director al Organizației Interprofesionale Naționale „Laptele" din România, membru al Societății Române de Zootehnie ş.a.

Engineer **Traian Salajeanu** was born in Seini, Maramureş County. He is one of the most important bovine breeders in our country, who applied science in the <Production Farm> and obtained great results. He graduated the Faculty of Animal Husbandry at Timisoara, in 1977, and started his activity at a cattle farm from Agricultural State Enterprise of Mures and Aradul Nou, where he became an expert in the field. In 1985, he moved to the Zootechnical Research Station of Utviniș, Vladilact farm, Arad County. In 2005, he has been awarded the title of doctor at the University of Agricultural Sciences and Veterinary Medicine of Timisoara. He performed breeds grading-up: BR cows with BNR bull = half-breeds BNR x BR (75/75%); (separately, he continued with BR x BR), then BR cows x BR bulls, with infusion from Holstein breed, for enlarging the udder and extending productive capacity; weak half-breeds BNR F1 F3 were eliminated. Valuable stocks of BR and BNR were stabilized in F4; these were nicknuisated for infusion with American bulls of BNR breed for size and productivity improvement. Results: 1984 1500 l/head; 1986 3897 l/ head/160 cows; 1991 4216 l/head/359 cows; 1993 4531 l/head at BR and 5240 l/head/BNR. BR cows weight = 600 kg/head; BNR cows weight = 550 kg/head, starting from 400 kilos weight. Dr. T. Salajeanu also carried out rigorous research themes. Some of his most important published works are: "Studies on the Existence inside Fodder of some Chemical Toxic Elements and Their Remanence in Milk" (1995); "Study concerning the Role of Bovines Amelioration in a State Farm" (1998), (together with Dr. Engineer Aurelia Salajeanu and Engineer Anuta Magdin), "The Modification of a Bovine Stock Genetic Structure by Genome Substitution"(1999); "Medium Values and Characteristics Variability concerning Milk Production of the Present Cows Stock from "Vladilact" Farm" (2001), "Chemical Composition of Milk from Fleckvieh Breed Cows, Bred in the Western Area of Romania, according to Lactation" (1994) T. Salajeanu participated in many exhibitions and contests, with animals from Vladilact farm. In 2000, the cow "Florica" performed a production of 11.490 l milk being champion of the BR breed ameliorated in the farm. Dr. T. Salajeanu together with prof. Ioan Vintila obtained for the first time in the Vladilact farm a transfer of embryos in bovines. T. Salajeanu is member of "General Association of Bovines Breeders from Romania", member in Directory Council of the <The Milk> National Interprofessional Organization from Romania, member of the Romanian Society of Animal Science, etc.

Vasile Lungu

7 ian **1959** -

Pornind de la aproape nimic, printr-un management excelent, **inginerul Vasile Lungu** a reuşit să creeze Societatea Agricolă Astra - Trifeşti, jud. Iaşi, condusă prin responsabilitate tehnică şi juridică personală. Vasile Lungu s-a născut în satul Coarnele Caprei , jud. Iaşi într-o familie de ţărani cu şapte copii. A absolvit Liceul Agroindustrial Podu Iloaiei (1978) şi Facultatea de Agronomie la Iaşi (1983). A lucrat ca şef de fermă şi director tehnic în IAS Popricani. În perioada restructurării IAS-urilor spre privatizare, a început propria activitate cu un tractor U650 şi o suprafaţă de 150 ha teren arabil arendat. A reuşit în scurt timp să cumpere 400 ha cu veniturile din activitatea proprie şi din resursele familiei. Acum (2008) societatea funcţionează pe 3000 ha, din care 2600 sunt arendate. Bazat pe o experienţă profesională valoroasă, acumulată în peste 15 ani la IAS, pe inteligenţa, hărnicia şi dorinţa de a avea propria exploataţie, ing. Vasile Lungu a proiectat o dezvoltare judicioasă pe sectoare de activitate, cu previziuni pe termen scurt şi mediu. Întreaga activitate a fost supusă principiului mecanizării maxime a lucrărilor şi obţinerii profitului sigur. În prezent (2008) exploataţia este organizată pe următoarele sectoare: 1. Sectorul producerii de seminţe şi material săditor, pe 1500 ha (grâu 280 ha, porumb 600 ha, floarea-soarelui 400 ha, rapiţă 90 ha, soia 100 ha, cartof 30 ha, pepinieră pomi 1,5 ha). 2. Sectorul de producţie - 1500 ha (sfeclă de zahăr, cartof, porumb, grâu etc.). 3. Sectorul zootehnic (ovine 500 cap, caprine 600 cap, porcine 100 cap). 4. Sectorul de mecanizare - 14 tractoare (2 tr. FENDT, 270 CP., 1 tr. CASE, 240 CP., 1 tr. NEW HOLLAND, 170 CP., 1 tr. VALTRA, 130 CP., 3 tr. MTZ, 82 CP., 6 tr. U650); maşini de prelucrare a solului (2 pluguri reversibile LEMKEN, 2 combinatoare LEMKEN, 3 discuri GD 7, 2 sacrificatoare ARTIGLIO GASPARDO, 2 discuri GD 3,2); maşini de semănat şi plantat (1 buc. HORSCH 6 m, 1 buc. K Y 5P HOLLAND 6 m, 2 buc. MONOSEM 12 rânduri, 2 buc. SK 12, 1 buc. SK 18 - pentru sfeclă -, 3 buc. SPC 8, 1 buc. KRAMER - pentru plantaţia cartofului -); maşini de recoltat (2 combine FENDT – C6300, 1 combină CLAAS, 3 buc. BOURGOIN, 1 buc. DEWULF - pentru recoltat cartof -). 5. Sectorul de irigaţie, prin repunerea în funcţie a sursei de apă Prut-Bivolari -1980 (1 instalaţie VALLEY – 400 m, 10 instalaţii NEBRASCA, se irigă 1800 ha). Staţia de selectare, condiţionare şi tratare a semînţelor – 3000t anual, CYMBRIA – Danemarca, staţia de calibrare a porumbului – 3000t anual, staţia de sortat şi calibrat cartof – 1000 t anual, tip APH – Olanda. A introdus importante inovaţii la tehnologia culturilor. A realizat producţii de 7200 kg/ha la grâu, 48000 kg/ha la cartof, 56000 kg/ha la sfeclă, 3400 kg/ha la floarea-soarelui, 3600 kg/ha la soia. În anul 2008 realizează o cifră de afaceri de 5 milioane EURO. Originea sa ţărănească şi educaţia acumulată îl definesc pe inginerul Vasile Lungu ca persoană generoasă, cu un frumos spirit umanist. Astfel, în societatea Astra-Trifeşti, lucrează 11 ingineri şi 52 tehnicieni şi muncitori calificaţi, pentru care a fost director tehnic în IAS Popricani. Ei primesc salarii motivante şi masa de prânz gratuit. Colaborează cu marile societăţi de producere a semînţelor Pioneer, Monsanta, Syngenta ş.a. A fost distins cu Diploma de Excelenţă a Societăţii Monsanto. Inginerul Vasile Lungu este un model luminos pentru vremurile noi.

Starting from nothing, due to an excellent management, **engineer Vasile Lungu** has succeeded to create the Agricultural Society of Astra-Trifeşti, Iasi County, managed with technical and personal responsibility. Vasile Lungu was born in Coarnele Caprei Village, Iasi County, in a family of peasants with seven children. He graduated the Agro-Industrial High school of Podu-Iloaiei (1978) and the Faculty of Agronomy from Iasi (1983). He was farm head and technical manager at the State Agricultural Enterprise of Popricani. When the State Agricultural Enterprises began their restructuration to privatization, he started his own activity with one tractor U650 and an area of 150 ha rented arable land. In short time, he succeeded to buy 400 ha with the money he had from his own activity and the family resources. Today (2008), his society has 3000 ha, of which 2600 are rented. Based on his valuable professional experience, accumulated in over 15 years at the State Agricultural Enterprises and on his intelligence and desire to have his own farm, engineer Vasile Lungu has projected a development on activity sectors, with short and long term forecasts. His entire activity was submitted to the principle of mechanization of works and getting a safe income. Nowadays (2008), his farm has the following sectors: 1. Sector of seed and planting material production, on 1500 ha (wheat 280 ha, maize 600 ha, sunflower 400 ha, rape 90 ha, soybean 100 ha, potato 30 ha, fruit trees nursery 1.5 ha); 2. Production sector – 1500 ha (sugar beet, potato, maize, wheat, etc.); 3. Animal breeding sector (sheep 500 heads, goats 600 heads, swine 100 heads); 4. Mechanisation sector – 14 tractors (2 FENDT tractors, 270 HP, 1 CASE tractor, 240 HP, 1 NEW HOLLAND tractor, 170 HP, 1 VALTRA tractor, 130 HP, 3 MTZ tractors, 82 HP, 6 U650 tractors); soil tillage equipments(2 LEMKEN ploughs, 2 LEMKEN combines, 3 GD 7 disks, 2 ARTIGLIO GASPARDO scarifiers, 2 GD 3.2 disks). ; sowing and planting machines (1 piece HORSCH 6 m, 1 piece K Y SP HOLLAND 6 m, 2 pieces MONOSEM, 12 rows, 2 pieces SK 12, 1 piece SK 18 – for sugar beet – 3 pieces SPC 8, 1 piece KRAMER for potato planting); harvesting machines (2 FENDT – C6300 combines, 1 CLASS combine, 3 pieces BOURGOIN, 1 piece DEWULF – for potato harvesting); 5. Irrigation sector, by functioning the water source Prut-Bivolari -1980 (1 VALLEY system – 400 m, 10 NEBRASKA systems irrigate 1000 ha). The station of seed selection, conditioning and treatment – 3000 t each year, CYMBRIA – Denmark, the station of maize calibration – 3000 t each year, the station of potato sorting and calibration – 1000 t each year, type APH – Holland . He has brought important innovations in the crop technology. He has obtained yields of 7200 kg/ha in wheat, 48000 kg/ha in potato, 56000 kg/ha in sugar beet, 3400 kg/ha in sunflower and 4000 kg/ha in soybean. In 2008, he obtained 5 million Euros. The peasant origin and the education define engineer Vasile Lungu as a generous person, with a beautiful human spirit. At the Society of Astra-Trifeşti, there are 11 engineers and 52 technicians and specialized workers, for whom he was technical manager at the State Agricultural Enterprise of Popricani . They receive motivating salaries and a free lunch. He collaborates with the great societies of seed production Pioneer, Montsanto, Syngenta, etc. He has received the Diploma of Excellence from the Montsanto Society. Engineer Vasile Lungu is a clear model for the new times.

ALBUM

MARI AGRONOMI ROMÂNI

1800-2000

XV. MARI PUBLICIŞTI AGRONOMI

1. ŞTEFAN P. RADIANU (1854-1921)

2. CONSTANTIN FILIPESCU (1879-1947)

Prima publicație importantă care a popularizat cunoștințe și informații practice pentru agricultură a fost „Albina Românească” (1829-1858) a lui Gh. Asachi (1788-1869), personalitate de primă mărime a vremii sale, întemeietorul învățământului în Limba română (1813) şi a teatrului românesc în Moldova (1816). În acelaşi timp apărea „Foaia sătească” a Principatului Moldovei (1884), „Țăranul Român” (1861), „Calendar pentru bunul gospodar” ş.a. Un loc şi un rol deosebit pentru prezentarea unor cunoştințe şi informații practice şi economice pentru agricultură, le-a avut revista lui P.S. Aurelian „Economia rurală” (1876), devenită, în anul 1884, „Economia națională”.

Prima revistă modernă de agricultură a fost publicată în anul 1892 de către Ştefan P. Radianu, sub titlul „Jurnalul Societății Centrale Agricole”, care era organ de presă al societății cu acelaşi nume, şi îl avea ca preşedinte pe Ilie Niculescu Dorobanțu, mare proprietar funciar. Aceasta a fost prima societate modernă a marilor proprietari agricoli din România. A urmat, în anul 1902, cunoscuta revistă a acelor vremi, „Câmpul”, înființată tot de către Ştefan P. Radianu, ca organ al „Societății Absolvenților Şcolilor de Agricultură”. Ea a fost slujită de strălucite condeie agronomice, dintre care amintim: pe Maximilian Popovici, N.O. Popovici-Lupa, G. Nicoleanu, V. Brezeanu, G. Maior, P. Mihăescu ş.a. Prima revistă modernă de viticultură a fost publicată în anul 1896, de către Vasile Brezeanu, sub titlul „Revista viticolă, horticolă şi agricolă”, fiind menținută timp de 20 de ani prin eforturi personale imense.

Un pas mare în publicistica agricolă l-a constituit apariția revistei „Viața Agricolă” (1910), care a avut un traseu de 37 de ani (1947). Această revistă a avut o structură tematică agronomică completă şi a prezentat materiale scrise de eminente minți agronomice, între care s-au distins N.O. Popovici-Lupa, N. Morcovescu, Gh. Ionescu-Şişeşti, C. Sandu-Aldea, G. Nicoleanu, V. Brezeanu, A. Piescu, V. Ghimpu, I. Moga, N. Cornățeanu ş.a.

Alte publicații agricole foarte importante au avut o activitate intensă în sprijinul practicii agricole în perioada interbelică. Între acestea s-au remarcat: „Buletinul Agriculturii” (1920), „Revista Horticolă” (1923), „Foaia plugarilor” (1921) în Basarabia, „Buletinul Agricol din Basarabia” (1927), „România viticolă” (1937), „Pagini agrare şi sociale” (1922) a lui N. Filipescu, care era şi proprietarul unei edituri cu acelaşi nume.

După anul 1948, a apărut un mare număr de reviste, pe specialități agronomice: „Probleme agricole”, „Probleme de genetică teoretică şi aplicată”, „Grădina, Via şi Livada”, „Revista horticolă”, „Revista de zootehnie”, „Cercetări agronomice în Moldova” (1968-până azi, 2007), „Agricultură socialistă” ş.a. Multe materiale de cercetare au fost prezentate în volume de „anale ştiințifice”, în cadrul institutelor şi stațiunilor de cercetare, dar şi al universităților agronomice. Un loc foarte important l-au avut în publicistică „broşurile de îndrumare tehnică”, cu adresare către domeniul practic al agriculturii. Ele erau transmise în fiecare fermă de producție din IAS sau CAP. Exista o preocupare foarte serioasă pentru asigurarea suportului de informații pentru progresul tehnic din fermele de producție.

The first important publication that popularized practical knowledge and information about agriculture was “The Romanian Bee” (1829-1858) created by Gh. Asachi (1788-1869), outstanding personality of his time, founder of the education given in Romanian language (1813) and of the Romanian theatre in Moldavia (1816). In the same period some other publications were set up: “The Village Leaf” in the Principality of Moldavia (1884), “The Romanian Peasant” (1861), “Almanac for the Good Householder”. An important place and part in presenting practical and economic knowledge and information concerning agriculture also had P.S. Aurelian's magazine “Rural Economy” (1876), which changed its name to “National Economy” (1884).

The first modern agriculture magazine was published in 1892 by Ştefan P. Radianu, under the title “Central Agricultural Society Journal”; it was the means of communication of a society bearing the same name, whose president was Ilie Niculescu Dorobanțu, an important landowner. This was the first modern society created by the relevant landowners in Romania. In 1902 the magazine “The Field”, well-known at that time, was founded by Ştefan P. Radianu, too, as a means of communication of “Agricultural Schools Graduates Society”. Eminent agronomist specialists collaborated with it: Maximilian Popovici, N.O. Popovici-Lupa, G. Nicoleanu, V. Brezeanu, G. Maior, P. Mihăescu, etc. The first modern magazine on viticulture was published in1896 by Vasile Brezeanu under the title “Viticultural, Horticultural and Agricultural Magazine” and it lasted for 20 years due to his immense personal efforts.

A big step in the agricultural journalism was taken with the creation of the magazine “Agricultural Life” (1910), which went on for 37 years (1977). The structure of this magazine was complete as for the agronomical themes and it presented studies written by eminent agronomical specialists, such as: N.O. Popovici-Lupa, N. Morcovescu, Gh. Ionescu-Şişeşti, C. Sandu-Aldea, G. Nicoleanu, V. Brezeanu, A. Piescu, V. Ghimpu, I. Moga, N. Cornățeanu, etc.

During the inter-war period other important agricultural publications intensely supported the agriculture: “Agricultural Gazette” (1920), “Horticultural Magazine” (1923), “Ploughmen's Leaf” (1921) in Bassarabia, “Agricultural Gazette of Bassarabia” (1927), “Viticultural Romania” (1937), “Agrarian and Social Leaves” (1922) owned by N. Filipescu, who was also the owner of a publishing house with the same name.

A large number of magazines related to different agronomical specialties appeared after 1948: “Agricultural Matters”, “Matters of Theoretical and Applied Genetics”, “The Vegetable Garden, The Wineyard and the Orchard”, “Horticultural Magazine”, “Zootechnics Magazine”, “Agronomical Research in Moldavia”, “Socialist Agriculture”, etc. Much research material was presented in volumes of “scientific annals” within institutes and research stations and also within agronomical universities. A very important place was occupied by the “technical guidance brochures”, which were sent to every farm within IAS or CAP. There was a real concern to ensure the information necessary to the technical progress in the production farms.

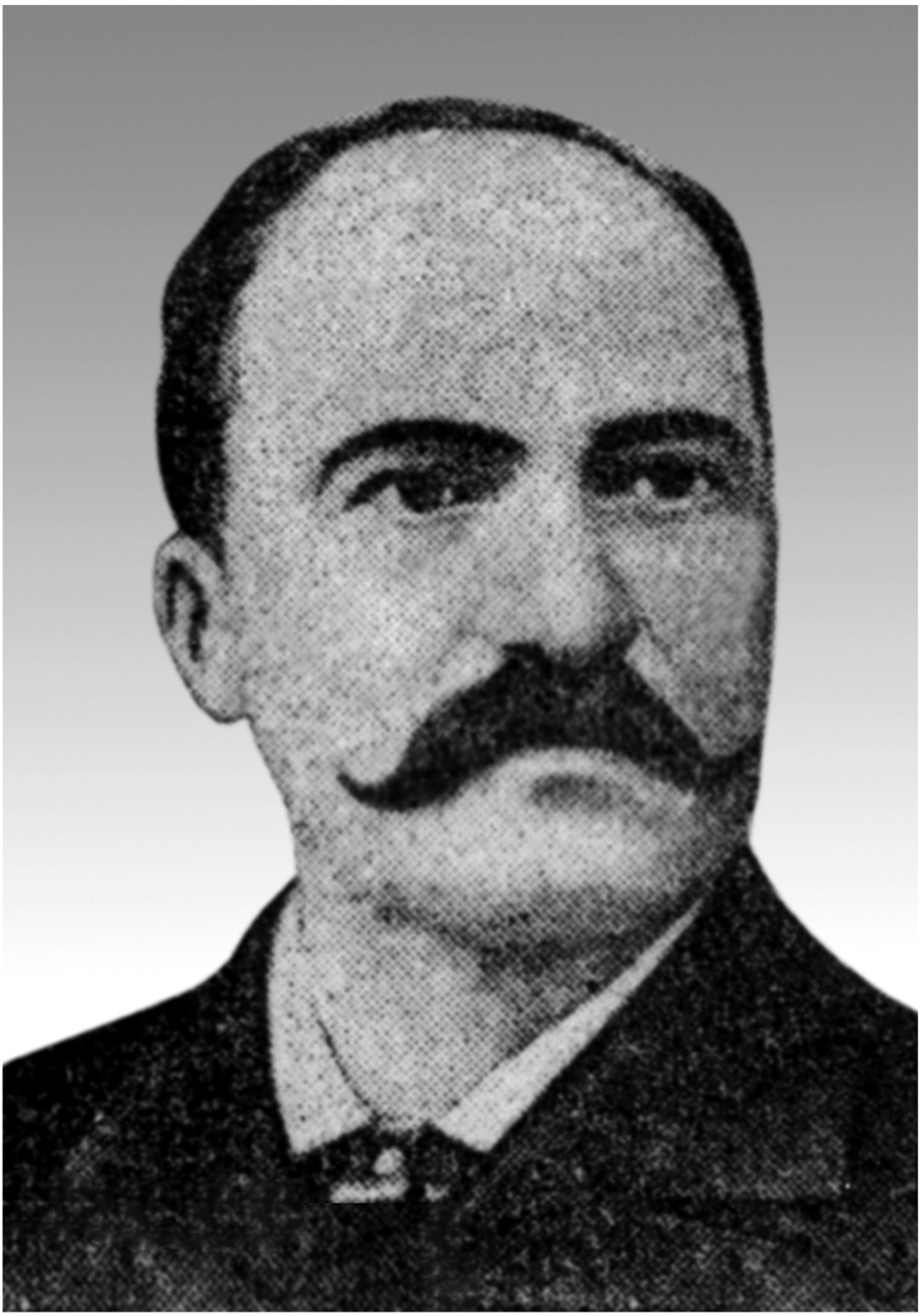

Ştefan P. Radianu
2 mar **1854** - **1921** 27 sep

Ştefan P. Radianu* este considerat primul mare publicist agronom al românilor. S-a născut în satul Păroşi, judeţul Olt, ca fiu de preot. A învăţat la Şcoala „Sfântul Sava" din Bucureşti; apoi a studiat agricultura la Şcoala Centrală de la Herăstrău, între 1874-1877. În următorii 3 ani a continuat pregătirea la Institutul Agronomic din Paris. La revenirea în ţară a fost angajat inspector general la Ministerul de Agricultură şi Domenii (MAD), iar în paralel, profesor agronom la Şcoala Normală „Sf. Ecaterina" din Bucureşti. În acei ani, când o ţară „curat agricolă" nu avea, practic, şcoli de agricultură, Şt. Radianu a publicat lucrarea „Învăţământul Agriculturii şi Silviculturii" ca un apel energic la nevoile ţării de a avea şcoli agricole. Pentru elevii din sate a elaborat „Catechismul agricultorului", 269 pag. (1892); apoi „Creşterea albinelor", 140 pag. (1909), „Cultivarea sfeclei de zahăr şi de nutreţ" 208 pag. (1898). El este autorul unei foarte importante lucrări sub titlul „Studii de economie rurală" (1882), care este reprezentativă pentru domeniu în acei ani. Ca unul dintre primii dascăli agronomi a publicat „Manual complet de agricultură", 269 pag. (1886), lucrare de o mare utilitate la vremea sa. În anul 1909 a publicat prima lucrare serioasă de istorie a agriculturii pe teritoriul ţării noastre, sub titlul „Din trecutul şi prezentul agriculturii româneşti", 592 pag. (1906). Ea cuprinde perioada din Epoca Romană, până în secolul V; Agricultura în Dacia Traiană; Agricultura până la Întemeierea Principatelor Române; Agricultura de la Întemeierea Principatelor Române până la liberarea ţăranilor din robie (1746-1749); agricultura de la desfiinţarea robiei ţăranilor până la Reforma agrară a lui Al.I. Cuza. Ştefan Radianu este traducătorul eternei lucrări a lui Vergiliu, „Georgicele". A publicat în revistele vremii peste 300 de articole de interes agricol şi social-economic. În anul 1889 a fost promotorul înfiinţării „Societăţii Centrale Agricole", pentru care a editat revista „Jurnalul Societăţii Centrale Agricole", fiind şi redactor responsabil, unde a ajuns şi membru într-o societate închisă a marilor proprietari. A fost preşedinte activ la revista „Câmpul", organul de presă al „Societăţii Agronomice a Absolvenţilor Şcolilor de Agricultură". A participat activ la înfiinţarea revistei „Viaţa Agricolă" (1910), prima revistă agricolă modernă care a abordat toate aspectele activităţii domeniului. A condus (cu unele întreruperi) şi a publicat aproape 30 de ani în aceste reviste. A fost irezistibil dominat de simţul adevărului şi dreptăţii; un polemist de temut, dar corect.

**În lucrarea „Oameni de seamă ai ştiinţei agricole româneşti" vol. I vol. II, figurează eronat sub numele Simeon P. Radianu (S. P. Radianu), fiind o confuzie cu biologul Simeon Radianu. (nota autorului)*

Stefan P. Radianu is considered the first great publicist agronomist of Romania. He was born in village Parosi, district Olt, the son of a priest. He learned at the high school "Sfantul Sava" Bucharest, then he studied agriculture at central school Herastrau within 1874-1877. During the following 3 years he was employed as general inspector at the Ministry of Agriculture and Domains (MAD) and at the same time he worked as professor agronomist at the teacher-training school "Sf. Ecaterina" in Bucharest. Within these years when there was no school for teaching agriculture, Stefan Radianu published the work entitled "Agricultural Education Sylviculture" as an energetic appeal at the country needs to have schools with agricultural structure. For the pupils in the countryside, he wrote: "The Catechism of the farmer", 269 pg. (1892), then "Bee Keeping", 140 pg. (1909), "Sugar beet cultivation and its utilization as fodder", 208 pg. (1908). He is the author of a very important work entitled "Studies on rural economy" (1882) which is representative for the field during those years. As one of the first agronomist teachers he published "A complete handbook for agriculture" 269 pg. (1886) a very useful work for that period of time. In 1909 he published the first serious book on history of agriculture for our country entitled "Data related to the Romanian agriculture, past and present", 592 pg. (1906). It consists of Roman Period up to the 5th century; Agriculture during Trajan Dacian; Agriculture up to The Romanian principalities setting up; Agriculture from the Romanian Principalities setting up to peasants liberation from bondage (1746-1749); Agriculture from peasants bondage abolition till Al. Ioan Cuza's agrarian reform. Stefan Radianu is the translator of Vergilius' work "The Georgics". He published over 300 agricultural and social-economic articles in the magazines of his time. In 1889 he was the promoter of setting up "The Agricultural Central Society" and printed the review "The Journal of the Agricultural Central Society" being also its editor. He became member of a society of the most important landlords. He was active president of the review "The Field" the mass media instrument for "The Agronomic Society of Agricultural Schools Graduates". He actively participated at the setting up of "Agricultural Life" review (1910), the first modern agricultural review which approached all aspects of this field activity. He led the activity of these reviews and published for almost 30 years (with some interruptions). He was irresistibly dominated by the feeling of truth and justice, a feared polemicist but an honest one.

Constantin Filipescu

27 iun **1879** - **1947** 8 feb

A doua generație de mari publicişti români este reprezentată de agronomul **Constantin Filipescu**. El s-a născut în satul Burdusaci, județul Bacău. A absolvit Şcoala Centrală de Agricultură Herăstrău în anul 1902 cu rezultate excelente, pe când era condusă de Vlad Cârnu-Munteanu. În perioada 1903-1906 a funcționat ca profesor la Şcoala Agricolă Armăşeşti; între 1906-1908 a fost agronom specialist la Ministerul Agriculturii; apoi a trecut la Casa Centrală a Băncilor Populare, până în 1916. A fost președinte al Comisiei de Împroprietărire a Țăranilor din Basarabia, în anul 1919. Între 1920-1927 s-a retras la ferma sa din localitatea Galbeni, județul Bacău. S-a întors ca inspector general la Ministerul Agriculturii, unde a lucrat până la pensionare. A fost o personalitate puternică, foarte determinată, de neoprit în drumul pentru scopul propus. Ca student a editat revista „Embrionul", apoi a colaborat la „Economia Națională" a lui Petre S. Aurelian; a publicat „Monografia agricolă a comunei Armăşeşti", jud. Ialomița şi „Monografia Şcolii Mixte de Agricultură Armăşeşti". În anul 1907, la scurt timp după Răscoală a publicat „Îmbunătățirea agriculturii, ca bază a îmbunătățirii soartei țăranului". El spunea: „Neştiința țăranului şi disproporția pământului între clasele proprietarilor mari şi mici, în cea mai mare parte, constituie cauza mizeriei țăranului". Ca urmare a publicat: „Tovărăşiile la sate", „Creditul în agricultură", „Grâul nostru şi derivatele lui" ş.a. Cartea sa „Basarabia" (300 pag.) este prima lucrare monografică excepțională despre acest pământ românesc. Constantin Filipescu a înființat propria editură închinată agriculturii şi agricultorului român intitulată „Pagini Agrare şi Sociale". A fost unul dintre cei mai importanți publicişti la revistele „Câmpul" şi „Foaia Plugarilor"; a înființat renumita revistă „Viața Agricolă" (1910), iar pentru propria editură a condus revistele „Pagini Agrare şi Sociale" şi „Casa noastră", cu un admirabil efort de condei. Pentru toate a publicat un enorm volum de materiale. A editat primul almanah cu figuri agronomice. Agronomul Constantin Filipescu a fost o personalitate proeminentă în viața economică a vremii ca fondator al „Societății Inginerilor Agronomi" şi prin editura sa. „Opera magna" considerată în mare măsură o „proprietate" a lui C. Filipescu a fost „Marea Enciclopedie Agricolă a României". El a editat o operă ce nu a fost egalată până în zilele noastre, punând întreaga sa avere în joc, pentru reuşita ei. Cele 5 volume au fost publicate între 1937-1945 (având 179 colaboratori). A fost cel mai mare publicist agronom al secolului XX; un izvor de idei şi un autor de realizări uimitoare.

The second generation of great Romanian publicists is represented by the agronomist **Constantin Filipescu**. He was born in Burdusaci village, district Tecuci. He graduated The Central School of Agriculture Herastrau in 1902 with excellent results in the period when it was led by Vlad Carn-Munteanu. Within 1903-1906 he was professor at the Agricultural School Armasesti; within 1906-1908 he was employed agronomist specialist at the Ministry of Agriculture then he worked at the central house of Popular Banks till 1916. He was the President of the Commission for Peasants Allotment from Basarabia in 1919. Within 1920-1927 he retreated to his farm at Galbeni, district Bacau. He came back as general inspector at the Ministry of Agriculture where he worked till he retired. He had a very strong character who always accomplished his aim. When he was a student, he set up the review "The Embryo" then he collaborated at "The National Economy" which belonged to Petre Aurelian; he published "The Agricultural Monography of Armasesti Village". In 1907 a short time after the Revolt of Peasants he published "Agriculture Improvement as basis for peasant's fate improvement". He used to say "Peasant's ignorance and the disparity between the land of great and small landlords represents the cause of peasant's poverty". He published "Associations in villages", "The Credit in Agriculture", "Our wheat and its derivatives" and so on. His book "Basarabia" (300 pg.) is the first exceptional monograph about this Romanian land. Constantin Filipescu set up his own publishing house dedicated to agriculture and Romanian farmer Its name was "Agrarian and Social Pages". He was one of the most important publicists at the reviews "The Field", "The Ploughmen's Sheet". He set up the review "Agricultural Life" (1910) and for his own printing house he directed the reviews "Agrarian and Social Pages", "Our House". For all of them he published an enormous volume of materials. He printed the first almanac with agronomic personalities. Constantin Filipescu was a prominent personality in the economic life of his time as founder of "The society of agronomical engineers" and also by his own printing house. "Opera Magna" considered mostly as "The property" of C. Filipescu was "The Great Agricultural Encyclopedia of Romania". He edited a work which has not been equal in value till now-a-days using his own fortune for its success. Those 5 volumes were published within 1937-1945 (having 179 collaborators). He was the greatest agronomist publicist of the XXth century, a source of ideas and an author of astonishing achievements.

ALBUM

MARI AGRONOMI ROMÂNI

1800-2000

XVI. INSTITUŢII DE ÎNVĂŢĂMÂNT, CERCETARE, SOCIETĂŢI AGRICOLE

Barbu Dimitrie Ştirbei
1849 – 1856

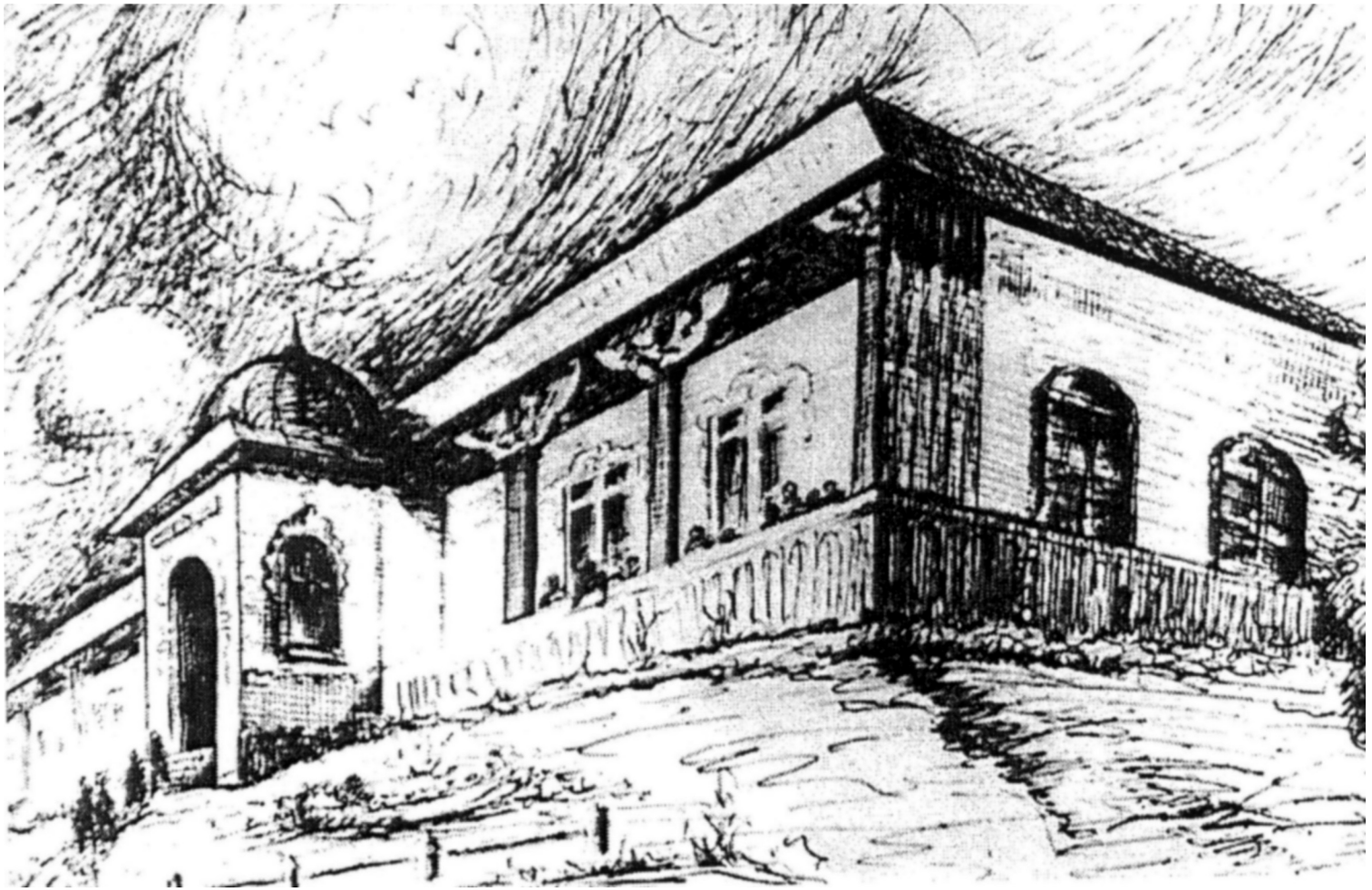

Institutul de Agricultură Pantelimon
1853 – 1869

Mihail Sturza
1834 – 1849

Academia Mihăileană - Iaşi
1835 – 1848

Şcoala Centrală de Agricultură Herăstrău
1869 – 1915

Institutul de Învățământ Agronomic Cluj
1869 - 1906 (1906 - 1929)

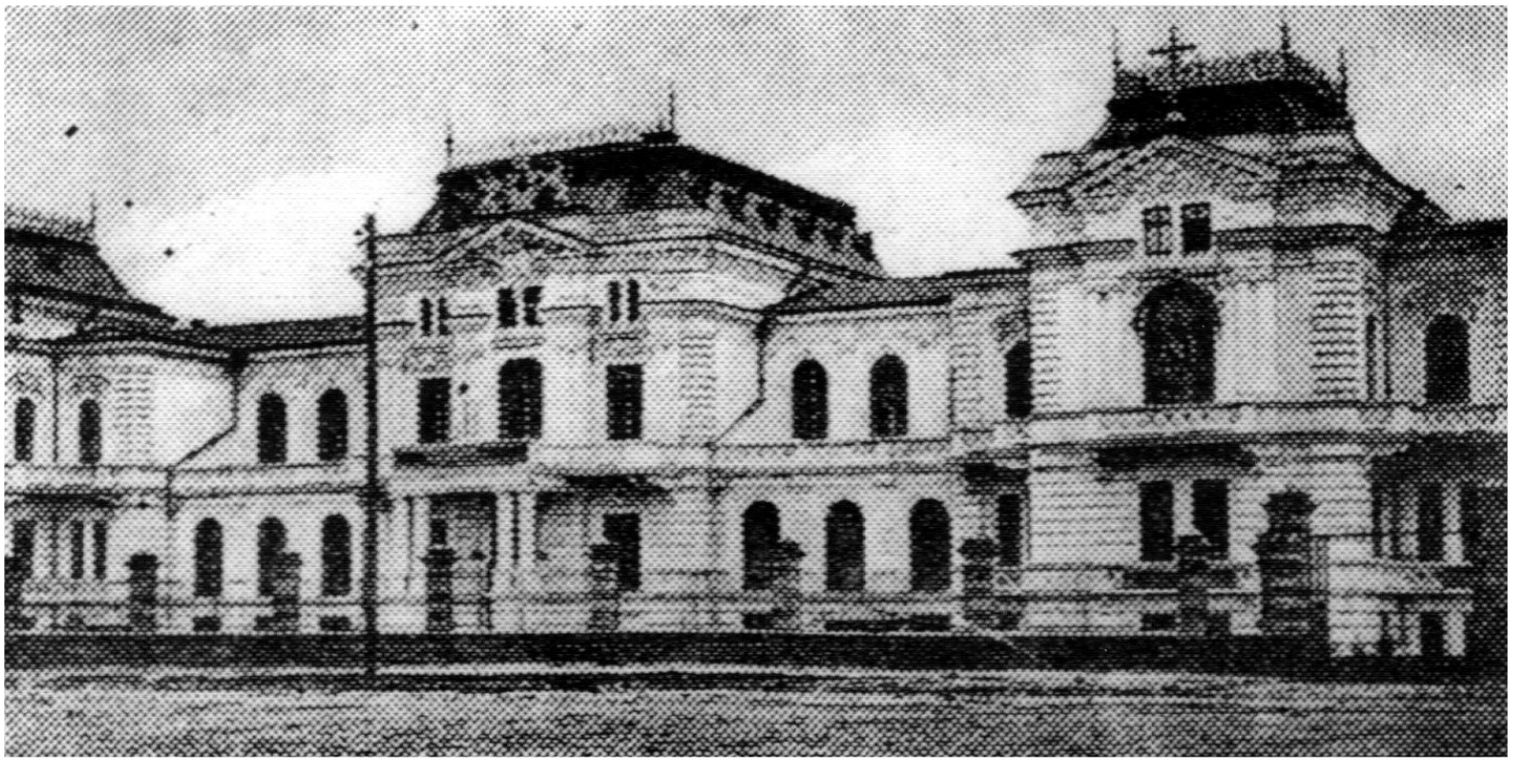

Facultatea de Ştiinţe Agricole Chişinău
1933 - 1940

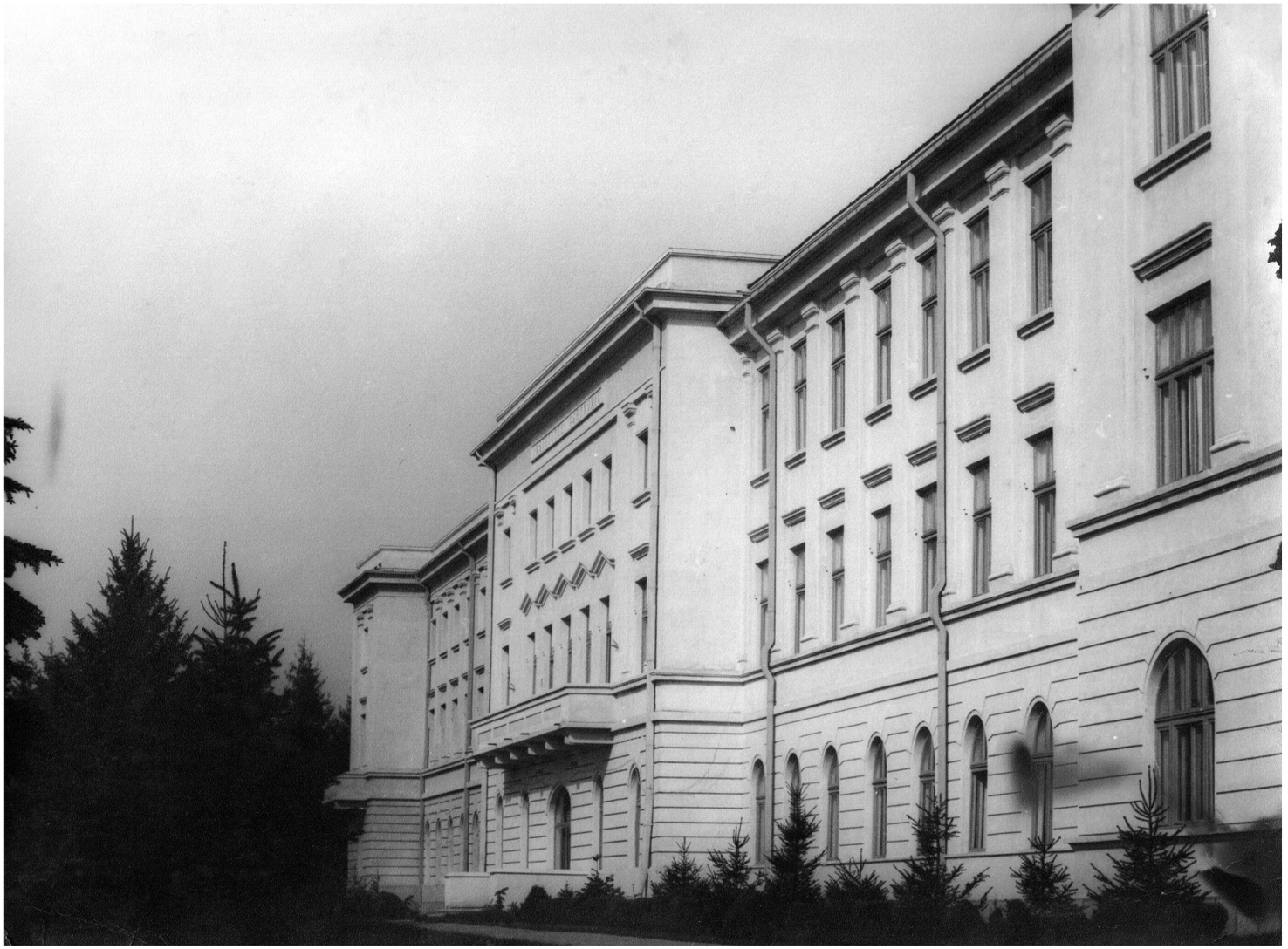

Institutul Agronomic
“ION IONESCU DE LA BRAD” Iaşi - 1951

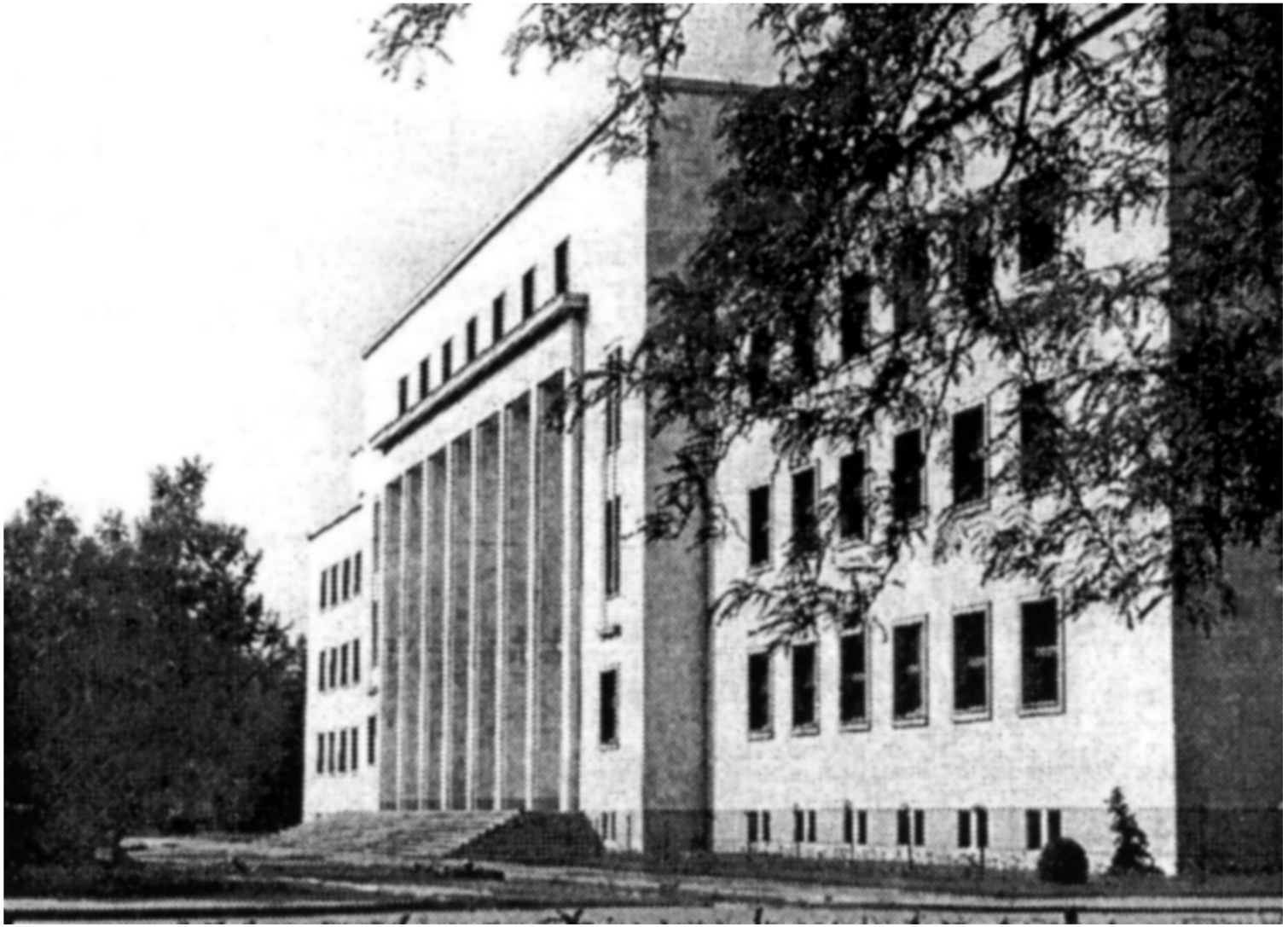

Institutul Agronomic
“NICOLAE BĂLCESCU” Bucureşti - 1952

Facultatea de Horticultură Bucureşti
1953 -

Facultatea de Agricultură Timişoara
1945 -

Facultatea de Zootehnie şi Medicină Veterinară Timişoara
1974 -

Institutul Agronomic DR. PETRU GROZA Cluj
Facultatea de Agronomie - 1932

Facultatea de Zootehnie şi Medicină Veterinară Cluj
1968 -

Facultatea de Medicină Veterinară Bucureşti
1887 -

Facultatea de Zootehnie şi Medicină Veterinară Iaşi
1968 -

Facultatea de Agronomie Craiova
1948 -

Pavilionul Administrativ al Universității Agronomice Cluj

Grupul Şcolar Agricol “HARALAMB VASILIU” - Podu Iloaiei
1965-

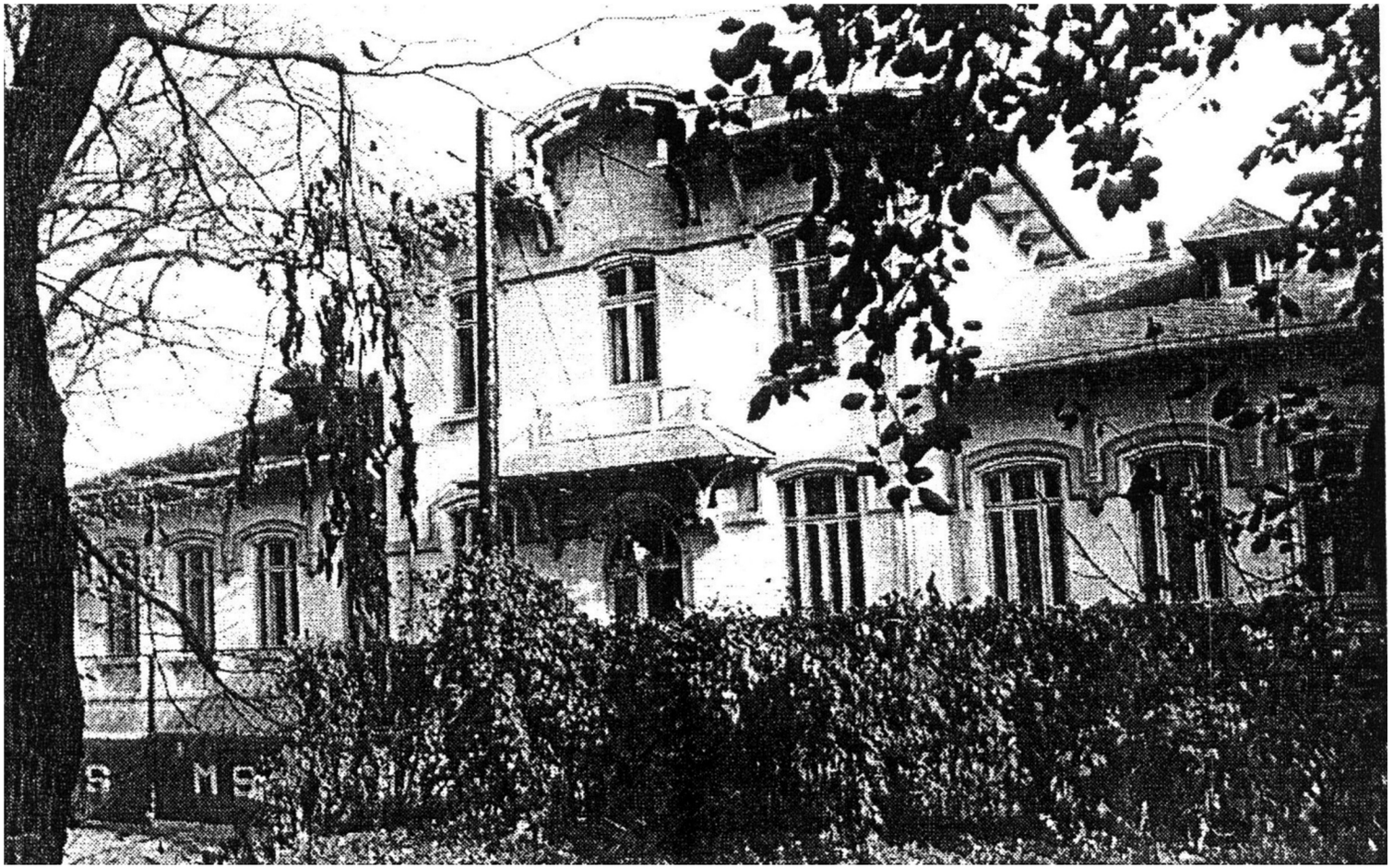

Staţiunea Agronomică Bucureşti
1905 -

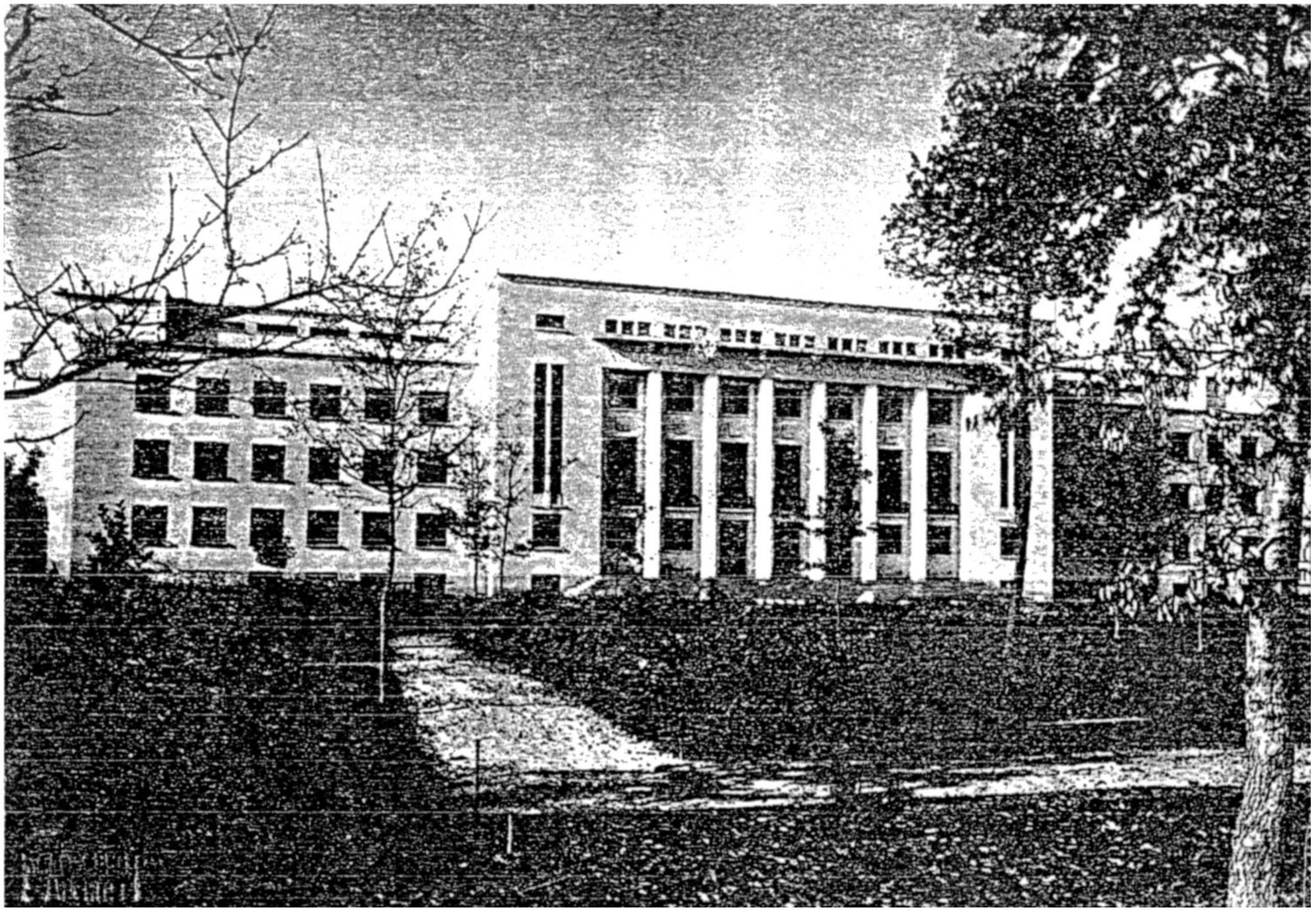

Institutul de Cerecetări Agronomice al României
1937 -

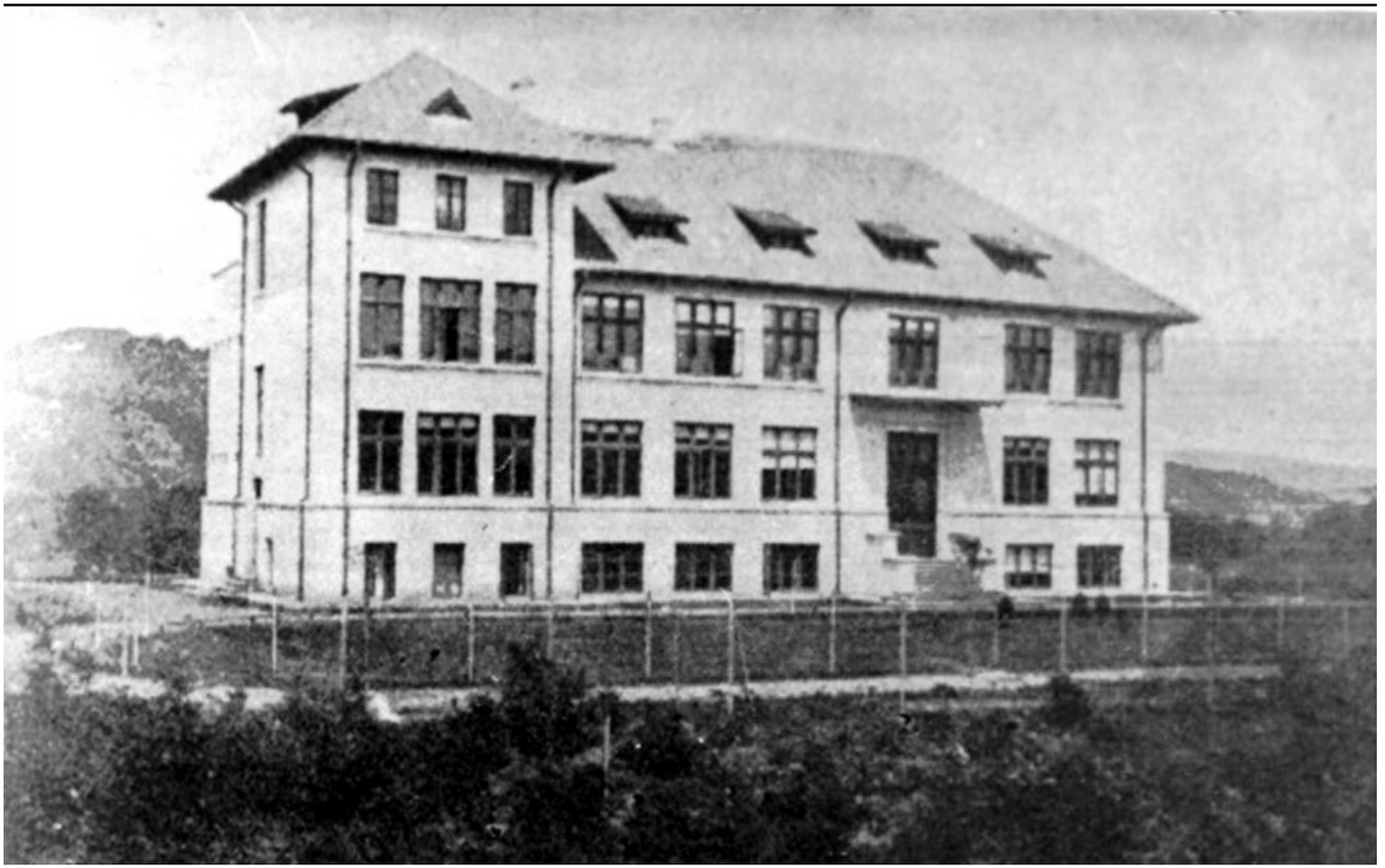

Staţiunea de Ameliorare a Plantelor Cluj
1927 -

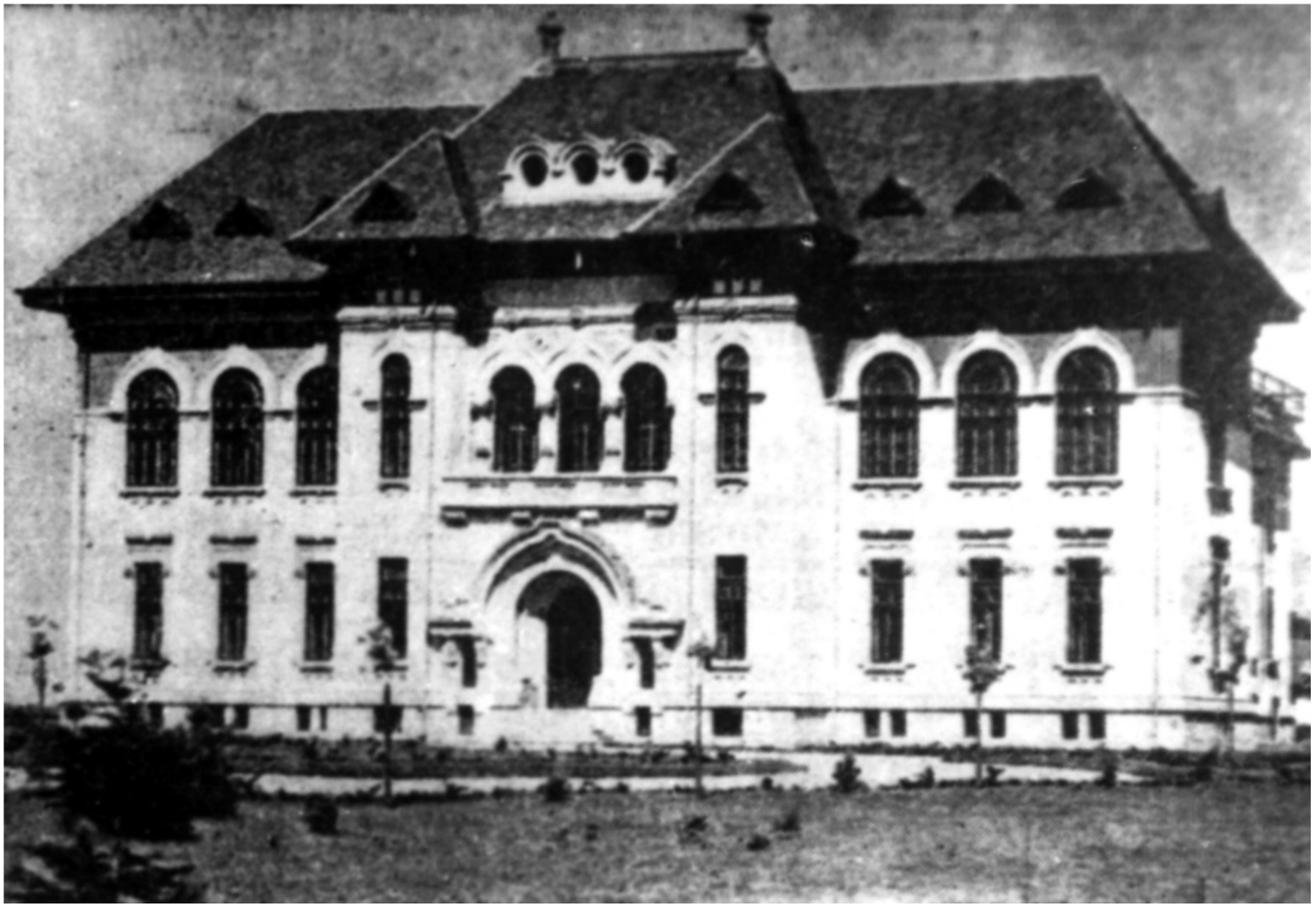

Institutul Experimental pentru Cultura şi Fermentarea Tutunului
1928 -

Oieria Palas - Constanța
1897 -

Institutul Național Zootehnic - Bucureşti
1925 -

Institutul de Cercetări pt. Cereale şi Plante Tehnice - Fundulea - ICCPT

1958 -

Stațiunea de Cercetări Agro-Zootehnice - Secuieni, Roman
1968 -

Centrul de Cercetări Oenologice al Academiei Române - filiala Iaşi
1992 -

Banca de Resurse Genetice Vegetale - Suceava
1992 -

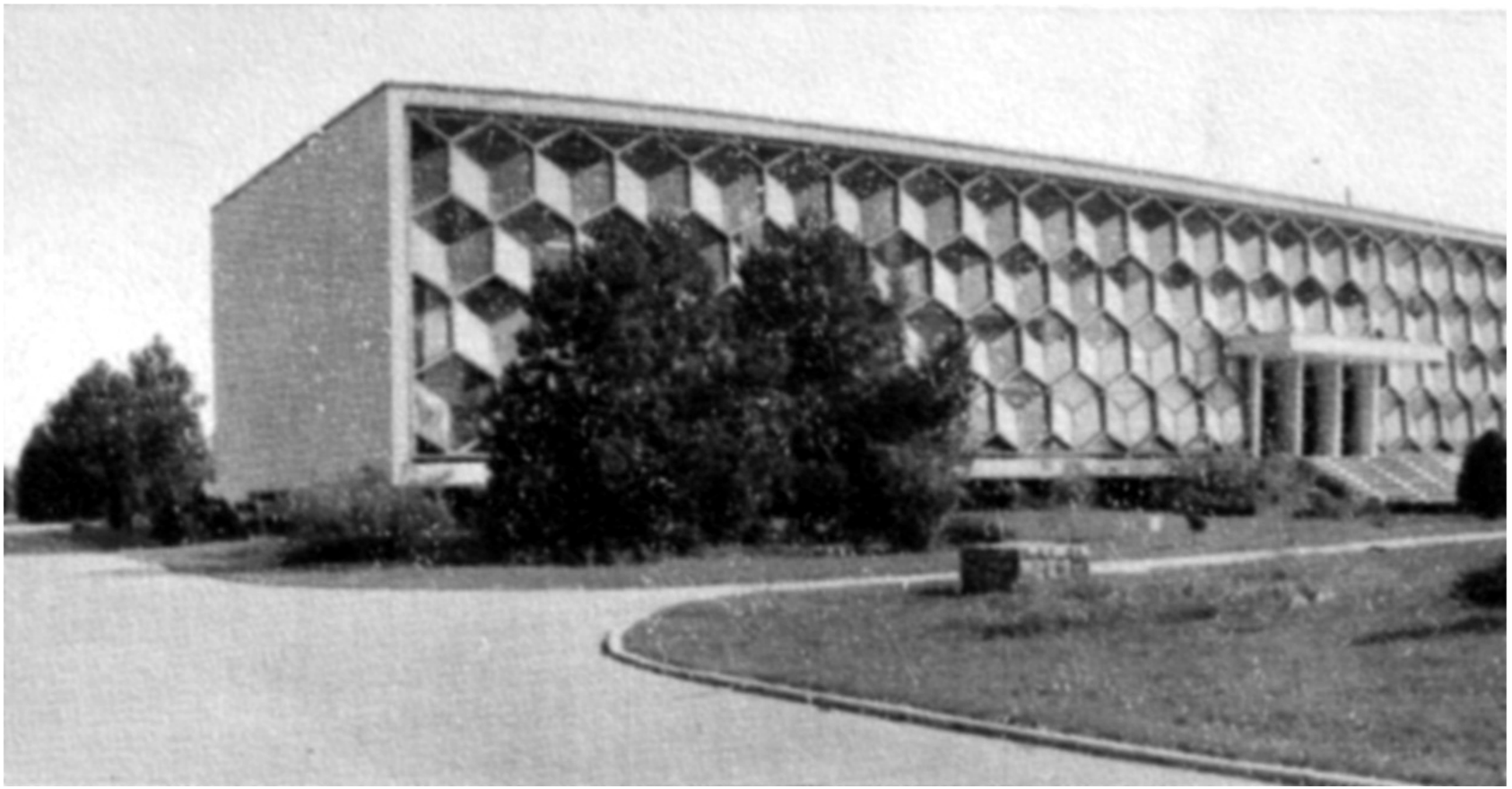

Institutul de Cercetări Apicole - Bucureşti
1974 -

DIRECTOR:

C. FILIPESCU

INGINER AGRONOM

MAREA ENCICLOPEDIE AGRICOLA

REDACTOR-ŞEF: GHEORGHE VODĂ, INGINER AGRONOM. REDACTORI: HORIA GROZA, T. PRELIPCEANU şi AL. STĂNCULESCU, INGINERI AGRONOMI ● REDACTORI REFERENŢI: PROF. DR. C. C. GEORGESCU, INGINER SILVIC, ŞCOALA POLITEHNICĂ „REGELE CAROL AL II-LEA"; DR. D. CONTESCU, MEDIC VETERINAR, CONFERENŢIAR UNIVERSITAR, SUBDIRECTORUL INSTITUTULUI NAŢIONAL ZOOTEHNIC; DR. AMILCAR VASILIU, INGINER AGRONOM, ŞEF DE LUCRĂRI ACADEMIA DE INALTE STUDII AGRONOMICE, CLUJ ● ADMINISTRATOR GENERAL: CONST. PAPADOPOL, INGINER AGRONOM

VOL. I

EDITURA P. A. S. — BUCUREŞTI

MCMXXXVII

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE „LUCEAFĂRUL" S. A. — BUCUREŞTI

JURNALUL

SOCIETĂȚEI CENTRALE AGRICOLE

DIN

ROMÂNIA

PENTRU

RĂSPÂNDIREA ȘTIINȚEI IN PRACTICA AGRICOLĂ, AMELIORAREA INTREȚINEREI VITELOR ȘI INDEMN LA LUCRU

ANUL AL XVII (1910)

Se tipăreşte in 5000 exemplare şi se trimite gratuit membrilor societăţei, bibliotecilor şi tuturor şcoilor rurale din ţară

APARE LA 1 ȘI 15 ALE FIECĂREI LUNI

SUB REDACȚIUNEA D-LUI

S. P. RADIANU

Vechiu profesor de agricultură şi fost inspector la Ministerul Agriculturei, Industriei, Comerciului şi Domeniilor. Membru Societăţei centrale agricole.

CU CONCURSUL MAI MULTOR COLABORATORI

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCUREȘTI. — C. A. ROSETTI, 5

Combinatul de Vinificație Cotnari
1972 -

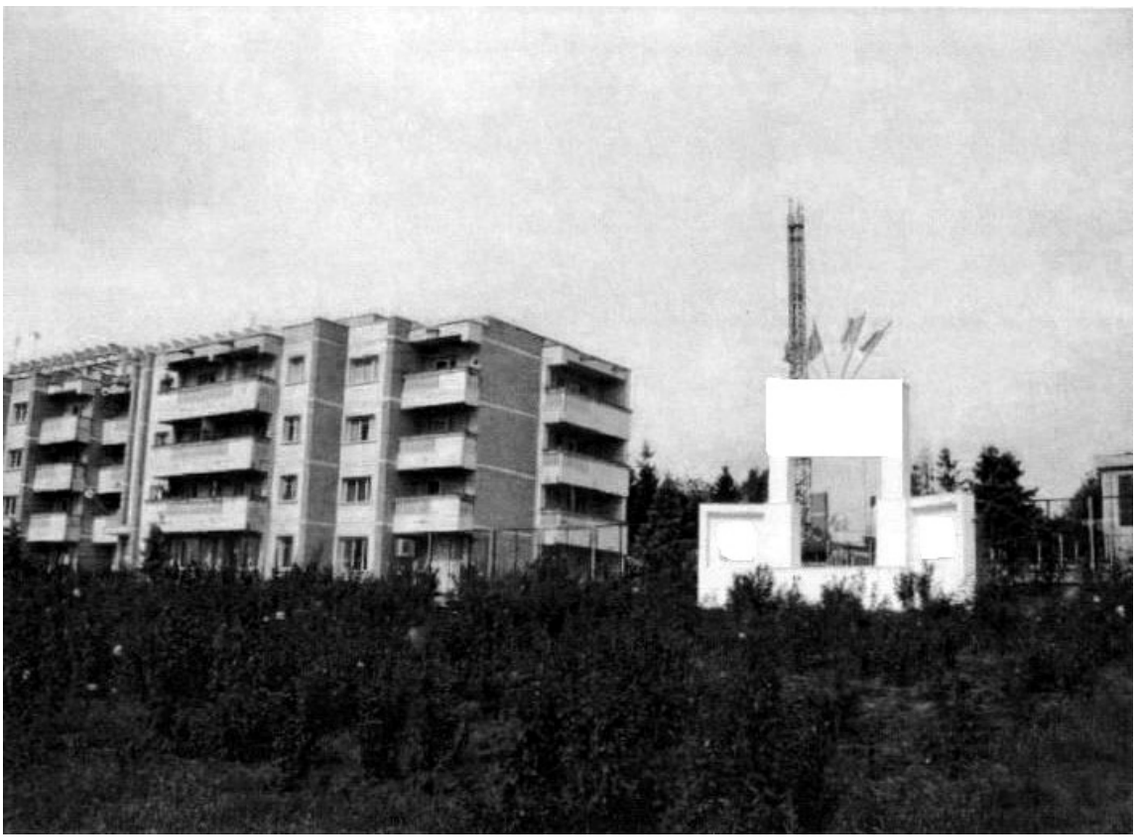

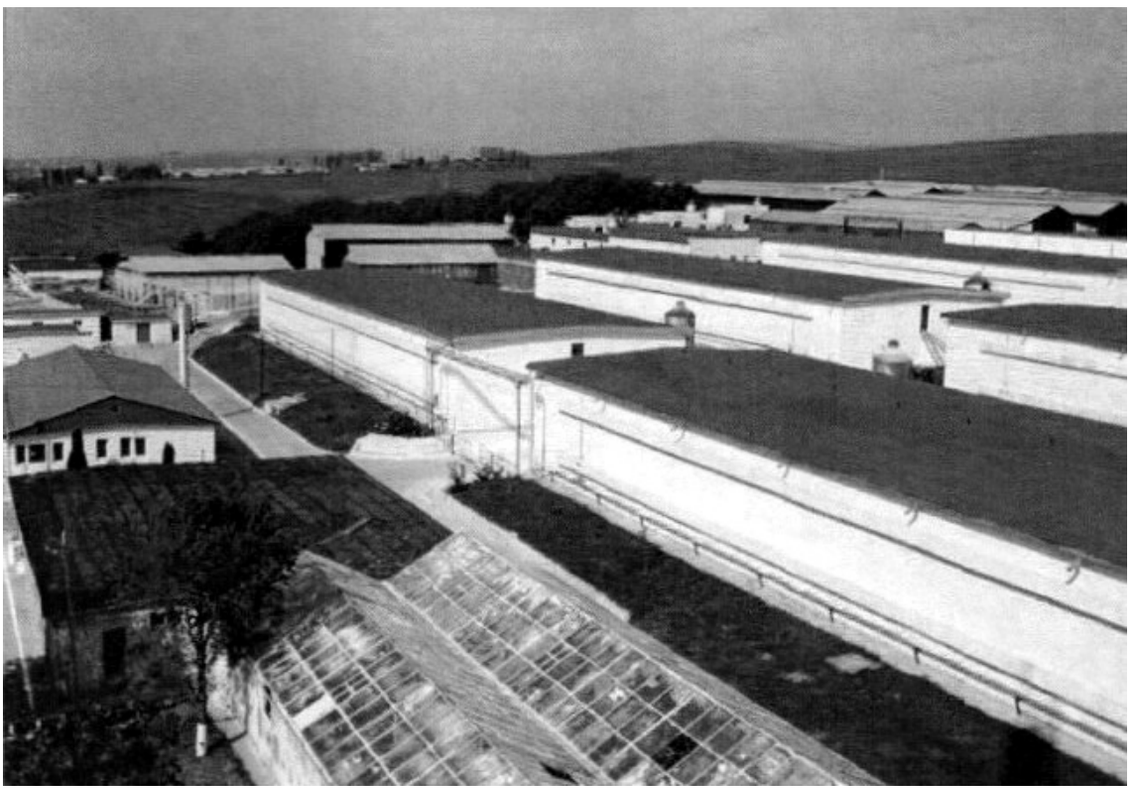

Asociația Intercooperatistă Avicola Uricani - Iaşi - 1974

S.C. Agricola International Bacău
1996 -

S.C. AgroVet S.A. Bucureşti
2001 -

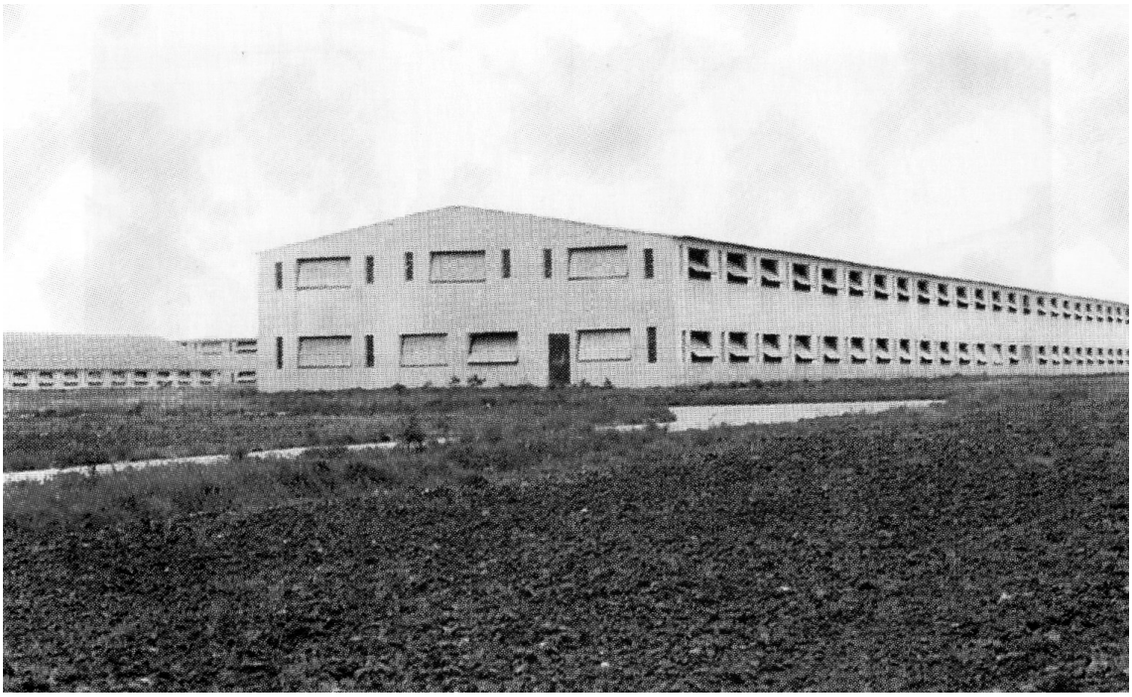

Complex Beregsău

Distribuire nutreţuri

Comtim Timişoara
1966 - 1994

Holding-Agro Banat
Dealul Crucii

POSTFAŢĂ

Păstrarea şi promovarea creaţiilor din cultură, ştiinţă şi tehnică sub diferite forme de imagine a fost foarte agreată de oameni în ultimele secole din Mileniul II. Imaginile grafice din grote, chipurile biblice zugrăvite pe pereţii lăcaşelor de cult, icoanele sfinte, operele clasice renascentiste şi apoi cele moderne din pictură, sculptură şi grafică reprezintă o zestre bogată acumulată de umanitate pentru progres. Pentru cunoaşterea acestor realizări, asimilate în istoria unor domenii de cât mai mulţi oameni, s-a „născocit" albumul, care a cunoscut o foarte largă diversificare în secolele XIX şi XX. Lucrarea „Mic Dicţionar Enciclopedic" publicată cu aproape 30 de ani în urmă (1978) defineşte termenul „album" astfel: „1. Volum, special legat, în care se păstrează fotografii, ilustrate, mărci poştale etc.; caiet în care se scriu versuri, citate etc. sau în care se schiţează desene; 2. Colecţie de fotografii, ilustraţii, schiţe etc. reunite în volum după o temă unitară". În privinţa interesului cultural general, cu efect în mase, definiţia de la punctul 2 este în bună măsură valabilă şi în zilele noastre. Între albumele publicate în diverse domenii ale activităţii şi existenţei umane, amintim aleatoriu, câteva cu nuanţă reprezentativă: Albumul „Napoleon I" Paris, 1840; „Album Macedo-Român", „Ed. Socec", 1880; „Album Moldo-Valaque" Paris, 1848; Albumul „Carol I Regele României", Paris, 1898; „Albumul Familiei Cantacuzino" Ed. Minerva, 1902; Albumul „La Guerre Mondiale 1914-1916" Viena, 1916; „Albumul Istoriei Românilor" Ed. Cartea Românească, 1927; Albumul „Istoria Românilor Ilustrată", 1926 ş.a.

Albumele cu teme din agricultura ţării sunt destul de reduse ca număr şi volum, cu excepţia a două lucrări vaste, care nu au fost intitulate album, dar au această formă de prezentare. Ne referim la „Pomologia RPR" în 8 vol. şi „Ampelografia RPR" (9 vol.). Ca albume publicate în acest domeniu, putem invoca: „Staţiunea experimentală Dobrogea" (1963), „Agricultura Socialistă a României" (1976), „Atlas de anatomie a păsărilor domestice" (V. Gheţie, 1976), „Zone viticole din România" (1970), „Muzeul viticulturii şi pomiculturii din România" (1983). Sunt lucrări realizate „în grabă" şi de mici dimensiuni.

Lucrarea de faţă prezintă chipurile şi realizările marilor agronomi din ţara noastră, care au trăit şi au desfăşurat activitatea lor în secolele XIX şi XX. Ei s-au ilustrat ca fondatori şi promotori ai dezvoltării ştiinţei agricole moderne. Rezultatele lor incluse în procesul general de evoluţie a societăţii româneşti, şi a relaţiilor interumane, permit cunoaşterea dezvoltării ştiinţelor şi practicii agricole la români. Se prezintă fiecare personalitate în eseu, cu date biografice şi contribuţia la ştiinţa agricolă şi merite.

Pornind de la Ion Ionescu de la Brad şi Petre Aurelian, până la marii agronomi din zilele noastre, ei au servit ţara, pe care au iubit-o cu devoţiune şi au fost în acţiune cu gândul bun la poporul din sânul căruia s-au ridicat. Acest album va aminti generaţiilor de azi şi celor care vor veni că progresul este asigurat de marile valori umane, care sunt realele VIP-uri, iar maselor le revine datoria punerii în operă a creaţiilor aduse de elite. Nivelul de educaţie al acestora din urmă condiţionează puternic reuşita pe drumul civilizaţiei unui neam.

AUTORUL

AFTERWORD

The conservation and promotion of the cultural, scientific and technical inheritance has been enormously valued in the last centuries of the second millennium. The graphical images in the caves, the biblical faces painted on the walls of the places of worship, the saint icons, the classical works created in The Renaissance and the modern works of painting, sculpture and graphic arts represent a precious legacy the mankind gathered up for the progress. To get to know these achievements, collected along the history of certain fields by countless people, the "album" was created. It experienced a wide variety of forms during the 19th and 20th centuries. In the "Small Encyclopedic Dictionary" published almost 30 years ago (1978) we can find the following definition: "1. Book in which a collection of photographs, illustrations or postage stamps can be kept; book in which verses, quotes, etc. can be written or in which sketches can be done, 2. Collection of photographs, illustrations, sketches, etc., collected according to their unitary theme." As for the general cultural interest with a mass effect, the definition we find at point 2 is still valid nowadays. Among the albums published in different fields of human life and activities, we would like to mention some representative ones: "Napoleon I" - Paris 1840; "Macedonian-Romanian Album", Publishing house Socec 1880; "Moldavian-Valaquian Album" Paris 1848; "Carol I Romania's King", Paris 1898; "The Cantacuzinos' Album" Publishing house Minerva 1902; "La Guerre Mondiale 1914-1916" Vien 1916; "Album of the History of the Romanians" Publishing house Cartea Românească 1927; "Illustrated Romanians' History", 1926 etc.

In our country the albums related with agriculture are not that numerous or important, except for two great works which, although not named albums, share the structure of an album: "RPR Pomology" in 8 volumes and "RPR Ampelography" (5 volumes). Other albums with agricultural theme were: "Experimental Station Dobrogea" (1963), "Socialist Agriculture of Romania" (1976), "Atlas of Domestic Fowls" (V. Gheţic, 1976), "Viticultural Areas in Romania" (1970), "Museum of Viticulture and Fruit Growing in Romania" (1983). They are all of small dimension and done "in a hurry".

The present work portrays the personality and activity of the great agronomists of the 19th and 20th centuries in our country. They were founders and promoters of the development of the modern agricultural science. Their accomplishments, included in the general process of evolution of the Romanian society and human relationships, allow us to be aware of the development of the agricultural sciences and practices in Romania. After reading the presentation of each personality in turn, with biographical facts, contribution and merits, affiliation to gallery of masters, the reader will discover that the agricultural science has illustrious forerunners who founded, built and developed this area of creation and production necessary to the mankind.

Starting with Ion Ionescu de la Brad and Petre Aurelian, and ending with the distinguished agronomists of our time, they all served their beloved country, and their activity was oriented towards the benefit of the Romanian people to whom they dearly belonged. This album will remind the present and future generations the fact that progress is ensured by the great personalities, who are the genuine VIPs, while the role of the rest of the people is to put their creation in use. Their level of education has a powerful effect on a people's success on its way towards civilization.

THE AUTHOR

Autorul lucrării
Viorel - Iulian Peştean
31 oct **1936** -

Profesorul **V. Peştean** s-a născut în localitatea Livada Someş, judeţul Cluj. Este absolvent al Facultăţii de Agricultură şi Zootehnie, specialitatea Agricultură (1960), la Cluj. În anul 1969 a obţinut titlul de „Doctor în Agronomie" sub conducerea acad. Vasile Velican. Timp de 45 ani a efectuat cercetări în domeniul culturilor de câmp. A abordat studiul cultivarului şi producerea de seminţe; a efectuat profunde cercetări de agrofitotehnie şi agrobiologie, publicând circa 60 lucrări originale. Între acestea se remarcă: „Soiuri valoroase de grâu pentru nord-estul Moldovei" (1969), „Unele aspecte ale germinării şi răsăririi grâului de toamnă în condiţii de secetă" (1964), „Procesul fecundării multiple la floarea-soarelui şi importanţa lui ştiinţifică şi practică" (1971), „Influenţa nivelării arăturii adânci de toamnă asupra densităţii şi producţiei la sfecla de zahăr, in pentru ulei şi coriandru" (1966), „Contribuţii la tehnologia cultivării şofrănelului în Moldova" (1985). A avut o activitate remarcabilă ca profesor: autor de programe şcolare, ghiduri de aplicare; autor de curriculum în Programul PHARE-VET. A avut elevi premiaţi la faza naţională a cercurilor de elevi, cinci ani la rând (1984-1989). A fost un lider important între directorii de licee agricole între anii 1991-2000, cu rezultate manageriale excepţionale. Prof. dr. V. Peştean este cel mai important reprezentant al cercetărilor de istorie şi retrologie agrară, acordate marilor personalităţi ale ştiinţei agricole româneşti. De asemenea, a adus un aport excepţional la repunerea în valoare a personalităţii marelui agronom-savant Haralamb Mn. Vasiliu. Pentru acesta a elaborat o monografie amplă, a scris numeroase materiale de evocare, a avut zeci de intervenţii în mass-media audio-vizuală, a editat pliante şi a coordonat cu mari eforturi personale realizarea unei statui de mari dimensiuni „Haralamb Vasiliu 1880-1953" (3 m statuia în bronz + 2 m soclul, placat în marmură de Ruşchiţa) amplasată în faţa Grupului Şcolar Agricol „Haralamb Vasiliu", Podu-Iloaiei. Dr. V. Peştean este autor sau autor participant la lucrări de sinteză: „Haralamb Vasiliu omul şi opera" 180 pag (1995); „Metodica predării disciplinelor agronomice în liceul agroindustrial" (1983), „Fitotehnie pe scurt pentru fermieri" 290 pag; „Manual pentru fermier în agroturism" 317 pg., (în Program PHARE); „Grupul Şcolar „Haralamb Vasiliu" Podu-Iloaiei, la 35 de ani" 90pg. (1999); „Oameni de seamă ai ştiinţei agricole româneşti" vol. I, II, III 310 pg (1997); 414 pag (2000); 545 pag (2006). Lucrările sale de cercetare sunt citate în bibliografia marilor tratate de specialitate, semnate de Gh. Bălteanu, Irimie Staicu, M. Cristea, N. Cerchez. Este distins cu „Diploma de Onoare" pentru comunicări ştiinţifice acordată de MEC; „Diploma de excelenţă" din partea Societăţii Române de Horticultură; Diploma şi titlul de „Membru de onoare" al Fundaţiei Transilvania Baia Mare; a fost onorat cu Premiul Academiei Române „Gheorghe Ionescu Sişeşti" în anul 1999. Este una dintre marile personalităţi care a slujit învăţământul agricol preuniversitar (1972-2005).

Prof. Dr. Ioan Vacaru-Opriş

Professor **V. Pestean** was born at Livada - Somes, Cluj County. He graduated the Faculty of Agriculture and Animal Husbandry, Agriculture specialization (1960), at Cluj. In 1969, he obtained the title of "Doctor in Agronomy" under the coordination of Academician Vasile Velican. For 45 years, he carried out research works on field crops. He approached the study of cropping and seeds production; he published about 60 original works about the investigations on agrophytotechnology and agrobiology. Among these, we remark "Precious Varieties of Wheat for the North-East Moldavia" (1969), "Some Aspects in Wheat Germination and Sprouting in Drought Conditions" (1964), " Fertilization of Sunflower and its Scientific and Practice Importance" (1971), "Influence of Alignment in Deep Autumn Ploughing on Density and Production of Sugar Beet, Linseed Oil and Coriander" (1966), "Contributions on Saffron Cultivation Technology in Moldavia" (1985). He had a remarkable activity as professor: author of syllabuses, implementation guides; author of curriculum in PHARE-VET Programme, he had prized students at the national school activities ranges for five years consecutively (1984-1989). He was an important leader among agricultural secondary schools directors during 1991-2000, with exceptional managerial results. Prof. Dr. V. Pestean is the most important representative of history and agrarian retrology research, granted to the greatest personalities of Romanian agricultural science. He has also brought an exceptional contribution to the reconsideration of the personality of the greatest agronomic scientist Haralamb M. Vasiliu. He elaborated an ample monograph, wrote many evocation materials, and had dozens of audio-visual media interventions. He published folders and managed with great personal efforts to build a giant statue of the personality of Haralamb Vasiliu 1880-1953 (a bronze statue of 3 meters high and with a pedestal of 2 meters, plated in Ruşchiţa marble), placed in front of the "Haralamb Vasiliu" Agricultural Scholar Group Podu-Iloaiei. Dr. V. Pestean is the main author and collaborator of some synthesis works: "Haralamb Vasiliu Man and His Outstanding Works" (180 pg), 1995; "Methodology of Teaching Agronomical Disciplines in Agroindustrial High School" (1983), "Short Phytotechny for Farmers" (in edit.), 290 pg, "A Handbook for Farmers in Agrotourism", 317 pg (in PHARE Programme), "<Haralamb Vasiliu> School Group of Podu-Iloaiei, at 35 Years of Activity" (1999), 90 pg, "Remarkable Personalities of Romanian Agriculture Science" vol I, vol II, vol III (1997-310 pg; 2000-414 pg; 2005-500 pg). His research works are mentioned in the bibliography of great special treatises, signed by Gh. Bâlteanu, Irimie Staicu, M. Cristea, N. Cerchez. He is conferred with "Honour Diploma" for scientific communications by Ministry of Education and Research; "Excellency Diploma" from Romanian Society of Horticulture"; "Diploma" and title of "Honour Member of Transylvania Foundation" Baia Mare; he was awarded with Romanian Academy Prize "Gheorghe Ionescu-Sişeşti" in 1999.

Prof. Ioan Vacaru-Opriş, PhD

BIBLIOGRAFIE

1800-1900

- Analele ICAR, Bucureşti, 1930. 1947, 1948. 1949.
- Anuarul lucrărilor ştiinţifice. Institutul Agronomic «Ion Ionescu de la Brad». Iaşi, 1957, 1958, 1959.
- Analele Institutului Geologic, Bucureşti, 1906-1968.
- Almanahul P.A.S.. Bucureşti, 1924. 1925, 1933.
- Agricultura Noua, Cluj, 1934. 1944.
- Amicul agricultorului. Bucureşti, 1890-1910.
- Buletinul Agriculturii din M.A.D., Bucureşti, 1920-1931.
- Buletinul Agricol din Basarabia, Chişinău, 1927-1938.
- Buletinul Facultăţii Agricole, Cluj, 1946-1948,
- Buletinul Facultăţii de Ştiinţe Agricole, Chişinău, 1936-1940.
- Buletinul cultivării şi fermentării tutunului, 1906-1930.
- Buletinul Ministerului Agriculturii, Bucureşti, 1885-1894.
- Buletinul Şcolii Centrale de Agricultură, Herăstrău, 1914-1915 (de Gh. Ionescu-Sişeşti).
- Cîmpul, Bucureşti, 1902-1918.
- Cinzeci de ani de învăţămînt agronomic superior la Iaşi.
- Dicţionar Enciclopedic Român. Ed. politică. Bucureşti, 1964.
- Enciclopedia Cugetarea (de L. Predescu), Ed. Curentul, Bucureşti, 1940.
- Enciclopedia României, Ed. Cugetarea, Bucureşti, 1940 (coord. D. Gusti).
- Economia Naţională. Bucureşti, 1886-1919 (fondată de P.S. Aurelian).
- Foaia Plugarilor. Chişinău, 1921-1929. 1938-1944 (sub redacţia A. Cardaş).
- Ionescu Siseşti, Gheorghe Staicu, Irimie- Agrotehnica. Ed. Agrosilvică, Bucureşti, 1958.
- Jurnalul de agricultură, Iaşi, 1857/58 (ed. Ion Ionescu de la Brad).
- Jurnalul Societăţii Centrale Agricole, Bucureşti, 1892-1916 (ed. Ştefan P. Radianu).
- Mic dicţionar enciclopedic Român, Ed. Ştiinţifică şi enciclopedică. Bucureşti. 1978.
- Martin, Teodor - Viticultura, ed. a II-a. Ed. Agrosilvică, Bucureşti. 1968.
- Ogorul românesc. Ed. Curentul, Bucureşti, 1939-1942.
- Oprescu Stelian, înaintaşi ai geneticii româneşti, Ed. CERES, Bucureşti, 1968.
- Pagini agrare şi sociale. Ed. PAS, Bucureşti, 1924-1943 (ed. C. Filipescu).
- Progresul Agricol, Bucureşti, 1914-1916 (ed. C. Nicoleanu).
- Probleme agricole. Ed. Agrosilvică, Bucureşti, 1949-1978.
- Propăşirea agriculturii, Bucureşti, 1933-1946.
- România Viticolă, Bucureşti, 1937 (ed. Ion C. Teodorescu).
- Revista ştiinţifica V. Adamachi, Iaşi, 1910-1948.
- Revista horticolă, Bucureşti, 1896-1916 (ed. V. Brezeanu).
- Revista agronomilor, Iaşi, 1927.
- Revista horticolă, Bucureşti, 1923-1939.

❋ Revista de agricultură din Basarabia, Chişinau, 1925-1928.
❋ Ştefan P. Radianu, Din trecutul şi prezentul agriculturii române. Partea I-a. Tip. «Clemența», Bucureşti, 1906,
❋ Viața agricolă, Bucureşti, 1910-1949.
❋ Zamfirescu, N. Velican, V. Săulescu, Fitotehnie. Ed. Agrosilvică. Bucureşti, 1955.

1900-1925

❋ Barbu N., Contribuția profesorului N. Bucur la cunoaşterea solurilor din România. Omagiu înaintaşilor, «C.A.M.», 1996
❋ Băicoianu V, Câmpia Moldovei, «Editura Academiei», Bucureşti, 1968
❋ Boeru S., Ameliorații agricole, «Editura Agrosilvică», Bucureşti, 1961
❋ Bodi I., Contribuția profesorului Pavel Babalean în domeniul biologiei Pomicole, "Omagiu Înaintaşilor", «C.A.M.», 1996
❋ Borza AL, Şt. Boşcaiu, Introducere în studiul convierului vegetal, «Editura Academiei R.P.R.»,1965
❋ Cireaşă V., Academicianul V. Cotea la 70 de ani, «Cercetări Agronomice în Moldova», voi. 34/1996
❋ Ceapoiu N., Curriculum Vitae
❋ Cociu V., şi colaboratorii, Ctitori, creatori ai pomiculturii contemporane româneşti, Bucureşti, 1988 (N. Constantinescu, Th. Bordeianu)
❋ Cotea D. V., Constantin Manolache, un reputat entomolog român, «Revista Academiei», 1984
❋ Cotea D. V., Pomologia românească prin întemeietorii ei: Th. Bordeianu (1902-1969)
❋ Cotea D.V., Profesorul Teodor Martin unul din fondatorii ştiinței viticole moderne SCP V Iaşi, 30 de ani în slujba cercetării şi producției viticole (1957-1987), Iaşi, 1987
❋ Cotea D.V., Contribuții la ştiința europeană a viei şi vinului Gherasim Constantinescu (1902-1979), «Revista Academică», noiembrie, 1992
❋ Cotea D.V., Gherasim Constantinescu în conştiința urmaşilor, «Revista CAM», volumul 3/1992
❋ Cotea Victoria şi Cotea Valeriu, Viticultura, ampelografie şi oenologie. «EDP. RA.», Bucureşti, 1994
❋ Cotea D. V., Nicolae Bucur (1910-1960) personalitate marcantă a ştiinței agronomice româneşti, «Revista Academică», martie, 1996
❋ Cotea D.V., Pavel Babalean (1910-1950) personalități de seamă a ştiinței pomicole româneşti.,«Revista Academică», februarie, 1996
❋ Cotea V.D. - Cale, înaintaşi ai ştiinței agricole româneşti, «Revista Academica», nr. 7/1997
❋ Cotea D. V., Pavel Băbălean şi Nicolae Bucur, Personalități româneşti ale ştiinței agronomice româneşti, în voi. I Omagiu înaintaşilor, «Academia Română», Filiala laşi; Universitatea Agronomică Iaşi; S.C.A. Podu Iloaiei S.C.C.P.UV. Iaşi; S.C.P.P. Iaşi; Iaşi, 1999
❋ Cotea D. V., Podgoria Cotnari, Editura Academiei Române, Bucureşti, 2006.
❋ Drăcea E. şi Severin V., Determinator, pentru recunoaşterea şi combaterea bolilor plantelor cultivate, «Editura Agrosilvică», Bucureşti, 1964
❋ Dencescu S. şi colaboratori, Cultura soiei, Editura «Ceres», 1982

❋ Florea N., Cercetarea solului pe teren, «Editura Ştiinţifică», Bucureşti, 1964
❋ Grădinaru G. şi Istrate M., Studii de biologie pomicolă efectuate de profesor doctor Pavel Babalean "Omagiu înaintaşilor", «C.A.M.», 1996
❋ Grigorescu CC, Imaginea profesorului Nicolae Bucur în memoria foştilor studenţi, Omagiu înaintaşilor, «C.A.M.», 1996
❋ Iuriev N. V. şi colaboratori^/we/Zorarea şi producerea seminţelor la plantele agricole. «Editura Agrosilvică de stat», Bucureşti, 1953
❋ Lixandru Gh., Viaţa şi opera profesorului emerit doctor docent Nicolae Bucur (1910-1969), Omagiul înaintaşilor, «C.A.M.», 1996
❋ Mantz N., Baraje de pământ, bazine de retenţie în agricultură, «Editura Agrosilvică», Bucureşti, 1965
❋ Miliţiu I. şi Oprea Şt., Profesor Th. Bordeianu, personalitate proeminentă şi complexă a învăţământului superior românesc, «CAM», volumul II, 1992
❋ Mititelu D., Omagiul septuagenarului botanist Mihai Răvăruţ, profesor universitar eminent dr. doc. în ştiinţă, «Muzeul de Ştiinţele Naturii Bacău»; Studii şi comunicări, 1996-1997
❋ Mihai V., Omagiu dr. Nicolae Şarpe la 70 de an, «Cercetări Agronomice în Moldova», volumul 4 /1997
❋ Moroşanu V., Contribuţia academicianului Th. Bordeianu în îmbunătăţirea tehnologică de cultură a pomilor fructiferi, «CAM», volumul II, 1992
❋ Mureşan T., Notă autobibliografică
❋ Munteanu S. L., Profesorul Vasile Velican - 90 ani de la naştere. «Universitatea Agronomică», Cluj, 1994
❋ Murgescu Costin, Mersul ideilor economice la români, «Editura Enciclopedică», Bucureşti, 1990
❋ Nicolau C. Tratat. îmbunătăţiri funciare, «Editura D.P.», Bucureşti, 1970.
❋ Neamţu Gavril.,/« memoriam: profesor doctor docent Cornel Bodea 1903-1985, «Revista Academiei Române»
❋ Neamţu G. şi colaboratori, Biochimie vegetală, «EDP», Bucureşti, 1995.
❋ Oprea C, Lucrări de viticultură, «EDP», Bucureşti, 1965
❋ Oprea C. şi colaboratori, Solurile saline şi alcaline, «Editura Ceres», Bucureşti, 1971
❋ Oancea N. şi Rogobete G., Pedologie generală şi amelioraţii, «EDP», Bucureşti, 1967
❋ Patraş J. şi Peştean V.,Omagiu profesorului dr.T. Mureşan la 75 ani de viaţă
❋ Patraş J. şi Peştean V., Omagiu profesorului dr. docent Chirii Popescu la 75 de ani de viaţă, «Revista CAM», volumul I, 1997
❋ Peştean V., Haralamb Vasiliu, omul şi opera, Editura «Cronica», Iaşi, 1995
❋ Peştean V., Oameni de seamă ai ştiinţei agricole româneşti, Volumul I «Editura Cronica», 1997
❋ Peiu M. şi colaboratori, Contribuţia profesorului C-tin Manolache la dezvoltarea ştiinţei entomologice în România, «Lucrări Ştiinţifice Universitatea Agronomică Iaşi», Seria Horticultura, 1993
❋ Perju T., Conferenţiar doctor Rogojanu Victor, «Universitatea agricolă Cluj», 1983
❋ Puia I., Profesorul cercetător Emil Negruţiu, «Universitatea Agricolă», Cluj, 1992

❋ Răduică Georgeta şi Răduică Nicolin, Calendare şi almanahuri româneşti, Editura «ştiinţifică şi enciclopedică», Bucureşti, 1981
❋ Săvescu A., Album de protecţia plantelor, «Centrul de material didactic şi propagandă agricolă», Bucureşti, 1961
❋ Săndulescu A., Cercetarea oenologică în plină ascensiune, «Revista Academică», nr. 10/1996
❋ Săulescu N.N., Câmpul de experienţă, «Editura Agrosilvică», Bucureşti,, 1964
❋ Gheorghe Ionescu Şişeşti, Fenomenul de distrugere şi reconstituire a solului, «Tiparul românesc», Bucureşti, 1925
❋ Slepianu I. Vinificaţia, «Editura Agrosilvică», Bucureşti, 1968
❋ Ştefan C. şi Răuţă C, Dirijarea nutriţiei plantelor, «CDA», Bucureşti, 1969
❋ Turenschi E., In memoriam, Mihai Răvăruţ, «Revista CAM», 1981
❋ Vrânceanu Alex V., Floareasoarelui, «Editura Academiei R.S.R.», 1974.
❋ Vacaru Opriş Ioan, Profesorul Emil Roşu, «C.A.M.», 1987
❋ Vasilescu N., Pavel Băbălean, cadrul didactic universitar "Omagiu înaintaşilor", «C.A.M.», 1996
❋ «Agricultura nouă», Cluj, 1934 - 1944
❋ 10 ani de activitate ştiinţifică în sprijinul sporirii producţiei agricole în Câmpia Moldovei, «Redacţia revistei Agricole», 1957
❋ Manualul inginerului agronom volumul I, «Editura Agrosilvică», Bucureşti, 1959
❋ Probleme actuale de Biologie şi Ştiinţe agricole, Lucrare dedicată academicianului profesor Gheorghe Ionescu Şişeşti cu prilejul împlinirii a 75 ani, «Editura Academiei Române», 1960
❋ Manualul inginerului agronom volumul I şi II, «Editura Agrosilvică», Bucureşti, 1967
❋ «Revista Probleme agricole», 1950-1970
❋ «Institutul Agronomic Iaşi» - Profesorul Constantin Manolache 1906-1977.
❋ «Analele Institutului Geologic», Bucureşti, 1940 - 1985
❋ «Revista Producţia vegetală», 1970-1985
❋ Grădina botanică din Craiova, Index, nr. 32, 1990
❋ Universitatea Agronomică Iaşi, «Lucrări ştiinţifice», volumul 20-36, 1977-1993
❋ Colectivul de redacţie CAM - Academician N. Ceapoiu, 1911-1994
❋ «Universitatea de Ştiinţe Agricole», Cluj, 1869 - 1994
❋ Istoria Ştiinţelor în România. Ştiinţe Agricole sub conducerea academicianului D. Davidescu, «Editura Academiei Române», 1994
❋ Înaintaşi ai ştiinţei agricole româneşti, Ion Andriescu - Cale, «Revista Academica», nr. II 1997
❋ «Revista Cercetări agricole în Moldova», 1968-1998

1925-1950

❋ Andreiaş, Neculai, Profesor dr. doc. Dumitru Teaci la 75 ani de viaţă şi 50 ani de activitate în ştiinţa solului. Rev. Ştiinţa solului, XXXIV, nr 2, 2000.
❋ Anghel, Gheorghe ş.a. „Buruienile din culturile agricole şi combaterea lor”, Ed. Ceres, 1972.
❋ Bărbulescu, Costică, „Cultura plantelor de nutreţ”, Manual pentru şcoli tehnice veterinare, Ed. Agrosilvică, Bucureşti, 1964.

❋ Baniță, Petre, „Memoriu de activitate” Manuscris, 2000.
❋ Berca, Mihai, Teorie şi practică în biotehnologii genetice, Editura Ceres, Bucureşti, 2005.
❋ Berca, Mihai, Planificarea de mediu şi gestiunea resurselor naturale, Editura Ceres, Bucureşti, 2006.
❋ Bontea, Vera, Protecția plantelor, Fitopatologia. Istoria Ştiințelor în România ,,Ştiințele Agricole". Ed. Academiei Române Bucureşti, 1964.
❋ Brad, Alexandru, Bucur, Şchiopu - omul unei generații de luptă şi sacrificii, Fundația Națională „Satul românesc” 2002.
❋ Brad, Alexandru, Marian, Teodor, Angelo Miculescu, O viață dăruită ogorului românesc, Fundația Națională „Satul Românesc”, Bucureşti, 2000.
❋ Brânză, Horia ş.a., Ştiințele zootehnice în România, în Istoria ştiințelor în România -„Ştiințele Agricole", Ed. Academiei Române, Bucureşti 1994.
❋ Buia, Alexandru, Mohan Gheorghe, Dicționar de biologie vegetală, Lito, Bucureşti, 1974
❋ Cantemir, Dumitrie „Descrierea Moldovei”, Editura Ion Creangă Bucureşti, 1978.
❋ Ceapoiu, Nicolae, Săulescu, N. Nicolae, Genetica şi ameliorarea plantelor agricole în Istoria Ştiințelor în România, Ştiințele Agricole, Ed. Academiei Române, Bucureşti, 1994.
❋ Ciocârlan, Vasile, Curriculum vitae, manuscris, Bucureşti, 2004.
❋ Cociu, Vasile, Milu Oşlobeanu la vârsta de 80 de ani şi la 50 de ani de activitate. Imprimeria de Vest-Oradea, 2005.
❋ Creangă, Steofil, Profesor dr. Nicolae Pipernea (1929-1996), creator al şcolii ieşene de genetică şi ameliorarea animalelor(manuscris), Iaşi, 2002.
❋ Cotea, D. Valeriu, Profesorul N. Barbu, la cea de a 75-a aniversare, Profiluri în timp. Ed. Cantes, Iaşi, 2002.
❋ Cotea, D. Valeriu ş.a. Podgoriile şi vinurile României, Ed. Academiei Române, Bucureşti, 2000.
❋ Cotea, D. Valeriu, Gheorghe Lixandru la 75 ani de viață şi 45 de ani de activitate, Academia Română, Centrul de cercetări pentru Oenologie, USAMV, Iaşi, 1997.
❋ Cotea, D. Valeriu, Un demnitar al pomiculturii româneşti, în ”Un om pentru agricultura secolului XX” Prof. dr. doc. Nicolae Ştefan. Ed. Agricolă, 2005.
❋ Cotea, D. Valeriu, Prof. dr. Milu Oşlobeanu la 80 ani de viață şi 50 de ani de activitate, în volum ,,Profesor dr. Milu Oşlobeanu la aniversarea vârstei de 80 de ani şi 5o de ani de activitate".Tip. Imprimeria de Vest-Oradea, 2003.
❋ Cotea, D. Valeriu, Prof. dr. Ioan Milițiu, un împătimit al horticulturii şi al învățământului universitar horticol, în „Profiluri în timp”, Ed. Cantes, Iaşi, 2002.
❋ Cotea, D. Valeriu, Prof. dr. Mircea Hatman la 7o ani de viață şi 46 ani de activitate, Academia Română., Filiala laşi, Centrul de cercetări pentru Oenologie, SCA Podu lloaiei, Iaşi, 1997.
❋ Cotea, D. Valeriu, Legumicultura, In Istoria Ştiințelor în România, Ştiințele Agricole, Ed. Academiei Române, 1994.
❋ Cotea, D. Valeriu, Cireaşă Victor, Pomicultura, în Istoria Ştiințelor în România, Ştiințele Agricole, Ed. Academiei Române, Bucureşti.
❋ Cotea, D. Valeriu, Omagiu unui mare viticultor-prof. dr. ing. Avram Tudosie la 70 ani de viață şi 45 ani de activitate, în Profiluri în timp, Ed. Cantes, Iaşi, 2006.

❋ Cotea, D. Valeriu, Nicolae I. Cerchez la a 7o-a aniversare, în Profiluri în timp. Ed. Cantes, Iaşi, 2002.
❋ Cotea, D. Valeriu, Prof. dr. ing. Viorel Iulian Peştean la 65 de ani, Redacția „Cercetări Agricole în Moldova", Iaşi 2002.
❋ Cotea, D. Valeriu, Petre M. Baniță , mare personalitate a științei şi practicii viticole româneşti, in, Profiluri în timp, Ed. Cantes,, laşi 2002.
❋ Cotea, D. Valeriu, Prof. dr. Cristian Hera, cu prilejul acordării titlului de „Doctor honoris causa" al USAMV Bucureşti, 2002, în Profiluri în timp, Ed. Cantes, Iaşi, 2002.
❋ Cotea, D. Valeriu, Prof. dr. Marius Popescu (1927~1995), nume proeminent al învățământului universitar horticol craiovean, în Profiluri în timp, Ed. Cantes, Iaşi, 2002.
❋ Cotea, D. Valeriu, Mircea Oprean (1915-l984), mândrie a științei şi practicii viticole româneşti, în Profiluri în timp, Ed. Cantes, Iaşi, 2002.
❋ David, Davidescu, Învățământul agricol şi cercetarea ştiințifică, în istoria ştiințelor în România, "Ştiințele Agricole", Ed. Academiei Române, 1994.
❋ David, Davidescu, Din istoricul Ministerului Agriculturii, în Istoria Ştiințelor în România, "Ştiințele Agricole", Ed. Academiei Române, 1994.
❋ Diaconu, Petru, Fitotehnie, cl. A XII-a. Ed. Ceres, Bucureşti, 1998.
❋ Georgescu, Gheorghe, Curriculum vitae, manuscris, 2002.
❋ Godeanu, Ioan ş.a., Omagiu Prof. univ. dr. Marin-Marius Popescu, Universitatea Craiova, 2000.
❋ Hera, Cristian, Profesor dr. Milu Oşlobeanu, la aniversarea vârstei de 80 de ani şi 5o de ani de activitate, în Volum omagial, 2003.
❋ Hera, Cristian, Curriculum vitae, 1994, 2002.
❋ Iacob, Teodor, ş.a. Tehnologia conservării furajelor, Ed. „Ion lonescu de la Brad", 2000.
❋ Iacob, Viorica, Prof. dr. doc. Mircea Hatman la a 70-a aniversare, în „Cercetări Agronomice în Moldova" -Rezultate, Recomandări. An XXIX, vol. 3-4/1996.
❋ Lixandru, Gheorghe, Viața şi opera profesorului emerit Dr. doc. Nicolae Bucur (191o-1969) în „Omagiu înaintaşilor", Academia Română, Universitatea Agronomică Iaşi, 1995.
❋ Lixandru, Gheorghe, Aspecte din viața şi activitatea Profesorului Ion Andriescu Cale; în „Omagiu înaintaşilor" Academia Română, filiala Iaşi USAMV Iaşi, redacția revistei „Cercetări Agronomice" Iaşi, 1997.
❋ Lixandru, Gheorghe, Curriculum vitae, 1997.
❋ Milițiu, Ioan, Curriculum vitae, note diverse, manuscrise.
❋ Milițiu, Ioan, Gânduri despre profesorul Marius Popescu, în Omagiu "Profesorul univ. dr. Marius Popescu", Craiova, 2002.
❋ Mititelu, Dumitru, Mititiuc, Mihai, Prof. dr. doc. Mircea Hatman la a 65-a aniversare, în „Buletinul Grădinii botanice - Iaşi", 1993.
❋ Mogoş, Vasile, Regimul alimentar în bolile digestive, Bucureşti, 1997.
Mohan, Gheorghe, Mică enciclopedie de plante medicale şi fitoterapie. Ed. ALL, 2000.
❋ Munteanu, Ilarion Radu, Acad. prof. Tudorel Baicu, un om înaintea vremurilor sale, în Revista „Sănătatea plantelor", nr. 10, 1999.
❋ Munteanu, Leon, (col.), Fitotehnie, Ed. „Ion lonescu de la Brad", Iaşi, 1999.
❋ Munteanu, Leon, (coordonator), Universitatea de Ştiințe Agricole Cluj-Napoca (1869-1994), monografie.

❋ Oprescu, Stelian, Înaintaşi ai geneticii în România, Ed. Ceres, Bucureşti, 1983.
❋ Olteanu, Ion, Mircea Oprean, personalitate marcantă a învățământului horticol românesc, Craiova, 2000.
❋ Patraş, Jan, Prof. dr. Nicolae Ştefan la peste 5o ani de activitate. ASAS, Redacția "Cercetări Agricole în Moldova", SCA Podu-Iloaiei, Iaşi 2001.
❋ Patraş, Jan, Omagiu Dr. doc. Alexandru Viorel Vrânceanu, Preşedinte al ASAS, Redacția "Cercetări Agricole în Moldova", Iaşi, 1999.
❋ Patraş, Jan, Prof. dr. doc. Cristian Hera m.c. al Academiei Române, m. titular al ASAS, Redacția "Cercetări Agricole în Moldova", 1999.
❋ Păun, Marin, Botanica, EDP, 1980, Bucureşti.
❋ Păun, Marin, Memoriu de titluri, activitate şi publicații, Tipografia Craiova, 1971.
❋ Peştean, Iulian Viorel, Contribuții la studiul influenței procesului de producere a semințelor şi a unor măsuri fitotehnice asupra principalelor însuşiri biologice de productivitate la floarea soarelui. Teză de doctorat, Cluj 1969, (sub cond. prof. dr. doc. Vasile Velican).
❋ Peştean, Iulian Viorel, Procesul fecundării multiple la floarea-soarelui şi importanța ştiințifică şi practică a acestuia, în „Tehnologia producerii semințelor şi materialului săditor", nr. 1/1971, CDA Bucureşti, 1971.
❋ Peştean, Iulian Viorel, Oameni de seamă ai ştiinței agricole româneşti. Vol I, 1997, Ed. Cronica; Vol II. 2000, Ed. Satya.
❋ Popescu, Gheorghe, Grădina botanică „Alexandru Buia" Craiova (1952-2002), Craiova, 2002.
❋ Popescu, Gheorghe, Grădina botanică montană „Marin Păun" M.ții Parîng, (1977-2002), Craiova, 2002.
❋ Popescu, Gheorghe, Profesor doctor docent Marin Păun, ctitorul Grădinii botanice montane Rînca.
❋ Prodan, Iuliu, Flora mică ilustrată a RPR, Ed. Agrosilvică de Stat, Bucureşti, 1958.
❋ Puşcă, Ion, Tehnologia vinurilor spumante, Editura Ceres, Bucureşti, 1985.
❋ Rozental, Mihail, Iudin P, Mic dicționar filozofic, Ed. de Stat, Bucureşti, 1956.
❋ Săvescu Aurel, Entomologie Agricolă, în, Istoria ştiințelor în România, Ştiințele agricole, Ed. Academiei Române, Bucureşti, 1994.
❋ Slepianu, Ion ş.a., Vinificația, Ed. Agrosilvică, Bucureşti, 1968.
❋ Sălăjeanu, Traian, Aspecte din creşterea vacilor în Germania, Revista Ferma, nr. 21/2003.
❋ Stoian, Viorel, Prof. Petre Baniță la aniversarea a 7o de ani, manuscris, 1996.
❋ Stoian, Viorel, Tehnologii moderne de producere a vinurilor, Editura Artprint, Bucureşti, 2001.
❋ Stoian, Viorel, Marea carte a degustării vinurilor, Editura Ceres, Bucureşti, 1990.
❋ Stoian, Viorel, Zonarea soiurilor de viță-de-vie în România, Editura Ceres, 1982.
❋ Şesan, Eugenia Tatiana, Tudorel Baicu, omul, mentorul, colegul, în Rev. Sănătatea plantelor, nr. 10/1999.
❋ Şesan, Eugenia Tatiana, Lista de lucrări publicate în colaborare cu acad. Tudorel Baicu, manuscris, 2004.

❋ Şesan, Eugenia Tatiana, Memoriu de activitate, elaborat de Tudorel Baicu, manuscris 2004.
❋ Taftă, Vasile, Curriculum vitae, manuscris, 2004.
❋ Tudosie, Avram, Grupul Şcolar Agricol „ Dimitrie Cantemir" Huşi, Ed. Cutia Pandorei, Vaslui, 2003.
❋ Universitatea din Vest Timişoara , Profesor univ. dr. Nicolee Fiorea, „Doctor honoris causa", Timişoara, 17 mai 2001
❋ Vasiliu, Amilcar, Cultura plantelor de câmp, Agrotehnica şi Fitotehnia în Istoria Ştiinţelor în România,"Ştiinţele Agricole" Ed. Academiei Române, Bucureşti, 1994.
❋ Vacaru-Opriş, Ioan, Curriculum vitae, manuscris, 2001, 2003, Iaşi.
❋ Vintilă, Ioan, Curriculum vitae, manuscris, 2004.
❋ Mic dicţionar enciclopedic, Ed. Ştiinţifică şi Enciclopedică, Bucureşti, 1978.
❋ Dicţionarul Limbii române moderne, Ed. Academiei RPR, Bucureşti, 1958.
❋ Anuar 2003, Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice Bucureşti, ASAS, 2oo3.
❋ Anuarul Statistic al RSR, 1986,1967,1988.
❋ Anuarul Statistic al României, 1991.
❋ *** - Academicianul Cristian Hera la 70 de ani, 2003.

CUPRINS

PREFAŢĂ.....5

I. FONDATORI.....7

1. Ion Ionescu de la Brad (1818-1891).....12
2. Petre S. Aurelian (1833-1909).....14
3. Haralamb Vasiliu (1880-1953).....16
4. Gheorghe Ionescu Şişeşti (1885-1967).....18
5. Nicolae Giosan (1921-1990).....20

II. PEDOLOGI.....22

1. Gheorghe Munteanu-Murgoci (1872-1925).....24
2. Nicolae Florov (1876-1948).....26
3. Petre Enculescu (1879-1957).....28
4. Emanoil Protopopescu-Pache (1882-1967).....30
5. Nicolae Bucur (1910-1969).....32
6. Nicolae Cernescu (1904-1967).....34
7. Cristache V. Oprea (1905-1989).....36
8. Grigore Obrejanu (1911-1992).....38
9. Nicolae Florea (n. 1921).....40
10. Dumitru Teaci (1925-2001).....42
11. Andrei Canarache (n. 1927).....44
12. Neculai Barbu (n. 1924).....46

III. AGROCHIMIŞTI.....48

1. Pană Buescu (1833-1904).....50
2. Maximilian Popovici (1861-1918).....52
3. Ioan M. Dobrescu (1882-1967).....54
4. Teodor Saidel (1874-1967).....56
5. David Davidescu (1916-2004).....58
6. Cornel Bodea (1903-1985).....60
7. Nicolae Gh. Bălan (n. 1913).....62
8. Cristian Hera (n. 1933).....64
9. Zenoviu Borlan (1933-2003).....66
10. Velicica Elena Davidescu (n. 1936).....68
11. Gheorghe Lixandru (n. 1922).....70
12. Gavril Neamțu (1923-1998).....72

IV. BOTANIŞTI.....74

1. Florian Porcius (1816-1906).....76
2. Iuliu Prodan (1875-1959.....78
3. Ion Grințescu (1874-1963).....80
4. George Bujorean (1893-1971).....82
5. Alexandru Buia (1911-1964).....84
6. Mihai Răvăruț (1907-1981).....86
7. Marin Păun (1924-1997).....88
8. Vasile Ciocârlan (n. 1926).....90
9. Stere Grigore (n. 1924).....92
10. Gheorghe Popescu (n. 1939).....94

V. AGROFITOTEHNIŞTI.....96

1. George Maior (1855-1927).....98
2. Corneliu Roman (1859-1919).....100
3. Bela Patér (1860-1938).....102
4. Marin Chirițescu Arva (1889-1935).....104
5. Nicolae A. Săulescu (1898-1977).....106
6. Andrei Piescu (1896-1978).....108
7. Amilcar Vasiliu (1900-1994).....110
8. Vasile Gh. Velican (1904-1984).....112
9. Nicolae Zamfirescu (1899-1977).....114
10. Irimie Staicu (1905-1987).....116
11. Gheorghe Valuță (1901-1987).....118
12. Nicolae Hulpoi (1905-1997).....120
13. Gheorghe Bâlteanu (n. 1924).....122
14. Nicolae Şarpe (n. 1923).....124
15. Alexandru Salontai (n. 1927).....126
16. Gheorghe Sin (n. 1942).....128
17. Constantin Milică (n. 1929).....130
18. Matei Berindei (n. 1922).....132
19. Mihai Berca (n. 1943).....134

VI. SPECIALIŞTI CULTURA PLANTELOR FURAJERE ŞI PAJIŞTILOR.....136

1. Ion Safta (1897-1983).....138
2. Gheorghe Anghel (1910-1986).....140
3. Ioan Puia (1923-2003).....142
4. Costică Bărbulescu (n. 1925).....144
5. Iuliu Moga (1928-2007).....146
6. Nicolae Dumitrescu (n. 1930).....148

VII. AMELIORATORI ŞI GENETIŞTI.....150

1. Vlad Cârnu-Munteanu (1858-1903).....152
2. Gheorghe Cipăianu (1879-1957).....154
3. Constantin Sandu-Aldea (1874-1927).....156
4. Dumitru I. Andronescu (1880-1971).....158
5. Ştefan Popescu (1885-1961).....160
6. Constantin Oescu (1891-1973).....162
7. Nechifor Ceapoiu (1911-1994).....164
8. Tiberiu Mureşan (n. 1923).....166
9. Iulian Drăcea (1922-1980).....168
10. Alexe Potlog (1904-1990).....170
11. Dezideriu Torje (1918-2007).....172
12. Alexandru Viorel Vrânceanu (n. 1927).....174
13. Mihai Cristea (n. 1929).....176
14. Gallia Butnaru (n. 1936).....178
15. Ilie Gaşpăr (1930-2004).....180

VIII. HORTICULTORI.....182

1. George N. Nicoleanu (1858-1928).....184
2. Vasile S. Brezeanu (1864-1917).....186
3. Dumitru I. Ştefănescu (1882-1926).....188
4. Ernest Grințescu (1884-1969).....190
5. Ion C. Teodorescu (1886-1978).....192
6. Dionisie Bernaz (1896-1984).....194
7. Nicolae Constantinescu (1899-1973).....196
8. Teodor Bordeianu (1902-1969).....198
9. Pavel Băbălean (1910-1950).....200
10. Gherasim Constantinescu (1902-1978).....202
11. Teodor Martin (1909-1987).....204
12. Valeriu D. Cotea (n.1926).....206
13. Nicolae Ştefan (n. 1923).....208
14. Milu Oşlobeanu (1921-2003).....210
15. Mircea Oprean (1915-1984).....212
16. Ioan Milițiu (n. 1927).....214
17. Marin Marius Popescu (1927-1995).....216
18. Petre Baniță (n. 1926).....218
19. Viorel Gheorghe Stoian (n. 1935).....220
20. Mihail Dumitrescu (n.1922).....222
21. Mircea Bălaşa (n. 1925).....224

IX. FITOPATOLOGI, ENTOMOLOGI ŞI SPECIALIŞTI ÎN PROTECŢIA PLANTELOR.....226

1. Wilhelm Knechtel (1835-1924).....228
2. Karl Wilhelm W. Knechtel (1884-1967).....230
3. Traian Săvulescu (1889-1963).....232
4. Victor Ghimpu (1896-1952).....234
5. Constantin Sandu-Ville (1897-1969).....236
6. Eugen Rădulescu (1804-1993).....238
7. Victor Rogojanu (1899-1983).....240
8. Constantin Manolache (1906-1977).....242
9. Teodosie Perju (n. 1923).....244
10. Alexandru V. Alexandri (1904-1977).....246
11. Tudorel Baicu (1931-1996).....248
12. Mircea Hatman (1927-2007).....250
13. Ioan Bobeş (n. 1925).....252

X. SPECIALIŞTI ÎN ÎMBUNĂTĂŢIRI FUNCIARE.....254

1. Ion M. Gheorghiu (1899-1966).....256
2. Ion Andriescu-Cale (1887-1960).....258
3. Marcu Botzan (n. 1913).....260
4. Valeriu Blidaru (n. 1921).....262
5. Vlad Ionescu-Şişeşti (1918-2003).....264
6. Mircea Moțoc (1916-2006).....266
7. Chiril Popescu (1922-2007).....268
8. Cezar Nicolau (1925-1981).....270

XI. ZOOTEHNIŞTI.....272

1. Nicolae Filip (1864-1922).....274
2. Agricola Cardaş (1883-1955).....276
3. Gheorghe K. Constantinescu (1888-1950).....278
4. Constantin Băicoianu (1894-1987).....280
5. Nicolae Teodoreanu (1889-1977).....282
6. Alexandru Furtunescu (1912-1989).....284
7. Emil Negruțiu (1911-1988).....286
8. Virgil Gligor (1918-1977).....288
9. Emil Roşu (1912-1997).....290
10. Veceslav Harnaj (1917-1988).....292
11. Gheorghe Georgescu (n. 1932).....294
12. Adrian c. Petre (1928-2003).....296
13. Vasile Taftă (n. 1929).....298
14. Nicolae Pipernea (1929-1996).....300
15. Ioan Vintilă (n. 1934).....302
16. Ioan Vacaru-opriş (n. 1938).....304

XII. SPECIALIŞTI ÎN ECONOMIE AGRARĂ.....306

1. Radu Răducanu Rosetti (1853-1926).....308
2. Nicolae O. Popovici-Lupa (1864-1949).....310
3. Mihail Şerban (1887-1947).....312
4. Nicolae Cornățeanu (1899-1977).....314

XIII. SPECIALIŞTI DIN ÎNVĂŢĂMÂNTUL AGRICOL PREUNIVERSITAR.....316

1. Teodor Marian (n. 1928).....318
2. Nicolae Cerchez (1930-2005).....320
3. Avram Tudosie (n. 1931).....322

XIV. SPECIALIŞTI - APLICAREA ŞTIINŢEI ÎN AGRICULTURĂ.....324

1. Bucur Şchiopu (1911 - 1991).....326
2. Angelo Miculescu (1929 - 1990).....328
3. Florentin D. Cârpanu (n. 1934).....330
4. Gheorghe Antochi (n. 1942).....332
5. Ion Puşcă (n. 1941).....334
6. Traian Sălăjeanu (n. 1952).....336
7. Vasile Lungu (n. 1959).....338

XV. MARI PUBLICIŞTI AGRONOMI.....340

1. Ştefan P. Radianu (1854-1921).....342
2. Constantin Filipescu (1879-1947).....344

XVI. INSTITUŢII DE ÎNVĂŢĂMÂNT, CERCETARE, SOCIETĂŢI AGRICOLE.....346

POSTFAŢĂ.....385

AUTORUL LUCRĂRII.....386

BIBLIOGRAFIE.....388